

تہ فسیری قورئانی بہرزو بہ پیز

بہرگی بیست و سیئہم
سوورہ تہ کانی
(فاطر) و (یس) و (الصافات)

عہلی باپیر

ته فسیری سووړه ته کانی
فُطْرًا وَ یُسْرًا وَ الصَّافَاتِ

ته‌فسیری سوورپه‌ته‌کانی

فُطْلَک و یَسْر و الصّافَات

نووسینی : عه‌لی باپیر

دی‌زانی ناوه‌وه : زه‌رده‌شت کاوانی

چاپی یه‌که‌م ۱۴۴۳ ک - ۲۰۲۱ ز

۷۲۵ لاپه‌ره

۱۷ * ۲۴ سم

بابه‌ت : ئایینی

له به‌ریوه‌به‌رایه‌تی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان - هه‌ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پێدراوه

ته فیسیری سوورہ ته کانی

فُطْرَی و لِسْرَی

الصَّافَاتِ

نوسینی: عہلی باپیر

پیشه‌کی لهم ته‌فسیره به‌گشتنی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ. وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (آل عمران).

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً. وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ. وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (النساء).

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (٧٠) ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ. وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (٧١) (الأحزاب).

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصَدَّقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِذَعَةٍ، وَكُلُّ بِذَعَةٍ ضَالَّةٌ، وَكُلُّ ضَالَّةٍ فِي النَّارِ.^(١)

خوینهره به‌یزو خو‌شه‌ویسته‌کان!

هیچ گومانی تیدانیه - بو مروفتی برودار - که تهو ته‌مه‌نه‌ی له خزمه‌ت دوايين کتیبی خوا (قوربان) دا به‌سهرده‌بری، جا به‌هه‌ر شیوه‌یه که له شیوه‌کانی له خزمه‌تدا‌بووندا بئ: خویندنه‌وه، تیفکرین و پامان، فیرکردن، کاریپکردن ... هتد، به‌باشترین جیگرتن جیگا ده‌گری و، خاوه‌نه‌که‌ی له دنیاو دوا‌پوژدا لیتی به‌هه‌رمه‌نده.

(١) نه‌وه پئی ده‌گوتری: (خطبة الحاجة) که پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاوه‌لانی به‌یززی فیرده‌کرد، پیش‌هه‌ر قسه‌یه‌کی گرنک، بی‌لین، وه‌ک وتاری جومعه‌و داخوا‌زییگردن (خطبة) و... هتدو، لهم وتاره، هه‌رکام له: الترمذی: (١١٠٥)، النسائی: (١١٠٤)، ابن‌ماجه: (١٨٩٢) أحمد: (٣٧٢٠)، الطبرانی: (٢٤١٤) هیناویانه‌و (مسلم) یش به‌شیکی هیناوه.

منیش - که وهك باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدث بنعمة الله) ده‌بخه‌مه‌پوو- له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه. خ‌وای به‌به‌زه‌یی و به‌خ‌ش‌ه‌ر چاکه‌ی له‌گه‌ل کردووم و، به‌فه‌رمایشتی به‌رزو ب‌ئ و‌ئنه‌ی خ‌ۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردوومو، به‌ر له‌ته‌مه‌نی بیست س‌ال‌یی یه‌وه ه‌یدایه‌تی داوم، که ق‌و‌ر‌ن‌ان‌ی به‌پ‌ر‌زو پ‌ت‌ز له‌به‌ر ب‌که‌م و، سه‌رق‌ال‌ئی خ‌و‌ت‌ن‌ده‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی ق‌و‌ر‌ن‌ان و ت‌ی‌وه‌پ‌ام‌انی نایه‌ته‌ پر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، ل‌ی‌و‌ر‌د‌ب‌و‌ونه‌وه‌یان بم.

ه‌ه‌ر ب‌ۆیه‌ش ت‌ت‌ک‌ر‌ای ک‌ت‌ی‌ب و نامیلکه‌و و‌ت‌ارو ده‌سه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر ر‌ۆ‌ش‌ن‌ایی ق‌و‌ر‌ن‌ان د‌اب‌و‌ون، که دیاره‌ ه‌ه‌ر ته‌مه‌ش ش‌ت‌ت‌کی سروشتیه؛ ئاخ‌ر نایا ئیسلام ب‌ی‌ج‌گه‌ له‌ ق‌و‌ر‌ن‌ان پ‌اش‌ان س‌و‌ن‌نه‌تی پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ر ﷺ، که نه‌و‌یش ه‌ه‌ر ر‌و‌و‌ن‌کرد‌نه‌وه‌ی ق‌و‌ر‌ن‌ان و چ‌ۆ‌ن‌یه‌تی ج‌ی‌به‌ج‌ی‌کرد‌ن و کارپ‌یک‌رد‌نیه‌تی، ش‌ت‌ت‌کی د‌یکه‌یه؟! ب‌ی‌گ‌و‌مان نه‌خ‌یر.

ن‌ج‌ا له‌م‌ی‌ز س‌ال‌یش بوو، که ب‌راو خ‌و‌ش‌ک‌ان‌ت‌یک‌ی د‌ل‌س‌ۆ‌زی ن‌ز‌یک و ئاش‌نام، دا‌و‌ای‌ان ل‌ی‌ده‌کرد‌م که ده‌ست ب‌که‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو ل‌یک‌دان‌ه‌وه‌یه‌کی ق‌و‌ر‌ن‌ان، ه‌ه‌تا له‌ ر‌ه‌مه‌زانی س‌ال‌ی (١٤٢٨)دا ه‌اته‌ د‌ل‌مه‌وه، که ناوی خ‌و‌ای ل‌ی‌به‌ئ‌ن‌م و ده‌ست به‌و کاره‌ گه‌وره‌و گ‌رن‌گه‌ ب‌که‌م، به‌ل‌کو ورده‌ ورده‌ به‌پ‌یی ب‌وارو ده‌رفه‌ت، ه‌ه‌رس‌ال‌ه‌ ه‌ه‌ند‌یک‌ی ل‌ئ نه‌ن‌ج‌ام ب‌ده‌م، له‌گه‌ل سه‌رق‌ال‌ئی زۆرو ج‌ۆ‌راو ج‌ۆ‌ر‌یش‌دا، ه‌ه‌تا ده‌رفه‌ت‌یک‌ی وام ب‌ۆ ده‌ره‌خ‌س‌ئ که ب‌ت‌وان‌م خ‌ی‌را‌یی ت‌ی‌دا ب‌که‌م و خ‌ۆ‌می ب‌ۆ یه‌کل‌ایی (م‌ت‌ف‌ر‌غ) ب‌که‌مه‌وه‌و، خ‌وا پ‌شت‌ی‌وان ب‌ئ ته‌وا‌وی ب‌که‌م، نه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه‌ م‌اب‌ئ.

سه‌ر‌چ‌او‌ه‌ی دانانی ته‌م ته‌فسیرو ل‌یک‌دان‌ه‌وه‌یه‌شم، و‌ئ‌ر‌ای سه‌رن‌ج‌دان‌ی زۆربه‌ی نه‌و ته‌فسی‌را‌نه‌ی که با‌ون و، ده‌ستم پ‌ت‌یان گه‌یش‌ت‌وه، ب‌ر‌یت‌یه‌ له‌ و‌ر‌د‌ب‌و‌ونه‌وه‌و ت‌ی‌وه‌پ‌ام‌انی خ‌ۆ‌م له‌ خ‌ود‌ی ق‌و‌ر‌ن‌ان، چ‌ون‌که ب‌ی‌گ‌و‌مان ق‌و‌ر‌ن‌ان: ه‌ه‌ند‌یک‌ی ه‌ه‌ند‌یک‌ی ر‌و‌ون ده‌کا‌ته‌وه؛ (القرآن ی‌ف‌س‌ر ب‌ع‌ضه‌ ب‌ع‌ضاً)، پ‌اش‌ان س‌و‌ن‌نه‌تی پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ری خوا ﷺ، چ‌ون‌که پ‌ی‌غه‌مه‌به‌ری خ‌واش ر‌و‌ون‌که‌ره‌وه (م‌ب‌ئ‌ئ‌ی) ق‌و‌ر‌ن‌انه، وه‌ك خ‌وا ﷻ فه‌رم‌و‌وی‌ت‌:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (النحل: ١٠٤)

واتە: ھەر ھەرزەھەر زیکرمان بۆ لای تۆ ناردۆتە خوار، تاکو ئەو ھەي بۆ خەلکی نێرراوەتە خوار، بۆیان پوون بکە یەو، وە بەلکو خۆشیان بیربکە نەو.

ئومێدیشم وایە - بە یارمەتی خواي بە خەشەر ﷻ - شایستەیی ئەو ھەي تەفسیرۆ لێکدانەو ھەي کە و بۆ قورئان پێشکەش بە مسوڵمانانی کوردستان بکەم، کە لە قورئان بوە شەیتەو، مایە بە ھەرە سوودی خۆتەرەن بۆ، بە تاییە تیش کە زیاتر لە سی (٣٠) سألە لە گەل قورئانی بەرزو مەزن و تەفسیرەکانی و کتیبەکانی سوننەتدا خەریکم و، دەیان کتیب و بەرھەمی جۆراوجۆرم لە زۆربەي بوارەکانی زانستەکانی شەریعەتدا پێشکەش کردوون.

شایانی باسیشە کە ئەو بیست و دوو مانگ زیندانی کرانەم لە لایەن ئەمریکاوە - لە (٢٠٠٣/٧/١٠ تا کو: ٢٠٠٥/٤/٢٨) - دەرفەتێکی گەورەو گرنگ بوو، بۆ زیاتر پێدا قوولبوونەو ھەي کتیبی خوا (تبارک و تعالی) و، بۆ پەیدا بوونی تیکە یشتنی تاییەت لە بارەي زۆرێک لە ئابەتەکانی یەو، ئەم پاستییەش لە مەسووعەي: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک درەوشاوەتەو: "بەلام ھەلبەتە نالیم و ھێچکە سیش بۆي نیە بۆ: کە ئەم تەفسیرەي من تیرۆتەواو، چونکە وێرێ سەنۆردار بوونی تواناو پرستم، لە بەرانبەر کتیبی لە ھەموو پروتیکەو پەھا (مطلق) و بیسنور (لا محدود) ی خوا، نەشمو یستو کە زۆر بەملاولادا بچم و بچمە نێو ھەندێک وردەکاری یەو، کە یان من تێیدا پەسپۆرو

(١) ئەو مەسووعەي کە ئێستا چاپ کراو، کەوتۆتە بەردەستی خۆتەرەن و، سەرچەم ھەشت بەرگ و دەوری سێ ھەزارو پێنج سەد (٣٥٠٠) لاپەرەي، ھەولمداو بەگشتی تێیدا باسی سەرچەم لایەنەکانی ئیسلام بکەم و، تاکە سەرچاوەشم قورئان بوو، وێرێ دەقەکانی سوننەت، کە لە ھۆش (ذاکرة) دا بووون.

شایانی باسە ئەو مەسووعەي لە چاپی دوو ھەم دا، کراو بە دوازدە (١٢) کتیبی سەر بەخۆ، بە مەبەستی ئاسانتر سوود لێ بێنرانی .

شارەزا نېم، یان خوئنه ر پتویستی پتی نیه، له کاتیکدا دیهوی له قورئان تیبگات و، بزانی خوا (تبارک وتعالی) راسته خوچی پتی فه رمووه؟!

ننجا هەر لیره شهوه به پتویستی ده زانم پر به دل سوپاسی نهو برا گهنجه پروج سووک و گورج و گوئل و دلسۆزه بکه م (حه زی نه کرد ناوی بهیتم)، که هه لسا به نووسینه وهو هینه هه ر کاغه زو، پاشان تایبکردن و دواپی پئداچوونه وهو هه له گیری، سه رجه م نه م زنجیره دهرسه، که له نه سلدا له شیهوی وتار (محاضره) دا پیشکesh کراون، هه روه ها هه لسا به (تخریج) ی سه رجه م دهقه کانی سونه ت، له سه رچاوه متمانه پئکراوه کانه وهو، زه حمه ت و ماندوو بوونیک زوری به سه رجه م به رگه کانی نه م تهفسیره وه کیشاود، خوا به باشتین شیوه پاداشتی بداته وهو، هه ر صالح و ساغ و سه لامه ت و سه ربه رزبی^(۱)، له خوا ی به رزو بیهاوتاش داواکارم نهو جوژه گهنج و لاوانه له کوپان و کچان، له نئو گه له که ماندا، زور بکات .

شایانی باسیشه که تیمه له م تهفسیره ماندا، باسی بهش (جزء) ه کانی قورئان و دابه شکردنه کانی دیکه ی وهک: - (حزب) - ناکهین، چونکه هه ر سوورپه تیک بوخوی شتیکی سه ربه خویهو، سه رجه م ئایه ته کانی وهک ئالقه کانی زنجیری ک پیکه وه په یوه ستی و، ئاشکراشه که دابه شکرانی سه رجه م قورئان بو سی (۳۰) بهش (جزء) و شه ست (۶۰) (حزب)، شتیکه له لایه ن زاناپانه وه کراوه، بو ئاسانکاری خویئدی قورئان، دیاره تیمه له دابه شکردنی به رگه کانی نه م تهفسیره شدا، دیسان حیساب بو به شه کان (أجزاء) ی ناکهین و، به گوئهری سوورپه ته کان، به رگه کانی دیاری ده کهن.

-----

(۱) نهو برا دلسۆزه ئیستاش پاش تهواوکردنی زوربه ی قورئان، لئیراوانه به رده وامه و عه زمیشی جه زم کرده، که نه گه ر ته مه نمان به رده وام پ، هه تا کوئایی نه م تهفسیره سه رگه رمی کاره کی پتی .

دوا قسەشم ئەوەیه کە:

ئەم تەفسیرە - وەك پێشتر گوتمان - لە ئەسڵدا بەشیوەی دەرس و وتار
پێشکەش کراوە، بەلام دواتر خۆم دووجار بە وردیی پێیدا چوومەووە، بەپێی
پێویست دەستکارییم کردووە، دیارە هەموو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی
خوا ﷻ دەستی پێکردووە، بەلام ئێمە لە سەرەتای دەرسەکانەووە، ئەوانەمان
لابردووە، بۆ زۆر دووبارە نەبوونەووە، ئەو (خطبة الحاجة)یە لە سەرەتای ئەم
پێشەکییەووە هاتووە، لەجیاتی سەرەتای سەرچەم دەرسەکانە.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشەممە ٢٥ رجب ١٤٣٢

٢٠١١/٦/٢٧

هەولێر

بەرچاۋ روونیبەکی گزگ

لەبارەى ئەم تەفسیرەو

خۆنەری بەرێز !

هەرچەندە لە (پێشەکی گشتیی) ئەم تەفسیرەدا باسمان کردووە کە بۆ نووسینی ئەم تەفسیرە، لە هەموو ئەو تەفسیرە باوانەى دەستم پێیان گەشتووە، بەهەرمەندبووم، هەروەها لە کۆتایی هەر بەرگیکی ئەم تەفسیرەدا، سەرچەم ئەو تەفسیرانەى کەم و زۆر لێیان سوودمەند بووم، ناوەکانیانمان بە ریز نووسیون، بەلام لێرەش دەکە جەختکردنەوێ زیاتر بەرچاۋروونی باشتەر بۆ ئێوەى بەرێز دەلێم :

مادام ناوی تەفسیرەکاھان نووسیوە، نە پێویست دەکات و نە دەشگونجێ، بۆ هەر تێگەشتن و بیرۆکەیک، کە زۆر بەى تەفسیرەکان لەبارەى ئایەتیکەو، یان پستەو بڕگەیک ئایەتیکەو، دەپێنین، ئێمە هەموو جارێ ناوی ئەو تەفسیرانە پێنین، بەلام بێگومان هەر کات بیرۆکەو تێگەشتنێکی ئایەتی یەکیک لە تەفسیرەکان هەبێ و بکەوێتە بەرچاۋ، ئنجا چ پەسندی بکەم، چ پەفزی بکەم، هەر کات بە پێوستی بزانم، بە ئایەت ئاماژەى پێدەکەم، ئەگەرنا بە ئاماژەى گشتی و بە نووسینی ناوی تەفسیرەکان لە کۆتایی هەر بەرگیک دا، ئیکتیفا دەکەم و، زۆریش لە ئەمانەتی زانستی (الأمانة العلمية) دەخەفێم و مەبەستەم پەچاۋی بکەم، چونکە ئەمینی و ئەمانەت پارێزی، پەوشتیکی گەورەو بەرزى مۆلمانەتیە .

شایانی باسیشە جارى وا هەبە بیرۆکەو تێگەشتنێکی ئایەتی خۆم، دەربارەى کۆمەڵە ئایەتیک یان ئایەتیک یان پستەو بڕگەیک ئایەتیک، بۆ دروست دەبێ، دەکە تێگەشتن و بۆچوونی خۆم دەینووسم، کە چى پەنگە لە تەفسیرەکانی

دېكەش - يەكېكىيان يان زياتر - دا ھەبى، ئەۋىش بەھۋى ئەۋەۋەيە كە من
 ئەۋ تەفسىرەم نەكەۋتۇتە بەر دىدە، يان دىتوۋمەۋ لەيادىم نەماۋە.

پێشهکی ئەم بەرگە

الحمد لله والصلاة والسلام والبركات على رسول الله محمد وآله المهتدين
بهدهاء، من الصّحب والأزواج والقراة والتابعين لهم بإحسان إلى يوم اللقاء.

خۆتەنەری بە پێز و خۆه‌وێستم!

ئەمە بەرگی بیست و سێ (٢٣) یەمە لە تەفسیری قورئانی بەرز و بە پێز،
سوپاس و ستایشی شایستە بۆ خوا، کە بۆ ئاسانکردن بەهەول و هیممەتی
هاوکارانی دڵسۆز و بەمشوور چاپی بکەین و بێخەینە بەردەست و، هیواداریشم
تۆش هەولێدە باشترین بەهەری لێوەربگری و بەهەرەو سوودیش پێ بکەینە
بە خەڵک.

ئەم بەرگەش وێرە تەفسیر و پوونکردنەوی چەمک و واتای نایەتە بە پێزەکانی
هەرسێک سوورەتی: فاطر و یاسین و الصّافات، کە پێکەتەکانی ئەم بەرگەن، ئەم
کورتە باسانەشی گرتوونە خۆی:

یەكەم لە سوورەتی (فاطر) دا:

١- کورتە باسێک لەبارە ی فریشتانەوه.

٢- کورتە باسێک: چوار پوونکردنەوه لەبارە ی ئەم نایەتەوه / ١٠ - فاطر.

٣- کورتە باسێک: سێ سەرنجی گەرم.

٤- پێنج کورتە سەرنج لەبارە ی رەنگەکانەوه.

٥- پێنج کورتە سەرنج لەبارە ی پۆلێنکردنی بەندە هەلبژاردەکانی خواوه.

٦- کورتە باسێک: لەبارە ی داگیرکردنی ئاسمان (غزو الفضاء) هوه.

دوهم : له سووره تی (یاسین) دا:

- ۱- قسه يهك له باره ی پټه پچرپچه کان.
- ۲- کورته باسیك: پټنج سه رنجی گرنګ له باره ی ټایه ته کانی سه ره تاي (یس) ده وه.
- ۳- هه لسه نګاندنی : به سه ره تاي سی نوټه ره که ی عیسا و شاره که.
- ۴- کورته باسیك: هه لوټستی جوامیرانه ی ټهو پیاوه بړواداره، له پازده بږګه دا.
- ۵- کورته باسیك: له باره ی شیعر نه بوونی قوړټان و شاعیر نه بوونی محمده وه.
- ۶- کورته باسیك: شه ش به لګه ی به هیژ له سر زیندووکرانه وه ی مردووان.

سیته م : له سووره تی (الصفات) دا:

- ۱- باسیك ده رباره ی گوټګرتنی فریشتان و تیربارانګردنیان.
- ۲- کورته باسیك: چه ند نازو نیعمه ټیکي به هه شت.
- ۳- کورته باسیك: له باره ی ټهو کوږه وه، که ویستراوه سه ربږټی له لایه ن ټییرا هیمه وه.
- ۴- ده (۱۰) درس و په ندی گرنګ له به سه ره تاي یونوس دا.
- ۵- کورته باسیك: له باره ی ړټک وه ستانی فریشتانه وه له خزمه ت خوا دا و به راوردیکی ټیوان ټه وان و فریشتان.
- ۶- سی کورته سه رنج، له باره ی سی ټایه تی کوټایی (الصفات) ده وه.

خوای به به زه یی و به خشه ر یارمه تیمان بدات: ۱- هه رچی باشترو ړټکتر قوړټانی به پټز بخوټنن و ۲- هه رچی قوولټر لټی ټیټیګه ین و ۳- هه رچی چاکتر و جد دیتر پیوه ی پانه بدبین و کارلیکی له گه ل دا بکه ین.

سبحانک رب العزة عما یصفون ، والسلام علی المرسلین والحمد لله رب العالمین

تہ فیسیری سوورہ تی

فِطْرَتِ

دەستپیک

بەرپـزان!

ئەمـرۆ کە (۱۹) ی (ذی الحجة) ی سـالـی (۱۴۴۰) ی کۆچیه، بەرانبەر (۲۰/۸/۲۰) ی زاینی، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (فاطر).

بێناسە ی سوورەتی (فاطر) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە لە موصحفەکانی پۆژھەلات و پۆژناوای عالەمی ئیسلامیدا، لە زۆریک لە تەفسیرەکاندا، هەر ناوی سوورەتی (فاطر)ە، بەلام لە (صحيح البخاري) و (سنن الترمذي)، هەروەھا لە ژمارەیهك لە موصحفەکان و لە تەفسیرەکانیشدا تەنیا ناوی: (سورة الملائكة)، بۆ ئەم سوورەتە بەکارھێنراوە، (السيوطي)یش لە کتیبە ناودارەکی خۆی (الإتقان في علوم القرآن)دا، هەردوو ناوەکە ی هێناون، بەلام ئەوەی کە زیاتر باوە، سوورەتی (فاطر)ە.

دووەم: شوینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە بە یەك دەنگیی هەموو زانایان، مەككەییە، حەسەنی بەصرایی (پەحمەتی خوا ی لـی بـی) دوو ئایەتی لـی هەلواردوون، کە گواپە ئەو دوو ئایەتە لە مەدینە دابەزیون:

۱- ئایەتی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تَجَارَةً لَّنْ نَّكُوبَ﴾ ﴿٢٩﴾.

۲- ئایەتی: ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنُ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ ﴿٣١﴾.

له راستیدا هه‌ل‌اوردنی ئه‌و دوو ئایه‌ته‌، که پ‌اندراوه‌ته‌ لای حه‌سه‌نی به‌صرایی، هیچ به‌ل‌گه‌یه‌کی له‌سه‌ر نیه‌، بۆیه‌ هه‌ر ئه‌و پ‌ایه‌ راسته‌و، ئیمه‌ش هه‌ر ئه‌وه‌مان ته‌به‌نییی کردوه‌، که ئه‌م سوڤرته‌ هه‌مووی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ تا‌کو کۆتایی له‌ مه‌ککه‌ دابه‌زیوه‌و، هه‌ر که‌سی‌کیش سه‌رنجی سروشتی ئه‌م سوڤرته‌ بداو، له‌ ئایه‌ته‌کانی پ‌امی‌نی، ده‌زان‌ی که‌ هه‌مووی پ‌یکه‌وه‌ په‌یوه‌سته‌و، هیچ شت‌یک ناچارمان ناکات بل‌یین: فل‌ان ئایه‌ته‌ له‌ مه‌دینه‌ دابه‌زیوه‌، به‌ زۆری‌ش وایه‌ سوڤرته‌ مه‌ککه‌یه‌کان هه‌موویان به‌سه‌ر په‌که‌وه‌ دابه‌زیون، هه‌لبه‌ته‌ ئه‌وه‌ش هه‌ل‌اوردنی تیکه‌وتوه‌و، به‌لام به‌ زۆریی وه‌ک بنجینه‌یه‌ک وایه‌.

سییه‌م: ریزه‌بەندی له‌ موصحفه‌ و هاتنه‌ خواردا:

ریزه‌بەندی له‌ موصحفه‌دا، ژماره‌: (٣٥)ه‌، واته‌: له‌ (الفاتحه‌)وه‌ که‌ د‌یی له‌ لای پ‌استه‌وه‌، ئه‌مه‌ سی و پ‌ینجه‌مین سوڤرته‌، به‌لام له‌ ریزه‌بەندی دابه‌زین (ترتیب‌ النزول)دا، ژماره‌: (٤٣)یه‌، هه‌لبه‌ته‌ په‌نگه‌ هه‌ندیک‌یش بل‌یین: (٤٢)، یان هه‌ندیک‌ بل‌یین: (٤٤)ه‌، به‌ پ‌تی ئه‌وه‌ که‌ ژماره‌ (٤٣) ب‌ی، له‌ د‌ای سوڤرته‌ی (الفرقان)و پ‌یش سوڤرته‌ی (مریم) دابه‌زیوه‌.

چواره‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:

ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی له‌ ژماردنی نه‌ه‌لی مه‌دینه‌و نه‌ه‌لی شامدا (٤٦) ئایه‌ته‌، به‌لام له‌ هی ته‌ه‌لی کووفه‌دا، ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی (٤٥)ه‌، به‌لام ژماره‌ی (٤٥)

زىاتىر تەبەننىي كراۋە، لەو موصەفانەدا كە لەبەر دەستمان دان، پىشترىش باسمرىدودە ئەوانەى گوتوۋيانە: (۴۶)ە، مەبەستيان ئەۋە نەبۈۋە شتېك زىاد بىكەن لەوانەى گوتوۋيانە: (۴۵)ە، بەلكو زۆرىي و كەمىي ئايەتەكان، ياخود جىاۋازىي ژمارەى ئايەتەكان، دەگەرئەۋە بۆ كورتىي و درېژىي پستەكان.

پىنچەم: نىۋەرپۇكى:

ئەم سوۋرەتە ھەمان نىۋەرپۇكى سوۋرەتە مەككەيەكانى دىكەى ھەيەو، سىئى بنەرەتە گەۋرەو گرنگەكانى ئىمانى تىدا خراۋنە پروو:

۱- خواناسىي و ئىمان بە خوا ﷺ.

۲- ئىمان بە ۋەھىي و، بە پىغەمبەرايەتتى موحەممەد ﷺ و ئىمان بە قورئان.

۳- ئىمان بە پۇژى دۋايى و، سزاۋ پاداشت و بەھەشت و دۆزەخ.

بەلەم دەۋرى دوو لەسەر سىئى (۳/۲) ئەم سوۋرەتە موبارەكە، باسى خواناسىي و ئىمان بە خوا، چاكەو نىعمەتەكانى خواۋ، سىفەت و كىردەۋە ناۋازەكانى خوايە ﷺ، بۆيە دەتۋانين بلىين: زىاتىر لە سى (۳۰) ئايەت لە چىل و پىنچ (۴۵) ئايەتتى ئەم سوۋرەتە، بۆ ئەۋ مەبەستە تەرخانكراۋن، واتە: بۆ باسى يەكتايى خوا لە بەدەيئەنەرايەتتىي و پەرۋەردگاريتتىي و خواۋەنداريتتىي و ناۋو سىفەت و كىردەۋەكانى و، لە پەرستراۋيتتىي و بەندايەتتىي بۆ كرانيىدا.

شەشەم: تايبەتمەندىيەكانى:

لە ھەۋت خالدا تايبەتمەندىيەكانى ئەم سوۋرەتە موبارەكە دەخەينە پروو، كە ئەم سوۋرەتە لە سوۋرەتەكانى دىكە جىا دەكەنەۋە:

۱- باسى ئەۋە كە فرىشتەكان دوو بال و سىئى بال و چۋار باليان ھەن، ھەرۋەھا تامازە بەۋە كە دەگونجى بالى زىاترىشان ھەبن، ئەمە تەنيا لەم سوۋرەتەدا ھاتوۋە: ﷻ

لَهُ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلُ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنَحٍ مَشَى وَثْنًا وَرُبُّكَ فِي الْفَلَقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۱﴾

۲- باسی نهوه که خوا سبحانه وشه چاک و پاکهکان بۆ لای بهرز ده‌بنه‌وهو، کرده‌وهی چاکیش، وشه چاک و پاکهکان بۆ لای خوا بهرز ده‌کاته‌وه، یان خوا بۆ خوی کرده‌وهی باش بۆ لای خوی بلند ده‌کات، نه‌میش له نایه‌تی ژماره (۱۰) ی نه‌م سوورده‌ته‌دا هاتوه: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَبِيرُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾، که ته‌نیا له‌م سوورده‌ته‌موباره‌که‌دا، نه‌و راستیه به‌و شیوه‌یه خراوه‌ته‌روو.

۳- رسته‌ی: ﴿يَتَأْتِيَ النَّاسُ أُنْتُمْ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ﴾، واته: (نه‌ی خه‌ل‌کینه! ئیوه هه‌ژارن و ئاتاجن بۆ لای خوا، پتویستیتان به‌ خوا سبحانه هه‌یه)، که له نایه‌تی ژماره (۱۵) دا هاتوه، نه‌وه‌ی من بینه‌ یادم له هه‌موو سوورده‌ته‌کانی قورئاندا، ته‌نیا له نایه‌تی ژماره (۱۵) ی سوورده‌تی (فاطر) دا هاتوه.

۴- پسته‌ی: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾، واته: (ته‌نیا به‌نده زانایه‌کان سام و هه‌یه‌تیا به‌رانبه‌ر به‌ خوا سبحانه هه‌یه)، که له نایه‌تی ژماره (۲۸) ی نه‌م سوورده‌ته‌دا هاتوه ته‌نیا لیره‌دا هاتوه.

۵- پسته‌ی: ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنُ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿۲۱﴾﴾، واته: (دوایی کتییی خو‌مان کرده میراتی نه‌و به‌ندانه‌مان که هه‌ل‌مان بژاردوون، ئنجا هه‌یانه سه‌مکاره به‌رانبه‌ر به‌ خوی و، هه‌یانه میانجیه‌و، هه‌شیانه له چاکاندا پشکه‌وتوته‌وه). نه‌میش تاییه‌ته به‌م سوورده‌ته‌وه.

۶- پسته‌ی: ﴿أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرْ﴾، له نایه‌تی ژماره (۳۷) دا، ته‌نیا له‌م سوورده‌ته‌موباره‌که‌دا هاتوه، خه‌ل‌کی کافر که له دوزه‌خدا په‌شیمانی ده‌رده‌بری، وه‌ک خوا سبحانه ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَوْثُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ﴿۳۸﴾﴾، وه‌م به‌صطرخون فیه‌ا رَنَّا آخِرِخْنَا

نَعْمَلْ صَاحِبًا عَرَّ الْأَذَى كُنَّا نَعْمَلُ ۖ، له وه لأمياندا ده گوتى: ﴿أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَّا يَذْكُرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرُوا وَهَاءَ كُمْ الْأَذَى فَذُوقُوا مَسًّا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ﴾ ۖ، واتە: (ئايى بايى ئەوئەندە تەمەئەمان پەن ئەدان، كە ھەر كەسك وىستباي بىرى بىكە وئەتەو، بىرى دەكە وئەتەو؟!) واتە: ھەر كەسك وىستباي ئەو راستىيانەي بىرىكە وئەتەو، كە ماىەي بەختە وەر بوون و سەرغراز بوونى لە دنياو دواروژدا، بە تايبەت راستىيە كانى: تاكە بە دىيەتەر بوون و پەرودە دگار بوون و خاوەن بوون و پەرستارو بوونى، خوا ۛ و، بەندە بوونى مروؤف بو خواو، ھەبوونى روژتەك كە سزاو پاداشتى تىدا ھەيە، ئەو راستىيانە، ھەر كەسك وىستباي خوا ۛ تەمەنى ئەوئەندە پىداو، كە بىھوئ ئەو راستىيانە بىرخوئ بختەو، ئەوئ تەنيا لەو سوورەتەدا ھاتو ھەم تەعبىرە.

۷- رستەي: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُمِيتُ الْمَوْتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَ وَلَكِنْ زَالَتِ إِنْ أَسْكَمُهَا مِنْ أَمْرِ يُرِيدُ ۖ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ ۖ، واتە: (بىگومان خوا ئاسمانەكان و زەوى دەگرئ كە لا بچن، التىرەدا كە دەفەرموئ: لا بچن، واتە: لە مەسارى خوئان دەر بچن، لەو سىستەمە كە خوا بوئ داناون لا بدەن، ياخود لا بچن، واتە: نەمىتن،) وە ئەگەر لاشبچن ياخود نەمىتن، جگە لە خوا ۛ ھىچ كەس چاودىر بىيان ناكات و نايانگرتئ و نايانپارىزئ)، نەوئش تەنيا لەم سوورەتە موبارە كەدا ھاتو.

ھەوتەم: دابەشكردنى بو چەند دەرسىك:

ھەرچەندە ئايەتەكانى ئەم سوورەتە، وەك ھەموو سوورەتە مەككەيەكان، وەك شەپۆلەكانى دەريايەك وان، بەبئى پسانەو و بەبئى كەلتىندان بە دواي يەكدا دىن، بوئە ئاسان نىە ئايەتەكان پرگە پرگە بگرتن و، دابەش بگرتن بو چەند دەرسىك، بەلام ئىمە ئەو چل و پىنچ (۴۵) ئايەتەمان بو پىنچ دەرس دابەش كردوون:

دەرسى يەكەم: ئايەتەكانى: (۱ - ۸)، واتە: لە ھەشت ئايەت پىك دئ، باسى ھەر سئ بنەرەتەكەي ئيمان بە تىكھە لكىشىي: ۱- باسى خواناسيى و، ئيمان بە

خو، چاكەو نىعمەتەكانى خوا. ۲- باسى ئىمان بە وەحىيى و بە پىغەمبەرەبەتەيى موحەممەد ﷺ و قورئان. ۳- باسى ئىمان بە پۇژى دوايى و سزاو پاداشت و بەهەشت و دۆزەخ.

دەرسى دووهم: ئايەتەكانى: (۹ - ۱۴)، واتە: لە شەش ئايەت پىك دى، تەوهرى سەرەكىي ئەم دەرسە برىتتە لە باسى خواناسيى و خوا پەرستىي و، نىشانەو چاكەكانى خوا ﷻ لە ژيانى مروڤدا.

دەرسى سىيەم: ئايەتەكانى: (۱۵ - ۲۶)، واتە: لە دوازده ئايەت پىك دى، باسى ئىمان بە خو، ئىمان بە پۇژى دوايى و، ئىمان بە وەحىيى و پەيامى خو، بەراوردى نىوان برواداران و بىپروايان و، سەرەنجامى چاك و پەسندى برواداران و، شووم و بىخىرى بىپروايان.

دەرسى چوارەم: ئايەتەكانى: (۲۷ - ۳۷)، واتە: لە يازده ئايەت پىك دى، باسى زانايانى خواەن سام و بىم بەرانبەر بە خو، ئەوانەي كىتەيى خوا ﷻ دەخوئىننەودو، لەوہى خوا ﷻ پىداون دەبەخشن، پاشان سەرەنجامى برواداران و بىپروايان، لەم يازده ئايەتە موبارەكەدا، بە وردەكارىيەو، كە ھەم برواداران چ سەرەنجامىكى پر خىرو بەرەكەتيان ھەيەو، ھەم بىپروايان چ سەرەنجامىكى شووم و نەگبەتيان ھەيە؟!

دەرسى پىنجەم و كۆتايى: ئايەتەكانى: (۳۸ - ۴۵)، واتە: لە ھەشت ئايەت پىك دى، ديسان باسى خوا ﷻ، سىفەت و كىردەوہو نىعمەتەكانى و، باسى پىغەمبەرەبەتەيى و وەحىيى، ھەروەھا سەرنجدانى مژوو و ياساكانى خوا لە ژيانى بەشەرداو، باسى قىامەت و پۇژى دوايى، لە كۆتايىشدا خوا ﷻ ئەو پاستىيەي خستۆتە پرو، كە پەلە ناكات لە سزادانى مروڤتە تاوانبارو لادەرو خراپەكارەكان، ئەگەرنا نەك ھەر ئەوان، بەلكو ژياندارى لەسەر زەوى نەدەھىشت.

❖ **دهرسي يه گهم** ❖

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە هەشت (٨) ئایەتی سەرەتای سوورەتی (فاطر) پێک دای، ئایەتەکانی: (١ - ٨)، کە بە شیوەیەکی گشتیی باس لەم بابەتانه دەکات:

١- سێ ئایەتی یەکەمی ئەم هەشت ئایەت، بۆ باسی خواناسیی و، هەندێک لە سیفەتەکانی خوا، خستنه پووێ ژمارەیهک لە چاکەکانی خوا ﷻ تەرخانکراون.

٢- لە ئایەتی چوارەمیشدا، ئاماژەیهک بە باسی پێغەمبەرایەتی موحەممەد ﷺ کراوه.

٣- چوار ئایەتی دووهمیش تەرخانکراون، بۆ باسی پۆزی دوايي و، دوژمنایەتی شەیتان بۆ مەرووف و، سەرەنجامی شوومی کافران و، ناکام خێری بریاداران و، پازێرانەوهی کردەوهی خرابی کافران بۆیان و، ئامۆزگاریی کردنی خوا ﷻ بۆ پێغەمبەرەکی ﷺ، کە لە خەفەتی بێپروایەکان خۆی نەفەوتینی و، خۆی لە بەین نەبات لە زێدە پەرێشانیی و خەفەتباریی بۆیان، خوا ﷻ ئامۆزگاریی پێغەمبەر ﷺ دەکات کە بەو شیوەیە نەکات، نەجا کە خوا ﷻ ئاوا ئامۆزگاریی پێغەمبەر ﷺ دەکات، ئەوێ خالێکی زۆر بەهیزی پێغەمبەری خواپە ﷺ، کە ئەوەندە بە تەنگ ئەو خەڵکەوێ بوو، هەم لەم سوورەتەو، هەم لە چەند شوێنێکی دیکە قورئاندا، خوا ﷻ بە پێوستیی زانیو، ئامۆزگاریی پێغەمبەرەکی بکات، کە زۆر خۆی ئارەحەت نەکات.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَئِكَ أَجْنَحُ مَفَنٍ وَتِلْكَ رِزْقُ
 فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ① مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا
 وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ② بَيِّنَاتٍ لِلنَّاسِ أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

هَلْ مِنْ خَلْقٍ عِندَ اللَّهِ بُرِّدْتُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مَا أَفْتَوْكُمْ ۖ وَلَئِنْ
يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَلِلَّهِ اللَّهُ يُرْجَعُ الْأُمُورُ ۝ (۱) بَلَّيْنَا النَّاسَ إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَلَا
تَعْرَظُكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَعْزَّيْكُمْ بِاللَّهِ الْفَرُورُ ۝ (۲) إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُفْرٌ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا
يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝ (۳) الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝ (۴) أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنْ لَمْ يَحْضِلْ مِنْ
يَشَاءَ وَيَهْدَى مِنْ يَشَاءَ فَلَا نَذِيبَ لِنَفْسِكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۝ (۵)

مانای دهقاولی نایه تکان

{به ناوی خوای به بهزهیی به خشنده . ستایش بۆ خوا داهینه ری ئاسمانه کان
و زهوی، گپهری فرشته کان به نوتنه رو خاوهی بالان: دوو دوو و، سئ سئ و،
چوار چوار، خوا نه وهی بیهوی له دروستکراوه کانیدا زیادی دهکات، بیکومان
خوا له سه ره موو شتیک به توانایه ۱) (دهرگای) هه ره بهزه بیهک خوا بۆ
خه لکی بیکاته وه (هیچ کهس و هیچ شتیک) (داخه رو) گپهره وهی نیهو، هه رچی
نهویش بیگریته وه، دوا ی وی هیچ نیره زکی نیهو، نهو زالی کارزانه ۲) نهی
خه لکینه! یادی چاکه ی خوا بکه نه وه به سه ره خۆتانه وه، ئایا جگه له خوا هیچ
به دیهینه ریک هه یه له ئاسمان و زهویه وه بزیوتان بداتی؟! که واته: جگه لهو
هیچ په رستراویک نیه، به ره و کوئی لاده درین؟! ۳) (نهی موحه ممه دا!) نه که ره
(نهو خه لکه) به دروشت دابنن، به دلنایای پش تو پیغه مبه رانیک (که زور پایه
به رز بوون) به درو دانراون و، کارو باره کانیش ته نیا بۆ لای خوا ده گپهرینه وه ۴)
نهی خه لکینه! مسوگه ره لئینی خوا (که پوژی دوا یی دئی) راست و چه سپاوه،
ئنجبا با ژبانی دنیا فریوتان نه دات و، (شهیتانی) فریوده ریش له باره ی خواوه
فریوتان نه دات ۵) به دلنایای شهیتان دوژمنیکی تابه تانه، ئنجبا تیوهش به

دوژمنی بگرن، (بیکه نه دوژمنی خۆتان)، نهو (شهیتان) کۆمهلهکهی خۆی ته نیا
 بو نهوه بانگ دهکات، تاکو ببنه هاوههلی بلیسه (ی دۆزهخ) ﴿۱﴾ نهوانهی بیپروا
 بوون نازاریکی توندیان ههیه (له پۆژی دواپی دا)، که ساتیکیش که بریوان
 هیناوه کردهوه باشه کانیان کردوون، لیوردن و پاداشتیکی گهورهیان ههیه ﴿۷﴾
 نایا که سیک که کردهوه خراپه کهی خۆی بو پازێراوه تهوهو به چاک بینیوه (وهه)
 که سیکه، که چاکه و خراپه له یه که جیا دهکاتهوه؟! ئه ویش به هۆی نهوه وهیه)
 چونکه بێگومان خوا ههر که سیک بوی، گومرای دهکات و، ههر که سیکیش
 بوی، پاسته پیتی دهکات، (کهواته): (ئه ی موحه ممه ده!) له خهفه تان خۆتان
 له سه ره مه فیه ویتنه، بێگومان خوا به وهی کارامانه دهیکه ن زانیه ﴿۸﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(فَاطِرٌ): (أَصْلُ الْفَطْرِ: الشَّقُّ طَوْلًا، فَطَرَ اللَّهُ الْخَلْقَ: هُوَ إِبْدَاعُهُ الشَّيْءَ وَإِبْدَاعُهُ
 عَلَى هَيْئَةٍ مُرْتَسِّحَةٍ لِيَفْعَلَ مِنَ الْأَفْعَالِ)، وشه ی (فَاطِر) له (فَطَرَ) وهه هاتوه، (فَطَرَ):
 بریتیه له وهه که شتیک به باری درێژیدا له ت بکری، (فَطَرَ اللَّهُ الْخَلْقَ): بریتیه له
 پهیدا کردنی خواو داهێنانی بۆ ههر شتیک، که ئاماده ی بکات بۆ ئه نجامدانی کارێک.
 (فَأَنَّى): (أَنَّى) (لِلْبَحْثِ عَنِ الْعَالِ وَالْمَكَانِ، هَمْعَتِي: كَيْفَ وَأَيْنَ)، وشه ی (أَنَّى)
 به کارده هێنری بۆ لیکۆلینه وه له باره ی حال و شوێن، کهواته: (أَنَّى) به مانای
 (کَیْفَ) دئی، واته: چۆن، به مانای (أَيْنَ) ش دئی، واته: له کوێ.
 (تَوْفَكُونَ): واته: لاده درێن، (الْإِفْكَ: كُلُّ مَضْرُوفٍ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي يَبْحُثُ أَنْ
 يَكُونَ عَلَيْهِ)، وَالْإِفْكَ: الْكَذِبُ وشه ی (إِفْكَ): بریتیه له ههر شتیک له وه پرووه ی
 که پتویست بووه له سه ری بێ، لابدری، ههروه ها وشه ی (إِفْكَ)، به مانای درۆ
 (گَذِب) یش دئی.

(الْعُرُورُ): (الْعُرُورُ وَالتَّغْرِيرُ: إِيهَامُ النُّفْعِ وَالْمُلَاحِظَةِ فِيمَا هُوَ ضَرٌّ وَلَفْسَادٌ)، (عُرُور) و (تَغْرِير): بریتیه له وهی که سِتک و اِیخفَال بکهی که سوودو چاکه ی له و شته دایه، له حَالِیکِدا که نه و شته زیان و خرابه ی بَو نه و تیدابن، به لَام (عُرُور) واته: فریوده، (عُرُور) یش چاوگه: فریودان.

(حَرَیْ): (جمع) (الْحَسْرَةُ: الْغَمُّ عَلَى مَا فَاتَهُ وَالنَّدَمُ)، (حَسْرَة) که به (حَسَرَات) کُوده کریتیه وه، بریتیه له خه فهت خواردن بَو شتیک که له ده ست چوووه، بَو په شیمان بوونه وه و ژیوان بوونه وهی.

(يَصْنَعُونَ): واته: به کارامه یی نه نجامی ده دن، به ورده کاری ده یکن، (الصُّنْعُ: إِجَادَةُ الْفِعْلِ، فَكُلُّ صُنْعٍ فِعْلٌ، وَلَيْسَ كُلُّ فِعْلٍ صُنْعًا)، (صُنْع): بریتیه له وه که شتیک به چاکیی و به کارامه یی و به لیزانیی بکری، بویه هه موو (صُنْع) ِیک (فعل) یشه، به لَام مه رج نیه هه موو (فعل) ِیک (صُنْع) ِبن، چونکه هه ر شتیک به کارامه یی بکری، مانای وایه نه نجامدراوه، به لَام مه رج نیه هه ر شتیک کرا، به کارامه یی و ورده کاری و لیزانیی نه نجامدرا بن.

مانای گشتی لایه ته کان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به ناوی خوای به به زهیی به خشنده، واته:

ده سټټکردنم به ناوی خوایه، ننجا پټویسته له کاتی گوټنی نهم پرسته
موباره که دا، به لای که مه وه چوار وانا له دل بگیریښ:

۱ - نهم کاره ته نها بو خوا ده کهم.

۲ - نهم کاره به پټی شرعی خوا ده کهم.

۳ - نهم کاره به تواناو یارمه تی خوای په روه ردگار ده کهم.

۴ - نهم کاره بو هټانه دی په زامه ندیی خوا نه نجام ده ده م.

وه ک کاتی خوای له ته تفسیری سووره تی (سبا) یش دا، گوتمان: پټنج سووره ت
له فورئاندا به (الحمد لله) ده ست پټی ده کهن، به پټی ریزبه ندیی موصحه ف،
به م شیوه یه:

۱- سووره تی (الفاتحه): ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿١﴾

۲- سووره تی (الأنعام): ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ
ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْلَمُونَ﴾ ﴿١﴾

۳- سووره تی (الكهف): ﴿لِلْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا﴾ ﴿١﴾

۴- سووره تی (سبا): ﴿لِلْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَفِ السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ
وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ ﴿١﴾

۵- سوورەتی (فاطر): ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَٰئِكَ أَجْنَحُ مَنَىٰ وَتِلْكَ رُفُفٌ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝﴾

لە تەفسیری سوورەتی (سبا) دا، باسمان کرد، کە هەر کام لەم پێنج دەستیکە بە ستایشی خوا ﷻ، لایەتیک لە ژبانی مەرووف دەگرنەوه، کە ژبانی مەرووف بەبێ ئەوه بەرپۆه ناچێ، لەویدا بە درێژی باسمان کردوهو، پێویست ناکات لێره دا دووبارە بکەینهوه.

خوا ﷻ دەفه رموی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ستایش بۆ خۆی بەدیهنەر و پەیداکەری ناسمانەکان و زەوی، وشەی (فاطر) و (خالق) جیاوازییەکان ئەوهیە: (خالق) لە زمانی کوردیدا واتە: پەیداکەر، بەلām (فاطر) واتە: داھێنەر، هەرچەندە زمانی کوردی لە چاو زمانی عەرەبیی زمانیکی هەژارەو، زمانەکانی دیکەش لە چاو زمانی عەرەبیی هەر هەژارن، بە تایبەت ئەو زمانە خۆی ﷻ بۆ فەرماشتەکی خۆی، بۆ قورئان بەکاری هێناوه، بێگومان هەر وشەبەك، چەمك و واتای تایبەتی خۆی هەیە، وشەی هاوواتا (مترادف) لە قورئاندا نین، من ئەو پەڕە زانیانم پێ پەسەندە کە دەلێن: وشەی هاوواتا (مترادف) کە بێژەکیان جیا بێ و واتایان یەك بێ، لە قورئاندا نین، بەلێ دەگونجێ لە یەك نزیك بێ، بەلām هەر وشەبەك کە لە قورئاندا بەکارهێناوه، بە تەنکید تایبەتەندیەکی خۆی هەیە، لەو سیاقەدا کە تێیدا بەکارهاتوه.

لێره دا خوا ﷻ دەفه رموی: ستایش بۆ ئەو خواپەڕە داھێنەر و پەیداکەری ناسمانەکان و زەوییە، ﴿جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا﴾، گێرەری فریشتەکانە بە نوێنەر و نێردراو، خوا ﷻ کە دەفه رموی: فریشتەکانی کردۆتە نوێنەر و پەوانە کراوی خۆی، وا پێدەچێ مەبەست پێی ئەوهبێ، کە خوا ﷻ هەندێ لە فریشتەکان دەنێری، وەك نوێنەر و پەبامداری خۆی بۆ لای پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ السَّلَام) کە وەحییان پێدا دەنێری، ئنجا ئەو فریشتانە: ﴿أُولَٰئِكَ أَجْنَحُ مَنَىٰ وَتِلْكَ رُفُفٌ﴾، خاوهنی

باله کانن، (أُولَى) واته: (أَصْعَاب) کوی (صاحب) ه، یانی: خاوهن و هاوهل (أَجْنَعَة) ش کوی (جَنَاح) ه، واته: بال، نجا ﴿مَنْقَى وَنَلَّتْ وَرَبَّعَ﴾، (مَنْقَى) واته: (الْثَنَيْنِ) (الْثَنَيْنِ)، (ثَلَاث) واته: (ثَلَاثًا ثَلَاثًا)، (رُبَاع) واته: (أَرْبَعَة أَرْبَعَة)، واته: فریشته کان دوو دوو بالیان هه، سَن سَن بالیان هه، چوار چوار بالیان هه، ﴿بَرِيدٌ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ﴾، نهوهی که بیهوی له دروستکراوی خوی زیادی دهکات، واته: مهرچیش نیه هه ره نهو سَن جوره بن، دوو دوو بالیان هه بن، یان سَن سَن، یان چوار چوار، به لکو دهگونجَن زیاترش بن، وه که له فهرموده ده کدا هاتوه که پیغه مبهری خوا ﴿يَا حَبِيبِي﴾ جیبریلی بینوه، شه شهسد (۶۰۰) بالی هه بووه، ﴿بَرِيدٌ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ﴾، نهوهش دهگریته وه که نه گهر که سَتِک بَلَن: نجا تیمه هه ر بالنده مان بینوه دوو بالی هه بوون، یانی: چی فریشته دوو بالیان هه، یان سَن بالیان هه؟! خوا ﴿يَا حَبِيبِي﴾ ده فهرموئ: نهوهی که بیهوی له دروستکراوی خوی دا زیادی دهکات، ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، به دلنایبی خوا له سهر هه موو شَتِک به توانایه.

خوا ﴿يَا حَبِيبِي﴾ دواي نهو پیتاسه بهی خوی و، ستاییش کردنی خوی، ههروه ها که فریشته کانی کردوون به نوینه ری خوی که خاوهنی باله کانن، نجا ده فهرموئ:

﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا﴾، خوا نهوهی که له بهزه بی خوی بو خه لکی ده یکاته وهو، ده رگای لی ده کاته وهو، رِگای لی ده کاته وهو بو لای خه لک، ﴿فَلَا مُمْسِكَ لَهَا﴾، واته: هیچ گیره وهی نیه، (مُمْسِكَ) واته: گیره وهو، که سَتِک که شَتِک بگریته وهو، ﴿وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِي﴾، نهوهش که خوا ﴿يَا حَبِيبِي﴾ بگریته وهو له بهزه بی خوی و، به خششی خوی، ﴿فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِي﴾، له دواي خوا هیچ تیره ریکی نیهو، هیچ که سَتِک و هیچ شَتِک نیه، بتوانن ده رگای نهو ره حمهت و بهزه بییه خوا ﴿يَا حَبِيبِي﴾ که گرتوویه ته وه، لیتی بکاته وهو بینیری، ﴿وَهُوَ

(۱) (عَنْ زُرٍّ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: (مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى) قَالَ: رَأَى جِبْرِيلَ - عَلَيْهِ السَّلَامُ - لَهُ سِتْمَلَةٌ جَنَاحًا أَخْرَجَهُ مَسْلَم: ۴۱۵.

الْمَرْيُ الْحَكِيمُ، ئەو (خوا ۱۰۰) بالادەستی کاربەجییە، بالادەستە بۆ ھەر کەسیک
لە ھەر شوێنیک بێت، دەتوانی بەزەیی و بەخششی پێی بگەینەتی، ھەر ھە-
کاربەجی و کارزانە، دەزانن کە بۆ ھەر کەسە چەندو چۆن و چی بۆ دەنێری؟
ھەر ھەکاربەجی و کارزانەو بالادەستە، بۆ ھەر کەسیک کە بەزەیی خۆی لێ
بگیرتەو، دەزانن بۆچی لێی دەگیرتەو، چەندی لێ ددگیرتەو، چی لێ
دەگیرتەو؟ خوا ۱۰۰ ئەو پەری حکیمەت و لێزانیش و کارزانیش ھەبە لەو بارەو.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾، خوا ۛ بانگی مروفايه تىسى دهکات، نهى خه لکينه! يادى چاکه‌ي خوا بکه نه وه به سهر خوٛتانه وه، ﴿هَلْ مِنْ خَلْقٍ عَمَرَ اللَّهُ بِرِزْقِكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، ئايا جگه له خوا به ديهيٛنه ريکى دیکه هه به له ناسمان و زويه وه، (له سهر و غواره وه) بزيوتان پٛ بدات، ههر جوړه بزيوتک، بزيوى ماددى، يان مه عنه ويى به هه موو جوړه کانپانه وه؟ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، جگه له وه هيچ په رستراويک نيه، ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُضِلُّهُمْ﴾، بو کوٛى لاده دريٛن؟! يان چوٛن لاده دريٛن؟! واته: مادام ته نيا خوا ۛ نه وه به ديهيٛنه ريه که هه موو شتيکى هيټاوه ته دى، بزيوده ريک بهس نهو بزيوتان ددهات له ناسمان و زويه وه، که واته: ههر نهو يش شايسته ي په رسترانهو، جگه له وه هيچ په رستراويک نيه، که واته: بو کوٛى لاده دريٛن؟! چوٛن لاده دريٛن به ملاو لاد؟! که جگه له خوا بپه رستى، هه نديک له دروستکراوه کان به شيک له به نديا ه تى و په رستنيان بو دابټن و، له په رستراندا له گه ل خوا دا ۛ بپانکه ن به هاوبه ش؟!

نەم سى ئايەتە كە تېپەرىن، ھەمويان باسى خوا خو، ناساندى خوا،
خوئاسىي و ئيمان بە خوا، باسى ھەندى لە كەردەو ھە سىفەتە بەرزو ناوھەكانى
خوا، بوون.

ننجا دیتہ سہر باسی پیغہ مہارہیسی موحمہ مد ﷺ، ددہ فرموی: **وَإِنْ يَكْذِبُوا فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ**، نہ گہر کافرہ کانی روزگاری خوٹ، یاخود

كافىرەكانى پۇژگارەكانى دى، بە درۆت دابىتىن، چونكە تۆ بۆ ھەموو مەۋقايەتىنى پەۋانە كراۋى، ﴿فَعَذَّكَبْتَ رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ﴾، لە پىش تۆشدا پىتغەمبەرانىكى پابە بەرز بە درۆ دانراون، ﴿وَلَّى اللَّهُ تَبِيعَ الْأُمُورَ﴾، كاروبارەكانىش تەنبا بۆ لای خوا دەگىردىنەۋە، واتە: ئەى موحەممەد ﷺ! تۆ دلت لە خۆت دا نەمىتىن، چونكە تۆ تاكە پىتغەمبەرەك نەبوۋى، بە درۆ دانراۋى، بەلكو ئەۋە عادەق لەمىزىنەى ئەھلى كوفىرە، كە ھەيانە پەيام و بەرنامەى خوا لە عەقلىيەۋە ناچى، چونكە عەقلى تەسكەۋ دلى بچوۋكە، ھەشيانە دەزانى پەيام و بەرنامەى خوا چۆنە؟ دەزانى كە ھەقە، بەلام لەگەل ئەۋ شىۋە ژيانە ناھەقەدا كە لەسەرىيەتى، ناگونجى، بە تايبەت دەستەلاتدارانىان كە دەستەلات و سامانىان بۆ خۇيان قۇرخ كىردۈۋە، دەستيان بەسەر ھەموو شىكىدا گىرتۈۋە، ئەۋ نايىن و پەيامە ھەقەى خواش ﷺ دەقەرمۈى: دەبى مەۋقەكان پىتگەۋە براۋ تەباىن، نازو نىعمەتەكانى خوا بۆ ھەموۋيانن بە بەكسانى، ئەۋ پەيام و بەرنامەى لەگەل ئەۋ بارودۇخە سىياسى و ئابۋورى و، كۆمەلەيەتى و، ئەۋ بەزم و بازارە ناشەرىيەدا ناگونجى، كە ئەۋان بۆ خۇيانىان ساز كىردۈۋە، چونكە ئەگەر ئەۋ بەرنامەى خوا بچەسپىن، ئەۋ بەزم و بازارە ناشەرىيەى ئەۋان تىكىدەچىن، بۆيە ھۆكمرانەكان دژايەتى دەكەن و بە درۆى دادەئىن، چونكە ئەگەر بلىن راستەۋ تۆ پىتغەمبەرى خۋاى، دەبى پىيەۋە پابەندىن، ئەۋ كاتە خەلكەكەش لىيان ھەلدەگەرپىتەۋە، بەلام نەخىر بۆ چەۋاشە كىردى خەلكەكە، پىتغەمبەرانىان بە درۆ دانراۋە، دەلىن نەخىر تۆ راست ناكەى و، پىتغەمبەرى خۋا نى و، خوا ﷺ پەۋانى نەكىردۈۋى، ئەۋەش كە تۆ دەلىنى نايىن و بەرنامەى خۋايە، راست نى! بۆ ئەۋەى ئاگرېر بىكەن لەۋە كە خەلكەكە بىرۋا بە پىتغەمبەرەن بىنى و، سەرەنجام ئەۋ سۇغىرە بىگارى، نۆكەرپەتتەى بۆ ئەۋ خۇبەزلىكرانە دەيكەن، چىدىكە نەيكەن و، ئەۋ بارەى ئەۋان لەسەر پىشتى خۇيان لاپەرن، زەلەلكان بۆ ئەۋەى ئاگرېرى ئەۋە بىكەن و بى لەۋە بىكرىن، ھەر لە پىۋە گوتۋويانە: پىتغەمبەرەن راست ناكەن و

پەيامەكەيان بە درۆ داناون، ﴿وَلَىٰ اللّٰهُ تُرْجِعُ الْأُمُورَ﴾، كاروبارەكانیش تەنیا بۆ لای خوا دەگێردرێنەوه، كەواتە: تۆ دەر بەست مەبە، سزای ئەو خەلكەى بە ناھەق تۆ بە درۆ دادەنێت، خوا بەس بۆ خۆى دەزانى چۆنیا سزا دەدات!

ئنجأ خوا ﷻ دیتە سەر باسى بنەڕەق سێیەمى دیندارى و مسوڵمانەتیی، كە بریتىە لە بڕوا بە پۆزى دواى و، بە سزاو پاداشتى خوا، دەفەرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ﴾، ئەى خەلكینە! بە دنیایى بە ئینى خوا راستە، واتە: بە ئینى خوا كە لە پۆزى دواى دا دى، ھەقەو چەسپاوە، ﴿فَلَا تَغُرَّكُمْ الْمِيرَةُ الدُّنْيَا﴾، ئنجا با ژیاى دنیا فریوتان نەدات، ﴿وَلَا يَغُرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغُرُورُ﴾، ھەروەھا با فریودەر لە بەرانبەر خوادا فریوتان نەدات، بلى: خوا لیبوردەبەو بەزەدى و بەخشى زۆرە، ئایا خوا ﷻ چ پتویستى بەو ھەبە، ئیوہ سزا بدات؟ با بەو جوړە قسانە کلأوتان لەسەر نەنى، كیئە ئەو فریودەرە؟ ئەو فریودەرە زیاتر وا پێدەچى مەبەست پتێ شەبتان (إبلیس) بى، ھەروەھا ھەموو ئەوانەى كە دارو دەستەى نییلسن، بە لام مادام خوا ﷻ نەیفەرموہ: ﴿وَلَا يَغُرَّكُمْ بِاللّٰهِ﴾ (إبلیس) یان ﴿وَلَا يَغُرَّكُمْ بِاللّٰهِ الشَّيْطَانُ﴾، (غُرُور): واتە: فریودەر بە پەلەى یەكەم، شەبتان دەگرێتەوہ، بە لام ھەر شتێكى دیکەو ھەر كەسێكى دیکەش دەگرێتەوہ كە ھەمان پۆلى شەبتان بینى، لە فریودانى خەلكیدا بە تايبەت بەرانبەر بە خوا ﷻ.

دواى دەفەرموى: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا﴾، واتە: بە دنیایى شەبتان دوژمنە بۆ تێوہ، ئیوہش بە دوژمنى بگرن، واتە: بە دوژمنى خۆتانى بزائن و دوژمنایەتیی بکەن، ﴿إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾، بە دنیایى شەبتان كۆمەلەكەى خۆى تەنیا بۆ ئەوہ بانگ دەكات، تاكو ببنە ھاوەلى كپەى دۆزەخ، (السَّعِير): بریتىە لەو كپەبەى ناكر كە بەرز دەبێتەوہو شین دەنوێنى، واتە: شەبتان ئەوانەى كە دەبەوێ بیانكاتە كۆمەلى خۆى، تەنیا بۆ ئەوہ بانگیان دەكات، بیانكاتە ھاوەلى كپەى دۆزەخ، كەواتە: ئیوہ مەبنە ھاوەلى شەبتان و

شوئنی مه کهون و، په پرده ویی لږ مه کهن، نه گهرنا دهوړی خوځی به ئیوه قه په بالځ دهکات، له دنیا دا وهک فریودان و هه لځه له تان، له دواړو ژیشدا وهک سزاداران.

ننجا خوا ﷻ باسی سه رهنجای بی پروایان و پاشان برواداران دهکات، دهفه رموی: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، نهوانه ی بی پروان به ههر شتیک که پټویست بووه بروایان پټی بهتری، به ههر کامیان: بی پروان به خوا، یان به فریشته کانی خوا، یان به کتیبه کانی خوا، یان به پیغمبه رانی، یان به رږزی دواپی هتد...، نهوانه ی بی پروا بوون: ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، سزابه کی توندیان هه به که بریتیه له دوزخ، ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، به لام نهوانه ی بروایان هیناوه و کردهوه باشه کانیان نه جامداون، بروایان هیناوه واته: بروایان هیناوه به هه موو نهو شتانه ی پټویسته بروایان پټی بهتری، بروایان هیناوه به خوا ﷻ و به فریشته کانی خوا و به کتیبه کانی خوا و به پیغمبه رانی خوا و به رږزی دواپی، هه روه ها به نه خسه و نه دنازه گیری خوا بو گه ردوون و، بو هه موو دروستکراوه کان (قه زاو قه دهر)، نا بو نهو برواداران ه: ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾، لیبور دنیکی ناوازه و پاداشتیکی گه وره یان هه به.

له کو تایی دا خوا ﷻ دهفه رموی: ﴿أَمِنَ زَيْنُّنَ لَمْ يَسْأَلْهُ عَمَلَهُ فَرَّاهُ حَسَنًا﴾، نایا که سیک که کردهوه خراپه که ی خوځی بو رازیتراوه تهوه، که چی چاک و جوانی بینوه، واته: کردهوه خراپه که که له خودی خویدا خراپه و ناپه سندنو قیزه ونه، به لام نهو بو رازیتراوه تهوه و جوانکراوه و، به جوان و چاک هاتوته به رچاوی، هه رچه نده لیره دا به رانبه ره که ی باس نه کراوه، به لام واته: که سیک که کردهوه خراپه که ی بو رازیتراوه تهوه، نایا که سیک که ناوایه، وهک نهو که سه به که چاک به چاک و، خراپ به خراپ ده بینن؟! به دلنایی نه خیر! هم پرسیار کردنه پرسیار کردنی نکو و لیلی که رانه به، واته: نهو که سه ی کردهوه ی خراپی بو رازیتراوه تهوه و، به چاک بینوه، وهک که سیک نیه که کردهوه ی چاکي خوځی به چاک ده بینن و، هی خراپیش به خراپ، ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾، به دلنایی خوا ههر که سیکي بیه وی گومرای

دەکات و، لە ڕێ لای دەداو سەری لێ دەشیوتن، هەر کە سێکشی بیهۆی دەیخاتە سەر ڕێ، لێرەدا هیدایەت بە مانای ڕێنمایی و ڕێ پێشاندان نیه، چونکە خوا ﷻ ویستووێتی ڕێ بە هەموو کەس نیشان بدات، وەک دەفەرمووی: ﴿وَهَذِي لِمَنْ يَهْتَدِي﴾. یان دەفەرمووی: ﴿ذِكْرُ الْقَلَمِ﴾ بە لێکو لێرەدا مەبەست لە هیدایەت، واتە: خستنه سەر ڕێی راست، کە دەفەرمووی: بێگومان خوا ﷻ هەر کەسێ بیهۆی گومرای دەکات و، هەر کەسێ بیهۆی دەیخاتە سەر راسته ڕێ، ئەمە لێرەدا بە کورتیی فەرمووی، بە لām لە شوێنی دیکەدا، خوا ﷻ بۆمان باس دەکات کە گومرا کردن و، سەر لێ شیواندنێ خوا، بۆ هەندێک لە مەزھەکان و، خستنه سەر ڕێی راستیی هەندێکیان، لە گۆترە نیه، بە لێکو ئەویش بە پێی سیستمیکەو، بە پێی ئەو یاسایانە کە خوا دایان، بە شیوەیەکی دادگەرانهیە، چونکە غەیری دادگەری و راستیی، شایستەیی خوا نیه، بۆ وێنە لە سوورەتی (إبراهيم) دا دەفەرمووی: ﴿وَيُعِزِّلُ اللَّهُ الْفَالِغِينَ﴾. واتە: خوا ﷻ مستەمکاران گومرا دەکات، ئەدی کێ هیدایەت دەدات یانی: راسته ڕێ دەکات؟ ﴿وَهَدَى إِلَيْهِ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّعْدِ﴾. واتە: ئەوانە کە بۆ لای خوا دەگەرێنەوه، خوا راسته ڕێیان دەکات، بە لām ئەوانە چاویان لە سەم و خراپەیه، خوا ﷻ گومرایان دەکات.

ئنجای خوا ﷻ دێتە سەر ئامۆزگاری پێغەمبەر ﷺ: ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ﴾. ئەو موحەممەد ﷺ! بە ئەفسەت بە هۆی خەفەت خواردنەوه لەوان، لەبەین ئەچیت، خۆت مەفەوتێنە بە هۆی خەم و خەفەت خواردنەوه لەوان، ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾. بە دنیایی خوا زانیە بەوەی کە کارامانە و وردەکارانە ئەنجامی دەدەن و، بە هەموو شتیکیان ناگادارەو، سزای پێ بە پێستیشیان دەدات، کەواتە: تۆ لەبەر ئەوەی هیدایەتی خوا وەرناگرن و راسته ڕێ نابن، خەفەتیان لێ مەخۆو بۆیان دڵتەنگ مەبە، بە شیوەیەکی کە بێتە هۆی فەوتان و لەبەین چوونی خۆت. ئنجای وەک پێشتر ئاماژەمان پێدا، ئەمە ئەوپەڕی مەدحی خواپە ﷻ بۆ پێغەمبەرێ خاتەم موحەممەد ﷺ، هەم لەم سوورەتەدا، هەم لە سوورەتی

(الكهف) داو، هەم لە سەرەتای سوورەتی (الشعراء) داو، لە چەند شوێنێکدا خوا ﷻ لە پێغەمبەرەکەیدا قەدەغە دەکات، کە زێدەپۆشی بکات لە خەفەت لێخواردن و دڵ ناپەرەتت بۆن بۆ کافرەکان، کە بۆچی هیدایەتی خوا وەرناگرن و راستە پێ نابن؟ ئەوەش مەدحیی گەورەیه بۆ پێغەمبەری خوا ﷻ، مانای وایە پێوستانی بەوه کردووە، خۆی پەرورەدگار پێی بفرموی: زۆر تێمەپەرێتەو سەرکێشیی مەکە لە دڵسۆزی نواندن و، خەفەت خواردن و خۆ ناپەرەتت کردنت دا، لەبەر ئەوەی ئەوانە هیدایەتی خوا وەرناگرن و، نابەنە سەر راستە شەقامی خوا ﷻ! نەجائە ئەوە لە کوێ و ئەوە لە کوێ کە کەسانێ پێوستانی بەوه بێت نەقورچەکەیان لێ بدری و، هان بدرێن و نامۆزگاری بکری کە تۆزێ هەست بە بەرپرسیاریەتی بکەن، تۆزێ خەفەت بۆ خەڵک بخۆن، تۆزێ بە تەنگیانەوه بن، کەچی پێغەمبەری خاتەم ﷺ پێوستانی بەوه بوو، خوا ﷻ نامۆزگاری بکات و بیکێژیتەوهو، بە جوێرێک لە گەلی لێکردن و سەرزنەشتکردن بیدۆنت، کە ئەوەندە خۆت ناپەرەتت مەکە، نەجائە پێغەمبەری خوا ﷻ زۆر خۆی ناپەرەتت کردووە، زۆر خەفەتی بۆ خواردوون، دیارە ئەوانەش کە بە پێی پێغەمبەری خاتەمدا ﷻ دەرپۆن، لە زانایان و، هەر کەسێک چاوی لەوه بێ، پێغەمبەری خوا ﷻ سەر مەشقی بێ، دەبێ هەر بەو شیوەیه بێت، واتە: وابێ کە ئەوپەری دڵسۆزی و پەرۆشیی هەبێت، بۆ خەڵک و کۆمەڵگای خۆی، چونکە پێغەمبەر ﷻ بەو شیوەیه بوو، دەبێ شوێنکەوتووانی ڕەسەنیشی چاوی لە پێغەمبەرەکەیان بکەن، لە هەموو ئەو سیفەتە بەرزو ناوازهو ئاکارە جوان و پەسەندانەیدا، کە خۆی پەرورەدگار ئەوی پێیان ڕازاندۆتەوهو، وەک بۆ خۆی دەرفرموی: {إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأَتَمِّمَ مَكَارِمَ الْأَخْلَاقِ} (أخرج الحاكم: ٤٢٢١، وقال: صحيح على شرط مسلم، الديلمي: ٢٠٩٨)، واتە: تەنیا بۆ ئەوه ڕەوانکراوم کە ڕەوشتە بەرزو جوانەکان تەواو بکەم، لە خۆمیاندا بەرجەسته بکەم.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یە کەم:

پاگە یە نرانی ستایشکرانی خوای داھێنەری ئاسمانەکان و زەوی و، گێرەری
فریشتە خاوەن دوو و سێ و چوار بەلەکان بە نوێنەر، خستە پوو ی ئەو
کە هەر بەزەیی و بەخشێک خوا بۆ خەلکی پرەخستێ، گیرەوێ ی ئەو،
ئەوێ بیشیگرتەو، تیرەری ئەو، ئەو زالی کارزانە:

خوای ﷻ دەفرەموی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَئِكَ أَجْنَعُ مَنَى وَوَلَدٌ وَرَبُّكَ بَرِيذٌ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٨﴾ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٩﴾﴾
شیکردنەوێ ئەم دوو نایەتە، لە هەشت برگەدا:

١- ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ستایش بۆ خوای پەیداکەر و داھێنەری
ئاسمانەکان و زەوی، پێشتریش گوتمان: (ڤاطر) لە (ڤطر) هەو هاتو، (ڤطر) ی (هُوَ الشَّقُّ
طُولًا)، شتێک کە بە باری درێژیدا لەت بکری، وشە: (ڤطر) واتە: شتێکی هێنایە دی، کە
پێشینی ئەبوو، بە خێراییش ئەنجامی بدات، ئەو پێی دەگوتری: (ڤطر)، وەک چۆن
(ڤطر) واتە: کارگ، لەبەر ئەوێ لە دواي هەورە تریشەو دواي بارانێک هەلەدەتۆقی،
کەواتە: (ڤاطر) واتە: داھێنەری شتێک بە خێرایێ کە پێشینی ئەبوو.

پێشتریش نامازەمان پێدا وشە (الْحَمْدُ لِلَّهِ) واتە: ستایش بۆ خوا، لە هەموو
ڤورتاندا سی و هەشت (٢٨) چاران هاتو، لە سەرەتای پێنج لە سوورەتەکانی
ڤورتاندا، کە هەر پێنجیان سوورەتە مەککەییەکان، وشە (الْحَمْدُ لِلَّهِ) هاتو، کە
بەپێی ریزبەندیی موصحف بریتین لە سوورەتەکانی: (الغاثة)، (الأعام)، (الکھف)،
سبا، ڤاطر، ئەگەر تەماشای سەرەتای هەر کام لە پێنج سوورەتە موبارەکە بکەین،

ده‌بینین سه‌رجهم نه‌و شتانه‌ی که راگری ژبانی مروّفن، خواستگارانه سه‌ره‌تای نه‌م
سوره‌ه‌تانه‌وه باسیکردوون، که به (الحمد لله) ده‌ست یتده‌کهن:

۱- په پیدایښت: هاتنه دی له نه‌بوونه‌وه بڼو، له یه‌که‌م ټایه‌تی سووړه‌تی (الانعام)، ده‌فه‌رموئ: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾، ستایش بڼو ټه‌و خواږه‌ی که ټاسمانه‌کان و زه‌وی هیتاونه‌ دی و، تاریکی و ږووناکی په‌خساندوون. هه‌نکاوی په‌که‌م و ږاگری په‌که‌م بڼو ژیا‌نی مروؤف، بریتیه‌ له‌وه‌ که له‌ ده‌ریای نه‌بوون بیته‌ ده‌ر بڼو جیهانی بوون.

۲- داهینان و ناردنی فریشته کان: له سه ره تاي سووړه تی (فاطر) دا، خوا ﷺ دده فرموی: **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُولٰٓئِیْ اَحْبَبَ مِنِّیْ وَكَلَّمَ رَسُوْلًا**، دوی په یادوون، نه وهی ژبانی مروّف له سهری بنده و راگری ژبانی مروّفه، نه وهی که خوا ﷺ نه و مروّفه به شیوه یه ک دروست بکات و دابینتی که پشیننه ی نه بووه، به شیوه یه کی ناوازه و بن پشیننه، پاشان کاروباری ژبانی نه و مروّفه به فریشتان بسپیړتی، فریشته کان سه په رشتی بکن، نه ک ته نیا بۆ خو ی بتی، هه لته به بس خوا ﷺ سه په رشتیاری هه موو شتیکه، به لام خوا ﷺ له پتی فریشته کانه وه که دروست کراوانتیکی پاک و چاکن و، بن فه رمانیی خوا ناکهن، هه موو کاروباره کانی گه دروون، به تایه تی نه وانه ی په یوه ندیان به ژبانی مروّفه وه هه به، ده سووړننن.

۳- خاوه‌ندارتییی: مروق پئویستی به خاوه‌نیک هه‌یه، پئویستی به په‌روه‌ردگارو مشوورخوړنیک هه‌یه، له سهره‌تای سووره‌تی (سبا) دا، خوا ﷻ ده‌فرمووی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَمَأْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ (۱) ستایش بۆ ئەو خوا به‌یه‌ی هه‌رچی له ناسمانه‌کان و زویدا هه‌یه، ه‌ی ئەوه، ستایش بۆوی له دواړو‌داو نه‌و کار به‌جی شاره‌زابه.

۴- پوره دگار یتیم: بهو واتیه که زاتیک هه بن پوره دهی بکات و مشووری لی
بخوانت و، یتیمه بنی و بژیوی بدات، بژیوی ماددی و معنهوپی، خوا ^{خو} له سه ده تاي

وشەي: (أَجْبَحَة) كۆي (جَنَاح) ە، (جَنَاح) یش يانی: بآل، بآلئدەكانیش بآلیان
 ھەبە كە لە شوئینی ھەردوو دەستی مرقۇئانن، خوای پەرۋەردگار وشەي (جَنَاح)
 ی بۆ مرقۇفیش بەكارھەتیاۋە، ۋەك خوا ﷻ لە سوۋرەتئ (الشعراء) دا، دەفەرموئ:
 ﴿وَلَقَدْ نَفِضَ جَنَاحَكَ لِنِ اَنْجَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بآلت بۆ پەرۋادارانئ شوئئكەۋتووت
 شوپر بكة. (جَنَاح) بە مانای بآل دئ، بەلام ھەندئك جار بۆ دەستی مرقۇفیش
 بەكارھەتۋاۋە.

(۴) ﴿يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ﴾، واته: خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ نهوهی بیهوی له دروستکراوی خووی زیادی دهکات، ئەمە دوو ئەگەری هەن:

أ- وهلامی پرسیاریکه په‌یداده‌بێ، مروڤه‌كان بۆیان هه‌یه بڵێن: ئێمه‌ تا ئیستا ته‌نیا بآئنده‌ی دوو بآلمان بینۆن، یانی: چی سێ بآل و چوار بآل؟ خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ده‌فه‌رموی: نه‌وه‌ی بیهوی له دروستکراوی خویدا زیادی ده‌کات، هیچ به‌ربه‌ستی له به‌رده‌م ویستی ره‌هاو نازادی خوادا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ نیه.

ب- ده‌شگونجی ئاماژه‌ بێت به‌وه که بآلی فریشته‌کان، هه‌ر نه‌و دوو دوو و سێ سێ و چوار چواره‌ نین، به‌لکو ده‌گونجی زیاتریش بن، وه‌ک پێشتریش گوتم: له شوێنه‌واریکدا هاتوه‌، که پێغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جیبریلی بینیوه‌، شه‌شده‌ (۶۰۰) بآلی هه‌بووه‌، به‌لکو له گێردراوه‌ی دیکه‌دا، باسی زیاتریش کراوه‌.

(۵) ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، واته: به‌ دلتیایی خوا له‌سه‌ر هه‌موو شتی که به‌ توانایه‌، چ زیادکردنی بآلی فریشته‌کان بێ، چ هه‌ر شتیکی دیکه که بیهوی.

(۶) ﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا﴾، واته: نه‌وه‌ی خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بیکاته‌وه له ده‌روازه‌ی به‌زه‌یی خووی بۆ خه‌لک، هیچ گیرده‌وه‌ی نیه، هیچ که‌سێک و هیچ شتی که ناتوانی نه‌و ده‌رگای به‌زه‌یه‌ی خوا ده‌یکاته‌وه بۆ به‌نده‌کانی، بیکرێته‌وه، (الْفَتْحُ فَتْحُ لِقَاءِ الرَّحْمَةِ، إِذْ هِيَ مِنَ الْفَالِيسِ الَّتِي تُشَبَّهِ الْمُدَّخَرَاتِ فِإِعْطَاوَهَا شَبِيهَةٌ بِعَالَةِ فَتْحِ الْخَزَائِنِ)، که ده‌فه‌رموی: ﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ﴾، وشه‌ی (فتح) لێره‌دا پێشاندانی به‌زه‌یی خوایه‌، له قآلبیکی وێنا کراودا، یانی: به‌زه‌یی خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ له‌و شته به‌ نرخ و به‌هادارانیه‌، که هه‌لده‌گیرێن (له شوێنێکی مه‌حه‌م دا) ئنجا به‌خشرانیان وه‌ک کردنه‌وه‌ی خه‌زێانه (بۆلێ ده‌ره‌یتانی شانی نایاب و به‌هادار).

(۷) ﴿وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مَرِيلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ﴾، نه‌وه‌ش که خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بیکرێته‌وه له به‌زه‌یی خووی، به‌ دلتیایی هیچ نێره‌پکی بۆ نیه له دوا‌ی وی، که ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَا مَرِيلَ لَهُ﴾، (لَهُ) بۆیه به‌ راناوی نێر هێناویه‌تی، چونکه ده‌گه‌رێته‌وه بۆ (ما‌ی (موصولة) یانی: (الَّذِي

يُنْسِكُهُ اللَّهُ فَلَا مُرْسَلَ لَهُ، بەلەم ئەوەی پێشێ بۆیە دەفەر مۆی: ﴿فَلَا تُتَبَكِّعْ لَهَا﴾
لەبەر ئەوەی دەگەرێتەووە بۆ ڕەحمەت.

کە دەفەر مۆی: ﴿مِنْ بَعْدِهِ﴾، واتە: (مِنْ دُونِهِ)، یانی: جگە لە خوا کە سێکی
دیکە نیە، وەختیک خوا ﷻ بەزەیی و بەخششی خۆی بگرتەووە، کەس ناتوانی
بینی، هەر وەها ئەگەر بێشینی، کەس ناتوانی ڕۆی لێ بگرت.

وشە (إِنْسَاك) (الإِنْسَاكُ): أَخَذَ الشَّيْءُ بِالْيَدِ مَعَ الشَّدِّ عَلَيْهِ بِهَا لِنَلَا يَسْقُطَ،
(إِنْسَاك) ڕێتیە لەو کە شتیک بە دەست بگیری، لێ توندو قایم بکری، بۆ
ئەوەی نەکەوێتە خوار، لێردا فەرمایشی خوا ﷻ خواستووێتەووە بۆ حالەتی
نەهێشتنی گەشتی بەزەیی خۆی بە کەسانیک کە بیهوی، لەو بەزەیی و
بەخششی خۆی بە هەرمەندیان نەکات.

٨- ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، خوا بالادەستی کار بە جێی، بالادەستە و دەزانی بەزەیی خۆی
بۆ کێ و بۆ کوێ بێژی، جێی خۆی دەگری، یاخود بالادەستە و دەزانی بەزەیی خۆی نەدا
بە کوێ و بە کێ، هیچ کەسێک ناتوانی خوا ناچار بکات، بەزەیی بنوێتی لە گەڵ کەسێک
یان کۆمەڵیکدا، کە نەیهوی.

﴿الْحَكِيمُ﴾، خوا لێزان و کار بە جێی، چ بەزەیی بنوێتی، چ نەینوێتی، چ بەخششی
خۆی بدات، چ نەبدات، هەمووی بە حیکمەت و کارزانییە، هیچی بە گۆترە
نیە، هیچی بە بێ سیستم و یاسا نیە.

لە بارە ی وشە (فاطر)، ئەم دەقە دینین:

﴿عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كُنْتُ لَا أَذْرِي مَا فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،
عَنِّي أَنَا فِي أَغْرَابِيَانِ يَخْتَصِمَانِ فِي بَيْتِي، فَقَالَ أَخَذَهُمَا لِصَاحِبِهِ: أَنَا فَطَرْتُهُمَا، يَقُولُ: أَنَا
بَدَأْتُهُمَا﴾^(١).

واته: عەبدوللای کۆری عەبباس (خوایان پازی بێ)، دەلتی: نەمدەزانی
 مانای: ﴿فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ چییه؟ تاكو دوو عەرەبی خێلەکی هاتنە لام،
 لە بارە ی بیریکەو دەمه قالیان بوو، یه کێکیان کوتی: (أَنَا فَطَرْتُهَا)، واته: من
 یه کهمجار ئەو بیرم لێداوه و پەیدام کردوه، دامهتێناوه، ئنجا زانیم: ﴿فَاطِرِ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، واته: داهێنەر و پەیداکەر ئاسمانەکان و زهوی، به بێ ئەو ی
 پێشینه یه کیان هه بوو بێ.

كورتە باسیك له باره‌ی فریشتانهوه

له پێنج بره‌گی كورت دا باسی فریشتان ده‌كه‌ین:

بره‌گی یه‌كه‌م: پێناسه‌ی فریشتان:

(الْمَلَائِكَةُ أَجْسَامٌ لَّطِيفَةٌ نُورَانِيَّةٌ أَخْيَارٌ ذَوُو قُوَّةٍ عَظِيمَةٍ، وَمِنْ خَصَائِصِهِمْ:

أَوَّلًا: الْقُدْرَةُ عَلَى التَّشَكُّلِ بِأَشْكَالٍ مُخْتَلِفَةٍ، وَثَانِيًا: وَالْعِلْمُ بِمَا تَتَوَقَّفُ عَلَيْهِ أَعْمَالُهُمْ، وَمَقَرُّهُمْ السَّمَاوَاتُ مَا لَمْ يُرْسَلُوا إِلَى جِهَةٍ مِنَ الْأَرْضِ)^(١).

واته: فریشته‌كان چه‌ند جه‌سته‌یه‌کی په‌نهانی له پرووناکیی دروستکراون، زۆر چاکه‌کارن و خاوه‌ن هێزێکی مه‌زن، له تایه‌مه‌ندییه‌کانیان: یه‌كه‌م: توانایان هه‌یه له‌سه‌ر شیوه‌ی جیا جیادا خۆیان پێشاندن.

دووهم: زانیارییان هه‌یه به‌ هه‌ر شتێك كه‌ کرده‌وه‌کانیان په‌کیان له‌سه‌ری بکه‌وی، نشینگه‌یان ئاسمانه‌کانن، مادام په‌وان نه‌کراپن بۆ لای زه‌وی.

ئهمه پێناسه‌یه‌کی کورتی فریشته‌كان بوو، که تاكو راده‌یه‌کی زۆر پێناسه‌یه‌کی کورت و پوخت و چاکه‌.

له‌ فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ر ﷺ دا، هاتوه که فریشته‌كان له‌ پرووناکیی دروستکراون: {عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَخُلِقَ الْجَانُ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِنْ مَاءٍ وَصِفَ لَكُمْ»} (أخرجه أحمد: ٢٥٢٣٥، ومسلم: ٢٩٩٦)، واته: فریشته له‌ پرووناکیی دروستکراون و، جند له‌ بلێسه‌ی ناگرو، ئاده‌میش

(١) (المقاصد لسعدالدين التفتازاني، عن (محمد الطاهر بن عاشور)، التحرير والتنوير: ج ٢٢، ص ٢٥٠.

لەۋەى بۆتان باسكراۋە. ديارە دەبى پووناكىيەكى تايەت بى، چونكە ئەگەر پووناكىيە ئاسايى بوۋايە، دەبوو بىيىنىن، ھەرچەندە ھەندىك جۈرى پووناكىيە ۋەك تىشكى ژېر سوورو، تىشكى سەروو ۋەنەۋشەيى و، تىشكى گامو، تىشكى سىنىي و، تىشكى گەردوۋىنى ... ئەوانە ھىچيان ئىمە ئاياننىين، بەھەرئال ۋا پىدە چى جەستەى فرىشتەكان لە جۆرە ماددەيەكى جىۋاز لەو جۆرە ماددەيەى بۆ ئىمە زانراۋە، دروستكرابى، ھەرۋەك جىننىش بە ھەمان شىۋە لە ئاگر دروستكراون، ئنجا ئەگەر ئاگرى ئاسايى بوۋايە، دەبوو بىيىنىن، بەئام ئەۋانىش لە جۆرە تىشكىك، يان ئاگرىك دروستكراون، كە بۆ ئىمە زانراۋە نىھ.

برگەى دوۋەم : فرىشتەكان يەكجار پاك و چاكن و زۆر زۆرىشن:

دوۋەم: باسكرانى فرىشتان پاش: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، بەئلكەى مەزىتىن و زۆرتىن بوون و، پاك و چاكتىن بوونى فرىشتەكانە، خوا ﷻ لەم سوۋرەتەدا دۋاى ئەۋەى دەفەرمۈى: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ستايش بۆ خۋاى داھىنەرى ئاسمانەكان و زەۋى، يەكسەر دەفەرمۈى: ﴿جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَئِكَ أَجْنَحٌ مَّتَّى وَكُنْتُ وَرَبِّعٌ﴾، كەۋاتە: بە دۋاى ئەۋەدا كە خوا ﷻ دەفەرمۈى: ئاسمانەكان و زەۋى داھىتاۋن و پەيدايى كىردوون، يەكسەر باسى فرىشتەكان دەكات، ئەمە دەگونچى لىي ھەلېھىنجى كە فرىشتەكان لە ھەموو دروستكرارەكانى خوا مەزىتىن و، زۆرتىن، پاك و چاكتىن، ئنجا ئەمە وىپراى ئەۋەى كە ئەم ئايەتە دەيگەيەننى، لە ئايەتەكانى دىكەو، لە دەفەكانى سوۋننەتىشدا ئامازە بەۋە كراۋە، بۆ وىئە:

أ- خوا ﷻ لە سوۋرەتى (المذثر)دا، دەفەرمۈى: ﴿رَمَا يَكْفُرُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾، واتە: سەربازەكانى خوا تەنھا خۋى دەزاننى چەندىن و چۆن.

ب- ھەرۋەھا پىغەمبەر ﷺ لە فەرمۇدەيەكدا دەفەرمۈى: ﴿أَطْلُتِ السَّمَاءَ وَحَقِّي لَهَا أَنْ تَنْطَبَ، مَا فِيهَا مَوْضِعٌ أَرْبَعِ أَصَابِعَ إِلَّا عَلَيْهِ مَلَكٌ سَاجِدٌ﴾ (أخرجه ابن أبي حاتم كما في تفسير ابن كثير ۳۹۷/۲، وابن أبي عاصم في الأحاد والمثاني: ۵۹۷، والطبراني: ۳۱۲، وأبو نعيم في الحلية: ج ۲، ص ۲۱۷).

واته: ناسمان جیره ی لټهاتوهو، هه قیشیه تی جیره ی لی بی (وهك چوَن كه باریکی قورس له ولأخیک دهنرقي، جیره ی لی دقي، ناسمانیش ناوا جیره ی لی دقي) چونكه هيچ شوين پټيه كه نيه له ناسماندا، مه گهر فریشته يهك كړنووشی له سه ر برده، (ياخود ليی وه ستاوهو، به ندايه تيی بو خوا دهكات).

برگه ی سییهم : سپاردنی سرجه م کارهکانی دنیا و دواړوژ به فریشتان:

نه وه ی له قوړاندا به پرونیی دهرده كه وقي له باره ی فریشتانه وه، نه وه يه: خوی زاناو توانا سرجه م کارهکانی دنیاو دواړوژي به فریشتان سپاردوون، ټيمه ده توانين لهو باره وه ده (۱۰) به لگه ټيننه وه، هه لټه ته زیاتریش هه ن، به لام وهك همونه، ده (۱۰) له نه ركه كانی فریشته كان باس دهكه ين:

۱- فریشته كان فره مانبه ری په های خوان:

وهك له سوږه تی (الانبیاء) دا، له چوار نايه تدا، خوا ﷺ ده فره موي: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٦٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ وَهُمْ مِنْ خَائِفِيهِ مُتَشَفِّعُونَ ﴿٦٨﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنْتِ إِلٰهٌ مِنْ دُونِهِ فَلَاكُ نَجْرٍ بِهِ جَهَنَّمَ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٦٩﴾﴾.

کاتی خو ی ټيمه له ته فسیری سوږه تی (الانبیاء) دا، قسه مان له باره ی نه و نايه تانه وه كرده.

۲- فریشته كان هه لگري عه رشی خوان:

وهك خوا ﷺ له سوږه تی (غافر) دا، ده فره موي: ﴿الَّذِينَ يَجْعَلُونَ الْقَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ. وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٧٠﴾﴾. به دنيايی

لیره‌دا مه‌به‌ست له هه‌لگرانی عه‌پشی خوا، که ستایش بۆ خوا ده‌رده‌بێن و، به‌پاکیی ده‌گرن و، بپوای پێ دێنن و، داوای لێبوردن بۆ بپرواداران ده‌که‌ن، هه‌ر فریشته‌کانن، هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الحاقة)، نایه‌ته‌کانی: (۱۶ و ۱۷) دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنشَأَ السَّمَاءَ فِي يَوْمٍزٍ وَاحِدَةٍ ۖ وَاللَّيْلُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمٍزٍ ثَمِينَةٍ ۖ﴾، واته: ناسمان له‌و پۆژه‌دا شه‌ق و په‌ق و بیهێز بوو، له‌و پۆژه‌دا باره‌گای په‌روه‌ردگار ت هه‌شت هه‌لیده‌گرن له‌سه‌رووی خۆیانه‌وه.

خوا ﷻ باسی نه‌کردوه نه‌و هه‌شته‌چین و کین، به‌لام وا پنده‌چی وه‌ک له‌ نایه‌تی ژماره (۷) ی سووره‌تی (غافر) یشدا هاتوه، ئه‌مه‌ش هه‌ر مه‌به‌ست پێی هه‌شت فریشته‌ بن.

۳- گیانی مروّفه‌کان ده‌کێشن:

وه‌ک خوا ﷻ له سووره‌تی (الأعراف)، نایه‌تی ژماره: (۳۷) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ مُّسَلُّنًا يَتَخَوَّنُهُمْ ۖ﴾، واته: هه‌تا کاتیک په‌وانه‌ که‌راوانی ئیمه‌ چوونه‌ لایان، گیانیان ده‌کێشان، هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الأنعام)، نایه‌تی ژماره: (۶۱) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَهُوَ الْغَايُثُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۖ وَإِزْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةٌ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَجْدَكُمْ أَلْمَوْتُ تُوقِنْتَهُ مُّسَلُّنًا وَهُمْ لَا يُعْمِلُونَ ۖ﴾، واته: خوا ﷻ له‌و زاته‌یه‌ که‌ بالاده‌سته‌ به‌سه‌ر به‌نده‌کانیه‌وه‌و، پارێزه‌رانیکتان ده‌نێرێته‌ سه‌ر، هه‌تا کاتیک به‌کێکتان مردنی بۆ هات، په‌وانه‌که‌راوه‌کامان گیانه‌کی وه‌رده‌گرن، بێ نه‌وه‌ی که‌ که‌مه‌تره‌می بکه‌ن.

۴- تۆمارکردن و پاراستنی کرده‌وه‌کانی مروّف:

له سووره‌تی (الإنفطار) دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۖ كَرِيمِينَ ۖ﴾، واته: ئیوه‌ چهند پارێزه‌ریکتان به‌سه‌ره‌وه‌ن، زۆر به‌پێزن و، نووسه‌رن (تۆمارکه‌رن)، ده‌زانن ئیوه‌ چی نه‌جام ده‌ده‌ن، (چ به‌دلتان و، چ زمانتان و، چ به‌ئنده‌مه‌کانتان).

5- ھێنانی وەحیی و پەيامی خوا بۆ پێغه مەبران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام):

ئەویش کاری فریشتەکانە، وەك لە سوورەتی (النحل) دا، خوا ﷻ دەفەر مووی: ﴿يُزِلُ الْمَلَكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ أَنْ يَدْرَوْا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ واتە: فریشتەکان بە ڕووحیک لە لایەن خۆیەوه (کە مەبەست پێی وەحییە) دادەبەزێتتە سەر هەر یەکێک لە بەندهکانی، {پێیان دەفەر مووی:} خەڵک بترسێن و ھۆشیاریان بکەنەوه، کە جگە لە من هیچ پەرستراوتک نیە، دەجا پارێز لە من بکەن.

6- پاراستنی مڕۆڤ لە بەلاو پێشھاتەکان:

وەك لە سوورەتی (الرعد)، ئایەتی ژمارە: (۱۱) دا، خوا ﷻ دەفەر مووی: ﴿لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ واتە: چەند فریشتە بەکی نۆرەکەری ھەن {نۆرە لەگەڵ یە کەدی دەکەن، یان جێگۆرکی بە یە کەدی دەکەن} لە پێشییەوهو لە دوایەوه دەپارێزن بە فەرمانی خوا، واتە: مڕۆڤ دەپارێزن، وەك لە تەفسیری سوورەتی (الرعد) دا، بە درێژیی باسمان کردووە.

7- یاریدەدانی ڕوواداران و تیکشکاندنی بێڕوایان:

ئەمەش یەکیکە لە ئەرکەکانی فریشتەکان، وەك لە سوورەتی (الأنفال) دا، خوا ﷻ دەفەر مووی: ﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَكَةِ أَنْ مَعَكُمْ فَتَيَاتُ الَّذِينَ آمَنُوا سَأَلَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَلَرُّعِبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ﴾ واتە: یاد بکەوه کاتیک پەروەردگارت سڕوشی کرد بۆ فریشتەکان، کە من لەگەڵتانم، تێوه ڕوواداران چەسپاو بکەن، بە دلنایی ترس و لەرز دەخەمە دڵی ئەوانەوه کە بێڕوان، تێوەش لەوه بدەن کە لە سەرووی ملیانەوهیە، (لە سەریان بدەن) و، لەھەر سەرە پەنجە یەکیان بدەن، (واتە: لە نووکی پەنجەیانەوه تاکو تەپڵی سەریان لێیان بدەن).

که‌واته: فریشته‌کان هم له سه‌رخستنی بروداران و، هم له تیکشکاندن
ببروایاندا، له کاتی پوو به پوو بوونه‌وه‌یاند، پۆلیان هه‌یه و نه‌وه‌ش نه‌رکیکی
دیکه‌ی نه‌و پاک و چاکانه‌یه.

۸- به‌پێوه‌بردنی کاروباره‌کانی گه‌ردوون به‌گشتیی:

وه‌ك له سه‌ره‌تای سووره‌تی (النازعات) دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموئ: ﴿وَاللَّزَّعَاتِ عَرَا
۱۱﴾ وَاللَّيْلِ نَسَا ۱۲﴾ وَالنَّيْحَتِ سَبَا ۱۳﴾ وَالْمُزْنِ أَمْرًا ۱۴﴾. واته:
واته: سوئند به‌و فریشتانه‌ی که به‌توندیی گیانه‌کان وه‌رده‌گرن و، به‌وانه‌ی که
به‌سووکی و ه‌ریان ده‌گرن، (به‌توندیی گیانی تاوانباران ده‌کیشن و، به‌نهمیی
گیانی ئیمانداران ده‌کیشن) هه‌روه‌ها نه‌وانه‌ی پیشبرکێ ده‌که‌ن له نه‌نجامدانی
کاره‌کاندا، مه‌له‌ ده‌که‌ن و به‌فه‌زادا ده‌پۆن، پیشبرکێ ده‌که‌ن و، کاروباره‌کان
به‌پێوه‌ده‌بن.

۹- هه‌ر کامێک له فریشته‌کان پایه‌و پله‌یه‌کی تایبه‌تی هه‌یه‌و، هه‌میشه سه‌رگه‌رمی به‌پاکگرتنی خوان:

وه‌ك له سووره‌تی (الصفات) دا، له‌سه‌ر زمانی فریشته‌کان خوا ﷻ ده‌فه‌رموئ:
﴿وَمَا يَمَّا إِلَّا لَمْ يَمَّا مَعْلُومٌ ۱۵﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّامُونَ ۱۶﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُونَ ۱۷﴾. واته:
(فریشته‌کان ده‌لێن): هه‌ر کام له‌ ئیمه‌ پێگه‌یه‌کی تایبه‌ت و زانراوی هه‌یه،
ئیمه‌ین که پیز ده‌بین بۆ به‌ندایه‌تی بۆ خوا، هه‌ر ئیمه‌ین که چاک به
پاکگرین بۆ خوا ﷻ.

۱۰- به‌رده‌وام سه‌رگه‌رم بوونی فریشتان به‌خوا به‌پاکگرتن و ستایشکردن و، داوا ی لێبوردن کردن بۆ برودارانی سه‌ر زه‌وی:

وه‌ك له سووره‌تی (الشوری) دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموئ: ﴿كَأَدُ السَّمَكَاتِ يَتَغَفَرْنَ
مِنْ ذُنُوبِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يَسْتَغْفِرُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَاسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِنْ أَتَاهُ

الْعَمُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠﴾، واتە: ئاسمانەکان خەریکە لە لای سەرەوە یانەوه شەق بێن و، فریشتەکان بە ستایشکردنەوه پەرورەدگاریان بە پاک دەگرن و داواى لیبوردن دەکەن بۆ خەلکی سەر زەوى، (بۆ مرقوفەکان و بۆ جینى برادارىش)، ئاگادارىن کە خوا ﷻ زۆر لیبوردەى بەبەزەییە.

هەلبەتە ئەو دە (١٠) ئەرکەى فریشتەکاھان وەك نموونە ھێناونەوه، ئەوھى لە قورئاندا بە پووینى دەردەکەوئ لە بارەى فریشتەکانەوه، ئەوھە کە خواى زاناو توانا سەرچەم کارەکانى دنیاو دواپۆژى بە فریشتان سپاردوون.

برگەى چوارەم : ئەو فریشتانەى ناویان لە قورئان دا ھاتووه:

سەرچەم ئەو فریشتانەى ناویان لە قورئاندا ھاتو، شەشن:

١- (جبریل)، کە بە (الروح) و بە (روح القدس) و بە (الروح الأمين) یش ناوی ھاتو:

أ- بە (جبریل) لە سووپه تی (البقرة) دا: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ ﴿٢٥﴾.

ب- بە (الروح) لە سووپه تی (القدر) دا: ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾ ﴿١٠﴾.

ج- بە (روح القدس) لە سووپه تی (النحل) دا: ﴿قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ﴾ ﴿١٠٢﴾.

د- بە (الروح الأمين) لە سووپه تی (الشعراء) دا: ﴿نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ﴾ ﴿١٧٣﴾.

٢- (میکال)، تەنیا بە (میکال) ناوی ھاتو، دیارە (میکائیل) یشی پێ دەگوتری، لە سووپه تی (البقرة) دا، ناوی ھاتو: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ ﴿٢٥﴾.

۳- (مَالِك)، واتە: دۆڭە خەوان، ئەو فریشتە یەى سەرپەرشتیی دۆڭەخ دەكات، لە سوږهتی (الزخرف) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَأَدَاؤُكُمْ لَكُمْ لِقَافُ عَيْتَارُكُمْ قَالَ إِنَّكُمْ مَنِكُوتٌ ﴿۷۷﴾﴾، واتە: گوتیان ئەى مالیک! با پەرۋەردگارت کۆتاییمان پێ بێنن و بھامرێن، گوێ: بێگومان ئێو دەمێننەو.

۴- (ملك الموت)، کە لە ھەندیک کتێباندا (عزرائیل) ی پێ دەئێن، بەلام لە قورئاندا بە (ملك الموت) ھاتو، لە سوږهتی (السجدة)، لە ئایەتی ژمارە: (۱۱) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿قُلْ بَنُوْا لَكُمْ مَلَكَ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ﴾، واتە: بێن فریشتەى مەرگ کە پێتان سپێردراو، گیانەکانتان دەکێشێ.

۵و ۶- (هاروت) و (ماروت)، کە لە سوږهتی (البقرة)، لە ئایەتی ژمارە: (۱۰۲) دا، ناولان ھاتو: ﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هُنُوتَ وَمُرُوتَ﴾.

برگەى پىنجەم : زۆرى ژمارەى فریشتان:

ژمارەى فریشتەکان یە کجار زۆر، تەنیا خوا ﷻ ژمارەکەیان دەزانن، وەک لە سوږهتی (المدثر) دا، لە ئایەتی ژمارە: (۳۱) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿وَمَا يَكْفُرُ لَكُمْ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشْرِ ﴿۳۱﴾﴾، واتە: تەنیا پەرۋەردگارت ژمارەى سەربازەکانى دەزانن.

ھەرۋەھا ئەو ھەش کە خوا ﷻ لە سوږهتی (المدثر) دا خستوو یەتە ڤوو، لەو بارەو کە دۆڭەخ نۆژدە فریشتە بەسەرى ڤادەگەن و سەرپەرشتیی دەکەن، ئەو تەنیا بیرخستەو یە کە بۆ مەرفۇان^(۱).

(۱) شایانی باسە لە (الكتاب الرابع) ى مەوسووعى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، لە چاپى دووھم، سالى: (۲۰۱۸) ى زاینى دا، زۆر بە درێژى لە بارەى فریشتەو دواوین، ئەو کتیبى چوارەمەمان تەرخانکردو بە ئیمان بە فریشتەکان، ھەرۋەھا لە کتیبى پىنجەمى مەوسووعى: (ئیمان و عقیدەى ئىسلامى) یشدا دیسان لەو بارەو دواوین.

مهسه لهی دووهم:

بانگکردنی خوا بۆ مروفايه تى که چاکه کانی خوا به سهر خوڤانه وه یاد بکه نه وه، بزانی که جگه له خوا هیچ به دیهینه ریک نیه، له ناسمانه کان و زهویه وه بۆ یوان بدات، بۆیه پتویسته جگه له ویش نه په رست:

خوا ﷻ ده فره موئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنْتُمْ تُؤْفَكُونَ ﴿٢﴾﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه ته، له پینج برگه دا:

(١) - ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾، نهی خه لکینه! یادی چاکه ی خوا بکه نه وه به سه ره خۆتانه وه.

لێرده چاکه ی خوا: ﴿نِعْمَتَ اللَّهِ﴾، به تاک هاتوه، به مه به ستی هه موو چاکه کانی خوا، نجا چاکه کان چ مه عنه ویی بن، وه ک وه حی و په یامی خواو، نه وه هه موو به خششانه ی دیکه ی خوا، چ ماددی بن، چ له ناسمانه وه بینه خوار، یان له زهوی بینه دهر.

(٢) - ﴿هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ﴾، واته: نایا هیچ به دیهینه ریک هه یه جگه له خوا، وشه ی (هَلْ) له ﴿هَلْ مِنْ خَلْقٍ﴾ دا، بۆ پرسیار کردنه، به لām پرسیارى نکوولیی لکردنه و مانای لابردن (نفي) ده گه به نئ، که ده فره موئ: ﴿هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ﴾، مانایه که ی ناوایه: (مَا مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ)، چونکه پرسیار لێکردنی نکوولیی لکه رانه پتویستی به وه لām نیه، وه لām که ی له نێو خۆیدا یه، (يَتَّصِفْنَ جَوَابَهُ فِي طَيَاتِهِ)، نه گهر تۆ به که سیک بلێی: نه دی نه مه ده فته ره نیه؟! که ده فته ریشه و له بهر چاویه تی، واته: نه وه ده فته ره، بۆیه چاوه دپتی وه لām نا که ی، بۆیه خوا ﷻ ده فره موئ: نایا جگه له خوا به دیهینه ریکى دیکه هه یه، له ناسمان و زهویه وه بۆ یوتان بدات؟! به دنیایی نه خیر!

۳- ﴿يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾، كە لە ئاسمان و زەۋىيەۋە بۇيوتان بدات؟! بە دۇنيایى نەخىر! بىجگە لە خوا ﷻ ھىچ كەس لە ئاسمان و زەۋىيەۋە بۇيوى مرقۇفەكان نادات، پىشتىرىش باسما كىردو: بۇيوى ئاسمان، جگە لە باران و بە فرو تەرزە، ئەو ئاۋە موبارەكەى دىتە خوا، جگە لەۋەش، ھەموو جۈرەكانى تىشكىش كە لە خۇرو نەستىرە، ھەكەشانەكانەۋە دىن، دەگىرتەۋە، ھەروەھا بەرگە ھەۋاش بە ھەموو توخم و پىكەتەكانىيەۋە، كە بەرەو زەۋى دىن و، ژيانى مرقۇف پىۋىستى پىئانە، ئەۋە ۋەك لايەنە ماددىيەكەى و، ۋەك لايەنە مەعنەۋىيەكەش: ئەۋ ۋەحىي و پەيامەى خوا، سەلات و پارانەۋەى فرىشتەكان و، ئىلھامى فرىشتان و... ھتد ھەموۋيان دەگىرتەۋە.

بۇيوى زەۋىش، برىتتە لەۋ ھەموو ئەۋ دانەۋىلەۋ تەپەرەكارو مېۋەجات و، ھەموو ئەۋ شتانەى زەۋى دەيانرۋىتى و، ھەموو ئەۋ ژياندارانەى لەسەر زەۋى دەژىن، چ لە نىۋ ئاۋادو، چ لە ھەۋاداو، چ لەسەر زەۋى، ھەروەھا ھەموو ئەۋ ماددەۋ كانزايانەى كە خوا ﷻ بۇى خستۋىنە نىۋ زەۋىيەۋە، كە ژيانى بەشەر پىۋىستى پىئانە، ۋەك نەۋت و گازو زىرو ئەلماس و... ھتد ھەموو ئەۋانە دەگىرتەۋە.

۴- ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، جگە لەۋ ھىچ پەرستراۋىك نىە، ئەمە دەرەنجامىكە راستەۋخۇ ۋەردەگىرى لەۋەى پىشنى: مادام بەس خوا خاۋەن چاكە بن بەسەر مرقۇفەۋە، تەنيا خوا بەدىپىتەر بن و، ھەر خوا بۇيودەر بن لە ئاسمانەكان و زەۋىيەۋە، كەۋاتە: جىتى خۇيەتى بەس ئەۋىش پەرسترتى و جگە لەۋ ھىچ پەرستراۋ نىن.

۵- ﴿فَإِن تَوَفَّكُم﴾، بۇ كوۋى لا دەدرىن؟!، لىرەدا: (فَأَن) ناۋە بۇ پىرسىار كردن (اسم للاستفهام)، ئەۋەى كە لە دۋايەۋە دى، پىرسىار كردنە لە بارەى حالەۋە، يان لە بارەى كاتەۋە، يان لە بارەى شۋىنەۋە، كەۋاتە: (فَأَن) يان بە ماناى (چۈن)، يان بە ماناى (لە كوۋى)، يان بە ماناى (كەى) دى، بەلەم يەككىك لە ۋاتايەكان، سىياقەكە دىارىي دەكات، كە لىرەدا دەفەرەمۋى: ﴿فَإِن تَوَفَّكُم﴾، يانى: بۇچى لادەدرىن؟! يانى:

چۆن لادەدرتین؟! دەشکونجی بلیین: بەرەو کوئی لادەدرتین، لە خواپەرستی؟! وشەى: (تَوَفَّكُونَ) (أَفَكُهُ: أَي صَرَفَهُ مِنَ الْأَفْكَ)، (أَفْكَ)، یانی: (صَرَف) واتە: لادان، (أَفْكَ) بە مانای (قَلْب) یش دئی، واتە: هەلگیرانەوه، یاخود لە (إِفْكَ) هوه هاتوه، (إِفْكَ) درۆ، یانی: بۆ کوئی بە درۆ لادەدرتین؟! كە دەفەرموئ: فَإِنِّي تَوَفَّكُونَ، بەرەو کوئی لادەدرتین؟! یان چۆن لادەدرتین؟! بە بکەر نادیار (مَجْهُولُ الْفَاعِل) هاتوه، یانی: ئەوانە ویست و ئیرادەى ئازادی خۆیان لە دەست داوهو، بەرەو ئەو شوێنە دەبردتین کە بۆیان دەویستری، ئەک خۆیان دەیانەوئ.

مەسەلەي سىيەم:

دلدانەۋەي پىغەمبەرى خوا ﷺ، كە پىغەمبەرلى پىشۋوش ھەروا بە درۆ دانراون و، كاروبارەكانىش تەنيا دەگىردىنەۋە بۆ لاي خوا، ھەروەھا خوا ﷺ لىپرسىنەۋە سزاۋ پاداشت بۆ مروۋقەكان دىننە گۆرۈ:

خوا ﷺ دەفەرمى: ﴿وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَلِلَّهِ تَرْجِعُ الْأُمُورُ﴾.

شىكردنەۋەي ئەم ئايەتە، لە سىيى بىرگەدا:

(۱) - ﴿وَإِنْ يَكْذِبُوكَ﴾، واتە: ئەگەر تۆ بە درۆ دابىتىن، واتە: ئەگەر بىپىروايەكانى پۆزگارى خۆت، يان دواي پۆزگارى تۆ، تۆ بە درۆ دابىتىن، بە ھۆي بە درۆدانانى ئەوانەۋە، دلتەنگ و ناپەھەت مەبە، بۆچى؟.

(۲) - ﴿فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ﴾، پىغەمبەرلىكى دىكەش لە پىش تۆدا بە درۆ دانراون، وشەي (رۇسل) كە بە ئەناسراۋ (نكۈرە) ھاتو:

أ- مەبەست پىي مەزىيى پىگەۋ پاھەي ئەۋ پىغەمبەرلەيە، واتە: پىغەمبەرلىكى زۆر پاھە بەرز.

ب- ياخود: مەبەست پىي زۆرىيەنە، واتە: پىغەمبەرلىكى زۆر بە درۆ دانراون لە پىش تۆدا، تۆ يەكەم پىغەمبەرلى گەلە كافرەكەي خۆت و خەلگەكەت بە درۆت دابىتىن.

(۳) - ﴿وَلِلَّهِ تَرْجِعُ الْأُمُورُ﴾، كاروبارەكانىش تەنيا بۆ لاي خوا ﷺ دەگىردىنەۋە، (الأمور: جَمْعُ أَمْرٍ، وَهُوَ الشَّأْنُ وَالْعَمَلُ)، كارو بارەكان، حال و بالەكان ھەموۋى بۆ لاي خوا دەگىردىنەۋە، ئەم پستەيە دلدانەۋەيە بۆ پىغەمبەر ﷺ ھاۋكات ھەپەشەۋە ترساندن و وريا كىردنەۋەشە بۆ بىپىروايان، مادام كاروبارەكان بۆ لاي خوا بچەنەۋە، دەپى وردبەنەۋە: بە چ چاۋ پوۋىكەۋەۋە چۆن دەچنەۋە بۆ خزمەت خوا!!.

مه سه له ی چواره م:

بانگکردنی خوا بو خه لک، که دنیایان له راستیی به ئینی خواو، هاتنی پۆزی دواپی و، وریا بوون له فریو خواردن به ژایانی دنیا و دنده دانی شه یان، چونکه شه یان دوزمئیکی سه رسه ختیانه و، بانگی شوئینکه وتووایی ده کات به ره و دوزه خ و، سه ره نجامیش بیپروایان سزای توندو، پڕوادارایش لیبوردن و پاداشتی گه وره چاوه پتیانه:

خوا ﷻ ده فره موی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ الْخَيْرَةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۝ إِنَّا الشَّيْطَانُ لَكُورٌ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنَ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝﴾

شیگردنه وهی ئەم سئی ئایه ته، له نو بڕگه دا:

(۱) - ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، نه ی خه لکینه! به دنیایی به ئینی خوا ﷻ راسته، به ئینی خوا به هاتنی پۆزی دواپی، راست و چه سپاوه، (الْوَعْدُ: مَضَرٌ وَهُوَ الْإِخْبَارُ عَنْ فِعْلِ الْمَخْبَرِ شَيْئًا فِي الْمُسْتَقْبَلِ)، وشه ی (وَعْدُ): چاوگه و بریتیه له هه واندان به بابای هه و آل پیدراو، که له داهاتوودا شتی ک پرووده دات، به ئینی خوا ﷻ راسته، واته: که فره رموویه تی پۆزی دواپی دی، سزاو پاداشت هه یه، نه وه راسته و چه سپاوه.

(۲) - ﴿فَلَا تَغُرَّكُمْ الْخَيْرَةُ الدُّنْيَا﴾، با ژایانی دنیا فریوتان نه دات، ژایانی دنیا، واته: پراباردن و خو شیه ناشه رعییه کانی ژایانی دنیا فریوتان نه دات و بئ ناگاتان نه کات، هه لتانه خه له تینی.

(۳) - ﴿وَلَا يَغُرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾، هه روه ها با به رانه ر به خوا، فریودهر فریوتان نه دات، فریودهر به پله ی یکه م شه یانه، ئنجا هه ر شتیکی دیکه یه، مرو ف فریو بدات، (الْغُرُورُ: الشَّدِيدُ التَّغْرِيبُ)، نه و شته ی یان نه و که سه ی زور خه لک فریو ده دات و هه لده خه له تینی،

که مه به سست پیتی شه یثانه به پلهی یه کهم، به لّام ههر شتیکی دیکهش خه لک زور پیتی هه لّبخه له تی، وهک پارهو سامان، دهسه لّات، خویشی و له زره تی ناره وای ماددی، نه وانه هه موویان ده گریته وه.

ده لّتی: (الغُرُورُ: إِنْهَامُ الثَّفَعِ وَالصَّلَاحِ فِيمَا هُوَ غُرٌّ وَقَسَادٌ)، (غُرور): بریتیه له وهی شتیک که مایه ی زیان و تیکدانه، وا بهیتریته پیش چاو، که مایه ی سوودو به رزّه ونندییه.

که ده فه رموی: ﴿وَلَا يَغُرُّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾، هه روه ها با فریودهر له باره ی خواوه فریوتان نه دات، لیره دا: (بِاللّهِ أَي: بِشَأْنِ اللّهِ)، له باره ی خواوه، له باره ی حال و کاری خواوه، با هه لّتان نه خه له تینتی، بۆ وینه: خوتخوته تان بۆ بکات و بلی: خوا به زه یی و لیئوردنی زوره، خوا چاوپویشی زوره، خوا دهسه لّاتی زوره، خوا پایه ی زور به رزه و پئویستی به سزادانی تیوه نیه، بهو قسانه به رانه به به خوا، با هه لّتان نه خه له تینتی، مادام خوا زور به رزه، زور مه زنهو، زور گهره یه وه، زور به به زه یی و چاکه کاره، نه و جار ده بی هیچ کهس له قسه ی دهرنه چی و، چۆن بۆ نه و شایسته به ناوا به رستری، نهک به پیچه وانه وه وه!

(۴) - ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾، به دلنیا یی شه یثان بۆ تیوه دوژمنه.

(۵) - ﴿فَاتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا﴾، ده جا تیوهش به دوژمنی بگرن، واته: به دوژمنی بزائن و، دوژمنایه تی بگرن، دوژمنایه تی شه یثان بۆ مروّف، وهک نهو سیفه تی دپندایه تییه، که له گورگ و سهگ و دپنده کاندانانراوه، که به سروشت دپندن، شه یثانی هه به سروشت له نه ناجمی بیرو بۆ چوونه هه له که ی خوی و، له نه ناجمی هه لوئست و کرده وه خراپه کانی دا، سروشته که ی وای لیها توه، که هه به سروشت دژی مروّفه، وهک چۆن دوو پشکه و مار هه ر بۆیان بگونجی پیوه ده دهن، نهویش به هه مان شیوه یه.

(۶) - ﴿إِنَّمَا يَدْعُوا حَرِبَهُ، لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾، به دلنیا یی نهو (شه یثان) کومه له که ی خوی بانگ ده کات، تاکو بیانکاته هاوه لی کلّیه (ی دۆزهخ) واته: هه ر که سیّک شوینی

بكهوئى و پترو حيزبى ئه و بى، ده يكاتە هاوه ئى دۆزەخ، كه واتە: وريا بن! نه بنه هاوه ئى و شوئىنكه وته و كۆمه ئى شه يتان.

(۷) - ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، ئەوانەى بېپرەوان، سزايەكى توندو سەختيان هەيه، واتە: شوئىنكه وتووانى شه يتان، سزايەكى سەختيان هەيه، له زۆر ئايەتى دىكه دا خوا تەئە باسى ئه و سزا سەختهى دۆزەخ دەكات، بە لām لێره دا هەر به كورتى دەيفه رموئى و درێژه كهى له شوئىنانى دىكه دا به.

(۸) - ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، ئەوانەش كه برەوايان هێناوه و، كرده وه باشه كانيان ئەنجام داو، برەوايان هێناوه به هه موو ئه و شانەى پتويسته برەوايان پت بهتيرى و، كرده وه باشه كانيان ئەنجام داو، چ كرده وهى دَل بن و، يان دەربرىنى زمان بن و، يان جموجوئى ئەندامه كان بن، چ له زاتى خوياندا، يان چوارچێوهى خێزان، يان له چوارچێوهى كۆمه ئكا دا.

(۹) - ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾، ئەوانه لىبوردنىكى ناوازه و مه زن و، پاداشتىكى گه و ره يان هه يه.

مهسه له ی پتنبه م و کو تایی:

که سیک که کرده وی خرابی خو ی بۆ پازێراوه ته وه، وه که سیک نه که چاک و خراب وه خویان ده بینئ و، گومرا کردن و راسته پئی کردیش به ده ست خوان، بۆیه نابئ پیغه مبه ر ﷻ له خه فه تی به روا نه هینانی کافران، خو ی به وه تینئ به مهراق و دلته نگیی و ناره حه تیبه وه:

خو ا ﷻ ده فه رموئ: ﴿أَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ (۸)

شیکر دهنه وی ئه م ئایه ته، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿أَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا﴾، ئایا که سیک که کرده وه خرابه که ی خو ی بۆ جوان کراوه، بۆ پازێراوه ته وه، به چاک ی بینوه، (وه که سیکه که چاک و خراب وه که خوتان ده بینئ؟) کئ کرده وه خرابه که ی بۆ پازاندو ته وه؟ به دنیایی شه ی تان، به لām لیبه دا به بکه ر نادیار هیناویه تی، چونکه له شوێنان دیکه دا دیاره، وه که له سووره تی (الأنفال) دا، خو ا ﷻ ده فه رموئ: ﴿وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ﴾، شه ی تان کرده وه خرابه کانی بۆ پازاندوونه وه، وشه ی (تزیین)، یانی: شتیک جوان نه بیئت، به لām جوان به خریت به رچاو.

﴿فَرَآهُ حَسَنًا﴾، ئه وه که سه به جوانی بینوه، به لām به رانه ره که ی باسه نه کرده، یانی: ئایا که سیک که کرده وه خرابه که ی خو ی بۆ جوان کراوه بۆ پازێراوه ته وه، به جوانی هاوتو به رچاو، له حالیکه که له زاتی خویدا ناشیرین و خرابه، وه که که سیک وایه که چاک به چاک و خراب به خراب ده بینئ؟! بۆیه خو ا ﷻ باسی به رانه ره که ی نه کرده، چونکه هه ر دیاره هه ر شتیک به سیاق و سه لیه بزانرئ، خو ا ﷻ کتیبی خو ی پئ فه ره بالغ نه کرده.

(۲) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾، به دنیایی خوا ^{هه} هه که سیکمی بیهوی گومرای ده کات و، هه که سیکمیشی بوی راسته پئی ده کات.

لیره‌دا (هدایه) به مانای رینمایی کردن نیه، چونکه خوا ^{هه} هه موو که‌سی رینمایی کرده، به‌لکو هیدایه‌ت لیره‌دا به مانای راسته پئی کردن و خسته سهر پئی راسته.

(۳) ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ﴾، با نه‌فست به‌هوی خه‌فست لی خواردنیانه‌وه، له‌به‌ین نه‌چی، خویندراویشه‌ته‌وه: ﴿فَلَا تَذْهَبْ﴾ واته: نه‌فسی خوٚت مه‌فه‌وتینه له خه‌فه‌تانیان، ته‌گه‌ر به‌و شیوه‌یه بخوینرتیه‌وه: ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ﴾، ته‌مه وه‌ک ته‌و ته‌عبیره وایه که ده‌لی: ﴿فَلَا أَرِيتُكَ هَهْنًا﴾ واته: با لیره نه‌تبینم، یانی: با نه‌فست نه‌فه‌وتی به‌هوی خه‌فست لی خواردنی ته‌و بیتروایانه‌وه که بر‌وا ناهیتن.

(۴) ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾، به دنیایی خوا زانایه به‌وهی ته‌وان به‌کارامه‌یی و لی‌زانایی و ورده‌کاری ده‌یکه‌ن، واته: مادام خوا زانایه و شاره‌زایه ده‌زانی چی ده‌که‌ن و، چو‌ن ده‌که‌ن، پی‌ویست ناکات زور خه‌فه‌تیا‌ن لی بخوی، ته‌و خواهی که پتیا‌ن زانایه، ده‌شرانی چو‌ن مامه‌له‌یان له‌گه‌ل دا ده‌کات له‌رؤ‌زی دوا‌یداو، چو‌ن سزایان ده‌دات!

چۈشەندۈرۈش سۈرەتى ۋە ۋىلايەت

۱- كە خۇدا ﷻ دەفەرمۇي: كە سىڭ كە كەردەۋە خرابە كەي خۇي بۇ پارىتراۋە تەۋەۋە جوانى بىنيۋە، ئەمە ئەۋە دەگەيەننى كە بەشەر دەتۈننى خۇي ئېقتان بىكات، بەشتى ناماقوۋل و نالۋىكىي و، شتى خراب بە چاك بىيىنى و، شتى ناشىرىن بە جوان بىيىنى و، شتى ناخۇش بە خۇش بىيىنى، بابايەكى جگەرە كىش و، بابايەكى مەي خۇرو، بابايەكى قومارچىي و، بابايەكى داۋىن پىس و، بابايەكى پىاۋ كوۋو، بابايەكى پىگرو دز، ھەركاميان كەردەۋە كەي خۇي جوان دەيىنى، نەفسى بەشەر، خۇدا ﷻ ئەۋە تۈنەيەي داۋەتتى، كە بتۈننى چاك بە خراب بىيىنى، خراب بە چاك، جوان بە ناشىرىن، ناشىرىن بە جوان بىيىنى، بۇ ئەۋەي كە بىگونجى تاقىيىكرىتەۋە.

۲- لە پروي پزىشكىيەۋە، شتىكى چەسپاۋە كە ھەندىك جۈرى مردن، لە ئەنجامى ھەلچۈۋنى دەروۋىنى پروۋدەدات، يان ھالەتتىك كە بەسەر نەفسدا دى و، مروڭ لە تۈنەيدا نىيە، لە ئەنجامى ئەۋەدا مروڭ دەمرى، ۋەك زۇرجار گوتراۋە: فلانكەس دلى راۋەستا، يان: فلانكەس دلى تۇقى، يان: فلانكەس زراۋى چوو، يان: فلانكەس لە خەفەتان مرد، ئەۋە لە پروي پزىشكىيەۋە شتىكى راست و چەسپاۋە، كە ئەم ئايەتە موبارەكە نامازەي پى دەكات، دەفەرمۇي: ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ﴾، ھەروەك خۇيئندراۋىشەتەۋە: (فَلَا تَذْهَبْ)، واتە: نەفسى خۇت مەفەۋىتىنە بەھۇي ئەۋانەۋەۋە لە خەفەتانىيان، ئاۋا مانا كراۋە: (فَلَا تَهْلِكْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ مِنْ جَرَّاءِ الْحَسْرَةِ وَالْقَمَمِ)، واتە: خۇت مەفەۋىتىنە لە ئەنجامى زۇر خەفەت لى خۋاردن و زۇر پەژارەدار بوۋن دا، بۇيان، ئەمە لە سوۋرەتى (الكهف) يشدا ھاتەۋە، خۇدا ﷻ بە پىغەمبەر ﷺ دەفەرمۇي: ﴿فَلَمَّا كَمِثَّ نَفْسُكَ عَلَىٰ أَثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا﴾، واتە: رەنكە خۇت بىغەۋىتىنى بە دۈيانەۋە، لە ئەنجامى ئەۋەدا كە بىروا ناھىتىن (بەۋە فەرمایشانەي خوا).

۳- که خوا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ده فرموی: إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ (۸)، واته: به دنیایی خوا ده زانی نهوانه چی ده کهن، (صُنْعُ: إِجَادَةُ الْفِعْلِ)، (صنع) نهویه شتیک به لیزانی و ورده کاری و کارامه یی بکری، واته: هرچه نده کاره کیان زور به شه یثانی و به لیزانی و به ورده کاری بکهن، به لام خوا پی زانیه، ده گونجی نهوان مروغان هه لئه له تینن له دنیا، به لام به دنیایی خوی پهروه ردگار به هیچکس هه لئاخه له تی.

۴- که خوا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ده فرموی: خوت مهفه وتینه به هوئی خهف هت لی خوار دنیا نهوه، نه مه وه ک پشتریش باسما ن کرد، سیفه تیکی گهوردی پیغه مبهری خوا به يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ مه دح و ستایشکی گهوردی پیغه مبهری تیدایه، هرچه نده خوا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ناموزگاری پیغه مبهر ده کات، که زیاد له توانای خوی خهف هت و په ژاره له دلی خویدا کونه کاته وه، وه ک په روشی و به تنگه وه بوون بو کافره کان، هرچه نده نهوه جوریکه له ناموزگاری کردنی خوا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ و جوریکه له پی لیگرتنی و له لومه کردنی، به لام هاوکات مه دح و ستایشکی گهوردی تیدایه بو پیغه مبهر يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ که زور به تنگ خه لکه وه بووه، زور بویان به په روش بووه بویان دل نارده حهت بووه، له گه لیان به به زدی بووه.

خوا به لوتف وکهره می خوی، تیمه ش و لی بکات که له گه ل خه لکی ده ور به ری خوماندا وایین، به ته نگانه وه بین و، په روشیا نمان بی و، له گه لیان به په رحم بین و، خهفه تیان بو بخوین، له راستیدا نهوه سیفه تیکی گهوریه له هه ر که سیکدا بی، به لام گرنگ نهویه نیسان له شته کاند تینه په پرنی و، وریای زیده پوی و سنور به زنی بی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

❖ درسی دوووم ❖

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە مان شەش ئایەت دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (٩ - ١٤)، که تێاندا خوای بەرزو مەزن لە میانی خستنه پووی پێنج لە نیشانه کانیدا، که هاوکات نیعمەت و چاکە ی گەورە و گرنگی خواشن ﷻ لە ژبانی بەشەردا، باسی تاک و تەنایی خۆی لە پەرە و دگاریتیی و مشوورخۆرتیی داو، باسی پووچیی و بێ بنه مایی پەرستراوه ساخته کان دەکات.

هەر وهه ها پایدەگە یه نێ که تەنیا خوا هه مه کاره ی گەردوون و ژیان و مرقۆه و، نه و شتانه ی له جیاتی خوا ده پەرستێن و، به ندایه تیایان بۆ ده کری، بۆش و پووچن و، له پۆژی دوا ی دا نه وانه یان که خاوه نی ئیراده و هه ست و شعور بوون، حاشا له پەرستراوه کانیا ن ده که ن و، نه وانیش هه یج دادێکیان ناده ن و، هه یج سوودێکیان پێ ناگه یه نن و، په نج به خه سار ده بن، واته: په رسته ره کانیا ن په نج به خه سار ده بن، که شتانیکیان په رسته و، له پۆژی دوا ییدا هه یج سوودێکیان پێ ناگه یه نن.

﴿وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُبْرِحُ سَحَابًا فَسُقَتْهُ إِلَىٰ بَلَدٍ مَّيْتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ كَذَٰلِكَ الْفُشُورُ ۝٩﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا ۖ إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ۚ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُورِثُ ۝١٠﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ ثُمَّ يُغْفِرُ لَكُمْ أَوْ يُعَذِّبُكُمْ ۚ وَمَا يُغْفِرُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝١١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٍ سَائِغٌ شَرَابُهُ ۖ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۚ وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا ۖ وَتَسْتَخْرِجُونَ حَبْلَهُ

تَلَبُّسُهَا وَتَرَى الْمُلْكَ فِيهِ مَوَاحِرَ لِيَتَنَبَّأَ مِنْ فَضْلِهِ. وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ بُولُجُ الْإِلْدِ
فِي الْهَكَارِ وَبُولُجُ النَّهَارِ فِي الْإِيلِ وَسَحَرُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ كُلُّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى
ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾
إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكِكُمْ
وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ههروهها خوا نهو کهسهیه که بایه کان ده تیری، هه وران (له هه لمی سه ر
ده ریا پهیدا ده کهن و) ده جوو لێن و بلآو ده که نه وه، ئنجا به ره و ولآت و شو تینکی
مردوو لئی ده خوړین و، زهوییه (وشکه) کهی دوا ی مردنی پی ده ژیه نینه وه،
زیندوو کرانه وه (ی مرو فان) یش هه ر به و جوړه یه ﴿١٢﴾ هه ر که س عیززه تی ده و ی
(با له لای خوا بیخو از ی، چونکه)، به دنیای عیززه ت هه مووی هی خوا یه، (پی
وه ده سه تینانی عیززه تیش به مجوره یه:) وشه په سه ندو چاکه کان بو لای (خوا)
به رز ده بنه وه، کرده وه ی چاکیش بلندی ده کات، ئه وان هه ش که پیلانه خرابه کان
ده گیرن، ئازار تکی توندیان هه یه له (پوژی دوا ییدا) و، ئه وه هه ر فیل و پیلانی
ئه وان ه، که پوو چه ل ده بیته وه ﴿١٣﴾ ههروهها خوا ئیوه ی (له سه ره تا وه) له گل
دروست کرده، دوا یی له توو ینک، ئنجا ئیوه ی گیرا وه به جووت (تا کو زاو زی
بکه ن) و، هیچ مینیه کیش تو لدار ناب و داینانی، مه گه ر به زانیاری وی و،
هیچ ته مه ندار ینک ته مه ن ناکات و، له ته مه نی که م نا کر ی، مه گه ر له نوو سینک
دایه و، ئه وه ش له سه ر خوا سینایه ﴿١٤﴾ دوو ده ریا به کانیش په کسان نین، ئه مه یان
شیرین و سازگارو (به ئاسانی) چوو ه خو ار (له گه روو) و، ئه مه شیان سو پړو تال
و تفت و، له هه ر کامیکیشیان گوشتی ته رو تازه ده خو ن و، خشل ینک ده رده هتین،

که دهیووشن (بۆ خو ٲازاندنهوه)، کهشتیهکانیشی تیدا دهیینی قلیشتنه رن (بۆ ناوهکهی)، (بۆیه نهوهی بۆ په خساندوون) تاکو له بهخششی خوا بهوازن (به هۆی سهفهرو هات و چۆی بازرگانییهوه)و، به لکو سوپاسگوزاریی بۆ (خوا) بکهن ﴿١٢﴾ (خوا) شهوگار دهخاته نیتو پۆزگاردهوه، پۆزگاریش دهخاته نیتو شهوگاردهوه، خوړو مانگیشی پام و دهسته مۆ کردوون، ههر کامیکیان به رهو کاتیکي دیارییکراو ده پوات، ئا نهو خوايه په رهو ردگار تانه، مۆلک وحوکمپانیی ته نیا هی وییهو، نهوانه ی جیا لهو لیان ده پارینهوه، (هیندهی) توینژی ته نکي سه ر نیکوکه خورماشیان به دهست نیه ﴿١٣﴾ نه گهر لیان وه پارین، بانگکردنه که تان نابیستن و، نه گهر (گریمان) بیستباشیان، وه لأمیان نه ده داننهوه، هیچ که سیش و دک (خوای) شاره زا (لهو باره وه) هه و آلت پتی نادات ﴿١٤﴾.

شیکردنه وهی هه ندیك له وشه کان

(فَتُنِيرُ): (تَارَ الْغُبَارَ وَالسَّحَابَ وَنَحْوَهُمَا يَنُورُ نُورًا وَتَوَرَّانَا: اِنْتَشَرَ سَاطِعًا)، تۆزو خو ل، هه روه ها هه ور و وینه ی وانیش، کاتیک ب لاوده بیته وه، په یداده بی و ب لاوده بیته وه و ده دره وشیتته وه، بریقه دار ده بی.

که ده فه رموی: (فَتُنِيرُ سَحَابًا)، واته: نهو بایانه که دین، هه لمی ئاو له سه ر پوو ی ده ریا په یدا ده کهن، هه لمه که خو ی هه یه، به لام هه لمه که له گه ل خو یان دین و، سه ره نجام به شه بچو که کانی هه لمه که، کۆده بنه وه و هه وریان لی دروست ده بی.

(النُّشُورُ): (النُّشُورُ: نَشَرَ الثُّوبِ، وَالضَّحِيفَةَ، وَالسَّحَابَ، وَالنُّعْمَةَ، وَالْعَدِيَّةَ: بَسَطَهَا: ﴿١٥﴾ وَالْكَثِيرَ نَشْرًا) ﴿١٦﴾ المرسلات، أي: الْمَلَائِكَةُ الَّتِي تَنْشُرُ الرِّيحَ، أَوِ الرِّيحَ الَّتِي تَنْشُرُ السَّحَابَ، (نشر): واته: ب لاو بوونه وه، هه م بۆ پۆشاکه، هه م بۆ لاپه ره، هه م بۆ

هه‌ور، هه‌م بۆ چاکه، هه‌م بۆ قسه، وشه‌ی (نَشْر) به‌کار دئی، (نَشْرُ الثُّوبِ)، پۆشاکه‌کی بَلَوکرد، لێکی کردوه، (نَشْرُ الصَّيْفَةِ)، لاپه‌ره‌کانی لێککردنه‌وه، ناوه‌لا کردن، (نَشْرُ السَّحَابِ)، هه‌وره‌کی بَلَوکردوه، (نَشْرُ النُّعْمَةِ)، چاکه‌کی بَلَوکردوه، (نَشْرُ الْحَدِيثِ)، قسه‌کی بَلَوکردوه، (نَشْرُ، أَي: بَسَطَهَا)، واته: پانیکرد، یان: بَلَوی کردوه، ﴿وَأَنْتَزِيتَ نَشْرًا﴾ (المِرسَلات، بَلَوکه‌روه‌کان به‌ بَلَوکردنه‌وه، که ده‌گونجی مه‌به‌ست پتی فریشته‌کان بن، که بایه‌کان ده‌نێرن و بَلَوده‌که‌نه‌وه، ده‌شگونجی مه‌به‌ست پتی بایه‌کان بن، که هه‌وره‌کان بَلَوده‌که‌نه‌وه.

(الْعِزَّةُ): (الْعِزَّةُ: حَالَةٌ مَانِعَةٌ لِلْإِنْسَانِ مِنْ أَنْ يُغْلَبَ)، (عِزَّةٌ): حاله‌تیکه که پێگری ده‌کات له‌وه‌ی مرۆف تیشکی، بۆیه نه‌گه‌ر بگوتری: بِاللَّادِه‌ستیی، زالیی، به‌هیزو پێزی، نه‌وه به‌شیک له‌ واتاکه‌ی ده‌گه‌یه‌نی، منیش نه‌و وشانه‌م هه‌موویان له‌ مانای دا به‌کاره‌یناون، ده‌گوتری: (أَرْضُ عَزَّازٍ: أَي صُلْبَةٍ)، زه‌ویه‌کی پته‌و که به‌ ناسانی هه‌له‌قه‌نری، پاچی تینه‌چی، که‌واته: (عِزَّةٌ)، حاله‌تیکه هیزو پێزو تواناو برشت بۆ ئینسان ده‌ره‌خستنی و، مرۆف وای لیده‌کات، له‌ ناست که‌سیکدا که چاوی له‌وه‌بی سته‌می لێسکات، حاله‌تیکه‌ی وای بۆ ده‌ره‌خستنی که‌سه به‌سه‌ریدا زāl نه‌بی و، به‌ سه‌ره‌ریزی و به‌ بِاللَّادِه‌ستیی پمێنته‌وه.

(الْكَلِمُ الْكَلْبُ): (الْكَلِمُ: اسْمُ جَنْسٍ لِأَنَّهُ يُدَلُّ عَلَى الْمَاهِيَةِ، قِيلَ: الْكَلِمُ جَمْعُ الْكَلِمَةِ، وَالْكَلِمَاتُ: الْمُعْجِزَاتُ وَالْآيَاتُ وَالْأَحْكَامُ وَالْحُجُجُ)، (الْكَلِمُ الطَّيِّبُ)، ده‌گونجی ناوی جینس بن، واته: وشه‌ی پاک و چاک، هه‌ندیکیش گوتووایه: وشه‌ی (كَلِمُ)، کۆی (كَلِمَةً، يه، وه‌ك چۆن (كَلِمَاتُ)، وشه‌ی (كَلِمَةً، يه، هه‌روه‌ها (كَلِمَاتُ)، ده‌گونجی به‌ مانای معجیزان و نشانان و یاسایان و به‌لکان، به‌کار بن، وه‌ك: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدًا﴾ (الأنعام، به‌لام لێره‌دا: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ﴾، (الكلم) واته: وشه‌ی پاک و چاک، که زۆر له‌ توێژه‌روه‌وان به‌ شایه‌تمانیان لێک داوه‌ته‌وه، یان به‌ وشه‌ی خوا به‌که‌رتن: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، بێجگه‌ له‌ خوا هیچ په‌رستارێک نیه، به‌لام وا باشتره، به‌ کۆی وشه‌ پاک و چاکه‌کان لێک بدرێته‌وه، واته: چ وشه‌ی

تەوحید، چ وشەى دان بە پێغه مەرابەتیی موحەممەد ﷺ دا ھێنان، کە تەواوکەرى وشەى تەوحیدە، چ شایە ھەمان، چ وشە پاک و چاکەکانى دیکە، کە بە پاکگرتنى خوا، ستایشکردنى خوا، بە گەورە گرتنى خوا، بە مەزنگرتنى خوا، داواى لێبوردن کردن لە خوايان تێدا بەرجەستە دەبێ.

(وَمَكْرُ): (المَكْرُ: صَرْفُ الْغَيْرِ عَمَّا يُفْصِدُهُ بِحِيلَةٍ)، (مَكْرُ): بریتىە لەوہ کە تۆ غەبرى خۆت بە فێلێک لەوہ لابدەى کە مەبەستىەتى، بە کوردیى وشەى (مَكْرُ)، بە فێل، پیلان، لێک دەدەینەوہ، وەک لە نامیلکەى ئەحمەدیشدا ھاتوہ: (جەبێن و جەبھە تەوتلەمەکرو کەیدو حیلە فێلە)، بە کوردیى فێلى بۆ بەکار دێنن، دەشگونجێ پیلانىشى بۆ بەکار بھێندرێ، ئەگەر بۆ خراپە بێ، ئەگەر بۆ چاکە بێ، پلانە، وشەى پیلان و پلانىش ھەردووکیان وشەى ئینگلیزین، بەلام لە کوردیدا بۆ خراپە (ی) کى بۆ زێدە دەکەن: پیلان، ئەوى دیکەش بۆ چاکە: (پلان) پلان و نەخشەى دانا، کە ئەوہ ھەر کورد دەستکاریان کردوہ، ئەگەرنا لە ئەسڵدا ھەردووکیان لە پلان (plan) ی ئینگیزیەوہن.

(بُورُ): (البَّوَارُ: فَرَطُ الْكَسَادِ، وَالْهَلَاكِ)، (بَوَارُ): بریتىە لەوہى کەستێک لە سەوداوە مامەلەدا، زۆر زەرەر بکات، ھەر وەھا بۆ فەوتان (هَلَاك) یش بۆ بەکار دەھێنرێ، دەگوترێ: (بَارَ يَبُورُ بَوْرًا وَبَوْرًا، أَي: هَلَكًا)، واتە: فەوتا، لە بەین چوو، (بَوْرُ الْأَرْضِ: تَرَكَهَا أَوْ صَرَّهَا بَابَرَةً)، ئەگەر بگوترێ: (بَوْرُ الْأَرْضِ)، زەویيە کەى واز لێھێنا، داینە چاند، نەیکێتلا، نەیکردە کشتوکال، بە کوردیش ھەر دەگوترێ: ئەو زەویيە بەیارە، واتە: دانە چێندر او، کشتوکالی لێ نەکراوہ، بە سوورو سەفەتایی و پووتی ماوہ تەوہ، بەلام لێرەدا کە دەفەرموێ: ﴿وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ بُورٌ﴾، یانی: پیلانى ئەوانەى بە پوچەل دەبێتەوہو بێ بەرھەم دەبێت، وەک چۆن زەویيە کە ھێچى لێ دانە چێندرێ، ھێچ حاسەلات و بەرھەمى نابێ.

(عَذْبٌ): (مَاءٌ عَذْبٌ: طَيِّبٌ بَارِدٌ)، (مَاءٌ عَذْبٌ): بە کوردیی دەلێن: ناویکی شیرین، یاخود جاری وایە وشە ی سازگاریشی بۆ بەکاردههێندری، بەلام لێرهدا (مَاءٌ عَذْبٌ: طَيِّبٌ بَارِدٌ)، ناویکی پاک و خوش و سارد.

(فُرَاتٌ): (الْفُرَاتُ: الْمَاءُ الْعَذْبُ)، دیسان وشە ی (فُرَات)یش هەر بە ناوی شیرین و سازگار لیکدراوەتەوهو، وشە ی (فُرَات) بۆ تاک و بۆ کۆش بەکاردی.

(سَاغٌ): (سَاغُ الشَّرَابِ فِي الْخَلْقِ: سَهْلٌ انْعِذَارُهُ)، (سَاغٌ) ناوی بکەر (إِسْمٌ فَاعِلٌ) ه، واتە: بە ئاسانی بە گەروویدا چوووە خوار، لە گەرووێ ناگیرێ، چونکە ناویش هەیە تال و تفتەو لە گەرووێ دەگیرێ، کەواتە: (سَاغُ الشَّرَابِ)، خواردنەوهکە چوووە خوار بە گەرودا.

(لَحْمًا طَرِيًّا): کۆشتیکی تەڕو تازە، (أَي: غَضًّا جَدِيدًا، مِنَ الطَّرَائِ وَالطَّرَاوَةِ، وَالْإِطْرَاءِ: مَذَحٌ وَقَمِيذٌ لَشْخِصٍ مِنْ شَخْصٍ)، واتە: تازەیهو کۆن نەبوو، لە وشە ی (طَرَاءٌ وَطَّرَاوَةٌ)، هاتو، (إِطْرَاءٌ)یش بە ستایشکردنی کەسێک دەگوترێ بۆ کەسێک، کە بە چاکەو شکۆمەندیی باسی بکات و ناوی بێنێ.

(حِلْيَةٍ): (الْحِلْيُ: جَمْعُ الْحَلِي، نَحْوُ لَدِي وَلَدِي، وَقِيلَ: الْحِلْيُ جَمْعُ حِلْيَةٍ)، (حَلِيٌّ) کۆی (حَلِي)یە، (حَلِي)، یانی: خَشَلْ، (حَلِيٌّ)، یانی: خَشَلَهُ کَانَ، وەك: (لَدِي) مەمک، (لَدِي)، مەمکە کَانَ، هەندیکیش گوتووایە، (حَلِيٌّ)، کۆی (حِلْيَةٍ)یە، کەواتە: کە خوا دەفهەرموێ: ﴿وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا﴾، (حِلْيَةٍ) بە (حَلِيٌّ)، کۆدەکرێتەوه، دەگونجێ (حَلِيٌّ) کۆی (حَلِي) بێ و، دەشگونجێ (حَلِيٌّ) تاکەکە ی هەم (حَلِي) بێ، هەم (حِلْيَةٍ)، هەردووکیان یانی: خَشَلْ، بۆ حالەتی تاک (حِلْيَةٍ)، یان (حَلِي)، بۆ حالەتی کۆ (حَلِي).

(فِيهِ مَوَاحِرُ): (جَمْعُ مَاخِرَةٍ، مَخَرَّتِ السَّفِينَةُ الْبَحْرَ مَخْرًا، إِذَا سَقَبَ الْمَاءُ بِمَوْجُوهاً)، کەشتیی نووکهکە ی، لووتەکە ی پێی دەگوترێ: (جَوْجُو)، ئنجا دەگوترێ: (مَخَرَّتِ السَّفِينَةُ الْبَحْرَ)، کەشتییە کە ناوہکە ی شەفکرد بە نووک و لووتەکە ی. (مَوَاحِرُ) کۆی

(مَآخِرَة) يە، كە من بە: قلىشىئە رەكانم لىكداۋە تەۋە، (مَوَآخِر)، واتە: قلىشىئە رەن، ئاۋە كە دە قلىشىئەن، شەقى دە كەن.

(قَطْمِيرٍ): (الْقَطْمِيرُ: الْأَكْثَرُ فِي ظَهْرِ النَّوَاةِ، وَذَلِكَ مَثَلٌ لِلشَّيْءِ الَّذِي الْطَفِيفُ، أَوْ لِقَافَةُ النَّوَاةِ وَهِيَ الْبِسْرَةُ الرَّقِيقَةُ الْمُتَنَعَّةُ حَوْلَهَا، وَقِيلَ هِيَ التُّكْنَةُ فِي ظَهْرِهَا، (قَطْمِيرٍ): بە دوو واتا ھاتوھ:

أ- بەو خالە بچوۋكەى، بەو كۈنە بچوۋكەى لە سەر نىۋكى خورمايە، ئەو شوپىنكە گچكەى لە سەريەتى، كە ئەۋە بە وىنە دەھىترىتەۋە بۆ شتى كەم بايەخ و بچوۋك.

ب- ھەرۋەھا بەو تويزالە تەنكە {لِقَافَةٍ}، واتە: تويزال { بەو تويزالە سىيە كە بە نىۋكى خورماۋە ئالاۋە، لە نىۋكە كەى ئالاۋە، تويزالنىكى تەنكى سىيە ۋە مەيلە ۋە بۆرە، يىتى دەگۈترى: (قَطْمِيرٍ)، كە واتە: (قَطْمِيرٍ)، يان ئەو شوپىنكە بچوۋكەيە كە لە سەر نىۋكە خورمايە، ياخود بەو تويزالە سىيە تەنكە دەگۈترى، كە لە نىۋكە كەى ئالاۋە، ۋەك كىفتىك.

مانای گشتیی نایه تەکان

وهك پيشتر گوتمان: لەم شەش نایه تەدا، خوا **عَلَّمَ** پێنج لە چاکەو نەعمە تە گەرەو گرنگەکانی خۆی، کە هاوکات نیشانەو بەلگەی بێ چەندو چوونیش، لەسەر یەکتایی و، بێ هاوتایی خوا، لە بەدیهێنەراییەتی و پەرەردگاریەتی و، خواوەنداریەتی و مشوورخۆریدا، دەخاتە پوو، ئنجا مادام خوا **عَلَّمَ** تەنیا بە دیهێنەرەو پەرەردگارەو خاوەن و مشوورخۆر بێت، عەقڵ و مەنتیق و ویژدانیش وا دەخوازن، کە تەنیا ئەویش بەندایەتی بو بکری و، بەرستری، پەرست و بەندایەتییش واتە: ئەوپەری ملکه چیی، وێرای ئەوپەری خۆشویست و، ئەوپەری سام و هەببەت بەرانبەر هەبوون و، ئەوپەری پشت پێ بەست و، ئەوپەری بە بەرزو گەرەو مەزنگرتن، ئەو تەنیا دەبێت بو خوا **عَلَّمَ** بێت.

خوا **عَلَّمَ** دەفەرموی: ﴿وَاللّٰهُ الَّذِيْ اَرْسَلَ الرِّیْحَ فَتُبْرِحَ سَحَابًا﴾، خوا **عَلَّمَ** ئەو کەسە یە کە بایەکانی نارددون، بایەکانی پەوان کردوون، ﴿فَتُبْرِحَ سَحَابًا﴾، ئەوانیش هەوران پەیدا دەکەن لە پوو دەریا، هەلەمی دەریا کۆدەکەنەو، پەپێچەکی دەدەن، هەرەها بەشە لێکبلاوەکانی هەلەمە کە، کە پێشێ بەچاو نابیرێن، بایەکان لێکیان نزیک دەکەنەو، سەرەنجام زیاتر خەست و خۆل دەبێت و دەبێتە هەور، ﴿فَسَقَتْ اِلٰی بَلَرٍ مِّنْهُ﴾، دواپی ئەو هەرەمان لێخوێ و بردمان، بەرەو ولایتیکی مردوو، بەرەو سەر زەمینیکی مردوو، واتە: نیشانەی ژیاپی لێ نیە، پووکی لێ نیە، ﴿فَاَحْيَا بِهٖ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾، دواپی زەویبە کەمان پێ زیندوو کردو، زەویبە کە پێ دەژیننەو، دواپی ئەو پووتەن بوو، پووکی پێو نەماو، وشک هەلگە پاو، کە ئەو هەرەوانە دەنێرێن و، ئەوانیش ئاویان لێ دێتە خوار، بە شێوەی باران و بەفرو تەرزه، ئەو سەر زەمینە وشکە مردو، جاریکی دیکە دەژیننەو، زیندوو دەبێتەو پێ دەبێت لە پوو و شینایی، ﴿كَذٰلِكَ اَلْشُّرُ﴾، ئنجا بلابوونەو زیندوو کرانەو پێو، هەر بەو شێوەیە!

يَانِي: پېتان شىئىكى قورس و به زەحمەت نەيىت، وهك چۆن خوا ﷻ زەويىهكى وشك و برىنگ و مردوو زىندوو دەكاتهوه، بههۆى ئەو ناوهوه كه له هه وره كان دىته خوار، له شىوهى باران و به فر و تەرزەدا، به هه مان شىوهش، هەر كاتىك خوا ويستى، ئىوهش دواى ئەوهى جهسته كاتنان تىكه‌ل به زهوى ده‌بنه‌وه، به‌لام پووچه كاتنان له شوئىئىكى دىكه‌ن، دواى ئەوه خوا ﷻ جهسته كانى ئىوهش، زىندوو ده‌كاته‌وهو، پووچه كانيان به‌به‌ردا ده‌كاته‌وهو، به پىكهاتهو چۆنيه‌تیه‌كى گونجاو له‌گه‌ل ئەو قۇناغه‌دا، دروستان ده‌كاته‌وه.

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾، هەر كه‌سىك عىززه‌تى ده‌وى، عىززه‌ت هه‌مووى تىكرا هى خوايه، پىشتريش باسما‌ن كرد، كه عىززه‌ت: بالاده‌ستى و زالبوون و، به‌هيزو پىز بوون و، پته‌وى و قايمى و دامه‌زراوى، ده‌گه‌يه‌نى، (الْعِزَّةُ: حَالَةٌ مَانِعَةٌ لِلنَّاسِ مِنْ أَنْ يُغْلَبَ)، عىززه‌ت برىتیه له حاله‌تىك كه پى ده‌گرى له‌وهى مرووف تىك بشكى، كه‌واته: هەر كه‌سىك هيزو پىزو بالاده‌ستى و به ده‌مارى ده‌وى، عىززه‌ت و بالاده‌ستى هه‌مووى هى خوايه، با له لای وى داواى بكات و په‌يدای بكات.

ئىنجا پى په‌يدا كردنى عىززه‌تمان پىشان ده‌دات و ده‌فه‌رموى: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَبِيرُ الْعَلِيُّ﴾، وشه پاك و چاكه‌كان به‌ره‌و لای خوا به‌رز ده‌بنه‌وه، به‌لام تايا وشه پاك و چاكه‌كان هەر بو‌ خويان به‌رز ده‌بنه‌وه؟ بىگومان نه‌خىر، ﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾، كرده‌وى باشىش، وشه پاك و چاكه‌كان بلن‌د ده‌كه‌ن، كه‌واته: بلن‌دكه‌ر (رافعة)ى وشه پاك و چاكه‌كان به‌ره‌و لای خوا، برىتیه له كرده‌وى چاك، كه ده‌لىتى: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) جگه له خوا هىچ په‌رستراوىك نیه، ئەگەر به كرده‌وه ئەوه به‌رجه‌سته نه‌كه‌ى له خۆتدا، ئەو وشه‌یه خوا ﷻ وه‌رى ناگرى، بۆیه پىغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموى: (أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَبْلِ نَفْسِهِ) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۹۹)، واته: به‌خته‌وه‌ترین كه‌س به تكاى من له پۆزى دواى دا، ئەو كه‌سه‌یه به دلسۆزى و خو‌ساغ كرده‌وه‌وه، بلن: هىچ په‌رستراوىك نیه جگه له خوا.

که‌واته: ده‌بی به کرده‌وه، وشه چاک و پاکه‌کان به‌رجه‌سته بکه‌ی و، کاریان پی بکه‌ی، ئنجا خوا ﴿تَنَجَّ﴾ نه‌و ته‌عبیرو وشه پاک و چاکانه‌و، نه‌و شایه‌نمانه‌ت لی قبول ده‌کات، نا نه‌وه رتی به‌ده‌ست هینانی عزیزه‌ته، رتیه‌که بریتیه له وشه پاک و چاکه‌کان، به‌تایبه‌ت خوا به‌یه‌کگرتن (توحید الله) نه‌ویش ده‌بی به کرده‌وه‌ی چاک و، به‌پراکتیک و کرداری به‌رجه‌سته بکری، ئنجا نه‌وه ده‌بیته هو‌ی نه‌وه که به‌رزی بکاته‌وه بو لای خوا.

هه‌ندیکیش گوتوو‌یانه: که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾، واته: کرده‌وه‌ی چاک، خوا ﴿تَنَجَّ﴾ بو لای خو‌ی به‌رزی ده‌کاته‌وه، وشه پاک و چاکه‌کانیش خو‌یان به‌ره‌و لای خوا هه‌لده‌کشین، به‌لام مانای یه‌که‌میان له‌گه‌ل پ‌والته‌ق نایه‌ته‌که‌و سیاقه‌که‌شیی دا گونجا‌وتره، دوا‌ییش له مه‌سه‌له گرنگه‌کاندا زیاتر شی ده‌که‌ینه‌وه.

﴿وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ النَّيَاتِ﴾، به‌لام نه‌وانه‌ی پیلانه خراپه‌کان ده‌گیرن، واته: (يَمْكُرُونَ الْمَكْرَاتِ الشَّيْئَاتِ)، چونکه ده‌لن: (الشَّيْئَاتِ: صفة لموصوف محذوف)، واته: پیلانه خراپه‌کان ده‌گیرن، له به‌رانبه‌ر نایین و به‌رنامه‌ی خوا، له به‌رانبه‌ر پی‌تعه‌مبه‌ری خوا ﴿تَنَجَّ﴾، له به‌رانبه‌ر کتیبی خوا‌دا، ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، نه‌وانه سزایه‌کی سه‌خت و توندیان هه‌یه، له پ‌وژی دوا‌ییدا، ﴿وَمَكْرًا لَّيْلِكَ هُوَ يُورِثُ﴾، هه‌ر پیلانی نه‌وانیشه، بی به‌ره‌هم ده‌بیته و پ‌ووچه‌ل ده‌بیته و، خاوه‌نه‌که‌یان په‌نج به‌خه‌سار ده‌بی، (بَارًا، يَمُورًا، بُورًا)، واته: زه‌وییه‌ک که بی به‌ره‌هم ده‌بیته، یان باز‌رگانییه‌ک که خاوه‌نه‌که‌ی لتی ده‌چیته زه‌ره‌ری، یان زه‌وییه‌ک که ناچیت‌ری و، پ‌وه‌وه‌کی لی نامینتی، پتی ده‌گوتری: (بَارًا) یان (بَيَارًا).

ئنجا خوا ﴿تَنَجَّ﴾ دوا‌ی نه‌وه‌ی له نایه‌تی یه‌که‌مدا باسی ناردنی بایه‌کانی کرد، که هه‌وره‌کان په‌یدا ده‌کن و، ناو داده‌به‌زیننه سه‌ر زه‌وی و، سه‌ر زه‌وی وشک و دیمه‌کار زیندوو ده‌که‌نه‌وه، باسی چاکه‌و نیعه‌تیک‌ی دیکه‌ی خو‌ی ده‌کات و

دەفەر مۆی: ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾، خوا ﷻ ئیوهی لە گل (خاک) هێناوێتە دی، واتە: ئیوه لەسەرەتاوه لە گل دروست بوون، ئنجا ئەمە دوو واتایان هەڵدەگرێ:

١- باب و دایکی مەروفا، ئادەم و حەووا، راستەوخۆ لە گل دروست بوون، وەك لە تەفسیری سەرەتای سوورەتی (الأعراف) دا بە درژێی باسی دروستکردنی ئادەم و حەووا مان کردووە، هەرۆهە لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (المؤمنون) دا.

٢- ئەو کەرەستەیهی نوتفە ی لئ دروست دەبێت و، دوایی دەبێتە عەلەقەو، موزغەو... هتد، ئەو کەرەستەیه یاخود ئەو ماددە خاوه، ئەویش سەرەتا لە گلەو دی، ئنجا ئەگەر پووێ، یان گۆشتی نازەلە، هەرچی هەیه لە گلەو دی، مەبەست پێی ئەوێه.

خوا ﷻ ئیوهی لە گل هێناوێتە دی، ﴿ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ﴾، دوایی لە نوتفە، واتە: لە تۆیڵکەیهك، ﴿ثُمَّ جَعَلْكُمْ أَزْوَاجًا﴾، دوایی ئیوه مان کردووە بە جووت، دوایی لە نوتفە ی ئەو جووتانەو، وەچە ی ئیوه بەردەوام دەبێت، ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِي﴾، هیچ مێینهك تۆلدار نابێت و ئاوس نابێت^(١)، هەرۆهە تۆلەكە ی دانانیت، هیچ مێینهك كۆرپەلە ی ناچیتە ئیو سكهو، كۆرپەلەكە ی دانانیت، مەگەر بە زانیاریی خوا ئەو پوو دەدات، ئنجا چ مێینه ی مەروفا بیت كە ئافەرەتە، یان مێینه ی نازەلەن بیت، هی هەموو ئەوانە، كە تۆلدارو ئاوس دەبن و، بەچكە لە سکی خۆیاندا هەڵدەگرن، چونكە هەندێك لە نازەلەن لە پێی هێلكە دانانەو، بەچكە یان دەبن و، لە سکی خۆیاندا هەڵیانگرن، بەلەم بەشێکیان لە سکی خۆیاندا كۆرپەلە هەڵدەگرن، ئنجا خوا ﷻ دەفەر مۆی: هیچ مێینهك كۆرپەلەكە هەڵناگرێ لە سکی دا، داینانی كاتی كە پێوستە تۆلەكە ی دانیت، مەگەر بە زانیاریی خوا.

﴿وَمَا يَمْزُجُ مِنْ مَّعْمَرٍ وَلَا يَنْفُصُ مِنْ عُمُرٍ﴾، هەرۆهە تەمەن ناكات هیچ تەمەنداریك و، لە تەمەنیشی كەم نابێتەو، هەر لە تەمەنی ئەو، یاخود لە

(١) تۆلدار بۆ مەروفا و، ئاوس بۆ زیاندارانی دیکە، تۆل: حەمل.

تەمەنى يەككى دىكە، ﴿إِلَّا فِي كَيْبٍ﴾، مەگەر ھەمووی لە نووسىنىڭ دا ھەيە،
واتە: لە لای خوا تۆمار كراو، لە زانىارىيى خوادا ھەيە، ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾،
ئەو ھەش لە لای خوا ئاسانە، بۆ خوا ئاسانە، كە ھەم زانىارىيى بە ھەموو شتەكان
ھەيىت، بەھەي كە لە سكى مئىنەكان دا ھەيە، بەھەي كە دايدەنن، ھەر ھە
تەمەنى تەمەنداران و، تەمەنى كەم تەمەنان و، لى كەمبونەھەي تەمەنيان،
ھەمووی لە زانىارىيى خوادا پارىزراو.

دوايى دېتە سەر باسى چاكەو نىعمەتتىكى دىكەي خۆي و، دەفەر موي:
﴿وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ﴾، دوو دەريايەكانىش يەكسان نين، ﴿هَذَا عَذَبٌ مُّزِينٌ﴾،
ئەمەيان ئاوەكەي شيرين و زولالەو، بە ئاسانىي لە گەر و دەچتە
خوار، ﴿وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ﴾، ئەمەشيان سوپرو تفت و تالەو، لە گەر و دەگىرى
و، ئەگەر لە گەر و دەچتە خوار، مروف لى تووشى زيان دەيىت، وەك
پىرەمىرد دەلى: (تەماع وەك ئاوى سوپرو دەريايە ھەر دىخۆيتەو ھەسەلات
نايە)، ديارە شتى سوپرو تاكو بىخۆي، زياتر تىنووت دەكات، دواي ئەو ھەي خوا
سەرنجى بۆ ئەو پاكىشاين، كە ئاوى شيرين و زولال و سازگار، كە بە ئاسانىي
لە گەر و دەچتە خوارو، مروفى پى تىر ئاوەيىت، يەكسان نيە، لە گەر
ئاوى سوپرو تال و تفت دا، كە ئە لە گەر و چاك دەچتە خوارو، نە مروفىشى
پى تىر ئاوەيىت، كە دەگونجى ئەمە ھەر مەبەست پىي مانا پوالەتيەكەي
يىت، كە تەماشيا بكن! خوا ﴿يُخَوِّدُ﴾ لەو ئاوە سوپرو تالە، ئەو ئاوە شيرين و
زولالەتان بۆ بەرھەم دىيىت، دەشگونجى لە پشت ئەو ھەمەبەست پىي ئەو
يىت، كە ئىنسانى برودار وەك ئاوى شيرين و زولال و سازگار واپە و، ئىنسانى
بىپرواش وەك ئاوى تال و تفت واپە.

ئىنجا دواي ئەو ھەي مېرەبان، باسى چەند چاكەو نىعمەتتىكى دىكەي خۆي،
ھەر پەيوەست بە دەريايە دەكات:

ننجا نىعمەتى پىنجەم: ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾
 ھەرۋەھا خۇرۇ مانگىشى دەستەمۇۋى ملەكەچ و پامکردوون، ھەر كامىكىان بۇ
 ژوانگەو شوتىتىكى دىارىيىكراو، يان بۇ كاتىكى دىارىيىكراو دەپۇن، ئەو كاتەي
 دىارىيىكراو، مەبەست پىتى جوولەيانە، جوولەي خۇر لە شەوۋ پۇژاندا، يان
 جوولەي خۇر، لە ماوۋى سالد، ھەرۋەھا جوولەي مانگە لە شەوۋەكاندا، ياخود
 جوولەي مانگ، لە ميانەي مانگىكىدا، يان لە ميانەي سالىكىدا، ياخود جوولەي
 خۇرۇ مانگە تاكو كۇتايى تەمەنيان، تاكو ئەو كات و شوتەي خۇر دەوۋەستى و،
 مانگ كۇتايى پىتى، ھەموويان دەگرتەوۋە، چونكە: ﴿يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾
 دەپۇا بۇ كاتىك كە ناوبراۋە دىارىيىكراو، ئەمەش چەمك و واتابەكەي فراوان
 و گشتىرە. ﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾، نا ئەو تان كە باسكرا، كە ئەو نەكردەوۋە
 سىفەتەكانى، ئەو خوايە پەرۋەردگار تانەو خاۋەنتانەو مشوورخۇرتانە، ﴿لَهُ
 الشُّكُوفُ﴾، دەسەلات و ھوكمپرانىسى ھەموۋى ھى ئەو، ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن
 دُونِهِ﴾، ئەوانەش كە جىيا لەو لىيان دەپارنەوۋە، لە جىياتى ئەو لىيان دەپارنەوۋە،
 جگە لەو لىيان دەپارنەوۋە، ﴿مَا يَلِكُوكَ مِن قَظْمِيرٍ﴾، ھىچيان بەدەست نىە،
 تەنانت تويزالى تەنكى سەر نىوكە خورماشيان بەدەست نىە، يان: ئەو شوتىكە
 بچوۋكەي لەسەر دەنكە خورمايە، تەنانت ئەوۋەندەشيان بەدەست نىە!

﴿إِن تَدْعُهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكَ﴾، ئەگەر لىيان پىارنەوۋە، پارانەوۋەكەتان نابىستى،
 ﴿وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكَ﴾، ئەگەر گرىمان بشىبىستى، وەلەمتان نادەنەوۋە
 بەدەنگانەوۋە نايەن، كە دەفەرمۇئى: ئەگەر لىيان پىارنەوۋە، پارانەوۋەكانتان
 نابىستى، مەبەست پىتى مانگ و خۇر و پەيكەرو دارو بەردو... ھتدە، چونكە
 تىستاش ئەوانە دەپەرستىن، ئەگەر نا ئەگەر كەستىك مەۋقىكى پەرستىن،
 يان شەيتانى پەرستىن، پارانەوۋەكەي دەبىستى، بۇيە دەفەرمۇئى: ﴿وَلَوْ سَمِعُوا مَا
 اسْتَجَابُوا لَكَ﴾، ئەوانەشيان كە دەبىستى، گرىمان بشىبىستى، وەلەمتان نادەنەوۋە،
 ئەوۋە دەتەنەوۋى، بۇيان جىيەجى ناكىرى، واتە: ئەگەر كەستىك بلى: شىقام بەدن،

يان بۆيۈم بۆ زۆر بگەن، يان سەرم بگەن، يان ھەر داوايەكى دىكە، ۋەلام
نادەنەۋەو بۆشيان جىيەجى ناكىرى.

﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بِنُزُولِكُمْ﴾، لە رۆژى ھەلسانەۋەشدا بېيىروا دەبن بەو
ھاۋبەش دانانەى ئىۋە، واتە: يەخەتان لەبەر دادەپن و، حاشاتان لى دەكەن و،
دەلىن: ھەلەتان كىردوۋە كە ئىمەتان پەرستوۋە، ئىمەتان كىردۆتە ھاۋبەشى خوا.

﴿وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ﴾، ھەرۋەھا ھىچ كەس شىش ۋەك شارەزا (مەبەست پىتى
خوایە) ھەۋالت پى نادات، شارەزاى رەھاو پى سنوور، شارەزا بە ھەموو شتىك
و، بە ھەموو كەس، تەنیا خوایە ھەق، واتە: ھىچكەس ۋەك خوا ھەق لەو بارەۋە
ھەۋالت پى نادات.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یە کەم:

ناردنی خوا بۆ بایه‌کان و ورووژاندنی هەلمی سەر دەریاکان و، سەرەنجام بوونی بە هەورو، لیخوڕینی خوا بۆ هەورەکان بەرەو سەر زەمینکی وشک و، پێ زیندوو کرانەوه‌ی، هەروەها بەراوردکردنی ئەو زیندوو کرانەوه‌ی زەوی، لەگەڵ زیندوو کرانەوه‌ی مەرقەه‌کان لە پۆزی دوایداو، پێچوێرانی:

خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَاللّٰهُ الَّذِيۡ اَرْسَلَ الرِّیْحَ فَتَنِيۡرٌ سَحَابًا مِّسْقَنَةٌ اِلٰى بَلَدٍ مَّيْتٍ فَاحْيٰنَا بِهٖ الْاَرْضَۢ بَعْدَ مَوْتِهَاۚ كَذٰلِكَ النُّشُوْرُ ۝۱﴾

شیکردنەوه‌ی ئەم ڤایەتە، لە پێنج بەرگەدا:

١- ﴿وَاللّٰهُ الَّذِيۡ اَرْسَلَ الرِّیْحَ﴾، خوا ﷻ ئەو زاتە یە کە بایه‌کانی ناردوون، وشە (ریاح) وەك خوێندراویشەتەوه: (الرَّیْح)، (أرسل الرِّیح) واتە: بایه‌کە ی ناردوه، بەلام (أرسل الرِّیاح) واتە: بایه‌کانی ناردوون، کە بشفەرموێ: (الرِّیح) کە ئەلیف و لامی ناساندنی لەسەرە، واتە: جینسی با ی ناردوه.

٢- ﴿فَتَنِيۡرٌ سَحَابًا﴾، هەور پەیدا دەکات و، هەور دەورووژێتی، دیارە کە دەفەرموێ: ﴿وَاللّٰهُ الَّذِيۡ اَرْسَلَ الرِّیْحَ فَتَنِيۡرٌ سَحَابًا﴾، پێشی خوا ﷻ باسی خۆی دەکات، دوا ی بە شیوه‌ی نادیار باسی بایه‌کان دەکات، کە چۆن هەور پەیدا دەکەن و بە پێژگە ی بەردەوام و ئیستا (مضارع) دەیهێتی، یە کە میان رابردوو (ماضی) یە: ﴿وَاللّٰهُ الَّذِيۡ اَرْسَلَ الرِّیْحَ﴾، ه ی دووه‌ میان بۆ (مضارع) ه: ﴿فَتَنِيۡرٌ سَحَابًا﴾، کە ئەمە ئاوردانەوه‌ یە لە رابردوووه‌ بۆ ئیستا.

٣- ﴿مِّسْقَنَةٌ اِلٰى بَلَدٍ مَّيْتٍ﴾، ئنجا لێمانخوڕی بەرەو سەر زەمینکی مردوو، ئەمەش دیسان جاریکی دیکە ئاوردانەوه‌ یە کی دیکە ی تێدا یە، کە خوا ﷻ دەیکات بە حالەتی

قەسكەر، ﴿فَقُنْتُ﴾، واتە: لېمان خورپى بەرەو سەر زەمىنىكى مردوو، وشەى (بَلَدٌ: يَذْكُرُ وَيُؤْنِثُ، وَالْبَلَدُ وَالْبَلَدَةُ تَطْلُقُ عَلَى كُلِّ مَوْضِعٍ مِنَ الْأَرْضِ غَائِراً كَانَ أَوْ خِلَافاً، وشەى (بَلَدٌ)، ھەم بە (مذكّر) دى (هذا بلد)، ھەم بە (مؤنث) دى، (هذه بلد)، وشەى (بلد) و (بَلَدَةٌ) كە وشەى (بَلَدَةٌ) ھەر بە (مؤنث) نامازەى بۇ دى، ئنجا وشەى (بلد) و (بَلَدَةٌ) بە ھەر شوئىنك لە زەوى دەگوترى، چ ئاودان بن، چ چۆل بن، ﴿فَقُنْتُ إِلَى بَلَدٍ مَّيِّتٍ﴾، واتە: لېمان خورپى بەرەو سەر زەمىنىكى مردوو، مەبەست لە سەر زەمىنى مردووش، شوئىنكە ھىچ پرووھك و شىناپى لى نەماپى.

(۴) - ﴿فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾، ئنجا سەر زەمىنەكەمان پى زىندوو كردهو، دواى مردنى، واتە: دواى وشك بوونى و، نەمانى پرووھك و شىناورد لەسەرى و، پرووتەن بوونى، جارىكى دىكە ئاودەدانى دەكەينەو، پى دەبى لە جۆرەكانى پرووھك و دارو درەخت و دانەوئىلەو، ھەموو ئەوئەى كە مروّف بۇ خوى دەپچىتى و، خزمەتى دەكات و، پەيدای دەكات، لەسەر پرووى زەوى.

(۵) - ﴿كَذَلِكَ أَلْمَسُورُ﴾، واتە: بىلابوونەو، زىندوو بوونەو، ھەلساندەوئەى ئىوەش، ھەر بەو شىوئەى، (أَي: كَمَثَلِ إِحْيَاءِ الْمَوَاتِ، تَنْشُرُ الْأَحْيَاءِ)، زىندوو كەردنەوئەى زەوى مردوو چۆنە، بىلابوونەوئەى زىندووئەى ھەر بەو شىوئەى، لە پۇژى دواپىدا.

دەگونجى دوو ئامانج لىرەدا ھەبن:

أ- لە پرووى توانىنەو: واتە: خوا ۋەك چۆن ئەوئەى توانىو، ئەوئەى دەتوانى، وەك چۆن توانى زەوى دىمەكار بەھوى بارانەو زىندوو بکاتەو، بە ھوى ئاويكەو كە دايدەبەزىنى، لە شىوئەى باران و بەفرو تەرزەدا، بە ھەمان شىوئەى كە ئەوئەى توانى، ئەوئەى دەتوانى: ئىوئەى زىندوو بکاتەو.

ب- لە پرووى چۆنەتتەو: واتە: چۆن ئەو زەوىيە قاقرو وشك و برىنگە، زىندوو بۆو، بەھوى داباراندى ئاودەو بۇ سەرى، بە ھەمان شىوئەى، ئىوئەى ھەر بەو جۆرە زىندوو دەكرىنەو، ھەلدەستىرتىنەو.

بألهو باروهو نهو فهورمودهيه بينين: (عَنْ أَبِي رَزِينٍ الْعَقِيلِيِّ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى؟ وَمَا آيَةُ ذَلِكَ فِي خَلْقِهِ؟ قَالَ: «أَمَّا مَرَزَتْ بِوَادٍ لَكَ مُجِلاً، ثُمَّ مَرَزَتْ بِهِ يَهْتَرُ خَضِرًا؟ قَالَ قُلْتُ: بَلَى. قَالَ: «فَكَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى، وَذَلِكَ آيَتُهُ فِي خَلْقِهِ» (أخرجه أحمد، والطيالسي: ١٨٠٢، وابن أبي شيبة في مضافه، وقريب منه في صحيح مسلم عن ابن مسعود).

واته: ئەبى رەزىنى عوقەيلى، دەلن: گوتم: ئەى پىغەمبەرى خوا! ﷺ خوا ﷻ
چۆن مردووان زىندو دەكاتهو؟ نىشانەو بەلگەى ئەو لە دروستكراوە كانىدا
چىيە؟ فەرمووى: ئاىا بە لاى شىبو دۆلىك دا نەرۆىشتووى {كە خەلك و
خزمەكانت بارگەو بنەيان لى هەلداو؟! ئەوان ئەو كاتە ئازەلدار بوون} لە
حالىكدا پرووتەن و وشك بوو، دواىى جارىكى دىكە بەلايدا نەرۆىشتووى كە
سەوز هەلگەراو؟ دەلن گوتم: با {ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ} فەرمووى: هەر بەو
شىوەيشە خوا ﷻ مردووان زىندو دەكاتهو، ئەو ش نىشانەو بەلگەكەيەتى
لە نئو دروستكراوە كانىدا.

مه سه له ی دووه م:

سه ره رزی و پارێزراوی له زه بوونی، هه مووی هی خوا به، هه ره که س
عه و دایه تی با له لای وی بیخوای و، به هو ی ئیمانی راست و ساغ و کرده وه ی
باشه وه، که خوا وه ریان ده گری، پیلانگیرانی ش له قیامه تدا، سزای سه ختیان
هه به وه په نه ره پۆ ده بن:

خَوَا ۞ مَن كَانَ يُرِيدُ الْإِزَّةَ فَلِلَّهِ الْإِزَّةُ جَمِيعًا ۖ إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ
وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ۚ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۖ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُورَثُ
﴿١٠﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته، له جهوت بر گه دا:

(١) - ﴿مَن كَانَ يُرِيدُ الْإِزَّةَ فَلِلَّهِ الْإِزَّةُ جَمِيعًا﴾ هه ره که سیک عیززه تی ده وی، عیززه ت هه مووی
هی خوا به، وه ی عیززه ت ئه لیف و لامی له سه ره:

أ- ئه و عیززه ته ی ده وی که پێشتر با سکراره، (ال) بۆ ناساندنی (عه د)، یانی: ئه و عیززه ته ی
که زاناره و.

ب- یاخود (ال) بۆ هه مه گیریی (استغراق)، واته: هه ره که سیک هه ره چی عیززه ت و
سه ره رزی و بالاده ستیی و هیزو پیزو پته وی به، ده به وی.

﴿فَلِلَّهِ الْإِزَّةُ جَمِيعًا﴾، واته: با له لای خوای داوا بکات، چونکه هه ره چی عیززه ته،
تیکرای هی خوا به، عیززه ت پێشتریش قسه مان لی کردو، هه ندیک ئاوا یان
لیکدوه ته وه: (الْعِزَّةُ: الشَّرَفُ وَالْعِصَانَةُ مِنْ أَنْ يُنَالَ بِسُوءٍ)، برتیه له شه ره ف و به رزی
و پارێزراوی، له وه ی هه ی خرا به یه ک پوو له و که سه بکات، یان هه ی تیکشکانیک پوو
تی بکات، له سووره تی (النساء) دا، خوا ۞ ده فه رموی: ﴿فَإِنَّ الْإِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ ۞
به لام لیه دا ده فه رموی: ﴿فَلِلَّهِ الْإِزَّةُ جَمِيعًا﴾، له وی دنیای ده کاته وه، له به ره نه وه ی

باسی مونا فیکانه، بویه پیوستی به ته نکید کردن و جه ختکردنه وه بووه، ده فهرموی: ﴿أَيُّنْفُوتُ عِنْدَهُمُ الْوَرَّةَ﴾، نایا عزیزه تیان لی ده خوازان؟! ﴿فَإِنَّ الْوَرَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾، به دنیایی عزیزه ته هم مووی تیکرا هی خواجه، له سوورتهی (یونس)، نایه تی ژماره (۱۵) دا، خوا ﴿وَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْوَرَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾، با قسه ی وان تو دلته نگ نه کات، به دنیایی عزیزه ته تیکرای هی خواجه ﴿يَتُوبُ﴾، پیویسته بزانی که لیره دا: ﴿وَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ﴾، پیویسته بابای قورئان خوین بوهستی، نه گه رنا مانایه که ی هه له ده رده چی، چونکه: ﴿وَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْوَرَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾، نه گه ر نه وهستی واتا که ی ده بیته: با قسه ی نه وان که ده لین: عزیزه ته هم مووی هی خواجه، تو دلته نگ نه کات، که له راستیدا مه به ست نه وه نیه! ﴿وَلَا يَحْزُنُكَ قَوْلُهُمْ﴾، یانی: قسه ی نه وان که باسی شیرکه و باسی کوفره، یان باسی هه ر شتی که، با تو دلته نگ نه کات، چونکه: ﴿إِنَّ الْوَرَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾.

پیغه مبه ر ﴿لَهُ﴾ و باره وه که عزیزه ته هم مووی هی خواجه و، به به ندایه تی و فهرمانه ریی بو خوا، نه و عزیزه ته ده سته به ر ده بی، ده فهرموی: ﴿مَا تَوَاضَعُ لِحِ أَحَدٍ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ﴾ (آخرجه مسلم: ۲۵۸۸، والترمذی: ۲۰۲۹).

واته: هه ر که سیک بو خوا خو ی به که مبه گری، خوا به رزی ده کاته وه.

ئجا خوا ﴿يَتُوبُ﴾ چۆنیه تی و ده ده سته تیان ی عزیزه ته و بالاده ستیی و زالیی و هی زو پیژمان، پیشان ده دات.

﴿۲﴾ - ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ﴾، وشه ی پاک و چاک به ره و لای وی به رز ده بیته وه، ده شگونجن (الکلم) کوی (کلمة) بن، به لām له به ر نه وه ی نه گه ر کۆ (جمع) بن، ده بیته مینیه مه جازیی (المؤنث المجازی)، نه ویش هه ردووک لای تیدا دروستی، که پاناوی نیر یان مینیه بو به کار به یتری، بویه پاناوی نیرینه ی بو به کار به ی تراوه، ئجا وشه ی پاک و چاک، خوا به یه کگرتن (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، یان هه ر کام له وشه پاک و چاکه کانی دیکه ن و، بو لای خوا به رز ده بته وه.

۳- ﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾، کرده‌وی باشیش به‌ری ده‌کاته‌وه، نه‌م رسته‌یه سی واتای هه‌ن:

۱- (العمل الصالح يرفع الكلم الطيب)، واته: کرده‌وی باش، وشه پاک و چاکه‌که به‌ری ده‌کاته‌وه بو لای خوا.

۲- (وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُ الْمُسْلِمَ)، واته: کرده‌وی باش ئینسانی مسولمان به‌ری ده‌کاته‌وه.

۳- (وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ اللَّهُ)، واته: خوا کرده‌وی باش به‌ره و لای خوی به‌ری ده‌کاته‌وه، هه‌موو مانایه‌کانی تیدا ره‌وان له پرووی زمانی عه‌ره‌بیه‌وه، به‌لام زیاتر وای پیده‌چن مه‌به‌ست نه‌وه بن، که کرده‌وی باش، وشه‌ی پاک و چاک به‌ره‌وه لای خوا به‌ری ده‌کاته‌وه، بو دهبته به‌ری‌که‌ر (رافعة).

هه‌لبه‌ته (صعود) بریتیه له رۆیشتن به‌ره شوئیتیکی بئند، هه‌روه‌کو (رفع) یش بریتیه له‌وه که شتی‌ک له شوئتیکه‌وه بو شوئیتیکی بئندتر بگوازیه‌وه.

۴- ﴿وَالَّذِينَ يَسْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾، نه‌وانه‌ش که پیلانه خراپه‌کان ده‌گیرن، سزایه‌کی سه‌ختیان هه‌یه، (يَسْكُرُونَ الْمَكْرَاتِ السَّيِّئَاتِ)، واته: پیلانه خراپه‌کان ده‌گیرن، یاخود: (صَمَّ يَسْكُرُونَ، مَعْنَى يَكْسِبُونَ، وشه‌ی (يَسْكُرُونَ)، مانای (يَكْسِبُونَ) خراوه‌ته نئو، که‌واته: ﴿وَالَّذِينَ يَسْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ﴾، یانی: (يَكْسِبُونَ السَّيِّئَاتِ)، نه‌و کاته: (السَّيِّئَاتِ) ده‌بته به‌ری‌کار (مفعول به)، چونکه (مَكْرٌ) (متعدی) نه‌وه، (لازم) وه، پئویستی به‌ری‌کار (مفعول به) نه‌وه، به‌لام نه‌که‌ر مانای (يَكْسِبُونَ) خراپه‌ نئو، نه‌و کاته (تعدی) ده‌کات و (السَّيِّئَاتِ) ده‌بته به‌ری‌کار (مفعول به)، واته: پیلانه خراپه‌کان وه ده‌ست دئین، پیلانه خراپه‌کانیش هه‌موو جو‌ره‌کانی خراپه ده‌گریته‌وه، وه‌ک دژایه‌تی قورئان و، دژایه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و، شیرک به‌رانبه‌ر به‌ خواو، کوفرو، ... هتد.

۵- ﴿وَمَكْرُؤُكُم مُّؤْتَرٌ﴾، هه‌ر پیلانی نه‌وانیشه، که پووچه‌ل و بن به‌ره‌هم ده‌بن، وه‌ک چۆن زه‌ویه‌که که هه‌چی لی ناپوئ، پیلانی نه‌وانیش هه‌چی لی سه‌وز نابن،

چونكى وشەى (بوار) لە ئەسلىدا برىتيە لەوێ كە بازىرگانىيەك زەرەر بكات و، خاوەنەكەى لىي بچىتە زەرەرى و، دەسمايەكەشى بىفەوتى، ھەروەھا كەل و پەلىك كە دەپەوى بىفرۆشنى، بۆى نەفرۆشنى، بەلام لىرەدا وشەى: (پىئور) خاوازاووتەو بۆ كارىكى بى بەرھەم، پىلانتيك كە خاوەنەكەى تىيدا پەنج بە خەسار بى.

وشەى (مكر)يش بە كورتىي برىتيە لە تەگىر كردن بۆ ئەوێ زيان بە كەسك بگەپەنى بە پەنھانىي، بۆ ئەوێ ھەست بە خۆى نەكات، كە ئەگەر بە پەنھانىي بى، ھەست بە خۆى ناكات و خافلىگىر دەبىت.

کورتیه باسیک

چوار پوونکردنه وه له باره یی لهم نایه ته وه

﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلْيَئْتِ الْوَعْدَ جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ ۚ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُبْزَوْنَ﴾ (١٠) هه ره چنده له جهوت بره ده، لهم نایه ته مان شیکرده وه، به لام زانایان له باره یی لهم نایه ته وه زور قسه بیان کردوه، به پیویستم زانی چوار تیشکیکی دیکه ش، بخه مه سه ر لهم نایه ته موباره که:

١- قسه یه کی (ابن العربی) دتین که (القرطبی) له ته فسیره که ی خوی دا، (١) لئی خواستوه ته وه، ده لئ: «قَالَ ابْنُ الْعَرَبِيِّ: «إِنْ كَلَّمَ الْمَرْءَ بِذِكْرِ اللَّهِ، إِنْ لَمْ يَقْرَأْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ، لَمْ يَنْفَعْ، لِأَنَّ مَنْ خَالَفَ قَوْلَهُ فَعَلَهُ، فَهُوَ وَبَالَ عَلَيْهِ، وَتَحْقِيقِي هَذَا: أَنَّ الْعَمَلَ إِذَا وَقَعَ شَرْطًا فِي قَبُولِ الْقَوْلِ أَوْ مُرْتَبِطًا، فَإِنَّهُ لَا قَبُولَ لَهُ إِلَّا بِهِ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ شَرْطًا فِيهِ، فَإِنَّ كَلِمَةَ الطَّيِّبِ يُكْتَبُ لَهُ، وَعَمَلُهُ السَّيِّئِ يُكْتَبُ عَلَيْهِ، وَتَقَعُ الْمَوَازَنَةُ بَيْنَهُمَا، ثُمَّ يُحْكَمُ اللَّهُ بِالْفَوْزِ وَالزَّيْحِ وَالْخُسْرَانِ». قُلْتُ: مَا قَالَ ابْنُ الْعَرَبِيِّ تَحْقِيقِي، وَالظَّاهِرُ أَنَّ الْعَمَلَ الصَّالِحَ شَرْطٌ فِي قَبُولِ الْقَوْلِ الطَّيِّبِ».

واته: ده لئ: (ابن العربی) گوتویه تی: قسه ی مروفی به یادی خوا (که ده لئ: (لا إله إلا الله)، یان: (سبحان الله)، یان هه ره وشه یه کی دیکه که یادی خوا ده کات ته گهر کردوه ی باشی له گه لدا نه بی، سوودی نیه، چونکه هه ره که سیک قسه که ی پنجه وانیه کردوه که ی بی، له جیاتی ته وه ی له قسه که ی به هه ره مه ند بی، لئی زهره رمه ند ده بی، (مانای وایه درویه کی کردوه)، ساگر دهنه وه ی ته وه ش بهو شیوه یه: کردوه ته گهر به مه رج گیرایی بو وه گرگرتنی قسه، یاخود پیته وه په یوه ست بی، ته وه تهو قسه یه به بی تهو کردوه یه، وه رناگیری، به لام ته گهر

کرده و ده که مهرج نه بئی له قسه که داو، پتیه وه په یوه ست نه بئی، نه وه قسه باش و چاکه که ی بۆ ده نووسری، به لām نه گهر کرده وهی خراپیشی هه بئی نه ویشی له سهر ده نووسری، دوا یی پێک هه لده سه نگیزین، خواش ﷺ دادوهریی ده کات، له نیوان سوودو زیان دا.

ئنجا (القرطبي) ده ئی: نه وهی (ابن العربي) گوتوویه تی: ساغکردنه وه یه کی باشه بۆ نه و بابه ته.

واته: مهرج نیه هه موو قسه یه ک په کی له سهر کرده وهی چاک که وتبئی، ئنجا بهرز بپته وه، به لām نه گهر کرده وهی چاک به مهرج گیرابوو له و قسه یه دا، یاخود پتیه وه په یوه ست بوو، دیاره به بئی نه وه وهرناگیرئی، نه گهر که سیکیش قسه ی چاک و کرده وهی خراپیشی هه بئی، نه و کاته دیاره پێک هه لده سه نگیزین.

۲- (الطبري) له تەفسیره که ی خۆیدا^(۱) له عه بدو لّای کوپری عه بباسه وه (خوا له خۆی و بابی رازی بێ)، له باردی نه و فه رمایشته ی خواوه ﷺ که ده فه رموی: **إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ**، نهم قسه یه دینتی، که عه بدو لّای کوپری عه بباس گوتوویه تی:

(الْكَلَامُ الطَّيِّبُ: ذِكْرُ اللَّهِ، وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ: آدَاءُ قَرَابِئِهِ؛ فَمَنْ ذَكَرَ اللَّهَ سُبْحَانَهُ فِي آدَاءِ قَرَابِئِهِ، حُمِلَ عَلَيْهِ ذِكْرُ اللَّهِ، فَصَعِدَ بِهِ إِلَى اللَّهِ، وَمَنْ ذَكَرَ اللَّهَ، وَلَمْ يُؤَدِّ قَرَابِئَهُ، رَدَّ كَلَامَهُ عَلَى عَقْلِهِ، فَكَانَ أَوَّلَى بِهِ).

واته: وشه ی پاک و چاک، بریتیه له یادی خوا، کرده وهی باشیش جێبه جێکردنی نه رکه کانه، (نه و نه رکانه ی خوا پتووستی کردوون)، ئنجا ههر که سیک خوای پاک یاد بکات، له کاتی جێبه جێکردنی نه رکه کانیدا، (واته: نه رکه کان جێبه جی بکات و خوای له یاد بئی)، نه وه یادی خوا کردنه که، ده خرپته سهر کرده وه چاکه که و، به ره و لای خوا به رزی ده کاته وه، به لām ههر که سیک یادی خوا بکات و نه رکه کانی

که خوا واجبی کردون، جییه جیان نه کات، نهوه قسه که ی ده گتپردرته وه بۆ لای کرده وه که ی، (فَکَانَ أُولَیْهِ)، نهو کرده وه خراپه شایسته تره بهو قسه چاکه.

یان: نهو قسه چاکه بۆ لای خوا بهرز نا بیتته وه، که کرده وه ی باشی له گه لدا نیه .

نهم قسه یه ی عه بدوللای کوری عه بباس زۆر وردو به جییه، نهو مانایه ش زیاتر به هیز ده کات که گوتمان، که ده فهرموئ: ﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾، واته: کرده وه ی باش، نهو وشه چاک و پاکانه به رهو لای خوا بهرز ده کاته وه.

۳- ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾، نهمه تهوه ده گه یه نن که وشه ی پاک و چاک بۆ خۆی به رهو لای خوا هه لده کشتی و، بهرز ده بیتته وه، به لām: کرده وه ی باش بهرز ده کاته وه، ننج و وێرای نهوه که ده گونجی مه بهست پیتی نهوه بێ، کرده وه ی باش وشه ی پاک و چاک به رهو لای خوا بهرز ده کاته وه، ده شگونجی مه بهست نهوه بێ، که وشه ی پاک و چاک بۆ خۆی بۆ لای خوا هه لده کشتی، به لām کرده وه ی چاک خوا بۆ لای خۆی بهرز ده کاته وه، نهو واتایه ش ده گه یه نن به پیتی پێزمانی عه پهبی، به لām جاری وا هه یه به پیتی پێزمانی عه پهبی واتایه ک و ده ده گیرێ له رسته یه ک، به لām ده بێ ته ماشای سیافه که بکه ی: نایا نهو واتایه که له پوو ی پێزمانیه وه ده گونجی، له پوو ی فورئانی شه وه، نهوه مه بهسته، یا خود واتایه کی دیکه مه بهسته؟ ده بێ ورده کاری له وه دا بکری، مه رج نیه هه رچی له پوو ی زمانی عه پهبیه وه گونجا، له گه ل نایه تیکدا، فورئان نهوه ی مه بهست بووبی، که به داخه وه هه ندیک له توێژه رهوانی فورئان، جاری وا هه یه نایه تیک شه ش واتایان هه لده گری، یان چوار پێنج واتایان هه لده گری، له پوو ی زمانی عه پهبیه وه، هه موو واتایه کان دێن، به لām سه رنج نادهن، نایا کام له م واتایانه له گه ل پوو ی فورئان و، له گه ل سیافه که داو، له گه ل نهو ته وه ره ی که نایه ته کانی له باره وه هاتوون، کامیان گونجا وه؟! به لکو ده لێن: ئاخر له پوو ی پێزمانی عه پهبیه وه نهو واتایه ش ده گونجی و، واتایه کانی دیکه ش ده گونجی! بۆیه زۆر جار نهو که سه ی بیهوی

حالی بێ له نایه ته که، ئایا خوا ﷻ مه بهستی پێ چی بووه؟ شته که ی لێ بڵاوو ئالۆز ده بێ.

۴- به راوردی ئیوان خواز یارانی عیززه تی لای خوا ﷻ و، خواز یارانی عیززه ت له لای جگه له خوا، خوا ﷻ به نسه ت ئه وانه وه که عیززه ت له لای خوا داوا ده که ن، ده فهرموی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾، واته: ههر که سێک عیززه تی ده وێ، ئه وه عیززه ت هه مووی له لای خوا به، واته: با له لای خوا ﷻ بیه وازی، ئنجا له باره ی رێی وه ده ست هێنای عیززه ته وه، خوا ﷻ یه کسه ر دوا به دوا ی ئه وه ده فهرموی: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكُلُّ الطَّيِّبُ﴾، بانی: له پێی وشه ی پاک و چاکه وه، عیززه ت وه ده ست دێ، که ده گوئجێ بگو ترێ: وشه ی پاک و چاک واته: بووناسیی پێک و راست و، نیمانیکی پته وو مه حکه م، ئه وه بۆ لای خوا به رز ده بیته وه و، خوا ﷻ ئه وه وه رده گرت، ئنجا: ﴿وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾، نیمانی پته وو مه حکه م و، عه قیده ی راست و ساغ، پتو یستی به کرده وه ی باش هه به، بۆ ئه وه ی بۆ لای خوا به رزی بکاته وه، ده بێ مۆری کرده وه ی پتو ه بیت.

ئهمه به نسه ت ئه وانه وه، که عیززه ت له لای خوا ﷻ ده خوا زن، ده بێ له پێی بیرو بروای پێک و راست و دروست و، کرده وه ی باش و په سنده وه، عیززه تی لای خوا وه ده ست بێنن، ئه وه عیززه ته ی که ته نیا له لای خوا به، ته نیا له لایه ن خوا وه ده به خشری.

ئنجا با ته ماشای ئه وانه بکه ی ن که عیززه ت له لای غه یری خوا ده خوا زن، با ته ماشای شو ئنکه وتووانی فیرعه ون بکه ی ن، هه روه که له سوور ه تی (الشعراء) دا، جادوو گه ره کان به رله وه ی ئیمان بێنن، چیان گو ت: ﴿وَقَالُوا بِمِرَّةٍ فَرَعُونَ إِنَّا لَخَنَّاتُ الْغَالِیُونَ﴾ (۱۱)، گو تی ان به دل نیایی ئیمه به هۆی عیززه تی فیرعه ونه وه زāl بوو ی ن، یا خود واته: سو ئند به عیززه تی فیرعه ون، ئیمه زāl بوو ی ن، ئه وان به عیززه تی فیرعه ون یان خو ریی و، خوای په روه ردگاریش یه کسه ر دوا به دوا ی ئه وه ی با سی پێگای وه ده ست هێنای عیززه تی لای خوا ده کات، که بریتیه له وشه ی

پاك و چاك و، كردهوې چاك و په سندنډ، په كسهر ده فهرموئ: ﴿وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ
السِّنَاتِ كَمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُورَثُ﴾ (۱۲)، نهوانه ی پیلانه خرابه كان
ده گېړن، سزای سهختیان هه یو، پیلانی نهوان پهنج به خهسارهو به تالهو بوش
و پووچه، كهواته: نهوانه ی كه عیززهت له لای غهیری خوا ده خوازن، له پړی
پیلانگېرپیه ووه، له پړی فیرعهون په رستپیه ووه، له پړی کویلايه تیی کردن بو
حوكمړانه خو سه پین و به زه برو زوره كانه ووه، لهو پړیه ووه ده یانه وې عیززهت
وده ده ست بهینن، بېمرادو پهنج به خهسارن، ههر بویه خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ يَمْكُرُونَ﴾
(النساء) دا، ده فهرموئ: ﴿يَسِّرِ الْمُنَافِقِينَ إِنَّهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (۱۳) الَّذِينَ يَمْكُرُونَ
الْكُفْرَيْنِ أُولَئِكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيْبَنُفُوتَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةُ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ (۱۴)، واته:
موژده بده به مونافقه كان، كه نازار ټكي به تیشیان هه یه، نهوانه ی بیپروایان
له جیاتی پرواداران به دؤست و پشتیوانی خو یان ده گرن، نایا عیززهت یان له لا
ده خوازن؟! به دلتیابی عیززهت ټیكړای هی خوا به، واته: عیززهت له لای غهیری
خوا نیه.

كه به داخه ووه له مړوژ گاره ی ټیستاماندا، خه لک ټکی زور كه له سهر ټیسلام
حیسابه و، به روالهت مسولمانن، نه مه یان به سهر دا ده چه سپی، كه چاویان
له ویه به هوی حیز ټیكي كافره ووه، به هوی پړ ټیكي سته مكارو لاده ووه،
یان به هوی زلهیزان ټیكي خوا نه ناس و نامسولمان و، به لكو دژ به ټیسلامه ووه،
عیززهت و بالاده ستیان بو په یدابې، زور ده وله ټوکه ی مسولمانانیش ده بینین، له
ده وله تانی عه په بی و، له ده وله تانی غهیره عه په بی، كه تامه زروو عه ودال و
چاوه پړی مه رچه بابه کی زلهیزانی، وهك پرووسیاو نه مریكاو چین و ولاتانی دیکه ی
پوژه لات و پوژناوان، له جیاتی نه وې عیززهت و بالاده ستی و سهر به رزی
دنیاو دواړوژ، به هوی پابه ندی به شه ریه ته ووه، به هوی وشه ی پاك و چاك
و نیمان و عه قیده ی راست و دروست، به هوی كرده وې باش و، پابه ندی
باش به شه ریه ته ووه بخوازن، ده یانه وې به هوی كهین و بهین له گه ل زلهیزان

دا، له‌سه‌ر ئاستی دنیا، یاخود کهین و بهین له‌گه‌ڵ ئەو حیزب و پزێمانه‌دا، که حوکم به‌ شه‌ریعت ناکه‌ن، به‌‌لکو دژی شه‌ریعتی خوان، ده‌یانه‌وێ به‌ هۆی ئەوه‌وه، پاروه ناتیکیان ده‌ست بکه‌وێ و، مه‌رحه‌باهه‌کیان لێ بکری، پزێو حورمه‌تیکیان ده‌ستبکه‌وێ، که خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَكَرُوا لَكَ هُوَ بُرٌّ﴾، واته‌: پیلانی ئەوانه‌ پووچ و بۆشه، ئەگه‌ر له‌ دنیا‌شدا بۆیان ده‌رنه‌که‌وێ، له‌ دوا‌پۆژدا بۆیان ده‌رده‌که‌وێ، هه‌رحه‌نده‌ له‌ دنیا‌شدا زۆرچار دیتوو‌مانه، چۆن ئەو پزێمانه‌ی پشت به‌زله‌هێزه‌کان ده‌به‌ستن، یان ئەو که‌سانه‌ی پشت ده‌به‌ستن به‌ حیزبیکه‌ی عه‌لمانی و لا‌پێ و دژ به‌ ئیسلام، یان پزێمیکه‌ی خۆسه‌پێن، ده‌بینن چۆن دوا‌ی ئەوه‌ی ئەو پزێمه‌ یان ئەو حیزبه‌ گه‌له‌ی ده‌که‌وته‌ لی‌زی، چۆن ئەوانیش ده‌که‌ونه‌ گۆڕی و، ئاره‌قه‌ی شه‌رمه‌زاری و خه‌ج‌اله‌تییان لێ ده‌چۆری!

مەسەلە ۱ سىيەم:

دروستکردنی خوا ﷺ بۆ مرووفان له خاك و، دوایي له تۆ و گېزانیان به جووت و، زانیاری هه بوونی خوا به هه كۆرپه له كه كه هه مینه كه له سکیدا هه لیده گری و دایده نی و، هه كه سێك چه ند له ته مهنی زیاد دهكات، باخود كه م دهكات، بۆ خوا ﷺ هه مووی زانراوه:

خَوَاتِمُ دَهْفِهِ رَمَوْى: وَأَنَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعْتَرَى مِنْ عُتْمَرٍ وَلَا يُنْقَضُ مِنْ عُمرَةٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿١١﴾

شیکردنه‌وی ئەم ئایەتە، لە هەشت برگەدا:

(۱) - وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ههروهه ها خوا ئیوهی له گَل هیتاوهته دی.

ئەمە دوو واتای ھەن:

أ- ده‌گونجی مه‌به‌ست پیتی ئاده‌م ^{الکلی} و چه‌وای هاوسه‌ری، بی‌واته: دایک و بابی مروّفا‌به‌تی، که راسته‌و‌خۆ له‌ گۆل دروست‌کراون.

ب- ده‌شگونجی مه‌به‌ست پتی ئەو که‌رده‌سته‌ خاوه‌ بێ، که‌ دوا‌یی ده‌بێته‌ تۆو (نُطْفَة)، که‌ له‌ خوێن دروست ده‌بێت و، خوێنیش له‌ خۆراکی هه‌رسکراو، ئەویش بریتیه‌ له‌ هه‌موو ئەو شتانه‌ی له‌ زه‌وی په‌یدا ده‌بن، که‌ بریتین له‌: ئاو و ڤوودک و دانه‌وێڵه‌ و میوه‌ و گۆشتی ئازەژ و به‌له‌وه‌رو ... هه‌ند، هه‌رچی هه‌به‌ ده‌گه‌رتنه‌وه‌ بۆ زه‌وی.

(۲) - ﴿ثُمَّ مِنْ طُفْئَةٍ﴾، دوايي خواستگاري تي وهي له توو (نطفه) هيناوه ته دي، واته: بهرده واميي وه چه ي تيوي له پتي توو (نطفه) وه، (نطفه) ش به توو (مني) ي پياوو ئافرهت ده گوتري، دواي نه وي يه كده گرڼ، كه له نيو هر دلوپه يه كه له ناوي پياودا، مليوان زنده وهرې بچوك هه، بيان ده گوتري: ﴿الْحَوَائِ الْمَنُوِي﴾ كورته كي: (حمن) ژيانداري تووي، هه روه له ننو

ئاوی ئافرەتیشدا ھێلکۆلە ھەبە (بُؤیُصَة) کە ئەویش زیندەوەرێکی بچووکه، ئنجا بەکتێک لە زیندەوەرە بچووکه کانی ئێو ئاوی پیاو، لەگەڵ ئەو زیندەوەرە بچووکهی ئێو ئاوی ئافرەت دا، کە ھێلکۆلە ی پێ دەگوترێ، یە کدەگرن تۆو (نُطْقَة) پێک دێن.

ئیمە لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (المؤمنون) دا، بە درێژیی باسی چۆنیەتی دروستکردنی مرقۇمان کرد لەلایەن خوای پەروەردگارەو، چ ئادەم عَلَيْهِ السَّلَام، چ ھەچەکە ی، و، باسی ھەوت قۇناغە کانی: خوڵاسە ی قور (سلالة من طين) و (نُطْقَة) و، (عَلْقَة) و، (مُغْصَة) و، ئیسقان و، گۆشت و، رووح بە بەرداگرا مان کرد.

٣- ﴿ثُمَّ جَعَلْكُمْ أَزْوَاجًا﴾، دوا یی گێرامانن بە جووت، (ثُمَّ: لِلتَّرْتِيبِ الرَّئِیْسِ)، (ثُمَّ) بۆ ریزبەندیی پلەییە، لەو ڕووەوە کە مرقۇفەکان بوونە جووت، بۆیان گرنگترە لەو ی کاتی کە (نُطْقَة) دروست بوون، کە لە راستیییدا بەبێ جووتیەتی (نُطْقَة) ش نەدەبوو بە مرقۇف، چونکە (نُطْقَة) لە ئاوی ھەردووکیان (باب و دایک) پێک دێ، ئەگەر نا (نُطْقَة) ش دروست نەدەبوو، بۆیە دەفەر موی: دوا یی ئێو ی گێرا بە جووت.

٤- ﴿وَمَا تَحِلُّ مِنْ أَنْثَى وَلَا نَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾، ھێچ مێینە یە ک تۆلدار نابێ و تۆلەکە ی دانانی، مەگەر بە زانیاری ی.

ئنجا ﴿أَنْثَى﴾، ئەگەر مێینە ی مرقۇفە، کە ئافرەتە، تۆلدار دەبێ و، ئەگەر مێینە ی ژیا ندارانی دیکە یە، ئاوس دەبێ، چ ھی ئازە لانی وە ک ھەر چوار جۆرە کە: حوشترو ڕەشە ولآخ و مەر و بز، یاخود ھی دڕندەکان، یان ھی ئازە لانی دیکە، وە ک: فیل و ھەموو ئازە لە کانی دیکە، ھەموو ئەوانە ی ئاوس دەبن و بە چکە ھەلەدەگرن، خوا تَعَالَى دەزانی کە ھەموو مێینە کان چ بە چکە یەکیان ھەلگرتووە، ھەر وەھا کە بە چکە کە ش دادەنێن، ھەموو ی بە زانیاری ی خوا یە. ھێچ مێینە یە ک ھێچ بە چکە یە ک لە سکی دا ھەلناگری و، داینانی، مەگەر بە زانیاری ی خوا، لێرە دا (إِلَّا بِعِلْمِهِ: الْإِسْتِثْنَاءُ مُقَرَّرٌ مِنْ غُمُومِ الْأَحْوَالِ، يَغْنِي: لَا تَضَعُ فِي حَالٍ مِنَ الْأَحْوَالِ إِلَّا بِعِلْمِهِ)، ھەلواردن خالی ی کراو تەو ھەل سەر جەم حالە کان، واتە: ئەو مێینە لە ھێچ حالی کدا ئەو بە چکە یە ھەلناگری و، داینانی، مەگەر بە زانیاری ی خوا.

(۵) - ﴿وَمَا يُعْمَرُ مِنْ مُعَمَّرٍ﴾، ههروهه ها هیچ ته‌مه‌ندارتک ته‌مه‌ن ناکات، (عَمَرَهُ أَي: جَعَلَهُ بَاقِيًا مُدَّةً زَائِدَةً عَلَى الْمُدَّةِ الْمُتَعَارَفَةِ فِي أَغْمَارِ الْأَحْيَالِ)، (عَمَرَهُ) ته‌مه‌نی پنداو وای لیکرد به‌یئته‌وه، زیاد لهو ماوه‌یه‌ی که باوه له ته‌مه‌نی (وه‌چه‌کان).

که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا يُعْمَرُ مِنْ مُعَمَّرٍ﴾، له نه‌سلدا ناوايه: (وَمَا يُعْمَرُ مُعَمَّرٌ)، به‌لام نهو (من‌ه)، بۆ تۆخ‌کردنه‌وه‌و، به‌هیز‌کردنی واتا به‌که‌یه‌تی، یانی: هه‌ر ته‌مه‌ندار کراویک به‌بی هه‌لاواردن. (التَّعْمِيرُ: جَعَلَ الْإِنْسَانَ عَامِرًا أَي: بَاقِيًا فِي الْحَيَاةِ، إِذِ الْعُمُرُ مُدَّةُ الْحَيَاةِ)، (تَعْمِيرُ): بریتیه له‌وه که مرؤف ته‌مه‌ندار بکری، چونکه (عُمُر) بریتیه له ماوه‌ی زیان.

(۶) - ﴿وَلَا يُنْقُصُ مِنْ عُمُرِهِ﴾، ههروهه‌ها له ته‌مه‌نی که‌م نا‌کریته‌وه، یانی: هیچ که‌سیک ته‌مه‌نی بۆ زیاد نا‌کری و، ته‌مه‌ندار نا‌کری و، هیچ که‌سیکی دیکه‌ش له به‌ران‌به‌ردا ته‌مه‌نی که‌م نا‌کریته‌وه.

که ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا يُعْمَرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقُصُ مِنْ عُمُرِهِ﴾، نا‌گونجی که‌سیک ته‌مه‌نداریش بی و، له ته‌مه‌نیسی که‌م بکریته‌وه^(۱)، که‌واته: یانی: هیچ که‌سیک ته‌مه‌ندار نا‌کری و، هیچ که‌سیکی دیکه‌ش له به‌ران‌به‌ردا له ته‌مه‌نی که‌م نا‌کریته‌وه، مه‌گه‌ر نه‌وه هه‌مووی له نووسراویک دا هه‌یه‌و نه‌وه‌ش له لای خوا ناسانه.

که ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا يُنْقُصُ مِنْ عُمُرِهِ﴾، وه‌ک نه‌وه‌یه بگوتری: (عَلَيْهِ دِرْهَمٌ وَنِصْفُهُ)، واته: دره‌می‌کم لایه‌و نیوه‌که‌پشی، دیاره نیوه‌که ه‌ی خودی نه‌و دره‌مه‌ نیه، لیره‌شدا: ﴿وَمَا يُعْمَرُ مِنْ مُعَمَّرٍ﴾، واته: هیچ ته‌مه‌ندارتک ته‌مه‌ندار نا‌کری، ﴿وَلَا يُنْقُصُ مِنْ عُمُرِهِ﴾، له ته‌مه‌نی ته‌مه‌نداریکی دیکه‌ش که‌م نا‌کریته‌وه، وه‌ک: (عَلَيْهِ دِرْهَمٌ) واته: دره‌می‌کم له لایه، (وَنِصْفُهُ) نیوه‌ی دره‌میکی دیکه‌ش، نه‌ک نیوه‌ی خودی نه‌و دره‌مه که به‌ته‌واوی له‌لایه‌تی.

(۱) به‌لام نه‌گه‌ر به‌ دوو ئیعتیاری جیاو له دوو رووه‌وه‌ بی، ده‌گونجی: له روویکه‌وه ته‌مه‌ندار کراوه له روویکی دیکه‌شه‌وه له ته‌مه‌نی که‌م کراوه‌ته‌وه و (عومر کورت) کراوه!

(٧) - ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾، مەگەر لە نووسراویکدا هەبە، کە کینایەبە لە زانیاریی خوا ﷻ، کە هیچ شتێکی لێ پەنھان نابێ، وەك چۆن شتێك کە بنووسری، دواى كەم و زیادى تێدا ناکرێ، زانیاریی خواش كەم و زیادى تێدا ناکرێ، شتەکان وەك خۆیان دەزانن.

(٨) - ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ كَبِيرٌ﴾، بە دنیایی ئەوە لە لای خوا ﷻ ناسانە.

پێغەمبەر ﷺ لە فەرمايشتێکدا دەفەرموێ: {مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَيُنْتَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحْمَتَهُ} (أخرجه البخاري: ٥٦٤٠)، واتە: هەر کەسێك دەیهوێ بژێوی بۆ فراوان بکە و، تەمەنى بۆ دواخەری، بە پەيوەندى خزمایەتیی بگەیهنێ.

پەنگە یەکیك بێت: باشە مادام خوا ﷻ تەمەنەكەى دیاریی کردو، چۆن دواى زیاد دەکەری بەهۆی چاکە لەگەڵ خزمەندا؟!

وەلامەكەى ناوایە: خوا ﷻ لە ئەزەلدا تەمەنى ئەو مەروۇفەى دیارییکردووە بەهۆی ئەوەوە کە پەيوەندى خزمایەتیی دەگەیهنێ، هەر لە ئەزەلدا ئەندازەيەك تەمەنى بۆ زیاد کردو، یان لەبەرئەوەى فلان کارە چاکە دەکات، ئەندازەيەك تەمەنى بۆ زیاد کردو، واتە: زیاد کردنەكە هەر لە ئەزەلدا زانراوە، بە هۆی ئەو هۆکارووە کە ئەو مەروۇفە پەناى پێ دەبات و دەستەبەرى دەکات.

پێشتریش ناماژەمان پێدا کە تیمە لە سەرەتای سوورەتى (الأعراف)دا، لە کاتى تەفسیر کردنى نایەتەکانى: (١٠ - ٢٥)دا، باسێكى تێرو تەسەلمان لە بارەى دروستکرانى ئادەمەوھە (عليه السلام) کردو، لەوێ باسمان کرد، کە لە نایەتەکانى قورئاندا، بۆ دروستکردنى ئادەم (عليه السلام) باسێ پێنج قۇناغان کرأو، کە بریتین لە: (١) - ثَراَب، ٢- طين، ٣- حَمَلٌ مَسْنُون، ٤- صُلْصال، ٥- صُلْصالِ گَالْفُخار، کە ئەوانە هەموویان ئەو قۇناغانەن، ئەو کەرەستەيەى جەستەى ئادەمیان (عليه السلام) لێ دروستکراوە، ئەو قۇناغانەى بریون، نەك نایەتەکان تێك بگیرین، ئەگەر کەسێكى سەرکێژ و سادە تەماشایەكات، دەلێ: ئەوە چيیه! خوا ﷻ لە شوێنێك دەفەرموێ: لە قورئ

دروستمان کردوو، له شوئیتێك دەفەرموئ: له گۆ و، له شوئیتێك دەفەرموئ: ﴿مِنْ حَكْمٍ مَّتَّوْنٍ﴾، له قورێکی ڕەشەهەلگەراوی بۆگەن و، له شوئیتێك دەفەرموئ: ﴿مَلَمَلٍ﴾، قورێکی وشك هەلگەراو، كە ئەگەر پەنجە ی لێ بدە، دەنگی بێ و، له شوئیتێك دەفەرموئ: ﴿مَلَمَلٍ كَالْفَخَّارِ﴾، واتە: قورێکی ڕەق هەلگەراوی وەك خەزەف؟! بەلام بێگومان ئەوانە هەموویان قۆناغەکانی دروستبوونی جەستە ی ئادەمن.

هەر وەها ئێمە لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (المؤمنون)، لە ئایەتەکانی: (١٣ - ١٤) دا، باسیکی تێرو تەسەلمان لە بارەی دروستکرانی مەزەهە کردوو، چ ئادەم و حەوا (عليهما السلام)، چ وەچەکیان، بۆیە لێرە هەروا بەو ناماژە کورتە لێی دەگەڕێن.

مه سه له ی چواره م و کوتایی:

خسته پرووی ژماره یه کی دیکه له چاکه و نهمه ته کانی خوا ۱۱ له ژبانی مروفدا، که هاو کات به لگه و نیشانه ی بهروه دگار یتیشینی، وه که هه ردوو ده ریای شیرین و سویرو، بههره مند بوون له گوشتی ته پرو تازه ی نیو ناوی شیرین و سویر، ههروه ها له و خشله ی که له نیویاندا هه یه و، هاموشوی که شتیان، ههروه ها خسته نیو یه کدی شه و و پوژان به شینه یی و، رامکرانی خوړو مانگان و، هیچ له ده ست نه ها تووی په ستراره ساخته کان له دنیا و قیامه تدا، بو ټه و که سانه ی په رستوویانن:

خو ۱۱ ده فره مووی: ﴿وَمَا يَتَخَوَىٰ الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَابٌ فَرَاتٌ سَالِجٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنَ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيبًا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَرَىٰ أَلْفَاكٍ فِيهِ مَوَازِرٌ لِّتَنْفَعُوا مِنْ فَضْلِهِ. وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ﴿١٢﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِن فِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِن تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بِشْرِكِكُمْ وَلَا يَبْنِيكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾

شیکردنه وه ی ټه م ټایه تانه، له بیست برگه دا:

(۱) - ﴿وَمَا يَتَخَوَىٰ الْبَحْرَانِ﴾، دوو ده ریایه کان یه کسان نین، وشه ی (بحر) (اسم لُغَاهُ الْكَثِيرُ الْقَارُ فِي سَعَةِ، فَالْفَرَاتُ وَالْجَلَّةُ بَحْرَانِ عَذْبَانِ، وَبَحْرُ خَلِيجِ الْعَجَمِ مِلْحٌ)، (بحر) ناوه بو ناویکی زور که له شوینیکی فراواندا نیشته جییه، به هه ر کام له فورات و دیجله ده گوتر ی (بحر)، (ههروه ها له فورتاندا (بحر) بو نیل به کارها توه) ټنجا فورات و دیجله دوو ده ریای شیرین، به لام ناوی که نداوی عه جه م، ناویکی سویره.

دوای نه‌وهی خوا وَإِلَّا ده‌فهرموئ: دوو ده‌ریاکان په‌کسان نین، ئنجا وردی ده‌کاته‌وهو ده‌فهرموئ:

(۲) - ﴿هَذَا عَذَبٌ مُّارٍ سَأَلْتُ شَرَابَهُ﴾، نه‌مه‌یان شیرین و سازگارو به‌ناسانی له گه‌رووی ده‌چته‌خوار، واته: چوو ده‌خواره له‌گه‌روو، به‌ناسانی، ده‌گوتری: (سَأَلْتُ الشَّرَابَ فِي الْحَلْقِ، أَيْ: سَهَّلَ انْجِدَارَهُ)، واته: به‌ناسانی له‌گه‌روو چوو ده‌خوار.

(عَذَبٌ) به‌مانای شیرین دئ، شیرینیبه‌که په‌سند بئ، (مُارٍ) به‌مانای سازگار دئ، (سَأَلْتُ) به‌مانای چوو ده‌خوار له‌گه‌روو دئ، نه‌مه‌ جوړتیک له‌ده‌ریا. (۳) - ﴿وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ﴾، نه‌مه‌شیان سویری تال، (أُجَاج: الشَّيْءُ الْمُلَوَّحُ)، زور سویر، ده‌شگونجی بلئی: تال و تفت، ئنجا وشه‌ی: (مِلْح) به‌شتیک ده‌گوتری که له‌زاتی خویدا سویر بیت، ﴿وَهَذَا مِلْحٌ﴾، نه‌مه‌ سویره وه‌ک خودی خوئ، به‌لام (مَالِح) نه‌وه‌یه که له‌نه‌سلدا سویر نه‌بئ و، سویر کرابی و خوئی تیکرابی.

دوای نه‌وهی خوا وَإِلَّا هه‌ردوو ده‌ریابه‌که باس ده‌کات: نه‌ویان سازگارو شیرین و چوو ده‌خوار له‌گه‌روویه به‌ناسانی و، نه‌ویشیان تال و تفت، ئنجا ده‌فهرموئ: (۴) - ﴿وَمِنْ كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا﴾، له‌هه‌رکامیکیان گوشتی ته‌پرو تازه‌ش ده‌خوئ، (طَرِيٌّ أَيْ: طَازِجٌ)، واته: ته‌پرو تازه.

نه‌مه‌ ئاماژه‌یه به‌وه که ده‌بئ به‌و جوړه له‌گوشتی ده‌ریا به‌هره وه‌ربگیری، به‌ته‌پرو تازه‌یی بخورئ، کوئ نه‌بئ و نه‌میټته‌وه، چونکه نه‌و کاته‌گوپانی به‌سه‌ردا دئ.

(۵) - ﴿وَسْتَخْرِجُونَ حَبْلَهُ تَلْبَسُونَهَا﴾، خشلکیشی لی ده‌ردنن، که ده‌پیوشن، واته: خوثانی پټ ده‌پازننه‌وه، (حَبْلُهُ) وه‌ک پټشر گومان به: (حَبْلِي) کوډه‌کرته‌وه، وه‌ک (لَبِي) به‌ (لَبِي) کوډه‌کرته‌وه، خشل: خشله‌کان، مه‌مک: مه‌مکه‌کان.

(٦) - ﴿وَرَىٰ أَلْمَلَكُ فِيهِ مَوَاحِرَ﴾، كەشتییەكانیش دەبینی لە دەریادا قلیشینەرن، (مَاحِرَةٌ: أي: شَاقَّةٌ لِمَاءِ الْبَحْرِ بِجُودِهَا)، واتە: بە نووکه‌که‌یان قلیشینەرن بۆ ئاوی دەریا، نووکی کەشتییەکان تیز دروست دەکری، بۆ ئەوەی ئاوه‌که شەق بکات و بیقلیشین.

(٧) - ﴿لِنَبْنُوْا مِنْ فَضْلِهِ﴾، ئاكو [بە هۆی سواریی ئەو کەشتییانەوه] لە بەخششی خوا داوا بکەن، واتە: ئامانج لە دەستەمۆ کرانی دەریاو، کە دەریا وا هەڵخراوه کەشتیی و بەلەمه‌کان تێیدا بێن و بچن و، ئاوه‌که‌ش وای کەشتیی بتوانن بیقلیشین و شەقی بکات، ئامانج ئەوەیە کە لە بەخششی خوا داوا بکەن و، بتوانن هاموشۆی تێدا بکەن، بۆ پەیدا کردنی بژیوتیک کە خوا ﷻ ئاوی لێ ئاوه: بەخششی خوا.

(٨) - ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، [ئەوه‌ش ئامانجی هەرە بەرزەو خوا ﷻ ئەو هەموو نیعمەتانه‌ی بۆ پەخساندوون] بە‌لکو سوپاسگوزاریی بکەن (بۆ خوا ﷻ).

بەراوردیک لە نێوان ئایەتی ژمارە (۱۲)ی سوورەتی (فاطر) و.

ئایەتی ژمارە (۱۴)ی سوورەتی (النحل)دا

با سەرنج بەدەینه جیاوازییەکانیان، دوايش حیکمەت و نەیتی جیاوازییەکان:

لە سوورەتی (النحل)دا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۱﴾﴾، واتە: ئەو (خوا) ئەو کەسە بە کە دەریای بۆ دەستەمۆ کردوون، تاكو گۆشتی تەپو تازەى لى بخۆن و، خشلێكى لى دەربێتن کە دەپۆشن، هەروەها کەشتیەکان دەبینى قلیشینەرن لە ئاوى دەریادا، بۆ ئەوەى لە بەخششی خوا داوا بکەن و سوپاسگوزارى بکەن.

با بزاین جیاوازیەکانى نێوان ئەم دوو ئایەتە، چىن؟

أ- لە سوورەتی (فاطر)دا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَمِنْ كُلِّ تَاجِلٍ لَحْمًا طَرِيًّا﴾، بەلام لە سوورەتی (النحل)دا دەفەرموێ: ﴿تَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا﴾.

ب- لە سوورەتی (النحل)دا دەفەرموێ: ﴿وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ﴾، بەلام لە سوورەتی (فاطر)دا دەفەرموێ: ﴿وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاجِرَ﴾.

ج- لە سوورەتی (النحل)دا دەفەرموێ: ﴿وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، بەلام لە سوورەتی (فاطر)دا دەفەرموێ: ﴿لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾.

د- هەروەها پرگەى: ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ یش هەروەك خۆیەتى.

حیکمەت و نەیتی جیاوازیەکەش ئەوەیە، کە ئەوەى لە سوورەتی (النحل)

دا بە ئامانج گیراوه، بیرخستنهوى چاکەکانى خوايه ﷻ، کە سوورەتی (النحل)

پانتاییه کی زوری بریتیه له خسته پرووی چاکه کانی خواو، نیعمه ته کانی خوا له ژبانی مړوفا، به لام له سوږه تی (فاطر) دا نه ووی به نامانچ گپراوه، بریتیه له: به لگه هینانه وه له سهر به دیپینه رایه تیی و په روه ردگار تیی و خواونداری تیی خوا ښه، به هوۍ دروستکراوه کانیوه.

(۱)- نجا که له سوږه تی (النحل) دا، خوا ښه ده فرموۍ: ﴿وَهُرَ الَّذِی سَخَّرَ الْبَحْرَ﴾، خوا ښه نه و که سیه که ده ریای بو ده سته مو کردوون، نه وه چاکو نیعمه تی خوایه، چونکه نه ووی به نامانچ گپراوه له سوږه تی (النحل) دا خسته پرووی چاکو نیعمه ته کانی خوایه.

به لام که له سوږه تی (فاطر) دا ده فرموۍ: ﴿وَمَا یَتَوَى الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَبٌ فَرَاتٌ سَابِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ﴾، نه مه مه به ست پتی به لگه هینانه وه به له سهر په روه ردگار تیی و به دیپینه رایه تیی و سیفت و کرده وه به رزو ناوازه کانی خوا.

(۲)- له سوږه تی (النحل) دا، ده فرموۍ: ﴿لَأَکُلُوْا مِنْهُ لَحْمًا طَرِیًّا﴾، واته: تاکو له ناوی ده ریای گوشتیکی ته رو تازه بخون به گشتی.

به لام له سوږه تی (فاطر) دا، ده فرموۍ: ﴿وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُوْنَ لَحْمًا طَرِیًّا﴾، واته: له هر کامیکیان، هم له ناوی سوزو، هم له ناوی شیرین، چونکه له سوږه تی (فاطر) دا وه که به لگه هینانه وه باس ده کات، خوا هم ناوه سوږه که و، هم ناوه شیرینه که و وا دروست کردوون، بتوانن گوشتی ته رو تازه یان لی بخون.

(۳)- له سوږه تی (النحل) دا، ده فرموۍ: ﴿وَتَسْتَخْرِجُوْا مِنْهُ حِلَیَّةً تَلْبَسُوْهَا﴾، خشلیک ده ردینن له ناوی ده ریای، که ده پیوښن، به لام له سوږه تی (فاطر) دا، ده فرموۍ: ﴿وَتَسْتَخْرِجُوْا حِلَیَّةً﴾، خشلیک ده ردینن، وشه ی له ویدا (منه) ی تیدانیه.

(۴)- له سوږه تی (النحل) دا ده فرموۍ: ﴿وَتَرْکَبُ الْفُلْکَ مَوَآخِرَ فِیْهِ﴾، که شتییه کان ده بین قلیشیننه رن تیدای قلیشیننه رن بو ناو له ده ریای که دا، به لام له سوږه تی (فاطر) دا،

دەفەرموی: ﴿وَرَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَآخِرَ﴾، لە تێو دەریاکەدا کەشتیەکان دەبینی قلیشێنەرن بۆ ناوێکە، چونکە سەر ئاو کەوتنی کەشتیەکان لە دەریادا، لە پرووی بەلگە هێنانەوهوه، گرنگترە لە قلیشانندیان بۆ ناوێکە، بۆیە لە سوڤهتی (النحل)دا کە مەقامی خستنه پرووی چاکە و نێعمەتەکانەو، قلیشانندی کەشتیانیش بۆ ئاوی دەریا، لەو پرووێکە لە سەر ئاو کەوتنیان لە پێشتر، بۆیە قلیشانندنە کە پێش سەر ئاو کەوتنە کە خراوە: ﴿وَرَرَى الْفُلْكَ مَوَآخِرَ فِيهِ﴾، کەشتیەکان دەبینی قلیشێنەرن لە دەریادا، بەلام لە سوڤهتی (فاطر)دا، سەر ئاو بوونی کەشتیەکان پێش خراوە بەسەر قلیشانندی ئاوەکەدا: ﴿وَرَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَآخِرَ﴾، کەشتیەکان دەبینی لە دەریادا قلیشێنەرن، ئەمەش لەبەر ئەوەی کە سەر ئاو کەوتنی کەشتیەکان لە دەریادا، وەک: بەلگە هێنانەوه لەسەر کاربەجیی و کارزانیی خوا، گرنگترە ئەوە کە کەشتیەکان وان، ئاوەکە بقلیشێن، قلیشانندنە کە خراوەتە دوایی، چونکە ئەوەی لە سوڤهتی (فاطر)دا بە تامانج گیراوە بەلگە هێنانەوهیە.

۵- ﴿وَلَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، لە سوڤهتی (النحل)دا هەردووکیان (و) یان هەبە، ﴿وَلَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾، بۆ ئەودەی بەخششی خواش داوا بکەن، ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، هەروەها بۆ ئەوەی سوپاسگوزاری، چونکە مەقام مەقامی خستنه پرووی نێعمەت و چاکەکانی خواپە لە ژبانی بەشەردا، کە خوازیاری سوپاسگوزاریین بۆ خوا، بەلام لە سوڤهتی (فاطر)دا، دەفەرموی: ﴿وَلَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، هەموو ئەوانەی کردون، تاکو لە بەخششی خوا داوا بکەن، واتە: کارو کاسبیی بکەن لە دەریادا بە ھۆی کەشتیەکانەوهوه، سەرەنجامیش سوپاسگوزاریی بۆ خوا بکەن.

ورده کاریبەکانی فوڤڤان و نەتییەکانی فوڤڤان کۆتاییان نیە، هەر کە سێک زۆر لە فوڤڤان ورد بێتەوه، باشتەر دەزانن ئەم فوڤڤانە لە زانیاریی و حیکمەتی بێ سنووری خواوە سەرچاوەی گرتووه، لە راستیییدا مەرۆف هەرچەندە پێیدا قوول بێتەوه، ناگاتە بنی، هەرچەندە زانیاریی زۆری ھەبێ و، زۆر ورد بێتەوه، بەشی خۆی لێ دەستگیر دەکات، بەلام مەحالە هیچ کەسێ بتوانن بێن: هەرچی ماناو

چەمك و مەبەست ھەيە لەم ئايەتەدا، ھەموویم دەرھىناو، ھەرچى نەپىيە ھەموویم دەستگىر بوو، تەنبا خوا ﷻ بە ھەموو نەپىيەكانى كىتىسى خۆى ناگادارە.

۹- ﴿يُولِجُ آلِلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ اللَّيْلِ﴾ (بەلگەيەكى دىكە بۇ بەدپەنەرايەتىي و پەرستراوتىي خوا ئەوۋەيە كە) بە ئەسپايى شەوگار دەخاتە نىو پۆزگارو، بەشەنەيى پۆزگار دەخاتە نىو شەوگار، (يولج)، واتە: بە شەنەيى و بە ئەسپايى، بە جورىك كە ھەستى پى ناكرى.

شەوگار خستە نىو پۆزگارو پۆزگار خستە نىو شەوگار، دوو واتايان لە خۆى دەگرى:

أ- دەگونجى مەبەست ئەو بەن، كە شەوگار دىنپە شونى پۆزى و، پۆزگار دىنپە شونى شەو.

ب- دەشگونجى مەبەست پى ئەو بەن، كە لە شەو دەخاتە سەر پۆزى، لە شەو كورت دەبى و، لە پۆزى درىز دەبى، ھەرۋەھا لە پۆزى دەخاتە سەر شەو، پۆز كورت دەبى و، شەو درىز دەبى، بۇ وىنە: شەوانى پايز درىز، بەلام پۆزانى بەھار درىز، بۇيە كوردەوارىي خۇمان دەلتن: (يا خوا بەخىر بىي ئەي دۆستى نازىز، بە پۆزى بەھار بە شەو پايز)، يانى: شەوانى پايزان درىز و، پۆزەكانى كورت، بە پىچەوانەو پۆزانى بەھار درىز و، شەوكانى كورت، ديارە زستان و ھاوينىش، ئەوانىش ھەندىكى بە دەم پايزەو دەچى و، ھەندىكى بە دەم بەھارەو دەچى و، ھەندىكىشى نىو پاستە.

۱۰- ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ (ھەرۋەھا (خوا) خۆرو مانگىشى دەستەمۆو ملگەچ كىردوون، ئىمە كاتى خۆى لە تەفسىرى سۈرەتى (يونس) دا، باسكى سەربەخۇمان لە بارەي گەردوونەو كىردو، ھەرۋەھا باسكى دەر بارەي خۆرو، باسكى دەر بارەي زەوى و، باسكى دەر بارەي مانگ، بۇيە لىرەدا دوو بارەي ناكەينەو، خوتەرى بە پىز ھەوالەي نەوى دەكەين، چونكە لەوى بە تىرو تەسەلىي باسما كىردو، ھەرۋەھا دواتر لە كاتى

تەفسیرکردنی سوۋرەتی (فصلت) و سوۋرەتی (الرحمن) و سوۋرەتی (الشمس) یش دا، كەم و زۆر لەوبارەو قسەو باسما كرده.

۱۱- ﴿كُلُّ بَحْرٍ لِّجَلِّ مُسَيِّ﴾، هەر كام (لە خوړو مانگ كە دەسته مۆ كراون) بهرەو كاتىكى ديارىيكراو دەرۆن، لە سوۋرەتی (لقمان) دا گوتراو: ﴿إِنَّ لِّجَلِّ مُسَيِّ﴾، واتە: بهرەو لای كاتىكى ديارىيكراو، بەلام لێردا دەفەرمۆي: ﴿لِّجَلِّ مُسَيِّ﴾، واتە: بۆ كاتىكى ديارىيكراو، كە دەگونجى لێردا مەبەست پێى كۆتايى هاتنى هەر كامىيان بى، واتە: هەر كامىك لە مانگ و خوړ، كاتىيان بۆ ديارىيكراو، كۆتايان پى دى، ياخود مەبەست پێى كاتى ديارىيكراوى سالانەيانە، ياخود كاتى ديارىيكراوى مانگانەيانە، ياخود كاتى ديارىيكراوى شەوانەو رۆژانەيانە، ئەوانە هەمويان دەگرێتەو.

(الزمخشري) لەو بارەو كە بۆچى لە سوۋرەتی (لقمان) دا دەفەرمۆي: ﴿لِّجَلِّ مُسَيِّ﴾، بەلام لێردا دەفەرمۆي: ﴿لِّجَلِّ مُسَيِّ﴾، لە وه لىمى ئەوانەدا كە گوتووينا: (إلى) و (ل) هەر بەيەك واتان، بە توندى پەخنى گرتووە دەلى: نەخىر! بەلكو (إلى) لىلنهاء، ولام: لىلإختصاص، واتە: (إلى) بۆ كۆتايى هاتنە، بەلام (ل) بۆ تايەمەندبوونە، واتە: كە دەفەرمۆي: ﴿لِّجَلِّ مُسَيِّ﴾، واتە: هەر كام لە خوړو مانگ دەرۆن، بهرەو لای كاتىكى ديارىيكراو، بەلام لێردا كە دەفەرمۆي: ﴿كُلُّ بَحْرٍ لِّجَلِّ مُسَيِّ﴾، واتە: هەر كامىك لە خوړو مانگ دەرۆن، بۆ كاتىكى ديارىيكراو، واتە: بۆيە دەرۆن تاكو ئەو كاتە ديارىيكراو بێتە دى.

۱۲- ﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُم﴾، ئا ئەو خوايەتان پەرۋەردگارنە، واتە: ئەو كە ئەو سىفەتانەى لە بارەو باسكرا و، ئەو هەوالانەى لە بارەو دران، ئا ئەو كە پەرۋەردگارو خاوەننە، ئەو شتانەى دىكە كە دەپەرستين.

۱۳- ﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾، حوكمرانى و بالادەستى بەس هى ويە، كە (الجاز والمجرور) پيش خراوە، واتە: هەرچى حوكمرانى و مۆلكە هەمووى هى خوايە، يانى: ﴿كُلُّ الْمُلْكِ لَهُ عِزًّا﴾، واتە: هەرچى مۆلك و ددسەلات و حوكمرانىيە هەمووى هى خوايە.

(۱۴) - ﴿وَالَّذِينَ نَادَعُوا مِن دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِن قِطْمِيرٍ﴾، ئەوانەش كە لە جياتى خوا، يان جگە لە خوا لايان دەپاړتېنەو، تەنانت تويژالى تەنكى سەر نيوکه خورماشيان به دەست نيه. ﴿مَا يَمْلِكُونَ مِن قِطْمِيرٍ﴾، ليرەدا: (مَنْ) بۆ هەندىك (تَبْعُضُ) ه، (قِطْمِير: الْقِشْرَةُ الَّتِي فِي شَقِّ النُّوَاتِ)، (قطمير) ئەو توژاڵە تەنكەيە كە بەسەر نيوکه خورماوديه، هەنديكىش گوتووينا: بەو شوپنكە بچووكە دەگوترى، كە لەسەر پشتى نيوکه خورمايه، قلىشيكي بچووكە.

(۱۵) - ﴿إِن نَدْعُهُمْ لَّا يَسْمَعُوا دَعَاءَكَ﴾، ئەگەر لايان بپاړتېنەو، ئىستا، ياخود لە پوژى دوايدا، گوڤيستی پارانەو، كە تان نابن.

(۱۶) - ﴿وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكَ﴾، ئەگەر بشيستن، وەلامتان نادەنەو.

ليرەدا خوا ﷻ بە پىتى عەقلى هاوبەش بۆ خوا دانەرەكان دواو، بۆيه دەفەرموى: ﴿إِن نَدْعُهُمْ﴾، پاناوى كۆى عاقلان (ضمير جمع العقلاء) ي بۆ به كارهيتان، ﴿لَّا يَسْمَعُوا دَعَاءَكَ﴾، ديسان پاناوى كۆ، كە بۆ عاقلان به كاردى، ﴿وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكَ﴾، ليرەدا چوار پاناوى بۆ به كارهيتان، هەموويان بۆ عاقلان به كاردى، چونكە بە پىتى عەقلى و ئاستى بيركردنەويان دواندوونى و، رەنگە ئەگەر بە جۆرىكى ديكە باسيكردبانا، بە سووكايەتيايان دانايايە بۆ پەرستراوەكانيان!

(۱۷) - ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ يَكْفُرُونَ لَئِيْنَا نَدْعُوهُ﴾، لە پوژى دوايشدا بپروا دەبن بە هاوبەش دانانى ئيو، ئەو پىنج جار پاناوى كۆى عاقلان به كارهاو، بەلكو لە پيشيانەو، ش كە دەفەرموى: ﴿وَالَّذِينَ نَدَعُوا مِن دُونِهِ﴾، (وَالَّذِينَ) ديسان لەو ش هەر پاناوى كۆى عاقلانى به كارهيتان، پرونكەرەوانى قورئان گوتووينا: (تَنْزِيلٌ لِلْأُمَمِ مَنَزِلَةُ الْعُقَلَاءِ، مُجَارَاةٌ لِّلْعُقُولِ الْمُشْرِكِينَ)، بت و صەنەمە پەرستراوەكانى لە شوئى عاقلان داناون، وەك لەگەندا پويشتنى عەقلى هاوبەش بۆ خوا دانەرەكان و، بە پىتى عەقلى ئەوان خوا ﷻ فەرمايشتى كردو، كە ئيو پەرستراوەكانى خوتان بە خاوەن ئيرادو عەقلى و شعور

تیده گهن، به لَام نهو هتا لَیان ده پارتنه وه، که چی هیچیان به ده دست نیه، ته نانهت به قه در تویرآلی ته نکى سهر نیوکه خورما، پاشان نه گهر لیشیان به پارتنه وه چ له دنیاو، چ له دواړژدا، گوئیستی پاران وه که تان نابن و، نه گهر بشیست و له لامتان ناده نه وه!!

مه به ست له: (استجابة)، وه لآمدانه وه ی قسه یه، یان: وه لَامى داوا کردنی شتی که یان: وه لَامى قسه تان ناده نه وه و قسه ناکهن، یان: وه لَامى پتی به خشینتان ناده نه وه و، نه وه ی داوا ی ده کهن، پیتان ناده ن.

﴿وَيَوْمَ الْقِيَامِ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ﴾، له پژوی هه لسانه وه شدا نه و په رستراوانه بیروا ده بن به هاوبه ش دانانی نیوه، یان: (بشركکم إياهم فی الإلهیة)، که تیوه نه و انتان هاوبه ش و به شدار کرده له په رستراوتیتی خوا دا، نه وان پیتان بیروا ده بن، ده لَین هه له تان کرده و، حاشاتان لَی ده کهن.

(۱۸) - ﴿وَلَا يَنْفُكُ مِثْلُ خَبِيرٍ﴾، وهك شاره زاش هیچ کهس هه و آلت پتی نادات، (المثل: المساوي إما في القدر فهو ضعف، أو المساوي في الصفة أي: شبيه)، وشه ی (مثل) به مانای یه کسان دی له نه ندازه دا، که له نه ندازه دا پتی ده گوتری: (ضعف) دوو هیئنده، یا خود له سیفه تدا، وهك وی له سیفه تیکدا، واته: وهك که که سیکى شاره زا هه و آلت پتی ددها، هیچ کهس وا هه و آلت پتی نادات، (أی: لا يَنْفُكُ بِهَذَا الْخَبَرِ، مِثْلِي لِأَنِّي خَبَرْتُه، أَوْ لَا يَنْفُكُ بِهَذَا الْخَبَرِ أَحَدٌ مِمَّا نَلَّ الْخَبِيرَ الَّذِي أَنْفَكَ بِهِ)، واته: هیچ کهس نه و هه و آلت پتی نادات وهك من، چونکه من شاره زام، (خوای و ده فهرموئ) یا خود هیچ کهس هه و آلی نه شته پتی نادات، که من پتم داوی، وهك نه و شاره زایه ی که هه و آلی پنداوی که خوا به .

وشه ی: (خبر: صفة مشبهة بالفعل، مشتقة من: خبر فلان الأمر، إذا علمه علماً لا شك فيه)، واته: وشه ی (خبر) سیفه تی چوینراوه به کرداره وه، له (خبر) وه هاتوه، بو نمونه: نه گهر بلتی: فلان کهس شاره زای شته که بوو، واته: به شیوه یه ك زانی که هیچ دوو دلایى تیدا نه بی.

له کوټایي ئهم دهرسه ماندا، ئاماژه به پټناسه ی چوار وشه ده که یښ، که هه موویان په یوه نندیان هه یه به خورماوه، که (اعراب القرآن) ی (محي الدين درویش)^(۱) هیانوی:

۱- (فتیل): که ده فهرموئ: ﴿وَلَا يَظْلَمُونَ قَتِيلًا﴾، (فتیل) بریتیه لهو ده زووه باریکه ی که له ټیو درزی ټیوکی ده نکه خورمادایه، خورما ټیوکه که ی قلیشکی ټیدایه، ئنجا شتیکی باریکی ټیدایه، پټی ده گوترئ: (فتیل)، وه ک ده زوویه کی سپی وایه.

۲- (قطمیر): بریتیه لهو توټزاله تنکه ی سهر ټیوکه خورما، که له ټیوکه خورماوه پټچراوه، بو ته وه ی گوشتی خورمایه که له گهل ټیوکه که ی دا زور پټکه وه نه نووسټن، زورچار که نیشان خورما ده خوات، به ئاسانی ټیوکه که ی دهردی، له بهر نهو توټزاله تنکه که پټی ده گوترئ: (قطمیر).

۳- (نقییر): نهویش ههر له فورئاندا هاتوه: ﴿وَلَا يَظْلَمُونَ نَقِيرًا﴾، نهویش بریتیه لهو درزو شوټنکه به ی که له سهر پستی ټیوکه خورمایه.

۴- (ثُفْرُوق) یش وشه به کی دیکه یه، به لام له فورئاندا به کارنه هیټراوه و ئاوا پټناسه کراوه: (ثُفْرُوق: هُوَ مَا بَيْنَ الْقِمَعِ وَالنَّوَاةِ)، (قَمْع) سهره وانه ی ده نکه خورمایه، ته نک و بچوکه، په قهو ناخوړئ، (ثُفْرُوق) ده که وټته ټیوان نهو و ټیوکه خورمایه که^(۲).

له خوای په روه ردگار ده پارټینه وه یارمه ټییمان بدات که به چاوی عه قل و دل نیشانه کانی خوا ﷻ ببینین، هه روه ها به چاوی عه قل و دل نیعمه ته کانی خوا ﷻ ببینین و، لهو که سانه بین که سوپاسگوزارو شوکرانه بژیر دهن بو نیعمه و چاکه کانی خوا ﷻ، به شیوه ی که ته ماشای ههر شتیک بکه ن به زه یی و ده سه لات و سیفه ته کانی دیکه ی خوای ټیدا ببینن، وه ک کاتی خوئ له شیعړ نکدا گوتوومه:

(۱) ج ۸، ص ۱۳۴.

(۲) لسان العرب، ج ۲ ص ۱۰۷، هه نډیکیش گوتوویانه: (ثُفْرُوق) خودی (قَمْع) ه، که به (اقماع) کو ده کرټیه وه یان: سهره وانه ی ده نکه خورما.

سروشت ناوینہی تہ جہ لای خواہ
باش سہرنجی بدہ بزانه چی تیایہ!
له پئی کرہوہ کردگار دہناسری
سروشت کریکھ و کردگاری خواہ

داواکارین خوا بہ لوتف و کہ پرمی خوئی، عہ قل و دلّمان بہ شیوازیکی وا
زیندوو پابگری، کہ ہر شتیکمان بینی، سیفہ تہ کانی خوی پہروہ ردگاری بہ
درہوشاوہی تیدا ببینین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

❖ دەرسی سۆيەم ❖

پىئاسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان دوازده (۱۲) ئايەت دەگىرتە خۇي، ئايەتەكانى: (۱۵ - ۲۶)،
 كە سەرەتا لە سى ئايەتى: (۱۵ - ۱۷)دا، خوا ﷻ بانگى مرقۇپايەتى دەكات، كە
 بزانن ئەوان ئاتاجى خوان، هەژارن بۆ لای خواو، خوا بىن نيازى ستايشكراو،
 ئەگەر بيهوى ئەوان لادەبات و، خەلكىكى تازە دىتىن.

پاشان لە ئايەتى (۱۸)دا، باسى حال و بالى مرقۇفەكان دەكات، لە قىامەتداو،
 باسى ھۆكارە گىركەكانى دەربازبوون و سەرفرازىي دەكات.

دوايىش لە پىنچ ئايەتەكانى: (۱۹ - ۲۳) دا، بەراوردىكى ئىوان بىروادارو بىپروايان
 دەكات و پىكىيان ھەلدەسەنگىتىن، كە بىروادارو بىپىروا ھەك بىنەرو كوئىر، يان ھەك
 پرووناكىي و تارىكايەكان، ياخود ھەك سىتېرو ھەتاو، يان ھەك زىندوو مردووان.

لە كۆتايىشدا لە ئايەتەكانى: (۲۴ - ۲۶)دا، خۇاي كارزان و مېھەبان، پىغەمبەرى
 خاتەم موھەممەد ﷺ دەدوئىتى و، ئەو راستىيە گەورەو گىركە دووپات دەكاتەو،
 كە ھىچ كۆمەلگابەك نەبوو ھۆشياركەرەو ھە ترستېنەرىكى تىدا نەئىردىرى،
 ھەروەھا دلى پىغەمبەرىش ﷺ دەداتەو، كە بە درۆ دانان، عادەتى لە مۆيىنەي
 كە لە بىپروايەكان بوو، با بە ھۆي ئەو ھەك خەلكە بىپروايەكەي كۆمەلگاي
 خۇيىشى، ئەو بە درۆ دادەئىتىن، دلى سەغلتە نەبى و، خۇي شلوئى نەكات.

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ
 وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ
 جَنْبِهَا لَا يَحْمِلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَا قَرْيَةٌ إِنَّمَا أَنِذَرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا
 الصَّلَاةَ وَمِن تَرَكِّي فَاثِمًا بَرَكِّي لِنَفْسِي، وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ

﴿۱۸﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿۱۹﴾ وَلَا الظُّلُمُوتُ وَلَا الْحَرُورُ ﴿۲۰﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَاءُ وَلَا الْأُنثَرُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿۲۱﴾ إِنْ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿۲۲﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَئِن مِّنْ أَقْوَ إِلَّا حَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿۲۳﴾ وَلَئِن يَكذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ جَاءَهُمْ رَسُولُهُم بِالنَّبِيِّ وَالنَّبِيِّ وَالنَّبِيِّ وَالنَّبِيِّ ﴿۲۴﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿۲۵﴾

مانای ده قافو ده قی نایه ته کان

{ئەي خەلکینه! ئېوھ ناتاجی چاکەو بەخششی خوان و، خواش ھەر بۆ خۆی بێ نیازی ستایش کراوہ ﴿۱۵﴾ ئەگەر (خوا) بیھوی (لاتانبەری)، ناتانھێتی و، خەلکیکی تازە دێتی ﴿۱۶﴾ ئەوھش لەسەر خوا زەحمەت و قورس نیہ ﴿۱۷﴾ ھەرەوھا (لە پۆژی دواییدا) ھیچ گوناھکارێک گوناھی یەکی دیکە ھەلناگری و، ئەگەر بابایەکی بارگران (بە ھۆی گوناھانەوہ) داوا بکات کۆلەکە ی لێ ھەلنگیری، ھیچ شتێک لە کۆلەکە ی ھەلناگیری، ھەرچەندە (بابای داوا لێکراو) خزم و نیزیکیش بێ، (ئە ی موھەممەد!) بێگومان تۆ تەنیا کەسانێک ھۆشیار دەکەبەوھو دەترسینی (لە ھالێکدا لە کارەکە ی تۆ بەرھەمەندبن)، کە بە مەزنگرتنەوہ (بە پەنامەکی) لە پەرەردگاریان دەترسن و، نوێژ بەرپا دەکەن، ھەر کەستیکش خۆی پاک و چاک بکات، بەس بە سوودی خۆی پاک و چاک دەکات و، سەرەنجامیش تەنیا بۆ لای خوایہ ﴿۱۸﴾ کوێرو بینەریش یەکسان نین ﴿۱۹﴾ ھەرەوھا تاریکییەکان و پووناکییەکانیش (یەکسان نین) ﴿۲۰﴾ دیسان سیبەر و گپە با (وہک یەک نین) ﴿۲۱﴾ ھەرەوھا زیندووان و مردووان، یەکسان نین، تۆش (ئە ی موھەممەد!) پێ بیستەری کەسانێک نی، کە لە ئێو گۆراندان ﴿۲۲﴾ تۆ تەنیا وریاکەرەوہ ی (زیندووانی) ﴿۲۳﴾ تێمە تۆمان بەھەقەوہ ناردوہ،

موۋدە دەرو ترسینەرى و، هیچ کۆمەلئیکش نەبوو، مەگەر پىغەمبەرىكى وریاکەرەو، ترسینەرى تیدا (نیردراو،) گوزەرى کردو، (۱۱) ئەگەر بە درۆشت دابئین، بېگومان ئەوانەى پېش وانیش (پەيامتیک که خوا ناردبووی) بە درۆیان دانا، پىغەمبەرائیان بە بەلگە پۆشنەکان و بە نامۆزگارییه کان و بە کتیبى پروونکەرەو، هاتنە لایان (۱۲) دواپی ئەوانەم گرت (سزادا)، که بېپروا بوون، نجا نایا نکوولییلکەردن (و سزادانم بۆیان) چۆن بوو؟! (زۆر بېرەزا بوو) (۱۳) ا.

ئىكردنەوھى ھەندىك لە وشەکان

(مُفْلَةٌ): (ذَاتُ بَقْلٍ مِنَ الذُّنُوبِ، الَّتِي أُفْلِتَ)، (مُفْلَةٌ) واتە: بارگران بە ھۆى گوناھانەو، بوويتە خاوەن کۆلىكى گران، (مُفْلَةٌ): ئى: الَّتِي أُفْلِتَ، قورسکراو، يانی: کۆلى گوناھانى زۆر چۆتە سەر شان.

(حَمْلُهَا): (الْحَمْلُ بِالظَّهْرِ، وَالْحَمْلُ بِالْبَطْنِ، وَالْحَمْلُ لِلنَّحْلَةِ)، سى وشە ھەن: (حَمْلٌ) و (حَمْلٌ) و (حَمْلٌ)، (حَمْلٌ): کۆلىکە بە پشت ھەلدەگىرى، (حَمْلٌ): تۆلى ئافرەتە، ئافرەت کۆرپەى دەکەویتە سى و بە سى ھەلدەگىرى، (حَمْلٌ) پىش، بە بەرى دارخورما دەگوتى.

(وَاِزْرَةً): (أَيُّ آيَةٍ)، (وِزْرٌ)، واتە: (يُقْل)، (وَاِزْرَةً) واتە: (أَثِمَةٌ)، (مُذْنِبَةٌ)، گوناھکار، چونکە کەسک گوناھو تاوان دەکات، کۆلى خۆى قورس دەکات.

(الْحَرُورُ): (بِمَنْزِلَةِ السَّمُومِ)، ھەك گپەبايە، بەلام گپەبا (سَمُوم)، ئەوہیە کە بە شەوئ ھەلدەکات و (حَرُورٌ)، بە پۆزى، بە کوردیى گپە باى پىندەلین، بە ھەردووک جوړى شەوو پۆزى.

(وَبِالْزُبُرِ): (زَبُرْتُ الْكِتَابَ: كَتَبْتُ كِتَابَةً غَلِيظَةً، وَالزُّبُرُ جَمْعُ زُبُورٍ، الزُّبُورُ اسْمٌ لِلْكِتَابِ الْمُقْصُورِ عَلَى الْحُكْمِ الْعَقْلِيِّ دُونَ الْأَحْكَامِ الشَّرْعِيَّةِ)، وشەى (زَبُرْتُ الْكِتَابَ)

واتە: نووسینەکم نووسی بە خەتی درشت و پیتی درشت، (زُبُر)، کۆی (زُبُورە)، هەم ناوہ بۆ ئەو کتیبە ی کە کە بە داود دراوہ: ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا﴾ (الإسراء)، هەم بەو جۆرە کتیبەش دەگوێرێ، کە حیکمەتە عەقڵیەکانی تێدان، پەندو نامۆزگاریی، بەلام یاسا شەرعیەکانی نەگرتوونە خۆی.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوای **عَزَّوَجَلَّ** دوا ی ئەو ئایەتانە ی سەرەتای سووڕەتەکە، کە ژمارە یەك لە نیشانەکانی پەرورەدگار تیی و، خواوەندار تیی خۆی، خستنه پوو، کە هاوکات نیعمەتی گەورە و گرنیشن، لە ژبانی مەزھەب، دوا ی ئەو ی ئاوانە ی خستنه پوو، وەك: ناردنی بایەکان، کە دوا یی هەورەکان لەسەر پوو ی دەریا دەورووژین (پەیدایان دەکەن)، - چونکە هەلمی ئاوە دوا یی دەبیتە هەور - هەروەها دواتر دروستکرانی مەزھەبەکان لە گۆ، نجا لە نوظفەو، دوا یی کردنیان بە جیوت، پاشان بای دوو دەریایەکان، دەریای سوێرو شیرین، کە چەندان جۆرە سوود و کەلکیان لێ وەر دەگیرێن، پاشان خستنه ئیو بەکدی شەوو پۆژان و، جێگۆرکێ پێکردنیان، هەروەها رامکرانی خۆرو مانگ، کە هەر کامیان بۆ کاتیکی دیاریکراو دەپروات.

دوا ی ئەو ی خوای **عَزَّوَجَلَّ** دەفەر موی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾، ئە ی خەلکینە! لێرەدا مەبەست پتی هەموو مەزھەبەکان، بە مسوڵمان و نامسولمانەو، بە رەش و سپیەو، بە عەرەب و غەیرە عەرەبەو، بە ئیرو مێ وە، هەموویان دەگرێتەو، ﴿أَنْتُمْ أَفْقَرًا إِلَى اللَّهِ﴾، ئیو ناتاجن بۆ لای خوا، ئیو هەژارن، واتە: ئیو پێویستیان بەو چاکە و بەخششە هە ی، کە لەلای خواوە ی، ﴿وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾، بەس خواش **عَزَّوَجَلَّ** خۆ ی بێ نیازی ستایشکراو، پێویستی بە کەس نیە، هەروەها ستایشکراویشە، ئەگەر خەلک بپەرستێ یان نەپەرستێ، ستایشی

بىكەت يان نەكات، لە خودى خۇيدا خوا ﷻ ستايشكراو، خاوەنى ھەموو سىفەتتىكى بەرزو پەسندە.

﴿إِنْ يَأْتِ بِذُكْرٍ لَّكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾، ئەم نايەتە دوو واتايان لە خۆى دەگرى:

يەكەميان: ئەگەر خوا ﷻ بىھوى لاتانبەرى (نەتەپتلى)، لاتاندەبات و، خەلکىكى تازە دىنى.

دووھەميان: ئەگەر خوا ﷻ بىھوى جىنىسى مروققان لادەبات و، جۆرە دروستکراوئىكى دىکە دىنى.

﴿وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾، ئەوھوش لەسەر خوا ﷻ قورس نىھو، بۆ خوا گران و بە زەحمەت نىھ، چونکە دەسەلاتى خوا، ويستى خوا، زانبارى خوا، سىفەتەکانى خوا بە گشتى، سنوورىان نىھو پەھان.

لېرەدا خوا ﷻ دەبەوى لە ھەموو مروققەکان ھالىي بىکەت کە پىغەمبەرانى ناردو، بانگيان دەکەن بۆ يەکتاپەرستىي و، بەندايەتتى بۆ خوا، لەبەر ئەوھ نىھ کە خوا پىتويستى پىيانە، لەبەر ئەوھ نىھ کە خوا ﷻ پەكى لەسەر خواپەرستىي ئەوان کەوتو! چونکە ئەگەر خوا ﷻ بىھوى، ئەوان لادەبات و، خەلکىكى دىکە دىنى.

ھەرھەھا خوا ﷻ لە زاتى خۇيدا بى نيازە، ستايشکراو، کەواتە: کە بانگيان دەکات لە پى پىغەمبەرەنەوھ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بەندايەتتى بۆ بکەن و، بۆى ملکەچ بن، لەبەر ئەوھى کە ئەوان پىتويستيان بەو بەندايەتتى کردنە ھەيە بۆ خوا ﷻ، چونکە مروقق ئەگەر بەندەى خوا نەبن، کۆيلەى جگە لە خوا دەبن، کاتىک کۆيلەى جگە لە خواش دەبن، ئەوھ پىچەوانەى پەوتى گەردوونەو، پىچەوانەى خواپەرسک و زگماکى خۆيەتى، ھەرھەھا پىچەوانەى ھەقىقەت و مەنتىقىشە، چونکە خوا پەيداکەر و ژىنەر و مەرتەبە پەرەشتارو،

ھەممە كارەى تۆھەو، بەس ئەو شاپستەى ئەوھىە بەندايەتتىى بۆ بگەى، تەنىا ئەو خاوەنى ئەو كەون و كانىناتەىەو، جگە لەو بپەرسى، شىتىكى ئالۆژىكىيەو، پىچەوانەى رەوتى گشتىتى گەردوون و، پىچەوانەى خوارسك و زگماكىكىشە كە خوا ﷻ مەرفەكانى لەسەر خولقاندوون، وىراى پىچەوانەى عەقل و مەنتىقبوونى.

دواىى خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ هِيَ حِمْيَرٌ مِّمَّنْ لَّكُنَّ لَهُمْ جِبَالٌ مِّنْ أَسْفَلٍ ۚ وَهُمْ فِيهَا كَالْفِئَةِ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ عَادُوا عَلَىٰ وَجْهِكَ فَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا ۚ﴾^(۱) ھىچ گوناھكارىك گوناھى بەكىكى دىكە ھەلناگرى، ئەوھش بۆ ئەوھىە كە گومان نەبەن: ئەگەر بىت و بەدەم بانگى خواو پىغەمبەرى خواو نەبەن، بە كەمتەر خەمىى بۆ پىغەمبەرى خوا ﷻ لە قەلەم دەدرى! نەخىر، ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ﴾ ھىچ گوناھكارىك گوناھى بەكىكى دىكە ھەلناگرى، ﴿وَازِرَةٌ﴾، واتە: (وَلَا تَزِرُ نَفْسٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ)، ھىچ نەفسىكى گوناھكار كە كۆلى گوناھە قورسەكانى بە كۆلى داداوە، گوناھى نەفسىكى دىكە ھەلناگرى، ﴿وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَنْبِهَا﴾، ئەگەر نەفسىكى بارگران كە كۆلىكى قورسى لە كۆلىيە، كۆلى گوناھانى قورسكراو^(۲)، ئەگەر بارگرانىك داوا بكات بۆ ئەوھى كۆلەكەى لى ھەلبىگرى، (حَمْل) واتە: كۆل، كۆلىك كە بە پشت ھەلدەگىرى، ﴿لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ﴾، ھىچى لى ھەلناگىرى، ھىچ ھاوكارىى ناكرى، ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾، با بانگكراوھكەش خزم و نىزىكىش بى، واتە: كەس دەفراى كەس نايەت لە پۆزى دواىیدا، وەك لە شىكردنەوھى وشەكانىشدا گومان: (حَمْل) واتە: كۆلىك كە بە پشت ھەلدەگىرى، بەلەم (حَمْل) شىتكە بە سەك ھەلدەگىرى، تەنىا بۆ ئافرەت بەكاردى، ھەروھەا (حَمْل) ىش بەرى دارخورمايە، ئەو ھىشووە قورسەى كە خورماى پىوھن، پىتى دەگوتى: (حَمْل).

دواىى خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿إِنَّمَا تُذِرُ الَّذِينَ يُخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾، (ئەى موحەممەد ﷺ!) بىگومان تۆ تەنىا ئەوانە دەترسىنى و وریا دەكەىەو، كە لە

(۱) (مُثْقَلَةٌ: يَغْنِي الْثِقَلُ)، كە بىگومان ھەر بۆ خۆى قورسى كردو، بەلەم خواى مۆتەعال بەو تەعبىرە ھىئاوئەتى، وەك لەكاتى گوناھكردنى دا، وىستى ئازلادى خۆى لە دەست دابى و، بە ناچارىى گوناھى پى كرابى!

پهروهردگاریان ده ترسین به په نامه کی، واته: له کاتیکدا که خوا نابین و، ترس و سام و پړزو هه بیه تیان به رانبه ری هه یه.

یاخود: له کاتیکدا که خویان له نیو خه لک دا نین و نادیارن (له شوینکی په نامه کیین)، له پهروهردگاریان ده ترسین.

یاخود: له سزای پهروهردگاریان ده ترسین له کاتیکدا نهو سزایه ی خوا ښه نابین، که دۆزه خه، ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾، نوږیشیان به رپا کردوه، تو ته نیا نه وانه وریا ده که به وه، واته: وریا کردنه وه و ترساندنیک، که لئی به هرده مندین، ته نیا نه وانه، که ترس و سام و هه بیه تی خویان له دلدا هه یه، پړزو مه زنی و گه وره یی خوا له دل و دهر و نیاندا هه یه و، نوږ به رپا ده کهن، تو هر نه وانه ده ترسینی و وریان ده که به وه، وریا کردنه وه و ترساندنیک که بیتته مایه ی به هره لی وهر گرتیان، نه گهرنا پیغه مبه ر ښه گشتی خه لکی وریا و هوشیار کردو ته وه، به لام کت به هرده مند ده بی؟ ته نیا نه وانه ی نهو دوو سیفه ته سهره کیه یان تیدان:

یه که م: ترس و سام و هه بیه تیان به رانبه ر به خوا هه یه، له حالیکدا که خوا په نهانه، یان: له حالیکدا که خویان له نیو خه لکدا نین، به په نامه کی، یان: له حالیکدا که سزاو دۆزه خی خوا پهروهردگار بو نه وان په نامه کیه و نابین، ترسیان به رانبه ری هه یه.

دووه م: نوږیش به رپا ده کهن، واته: په یوه نندیان له گه ل خوا دا، بهس نه وه نیه هه ست و نه ستیکی دهر وونی پروت بی، به لکو کردو هه شی له گه لدا یه، کردو هه ش په لکیش ده کات.

له راستیشدا هر کاتیک دل و دهر وونی مروف پړزو سام و هه بیه تی خوا پهروهردگارو، به مه زنگرتن و به گه وره گرتنی خوی پهروهردگاری تیدا سه قامگیر بوو، نهو دل و دهر وونه جهسته هه لده سووړتی به و ناراسته یه دا که خوا فهرمانی پیکردوه، بویه نهو که سه ی ده لی: دل م پر له نیمان، به لام نوږ ناکات و، پوژوو ناگری و، خوی له گونا هان نا پاریزی، به دلنایی درویه کی شاخدار ده کات.

چونکه نه گهر دلّه‌ک‌هی پر بّی له نیمان و، له خۆشه‌ویستی خواو، له ترس و سام و هه‌یه‌ت به‌رانبهر به خواو، به مه‌زنگرتی خوا عَلَّامٌ، نهو دلّه پر له نیمان، نهو دلّه پر له ترس و خۆشه‌ویستی خوا به، جه‌سته‌ک‌هی هه‌لده‌سوورتن بهو ناراسته‌یه‌دا که خوا عَلَّامٌ پێخۆشه، هه‌روه‌ها نهو جه‌سته‌یه ده‌گێڕێته‌وه لهو شتانه‌ی خوا عَلَّامٌ بّی ناخۆشن.

﴿وَمَنْ تَزَكَّ فَإِنَّا بَزَكِّهِ لِنَفْسِهِ﴾، هەر كه سێكیش خۆی پاك و چاك كرد، به دُنیاى خۆ پاك و چاك كردنه كه ی ته نیا بۆ خۆیه تى، واته: خۆی له وه بههره مه نده، با وا نه زانئ سوودێك به پێغه مبه رى خوا ﷺ ده گات، يا خود پێئى وابئى خوا ﷻ بههره مند ده بئى، له و خۆ پاك و چاك كردنه ی، به لكو سوود ده كه ی ته نیا بۆ خۆیه تى، ﴿وَالِیَّ اللَّهُ الْمَصِیْرُ﴾، سه ره نجامه كانیش هه موویان بۆ لای خوان.

کهواته: نهی مرؤفہ کان! با ہر کام لہ نیوہ باش سہرنج بدات، بہ چ نہفسیکھوہ دہچتہوہ خرمہت خوا؟ بہ نہفسیکی پاک و چاکہوہو، بہ دل و دہروونیکی پر لہ نیمان و خوا بہیہ کگرتہوہو، بہ رہوشیتی بہرزو پھسندہوہو، بہ کۆلیک کردہوی باشہوہ، یاخود بہ کۆلی گرانی گوناہو تاوانہ کانہوہو، بہ دل و دہروونیکی پیس و، موخنہتہوہو، بہ رہوشت و ناکاریکی دزیو و قیزہونہوہ، دہچتہوہ خرمہت خوا!

دوايي خوا ۛځا ۛ به چەند سيفه ټيک به راورد دهکات له ټيواني هەق و ناهەق و، خوا به يە ککرتن و شيرک به تايبەت و، ئيمان و کوفردا به گشتي، ههروهها ئيمانداران و بيپروايان دا، دهفه رموي: ﴿وَمَا يَتَّقِيَ الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ﴾، کوټرو بينەر يە کسان نين، که به ته نکيد لټرهدا مه بهست له کوټر، نهو که سه يه که عه قل و دلي نابيني، کوټري دهروون، مه بهست له بينه ريش نهو که سه يه که به چاوي عه قل و دل راستيه کان ده بيني، واته: که سټک که له به رانه ر هه قدا کوټرهو،

كەسك كە ھەق دەبىنى، ۋەك يەك نىن. ﴿وَلَا أَظْلُمْتُ وَلَا أُنْظَرُ﴾. تارىكايەكان و پووناكىش يەكسان نىن، ۋەك يەك نىن، ھەمىشە خوا ﴿يَا﴾ كە باسى ناھەق و باتىل دەكات، بە تارىكايەكان (الظلمات) دەبىنى، بەلام كە باسى ھەق دەكات، بە (النور) پووناكىش دەبىنى، لەبەر ئەۋەى ھەق يەكە، بەلام ناھەق زۆرۈ جۆراو جۆرە، بۆ ۋىئە: (۲+۲)، ئەنجامە راستەكەى تەنبا چوار (۴)ە، بەلام ئەگەر بلىى: سى، يان پىتىج، يان ھەوت، ھەر ژمارەكە بلىى، ھەمووى ھەر ھەلەيە، بۆيە ھەمىشە ناھەق زۆرەو جۆراو جۆرە، بەلام ھەق بە تاپەت لە بوارى بووناسىي و نىمان و عەقىدەدا، يەكە، تەۋحىد ھەقەو، شىرك ناھەقە، نىمان ھەقەو، كوفر ناھەقە، بەندايەتى بۆ خوا ھەقەو، كۆيلايەتى بۆ غەبرى خوا ناھەقە، ھەرۋەھا لە بوارى بووناسىيدا ئەم گەردۈنە خاۋەنەكەى خوايە، ھەقەو، پىتچەۋانەكەى كە بى سەرپەرشتيارەو بى خاۋەنە، ناھەقە.

﴿وَلَا أَظْلُمُ وَلَا أُنْظَرُ﴾. ھەرۋەھا سىبەرۈ گرەباش يەكسان نىن، سىبەر كە خەك تىيدا پىشۈ دەكات، مەۋق لە سىبەرەن پىشۈ دەدەن و، نىسراھەت دەكەن، بەلام گرەبا كاتىك پووبەپووى مەۋق دى، ھەمىنى نامىنى، ھەندىك لە زاناين ھەر وشەى (سەموم) بۆ گرەباى شەۋو پۆزان بەكاردىن، ھەندىكىش دەلىن: (سەموم) ئەۋ بايەيە كە بە شەۋى ھەل دەكات، بەلام (سەموم) ئەۋ گرەبايەيە كە بەپۆزى دى، گرەك ئەۋەيە سىبەرۈ باى گەرم، ۋەك يەك نىن.

﴿وَمَا يَتَّبِعِ الْآخِىَاءُ وَلَا أَلْمُوتُ﴾. ھەرۋەھا زىندۋان و مردۋان، ۋەك يەك نىن و يەكسان نىن، زىندۋان ئەۋانەن كە بە نىمانەۋە دى و دەرۋونيان زىندۋوپە ئاۋەدانە، ھەرۋەك رۋالەتەيان بە پابەندىي بە شەرەۋە جوانە، دەرۋونىشان بە پووناكىش نىمان ئاۋەدانە، مردۋوانىش ئەۋانەن كە دى و دەرۋونىكى تارىكان ھەيە، لەبەر ئەۋەى كوفر، يان شىرك، يان نىفاقى تىدايە، ھەرۋەھا لەبەر ئەۋەى خۇشۋىستى گوناھان لە دى و دەرۋونياندا ھەيە، ئەۋانەش دى و دەرۋونيان تارىك و ۋىرانەۋ، رۋالەتەيشان ناشرىنەو، پىر لە گوناھو تاۋانە، زىندۋان و مردۋوانىش ۋەك يەك نىن.

هەلبەتە لێره دا مەبەست لەو هەشت (۸) سیفەتە، بەراورد پێکردنی ئەهلی
ئیمان و ئەهلی کوفەرە:

۱- لەپرووی هەق بینین و نەبینینەوه، وەك كۆترو بینەر، وان.

۲- لە پرووی ئەوهوه كه كامیان لەسەر هەقهو، كامیان لەسەر ناھەقه؟ هەقه كه وەك
پرووناکی وایه، ناھەقیش وەك تاریکییه كان وایه.

۳- لە پرووی ژیاڵی دڵ و دەر وون و، پڕ لە هێمنیی یان دڵەپراوکهوه، بابای ئیماندار وەك
ئەوه وایه، لە سیبەرو نیستیەك بێ، بەلام بابای بێپروا وەك ئەوه وایه، گرەبا لێی بدات.

۴- هەرودها لە پرووی ئەوهوه كه چۆن دێنه بەرچاو، بابای پروادار وەك زیندوو وایه، هێزی
عەقڵ و دڵ و هەستەوهرەکانی زۆر باش کاردەکەن و، ئەركی خۆیان نەنجام دەدەن، بەلام
بابای بێپروا وەك مردوو وایه، لەبەر ئەوهی هەستەوهرەکانی خۆی لە کارخستوون و، ئەو
ئەركە پێوستە پێیان نەنجام بدات، پێیان نەنجام نادات، نه به عەقڵی حەقیقەت دەرک
دەکات، نه به چاوی هەق دەبینی، نه به گوێی هەق دەبیستی، نه به زمان هەق دەلی.

﴿إِنَّ اللَّهَ يَسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ﴾، به دلتیایی خوا به هەر کەسێک بیهوێ دەبیستیت،
(سَمِعَ) واتە: بیستی، بەلام (أَسْمَعَ) واتە: پێی بیستاند، به دلتیایی خوا هەر
کەسێکی بیهوێ پێی دەبیستیت و، وای لێ دەکات بیستی.

﴿وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾، بەلام تۆ ناتوانی بەوانەیی که له گۆراندان
(خراونه نێو گۆرانهوه) پێیان بیستیت، لێره دا خوا ﷻ بێپروایان ده چوێتی به
که سانیکی مردووهوه، که خراونه نێو گۆرانهوه، که سێک که بخړیته نێو گۆر، به
دلتیایی ناتوانی ئەوه بیستی که لهگه‌ڵیدا باس ده‌کړی.

لێره دا هەندێک له توێژه‌ره‌وانی قورئان زۆر قسه‌یان له‌و باره‌وه کردوه:
ئایا چۆن پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ باسی ئەوهی کردوه که وه‌ختیک سلاو ده‌که‌ین
له گۆرستان، ده‌بیست، یان باسی کوژراوه‌کانی کافران که خراونه نێو قه‌لییی

بەدرەۋە^(۱)، ئىمە كاتى خۇى لە تەفسیری سوۋرەتى (النمل)دا لەو بارەۋە ھەندى شتمان باسكرد، گرنگ ئەۋەيە لىرەدا خوا ﷻ بە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەرەمۇ: كەسىك خرابىتە ئىو گۆرەۋە، تۆ ناتوانى پىتى بېسىتىنى، بەلام خوا ﷻ نەگەر بىھەۋى، بە ھەر كەسىك ئەۋ پەيامەى كە ناردوۋەتى، دەتوانى پىتى بېسىتىنى.

لىرەدا خوا ﷻ دەيەۋى دلى پىغەمبەرى خاتەم ﷻ بداتەۋە، كە ئەۋانە ھەندىكىيان ۋەك مردوۋى ئىو گۆر وان، كە لە تۆ نابىستى و، لىت ۋەرنانگرن و، ئەۋەش لە تواناى تۆدا نىە پىتيان بېسىتىنى، كەۋاتە: مادام تۆ ئەركدار نەكراۋى بەۋەد، لە تواناى تۆدا نىە، تۆ ھىچ سەغلەتت ناكەۋتە سەر، ﴿إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ﴾، تۆ تەنيا ھۆشياركەرەۋەى، (إِنْذَار: إِعْلَامٌ مَعَ تَخْوِيفٍ)، (إنذار) ناگاداركرندەۋەيە لەگەل ترساندن دا، ھەندىك جاران (تذير)م بە ترستىنەر مانا كردهۋە، ھەندىك جار بە ورياكەرەۋەۋە، ھەندىك جار بە وشيار كەرەۋەۋە، ھەندىك جار بە ترستىنەر ورياكەرەۋەم مانا كردهۋە، ھەلبەتە زمانى كوردىى و زمانەكانى دىكەش، بەلكو ھەر خودى زمانى عەرەبىيىش، لە بەرانبەر وشەۋ تەعبىرەكانى قورئاندا، ھەزارو ناتاجن، جارى ۋا ھەيە تۆ دەبىن چەند وشەيەك بىتىنى، ئنجا ماناى وشەيەكى قورئانت بۆ دەرەى، مەرچىش نىە بە تەۋاۋىى بى! ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ﴾، بە دلنپاىى ئىمە تۆمان ناردەۋە بە ھەقەۋە، ۋاتە: تۆ ھەقت پىتە، يان ناردنى تۆ بە شىۋەيەكى ھەق بوۋە، ياخود تۆ ھەقى كە ناردوۋومانى، ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾، دلخۆشكەرى و ترستىنەرى، ياخود موژدەدەرى و ھۆشياركەرەۋەى، ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾، ھىچ كۆمەلگايەك نەبوۋە، مەگەر ورياكەرەۋەۋە ترستىنەرىكى تىدا گوزەراۋە (ژياۋە).

---

(۱) قەلىب چاڭكە كە ھەر چال بى و بۆ بىر لىنرابتى، بەلام بىراز نەكرابتى، دىۋارى بۆ نەكرابتى و، رىك نەخرابتى.

﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ﴾، ئەگەر كۆمه لگایە كەت تۆش بە درۆ دابنن، ﴿فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئەوانەى پێش وانیش پەيامى خوايان بە درۆ داناو، پێغه مبه رانیان بە درۆ دانا، ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالْزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ﴾، كە پێغه مبه رانیان هاتبوونە لایان، بە بەلگە پۆشنە كانه وەو، بە لاپه ره كانه وە كە نامۆزگاریی و، پەندیان تیدا بوون، ههروه ها بە كتیبی پۆشنه ره وه شه وه.

﴿ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، دواى ئەوانەى كە بێپروا بوون، گرتمن، سزامدان، ﴿فَكَيْفَ كَانَتْ تَكْبِيرُ﴾، ئنجا نكوولیلێ كردنى من كە بووه هۆى ئە وهى، سزایان بدهم چۆن بوو؟! واتە: زۆر سامناك بوو، كە واتە: با بێپروایانى كۆمه لگاکەى تۆش، پەندو عیبرت لەو پێشینانە وه ربگرن، كە بە هۆى بە درۆ دانانى پێغه مبه ران و پەيامه كانى خواوه، تووشى سزاو جه زه به ی خوا بۆ بوون.

مهسه له گرنگه گان

مهسه له ی یه که م:

بانگکردنی خوا بۆ خه لك كه نه وان ناتا جی چاكه و به خششی لای خوا و، خوا ﷻ بئی نیازو ستایشکراوه و، نه گهر بیه وئی، نایانه ئیلن و، خه لکیکی دیکه دینن، یان دروستکراوانیکی دیکه دینیتته شوپیان، له قیامه تیش کهس گوناھی کهس هه ئناگرئ و، هۆشیارکردنه وهی پتغه مبه ریش ﷻ ته نیا کهسانیک لیبی به هره مه ند ده بن، که به په نامه کیی، سام و هه بیه تیان به رانه به به خوا هه به و، نوێز به رپا ده کهن و، خۆیان پاک و چاك ده کهن:

خوا ﷻ ده فه رموئ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۚ (۱) إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ (۲) وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۚ (۳) وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جِوْشَاهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۚ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۚ (۸)﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له چوارده برکه ده دا:

(۱) - ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ﴾، نه ی خه لکینه! ئیوه ن ناتا ج بۆ لای خوا.

لیره دا نه ی خه لکینه! یانی: به مسوولمان و نامسوولمانه وه، هه موو نه وان ه ی که له ئاده م و هه وواوه ها توون و، هه موو نه وان ه ی به مرووف ده ناسرین، ﴿يَا أَيُّهَا الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ﴾، ئیوه ن ناتا ج بۆ لای خوا، ئیوه ناتا ج و هه ژارن و، پتووستیتان به به خشش و چاکه به ک هه به، که له لایه ن خوا وه به.

که دەفه رموی: ﴿أَنْتُمْ أَلْفَقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ﴾، ئەمە کورتەه ئێنان دەگەبنی، (قَصْرُ صِفَةِ الْفَقْرِ عَلَى النَّاسِ)، کورتەه ئێنانی سیفەق هەژاری لە سەر خەڵک. ﴿أَنْتُمْ أَلْفَقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ﴾، واتە: هەر ئێوە هەژارو ئاتاجن بۆ لای خوا.

هەندیک لە توژەرەوانی قورئان گوتوو یانە: لێرەدا مەبەست لە: ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾، هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، بەئکو هەندیکیان گوتوو یانە: هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانی مەککە! که بە پروای من ئەوە تەسککردنەو، بچوکر دنەوێ چەمک و واتای نایەتەکانی قورئانە، ئەگەرنا خوا ﷻ دەتوانی بفه رموی: (يَا مُشْرِكِي مَكَّةَ)، ئەو هاوبەش دانەرانی مەککە! یان بفه رموی: (يَا أَيُّهَا الْمُشْرِكُونَ)، ئەو هاوبەش دانەرینە! بەلام کاتیک دەفه رموی: ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ﴾، مەبەست پێی هەموو مروفەکانە.

ئنجایا ئایا تەنیا هاوبەش دانەرەکانی مەککە، یان: هاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، پێوستیان بە خوا هەیه و هەر ئەوان ئاتاجی خوان؟! بێگومان نەخێر! هەموو مروفەکان ئاتاج و هەژارو نەدارن و، پێوستیان بەو چاکەو بەخششە هەیه، که لە خزمەت خوادا هەن.

(٢)- ﴿وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾، خوا ﷻ بەس خۆی دەوڵەمەندی ستایشکراو، واتە: خوا بێ نیازە لە خوا پەرستیی ئێوەو، ئەگەر ئێوەش ستایشی نەکەن، ستایشکراو لە زاتی خۆیدا، خوا ﷻ پەکی نەکەوتووە، وەک لە سوورەتی (الزمر) دا، خوا ﷻ دەفه رموی: ﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ...﴾ (٧)، واتە: ئەگەر ئێوە بێ پروا بن، یان ئەگەر ئێوە ناسوپاس بن^(١)، بە دلتیای خوا بێ نیازە لە ئێوە، بەلام خوا پازیی نیه بۆ بەندەکانی که بێ پروا بن، یاخود ناسوپاس و سەلەبن، بەلام ئەگەر پروادار بن یان: سوپاسگوزاری بکەن، خوا بۆ ئێوەی پێ پەسندەو پێ چاکە.

(١) (وَشْهَى (تَكْفُرُوا) بە پێی سیاق، لەو نایەتە سوورەتی: (الزمر) دا، وا پێدەچێ مەبەست پێی سەلەبی و بێ ئەگەیی و ناسوپاسیی بێ).

(۳) - ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ﴾، ئەگەر بىھوق لاتاندەبات، يانى: (إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ يُذْهِبْكُمْ)، ئەگەر خوا ﷻ بىھوق لاتانبەرى، لاتاندەبات، واتە: لەبەنتان دەبات و ناتانەتلى.

(۴) - ﴿وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾، دروستكراویكى دىكە دىنى، ياخود: خەلکىكى دىكە دىنى، چونكە (خَلْق) دەگونجى مەبەست پىي خەلکىكى دىكە بى، كه خوا ﷻ دروستيان دەكات، ياخود: ﴿بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾، مەبەست پىي دروستكراویكى دىكە بى، له جىي مروڤان، خوا ﷻ بيانەيتى، كه به تەنكىد هەردووکیان بۆ خواي پەرورەدگار ئاسان، چ خەلکىكى دىكە بىنى و، ئەو مروڤانەي تىستا لەسەر زەوین، هەمووان لاهەرى و خەلکىكى دىكە له نوق دروست بکات، ياخود خەلکى کافر لاهەرى و، خەلکى دىكە بىننیتە شوتیان، ياخود هەر ئەسلەن جىنسى مروڤ لەسەر زەوى لاهەرى و، گەسکىکیان لى بدات و، جۆرە دروستكراویكى دىكە بىنى، هەمووی بۆ خواي پەرورەدگار ئاسانە.

(۵) - ﴿وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بَشِيرٌ﴾، ئەووش لەسەر خوا ﷻ قورس نیه، (الْعَزِيزُ: الْمُتَعِزُّ الغالب)، يانى: پى ئەویراوى زالى، (عزیز) يانى: شتیک كه ئەگونجى بکرى، واتە: ئەو شتە بۆ خوا ئەلواو و ئەگونجاو نیهو، قورس و بە زەحمەت نیه، بەلکو ئاسانە.

(۶) - ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾، هیچ گوناھکارێک گوناھى یەکیكى دىكە هەلناگرى، ئەمە هۆشداربیدانە بە بىپروایەکان، كه ئەگەر ئیو بە دەم بانگی پیغەمبەرى خواوە ﷺ نەچن و، ملکه چ نەکەن بۆ پەيامى خواو، پروو له خوا بەیەكگرتن نەکەن و، واز له بپەرستى و هاوبەش بوخوا دانان نەهیتن، هیچ کەس له بەرانەر ئیوودا بەرپرسار نابیت، بە تابیەت پیغەمبەر ﷺ بەرپرسار نابى، چونکە هیچ گوناھکارێک گوناھى یەکیكى دىكە هەلناگرى^(۱).

(۱) (الْوِزْرُ: الْوَقْرُ بِوُزْنِهِ وَمَعْنَاهُ، وَهُوَ الْحِمْلُ، وَزَرَ أَفَى: حَمَلَ، الْوَازِرَةُ النَّفْسُ الْإِلَهِيَّةُ)، وشەى (ووز) لەکەل (ووفر)، هەم له کیش دلو، هەم له مانادا وەك یەکن، (ووفر) و (ووز) هەردووکیان بە واتای قورسایى دىن، (وَازِرَةٌ) واتە: (مُثْقَلَةٌ)، نەفسىکی گوناھکار، لەبەرئەمۆى کۆتیکى قورسى له کۆلى ناو.

كە دەفەر موى: ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾، واتە: (وَلَا تَحْمِلُ حَامِلَةٌ حِمْلًا أُخْرَىٰ)، ھېچ كۆل ھەلگىرىك كۆلى قورسى يەككى دىكە لە كۆلى ئانى، ھەر كەسە گوناھى خۇى لەسەر خۇيەتى.

(۷) - ﴿وَإِنْ نَذَعْ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَيْلٍ﴾، ئەگەر نەفسىكى بار گرانكراویش، بانگ بکات بۇ ھەلگىرىكى كۆلەكە، واتە: (وَإِنْ نَذَعُو نَفْسٌ مُثْقَلَةٌ بِالْإِثْمِ أَيْ مَذْعُو)، واتە: ئەگەر نەفسىكى شان قورسكراو و بار قورسكراو، كە كۆلىكى قورسى خراودەتە سەر شان، ھەر كەسىك بانگ بکات بۇ كۆلەكە، كە لىي ھەلگىرىكى.

(۸) - ﴿لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ﴾، ھېچى لى ھەلگىرىكى، واتە: ھېچ ھاوکارىيى ناكىرى.

(۹) - ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾، ھەرچەندە ئەو كەسە كە بانگىشى دەكات، يان بانگىش دەكرى، خاودن نىزىكايەتى و، خزمایەتیش بى.

لىرەدا خۇای مۇتەعال دەپەوئ ئەو خەلگە ھالىسى بکات، كە كاروبارى پۇزى دواىى قىاس مەكەنە سەر كاروبارى دنیا، لەم دنیاو پۇزگارەدا، ئەگەر كەسىك ھاوار لە كەسىك بېستى و، داواى ھاوکارىيى لى بکات، ناجوامىزىيە وەلەمى نەداتەو، ئىنجا و مەزانن لە قىامەتیش وایە، بە تايەتى كاتى خۇى لە ئىو ەپەباند و باو بوو، بەلكو ئىستاش لە ئىو زۆر لە ەشیرەت و تیرە و ھۆزەكاندا، و باو، كە ئەگەر كەسىك ھاوارى لە كەسىك بېست، دەبى بەدەنگېو ەبجىت، يان كەسىك پەناى بۇ كەسىك ھىنا، دەبى پەناى بدات، بەلام و مەزانن لە قىامەتیش وایە! بىگومان لە قىامەتى وایە، ئەو ەورف و عادەتتىكى ئىو خۇتانه لە دنیاو پىيەو ەھاتوون، كە زۆر لەو ەورف و عادەتانه پەنگە شتى جوان و چاكىش بن، ئەگەر لە جىي خۇیدا بەكارىبن، بەلام نەخىر! خۇتان بېو ەلەمە خەلەتبن و، پىتان وایى لە قىامەتیش دەگونجى، بابايەك كە كۆلى گوناھانى قورسە، داوا لە يەككى دىكە بکات، بتوانى ھاوکارىيى بکات، نەخىر! بەلكو ھېچى لى ھەلگىرىكى، ھەرچەندە نىزىك و خاودن پەيوەندىيى

خزمایەتیش بێ، یاخود هەر جوړه نیزیکییەکی لەگەڵیدا هەبێت، لەبەر ئەوەی بابای خزم لەگەڵ خزم بەزەیی و شەفەقەتی زیاترە، هەروەها نزیک، - چ بە حوکمی دراوسێیەتی، چ بە حوکمی پەفافت و هاوێڵایەتی - لەگەڵ نزیکەکی خۆیدا، بەزەیی و شەفەقەتی زیاترە.

١٠- ﴿إِنَّمَا نُنذِرُ الَّذِينَ يَحْشُرُونَ رِجْلَهُم بِالْعَنَيْبِ﴾، ئنجا پوو دەکاتەو پێغەمبەر ﷺ [ئەو موحەممەد!] بە دنیایی تو تەنیا ئەوانە دەترسێن و وریا دەکەیهو، کە بە پەنامەکی لە پەرودردگاریان دەترسێن، وشە (حَشَيْة) جیاوازییەکی لەگەڵ (خَوْف) دا ئەوەیە: (خَوْف) یانی: شتێک مەترسیت بەرانبەری هەبێ و، لێی بترسی، بەلام (حَشَيْة) ئەوەیە کە بە مەمەزنگرتنەو ترس و سام و هەبەت بەرانبەری هەبێت، بۆیە هەر لەم سوورەتدا هاتو، خوا ﷻ دەفرموی: ﴿إِنَّمَا يَحْشَىٰ اللَّهُ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾، بە دنیایی تەنیا بەندە زانایەکان بە مەمەزنگرتنەو، سام و هەبەتی خویان لە دڵدا هەیه.

کە دەفرموی: ﴿إِنَّمَا نُنذِرُ الَّذِينَ يَحْشُرُونَ رِجْلَهُم بِالْعَنَيْبِ﴾، بە دنیایی تو تەنیا ئەوانە بە پەنامەکی لە پەرودردگاریان دەترسێن، بە مەمەزنگرتنەو، تەنیا ئەوانە وریا دەکەیهو دەترسێن، واتە: تەنیا ئەوانە بەهرەمەند دەبن لە ھۆشیارکردنەو ترساندن تو، (أَطْلِقِ الْإِنذَارُ هُنَا عَلَىٰ خُضُولِ الْأَثَرِ وَهُوَ الْإِنْكَافُ، أَوْ التَّصَدِيقُ بِهِ، وَلَيْسَ الْمُرَادُ حَقِيقَةُ الْإِنذَارِ)، لێرەدا وشە (إِنْذَار) ترساندن، وریاکردنەو، بەکارھێنراو بو پەیداوونی شوێنەوارەکی، کە بریتیه لە گەرانەو لە گوناھو تاوان و کوفرو خراپە، یاخود مەبەست لە (إِنْذَار) پەیداوونی بڕوا پێھێنان و بە پاست دانانی ئەو شتانە، کە بابای ئاگادارکراو و ھۆشداریی پێدراو دەبێ بڕوایان پێ بێت، ئەک مەبەست پێی خودی ترساندن و وریاکردنەو کە بێ

لەبەر ئەوەی پێغەمبەر ﷺ بە دنیایی ھەموو لایەکی ئاگادار کردۆتەو ترساندو، ھۆشیار کردۆتەو، بە تابیەتیش لێرەدا کە نامرازی (إِنَّمَا) چۆتە

سەر، تۆتەنیا ئەوانە دەترسىنى، كە بە پەنامەكىي لە پەرۋەردگارىان دەترسىن
و، نوپۇز بەرپا دەكەن، واتە: تۆتەنیا ئەوانە ھۇشيار دەكەبەۋە دەترسىنى،
لە ھالىكىدا كە لە ھۇشيار كىردنەۋە ترساندەكەي تۆبە ھەرمەند دەبن، كە بە
پەنامەكىي ترس و ساميان بەرانبەر بە پەرۋەردگارىان ھەيە، نوپۇزىش بەرپا
دەكەن.

كە دەفەرەمۇي: ﴿يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾، ئەمە:

۱- دەگونجى مەبەست پىي ئەۋەبىي كە لە پەرۋەردگارىان دەترسىن، ياخود سام و ھەيەتيان
بەرانبەر بە پەرۋەردگارىان ھەيە بە بە مەزنگرتنەۋە، لە ھالىكىدا كە پەرۋەردگارىان ناديارە.

۲- ياخود: لە ھالىكىدا كە خۇيان لە تىتو خەلك دا نىن و، لە شۇيتىكى چۆلن.

۳- ياخود: مەبەست ئەۋەدەيە كە ترس و ساميان بەرانبەر بە پەرۋەردگارىان ھەيە، لە
ھالىكىدا كە سزاي پەرۋەردگارىان نابىنن، كە ناگرى دۆزەخە.

(۱۱) - ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾، نوپۇزىشيان بەرپا كىردە، تىمە لە سوۋرەتى (العنكبوت) دا كە
دەفەرەمۇي: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾، لەۋندا
باسىكى تىرو تەسەلمان كىرد لە بارەي نوپۇز بەرپا كىردنەۋە، كىردە.

(۱۲) - ﴿وَمَنْ تَزَكَّى﴾^(۱)، ھەر كە سىكىش خۇي پاك و چاك كىرد.

(۱۳) - ﴿فَلْيَمَازْكُ لِنَفْسِهِ﴾، ئەۋە بۇ خۇي خۇي پاك و چاك كىردە: يانى: سوۋدەكەي
بۇ خۇيەتى.

(۱۴) - ﴿وَالْيَاقِينِ الْمَصْبُورِ﴾، سەرەنجامىش تەنبا بۇ لاي خوايە.

كەۋاتە: ئەم نايەتە لىتى ۋەردەگىرى كە: ترس و سام و ھەيەت ھەبوون
بەرانبەر بە خوا ﷻ و، نوپۇز بەرپا كىردن، دەپتە ھۇي پاك و چاك بوون و

(۱) لە تەفسىرىي سوۋرەتى (الشمس) دا باسىكى سەرەنجۇمان لە بارەي تەزكىيەي نەفسەۋە كىردۋە.

تەزكىيە نەفس، لە راستىدا نەفس بەۋە چاك دەبى، كە يەكەمجار لە دەروونەۋە بەرانبەر بە خوا، سام و ھەيەت و پىزو حورمەت و بەمەزنگرتنى ھەبى، پاشان بە پۈلە تىش بەندايەتتى و ملكە چىسى بۆ خوا ھەبى، ئىجا گەرەترىن شىتەك كە بە باشتىن شىۋە ملكە چىسى و، بەندايەتتى بۆ خوا تىدا بەرجەستە دەبى، نوپۇز، بۆيە خوا ﷻ لە دۋاي ترس و سام و ھەيەت بەرانبەر بە خوا، نوپۇز بەرپا كردن، دەفەرمۇي: ﴿وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ﴾، واتە: لە ئەنجامى ئەو دوۋانەدا، (ئەو دوو كارە سەرەككە، ئەگەرنا تەنبا بەس ئەو دوۋانە نا)، نەفسى مەرۋف پاك و چاك دەبى، ھەر كەستىكىش خۇي پاك و چاك بىكات، ئەۋە بە قازانچى خۇي و، بە سوۋدى خۇي پاك و چاك دەكات و، سوۋدەكەي بۆ خۇيەتتى، سەرەنجامىش بۆ لاي خوايە.

ۋشەي: (مَصِير)، كە (أَل)ى ناساندنى جىنسى لەسەرە، يانى: ھەموو سەرەنجامىك بۆ لاي خوايە، كە (الْجَزَّ وَالْمَجْرور)ىش پىش خراون، ﴿وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾، ئەمە ئەۋە دەگەيەننى كە تەنبا سەرەنجامەكان بۆ لاي خوا دەچنەۋە، كە واتە: ئەي مەرۋفەكان! ئىۋە سەرەنجام بەس دەچنەۋە بۆ لاي خوا ﷻ، بۆيە بزائن چۆن دەچنەۋە بۆ خزمەتتى؟! بە نەفسىكى تەزكىيە كراۋو، بە دلىكى پىر لە پىزو سام و ھەيەت بەرانبەر بە خوا، بە نوپۇز تاعەت و چاكەۋە، ياخود بە كۆل و بارىكى قورسى گوناھو تاۋانەۋە، بزائن چۆن دەچنەۋە خزمەت خوا؟ خۇتان ئامادە بىكەن بۆ دىدارى خوا ﷻ!

۲- ﴿وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ﴾. تارىكايىھەكان و پووناكىش ۋەك يەك نىن، مەبەست لە تارىكايىھەكان كوفرە، لەبەرئەۋەى كوفر ھەر يەك جۆرنى، رېئازەكانى كوفر ۋەك سۇسالىزم و، كۆمۇنىزم و، لىبرالىزم و، كاپىتالىزم و، سىكۇلارىزم و، ھەموو ئەو شتە ئىزمدارانەى كە تىستا لەو پۇژگارەى خۇماندا ھەن، ئەگەر تەماشى مېژوۋى مۇقايەتتى بىكەين، كوفرى يۇنانىيەكان جۆرنىك بوو، ھەر لە نىو خۇشياندا چەند جۆرە كوفرنىك بوو، كوفرى مىصرىيەكان، كوفرى ئەوانەى پۇژھەلاتى ئاسيا، لە تىران، لە مېزۇپۇتاميا، لە پۇژئاۋا، لە پۇژھەلات، كوفر جۆرى زۇرن، بەلەم ھەمىشە ئەو ھەقەى كە پىغەمبەران ھىتاۋانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، كە لە خوا بەيەكگرتن و تەنيا خوا پەرسىستاندا، بەرجەستە بوو، لەبەرئەۋەى تەنيا خوا بەدېھىتەرو پەرودەدگارو خاۋەنە، دەبى بەس ئەۋىش بەندايەتتى بۇ بىكرى و، بەرنامەى لىن ۋەربىگىرى و، دەبى ھەر ئەۋىش دروشمەكانى پىشكەش بىكرىن، دروشمەكانى دىندارىي دەبى تەنيا پىشكەشى خوا بىكرىن و، بەرنامەكانىش تەنيا لە خوا ۋەربىگىرىن، تەنيا خوا ﷻ ۋەك تاكە بەدېھىتەرو تاكە پەرودەدگارو خاۋەن، مامەلەى لەكەلدا بىكرى، ئەۋىش بەۋە كە تەنيا بەندايەتتى بۇ ۋى بىكرى، لە ھەردوۋك بوارى سەرەكىي شەعائىرو شەرائىعدا، نا ئەۋە ھەموۋى، پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لە ھىلە گىشتىيەكانىدا، يەككەدنگ و يەك قسە بوون، بەلەم لە پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بەۋلا بىكەۋە، جەنگەل و چىخوردىكە، نە كەس بەرپەى كەس دەپتۇ، نە كەس لە مەرى كەس دەخپۇ، نە كەس دان بە شتى كەس دادىتى، ۋەك خوا ﷻ دەفەرمۇ، لە قىامەتتى: ﴿كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَمَنَّا أَخْبَرًا﴾. الاعراف، لە دىئاشدا كەس شتى كەسى پىن راست نى، بۇجى؟ چونكە ھەركەسە رېئازەكەى لە ھەۋاۋ ئارەزوو و بۇچوۋنى خۇيەۋە ھاتو، ئەۋپەرى لەۋ عەقلەۋ، لەۋ تۋانا كەم و بچوۋكەۋە ھاتو، كە خوا بە مۇقۇ داۋە، تاكو پەيامى خۋاى پىن دەرگ بىكات و، ژيانى ماددىي خۋى پىن رىك بىغات، بەلەم ئەۋ عەقلە ھى ئەۋە نى، نەئىيەكانى بوۋنى پىن بزانى، كە: من چىم و كىم؟ دەبى چى بىكەم؟ خوا كىيە ﷻ؟ چۈن بپەرسىتى؟ پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) كىن؟ ژيانى دىئاۋ پۇژى دۋاىي چىن؟ ئەۋ نەئىيى و بابەتە مەزنانە، تەنيا لەپىتى

وہ حیوہ دەرک دەرکین و، دەرزانرین، بۆیہ ھەرکات مرؤف لہ پەيام و وەحیی خوا لایداپن، کەوتۆتە نێو جەنگەل و چخوردی پێچکەو بېردۆزەکانەوہو سەرگەردان بووہ، بۆیہ ھەمیشە خوا بېپروایی و ناھەق، بە: (ظلمات) تاریکییەکان، ناودەبا، ھەرودەھا ھەق بە: (نور) ڕووناکیی، چونکە ڕووناکیی وەك ھەق، یەكە، بەلام تاریکییەکان وەك ناھەق، زۆرو جۆراو جۆرن.

(۳) - ﴿وَلَا الظُّلُّ وَلَا الظُّرُّ﴾، ھەرودەھا سێبەر و گرەباش یەكسان نین، (الحرور أي: حرّ الشمس) (حرور) گەرمایی خۆرە، سێبەر و گەرمایی خۆر، یان سێبەر و خۆرەتاو، یان سێبەر و گرەبا، وەك یەك نین، ھەندیکیش گوتووایانە: (سُموم) ئەو گرەبا یەكە بە شەو ھەلەدەکا، بەلام (حرور) ئەو گرەبا یەكە بە ڕۆژ دێ، گرنگ ئەوەیە سێبەر و گەرمایە وەك یەك نین.

(۴) - ﴿وَمَا يَسْتَوِ الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ﴾، ھەرودەھا زیندووان و مردوووانیش یەكسان نین، واتە: ئەھلی نیمان کە بەھۆی نیمانەوہ زیندوون، ئەھلی کوفریش کە بەھۆی کوفرەوہ بە مردوو لہ قەلەم دەرەن، یەكسان نین.

(۵) - ﴿إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ﴾، بە دنیایی خوا ھەر کەسێك بێھۆی، پیتی دەبیسیتێن. ئەمە وەلامی پرسیارێکە کە لێرەدا سەرھەلەدەدا:

باشە مادام بڕوادار وەك بێنەر و، بېپروا وەك کوێر وایەو، ھەق وەك ڕووناکیی و، ناھەق وەك تاریکییەکان وایە، پاشان دینداریی و خواپەرستی، وەك ژایانی بەر سێبەر و، بېپروایی وەك ژایانی بەر خۆرەتاو، یاخود بەر گرەباو، بڕواداران وەك زیندووان و، بېپروایان وەك مردووان وان، ئەدی بۆچی پەيامی خوا کە بە پێغەمبەری خاتەم موحمەد ﷺ ناردوو یەتی بە تايبەت و، بە گشتی ھەموو پەيامەکانی خوا کە بە پێغەمبەراندان ناردوونی، بۆچی نە لە پێغەمبەری خاتەم ﷺ وەك پێویست پەيامی خوا وەرگیراوەو، نە لە پێغەمبەرانی دیکەش وەك پێویست ئەو پەيامانە ی خوا وەرگیراون؟ خوا لہ وەلامی ئەو پرسیارە

گريمانەيىبەدا دەفەرەمۇي: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَن يَشَاءُ﴾، بە دۇنيايى خوا ھەر كەستىكى بىيەۋى، پىتى دەبىستىتى.

(۶) - ﴿وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾، بە لَام تۆ ناتوانى بە كەسانىك كە لە گۆرەكاندان، بىيىستىتى، واتە: ناتوانى بە مردووانىك بىيىستىتى، كە خراۋنە نىۋ گۆرەكانەۋە، كەسانىك كە لە گۆرەكاندا نىزراۋن (بە خاك سىپىردراۋن) زۆر دوورن لەۋەى گويىان لە قسە بى، بىپروايانىكىش كە گوناھو تاۋانەكانى خويان، ۋەك چۆن كرمى ئاورىشم بە ليكى خۆى قۇزاخەيەك بە دەۋرى خويىدا دروست دەكاۋ، دوايى لە نىۋيدا دەمرى، بىپروايەكانىش بە ئىرادەۋ وىستى نازادانەى كە خوا پىيداۋن، تەۋنىكى چىرو پىرى گوناھانىان بە دەۋرى خوياندا چىنەۋە، خويان تىيدا قەتەس كىردەۋە، بۆتە پەردەيەك كە پەيامى خوا نەگاتە گوى و چاۋى عەقلى و دليان، بۆيە ناتوانى پىيان بىيىستىتى، ۋەك چۆن ناتوانى بە كەسانىك بىيىستىتى، كە لە گۆرەكاندا نىزراۋن.

(۷) - ﴿إِنَّ أَنتَ إِلَّا نَذِيرٌ﴾، تۆ تەنبا ترستىنەرو وشىاركەرەۋەى، (النَّذِيرُ: الْمُنْبِئُ عَنْ تَوَقُّعِ حَدُوثٍ مَّكْرُوهٍ أَوْ مُؤَلِمٍ)، (نَذِير) بىرىتە لە ھەۋالدىر بە شىك كە دەگونجى رپوۋىدا، كە بىرىتە لە شىكى ناپەسند، يان شىكى خراب، ياخود شىكى بە نازار.

ئەگەر تەماشاي ئەۋ ئايەتەنە بگەين، دەبىينىن خوا تەل ھەشت سىفەتى پىنكەۋە بەراۋرد كىردوۋن:

۱۰۲- كۆپرى و بىنەرى.

۳۰۴- تارىكايى و رپوۋناكى.

۵۰۶- سىبەرو گىرەبا.

۷۰۸- مردوۋان و زىندوۋان.

چۈارىان كە بىرىتىن لە: ۱- كۆپرى و، ۲- تارىكايى و، ۳- گىرەبا، ۴- مردوۋان، ئەۋانە سىفەتى بىپروايانن، چۈارشىيان كە بىرىتىن لە: ۱- بىنەرى و، ۲- رپوۋناكى

و، ۳- سێبەر، ۴- زیندووان، ئەوانەش سیفەتی برۆادارانن، هەر کەسێک بە نینسافەوه تەماشای نێسانی برۆادار وەك تەك و، كۆمەڵی برۆادار وەك كۆ بكا، هەرودەها تەماشای مەژۆفی بێپروا، كۆمەڵی بێپروایان بكا، زۆر بە درەوشاوهیی و بە جوانیی ئەو چوار جەوت سیفەتە دژ بەیەكە، واتە: ئەو هەشت سیفەتە، چوار لەواندا، چوار لەواندا، دەبینی، هەر بە پاستیی بابای بێپروا وەك كۆتەر وایە، نازانی لە كوێ هاتو، بۆچی هاتو، نازانی لای پاستی چیه، لای چیهی چیه، پێشەوهی چیه، دواوهی چیه! هەرودەها بابای بێپروا لە تاریكایدا، داهاوو و پابردوو و ئێستا، سەرودو و خوارووهی خۆی نازانی! ژانیشی بریتیه لە ژانێکی پێ لە مەینەتیی و ناپەهەتیی لە دەروونی خۆیدا، بە لە پروی ماددیشەوه خۆشگوزەران بێ، وەك کەسێک کە لەبەر گەربا دادەنیشی، لە ئەنجامی ئەوهدا کە دەروونی خۆی ژەنگاوی کردو، هەستەوهرەکانی خۆی ئەگەر عەقڵە ئەگەر پێنج هەستەکانن، ئەركی سروشتیی خۆیانان پێ ئەنجام نادات، بۆیە لە ئەنجامدا وەك مردوو وایە.

بە پێچەوانەوهش لە بەرانبەریندا نێسانی برۆادار، وەك کەسێکی بەرچا و پوونه کە دەبینی، نێمان لە وەك پووناکی و پۆشنایه کە کە مەژۆف دەوروبەری خۆی و، ئێستای خۆی و، داهاوووی خۆی پێ دەزانی، ژانی ئێماندارانە وەك ژانی بەر سێبەر و نێستی وایە، کە ئێسان تێیدا پشوو دەدا، دڵ ئارامە، هێمنە، بەرچا و پوونه، پشت بە خوا بەستوو، سەرەنجام بابای ئێماندارو کۆمەڵی ئێمانداران، وەك زیندووان وان، لەبەرئەوهی لە ناخەوه زیندوون، لە ناخەوه پاك و چاکن.

شایانی باسە لە تەفسیره‌کاندا ئەم فەرماشته هێزێ، بە بۆنەی ئەوهوه کە خوا ﷻ دەفرموی: ﴿وَلَا يَظَلُّ وَلَا يَحْزَنُ﴾، چونکە هەندێکیان وایان تەفسیر کردو، ئەو سێبەرە خۆخوا وەك پاداشت بۆ برۆادارانێ داناو لە بەهەشتدا، لەگەڵ ئەو دووگەڵ و گەرباو ناپەهەتییە، کە بۆ بێپروایانی داناو وەك سزا، یەكسان نین، چونکە خوا ﷻ کە لە سوورەتی (الواقعة) دا، باسی (أصحاب

الیمین) و (أصحاب الشمال) دهکات، ناوا باسی پاداشتی نهوانه دهکات، که به دهستی راست، نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان وهرده‌گرنه‌وه، ده‌فهرموی: ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ (۲۷) فی سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿۲۸﴾ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿۲۹﴾ وَظِلِّ مَمْدُودٍ ﴿۳۰﴾ وَمَأْوَا مَتَكُوبٍ ﴿۳۱﴾ وَفَكَهَمُوا كَثِيرًا ﴿۳۲﴾ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿۳۳﴾ وَفُشِّ مَرْمُوعَةٍ ﴿۳۴﴾ هاوه‌لانی راسته، هاوه‌لانی راسته چین؟ له نیو دره‌ختی (سیدر) دان، که درکه‌که‌ی شکتندراوه (بنی درکه) و، سیهریک که دوورو دریزه‌و، ناوتیک که هه‌لده‌رژئی (به شیوه‌ی تافکه) و، میوه‌ی زور، نه‌پراوو نه‌فده‌ده‌غه‌کراوه و، ته‌خت و نشینگه به‌رز کراوه‌کان.

به‌لام که باسی (أصحاب الشمال) دهکات، به پیچه‌وانه‌ی نیماندارانه‌وه، که ده‌فهرموی: ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمَانِ مَا أَصْحَابُ الْيَمَانِ﴾ (۱۱) فی سُورٍ وَحِيدٍ ﴿۱۲﴾ وَظِلِّ مِّنْ يَّحْمُورٍ ﴿۱۳﴾ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿۱۴﴾، واته: هاوه‌لانی چه‌به، هاوه‌لانی لای چه‌پ چونن؟ له نیو گره‌باو ناوی کولودان، سیهریک که دووکه‌له، نه سارده‌و، نه ریزو حورمه‌تیشی تیدایه.

نجا به‌و بونه‌وه، هه‌ندیک له تویزه‌ره‌وان نه‌م فه‌رمایشته‌یان هیناوه، به‌لام من وام ته‌فسیر کرد که سیهر (ظِل) و گره‌با (حَرُور) هه‌ر له دنیادان، ژیانی نینسانی برپادار وه‌ک هی که‌سیکه له ژیر سیهریک (نیسییه‌ک) دانیشتن و، پشوویدا‌بن، به‌لام ژیانی بیروایی وه‌ک حالی که‌سیک وایه له‌به‌ر گره‌با بیت، به‌لام ده‌شگونجی مه‌به‌ست پیتی نه‌وه‌بن، که نه‌و سیهره له پوژی دوایدا پاداشتی نیماندارانه، که لی‌رده‌ا خوا پاداشتی نیماندارانی له سیهره‌دا خولاصه کردوته‌وه، هه‌روه‌ک سزای کافرانیسی له گره‌بادا خولاصه کردوته‌وه.

فه‌رمووده‌که‌ش به‌م شیوه‌یه: (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: قَالَتِ النَّارُ: رَبِّ أَكُلْ بَعْضِي بَعْضًا فَأَذِنَ لِي أَنْتَفُسُ، فَأَذِنَ لَهَا أَنْتَفُسُ، نَفْسٌ فِي الشَّعَاءِ وَنَفْسٌ فِي الضَّيْفِ، فَمَا وَجَدْتُمْ مِنْ بَرٍّ أَوْ زَمَرِيرٍ، فَمِنْ نَفْسٍ جَهَنَّمُ، وَمَا وَجَدْتُمْ مِنْ خَرٍّ أَوْ حَرُورٍ، فَمِنْ نَفْسٍ جَهَنَّمُ) (أخرجه مسلم: ۱۴۳۴).

واتە: ئەبوو ھورەیرە رضی اللہ عنہ، دەگێڕێتەووە کە پێغەمبەری خوا ﷺ ئاگرى دۆزەخ گوتى: پەرورەدگارم! ھێندە ئاگرە کەم بە تینە ھەندیکم ھەندیکى خوارد، مۆلەتم بەدە دوو ھەناسە بەدەم، خوا مۆلەتیدا کە دوو ھەناسان بەدا، یەکتیکیان لە زستانداو، یەکتیکیان لە ھاویندا، ئنجا ھەر سەرماو سۆلە یەکتان بینی، ئەووە لە ھەناسەدانى دۆزەخە (لە زستاندا)و، ھەر گەرماو گەرەبا یەکیشتان بینی، ئەووە دیسان لە ھەناسەدانى دۆزەخە (لە ھاویندا).

واتە: گەرەباى ھاوین دەشوبھێتە ھەندیک لە گەرماى دۆزەخ، ھەرورە ک سەرماو سۆلەو زوقمى زستان دەشوبھێتە ھەندیک لە زەمھەریرو ساردیى دۆزەخ، ئەم فەرماشتە لێى وەرەدەگیرى کە دۆزەخ تەنیا گەرەباو گەرمیى نیە، بەلکەو سەرماو زوقمیشى تیدا ھەیە.

كەواتە: (بِالْحَقِّ) كە لە چەندەن ئايەت دووبارە بۆتەو، يانى:

۱- كاتىك تېمە تۆمان ئاردودە ھەق بووى و، لە كات و شوئنى خۇيدا بە شېۋەى خۇى كە پىك و راستە، تۆمان ئاردودە.

۲- ياخود: كە تۆمان ئاردودە، تۆ ھەقى و ھەقت پىيە.

۳- ياخود: ئاردنەكەى تۆ، ئاردنىكى ئاۋىتە بوو لەگەل ھەقدا.

(۲) - ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾، تۆ موژدەدەرو ترسېنەرى، يان: دىلخۇشكەرو ھۇشياركەردەو، ديارە پىغەمبەر ﷺ موژدەدەرو دىلخۇشكەر بوو، بۇ ئەوانەى فەرمانبەرىيى خوا دەكەن و، بەدەم بانگەوازى خواوە دىن، موژدەو بەشارەتيان پىندەدلو، دىلخۇشيان دەكات، بەو كە ھەم لە دنيادا سەرفرازو سەركەوتوو دەبن، ھەم لە دواپۇژىشدا پوو سوورو براوۋە دەبن.

لەبەرانبەرىش دا ترساندن و ھۇشياركەردنەكەشى بۆ سەرىپچىكارانە، كە ھەم لە دنيادا توۋشى پۇژ پەشىي و پەشىمانىي دىن، ھەم لە دواپۇژىشدا توۋشى زىانبارىي و مالىۋىرانىي دەبن.

(۳) - ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾، ھىچ كۆمەلگايەكىش نەبوو، مەگەر ترسېنەرو ھۇشياركەردەو يەكى تىدا گوزەراو، يەككە لە توۋزەرەوان دەل: ئۆممەت ئەوانەن كە دەچنەو سەر يەك باپىرە، ۋەك ئۆممەتەكانى: فارس و، پۇم و، ھىندو، كوردو، عەرەب و تورك و ... ھتد، بەلام من پىتموۋايە ئۆممەت بىرىتىن لە خەللىك كە لەسەر پىپازىك و لەسەر شتىك كۆدەبنەو، بۆيە لە راستىيدا ھەركام لە كوردو، عەرەب، و تورك، و، فارس و، ئەفغان و، ئىنگلىزو ... ھتد... ئۆممەتيان پىن ئاگوترى، بۆيەش قسەكەى ئەو زانايمە ھىنا، ئاكو بزانرى ئەو پايەش ھەيە، ئەگەرنا ئۆممەت دەگونجى بگوترى ئۆممەتى ئىسلامىي، دەگونجى بگوترى ئۆممەتى لىپىرالىستەكان، ئۆممەتى ماركسىستەكان، ئۆممەتى ئەمىرىكىي، واتە: ئەوانەى لەسەر شېۋەك لە ژيان و بەرنامە كۆدەبنەو، ئەوانە پىيان دەگوترى: ئۆممەت، ئۆممەتى ئىسلام لەبەرئەۋدى لەسەر ئىسلام كۆبۈنەو، ئۆممەتى

كوفر لەسەر كوفر كۆدەنەنە، ئۆممەتى شىرك لەسەر شىرك كۆدەنەنە، بەلەم ئەۋەدى دىكە پىيان دەگۈرتى گەل (قوم) و نەتەۋە (شەب)، گرنگ ئەۋەدە خوا دەفەرەمۇي: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾.

ھەلبەتتە ئۆممەت لىرەدا يانى: كۆمەلە خەللىكى زور، نەك ھەر تىرەو ھۆزىك لە ھەر شوئىك بوۋى، پىغەمبەرىكى تىدا پەۋانە كرابى، ئۆممەت واتە: خەللىكى زور لەھەر شوئىك بوۋى، ترستىرەو وشىاركەرەۋەپەكىيان تىدا پەۋان كراۋە، كە مەبەست پىغەمبەرەنە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ھەرچەندە وشەي (نَذِير): بەزۇرىي لە قورئاندا بۇ پىغەمبەرەن بەكارھىتراۋە، كە ئەۋان بە پلەي يەكەم بەناۋى خواۋە خەللىك ھۆشيار كىرەتەۋە، ھۆشداريان بە خەللك داۋە بە ناۋى خواۋە، ۋەك پەيامبەرى خوا، بەلەم دەشگونج مەبەست پىي غەبرى پىغەمبەرانىش بى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

۴- ﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، نەگەر بەدرۇشت دابىتىن (كافەرەكانى رۇزگارى خوت) بەدلىيى ئەۋانەي پىش وانىش بەدرۇيان دانائە، چىيان بەدرۇ دانائە؟ پەيامەكانى خوا، پىغەمبەرانى خوايان بەدرۇ دانائە.

كە دەفەرەمۇي: ﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ﴾، بىگومان ۋەلەمى ﴿يُكَذِّبُوكَ﴾، قىرتىندراۋە، چونكە دوايى كە دەفەرەمۇي: ﴿فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئەمە دەلالەت لەسەر ئەۋ ۋەلەمە دەكات، كە بەۋ شىۋەيەي لىدى: ﴿وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَلَا تَحْزَنَ وَلَا تَخْسَنُهُمْ مُفْلِتِينَ مِنَ الْعِقَابِ عَلَى ذَلِكَ، فَقَدْ كَذَّبَ الْأَقْوَامُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمُ، الْأَنْبِيَاءُ، وَغَوَّقُوا عَلَى ذَلِكَ﴾، واتە: نەگەر تۇ بەدرۇ دابىتىن، دلتەنگ مەبەۋ، پىت وانەبى لە سزاۋ تۆلەي خوا دەربازيان دەبى، لەسەر ئەۋ بەدرۇ دانائە، چونكە گەلە پىشۋەكانى پىش وان، كە پىغەمبەرانىيان بەدرۇ دانا، لەسەر ئەۋەش سزادان، كەۋاتە: ئەۋ گەل و كۆمەلگايەي تۆش لەسەر ئەۋە سزا دەدرىن، يان لە دىيادا، يان لە دواۋۇزدا، يان لە ھەردوۋكىاندا.

۵- ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾، پىغەمبەرانىيان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، موعىزەو بەلگە پۇشنەكانيان بۇ ھىتان، كە ئىسپاتى پىغەمبەرەپەتەيان بگەن.

۶- ﴿وَبِالْزُبُرِ﴾، ھەرودەھا پەندو ئامۇزگارەيان ھىتان، (زُبُر) كۆى (زُبُور)، (زُبُور) دەگونجىن بەو پەرەنە بگوترى كە شتىان تىدا نووسراو، كە پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ھەندىكىان مەرج نىە كىتەبى تەوايان پىدراپى، بەلەم زەبوورىان پىدراو، وەك خوا دەفەرموى: ﴿وَأَتَيْنَاكَ بِذُرِّيَّةٍ﴾، يانى: چەند پەرەپەك، بەلەم زۆرىك كوتوويانە: (زُبُور) واتە: ئەو كىتەبى كە ئامۇزگارەى و پەندو قسەى نەستەفى تىدەپە، لەلەپەن خواى پەرودەردگارەو، نەك ھوكمە شەرەپەكان.

۷- ﴿وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ﴾، ھەرودەھا پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، كىتەبى پۇشنەكەرەو شىان ھىتا.

۸- ﴿ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، دواپى ئەوانەى پىپروا بوون، گرەمن (سزەمەدان).

۹- ﴿فَكَيْفَ كَانَتْ نِكْرٍ﴾، ئىنجا ئاىا نكوولەپىلىكردنى مەن چۆن بوو؟! واتە: نكوولەپىلىكردنى مەن زۆر پىرەزاو سەخت بوو، ئەگەر خوا پەرەنەى گرت و، نكوولەپىلىكرد لەكەستەك، ماناى واپە شتەكەى بەھەلە دەزانى و، لەسەر ئەو شى سزەى دەدا، كەواتە ﴿فَكَيْفَ كَانَتْ نِكْرٍ﴾، نكوولەپىلىكردنى مەن، كە سزاو جەزەپەى مەن بەدواى خۇیدا ھىتا، چۆن بوو؟! يانى: ھىندە سەخت و پىرەزا بوو، وەسەف ناكردى.

بىگومان ئەمە ھەمووى دلدانەو دەپە بۇ پىغەمبەر ﷺ: تۆ دلى خوت سەغلەت و ناپەرەخت مەكە، كە تۆ بە درۆ دادەئەن، تۆ بەكەمەن پىغەمبەرەك نى بە درۆ دانراپى، ھەرودەھا كافەرەكانى پۇزگارى تۆش بەكەمەن كافرانەك نىن، كە پىغەمبەرەن و پەيامەكەى خوايان بەدرۆ دانابى، بەلكو ئەو عەدەت و نەرتەى لەمىزەنەى كافرانى رابردووپە، پىغەمبەرەنەش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ھەموويان لەگەل ئەو دەدا پەو بەپەو بوونەو.

لیرہدا خوا ﷻ کہ دہفہ رموی: ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْأُنْبُورِ﴾، خواستی شتی باس کردوون، بۆ پیغمبره ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ):

۱- ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾، هیچ گومانی تیدانیه مه بهست پینان نهو به لکه رهوشنانه، که پیغمبره ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، پینان بوون، بۆ سه مانندی پیغمبره رایه تی خوایان، ئنجا چ موعجیزه بووین، موعجیزه یه کی دیارو به رههست، چ به لکه یه کی دیکه ی روشن بووین، بایی نهو هیان کردبن، که نیسپاتی پیغمبره رایه تی خوایانی پیکیه، به لکه شمان نهو یه که له فورئاندا خویا پهروه ردگار وشه ی (الْبَيِّنَاتِ) ی زور به کار هیتاوه، بۆ به لکهو موعجیزه کانی پیغمبره ران، بۆ وینه: له سووره تی (الحدید) نایه تی (۲۵) دا دده رموی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ﴾، پیغمبره راغان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به به لکه رهوشنه کانهو نه ناردن، هیچ پیغمبره ریک نه بووه، مه گهر به لکه یه کی به دهسته وه بووه، نیسپاتی پیغمبره رایه تی خویا پین بکات، وهک پیغمبره ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له فرهامیشتی که دا دده رموی: ﴿أَمَّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أُعْطِيَ مِنَ الْآيَاتِ مَا مِثْلُهُ أَمِنْ عَلَيْهِ الْبَشَرُ﴾ (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۶۸۴۶، ومسلم: ۴۰۲).

واته: هیچ پیغمبره ریک له پیغمبره ران نه بووه، مه گهر خوا نیشانهو به لکه یه کی وای پیداوه، که له سه ره نهو رهو فیه کان برپا بینن، واته: بایی قه ناعهت پیته نانی رهو فیه کان بکات، که بزانه نهو که سه ی داوای پیغمبره رایه تی دهکا، پیغمبره ری خوایه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، چونکه جیاوازی نیوان راست و درو، بریتیه له به لکه.

۲- ﴿وَبِالزُّبُرِ﴾، گومان: (زُبُر) کوی (زُبُور) وه، زوریک له زانایان ده لَین: (زُبُور) مه بهست پیتی نهو قسه نهسته ق و په ندو ناموژگاریانه، که خوا ﷻ به پیغمبره رانی داوون، یان پیغمبره ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له بهر رهوشنایی وه حیه که دا که خوا بوی ناردوون، نهو قسه نهسته قانه یان کردوون، وهک فرهامیشته کانی پیغمبره ری خومان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، هه ندیکیش گوتوویانه: (زُبُور) کتیبیک بووه که خوا به پیغمبره رانی (عَلَيْهِمُ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) داوھ، بە لَام کتیبکی وەك تەورات و قوربان و ئینجیل تەواو نەبوو، بە وائایە کتیبک بیت گشتگیر بیت، بە لکو چەند بابەتیک بوو، لە چەند لاپەرە کدا نووسراو، چونکە هەندیک گوتووایە: (زُبُر، زَبَر، أَي: كَتَبَهُ وَخَطَهُ)، هەندیک دیکە گوتووایە: (زُبُور) واتە: نووسراویک کە بە خەتی درشت نووسرابن، بە لَام پرای یە کەم کە هی زۆر بە یە، وێچوو ترە.

۳- ﴿وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ﴾ هەروەها کتیبکی پۆشکەرەو، وەك تەورات و ئینجیل و قوربان و، هەر کتیبکی دیکە، خوا بە پیغمبەرائی دابن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، کە بۆ ئیمە باس نەکراو.

کە دەفەر موئ: ﴿مُرَّاخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (الْأَخَذُ: مُسْتَعَارٌ لِلِاسْتِصَالِ وَالْإِفْتَاءِ، شُبَّهَ إِهْلَاكُهُمْ بِاتِلَافِ الْمُغِيرِينَ عَلَى عَدُوِّهِمْ يَقْتُلُونَهُمْ وَيَغْنَمُونَ أَمْوَالَهُمْ)، خوای پەرەوێر دگەر لە چەند شوێنیکدا وشە (أَخَذَ) بە کار دین: ﴿وَأُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ (يَان: فَأَخَذْنَاهُمْ)، یان: (فَأَخَذْنَاهُمْ)، ننجا (أَخَذَ) لە نەسلدا بریتیه لەو کە شتیک بە دەست بگری، بە لَام خوازاو تەو بە ل بە یەنبرد و بنێکردن و، فەوتیترانی کافرەکان بە سزای خوا، چوێندراو بە لە بە یەنبردنی کەسانیک کە شەبە یخوون دەکەنە سەر دوژمنیان، دەیانکوژن و مآل و سامانە کەشیان بە غەنیمەت دەگرن (بە دیلیان دەگرن، ئەوی دەیکوژن دەیکوژن، ئەوانی دیکە بە دیل دەگرن).

کە دەفەر موئ: ﴿فَكَيْفَ كَانَتْ تَكْرِيرٍ﴾ ئەم تەعبیرەش هەم لیڕەدا هاتو، هەم لە چەند شوێنیک دیکە قورباندا هاتو، (فَكَيْفَ)، چۆن؟ ئەمە پرسیار کردن، (إِسْتِفْهَامٌ مُسْتَعْمَلٌ فِي التَّعْجِيبِ مِنْ خَالِهِم)، واتە: پرسیار کردن بۆ سەر سوپاماندن لە حالیان، واتە: حالیان زۆر خراب بوو، کە من نکوولیم لیکردن، (تَكْرِير: إِسْمٌ لِشِدَّةِ الْإِنْكَارِ، وَهُوَ هُنَا كِنَايَةٌ عَنِ شِدَّةِ الْعِقَابِ لِأَنَّ الْإِنْكَارَ يَسْتَلْزِمُ الْعِقَابَ عَلَى الْفِعْلِ الْمُنْكَرِ)، واتە: (تَكْرِير) ناو بە نکوولیلێکردن و، پەخنە لیکرتیتکی فورس

و سەخت، (ئەگەر) یانی: (ئەگەر)، (ئەگەر)، (ئەگەر) بە کەسەر قەرەبوو کراوەتەوه، واتە: نەکووڵییەتکردن و پەرخەنە لێگرتنی من چۆن بوو؟! لێرەدا ئەم تەعبیرە کینایەیه لەوه، کە خوا زۆر بە سەختیی ئەوانە ی سزاداوه، چونکە ئەگەر خوا پەرخەنە لە شتێک یان کەسانێک بگرێ و، نەکووڵییان لێ بکا، مانای وایە ئەو پەرخەنە لێگرتن و نەکووڵیی لێکردنە، سزا پەلکێش دەکا، لەسەر ئەو خراپەییە خوا پەرخەنە ی لێ گرتووه، چونکە خوا پەرخەنە لە شتی خراپ دەگرێ، کە پەرخەنەشی لێ گرت، مانای وایە ئەو بابایە ی ئەو خراپەییە هەیە، سزای دەدا.

کورتە باسێک سێ سەرنجی گرنگ

سەرنجی یەکەم: یەکیەک بۆی هەیه پرسیار بکات: بۆچی لە قورئاندا تەنیا ناوی ئەو پێغەمبەرە هاتووە، کە لە نێو کۆمەڵگایەکانی نیشتهجێی وڵاتانی ڕووبارەکانی نیل و دێجلەو فوراتدا هەبوون، هەر لە نووح و هەبەر، هەتا موحەممەد؟!

(١) - نووح (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، کە کەشتیەکی لەسەر چای جوویدی نیشتۆتەو، کە دیارە چای جوویدی سەرچاوەکانی دێجلەو فوراتی لێن و لەوێوەدێن، چای جوویدیشت تێستا دەکەوێتە کوردستانی باکوور، کە لکێندراوە بە دەوڵەتی تورکیاوە.

(٢) - ئیبراھیم (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، کە لە ئووری کلدانییەکان بوو، دواوی چوو بە شام و، دواوی چوو بە مێسڕو، بەشێک لە مأل و مندالی لە حەجاز داناوو، کەعبەیی لەوێ بنیاتناو، کەواتە: ئیبراھیمیش هەر لەو ناوچەیە بوو^(١).

(٣) - مووسا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، لە مێسڕ بوو، دواوی هاتو بە شام و، دواوی بەنووی ئیسرائیلی دەرباز کردو، لە دەشتی سینا بوو.

(٤) - عیسا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، دیسان لە فەلەستین بوو، سەفەریکیان کردو بەگەڵ دایکی بۆ مێسڕ بەپێی هەندێک لە ڕیواوەکان، دواوی هەر لە فەلەستین و لەو ناوچانە ژیاو، تاکو خوا بەرزێ کردۆتەو بە ئاسمان.

(٥) - موحەممەد (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، کە ئەویش هەر لە حەجاز بوو.

ئەنجا لێرەدا ئەو پرسیارە دەکری: بۆچی خوا ﷻ تەنیا ناوی ئەو پێغەمبەرە هاتو، هێناو؟! کە لەو دەفەرەدا بوون؟ بە تاییەت ئەوانە، کە بە ڕای زۆربەی زانایان،

(١) ڕوانە: مفصل العرب واليهود في التاريخ، أحمد سوسة، ص ٥٠٦، ٥٠٧ إبراهيم الخليل: مولده وسيرته.

پێنج پێغه‌مبەرە ھەرە گەورەکانن ، کە خوا ﷻ ھەم لە سوورەتی (شوری)دا ناوی ھەر پێنجیانە ھێناوە، کە دەفەرموێ: ﴿سَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ (١٣)، ھەرودھا لە سوورەتی (الأحزاب)یشدا دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ (٧)، بۆیە زانایان دەتین: خوا کە ناوی ئەو پێنجانە لە دوو شوێنی قورئاندا پێکەووە دێت، واتە: ئەو پێنجە، لەوانی دی پایە بەرزتر و مەزتر بوون (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

بەڵێ، ناوی پێغه‌مبەرانە دیکەش ھاتووە، بەلام ئەوانی دیکەش کەم و زۆر، نەگەر تەماشای بکەین ھەر لەو شوێنە بوون، جاری پێغه‌مبەرانە بەنو و ئیسرائیل ھەموویان ھەر لە ناوچەی شام و میسرو ئەوانە بوون، ھەرودھا پێغه‌مبەرەکانی دیکەش: یونس لە موسڵ بوو، لە (نەینەوا)، شوعەیب لە مەدینە بوو، ھوود کە پێغه‌مبەری گەلی عاد بوو، لە حیجاز بوو، ھەرودھا صالح کە پێغه‌مبەری گەلی سەموود بوو، لە حیجرو ئەو ناوچانە بوو، نشینگی ھەمووان دەکەوتە شام و حیجاز و میسرو عیراق و کوردستان، لووطیش کە برازای ئیبراھیم بوو، دیارە کە لە شام بوو؟!

وہ‌لامی ئەو پرسیارە، دووانن:

أ- ئەو شوێنانە نشینگی سەرەکیی مەرقابەتیی بوون، شوێنی نیشە جێبوونی مەرقابەتیی بە پلەی یەکەم ئەو شوێنانە بوون، واتە: دەورووبەری ڕووبارەکانی دیجلە و فورات و نیل، ناوچەکانی: کوردستان و عێراق و شام و میسرو حیجاز و دەورووبەریان، ئەو وەلامیک.

ب- وەلامیکی دیکە: خوا ﷻ زۆر بە پۆشنیی ئەوێ فەرموو کە مەرج نیە ناوی ھەموو پێغه‌مبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لە قورئاندا ھاتبێ و، مەرجیش نیە خوا ﷻ ھەر پێغه‌مبەرێکی ناردووە، ناوی ھێنابێ و، بەسەرھاتە کە بۆ پێغه‌مبەری خوا ﷻ

كېڭايىتىدۇ، كەۋاتە: بۆيە تەنيا ئەۋ يېڭەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ناويان ھاتو، لەبەر ئەۋەدى كە:

يەكەم: مەۋقايەتتى زىاتر لەۋ شۇئانە نىشتەجى بوون.

دوۋەم: ئەۋانە يېڭەمبەرانى بەرجەستەۋ بەرچاۋى خوا بوون بۇ مەۋقايەتتى، بە تايىبەتتى ئەۋ يېتجەي باسماڭىز: نوۋ و ئىبراھىم و عىساۋ موۋساۋ موھەممەد (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ئەگەرنا يېڭەمبەرانى دىكەش لە شۇئاننى دىكە ھەبوون.

ئەگەر تەماشاش بىكەين: ھەموو ئەۋانەي خۇيان بە شۇئىنكەۋتوۋى ئايىنىكى ئاسمانىي دەزانن، شۇئىنكەۋتوۋى ئەۋ يېتجەن: (صابىئە) كە خۇيان بە شۇئىنكەۋتوۋى نوۋ دەزانن، ھەرۋەھا خۇيان بە شۇئىنكەۋتوۋى بە ھىيا دەزانن، ديارە ئۆممەتتى نىسلام شۇئىنكەۋتوۋى ھەموو يېڭەمبەرانە، بەلام يېڭەمبەرى خاتەم موھەممەد ﷺ ئەۋ يېڭەمبەرىيە كە سەرمەشقىانە، ھەرۋەھا جوۋلەكە شۇئىنكەۋتوۋى موۋساۋ و، نەصرانىيەكان شۇئىنكەۋتوۋى عىساۋ، ھەرۋەھا ھەركام لە مەسۇلمانان و جوۋلەكەۋ نەصرانىي و صابىئەش، ھەموۋيان پىزۋ حورمەتتى زۇريان بۇ ئىبراھىم ھەيە (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)ۋ، ئەۋ خالى ھاۋبەشى بەينى ھەموۋيانە.

ھەندىك لە توپۇرەۋان لە ۋەلامى ئەۋ پىرسىارەي سەرۋەدا دەلئىن: لەبەرئەۋەي غەرب تەنيا ناۋى ئەۋانەيان بىستەۋ، بۆيە قورئان تەنيا باسى ۋانى كىردە! بەلام مەن ئەۋ ۋەلامەم پى بېھىزە، ھەرچەندە (مۇھەممەد الطاهر بن عاشور) يىش لە تەفسىرەكەي خۇيدا ھىناۋىيەتتى، ئەۋ ۋەلامەم پى بېھىزە، چۈنكە خوا ﷻ ئەم قورئانەۋ، يېڭەمبەرى خاتەمى ﷺ تەنيا بۇ گەلى غەرب نەناردەۋ، تاكو تەنيا پەچاۋى ئاستى پۇشنىرى ئەۋان بىكات، بەلكو بابەتەكە ئەۋەدە كە يېڭەمبەرە مەزىنەكان، ئەۋ يېتجەيان بە تايىبەت و، ئەۋاننى دىكەش، بەزۇرىي لەۋ شۇئانە بوون، كە لانكەي مەۋقايەتتى بوون، مەۋقايەتتى زىاتر لەۋ شۇئانە نىشتەجى بوۋە.

سەرنجى دووھەم: خوا ﷻ كە دەفەرموئى: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾، واتە: ھىچ كۆمەلگايەك نىيە مەگەر وشىاركەرەوھەيەكى تىدا گوزەراوھو پۇشتو، ئەمە پرسىيارىك دروست دەكات: كوان پىغەمبەرانى گەلانى ھىندو، چىن و، ئەمريكاو، ئەفريقاو، ... ھتد؟!

ئەم پرسىيارە دەگونجى دوو وەلامى بىرئىنەوھ:

يەكەم: ۱- خوا ﷻ لە سوورەتى (غافر) ئايەتى (۷۸) دا دەفەرموئى: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾، واتە: لە پيش تۆدا پىغەمبەرانىكىمان ئاردوون، ھەيانە بەسەرھاتىمان بەسەر تۆدا خوئندۆتەوھ، ھەشيانە بەسەرھاتىمان بەسەر تۆدا نەخوئندۆتەوھ، واتە: باس و خواسى نىيە لە قورئاندا.

۲- لە سوورەتى (النساء) ئايەتى (۱۶۴) دا، خوا ﷻ دواى ئەوھى باسى ژمارەيەك لە پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەكات و دوازە (۱۲) لە پىغەمبەران ئاودىتى، دواى دەفەرموئى: ﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ﴾، واتە: پىغەمبەرانىكى دىكەش كە پىشتەر بەسەرھاتىمان بەسەر تۆدا خوئندۆتەوھ، پىغەمبەرانىكىش كە بەسەرھاتىمان بەسەر تۆدا نەخوئندۆتەوھ.

كەواتە: مەرج نىيە ھەموو پىغەمبەرانى خوا، سەلات و سەلامى خوايان لەسەر بى، ئاويان لە قورئاندا ھاتبى.

دووھەم: پاشان وەك لە سەرنجى يەكەميشدا باسماں كەرد: خوا ﷻ ئەو پىغەمبەرانەى زياتر ئاوهناوھ كە لەو شوئىندا بوون، كە مرقاھەتتى زياتر لەوئى نىشتەجى بوو، واتە: دەورى رۆبارەكانى دىجلەو قورات و نىل.

سەرئىچى سىيەم: بىگومان ھىچ پىغەمبەرىك نەھاتوھ كە بەلگەيەكى پى
نەبىت، ئىسپاتى پىغەمبەرايەتسى خۇي پى بىكات، ئىنجا مەرج نىيە ئەو بەلگەيە
تەنبا موعجىزەيەكى بەرھەست بووبى، ئەوھى خوا لە فۇرئاندا بۇ ئىمەي
باسكردوھ:

۱- حۇشترەكەي صالىحە (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، كە لە چىايەك ھاتۇتە دەر.

۲- گۇچان و دەستى مووسابە (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، وئىراي كۇمەلىك موعجىزەي دىكە،
كە سەرجه ميان نۇ بوون، خوا لە سوورەتى (الإسراء) دا دەفەر موى: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى
تِسْعَ آيَاتٍ يَتَذَكَّرُ﴾.

۳- پاشان موعجىزەكانى (عيسى) (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، كە خوا دەفەر موى: مردووى زىندو
دەكردوھ، نەخۇشەكانى بەلەك و، كۆيرى زگماك و، لاللى زگماكى چاك دەكردەنەوھ، لە
قور بالندەي دروست دەكردو فووى پىدا دەكردو ددفرى و، چەند موعجىزەي دىكەش،
خوا ﷺ تەنبا ئەوانەي بۇ ئىمە باسكردوون، ئەدى پىغەمبەرانى دىكە؟
لە وەلەمدا دەللىن:

يەك: پىغەمبەرانى دىكەش دەگونجى لەو شىوھ موعجىزانەيان بووبى.

دوو: بىگومان: ﴿آيَاتٍ يَتَذَكَّرُ﴾، ھەر ئەوھ نىيە كە موعجىزەي بەرھەست بى، بەلكو
ھەركام لەو پىغەمبەرانە بە جۇرىك خوا ﷺ پشتگىرىي كردوھ، كە خەلكەكەي بزنان
پىغەمبەرى خوايە، ئىنجا ئەگەر بەھۇي پەوشتى بەرزو جوانىيەوھ بووبى، كە ھەموو
پىغەمبەران واپوون، ئەگەر بەھۇي زانىارىي و قسەزانى و لىزانىيەكەوھ بووبى، ئەگەر
بەھۇي حالەتتىكى دىكەي تايەتسى لە جەستەياندا، بووبى، مووسا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)
دەستى راستى خستۇتە بن ھەنگلى و دەرى ھىتناوھ، وەك گلۇپ نايساوھ، دەگونجى
ئەو پىغەمبەرانەش تايەھەندىيەكى وا لە جەستەياندا بووبى، ياخود بە شىوھيەك لە
شىوھەكان بووبىتيان و، مەرج نىيە ھى ھەمووان ھەر ئەو موعجىزانەيان بووبى، چونكە خوا

﴿مُعْجِزَةٍ﴾ موعجزہی ہر کام لہ پیغہمبہرانی بہ شیوہیک ناردوہ، کہ لہ گہل ناستی فیکرو
 فہرہنگ و پوئنبیریئو ٲو خہلک و گہل و نہتہوہیدہدا بگونجی، کہ بویان تیرراوہ، ہہر
 بویہ موعجزہی پیغہمبہری خاتمہ موحمہمہد ﴿﴾ ٲہم قورٲانہیہ، وہک خوا لہ سوورہتی
 (العنکبوت) دا دہفہموی: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ
 اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنْ
 فِي ذَلِكَ لَرْحْمَةٌ وَذِكْرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾﴾، موحمہمہد ﴿﴾ تہنیا ٲہم قورٲانہی
 ہیناوہ، وہک بہلگہ بؤ سہلماندن پیغہمبہرایہتی خوی، کہ زور لہ مسولمانان تہوہ
 نازانن، وا دہزانن کہ ٲاو لہتو پہنجہکانی ہاتوٲہ دہری و، خواردنی کہمی بہ پارانہوہ
 بؤ زور بووہو، دہنکہ چہو (بہرد) لہ دہستیدا تہسبیحاتی کردوہو، بنکہ خورمایہکہ
 نالاندوویہتی و، گہلک شتی دیکہ، کہ پیغہمبہری خوا کہ بوونی، گہلک لہ مسولمانان
 وا دہزانن، نہوانہش ہہموویان موعجزہی نیسٲاتی پیغہمبہرایہتی موحمہمہدن ﴿﴾!!
 بہلام نا، تہوانہ ہہموویان بہپہلی یہکہم ریز لیگرتنی خوا بوون بؤ پیغہمبہر ﴿﴾ و بہ
 پہلی دووہم بؤ ہاوہلانی، کہ لہ ہہندیک تہنگانہو نارہحتی دہربازیان بکا، ہہروہا
 مسولمانانیش زیاتر نیمانیان پی داہہزری، تہگہر نا تاکہ شتیک کہ پیغہمبہر ﴿﴾ وہک
 بہلگہ بؤ نیسٲاتی پیغہمبہرایہتی خوی، بہکاری ہینابن، ٲہم قورٲانہ بووہو، کہ خوا
 لہ سوورہتی (العنکبوت) دہفہرموی: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ
 إِنَّمَا الْآيَاتُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
 يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنْ فِي ذَلِكَ لَرْحْمَةٌ وَذِكْرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾﴾، واتہ: گوتیان:
 بوچی نیشانہی لہ پہرودہر دگاریہوہ دانابہزنہ سہری؟ ((آیات) کوی (آیہ)ہ، ٲہم نایہتہ
 مہبہست پی رستہکانی قورٲان نیہ، بہلکو مہبہست پی موعجزہ بہرہستہکانہ، وہک
 ہی پیغہمبہرانی پیٹشو (ٲہی موحمہمہد ﴿﴾ بلن: موعجزہکان و نیشانہکان تہنیا لہ
 لی خواوہن، من تہنیا وشیارکہرہوہیہکی روون و ناشکرام، (ٲنجا موعجزہو بہلگہیان
 بوچیہ؟!) نایا بؤ تہوان بہس نیہ کہ تیمہ کتیبیکمان بؤ تو داہہزاندوہ، بہسہریاندا
 دہخوئندر تہوہ (تہوہ موعجزہی توہ) لہوہدا (لہ داہہزاندنی قورٲان و لہ کتیبہدا)
 بیرخستہوہو، بہزہی ہہیہ (لہ لایہن خواوہ) بؤ کہسانیک بروا بیتن.

بۇ كەسانىك بىروا بىنن، ئەم قورئانە موعجىزەو بەلگەى پىغەمبەرى خاتەمە ﷺ.

ئىنجا حىكمەتى ئەوەش:

بەكەم: ئەم قورئانە وىراى ئەوەى بەلگەى ئىسپاتى پىغەمبەرايەتىى موحەممەدە ﷺ، خودى بەرنامەكەشپەتى.

دووەم: ئەم قورئانە وىراى ئەوەى بەلگە بوو بەدەستى پىغەمبەرەو ﷺ، بەلگەشە بەدەستى ئۆممەتىشپەو، بەلام پىغەمبەرانى پىشوو، چونكە بۇ كۆمەلگايەكى دىارىيىكراوو، بۇ كاتىكى دىارىيىكراوو، بۇ قۇناغىكى دىارىيىكراو، ھاتوون، موعجىزەكەشپان پەيوەست بوو بە خۇيانەو، بە كات و شوئىنى خۇيانەو، كاتى خۇيان وەفاتپان كىردو، موعجىزەكەش نەماو، بەلام چونكە پىغەمبەرى خاتەم موحەممەد ﷺ بۇ ھەموو مۇقايەتىى ئىتىرداو، بە درىزايى زەمان و بە پانايى زەمىن، ھەرەك چۆن بەرنامەكەى بەردەوامەو، پارىزراو، خوا پاراستووئەتى، بەلگەكەشى لەتىو بەرنامەكەدا پارىزراو، ئىستائەو بەلگەيەى كە موحەممەد ﷺ پىتى بوو، بۇ ئىسپاتى پىغەمبەرايەتىى خۇى، ئىمەش پىمانە، كە قورئانە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

❖ دهرسی چوارهم ❖

پىناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە يازدە (۱۱) ئايەت دەگىرتە خۇي، ئايەتەكانى: (۲۷ - ۲۷)، لەم يازدە ئايەتەدا، خۇاي بىن وئە باسى دياردەى جياوازىي پەنگەكانى ميوەى درەختان و، چىاكان و، مەرۇف و، ژياندارو ئازەلانى كىردو، بەو بۆنەيەشەو، مەدح و ستايشى زانايانى كىردو، كە تەنھا ئەوان وەك پىويست سام و ھەببەتى خۇايان لە دلدايەو، بە مەزنگرتنەو لىتى دەرستىن، واتە: ئەو زانايانەى كە بە دروستكراودەكانى خۇا زانان، ھەرۈەھا بە وەحىي و پەيامى خۇا زانان.

دوايى ستايشى كۆمەلىك كراو، كە خۇيەنەرى كىتتىبى خۇا، بەرپاكەرى نوئىز و، سامانى خۇشيان دەبەخشن لە پىناوۋ خۇادا.

دوايى باسى كىتتىبى ھەقى خۇا كراو، كە بۆ موھەممەد ﷺ سىروشكراو، واتە: قورئان، ئەو كىتتە ھەقە بەرپاست دانەرى كىتتەكانى پىش خۇيەتى، ھەرۈەھا پەيامەكانى پىش خۇي كە بۆ پىغەمبەرانى دىكە نىردراون ﷺ، بەو بۆنەيەشەو، خۇا ستايشى ئەو بەندانەى خۇي كىردو، كە ھەلىبىزاردوون و، كىتتىبى خۇي پىداون و، لە كىتتىبى خۇيدا شارەزاي كىردوون، دواي پۆلىن كرانشيان بۆ سى كۆمەل، ستايشى ئەوانەيان كراو بە تايەت كە لە چاكاندا پىشەدەكەونەو، باسى پاداشتى بەرزو ئاوازەيان كراو، لە رۆژى دوايىدا، كە بەھەشتە پىر نازو نىعمەتەكانى خۇان.

لە كۆتايى دا، باسى سزاي بىرەزاي خۇاي دادگەر كراو بۆ بىرپوايان، كە ئاگرى بىن ئامانى دۆزەخە، ھەرۈەھا باسى پەشمانىي و بىن دەرەتانبى دۆزەخىيەكان كراو، ھەرۈەھا سەرزەنشتى خۇا ﷻ بۆيان، كە ئايا بايى ئەوئەندە ئەمانزىاندن، كە ئەگەر ھەر كەسىك ويستباي بىرى بگەوتتەو، بىرى دەكەوتتەو؟ واتە: ئەو

پاستیانه‌ی بیر ده که و تنه وه، که له پئی وه حییه وه خوا به پیغه مبه راندا ۱۱۱
ناردوونی.

﴿الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَخِيلًا أَلْوَنًا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ
بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهَا وَعَرَبِيبٌ سُودٌ ﴿٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ وَأَلْأَنْعَامِ
مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّكَ اللَّهُ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٨﴾
إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
يَرْجُونَ جَعْدَةً لَّن تَكْبُرَ ﴿٩﴾ لِيُؤْفِكَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ
غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿١٠﴾ وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ
اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿١١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ
لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنُ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ
﴿١٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِن ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ
﴿١٣﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿١٤﴾ الَّذِي أَلْهَنَّا دَارَ
الْمَقَامِ مِن فَضْلِهِ لَا يَسْتَأْذِنُ فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّ فِيهَا ثُغُوبٌ ﴿١٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ
جَهَنَّمَ لَا يَبْغُضُ عَلَيْهِمْ فتُونُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ
﴿١٦﴾ وَهُمْ يَصْطَرِغُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا
بَتَدَكَّرْ فِيهِ مَن تَذَكَّرْ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ﴿١٧﴾﴾

مانای دهقاو دهقی نایه‌ته‌کان

ئاڤا (به چاوی سەر، یان به چاوی عقل و دڵ) نه‌تدیوه، که خوا له ناسمانه‌وه ناوێکی دابه‌زاندوه؟! ئنجا (دره‌ختی) میوه‌رەنگ جیاوازه‌کامان پێ (له‌زه‌وی) ده‌ره‌تیاون، هه‌روه‌ها له‌ چاگانیشدا ڕنگاو هێله‌ ڕەنگ سپیی و سووره‌ ڕەنگ جیا‌یه‌کان و، ڕەنگ ڕەشه‌ تۆخه‌کان هەن (١٧) دیسان هەر به‌و شیوه‌یه‌ له‌ خه‌ڵک و ژيانداران و ئاژه‌لانی‌شدا، ڕەنگه‌ جیاوازه‌کان هەن، به‌دڵنیایی‌ش له‌نیۆ به‌نده‌کانی (خوادا) ته‌نها زانیان (به‌ شیوه‌یه‌کی شایسته‌) لیترسان و به‌مه‌زنگرتیان بو‌ خوا هه‌یه‌، بێگومان خوا زالی لی‌بورد‌یه‌ (١٨) به‌راستی ئه‌وانه‌ی کتیبی خوا ده‌خوێننه‌وه‌و، شوێنی ده‌که‌ون و، نوێژیان به‌ڕ‌پا‌کردوه‌و، له‌وه‌ی پیمان دا‌ون به‌ په‌نه‌انی و به‌ناشکرا ده‌به‌خشن، به‌ هیوای سه‌وداو بازرگانی‌ه‌کن (له‌گه‌ڵ خوادا) که‌ هه‌رگیز زیان ناکات (١٩) (ئه‌و کاره‌ چاکانه‌ ده‌که‌ن) تاکو (خوا) به‌ ته‌واوی پاداشته‌کانیان بداته‌وه‌و، له‌ به‌خشی خۆشی بۆیان زیاد بکات، بێگومان نه‌و لی‌بورد‌ه‌ی سوپاسگوزاره‌ (٢٠) نه‌وه‌ی له‌کتیب‌ش بۆلای تۆمان سروش‌کردوه‌ (ئه‌ی موحه‌مه‌د!) هه‌ر ئه‌وه‌ هه‌ق و راسته‌، به‌راستدانه‌ری ئه‌و (کتیب) انه‌ی پێش خۆیه‌تی، به‌دڵنیایی خوا شاره‌زاو بینه‌ری به‌نده‌کانیه‌تی (٢١) دوا‌ی کتیبه‌که‌ی غۆم‌ان‌ کرده‌ میراتی ئه‌وانه‌ی له‌به‌نده‌کامان هه‌ڵمان بژاردن، ئنجا هه‌یانه‌ سه‌تمکاری خۆیه‌تی و، هه‌یانه‌ میانجیه‌و، هه‌یانه‌ به‌ مۆله‌تی خوا، (له‌ نه‌جامدان) ی چاکه‌کاندا، پێش که‌وتویه‌، نا ئه‌وه‌شه‌ به‌خشی گه‌وره‌ (له‌ لایه‌ن خواوه‌) (٢٢) ده‌چنه‌ ئێو به‌هه‌شتانیکی هه‌میشه‌یه‌وه‌، به‌ بازنه‌ی زێرو گه‌وه‌هر ده‌راز‌بند‌رنه‌وه‌و، پۆشاک‌یشان له‌وی ئاوریشه‌ (٢٣) (پاش نیشته‌جێبوونی‌شان) له‌ به‌هه‌شتا گوتیان: ستایش بو‌ ئه‌و خوایه‌ی که‌ خه‌م و په‌ژاره‌ی نه‌هێشتین، بێگومان په‌روه‌ر‌دگارمان لی‌بورد‌ه‌ی سوپاسگوزاره‌ (٢٤) ئه‌و که‌سه‌ی له‌ به‌خشی خۆیه‌وه‌، له‌ مه‌نزله‌گای هه‌میشه‌ تیدا مانه‌وه‌دا، نیشته‌جێی کردین، هیچ جو‌ره‌

ماندووېه تېی و شه که تیمان تېیدا تووش نابى ﴿٢٥﴾ ئەوانەش که بېروا بوون (بەوې که پتوېست بوو بېروا پت بھینن)، ناگرى دۆزەخيان هەيه نه بېرارى مردنيان بەسەردا دەدرى، که ھەرن، نه نازارە که شيان لەسەر سووک دەکرى، بەو شىوېه سزای ھەر ناسو پاس و سېلەيە ک دەدەين ﴿٢٦﴾ لە حالێکدا که ئەوان ھاوارو پۆی تېدا دەکەن (دەلێن): پەرەردگارمان! دەرمان بێنە، کردەوې باش دەکەين جياواز لەوې پېشتر دەمانکرد، (خوا دەفەرموى): ئابا ھېندەمان نەژياندن که ئەوې بېھوې (راستىھەکانى) بېر بکەوئەو، بېرى دەکەوئەو، وريا کەرەو و ترسێنەریشان بۆ نەھات (کە چى ھېچ گوێتان پت نەدا)؟! دەجا (سزای دۆزەخ) بچێژن، مسۆگەر ستمکاران ھېچ پشتىوانىيە کيان نېە ﴿٢٧﴾.

شیکردنەوې ھەندىک لە وشەکان

(جُدُّ): (جَمْعُ جُدَّةٍ أَي: طَرِيقَةُ ظَاهِرَةٍ، طَرِيقُ مَجْدُودٍ: مَسْلُوكٌ مَقْطُوعٌ، وَجَادَةُ الطَّرِيقِ مَا يَنْشِئُ عَلَيْهَا النَّاسُ)، وشەى (جُدَّة)، کە دەفەرموى: ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُا وَغَرَابِيبُ سُودٍ﴾، کۆى (جُدَّة)، (ي: طَرِيقَةُ ظَاهِرَةٍ، يانى: پتە کى ديار، (وَطَرِيقُ مَجْدُودٍ: مَسْلُوكٌ مَقْطُوعٌ)، پتە کى بگيرتە بەرو بېردرى، (وَجَادَةُ الطَّرِيقِ)، يانى: نۆوہ راستى پتە، رتە کە کە خەلک پتەدا بېروات، ھەلەبەتە لێرەدا کە دەفەرموى: ﴿جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُا وَغَرَابِيبُ سُودٍ﴾، مەبەست پتە ھتێل و خەتەکانى چياھەکانە، کە ھەندىکيان سوور باون، ھەندىکيان سپى باون، ھەندىکيان پەشى تۆخن.

(وَغَرَابِيبُ سُودٍ): (جَمْعُ غَرَابِيبٍ، وَهُوَ الْمُشْبَهُ بِالْغَرَابِ فِي السَّوَادِ)، (غَرَابِيبٍ)، کۆى (غَرَابِيبٍ)، ھەوېە کە لە رەشىدا وە کەلە رەشە وابى، زۆر زۆر رەش بى، کەواتە: (أَسْوَدَ غَرَابِيبٍ)، وە کە (أَبْيَضَ نَاصِعٍ) و (أَضْفَرُ قَاقِيعٍ)، سېھەيە کى زۆر سپى و، زەردىکى زۆر تۆخ و، رەشىکى زۆر رەش.

(لَنْ كَبُورَ): واتە: زىيان ناكات، (الْبَوَارُ: قَرُطُ الْكَسَادِ)، كەسەتك لە سەھوداۋ مامەلەكەيدا زۆر زەرەر بىكات، دەلەين: (بَارَ، يَبُورُ)، يان (بَارَتْ تَبَارَتْهُ)، واتە: بازىرگانىيەكەى زۆرى زەرەر كرد، (وَعَبَّرَ عَنِ الْهَلَاكِ بِالْبَوَارِ، بَارَ الشَّيْءُ بَوَاراً وَبُوراً)، وشەى (بُوراً)، بەكارھەتەرەۋە بۆ لە بەين چوونى شەتەك، دەگوتى: (بَارَ الشَّيْءُ بَوَاراً وَبُوراً)، واتە: ئەو شەئە لە بەين چوو، بە لەبەين چوون، (بَوَاراً وَبُوراً)، ھەردووکیان چاۋگن، كە دەفەرمىۋى: ﴿بِحَزْنِهِ لَنْ كَبُورَ﴾، بازىرگانىيەك كە زىيان نەكات.

(جَنَّتٌ عَدْنٍ): باخانىك كە ھەمىشەين، (عَدْنٌ بِالْمَكَانِ: اسْتَقَرُّ الْمَعْدِنُ: مُسْتَقَرُّ الْجَوَاهِرِ)، (عَدْنٌ بِالْمَكَانِ) واتە: نىشتە جەننى شوئەكە بوو، (مَعْدِنٌ) نشینگەۋ كانىيى كانزايان، لەبەر ئەوھى شوئەكەى چەسپاۋە.

(مُحَلَّلُونَ): دەپازتەندىرەنەۋە، (حَلَّى يَحْلَى)، پازايەۋە، دەپازتەنەۋە، (حُلُوا)، پازتەنەۋە. (أَسَاوِرَ): (جَمْعُ سَوَارٍ)، ھەندىكىش گوتتويانە: (جَمْعُ أَسْوَرَةٍ) و (أَسْوَرَةٍ جَمْعُ سَوَارٍ)، كەواتە: (أَسَاوِرَ)، كۆى كۆيە، (جَمْعُ الْجَمْعِ)، (سَوَارٍ) ىش واتە: بازن. (الْمَقَامَةُ): (أَي: الإِقَامَةُ)، شوئى نىشتە جەننى بوون و تەدا مانەۋە.

(نَصَبٌ): (النَّصْبُ وَالنَّصَبُ: النَّصَبُ)، واتە: ماندوئىتى.

(لُغُوبٌ): (اللُّغُوبُ، التَّعَبُ وَالنَّصَبُ، أَتَانَا سَاغِباً لَّاغِباً، أَي: جَانِباً تَعِباً، ﴿لَا يَسْتَأْذِنُ فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَسْتَأْذِنُ فِيهَا لُغُوبٌ﴾، (لُغُوبٌ)، ماندوئىتى و شەكەتتى، دەگوتى: (أَتَانَا سَاغِباً لَّاغِباً، أَي: جَانِباً تَعِباً، فَلَانَكەس هات بۆ لمان بە برسىتى و ماندوئىتى، بەلەم (لُغُوبٌ)، پىتم واىە لە كوردیدا دەپتەۋە بە شەكەتتى، چونكە (لُغُوبٌ)، لە دواى ماندوئىتىيە، دواى ئەوھى ئىنسان ماندوو دەپت، دوايى كە لە ماندوئىتىيان برسى لى دەپت، دەگوتى: شەكەت بووۋە فەزەى لى بىراۋە.

(صَطْرَحُونَ): (الْإِصْطِرَاحُ: الْإِتْعَالُ مِنَ الصُّرَاخِ، وَهُوَ الصَّبَاحُ بِشِدَّةٍ وَجْهْدٍ، وَالْإِصْطِرَاحُ مُبَالَغَةٌ فِيهِ)، (اصْطِرَاحٌ)، لەسەر كىشى (الْإِتْعَالُ) ە لە (صُرَاخٌ) دودە ھاتوۋە، كە برىتىيە

له هاوارکردنی زۆر توندو، به خۆ ماندووکردنهوه، چونکه (اضطراخ)، زێده‌پۆیی کردنه له هاوارکردن و هاوارو برۆ.

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان

خوایه‌كۆی له‌م یازده ئایه‌ته‌ موباره‌كه‌دا، سه‌رنجمان پاده‌كیشی بۆ چاكه‌و نېعه‌مه‌ته‌كانی خۆی، كه‌ له‌ نێواندا جیاوازی و په‌نگاو په‌نگی دروستكراوه‌كانی خوايه، چ له‌ میوه‌كاندا، چ له‌ چیايه‌كاندا، چ له‌ مروّقان و ژيانداراندا، به‌ گشتی و نازه‌لان دا به‌ تايه‌ت، دوايی خوا ٱیاسی زانایانی له‌ خوا ترس ده‌كات، كه‌ سام و هه‌یبه‌تیان هه‌یه‌ به‌ رانه‌ر به‌ خوا، كه‌ به‌ راستی هه‌ر زانایان به‌ ته‌واوی نه‌و هه‌سته‌یان هه‌یه‌، ئنجا باسی خه‌سه‌له‌ته‌ سه‌ره‌كیه‌كانی پروادارانسی سه‌رفراز ده‌كات، ئنجا باسی پۆلێنکردنی مسوڵمانانی هه‌لگری قورئان و، سه‌ره‌نجامی خیریان، ده‌كات، دوايی باسی سه‌ره‌نجامی شووم و ناره‌حه‌تی بی‌ پروایانك ده‌كات كه‌ له‌ ته‌مه‌نی خۆیان به‌هرده‌مه‌ند نه‌بوون، نه‌و ماوه‌یه‌ی كه‌ خوا ٱیاسی ژياندوونی، وه‌ك ده‌رفه‌تێکی زێڕین و هه‌لیك نه‌یانقۆستۆته‌وه‌، كه‌ خوايان بیر بکه‌وێته‌وه‌و، بزانیان بۆچی لی‌ره‌ن و، بۆچی هاتوون و، بۆ كۆی ده‌چن؟!

خوایه‌كۆی ده‌فه‌رموی: ٱلَّذِیْ رَأَىٰ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ ٱیاسی نایابی كه‌ خوا له‌ ئاسمانه‌وه‌ ئاوی دابه‌زاندوه‌؟! ٱیاسی نایابی، زانایان ده‌ڵێن: لی‌ره‌دا ده‌گونجی مه‌به‌ست له‌ بینین، دیتنی چاو بی، چونكه‌ به‌ چاو ده‌بینی، كاتێك ئاو كه‌ له‌ ئاسمان دێته‌ خوار، هه‌روه‌ها كه‌ میوه‌كانی پی‌ ده‌پوێن، هه‌روه‌ها چیايه‌كانیش كه‌ په‌نگیان جۆراو جۆره‌و، خه‌لك و ژيانداران و نازه‌لانی‌ش.

ده‌شگونجی مه‌به‌ست پیتی له‌ دیتنی عه‌قل و دڵ بی، چونكه‌ هه‌موو نه‌و شتانه‌، مه‌رچ نه‌ه‌ راسته‌وخۆ به‌ چاو ببینی، هه‌ردووکی‌شان ده‌گرێته‌وه‌، هه‌م

چاوی سهر، ههم چاوی عه قَل و دَلَّ ﴿۱﴾ اَلْزَرَّ تَرَّ ﴿۲﴾، ثایا نه تدی؟! که لیره دا نهو
 پرسیارکردنه پرسیارکردنی چه سپاندن (استفهام تقریری) ه، چونکه شتیکی ناشکرایه و،
 شتیک نیه که نکوولی لَ بکری، ثایا نه تبینی که خوا له ناسمانه وه، له سه ره وه
 ناوی دابه زاندوه؟! وه ک زور جار گوتوو مانه: خوا نافه رموی: باران، یان به فر، یان
 ته رزه، که دهفه رموی: ناویکی دابه زاندوه، واته: به ههر سَی حاله تی باران و
 به فرو ته رزه، ﴿۳﴾ فَأَخْرَجَنَا بِرَ، نَزَرَتْ مُخْلِطًا اَلْوَنًا ﴿۴﴾، پَیشتَر به شیوه ی نادیار (غالب)
 ده بفه رموی، دواتر خوا ﴿۵﴾ یه کسه ر ده یکاته حاله تی دواندن و فره میاشتکردن
 (خطاب) دهفه رموی: به و ناوه که دامانبه زاندوه، بیگومان له زهوی، پیمان
 دهره ینا، ﴿۶﴾ نَزَرَتْ مُخْلِطًا اَلْوَنًا ﴿۷﴾، چهند میوه یه ک که رهنکه کانیان جیا جیان،
 هه تبه ته رهنکه جیاوازه کان ههر له یه ک میوه ش دا ههن، بَو نمونه: سَیوی
 سوور هه یه، سهوز هه یه، زهره هه یه، یان ترَی سَپی هه یه، رهش هه یه، یان
 ترَی بَوَلد و درشت هه یه، هی بَوَلد و ورد هه یه، ترَی بَی نَیوک هه یه و ... هتد،
 نجا بجو بَو جوره کانی دیکه میوه کان، له یه ک جوری میوه ش رهنکی جیاواز
 ههن، چ جای میوه کانی دیکه نه گهر پَیکه وه دابنَین به چهند رهنکیکی جیاواز،
 چهند دیمه نَیکی سه رنجا پَکِشیان هه یه؟! ﴿۸﴾ وَمِنَ اَلْجِبَالِ جُدُ بِضٌ وَخُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ
 اَلْوَنًا ﴿۹﴾، ههروه ها له چیا به کانیش هَیله سَپی و سووره رهنک جیاوازه کان،
 (جُدَد) کوی (جُدَد) به، به مانای رَنکه دَیت، ههروه ها به مانای هَیَل و ده مار
 دَی، (بِض) کوی (أَبِض) ه واته: هَیله سَپی به کان ههن، (خُمْر) کوی (أَخْمَر) ه،
 ههروه ها هَیله سووره کانیش ههن، ﴿۱۰﴾ مُخْتَلِفٌ اَلْوَنًا ﴿۱۱﴾، نجا له وانیش سووری
 تَوَخ و کَال هه یه، سَپی ساف و، سَپی مه یله و زهره هه یه و، سَپی تَیکه ل له
 رهنکی دیکه هه یه، ﴿۱۲﴾ وَغَرِيبٌ سُودٌ ﴿۱۳﴾، ره شه زور تَوَخه کان، (شود) یش کوی
 (أَسودَه)، (غَرِيبٌ) یش کوی (غَرِيب) ه، (أَسود غَرِيب) واته: ره شَیکی زور تَوَخ.
 نجا وه نه بَی ههر له ده مارو هَیَلی شاخه کان و چیا به کان رهنکی سوورو
 سَپی و ره شی تَوَخ هه بَی و، رهنکه جیاوازه کان هه بن، ﴿۱۴﴾ وَمِنَ اَلنَّاسِ

وَالْدَّوَابَّ وَالْأَنْعَامَ ﴿١﴾، ههروه‌ها له خه‌لک و له ژيانداران، (دَوَابَّ) کوی (دَابَّة) به، (کُلُّ مَا يَدْبُ عَلَى الْأَرْضِ)، هه‌ر شتیک که له سه‌ر زه‌وی بپړوا، چ له‌سه‌ر سک بخشن، وه‌ک خشوکه‌کان، چ به دوو پټیان بپړوا، چ به چواران بپړوا، چ به زیاتران بپړوا.

(وَالْأَنْعَامَ) هه‌روه‌ها ناژه‌ل، ناژه‌ل به‌و چواره ده‌گوتړی: به‌که‌م: حوشر، دووهم: په‌شه‌ولاخ (که ههم گاو مانگاو، ههم که‌ل و گامیش ده‌گرټه‌وه)، سیته‌م و چواره‌م: مه‌پو بز، مه‌پیش نیرومی و: به‌ران و مه‌پ، هه‌روه‌ها بز، نی‌ری و بز، ههموو جوو‌ته‌کان ده‌گرټه‌وه، ننجا له‌وانیش ﴿مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ، كَذَلِكَ﴾، به ههمان شپوه‌پدنگیان جیاجیاهو جو‌راو‌جو‌ره، ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾، به دنیایی ته‌نیا‌ئو به‌ندانه‌ی خوا، ترس و سامیان به‌ران‌به‌ری هه‌یه، که زانان، واته: ته‌نیا به‌نده زانایه‌کان له خوا ده‌ترسین، به به مه‌زنگرتنه‌وه، سام و هه‌یه‌تیا به‌ران‌به‌ری هه‌یه، زور به ناشکرا دیاره، که لی‌ره‌دا مه‌به‌ست له به‌نده زانایه‌کان، نه‌وانه‌ن که به دروستکراوه‌کانی خوا زانان، چونکه باسی جیاوازی په‌دنگی دروستکراوه‌کان کراوه، هه‌ر له میوه‌کانه‌وه بگره، تا‌کو چیا‌یه‌کان و، مرو‌ف و ژيانداران و ناژه‌لان.

که‌واته: که ده‌فرموی: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾، به‌پاستی ته‌نها به‌نده زانایه‌کان، وه‌ک پټویست سام و هه‌یه‌تیا به‌ران‌به‌ر به‌خوا هه‌یه، واته: ئو به‌ندانه‌ی که زانان به دروستکراوه‌کانی خوا، به‌لام هاوکات ئوه‌ پټک‌ریش نه‌له‌وه که مه‌به‌ست له زانایان نه‌وانه‌ش بن، که له کتبی خوا شاره‌زان و، له په‌یامی خوا نا‌گادارن، به‌لام بی‌گومان مرو‌ف تا‌کو به دروستکراوه‌کانی خوا زان‌تربی و، لی‌یان شاره‌زاترب و، بزانی خوا به چ سیستمیکی پټک و پټک و نه‌وپه‌ری پر ورده‌کاری، ههموو شته‌کانی نه‌م گه‌ردوونه‌ی هیتاونه‌ی دی، نه‌و مرو‌فه‌باشتر ده‌زانی خوا چی دروستکرده‌وه، بویه‌مه‌لای گه‌وره‌ی کویه‌ده‌لی: (عیلمی کیمیات گه‌ر نه‌خویندوه‌ نازانی خوا چی دروستکرده‌وه!)، یان ده‌لی:

(علیمی ته بیعت علمی خودایه قاله و قه وه له گشتی هه بایه).

هه لّبه ته من وانالّیم، به لّام ده لّیم: بئگومان شاره زا بون له زانسته کانی دیکه، که یاسایه کانی خوا له دروستکراوه کانی داو، سیستمی پر ورده کاریی خوامان له گه ردوون دا پت ده ناسین، کاریگه ریی زوری هه یه له وه دا که مرؤف هه تا زیاتر شاره زای دروستکراوی خوا بیت، زیاتر به به دیوینه رو په یاداکه ری نه و دروستکراوه ش ناشنا ده بیت.

﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾، بئگومان خوا زالی لیبوره یه، زاله و بالاده سته به رانبر به که سانی که قه دری چاکه و نیعه ته کانی نازان، لیبوره شه بو که سانی که نه گه ر پتیش قه دریان نه زانیی، دوایی ده گه رینه وه.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ﴾، به دنیایی نه وانه ی کتبی خوا ده خویننه وه، ﴿يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ﴾، وه ک دواتر باسی ده که ی: واته: ده یخویننه وه و شوینی ده که ون، ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾، نوژی ش به رپا ده که ن، واته: به و شیوه یه خوا فهرموویه تی: نوژ نه نجام ده دن، ﴿وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾، به په نهان و به ناشکرش له وه ی پیمان داوون ده به خشن، له وه ی پیمان داوون و کردو ومانه به بزیوی نه وان، چ شتی مه عنه ویی بیت، چ ماددی بیت، له هه موو نه و نیعه تانه ی پیمان داوون، ده ورو به ریان به هره مه ند ده که ن، نا نه وانه: ﴿يَرْجُونَ عَذَابَ لَّنْ كَبِيرٍ﴾، به نو میدی بازرگانیی کن، به نو میدی سه و دایه کن، له گه لّ خوا دا، که هه رگیز زانی تیدانیه، مامه له کردن له گه لّ خوا دا هه رگیز زانی تیدا نیه و، هه میشه خوی میهره بان و به خشه ر مامه له له گه لّ که رانی به هره مه ند و سوو دمه ند ده کات.

﴿لِيُؤْيِيَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ﴾، بویه ش نه و کارانه نه نجام ده دن: تاکو خوا به ته وایی پاداشته کانیان بداته وه و، له به خششی خویشی بویان زیاد بکات، نه م (ل) یان (ل) ی (عِلَّة) یه، واته: بویه و ده که ن، تاکو خوا

بەو شىۋەيە پاداشتە كانيان بەتەواۋىيى بداتەوۋە، لە بەخششى خۇي بۇيان زىاد بكا، ياخود (ل)ى (عاقبە)يە، يانى: ئەو كىردەوانە دەكەن، كە سەرەنجامەكەي ئاۋايە، خوا بە تىرو تەواۋىيى پاداشتە كانيان دەداتەوۋە، لە بەخششى خۇيىشى بۇيان زىاد دەكات، ﴿إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾، بىكومان خوا لىبوردەي سوپاسگوزارە، واتە: كە سىك ھەلە ھەلەي ھەبن لىي دەبوورى و، كە سىك شىتەك بكات چاك بىت، خوا ﷺ سوپاسى دەكات.

﴿وَالَّذِي أَرْحَمْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكَتَبِ هُوَ الْحَقُّ﴾، ئەو ھەش كە لە كىتب بۇ تۇمان سىروىكىردە، بەس ئەو ھەقە، تەنیا ئەو ھەقى رەھاو بى سنوورە، بە تەواۋىيى ھەقى گىرتتە خۇي، كە قورئانە، ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾، بەراستدانەرى ئەو ھەقە كە لەپىش دوو دەستەكانىەو ھەتە، واتە: ھەرچى كىتەبەك كە لەپىش ویدا دابەزىو، ھەرچى پەيامەك و پەيامبەرىك، تىرراۋە، ئەم قورئانە ھەموويان بەراست دەزانى، ھەك ئەسلەكەيان، ﴿إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾، بەدلىيى خوا شارەزاي بىنەرە بۇ بەندەكانى، شارەزايانە چى دەكەن و چۆن دەكەن و، بىنەرى ھال و كىردەو ھەكانىە.

﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾، دوايى كىتبى خۇمان كىردە مىراتى ئەو بەندەكانەمان كە ھەلەمان بىزاردوون، ئىجا خوا ﷺ ئەوانىش پۇلىن دەكات، بۇ سى كۆمەل و سى پە، چۈنكە ھەموويان يەك جۆر نىن: ﴿فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾، ئىجا ھەيانە ستەمكارە بەرانبەر بەخۇي، ﴿وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ﴾، ھەشيانە مىنانجىيە، نە خراپەو نەزورىش چاكە ﴿وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ﴾، ھەشيانە لە چاكەكاندا پىشكەوتتەو، ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾، بە مۆلتەي خوا، ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾، بە دلىيى ئەو ھەقە لە چاكەكاندا پىش دەكەوتتەو، ئەو ھەقە لە پىشبركىي چاكەكارىيدا لە پىش خەلكى دەبى، ئەو بەخششى گەورەيە كە خوا ﷺ بەبەندەكانى دەبەخشى، بەلام نەك لە گۆترە، بەلكو خوا ﷺ ھەموو شىكى لە جىي خۇيدايە، كەسانىك كە شايستەي ئەو ھەبن و،

هه‌ولیان دابیت و خویان وا لیکردبێ که شایسته‌بن، خوا نه‌و به‌خششه‌بان پێ ده‌دات.

ئنجا خوا ﷻ باسی نه‌و به‌خششه‌گه‌وره‌یه‌ی خوێ ده‌کات و، شی ده‌کاته‌وه‌و ده‌فه‌رموێ: ﴿جَنَّتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا﴾، چه‌ند باخیکی هه‌میشه‌یین، ده‌چه‌ن ئیویان، ﴿يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ﴾، ده‌پازێترینه‌وه‌ له‌و باخانه‌دا به‌ بازنه‌ زیره‌کان، ﴿وَلَوْلُؤُا﴾، هه‌روه‌ها به‌ گه‌وه‌ریش ده‌پازێترینه‌وه، ئنجا ئایا گه‌وه‌ره‌کانیش هه‌ر بۆیان ده‌کرێنه‌ بازن، یان به‌ شیوه‌ی دیکه، ده‌بن؟ ئایا گه‌وه‌ره‌کان چۆن پێیان ده‌پازێترینه‌وه؟ نه‌وه‌ پوون نه‌کراوه‌ته‌وه، ﴿وَلِبَاسَهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾، پۆشاکیشیان له‌ویدا ناوری‌شمه.

مرۆف له‌ کانزایه‌کان، له‌ زیر چاکترو، هه‌روه‌ها دواي زیریش زیو، پاشان نه‌وانه‌ی که له‌ ده‌ریا ده‌رده‌یه‌ترن، له‌ گه‌وه‌ر جوانترو، له‌ جوړی قوماشیش، له‌ ناوری‌شم باشتری، پێ شک نایه‌ت، بۆیه‌ خوا ﷻ باشت‌ترین شتاتیک که تیمه‌ پێمان شک دین، ده‌فه‌رموێ: نه‌ه‌لی به‌هه‌شت به‌وانه‌ ده‌پازێترینه‌وه، نه‌گه‌رنا وه‌که‌ به‌دوللای کوری عه‌بباس (خوا له‌ خوێ و بابی پازی بێ) قسه‌یه‌کی جوانی هه‌یه‌ ده‌لێ: (ئه‌وانه‌ی خوا باسیان ده‌کات له‌ نازو نیعمه‌تی به‌هه‌شت، ته‌نیا له‌ ناودا له‌گه‌ل شته‌کانی دنیا‌دا تیک ده‌که‌نه‌وه، نه‌گه‌رنا له‌ پرووی ئێوه‌پۆکه‌وه‌ زۆر به‌رزترن).

که‌ بێگومان وایه‌و، نیعمه‌ته‌کانی دنیا له‌ قه‌ده‌ر ژایانی دنیان و، نیعمه‌تی به‌هه‌شتیش له‌ قه‌ده‌ر به‌هه‌شته، نیعمه‌ته‌کانی دنیا له‌ قه‌ده‌ر خه‌لکی دنیان، که‌ کافرو مسو‌لمانان تیدان، به‌لام هی به‌هه‌شت، له‌ قه‌ده‌ر خه‌لکی به‌هه‌شتن، که‌ ته‌نیا دۆستانی خوان، نه‌وانیش دیاره‌ هه‌ر که‌سه، به‌ پله‌ی خوێ.

﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ﴾، گو‌تیا‌ن: ستایش بۆ نه‌و خوا‌یه‌ی که‌ دلته‌نگیی و خه‌م و په‌ژاره‌ی لێ لابردو‌وین، ﴿إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ﴾، به‌ دلتیایی په‌روه‌ردگارمان زۆر لی‌بوره‌یه‌ زۆریش سو‌پاسگو‌زاره‌.

﴿الَّذِي أَحْلَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ﴾، ئەو كەسەي كە نىشتەجىي كىرووين
لە شوئى نىشتەجىيوندا، لە بەخشى خۆي، ﴿لَا يَسْتَأْذِنُهَا نَصَبٌ وَلَا يَسْتَأْذِنُهَا
لُغُوبٌ﴾، ئەماندوئىيمان لەوئىدا تووش دەبى، ئە شەكەتيمان لەوئىدا بەسەردى،
تەنيا شوئى پشوووان و ئىسراخەتەو، بەس شوئى تىدا بەختەوەر بوون و
سەرفرازىيە.

ئىجا دواي ئەوئى خوا باسى ئەوانەي كىرد، كە لە بەخشى گەورەي خۆي
پىيان دەدات، ئىجا باسى سەرەنجامى شوومي ئەوانەش دەكات، كە ئاين و
بەرنامەو پەيامى خوايان رەتكردۆتەو، دەفەرموئ: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ
جَهَنَّمَ﴾، ئەوانەي بىيروان (واتە: بىيروابوون بەو شتانەي پتويست بوو بروايان
پى بېئىرى) ئەوانە ناگرى دۆزەخيان هەيە، ﴿لَا يَقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَنُورًا﴾، بىياريان
بەسەردا نادى، كە بىرن، واتە: بىيارى مەرگيان بەسەردا نادى و لە دۆزەخدا
مىردن نىە، وەك دەفەرموئ: ﴿لَنْ لَا يَبْرُثَ فِيهَا وَلَا يَخَيَّ﴾، دوايى لەوئىدا ئە دەئى و
ئەدەمى، واتە: ئە ئەوئەي كە كۆتايى پى بى، ئە ئەوئەش ژيانىك بى كە پى
بگوتى: ژيان.

﴿وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا﴾، هەرەها ئە سزاو نازارى دۆزەخيشيان
لەسەر سووك دەكرى، ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ﴾، هەر بەو شىوئەي سزاي
هەر كەسىكى زۆر سىلە، كە پىنەزانن بەرانبەر چاكەكانى خوا، دەدەپنەو،
﴿كَفُورٍ﴾، لىرەدا واتە: سىلە، لەبەر ئەوئى لەگەئ (شكور)دا بەراوردى
پىكراو، كە چەند جارىك لەم سوورەتەدا هاتو، ﴿كَفُورٍ﴾، لىرەدا مەبەست
پى: (كثير الكفران)، واتە: زۆر ناسوپاس و پىنەزان، ئەگەرنا ﴿كَفُورٍ﴾،
دەشگونجى مەبەست پى زۆر بىيروا بى، بەلام سىاقەكە مانايەكەي دىكە
دەخوازى، ﴿وَهُمْ يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا﴾، ئەوان لەوئىدا هاوارو برۆ دەكەن، (يَضْطَرِّحُونَ،
اضطراح: اِغْتِصَالٌ مِنَ الصُّرَاخِ)، (صُراخ) واتە: هاواركردن بە دەنگى بەرز، لە
كوردىدا پى دەئىن: هاوارو برۆ دادو فىغان، ﴿وَهُمْ يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا﴾، ئەوان

لەوئىدا لە ئاتىو دۆزەخدا ھاوار دەكەن، ھاوارو بېرۇ دەكەن، دەلئىن چى؟ ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾، پەرۋەردىگارمان! دەرمانىيە كىردەۋى باش دەكەين جىا لەۋەى دەمانكىرد، واتە: جۆرىكى دىكە كىردەۋە دەكەين كە جىگىي پەزىمەندىي تۆبى، بەلام ئايا ۋەلامى ئەو داۋايەيان دەدرتەۋە؟ ﴿أَوَلَمْ نُنْمِرْكُمْ مَا يَنْذَكُرُ فِيهِ مِنْ تَذَكُّرٍ﴾، خوا فرىشتەكان پادەسىپىرى پىيان بلىن: ئايا بايى ئەۋەندە تەمەغان پى ئەدابوون، ئەگەر كەسىك ويستباي بىرى بىكەۋىتەۋە، بىرى دەكەۋتەۋە؟! ﴿وَجَاءَكُمْ التَّذِيبُ﴾، ورياكەرەۋە ۋە ھۆشياركەرەۋەشتان بۆ ھات، بىگومان ھۆشياركەرەۋە پىغەمبەرەنن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بەلام وپىراي پىغەمبەرەن، ھۆشياركەرەۋە دىكەش زۆرن، ۋەك: نەخۆشىي و ناخۆشىي، كەۋتنە تەمەن، نازو نىعمەتەكانى خوا، ئىنجا كەسىك كە ئەو نىعمەتەنەت پىدەدا، دەبى سوپاسى بىكەي، ھەرۋەھا لە بەرانبەريان دا بەلاۋ ناپەھەتتەكان، ھەن كە زىللەي مېھرەبانىيىن، بۆ ئەۋەى مەرۋف ھۆشيار بىتەۋە، ﴿فَذُوقُوا﴾، بەلام تىۋە ھەر ھۆشيار نەبوۋنەۋە، كەۋاتە: سزاي دۆزەخ بچىژن، ﴿فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ﴾، بىگومان ستمەكاران ھىچ پشتىۋان و يارمەتيدەريان نى، كەس نىە لە فرىايان بىت و، خۆشيان خۇيان پى دەرباز ناكىرى، خوا پەنامان بدات.

مەسەلە گىرگەكان

مەسەلەى يەكەم:

سەرنەجراكىشانى مەۋفان بۆ نىعمەتى دابەزاندنى ئاۋ لەسەرئۆدە، پۈتۈرئانى درەختانى ميوە پەنگ جۆراو جۆر، ھەروەھا چىايە پى و ھىلە سىپى و سوورو پەشە تۆخ و جۆراو جۆرەكان، ھەروەھا مەۋف و ژياندارو ئازەنە پەنگ جۆراو جۆرەكان و، جەختكردنەۋە لەسەر سام و ھەيسەت ھەبوونى بەندە زانايەكان بەرانبەر بە خوا ﷻ ۋەك بۆ خوا شايستەيە:

خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِشِرْكٍ مُّشْرِكٍ سَوَاءٌ لِّلَّهِ الْبِرُّ أَمْ لِّلنَّاسِ وَاللَّذَاتِ لَا تَعْمُرُ خُلُفَ الْوَنَةِ كَذَٰلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾

شىكردنەۋەى ئەم دوو ئايەتە لە ھەوت بىرگەدا:

۱- ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِشِرْكٍ مُّشْرِكٍ سَوَاءٌ لِّلَّهِ الْبِرُّ أَمْ لِّلنَّاسِ وَاللَّذَاتِ لَا تَعْمُرُ خُلُفَ الْوَنَةِ كَذَٰلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾. ئايا نابىنى كە خوا لە سەرئۆدە، لە ئاسمانەۋە، ئاۋى دابەزاندوۋە؟! ۋەك پىشتەر گۆمان: لىرەدا مەبەست لە بىنبن: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِشِرْكٍ مُّشْرِكٍ سَوَاءٌ لِّلَّهِ الْبِرُّ أَمْ لِّلنَّاسِ وَاللَّذَاتِ لَا تَعْمُرُ خُلُفَ الْوَنَةِ كَذَٰلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾. پۈۋەكەى تىدا دروستن: دەگونجى بگوترى: دىتنى چاۋى مەبەستە، يان: دىتنى عەقلى مەبەستە، لەبەر ئەۋەى دابەزاندنى ئاۋ لەسەرئۆدە، بە شىۋەى باران و بەفرو تەرزە، ھەم بە چاۋى سەر دەبىترى، ھەم بە عەقل و ھۆشيش دەرك دەكرى، دەشگونجى لەيەك كاتدا ھەردووكيان مەبەست بن: ئايا بە چاۋى سەر نەتاندىۋە، بە چاۋى عەقل و دلش سەرنەجتان نەداۋە، كە خوا ﷻ لەسەرئۆدە ئاۋى دابەزاندوۋە؟!

(۲) ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهٖ نَمْرَٔتًۢمۡ خُفَّيْۤا أَلْوٓنَآ ۖ﴾، ئىنجا پىتمان دەرھىتا بەو ئاۋە، (بىنگومان لە زەۋى) چەند مېۋەيەك كە پەنگە كانيان جۇراۋجۇرن، كە دەفەرمۇي: ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهٖ نَمْرَٔتًۢمۡ خُفَّيْۤا أَلْوٓنَآ ۖ﴾، لەبەر ئەۋەى (ألوان) بۇ خۇى بىكەر (فاعل) ەكەيەو، لەبەر ئەۋەش كە كۇيە بۇ شتاتىك كە خاۋەنى عەقۇل و ھۇش نىن، بۇيە قىرتىترانى (ت)ى مئىنە لىتى دروستە، يانى خوا ﷻ دەفەرمۇي: ﴿خُفَّيْۤا أَلْوٓنَآ ۖ﴾، نەيفەر مەۋە: (مُخْتَلِفَةً أَلْوَانُهَا)، لەبەر ئەۋەى لە پىزىمانى عەرەبىيدا، كۇى ئەو شتانەى خاۋەنى عەقۇل و شعور نىن، دەگونجى كە (تاء التانيث)ى پىتۋە نەبى و، دەشگونجى پىتۋە بىت.

كە دەفەرمۇي: ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهٖ﴾، بىنگومان ئەمە ئاۋردانەۋە (إلتفات)ە، پىشى لە شىۋەى دواندى ناديار بۇ قسە كردن، چونكە پىشى دەفەرمۇي: ﴿أَلَّا تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۖ﴾، بە شىۋەيەكى ناديار، پاشان دەفەرمۇي: ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهٖ﴾، ئەمە ئاۋردانەۋەيە لە شىۋە قسە كردنى ناديارەۋە بۇ شىۋە قسە كردنى دواندى رۈۋبە رۈۋ، چونكە چاكەى خوا ﷻ لەۋەدا كە مېۋە جۇراۋ جۇرەكانى دەرھىناۋن لە زەۋى، ئەو چاكەيە گەرەترو گىرگىترە لە دابەزاندنى ئاۋەكە.

(۳) ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ وَحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوٓنُهَا ۖ﴾، لە چىايە كانىش ھىلە سىيەكان و سوۋرە پەنگ جۇراۋجۇرەكان ھەن، (جُدَد) كۇى (جُدَّة)يە، واتە: ھىل و خەت، يان پىكاۋ دەمار، ھىلە سىيى و سوۋرەكان ھەن، پەنگيان جۇراۋ جۇرە.

(۴) ﴿وَعَرَبِيبٌ سُودٌ ۖ﴾، ھەرۋەھا پەشە تۇخە كانىش ھەن، (عَرَبِيب) كۇى (عَرَبِيب)ە، كە بە واتاى زۇر تۇخ دى، كە دەگوتى: (أَسْوَدٌ عَرَبِيب) واتە: پەشكىكى زۇر تۇخ، ھەرۋەك دەگوتى: (أَصْفَرٌ فَافِع، وَأَبْيَضٌ نَّاصِع، وَأَحْمَرٌ قَان)، واتە: زەردىكىكى زۇر تۇخ، سىيەكىكى زۇر سىيى، سوۋرىكىكى زۇر تۇخ.

(جُدَدٌ جَمْعُ جُدَّة، الْخَطُّ وَالطَّرِيقَةُ فِي شَيْءٍ تَكُونُ وَاضِعَةً فِيهِ)، واتە: پىيەك و دەمارىك لە شىكىدا كە بە ئاشكرا تىيدا ديار بى.

(۵) - ﴿وَمِنَ النَّاسِ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ كَذَلِكَ﴾، ھەرۈھەھە لە خەلك و لە ژيانداران و لە ئازەلانىش، ديسان ھەر بەو شىۋەيە پەنگى جياواز ھەيە، مەرووف و ھەندى لە ژيانداران، پەنگى جياوازيان ھەيە، سەييان ھەيە، پەشيان ھەيە، سوورىيان ھەيە، زەرديان ھەيە، مورو بوريان ھەيە، خاكيان ھەيە.

كە دەفەرموئ: ﴿كَذَلِكَ﴾، ئەمە دەگونجى پەيۋەندىي بە فەرماشتى پىشەو ھەيئەت، واتە: ئەوانىش بە ھەمان شىۋە پەنگيان جيا جيايە، دەشگونجى ئەم ﴿كَذَلِكَ﴾، مەبەست پىي دەستپىكردى قەسەيەك بى، ەك چۆن دەلئى: ئەو ەبەم شىۋەيە، يان: ئەو ەلەوئ بى، ئنجا دوايى دەست بە قەسەي دىكە دەكەي، ئنجا ئەگەر وابى ئەوكاتە: ﴿وَمِنَ النَّاسِ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَنُهُ﴾، دەخوتىرى ئنجا دوايى: ﴿كَذَلِكَ﴾، بەجيا دەخوتىرئەو.

(۶) - ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾، بىگومان لە بەندەكانى خوا تەنھا زانايان سام و ھەيەتيان لئى ھەيە، وشەي (خَشْيَة) بريتە لە لىترسان بە مەزنگرتنەو، بۆيە من وشەي سام و ھەيەت زياتر بەكاردىنم، چونكە بەراستىي ەك زۆرجاران گوتوومانە: ئەك ھەر زمانى كوردىي، بەلكو ھەموو زمانەكان لە بەرانبەر زمانى ەپەبيداو، زمانى ەپەبيش لەبەرانبەر وشەو تەعبىرەكانى قورئاندا، ھەژارن.

مەبەست لە بەندە زانايەكان ئەوانەن كە زانان بە دروستكراوەكانى خوا، چونكە خوا ﷻ سەرەتا باسى ناردنە خوارى ئاو لە ئاسمانەو دەكات، ئنجا پى رواندى ميوە پەنگ جۆراو جۆرەكان و، دوايى پەنگى چيايەكان و، دوايى باسى پەنگاو پەنگى مەرووفان و ژيانداران و ئازەلان دەكات، سەرەنجامىش دەفەرموئ: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾، كەواتە: ئەو زانايانەي بە دروستكراوەكانى خوا زانان، سام و ھەيەتيان بەرانبەر بە خوا ھەيە.

(۷) - ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾، بە دلتايى خوا زالى لىبورديە، واتە: خوا زالىو بى نيازە لە ئىمانى خەلك، بەلام لىبورديەشە بۆ كەسانىك بگەرنەنەو، دواي ئەو ەي ماو ەيەك سەرەپۆ بوون و بەملاولادا ترازاون و رۆيشتون.

چۈنەيتى پەيۋەست بوۋنى ئەم دوو ئايەتەش بە ئايەتەكانى پېشەۋە، ئەۋەپە
 كە خوا ^{بە} ھەر لە ھەر باسکردنى چاگەكانى خواۋ بەلگەكانى خواناسىي
 بەردەۋامەۋ، ئەمە باسى جۇراۋ جۇر بوۋنى دروستكراۋەكانى خواۋ جۇراۋ جۇر
 بوۋنى پەنگەكانىانە، پاشان زەمىنەسازىيە بۇ خستەپوۋى پېگەى زانايان بە
 ھەردوۋ كىتېى گەردوۋن و قورئان، بەھەردوۋ كىتېەكەى خوا: كىتېى خوئراۋەى
 خواۋ، كىتېى بېئراۋى خوا، (كِتَابُ اللّٰهِ الْمَقْرُوءِ، وَكِتَابُ اللّٰهِ الْمَنْظُورِ)، پوۋنكەرەۋانى
 قۇرئانىش لە باردى (زانايان)ۋە، لەم ئايەتەدا چەند رايەكيان ھەن، ھەندېكيان
 رايان وايە: زاناياتى شەرەزانن و، ھەندېكىش گوتوۋيانە: مەبەست زاناياتى
 گەردوۋنناسە.

بەلەم دەلېم: مەبەست لە (الْعُلَمَاء) لېرەدا زاناياتىكە كە شارەزان بە
 دروستكراۋەكانى خواۋ، بە ياساكانى خوا، ھەم بەۋەى خوا دروستىكردوۋ، ھەم
 بەۋەى كە خوا فەرمانى پىكردوۋ: (عُلَمَاءُ يَخْلُقِ اللّٰهُ وَأَمْرِهِ)، ھەلەتە بەبى
 شارەزايىش بە كىتېى خواۋ، شارەزابوۋن بە دروستكراۋانى خوا، ئەۋ ھەست و
 ھۆشە بە مروۋف نادات كە دەستى خواۋ، سىفەتەكانى خوا لە دروستكراۋەكانىدا
 بېينى و، دياردە سرووشىيەكان ۋەك نىشانەكانى خوا ^{بە} بېينى، كەۋاتە: بەبى
 شارەزايى لە كىتېى خواۋ، لە ۋەحىي و پەيامى خوا، بەبى خواناسىي راست
 و دروست، كە بەھۆى كىتېب و ۋەحىي و پەيامى خواۋە بۇ مروۋف دەستەبەر
 دەپن، مروۋف با شارەزاش بىن بە دروستكراۋەكانى خوا، بەلەم بەۋ چاۋە ناياىنېنى
 كە سىفەتەكانى خواى پەرۋەردگاريان تېدا بېينى.

ئەمەش ئەۋەى لى ۋەردەگىرى كە كەسك ترس و سامى بەرانبەر بە خوا نەبى
 و، بە بەرزو مەزنى نەگىرى، زانا نيەۋ بە زانا لە قەلەم نادىرى، چونكە تۆ ئەگەر
 دروستكراۋەكان ھەموۋيان بناسى، بەلەم دروستكەرەكەيان نەناسى، ھەموۋ رېك و
 پىكىيەكە بېينى، بەلەم رېكخەرەكەى نەبىنى، ھەموۋ سىستەم و ياسايەكان بېينى،
 بەلەم سىستەم دانەرۋ ياسا دانەرەكە نەبىنى، ئەۋە چ زانيارىيەكە؟! ھەرۋەھا

کەسێکیش کە شارەزای کتیب و پەیام و وەحیی خوا نەبێ، نەزانی خوا چی لە مەرقەکان و لە بەندەکانی وێستو؟ بێگومان بە زانا لەقەڵەم نادری، چونکە کەسێک نەزانی لە کوێ هاتو، بۆ کوێ دەروا، بۆچی هاتو، کێ هێناویەتی و دەبێ چی بکات و چۆن بکات؟ کەسێک وەلامی ئەو پرسیارە و جووودییانە نەزانی، نەزانی بۆ خۆی چییە؟ ئەم گەردوونە چییە؟ کێ خاوەنیەتی؟ لە کوێ هاتو؟ بۆ کوێ دەچی؟ لە راستیدا بە زانا لە قەڵەم نادری.

دەتوانین بڵین: زانیاری دەبێتووە بە سێ جووری سەرەکی:

یەگەم: زانیاری بە خوا (الْعِلْمُ بِاللّهِ).

دووهم: زانیاری بە بەرنامە و پەیامی خوا (الْعِلْمُ بِأَمْرِ اللّهِ).

سێهەم: زانیاری بە دروستکراوی خوا (الْعِلْمُ بِخَلْقِ اللّهِ).

زانا (عَالِم) کەسێکە ئەو سێ زانیارییەتی تێدا کوووبنەو، هەم خوا بناسی، و، پێی زانا بێ بە سیفەتەکانی و بە ناوەکانی، بەو کە خوا تەجەل چ زاتیکە، پاشان دروستکراوەکانی بۆچی هێناوەنە دی و حکمەت چییە لە ژبانی مەرقەدا، خوا بناسی، و، بەرنامە و پەیامی خوا بزانی، و، بە دروستکراوەکانی خواش لە قەدەر خۆی ئاشنا و شارەزابی.

پىنچ كورته سەرنج لە بارەى رەنگەكانەوہ

سەرنجى يەكەم: ھۆى دەرکەوتنى رەنگەكان، ئەوہىە كە تەنەكان (أَجْسَام) ھەموو تىشكەكانى دىكە دەمژن، جگە لەو رەنگانەى كە دەرکەوتوون، بۆ وئە: ناسمان ھەموو رەنگەكان دەمژى، جگە لە رەنگى شىن، ناو ھەموو رەنگەكان دەمژى، جگە لە رەنگى سەوزى شىن باو، دارو درەخت ھەموو رەنگەكان دەمژن، جگە لە رەنگى سەوزو ئەو دەرەكەوئى، گۆلێك كە سوورە، ھەموو رەنگەكان دەمژى، جگە لە رەنگى سوور، رەنگە سوورەكە دەرەكەوئى، لە پرووى زانستىيەوہ ناوايە.

سەرنجى دووہەم: رەنگەكان چەند رۆلێك دەگيرن، بۆ وئە:

(۱) - ناسىنەوہى شتەكان، زۆر جار بە ھۆى رەنگيانەوہ شتەكان دەناسرێنەوہ.

(۲) - جوانى و رەونەق دەدەن بە شتەكان.

(۳) - زانىنى گەيشتن و نەگەيشتن بۆ ميوەو سەوزەو تەرەكارو دانەوئێلە، چۆن دەزانين ئەو ميوەيە گەيشتوہ؟ بە رەنگەكەى دەزانين، ئەو تەرەكارە ئەو دانەوئێلەيە، دانەوئێلە وەك (گەنم و جۆو نيسك و نۆك و برنج و ھەرزى و .... ھتد).

(۴) - ئارەزوو جوولاندن (فَتَحَ الشَّهِيَّةَ)، جارى وايە مەروۇف بەھۆى رەنگى جوانى ميوەيەكەوہ، دلى بۆى دەچى، يان بەھۆى رەنگى جوانى خواردنێكەوہ، دلى بۆى دەچى، بۆيە خوا لە سوورەتى (عبس) دا دەفەر موى: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ﴾ ۱۱، واتە: بە مەروۇف سەرنجى خواردنەكەى بدا، ھەروەھا لە بارەى ميوەكانەوہ لە ئايەق (۹۹) ى سوورەتى (الانعام) دا دەفەر موى: ﴿انْظُرُوا إِلَىٰ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْظُرْ﴾ ۱۲، واتە: تەماشای ميوەكەى بكەن كە بەر دەرەكەات و، تەماشای پێگەيشتنى بكەن.

سەرئەجی سێهەم: ڕەنگی چیا بەکان بۆ پێزاننەوهی ڕێگەوبان و شوێنەکان و، بۆ ڕێدەرکردنی ڕێبواران سوودی هەیە، زۆر چار ڕێبواران بەهۆی ڕەنگی چیا بەکان، یان ڕەنگی گردو دەشتیکەوه، ئەگەر ڕێگایان لێ تێکچوو، بە ڕێگە دەزاننەوه، هەرودەها بۆ جوانیی و ڕەونەق، کە جوانیی توخمیککی پێویست و ڕەچاوەکراوه لە دروستکراوەکانی خوادا.

سەرئەجی چوارەم: ڕەنگی مەرقەکان جۆراو جۆرە، لەسەر ئاستی گەلان و هۆزو تیرەکان و کەسەکان، هەندێکیان سوورو سپین، هەندێکیان ڕەشن، هەندێکیان گەنم ڕەنگن، هەندێکیان مەیلەو زەردن، ئەوه لەسەر ئاستی توخمەکان و گەلان و نەتەوهکان، ئنجا هەر کامێک لە مەرقەکانیش ڕەنگ و سیمای بێچمیککی تایبەت بە خۆی هەیە، کە پێی دەناسرێتەوه.

سەرئەجی پێنجەم: ڕەنگی ئاژەلەکان و پەلەوردەکان، بۆ ناسینەوهیان و بۆ جوانییان، وەك خوا لە سوورەتی (النحل) دا دەفەرموی: ﴿وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ﴾ ٦. واتە: بۆ ئێوه جوانیی هەیە لە ئاژەلەکاندا، کاتێک ئێواران دەیانەپێننەوه، کاتێک بەیاننێان دەریان دەکەن، (تُریحُونَ) لە (إِرَاحَة) وه هاتود، واتە: دواى ئەوهی دەیانلەوه پێنن، دەیانەپێننەوه، بۆچی هێنانەوه (إِرَاحَة) ی پێشخستوه؟ چونکە ئاژەلەکان کە ئێواران دەگەڕێنەوه بە تێرو تەسلەیی و، بە زهوق و خوشحالی و بە گوانی پێ لە شیرەوه، دیمەنەکەیان زۆر جوانترە لە دیمەنی دەرکردنیان لە بەیانن دا بەرەو لەوه پێگا، بە پێژمۆردەیی و بەبرسیەتی، کە ئەو دیمەنە جوانە ئێوارانیان نیە، بۆیەش خوا ئەو دیمەنە جوانە ئێوارانی پێشخستوه، ﴿وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ﴾ ٦. واتە: بۆ ئێوه لە ئاژەلەکاندا جوانیی هەیە، جوانییەیان کە ی زیاتر دەردەکەوی؟ ﴿حِينَ تُرِيحُونَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ﴾ ٦. واتە: کاتێک دەیانەپێننەوه، کاتێک دەریان دەکەن بۆ لەوه پێگا، کە لەپرووی ریزبەندی کاتییەوه، دەرکردنیان بۆ لەوه پێگا لە پێشەوهی، بەلەم خواى پەروەردگار هێنانەوهیان لە لەوه پێنی پێشخستوه، چونکە جوانییەکەیان زیاتر لەو حالەدا بەرجەسته بووه.

مهسه له ی دووهم:

پتناسه کردنی زانایانی بۆ خوا صولحاو، به سنی خهسله تی بنه په تیان و،
سه ره نجامی خیریان و، پتناسه ی قوربان:

خوَا ۱۰۴ دده رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تَجَارَةً لَّنْ كَبُورًا ۝۱۰۵﴾ لُوفِيَهُمْ أَجُورُهُمْ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ۝۱۰۶﴾ وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ۝۱۰۷﴾

شیکردنه وهی ئەم سنی ئایه ته، له ده (۱۰) برکهدا:

۱- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ﴾، واته: به دنیایی نهوانه ی کتیبی خوا ده خویننه وهو، شوینی ده کهون.

ئهمه پتناسه ی زانابانیکی دل پر له سام و هه بیه ته به رانهر به خوا، (الطبري)
له تفسیره ناوداره که ی خو ی (جامع البيان) دا،^(۱) ئەم شوینه واره ی هیناوه: (عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: كَانَ مُطَرَفٌ إِذَا مَرَّ بِهَذِهِ آيَةِ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ﴾، (هاطر: ۲۹) يَقُولُ: «هَذِهِ آيَةُ الْفُرَاءِ».

واته: قهتاده گوتوو یه تی: موته بری (که یه کیکه له زانابان)، کاتیک به لای
ئهم ئایه ته دا تیده په ری (له کاتی قوربان خویندندا) که دده رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تَجَارَةً لَّنْ كَبُورًا ۝۱۰۵﴾ ده یگوت: ئەم ئایه تی زانایانه، کاتی خو ی وشه ی (قراء) به زانایان ده گوترا، نهوانه ی شاره زای قوربان بوون، نهوانه زانا بوون.

که واته: نه م نایه ته موباره که پیتاسه ی زانایانکی له خواترس ده کات، که له نایه تی پتسوودا خوا باسیکردن و فهرمووی: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾، نه وانه کتین؟ دوا به دوا ی نه وه ده فهرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ﴾، که واته: نه مانه سیف هت و خه سلته به نه پرتیه کانی نه و زانایانه، که سام و هیه تیانه هیه به رانه ر به خوا ﷻ.

وشه ی (تِلَاوَة) یش جیاوازه له وشه ی (قِرَاءَة)، چونکه خوا ﷻ هه ردووکیانی به کاره پتاون، له سوپرتی (الکھف) دا ده فهرمووی: ﴿وَأَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ﴾، هه رو هه له سوپرتی (الأنفال) ده فهرمووی: ﴿وَلِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾، به هه مان شیود وشه ی (قِرَاءَة) ش هاتود، خوا ﷻ ده فهرمووی: ﴿اقْرَأْ بِأَسْمَاءِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾، به لām لیترده با بزاین جیاوازی نیوان (تِلَاوَة) و (قِرَاءَة) چیه؟

له و باره وه راغیبی نه صفه هانی له موپره داته ناوداره که ی خویدا^(۱) ده لئ: (التَّلَاوَةُ تَغْفَضُ بِاتِّبَاعِ كُتُبِ اللَّهِ الْمُتَرَلَّةِ تَارَةً بِالْقِرَاءَةِ، وَتَارَةً بِالِإِسْتِمَاعِ لِمَا فِيهِ مِنْ أَمْرِ وَنَهْيٍ وَتَرْغِيبٍ وَتَرْهِيْبٍ، وَهِيَ أَحْصَى مِنَ الْقِرَاءَةِ، فَكُلُّ تِلَاوَةٍ قِرَاءَةٌ، وَلَيْسَتْ كُلُّ قِرَاءَةٍ تِلَاوَةً، واته: (تِلَاوَة) نایه ته به شوینکه وتنی کتیه دابه زتراره کانی خوا، هه ندیک جار به خویندنه و هیان و، هه ندیک جار به چیه جیکردن و، پابه ندیی به و فهران و فهده غانه و به و هاندان و ترساندانه ی گرتوو یاننه خو یان، (تِلَاوَة) نایه تخره له (قِرَاءَة)، هه موو (تِلَاوَة) ینک (قِرَاءَة) ه، به لām هه موو (قِرَاءَة) ینک (تِلَاوَة) نه.

چونکه (تِلَاوَة) واته: هه م خویندنه وه و، هه م کار پیکردن و شوینکه وتنی کتیی خوا.

هه رو هه هه راغیبی نه صفه هانی ده لئ: (وَأَمَّا قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ﴾^(۲) البقرة، و المراد به الإِتْبَاعَ لَهُ بِالْعِلْمِ وَالْعَمَلِ، واته: که ده فهرمووی:

نهوانه‌ی وهك پئویست (تلاوة)ی کتییی خوا ده‌که‌ن، نه‌وه شوئنه‌که‌وتنی کتییی
خوایه به زانیاری و کارپیکردنه‌وه.

شایانی باسه: که خوا ﷻ ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ﴾ به
شیوه‌ی رانه‌بردوو (مضارع) هیناویه‌تی.

(۲) ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ نوئزیان به‌ریا کردوه، به شیوه‌ی رابردوو هیناویه‌تی.

(۳) ﴿وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ له‌وه‌ی پیمان داوان به په‌نهانی و، به
ناشکرا ده‌به‌خشن، دیسان به شیوه‌ی رابردوو هیناویه‌تی، دواپی ده‌فه‌رموئ: ﴿يَرْجُونَ
مِجْرَةً لَّنْ كَبُورَ﴾، نومئیده‌واری بازگانییه‌کن که زیان نا‌کا، نه‌مه‌ش دیسان به (مضارع)
هیناویه‌تی، واته بوئ تئستاو بو داهاتوو، نه‌مه زیاتر هونه‌ری دهرپین به‌کاره‌یتان (تَفَتَّنُ
فِي الْعِبَارَةِ) و جوراو جورکردنی دهرپینه‌کانه، بوئ نه‌وه‌ی بابای گوئیست، یان که‌سیک
که قورنان ده‌خوئتی، ماندوو نه‌بی و، له‌سه‌ر یه‌ک شیوه‌و ریتم نه‌پراو جوراو‌جور بن.

هه‌ندی‌کیش له‌وباره‌وه کوتوو‌یانه: (مَجِيءُ الصَّلَاةِ وَالْإِنْفَاقِ بِصِغَةِ الْمُضِيِّ لِأَنَّهُ
فَرَضُهُمَا قَدْ تَقَرَّرَ سَابِقًا)، بۆیه بوئ نوئزو به‌خشین، به رابردوو هیناوانی، چونکه
پئشتر پئویستکراون، به‌لام من پئم وایه که نه‌وه‌ی دیکه ریکتره، به‌لن نه‌وه‌شی
تئدایه، به‌لام نه‌وه‌ی دیکه گشتگیرترو ریکتره، چونکه نه‌وه په‌نگه هه‌موو جاری
راست دهرنه‌چی و، خوئندنه‌وه‌ی کتییی خواش هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه بووهو ناشکرایه:
یه‌که‌مین وشه، له یه‌که‌مین نایه‌ت، له یه‌که‌مین سووره‌ت، که دابه‌زیوه، به
بخوئنه ده‌ستی پیکردوه: ﴿أَفَرَأَيْتُم مَّا لَلَّيْ حَلَقَ﴾ ﷻ العلق.

هه‌له‌به‌ته که ده‌فه‌رموئ: ﴿سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ ده‌لن: (یعنی: إِنْفَاقَ السِّرِّ، وَالْإِنْفَاقِ
الْعَلَانِيَةِ)، واته: به به‌خشین په‌نهان و، به‌خشین ناشکرا، له‌وه‌ی که پئم‌اندان،
ده‌به‌خشن، چونکه: جاری وایه و باشه به په‌نهانی به‌خشری، له‌به‌ر ره‌چاوکردنی
حاله‌تی بابای خیرپیکراو و هاوکارییکراو، جاری واش هه‌یه و باشه به ناشکرا به‌خشری،
بوئ نه‌وه‌ی خه‌ل‌کیکی دیکه‌ش ته‌ماشا بکات و، هاوکاریی زیاتر بو بابای هاوکارییکراو.

بئ، ئنجا ئیمه باسکی خهست و خوّلان لهوبارهوه کردوه له سوپره تی (البقرة)
دا، له تەفسیری لهو ئایهتەدا که باسی ئەهوه دەکات ئەوانە ی بە ئاشکراو بە پەنھان
و، بەشەو و بەرۆژ دەبەخشن: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْإِتْمَانِ وَالْإِنْكَارِ سِرًّا
وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (٣٧).

(٤) - ﴿يَرْجُونَ تَجْرَةً لَّنْ كَبُورَ﴾، ئەوانە بە ئومیدی بازرگانیه کن، زیان ناکات،
(التجارة: مُسْتَعَارَةً لِلْأَعْمَالِ الَّتِي يُزاولونها)، وشە ی (التجارة): خوازاوهتەوه بۆ ئەو
کردهوانە ی، دەیانکەن، وەك بازرگانیی وان، چۆن کەسێک کە بازرگانیی و مامەلە یە ک
دەکات، پێی ئومێدەوارە کە زیان نەکات، ئەو بازرگانیه ی ئەوانیش هەرگیز زیان ناکات.

(٥) - ﴿لِيُوفِيَهُمْ أَجُورَهُمْ﴾، تاكو (خوا) پاداشته کانیان بە تەواوی بداتەوه.

(التوفية: جعل الشيء وإفيا أي: تَامًا لَا نَقْصَ فِيهِ وَلَا غَبْنَةً)، واتە: (توفية) بریتیه
لهو ی شتێک تەواو بکری و رێک بئ، هیچ نوقسایی و زەرەری تیدا نەبێ.

کە دەفەر موی: ﴿لِيُوفِيَهُمْ أَجُورَهُمْ﴾، لێردەدا (أجور) کۆ ی (أجره)، واتە:
پاداشت و کری، بۆ ئەو ی کریه کە یان بە تەواوی بداتەوه.

ئەم (ل) ه ی (لِيُوفِيَهُمْ)، زانا یان بە دوو شتێه لێکیان داوه تەوه:

أ- هەندێکیان گوتوو یانە: (لَا مَ عَلَيْهِ)، لامی هۆکار، بۆیه ئەو کردەوانە دەکەن، هۆکارو
هاندەریان ئەوه یە کە خوا ﷻ بە تەواوی پاداشته کانیان بداتەوه.

ب- هەندێکی دیکەش گوتوو یانە: (لَا مَ عَاقِبَةٍ)، لامی ئاکام و سەرەجامه، واتە: ئەو
کردهوانە دەکەن، کە سەرەجام خوا بە تەواوی پاداشتی کردەوه کانیان دەداتەوه.

(٦) - ﴿وَيَرْزِيهِمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾، هەر وهە له بەخششی خویشی بۆیان زیاد دەکات،
واتە: هەر ئەوه نیه پر بە پێستی کردەوه کانیان پاداشتیان بداتەوه، بە لکو له بەخششی
خویشی بۆیان زیاد دەکات، چونکە: وەك له فەرما یشتی پیغه مبهردا هاتوه ﷺ: بەهەشتی
خواو پاداشتی خوا، بارته قای کردەوه کانی ئیمه ومانان نیه و زۆر لهو زیاتره!

ئەگەر تێمە لە ماوەیەکی کەمی تەمەمان دا، کردەوێکمان ئەنجامدا، بەلام خوا بەهەشتیکی نەبڕاوەو بێ کۆتاییمان دەدات، ئیجا ژیاپێکی بێ کۆتایی و پڕ نازو نایمەتی خوا، بارتەقایی ئەوەندە کردەوانە نە کە تێمە ئەنجاممان دا. (٧) - ﴿إِنَّهُ عَفُورٌ شَكُورٌ﴾، بە دلنایی خوا زۆر لێبوردە، زۆریش سوپاسگوزارە، واتە: لە کەم و کوپیی دەبووری و، کەسیکیش چاکە، هەبێ، خوا سوپاسگوزارە و چاکەکی نادیدە ناگرێ.

(٨) - ﴿وَالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ﴾، (دوایی خوا ﷻ) باسی کتیبی خۆی دەکات و پێناسەی دەکات، دەفەرموێ: ئەوێ کە بۆ لای تۆمان روشکردووە لە کتیب، بەس ئەو هەقەو راستە، پشپۆرانی زمان لێردا لەبارە (ال) ی (الکتاب) هەو گوتووین: (التعريف في الكتاب للعهد)، واتە: ئەوێ بۆ تۆمان روشکردووە لە کتیبە، هەر ئەو راستە، کە دەفەرموێ: ﴿مِنَ الْكِتَابِ﴾، ئەم (من) هەو بۆ روونکردنەو، چونکە پێشتر کە دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ﴾، ئەوێ بۆ لای تۆمان روشکردووە، جوێرێک لە نادیارایی (بەها) ی پێوە دیارە، بۆیە خوا ﷻ (من) ی خستۆتە سەر (الکتاب)، ﴿مِنَ الْكِتَابِ﴾، ئەوێ بۆ تۆمان روشکردووە لە کتیبە.

کە دەفەرموێ: ﴿هُوَ الْحَقُّ﴾، (هەق) رانای لێک جیاکردنەو (صَمِيرُ الْفَصْلِ) یە، کە لێردا کورت هەڵتان دەگەین، واتە: بەس ئەو هەقە، وشە (الحق) ییش کە (ال) ی ناساندنی لەسەرە، ناساندنەکە بۆ جێنە، یانی: تەواوی هەق و، هەموو تاکەکانی هەق، لەو کتیبەدا کوێونەو.

(٩) - ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾، بە راستانەرە بۆ ئەوێ لە پێش دەستەوێتی، واتە: لە کتیبەکانی خوا، ئەوێ کە سەلمێراوەو چەسپاوە کتیبی خۆمان، وەک ئەسڵەکیان، بەراستیان دەزانن، بەلکو جگە لە کتیبەکان، پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەگریتهو، ئەوانە ی کە لە پێش موخەممەدو قورئانەو بوون، سەرچەم ئەو پێغەمبەرانەو، ئەو کتیبانە ی خوا، هەموویان بەراست دەزانن.

(١٠) - ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ، لَخَيْرٌ بَصِيرٌ﴾، بە دُنْیایی خوا بە رانبەر بە بەنده کانی زۆر شاره زای بینه ره، (الْخَبِيرُ: الْعَالِمُ بِدَقَائِقِ الْأُمُورِ الْمَعْقُولَةِ وَالْمَحْسُوسَةِ وَالظَّاهِرَةِ وَالْخَفِيَّةِ)، واته: (خَبِير) که سیکه زانای به ورده کاریه کانی ئیشه کان، چ به عه قَل دهرک بکرین، چ به رهه ست بن، چ ئاشکرا بن، چ په نهان بن، (البَصِيرُ: الْعَالِمُ بِالْأُمُورِ الْمُبْصَرَةِ)، واته: زانا به به کاره بپزراوه کان.

به لَام راست ته وه یه که بَلِّين (بَصِير) واته: بینه ری سه رجه م کرده وه کان و، هه موو شته کان و تیکرای مروّفه کان و، پتویست به وه ناکات (بَصِير) به (عَالِم) لیک بدرتته وه، هه ندیک له ته فسیره کان ته و ته عبیره یان هیناوه، منیش هه روا به ئانقه ست هینام، ته گه رنا له راستیدا بینین سیفه تی خوایه و خوا ده بینن، به لَام بینینی خوا سیفه تیکی خوایه و، وه ک زاتی خوایه، هه روه ک خوا ده بیستی، خوا فه رمایشت ده کات، سیفه ته کانی خوا به و شیوه یه ن که بو خوا شایسته ن، نه ک بشو به پتترین به سیفه تی دروستکراوه کانه وه و، راستیش نیه بینین و بیستی خوا، به زانینی خوا، ته ئویل بکرین!

مه سه له ی سیه م:

پیناسه و پۆلنکردنی بهنده هه لێژدارده کانی شاره زای کتییی خواو، خسته نهووی به خشی ناوازه ی خوا بۆیان له پۆژی دوایی دا، که له به هه شته رازاووه، پر نازو نعه ته کانیدا به رجه سته ده بی:

خوا ﴿١﴾ ده فهرموئ: ﴿٢﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ. وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ يُؤْتِي مَالَهُ الْفَضْلَ الْكَبِيرَ ﴿٣﴾ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٤﴾ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٥﴾ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ ﴿٦﴾

شیکردنه وهی ئەم چوار ئایه ته، له چوارده برگه دا:

(١) - ﴿٢﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا ﴿٣﴾، دوایی کتییی خویمان کرده میراتی نهو به ندانه مان که هه لمانبژاردوون.

لیره دا (لَمْ: لِلرَّيْبِ الرَّبِّي)، (لَمْ) بۆ ریزه بندی پله و پایه یه، چونکه نهوه که خوا کتییی خوئی بدات بهو به ندانه ی هه لمانبژاردوون، پله که ی به رزتره، له وه که بهنده کانی خوئی به گشتیی له کتییی خوئی شاره زا بکات.

که ده فهرموئ: ﴿٢﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ ﴿٣﴾، واته: شاره زایی له کتییی خویمان و، زانیی خوئنده وهی کتییی خویمان و، کارپنکردنی کتییی خویمان، کرده میراتی بهنده هه لمانبژارده کامان.

که ده فهرموئ: (أَوْرَثْنَا)، واته: کردمان به میراگر بۆ نهو کتیه، که وشه ی میراگرتن (وراثه) به مانای وده سته تیان دی، بی نه وهی مرووف پیه وه ماندوو بووبی و، بی نه وهی له به رانه ردا شتیک بدات، چونکه که سیک که میرات ده گری

لە میرات لیگیراویکی خزمی و ئەو میراتەى بۆ دى، هیچ ئارەقەى پتوھ نە کردووه، هیچیشى لە بەرانبەردا نادات، خواش ﷻ کتیب و هیدایەتى خۆى دەبەخشى بە ئەو بەندانەى کە هەلبێزاردوون، کە پتیهوه ماندوو نەبوون و، ئارەقەیان پتیهوه نەکردووه، هیچیشى لە بەرنبەردا نادەن، بۆیە وشەى (أَوْزُنَا) ى بەکارهێناوه.

کە دەفهرموئى: ﴿الَّذِينَ أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾، بەتەنکید مەبەست پتسى برواداران، وەك خوا ﷻ لە سوۋرەتى (الحج) ئایەتەکانى: (۷۷ و ۷۸) دا دەفهرموئى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَاقْعُوا الْخَيْرَ لِمَا لَكُمْ تَمْلِكُونَ﴾ (۷۷) وَجْهَدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَكُمْ...، واتە: ئەى ئەوانەى برواتان هێناوه! ڕکوع بەرن و سەجدە بەرن و بەندایەتیی بۆ پەرورەدگارتان بکەن و، چاکە بکەن، بەلکو سەرفرازبن، هەرورەها وەك بۆ خوا شایستەیه لە پێناوی خوادا تێیکۆشن، خوا تێودى هەلبێزاردووه...

کەواتە: هەلبێزێردراوه کان، بەندە نیماندارەکانن، بەتەنکید ئەودى کە بروادار نەبێ، سێفەتى هەلبێزاردنى لە لایەن خواى پەرورەدگارەوه بۆ بەکارناهیترى، دوایی خوا ﷻ بەندە هەلبێزاردەکانى کە کتیبى خۆى پێداون و، لە کتیبى خۆى دا شارەزای کردوون و، یارمەتیداون کە پابەندبن بەو کتیبەوه، پۆلتیان دەکات بۆ سى کۆمەل:

۲- ﴿فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾، هەیانە سەمکارە بەرانبەر بە خۆى.

۳- ﴿وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ﴾، هەشیانە میانجییه.

۴- ﴿وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ﴾، هەشیانە لە چاکەکاندا پێشکەوتۆتووه.

۵- ﴿يَاذَنُ اللَّهِ﴾، بە مۆلەتى خوا.

کە دەفهرموئى: ﴿ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾، مادام ستمى لە خۆى کردبێ، ديارە گوناھو کەموکۆپى و تاوانى هەیه.

که ده فهرموئ: ﴿مُقْتَصِدٌ﴾، که وشعی (مُقْتَصِد) (مفتعل) ه له (قَصَد) هوه،
(وَهُوَ الْوَسْطُ بَيْنَ الطَّرَفَيْنِ)، واته: نه زۆر پێشکه وتوه، نه زۆریش دواکه وتوه،
به لکو میانجیه.

که ده فهرموئ: ﴿وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ﴾، ده لن: (سَابِق: الْوَاصِلُ إِلَى الْغَايَةِ
الْمُعْتَمَدَةِ قَبْلَ غَيْرِهَا)، (سَابِق) نهوه به بگاته ئامانجیک پێش غهیری خۆی، واته: له
پێشبرکیدا پێشکه وتوونهوه، (خَيْرَات: جَمْعُ خَيْرٍ عَلَى غَيْرِ قِيَاسٍ، الْخَيْرُ: النَّافِعُ)، واته:
(خَيْر) ههرشتیکه سوودو که لکی ههبن، (خَيْر) به (خَيْرَات) کووده کرێتهوه،
که واته ﴿سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ﴾، واته: له چاکه کاندای پێش که وتۆتهوه، به لām ﴿يَاذُنِ
اللَّهِ﴾، واته: به ناسانکاریی خوا، (إِذْن) لێره دا به مانای فەرمان نیه، به لکو به
مانای ناسانکاریی و هاوکاریی و یارمهتیی خوا به ﴿يَاذُنِ﴾.

٦- ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾، نا نهوه به خششی گه ورده به، لێره دا
هه ندیک له زانایان گو توویانه: مه به ست پیتی هه رستیگانه، چ نه و دی سته می له
خۆی کردوه، چ ته و دی میانجیه و، چ نه و دی پێشکه وتۆته وه له چاکه کاندای.

هه ندیکیش گو توویانه: نه خیر! مه به ست پیتی نه نیا کۆمه لی سیه مه، که
ده فهرموئ: ﴿وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ﴾، واش پنده چی لێره دا: ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
الْكَبِيرُ﴾، نا نهوه به خششی گه ورده به، هه ر تا قمی سیه می مه به ست
بن، چونکه خوا ئه و به خششه گه ورده به ی هه ر به وان داوه، هه لبه ته ته وانی
دیکه ش که م و زۆر به شیان له به خششی خوا دا هه به، مادام شاره زان له کتییی
خواو، مادام به گشتیی خوا هه لیبزاردوون، بۆ شوێنکه وتنی کتییی خۆی و، تیدا
شاره زابوونی، به لām نه و دی که به وان دراوه، پیتی ناگو ترتی به خششیکی گه وره،
هه لبه ته دوا یی زیاتر تیشک ده خه ی نه سه ر چه مکی ئه و نایه ته مو باره که.

که ده فهرموئ: ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾، (الْفَضْل: زِيَادَةُ فِي الْخَيْرِ)،
(فَضْل) بریتیه له زنده یی له چاکه دا، هه روه ها زانایان گو توویانه: (فَضْل) بریتیه

لهوه كه نهو كهسهی شتیک ده به خشی، لهسه ری پتویست نه بی بیبه خشی،
واته: به بی به رانبر به خشی و، به بی نهوهی لهسه ری پتویست بی.

نجا خوا ځای نهو به خشه گهوه ری خوی شیده کاتهوه، که چونه؟ که له پوژی
دوایی دا به رجسته ده بی له پاداشتی خوا، جا نهوه مان بو شیده کاتهوه، ده فهرمو:

(۷) - ﴿جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾، (نهو به خشه گهوه په ش) چهند باخکی هه میسه یین
ده چنه نیویان.

(۸) - ﴿يُحَلَوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا﴾، لهویدا ده راز تیرنه وه به بازنه زپه کان
و به گهوه ر.

خوتند راویشه تهوه: (وَلُؤْلُؤًا)، به بازنی زپ و به بازنی گهوه ر، ده راز تیرنه وه،
به لأم خوتند نهوهی: (وَلُؤْلُؤًا)، واته: ده شپاز تیرنه وه به گهوه ره کان، مهرج نیه
بویان بکرنه باز، (يُحَلَوْنَ: أَي يُجَعَلُ عَلَيْهِمُ الْحُلَى)، واته: خشلیان ده دریتن،
خشلیان لهسه رجسته داده نری، پشتر گوتمان: (أَسَاوِرَ) کوی (أَسْوِرَة)، (ه) کوی
ش کوی (سوار) ه، کهواته (أَسَاوِرَ) کوی کویه.

(۹) - ﴿وَلِبَاسَهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾، پو شاکیشیان لهویدا، (لهو به هشت و باخانه دا) بریتیه
له ناو ریشم.

(۱۰) - ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ﴾، ههروه ها گوتیان: ستایش بو نهو
خواهی دلته نگیی و (خهم و په ژاره ی) لن لابردین.

(۱۱) - ﴿إِنَّكَ رَبَّنَا أَنْفَعُ شَكُورٌ﴾، به دلنایی په روه دگارمان زور لیبوره دی سوپاسگوزاره،
لیبوره دیه بو تاوان و سه ریچی و کهم و کوپیه کان و، سوپاسگوزاریشه بو چاکه و
فهرمانه بریان.

(۱۲) - ﴿الَّذِي أَطْنَا دَارَ الْقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ﴾، نهو کهسه ی تیمه ی له مه نزلگای مانه وه دا،
مه نزلگای ژبانی هه میسه ییدا، نیشته چی کرد، له به خشی خویه وه.

(المُقَامَةُ: مَصَدَرٌ مِمِّيٍّ مِنْ أَقَامَ بِالْكَانِ أَي: قَطَنَهُ، وَالْمُرَادُ دَارُ الْخُلُودِ)، واتە: (مُقَامَةُ) چاوگی میمیە یانی: نیشتە جێبوون، دەگووترێ: (أَقَامَ بِالْكَانِ أَي: قَطَنَهُ)، لە شونە کە دا نیشتە جێ بوو، کە مەبەست پێی مەنزڵگای ژیاڵی هەمیشەیی و نەپراوێه.

(۱۳) - ﴿لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ﴾، هیچ جوړه ماندووێه تیه کمان له ویدا تووش نابێ، (مَسَّهُ) واتە: تووشی بوو، با بەگه مییش بێ، تۆزی ماندوویتی شمان له ویدا تووش نابێ.

(۱۴) - ﴿وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ﴾، ههروهها له ویدا هیچ جوړه شه که تیه کمان تووش نابێ، (النَّصَبُ: التَّعَبُ) ماندووێه تیی، به لām (اللُّغُوبُ: الإِعْيَاءُ مِنْ جَرَاءِ عَمَلٍ أَوْ جَرِيٍّ، أَوْ أَشَدُّ التَّعَبِ)، واتە: (لُّغُوبٌ) بریتیه له شه که تیی له نهجامی کارێک، یان له نهجامی راکردندا، که ئینسان شه که ت ده بێ و فززه ی لێ ده بێ، هه ندیکیش کوتوو یانه: (لُّغُوبٌ) یانی: نهو په ری ماندوویتی، به لām تیه له کوردیدا به (تعَب) ده لێین: ماندوویتی، بۆ (لُّغُوبٌ) یش شه که تیی و پرست لێبران، به کار ده هێنێ.

پېنج كورته سهرنج له باره‌ی پولینكردنی به‌نده هه‌لبزارده‌كانی خواوه:

سهرنجی یه‌كه‌م: هه‌ندێك قسه‌ی (القرطبی)ه، خواوه‌نی (الجامع لأحكام القرآن)^(١)، چه‌ند قسه‌یه‌ك دینی، به‌ چاك‌م زانی ده‌قی قسه‌كانی بێنم. به‌ تۆزێك روونكردنه‌وه‌وه‌ ده‌لی:

(هَذِهِ الْآيَةُ مُشْكِلَةٌ، لِأَنَّهُ قَالَ جَلَّ وَعَزَّ: أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا «ثُمَّ قَالَ: «فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَقَدْ تَكَلَّمَ الْعُلَمَاءُ فِيهَا مِنَ الصَّاحِبَةِ وَالتَّابِعِينَ وَمَنْ بَعْدَهُمْ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ» قَالَ: الْكَافِرُ، وَقَالَ الْحَسَنُ: أَيُّ قَاسِقٍ. وَيَكُونُ الضَّمِيرُ الَّذِي فِي يَدْخُلُونَهَا» يَعُودُ عَلَى الْمُقْتَصِدِ وَالسَّابِقِ لَا عَلَى الظَّالِمِ. قَالُوا: وَهَذِهِ الْآيَةُ نَظِيرُ قَوْلِهِ تَعَالَى فِي سُورَةِ الْوَاقِعَةِ «وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً» [الواقعة: ٧] الْآيَةُ. قَالُوا وَبَعِيدٌ أَنْ يَكُونَ مِمَّنْ يُصْطَفَى، ظَالِمٌ. وَقِيلَ: الضَّمِيرُ فِي يَدْخُلُونَهَا» يَعُودُ عَلَى الثَّلَاثَةِ الْأَصْنَافِ، عَلَى أَلَّا يَكُونَ الظَّالِمُ هَا هُنَا كَافِرًا وَلَا قَاسِقًا، وَالتَّقْدِيرُ عَلَى هَذَا الْقَوْلِ: أَنَّ يَكُونَ الظَّالِمُ لِنَفْسِهِ الَّذِي عَمِلَ الصَّغَائِرَ، وَقَوْلُ ثَالِثٍ- يَكُونُ الظَّالِمُ صَاحِبَ الْكِبَايِرِ، وَالْمُقْتَصِدِ الَّذِي لَمْ يَسْتَحِقْ الْجَنَّةَ بِزِيَادَةِ حَسَنَاتِهِ عَلَى سَيِّئَاتِهِ، فَيَكُونُ: «جَنَاتٍ عَذْبٍ يَدْخُلُونَهَا» لِلَّذِينَ سَبَقُوا بِالْخَيْرَاتِ لَا غَيْرَ، وَهَذَا قَوْلُ جَمَاعَةٍ مِنْ أَهْلِ النَّظَرِ، لِأَنَّ الضَّمِيرَ فِي حَقِيقَةِ النَّظَرِ لَهَا يَلِيهِ أَوَّلُ).

واته: نهم نایه‌ته گرفت په‌یداکه‌ره (به‌پ‌واله‌ت) چونکه‌ خوا ښه‌ پېشوی
فهرمووی: ﴿ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾، کتیبی خو‌مان کرده
میراتی نه‌و به‌ندانه‌مان که‌ هه‌ل‌مان ب‌زاردوون، دوا‌ی‌ی فهرمووی: ﴿فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ﴾، هه‌یانه‌ سته‌م له‌ خو‌که‌ره (ئنج‌ا که‌ سته‌می له‌ خو‌ی کردبی، خوا

چون هه لیباردوه؟! مه بهستی نه وه یه) زانیان لهو باره وه هه له هاوه لان و له تابعین و له نهوانه ی دوا ی نهوانیشه وه، لهو باره وه قسه یان کردوه، (القرطبی)، سنی رایان دینن:

پای یه که م: له عه بدوللای کوری عه بیاسه وه (خوا له خو ی و بابی پازی بن) هاوه، گو تویه تی: ﴿فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾، مه بهست پیتی بابای کافر، هه سه نی به صرایی (په حه می تی خوا ی لی بن) گو تویه تی: مه بهست پیتی بابای لادر (فاسق) ه، که واته: پاناوی ﴿يَدْخُلُونَهَا﴾، ده که پیتیه وه بو ﴿وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَائِقٌ بِالْخَبْرَتِ﴾، نه وه ی که میانجیه وه، نه وه ش که له چاکه کاندای پشکه و توتیه وه، واته: نا که پیتیه وه بو سته مکار، ﴿فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾، چ کافر بن، چ فاسق بن، (حسابیکی دیکه یان هه یه).

نهم نایه ته وه ک قسه ی خوا ی به رزه ﴿لَهُ﴾ له سوورده تی (الواقعة) دا که ده فهرمو ی: ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾، دوا یی که پۆلننیا ن ده کات، ده یانکات به: ﴿الْأُنثَىٰ﴾، دوا یی ﴿وَأَصْحَابُ الْأَيْمَنِ﴾، دواتریش ﴿وَأَصْحَابُ الْأَيْمَنِ﴾، که ده فهرمو ی: ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾، دواتر ته فصیله که ی باس ده کات له چه ند نایه تیکدا، هه روه ها گو تویانه: دووره بابای سته مکار لهوانه بن که خوا هه لیانبر ئیری.

پای دووه م: گو تراوه پاناوی: ﴿يَدْخُلُونَهَا﴾، ده که پیتیه وه بو هه رسیک کۆمه له که، به لām نه و کاته وشه ی ﴿ظَالِمٌ﴾، مه بهست پیتی کافر نه وه، مه بهست پیتی فاسق و لادریش نه، به لکو لیره دا نه و کاته وشه ی: ﴿ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾، واته: که سیک که گونا هه ی گچکه ی کردوون.

پای سیه م: ده لین: ﴿فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾، بابای سته مکار که سیکه که گونا هه که و ره کانی کردوون، ﴿مُقْتَصِدٌ﴾، یش نه و که سه یه، به هۆی نه وه وه که چاکه کانی له خراپه کانی زیاتر نین، به شیوه یه ک نه تا کو شایسته ی چوونه

به ههشت بټ، كه واته: ﴿جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾، ته نيا بو: ﴿سَابِقُ الْآخِرَتِ﴾،
 نهوانه ی له چاكه كاندا پټشكه وتوونه وه، بو جگه له وان نيه.

(القرطبي) ده لټ: نه مه قسه ی كومه لټكه له نهوانه ی كه تيفكريون له زانايان،
 چونكه راناو بگه پټه وه بو نيزيكتر باشته، كه نيزيكترين له راناوه كه ش بريته
 له: ﴿وَمِنْهُمْ سَابِقُ الْآخِرَتِ بِإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ (۳۲) جَنَّتْ
 عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا.

كهواته نه وه ی كه له دوايه هاتوه، راناوه كه بو نهو بچټه وه باشته، كه
 برتین لهوانه ی كه له پټشبركي چاكه كاندا پټشكه وتوونه وه.

سه رنجی دووهم: هو ی پټشخرانی ﴿ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾، و ﴿مُقْتَصِدٌ﴾، له سه ر
 ﴿سَابِقُ الْآخِرَتِ﴾، چييه، كه له پووی ريزبه ندی لوزيكيه وه، ده بټ نه وه ی
 چاكتره پټش بخړی، نجا نه وه ی دوا ی وی، نجا نه وه ی دوا ی وی!!

له باره ی هوکاره كه يه وه زه مه خشه ری له ته فسيړه كه ی خو ی (الكشاف) دا
 ده لټ: له بهر نه وه ی ژماره ی هی يه كه م، پاشان هی دووهم، له هی سټيهم زياترن،
 واته: له بهر زوړی پټشخراون، زوړينه ی نهوانه ی كه خوا كتيبی خو ی پټداون
 له بهنده كانی، ستم له خو یان ده كهن، دوا ی نهوان به ژماره يه كي كه متر لهوان،
 میانجیين، نجا دوا یی به ژماره يه كي كه متر له هه ردوو ژماره كان، نهوانه ن كه
 له چاكه كاندا پټشده كه ونه وه، نجا له پووی زوړی ژماره وه: ﴿ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾،
 پټشخراوه، دوا یی: ﴿وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ﴾، دوا یی نوره گه شتو ته سه ر نهوانه ی كه
 له پټشبركي چاكه كاریدا پټشكه وتوونه وه ﴿سَابِقُ الْآخِرَتِ﴾، نهوانه كه مينه ن.

خواه نسی ته فسيړی (الغازن) كه هه ر به ناوی خو یه وه يه تی، به جوړيكي
 ديكه وه لاسی نهو پرسپاره ده داته وه: ﴿قَالَ الْغَاثُ: فَإِنْ قُلْتُ: لِمَ قَدَّمَ الظَّالِمُ لِمَ
 الْمُقْتَصِدُ لِمَ السَّابِقُ؟ قِيلَ: رَتَّبَهُمْ هَذَا التَّرْتِيبَ عَلَى مَقَامَاتِ النَّاسِ، لِأَنَّ أَهْوَالَ
 النَّاسِ ثَلَاثَةٌ: مَغْصِيَةٌ وَغَفْلَةٌ وَتَوْبَةٌ، فَإِذَا عَصَى الرَّجُلُ دَخَلَ فِي خَيْرِ الظَّالِمِينَ، فَإِذَا

تَابَ دَخَلَ فِي جُمْلَةِ الْمُقْتَصِدِينَ، فَبَادَا صَعَتْ تَوْبَتُهُ وَكَثُرَتْ عِبَادَتُهُ وَمُجَاهَدَتُهُ، دَخَلَ فِي عِدَادِ السَّابِقِينَ^(۱).

دەلێ: ئەگەر گوتت بۆچی ستەمکار پێشخراوە، دواى میانجى، دواى پێشکەوتوو؟ دەلێم: گوتراوە: بەم ریزبەندى پزىکاران، بە پێى پێگەکانى خەلک، چونکە خالى خەلک سى جۆرە: گوناھکردنە، بى ئاگایە، پەشمانیە، نىجا کاتیک پیاو سەرپێچى دەکات، دەچیتە نێو بازنەى ستەمکارانەو، کە گەرپاوە دەچیتە نێو ریزی میانجیەکانەو، ئەگەر تەو بەکەى راست بوو، خواپەرستى بەکەى زۆر بوو و زۆر تیکۆشا، دەچیتە ریزی پێشکەوتووئەو.

لە راستیدا هەم وەلامە بەکەى (زمخشرى)، هەم وەلامە بەکەى (خازن)، هەردووکیان جوانن. سەرنجى سێهەم: هەر کام لە برواداران و بێروایان بە گۆرەى هەلوێستان لەبەرانبەر قورئاندا، پێگەو حالیان دەگۆڕێ، واتە: نەوێ پێوەر تەرازوویە، بۆ دیاریکردنى پێگەو پلەو پایەى شونکەوتووانى قورئان و هەلکرانى قورئان، بریتىە لە چۆنەتى مامەلەیان لەگەڵ قورئاندا:

أ- چ بە تێگەشتن و کارپێکردن و خوێندنەو.

ب- چ هەر بە خوێندنەو، بە بى کارپێکردن و بروا پێهتێنان.

ج- چ بە نەخوێندنەو و بروا پێهتێنان، کە دەبن بە چوار جۆرە کەس، وەك لەو فەرماشتەى پێغەمبەر دا ﷺ ئەو خراوەتە پروو،

پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: (مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْأَنْزَجَةِ؛ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا طَيِّبٌ، وَمَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ؛ كَمَثَلِ الثَّمَرَةِ لَا رِيحَ لَهَا وَطَعْمُهَا خُلُوٌّ، وَمَثَلُ الْفَاسِقِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ، مَثَلُ الرِّيحِ الْعَاتِيَةِ؛ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا

(۱) (محى الدين درويش) خاوەنى (إعراب القرآن وبيانہ) لە بەرگى (۸) لاپەرە (۱۵۷) هەم قسە بەکەى زەمەخشرى و، هەم قسە بەکەى خازنىشى هێناوە.

مُرٌّ، وَمَمْلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ، كَمَثَلِ الْحَنْظَلَةِ لَيْسَ لَهَا رِيحٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ (أخرجه البخاري: ٥٠٢٠، ومسلم: ٧٩٧، وأبو داود: ٤٨٣٠، والترمذي: ٢٨٦٥، والنسائي: ٨، ص ١٢٤، وابن ماجه: ٢١٤).

واته: وینهی ئەو بڕواداردی که قورئان دەخوینێ، وهک بههێ وایه، ههم بۆنی خۆشه، ههم تامیشی خۆشه، ههروهها وینهی ئەو بڕواداردی که قورئان ناخوینێ، وهک خورما وایه، تامی خۆشه بهلام بۆنی نیه، وینهی ئەو مونا فیکهش که قورئان دەخوینێ، وهک پىحانه وایه، بۆنی خۆشه بهلام تامه کهى تالە، وینهی ئەو مونا فیکهش که قورئان ناخوینێ، وهک گوژالک (قه له فسه) وایه تامه کهى تالەو، بۆنیشی تالە.

سه رنجی چواره م: راي بنده له بارى ئەم نايه ته وه: وای تیده گهم که مه به ست له: ﴿الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا﴾، نهوانه ی که هه لمان بزار دوون له بنده کائمان، سه رجه م که سانی که نه هلی قورئان، هه موو نهوانه ی که نه هلی قورئان و، بڕوایان به قورئان هه یه، که م و زۆر تیدا شاره زان، که م و زۆر پێیه وه پابه نندن، خوا هه لیبزار دوون بۆ شاره زایی له قورئان و، پێیه وه پابه نندبوونی، به لام نهوانیش وهک سه رجه م مسو لمانان، دابهش ده بنه وه بۆ سێ جوړ: که مته رخه م، میانجیی، نهوپه رى باش، به لام نه وه راست نیه که هه موویان وهک یهک و، له یهک پله و پایه دابن، ئەم ده قهش که له پێغه مبه رى خوا وه ﷺ هاته وه دده فرموئ: (عَنْ أَسَافَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ، وَقَالَ: كُلُّهُمْ فِي الْجَنَّةِ) (أخرجه أبو داود الطيالسي: ٢٢٣٦، والبيهقي: ٢٩٨، والسيوطي في الدر المنثور ج ٧، ص ٢٤).

واته: ئوسامه ی کوری زهید ﷺ، ده گێرته وه: که پێغه مبه ر ﷺ ئەم نايه ته ی خوینده وه و ده فرموویه تی: هه موویان له به هه شت.

ئەم ده قه پتو یسته هه ر به و جوړه ی گوتمان: مانا بکری، که نهوانه به گشتی به هه شتیین، به لام هه ر که سه پله یه کی تايهت به خو ی هه یه، مه رجیش نیه

که ده لَئین: هه موویان به هه شتین، هه موویان یه کسه رو رَک بۆ به هه شتی بچن، به لکو نه وهی سته می له خۆی کردوه، له وانه یه بایی سته مه که ی سزا بدری، نه گهر به سزای گۆرو، عاله می به رزه خ و، ناره حه تیه کانی قیامهت و، زیندوو بوونه وه وه لسانه وه، پاک نه بیه وه، ده سووتیری و سزا ده دری، به لَم دوا ی نه وه ی پاک ده کرتیه وه، هه ر ده چیه به هه شت.

ئهم ده قه ش که پیم وانیه سه نه دیک ی زۆر راستی هه بئ، ده یه تین، چونکه مانایه که ی راست و دروسته:

{قَرَأَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ عَلَيْهِ هَذِهِ الْآيَةُ ثُمَّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: سَابِقُنَا سَابِقُ، وَمُقْتَصِدُنَا نَاجٍ، وَظَالِمُنَا مَغْفُورٌ لَهُ} (رواه العقيلي في «الضعفاء» (٣٥١)، والديلمي (٢/ ٢١٠)، وضعفه الألباني في «الضعيفة»: (٣٧٨).

له گه ل نه وه شدا له پرو ی سه نه ده وه بیهیزه، به لَم پیم وایه مانایه کی راست و دروستی هه یه، تیشکیشمان بۆ ده خاته سه ر چه مک و واتای نایه ته که.

واته: عومه ری کوری خه تهاب ﷺ نه م نایه ته ی خوتنده وه، دوا یی گوتی: پیغه مبه ر ﷺ فه رموو یه تی: پیشکه وتوو ده که مان پیشکه وتوو یه، میانجیه که مان ده ر بازوو یه، سته مکاره که شمان لئی ده بوردری.

که ده فه رموی: لئی ده بوردری، دیار نه پیش سزادانه، یان دوا ی سزادانه؟ گرنگ نه وه یه نه ویش سه ره نجامه که ی هه ر ده چیه به هه شت.

سه رنجی پینجه م: شه ش قسه ی زانا یان دینین له و باره وه:

یه که م: سه هلی کوری عه بدوللای تو ستوری ده لئ: (السَّابِقُ: الْعَالِمُ، وَالْمُقْتَصِدُ: الْمُتَعَلِّمُ، وَالظَّالِمُ: الْجَاهِلُ)، واته: (سَابِقُ) پیشکه وتوو، بریتیه له زانا، (مُقْتَصِدُ) میانجی، بریتیه له وه ی که ده یه وی فیری، به لَم سته مکار (ظَالِمُ) بریتیه له و که سه ی که مسولمانه، به لَم نه زانه و بیناکایه.

دووه م: (ذو النون المصري) نهویش په کیکه له عاریفه گهوره کان، ده لئ: (الظالم: يَذْكُرُ اللَّهَ يَلْسَانَهُ فَقَطْ، وَالْمُقْتَصِدُ الذَّاكِرُ بِالْقَلْبِ، وَالسَّابِقُ: الَّذِي لَا يَنْسَاهُ)، واته: سته مکار که سیکه که ته نیا به زمان یادی خوا ده کات، میانجی که سیکه، که ته نیا به دل یادی خوا ده کات، به لآم پتشکه وتوو، که سیکه که هرگیز خوی له بیرناچیت. [به دل و زمان یادی خوا ده کات].

سیته م: (الأنطاقي) ده لئ: (الظالم: صَاحِبُ الْأَقْوَالِ، وَالْمُقْتَصِدُ: صَاحِبُ الْأَفْعَالِ، وَالسَّابِقُ: صَاحِبُ الْأَحْوَالِ)، واته: سته مکار بریتیه له خاوه نی قسان، میانجی بریتیه له خاوه نی کرده وان و، پتشکه وتوو بریتیه له خاوه نی حالان، (واته: هر هر قسه نیهو، بهس کرده ووش نیه، به لکو قسه و کرده و که ی تیدا بوته حال و چه سپاوه، مه بهست قسه و کرده و ی چاکه).

چواره م: (ابن عطاء الله الأسکندري) خاوه نی (الحکم) ده لئ: (الظالم: الَّذِي يُحِبُّ اللَّهَ مِنْ أَجْلِ الدُّنْيَا، وَالْمُقْتَصِدُ الَّذِي يُحِبُّهُ مِنْ أَجْلِ الْعُقْبَى، وَالسَّابِقُ: الَّذِي أَسْقَطَ مُرَادَهُ مُرَادِ الْحَقِّ)، ته و عاریفانه ی له بواری ته زکیه ی نه فس و ته صه ووف و عیرفاندا کاربان کرده، به راستی فکریان بو زور عیاره تی نه رم و ناسک و جوان له پرووی رو چانیه ته وه چوو، که زانایانی دیکه که متر وایه بیربان بو ته و شتانه چوو بئ، (أحمد بن عطاء الله) ده لئ: سته مکار بریتیه له و که سه ی خوی خوشده وئ له بهر دنیا، میانجی که سیکه که خوی خوشده وئ له بهر قیامت (به هشت)، به لآم پتشکه وتوو که سیکه، مه بهستی خوی له بهر مه بهستی خوا نادیده گرتوه، واته: ته ماشا ده کات، خوا په زامه ندیی له چی دایه و، خوا چی ده وئ، چی پئ خوشه، نهویش نه وه ی ده وئ.

پتنجه م: هر له و باره وه له هه ندیک له زانایانه وه هاتوه: (الظالم: الَّذِي يَغْبُدُ اللَّهَ خَوْفًا مِنَ النَّارِ، وَالْمُقْتَصِدُ: الَّذِي يَغْبُدُ اللَّهَ طَمَعًا فِي الْجَنَّةِ، وَالسَّابِقُ: الَّذِي يَغْبُدُ اللَّهَ لَوَجْهِهِ لَا لِسَبَبٍ)، واته: سته مکار که سیکه که خوا ده په رستی له ترسی ناگری دوزخ، میانجی که سیکه که خوا ده په رستی به ته معای چوونه به هشت، به لآم پتشکه وتوو که سیکه که خوا ده په رستی، ته نیا له بهر خوا، نه که له بهر هوکاریک، (واته: نه له ترسی سزایه که ی، نه له خوی نیعمه ته که ی، به لکو له بهر نه وه ی خوا شایسته ی په رسترانه).

شەشەم: قسەيەكى دىكەش ھەر لەوبارەو ھاتو: (الظَّالِمُ: الَّذِي يَعْْبُدُ اللَّهَ عَلَى الْغَفْلَةِ وَالْعَادَةِ، وَالْمُقْتَصِدُ: الَّذِي يَعْْبُدُهُ عَلَى الرُّغْبَةِ وَالرُّهْبَةِ، وَالسَّابِقُ: الَّذِي يَعْْبُدُ اللَّهَ عَلَى الْهَيْئَةِ)، واتە: ستەمكار كەسكە خوا دەپەرستى، بەلام بە بىئاگايى و بە عادەتەو، وەك نەرىتەك، ميانجىي كەسكە خوا دەپەرستى، لەبەر ئەوئى بە تەماي پاداشتەتتى و، ترسى لە سزايەكەي ھەيە، بەلام پيشكەوتوو كەسكە خوا دەپەرستى، لەبەر ئەوئى سام و ھەيەت {و رِزْو مەزنى و خوۋشەويستى}ى خواي لە دلدأ ھەيە.

ھەلبەتە زۆر قسەي دىكەش لەوبارەو كراون، كە ھەموويان تيشكى زياتر دەخەنە سەر چەمك و واتاي ئەو ئايەتە موبارەكە.

مه سه له ی چواره م و کو تایی:

سزای سهخت و دژواری بی پروایان و هاوارو پۆکردنیان و، ناو میدکردن و سه رزه نشست کرانیان، که بۆچی له ده رفه تی ته مه نیان به هره مه ند نه بوون، بۆ بیرکه و تنه وه ی راستیه کان و به ند وه رگرتیان و، پرسی راستگرتیان؟:

خوَا ۞ ده رفه رموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافِرٍ ۝﴾ وَهُمْ يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَّاصِرٍ ۝۱۳۷﴾

شیکردنه وه ی ئه م دوو ثایه ته، له یازده برکه دا:

- (۱) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾، نه وانه ی بی پروا بوون، هه میسه به رکار (مفعول به) وشه ی (کفروا) قرتیزاو (محذوف)د، واته: بی پروا بوون به خواو، به پیغه مبه ری خواو ۞، به کتییی خواو، به هه موو ته و شتانه ی که کتییی خواو پیغه مبه ری خوا هه واییان پیداون.
- (۲) ﴿لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ﴾، ناگری دۆزه خیان هه به، (لَهُمْ) ئه م (ل)ه (لَمْ) الاستعقاق ولام (التَّمْلِیک)، واته: ناگری دۆزه خ، هی وانه و تایه ته به وانه وه، هیچی دیکه یان نه.
- (۳) ﴿لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا﴾، بریاریان به سه ردا نادرێ که به رن، چونکه (قضاء) به مانای بریاردان دێ، هه روه ها به مانای ته و اوکردن و مراندیش دێ، له سووپه تی (القصص) دا خوا ۞ ده رفه رموی: ﴿فَوَكَّرَهُمْ وَوَسَّيْ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ﴾، واته: مووسا کو له مستیکی لیداو ته و اوای کرد (کو تایی پته ئنا).

که واته: (قضاء) به مانای بریاردان دێ، وه ک ده لێ: (قَضَىٰ عَلَيْهِ: حَكَمَ عَلَيْهِ) هه روه ک به مانای ته و اوکردنیش دێ، (قَضَىٰ عَلَيْهِ: أَعَدَّمَهُ)، که لیره ده گوونجی

مەبەست پىتى ئەۋەبى تەۋاۋ ناكىتىن، ھىرن، يانى: كۇتايان پى ناهىتى، ھىرن، ياخود بىريايان بۇ نادىرى و بەسەردا نادىرى، بە بىريارى مراندن، تاكو ھىرن.

۴- ﴿وَلَا يَخْشَفُ عَنْهُمْ سَخَابَهَا﴾، لە ئازارەكەشى لەسەريان سووك ناكىرى، كە ھەم بە ئاگر سزا دەدرىن، ھەم بەسەرمای زۆر، كە (زەھىرى) پىندەگوتىرى و سەرمای زۆرىش، ۋەك ئاگر دەسووتىتى.

۵- ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَاثِرٍ﴾، ھەر ئاۋا سزای ھەر سىلەيەك دەدەينەۋە، (ئەي): نەزىم ھەزەك گەزەك (ھەزەك)، واتە: سزايان دەدەين ۋەك ئەۋ سزايە.

۶- ﴿وَهُمْ يَصْطَرِّحُونَ فِيهَا﴾، (ئىنجا خوا باسى ھال و باليان دەكات لە دۆزەخداۋ، دەفەرمۇي: لەۋىدا ھاۋارو بىرۇ دەكەن، دادو فىغان دەكەن، (الإصطراخ: إِفْتَعَالٌ مِنَ الصُّرَاخِ، وَهُوَ الصَّيَاحُ بِشِدَّةٍ وَجْهَدٍ)، واتە: (إصطراخ) ھاۋارگىنىكى بەتوندى و بە خۇماندوكردەۋەيە، پىتى دەگوتىرى: (صراخ) و (إصطراخ) ىش (إِفْتَعَالٌ) لە (صراخ) واتە: زۆر بەتوندى ھاۋاردەكەن، دەلەين چى؟

۷- ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾، واتە: پەرۋەردگارمان! دەرمان بىتە (واتە: لە دۆزەخ) كىردەۋەي باش دەكەين، چگە لەۋەي كە دەمانكىرد، ئىنجا لەبەرئەۋەي مەبەستيان ئەۋە بوۋە زۆر بە جەختكىردەۋە بەلەين بدەن، بۇيە گوتوۋپانە: ﴿أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾، (الإِزَادَةُ الْوَعْدِ، جَزْمٌ نَعْمَلُ صَالِحًا فِي جَوَابِ الدُّعَاءِ)، كىردەۋەيەك دەكەين جيا لەۋ كىردەۋەيەي كە پىشتەر دەمانكىرد، كە دەفەرمۇي: ﴿نَعْمَلْ صَالِحًا﴾، كىردەۋەيەك دەكەين چاك، جيا لەۋەي كە پىشتەر دەمانكىرد، ئەمە بۇ تەئكىد كىردەۋەيە.

۸- ﴿أَوَلَمْ نُنَمِرْكُمْ مَا يَنْذَكُرُ فِيهِ مَنْ تَذَكَّرُ﴾، (واتە: پىيان دەگوتىرى (يُقَالُ لَهُمْ)، يان پىيان دەلە (يَقُولُ لَهُمْ)) ئايا بايى ئەۋەندە نەمانزاياندن كە ئەۋەي ويستباي بىرى بگەۋىتەۋە، بىرى دەكەۋتەۋە؟ بە تەئكىد لىرەدا ھەمزەي پىسارىكردن ﴿أَوَلَمْ﴾، (الِاسْتِفْهَامُ: تَفْرِيعٌ لِلتَّوْبِيخِ)، بۇ سەرزەشتكىردەن، (و) ىش بادەۋەي كىردارى گوتىتىكى

قربتتارو، يانی: پېيان ده گوتړی: ﴿أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَّا بَدَّكُمْ فِيهِ مَن تَذَكَّرْ﴾ (تعمیر) ته مه ندریژ کردن یا خود پیدانی ته مه ن، چونکه مه رج نیه ته نیا نه وهی ته مه نی دريژ بڼ، خوا ئاوا سهرزه نشتی بکات، (تعمیر) ته مه ن پیدان، ئایا نه مانژ یاندن و ته مه غان پینه دان؟!

که ده فله رموی: ﴿مَّا بَدَّكُمْ فِيهِ مَن تَذَكَّرْ﴾، ئەم (ما) یه (ما المصدريه) یه و بۆ مانای (ظرف) ه، واته: نه ندازه یه ک، یا خود چا وگه، به مانای ماوه یه ک له کات، يانی: ماوه یه ک له ته مه نکرده مان پینه دان؟! ﴿تَذَكَّرْ فِيهِ مَن تَذَكَّرْ﴾، واته: نه مه سيفته ته بۆ (ما)، واته: بیری ده که وته وه نه و که سه ی بیری ده که وته وه، واته: که ستيک ويستبای، راستییه کانی بیربکه ویتته وه، له و ماوه یه دا، بیری ده که وته وه، نه گهر ويستبای و ئیراده ی هه بووايه.

۹- ﴿وَجَاءَكُمْ النَّذِيرُ﴾، ترسینه رو هۆشيار که ره وه شتان بۆ هات، به لام تيوه گویتان پینه دا.

۱۰- ﴿فَذُوقُوا﴾، بۆیه بیچيژن، نه مه ليره دا به کاره يتارو بۆ بهرده وام بوون، واته: بهرده وام بچيژن.

۱۱- ﴿فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ﴾، به دنيایي سته مکاران هيچ يارمه تبيده رو هاوکار يکیان نیه.

دوو سەرنجى پىۋىست

سەرنجى يەكەم: كە دەفەرموئى: ﴿أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرُ﴾
ئەم ئايەتە لىرەدا سى راستىيان دەگەيەنئى:

يەكەم: كەواتە ئەم ژيانە دىنپايە، بايى ئەۋەندەيە مروئى خۋاى تىدا بىتەۋە يادۋ، ئەۋ
پاستىيانەى لەپىيى ۋەھىيەۋە نەبى نازانرىن، بيانزانى، ئەۋ ژيانە دىنپايە ھەر بەشى
ئەۋەندە دەكات، بۇ ئەۋە بە مروئى دراۋە كە خۋاى خۋى بناسى و، خۋى بناسى و،
سەرەنجامى خۋى بزانتى، ھەرۋەھا پابردوۋى خۋى و، تىستاي خۋى و، داهاتوۋى خۋى،
كە ئەۋىش لەپىيى ۋەھىيەۋە نەبى، نازانرى.

دوۋەم: پىتەمبەرى خوا ﷺ فەرموۋىيەتى: (أَعْذَرَ اللَّهُ إِلَىٰ امْرِئٍ آخَرَ أَجَلَهُ، حَتَّىٰ يَلْقَاهُ بَشِيرٌ
سَنَةٌ) (أخرجه البخاري: ۶۰۵۶، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ).

ۋاتە: خوا مروئىك كە كاتەكەى دواخستە، تاكو گەيشتۆتە شەست (۶۰) سالى
بيانوۋى بۇ نەھىشتۆتەۋە، ھىچ پاساۋو بيانوۋى بەدەستەۋە نەھىشتوۋن.

مەرجىش نىيە ھەر شەست سالى بى، لە سوۋرەتى (الأحقاف) دا خوا ﷻ
دەفەرموئى: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي
أَنْعَمْتَ ... ﴿١٥﴾﴾، بەلام ديارە تاكو تەمەنەكە زياتر بى، مروئى بى بيانوۋىرو بى
پاساۋىر دەبى، نەگەرنا خوا دەفەرموئى: ھەتا گەيشتە ئەۋپەرى تواناي خۋى و،
گەيشتە چىل سالى، گوتى: پەرۋەردگارم! يارمەتسىم بدە، سوپاسى ئەۋ چاكەيەت
بەكەم كە لەگەلت دا كىردوۋم.

سىيەم: نىجا ئەۋەش پىژدەيىيە، مەرج نىيە مروئى ھەتا نەگاتە چىل يان شەست سالى،
بەلگەى لەسەر ئەۋاۋ نەكرى، بەلام بىگومان ھەتا تەمەنەكەى زياتر بى، مروئى بى
قەسترو بى بيانوۋىر دەبى.

سەرنجى دووھ: كە دەفەرمۇي: ﴿وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ﴾، ترسېنەرېشتان بۇ ھات،
ورىياكەرەوھەشتان بۇ ھات، ئەمە دەگونجى:

۱- مەبەست پېي پېغەمبەر بىن ئەلەيھىسسالام، پېغەمبەرى خوا ھۇشياركەرەوھەيە، ھەموو پېغەمبەرانىش
ۋابوون.

۲- ھەروھە بەلا ۋە موصىبەت كە بەسەر مرقۇف دى، ۋىياكەرەوھەيە.

۳- دىسان نازو نىعمەتتىك كە خوا پېت دەدات، ۋىياكەرەوھەيە.

۴- ھەروھە كەوتنە تەمەن ۋە پەيداۋوونى مووى سېپى، ۋىياكەرەوھەيە.

۵- مردنى خزمان ۋىياكەرەوھەيە ترسېنەرە، مردنى دراۋسىيان ۋىياكەرەوھەيە.

۶- گەيشتنە تەمەنى چل سالىي، جۆرىكە لە ۋىياكرەنەوھە.

۷- ھەروھە زانايان ھەركامىتيان بەئەندازەي خۇي، ۋىياكەرەوھە ھۇشياركەرەوھەن.

۸- ھەروھە مېژۋوھەك كە پەرە لە ۋووداۋى جۇراۋجۆر، ۋىياكەرەوھەيە.

۹- گۇرپانكارىيەكانىش ھەموويان ھۇشياركەرەوھەن، كە دەفەرمۇي: ﴿وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ﴾،
ترسېنەرە ۋىياكەرەوھەشتان بۇ ھات، تەنبا پېغەمبەر ناگرېتەوھە ﷺ، ھەموو ئەو شتانەي
دىكە كە دەبى مرقۇف پەندىيان لى ۋەربىگىرى ۋە، بە ھۇيانەوھ ھۇشيارو ۋىيا بېتەوھە،
ھەموويان دەگرېتەوھە.

خوا بە لوتف ۋە كەرەمى خۇي، ئېمە لەو كەسانە بگىرپى كە ھەمىشە ھۇشيارو
ۋىياو بېدار دەبن، ھەمىشە ئەو راستىيەيان لەبەرچاۋە، كە خوا بۇ تاقىكرەنەوھە
لەسەر ئەم زەۋىيە داناون ۋە، بەبەرچاۋ پوۋنانە دەژىن ۋە، دەزانن لە كوئىرا
ھاتوون، بۆچى ھاتوون، بۇ كوئى دەچن؟ خوا سەرەنجاممان خېر بىكات، بەو
شېۋەيە ھانزىيەنى كە لە ۋۆزى دوايىدا، بەسەرى بەرزو ۋووى سۈورەوھە بېچىنەوھە
خەمەتى خوا ﷻ پېغەمبەرى خوا ﷻ.

شَهِدَاكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

❖ دەرسی پۈنجه ❖

پېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ئايەتەكانى: (۳۸ - ۴۵)، واتە: ھەشت ئايەتى كۇتائى سووپرەتى (فاطر) دەگرېتە خۇي، لەو ھەشت ئايەتەي كۇتائى سووپرەتى (فاطر)دا، خواي بەرزو مەزن، ھەوت پاستىي گەورەو گرنكى خستوونە پروو:

يەكەم: زانىارىي خوا بە نھىنىي ئىو ئاسمانەكان و زەوى و، ئىو دَل و سىنەي مرؤفەكان. دووہم: گېرانى خوا بۇ مرؤفەكان، بە جېنشىنى خۇي لەسەر زەوى.

سىيەم: ھىچ لە دەست نەھاتنى پەرستراوانى ساختە، بۇ ئەوانەي كە دەيانپەرستى، لە جىياتى خواو جگە لە خوا، لە دىناو دواپۇژدا.

چوارەم: راگرتنى خوا بۇ ئاسمانەكان و زەوى، كە ئەگەر خوا ﷻ رايانەگرى، لە بەين دەچن، ياخود لەسەر ئەو ھىل و سىستەمەي خوا داپناون، لا دەچن.

پىنجەم: سۆتند خواردن بە خوا لە لايەن ھاوبەش دانەرەكانەو، كە ئەگەر ھۇشياركەرەو، يان بۇ بىت، واتە: پىغەمبەرلىك كە ھۇشياريان بكانەو، ئاگاداريان بكانەو، بيان ترسىنىت، پروا دەھىتن، چ كۆمەلگايەك لە ھەمووان پروادارتەر، لەوان زياتر پروا دىتن، كەچى سەلمىنەو، خۇ بە زلگريان و، پىلانگىريان، دواي ئەو، خوا ﷻ ھۇشياركەرەو، بۇ ناردن، كە پىغەمبەرى كۇتائى موخەممەد ﷺ.

شەشەم: جەختكردنەو لەسەر ئەو كە ياسا گەردوونىيەكانى خوا ئاگۇپىن و، ھىچ شىتكىش خوا دەستەوسان ناكات، نە لە ئاسمانەكان و نە لە زەويدا، واتە: لە ژىر دەستى قوتار نابى.

ھەوتەم: پەلە نەكردنى خوا، لە سزادانى خراپەكارانداو، دواخستىيان بۇ قىامەت.

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ (٣٨) هُوَ الَّذِي
 جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يُزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا مُقَابَلًا
 وَلَا يُزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا (٣٩) قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي
 مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ مَاتَتْ بَنَاتُهُمْ كَتَبْنَا لَهُمْ عَلَى بَنَاتِهِمْ مِنْهُ بَلْ إِنْ يَدْعُونَ
 الْقُلُوبُوتَ بِعَمَلِهِمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا (٤٠) ﴿إِنَّ اللَّهَ يُمِيتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ تَزُولَا وَلَكِنْ
 زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ عِبَادِهِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا غَفُورًا (٤١) وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ
 جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَيَكُونُنَّ أَهْدَى مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا (٤٢) أَسْكِبَارًا
 فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنْ
 نَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا (٤٣) أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
 عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضْهِرَهُ مِنْ شَوْمِ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
 الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا (٤٤) وَلَوْ يَوَاحِشُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ
 عَلَى ظُهُرِهِمْ مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُخْرِجُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ
 كَانَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرًا (٤٥) ﴿

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{به دنیایی خوا زانای په نهانی ناسمانه کان و زهوییهو، بێگومان به نهیئیی سینه کانیشت زانایه (٢٨) نهو (خوا) که سیکه گێراونی به جینشینی له زهویدا، ئنجا ههر کهس بێیروایی، بێیرواییه که ی به زیانی خۆیه تی و، بێیروایی بێیرواییشت بێگومان به ردهوام خه شم و توورپه یان له لای خوا ی په روه ردگاریان بۆ ژنده ده کات، ههروه ها بێیروایی کافران ههر زیانبارییان بۆ زیاد ده کات (٢٩) (به هاوبه شدان هه کان) بلی: (هه و آلم پی بدن)، تیا نهو هاوبه شان تان که جگه له خوا لیان ده پارتنه وه، پێشانم بدن: چیان له زهوییدا دروستکردوه؟ یان تیا له (دروستکردنی) تاسماناندا هاوبه شیان هه یه؟! یان تیا کتیکمان پێداون، که له سه ر به لگه یه کی پۆشنن تێیدا، (له باره ی راستیی بته رستیه که یانه وه)؟ به لکو سته مکاران ته نیا به لئینی فریوده رانه به یه کدی دده دن (٣٠) بێگومان خوا ناسمانه کان و زهوی ده گرتی، که (له پتی خۆیان و له و سیستمه ی بۆیان دانراوه) لابده دن و، نه گه ر (گه ریمان) لاشبه دن، هه یج که سیک دوا ی وی، نایانگرتی (نایانپاریزی له لادان)، بێگومان نهو (خوا) هیدی لیورده یه (٣١) ههروه ها نهوان (کافره کانی پۆزگاری پیغه مبه ری کو تایی) به و په ری توانا به نه وه (به جه خه تکرده نه وه) سویتندیان به خوا خوارد، که نه گه ر (پیغه مبه ریک و) وریا که ره وه یه کیان بۆ بی، مسوگه ر له هه ر کو مه لیک پتی راستگرتووتر ده بن، که چی کاتیک (پیغه مبه رو) وشیار که ره وه یه کیان بۆ ها ت، ته نیا سه له مینه وه و، دوور که و تنه وه ی تیدا زیاتر کردن (٣٢) (نه وه ش هه مووی) به مه به ستی خۆبه زلگرتن و، پیلانگێری خراپ له زهویدا، قیلی خراپیش ته نیا ده وری خاوه نه که ی دهدات (و سه ری خاوه نه که ی ده خوات)، تیا نهو (کافر) انه جگه (له چه سه پانی) یاسای پتשוوه کان (به سه ریاندا) چاوه پتی چی دیکه ده که ن! که هه رگیزیش گو رانکاری بۆ یاسای

خو (له ژيانى به شهردا) نابىنى و، هه رگيزيش لادان بو ياساي خوا نابىنى ﴿۱۲﴾ ئايا (ئهوانه) به زهويدا نه روښتوون، ئنجا سه رنج بدهن، داخو سه ره نجامي ئهوانه ي پيش وان چوڻ بووه؟! له حايتكدا كه ئهوان هيز و توانايان لهوان (كافرانى پوژگارى تو نه ي موحه ممه!) توند تربوو، خواش هيچ شتيك نه له ناسمانه كان و نه له زهويدا دهسته و ساني ناكات، چونكه بيگومان ئه و زاناي توانايه ﴿۱۳﴾ ئه گهر خواش، خه لكي به هو ي ئه وه وه كه (له كاري خراپ) ده يكه ن گرتبايه و، سزاي دابان، ژيانداركي له سه ر پشتي (زهوي) نه ده هيشت (و هه مووياني قه پر ده كرد)، به لام بو كاتيكى ناوبراو (و ديار ييكراو) دوايان ده خات و، وه ختيكيش كاتي خو يان هات، به دنيايي خوا بينه ري (كردارو حال و بالي) بهنده كانيه تي (و سزاي پر به پيستييان ده دات) ﴿۱۴﴾.

شيكردنه وه ي هه نديك له وشه كان

(خَلِيفَ): (خَلِيفَ): جَمْعُ خَلِيفَةٍ وَخُلَفَاءُ جَمْعُ خَلِيفٍ، وَالْخَلِيفَةُ النُّيَابَةُ عَنِ الْغَيْرِ، إِمَّا لِعَجْزِهِ وَإِمَّا لِتَشْرِيفِ الْمُسْتَخْلَفِ، (خَلِيفَ): كَوَيْ (خَلِيفَةُ) يه، جَيْنِيشِي، (خُلَفَاءَ) يش كَوَيْ (خَلِيفَ) ه، ئه ويش هه ر به ماناي جَيْنِيشِي، (خَلِيفَةُ): بريتيه له جَيگرتنه وه ي يه كيكى دى و نوته رايه تىي كردنى، يان به هو ي ئه وه وه كه ئه و يه كه ي ديكه ناتوانى، يان بو پزگرتن له و كه سه ي كه كراوه به جَيگهرو جَيْنِيشِي.

(مَقَاتُ): (الْمَقَاتُ: الْبُغْضُ الشَّدِيدُ، لِمَنْ تَرَاهُ تَعَاطَى الْقَيْحَ)، (مَقَاتُ): بريتيه له رق لتيبونه وه ي زور، بو كه ستيك بىنى شتى ناقولا ده كات، (مَقَاتُ): به كوردىي بريتيه له: خه شم و قين، رق لتيبونه وه ي زور.

(تَزُولًا): (لَابِدَه ن، ياخود نه ميتن، (زَالَ الشَّيْءُ، يَزُولُ زَوَالًا: فَارَقَ طَرِيقَهُ جَانِحًا عَنْهُ، أَوْ فَقِدَ وَعْدِمَ)، (زَالَ الشَّيْءُ يَزُولُ زَوَالًا)، شته كه لاجوو، لاده چيت، لاجوون،

ئەو رېيەى كە لەسەر يەتە لىنى لادە چىت، واتايە كى دىكەى: (زَالِ الشَّيْءُ؛ فَقَدْ أَوْ عُدِمَ)، ئەو شتە نەما، لە بەين چوو.

(ثَمُورًا): (الثَّمُورُ: الْإِنْزِعَاجُ مِنَ الشَّيْءِ إِلَى الشَّيْءِ)، (ثَمُورًا): بىرېتە لە بىزارىي لە شتىك، يان بۆ لای شتىك، سەلمىنەو لە شتىك و، چوون بە ھەلە داوان بۆ لای شتىك، ەك پىشىنان دەلین: (لە كۆلك سەلمىنەو بەسەر بەرازدا كەوت).

(وَلَا يَحِيْئُ): (أَي: وَلَا يَنْزِلُ وَلَا يُصِيبُ، وَلَا يُحِيطُ)، (حَاقَ يَحِيقُ) يانى: دابەزى دادەبەزى (نَزَلَ يَنْزِلُ) و تووشىبوو تووشى دەبى (أَصَابَ يُصِيبُ) و دەورى دا دەورى دەدا (أَحَاطَ يُحِيطُ)، (وَلَا يَحِيْئُ الْمَكْرُ الْيَتَّى إِلَّا يَأْهَلِهِ، ۞، فَيَلَى خِرَابَ بَس دابەبەزىتە سەر خاوەنەكەى، (سزايەكەى) ياخود: دەرەنجامە خراپەكەى، تووشى خاوەنەكەى دەبى و، تەنیا دەورى خاوەنەكەى دەدات.

(سُنَّتَ): (سُنَّةٌ: طَرِيقَةٌ، جَمْعُهَا سُنَنٌ، وَالسُّنَّةُ: الْعَادَةُ)، (سُنَّتَ) بە مانای رېياز دى، بە مانای نەرىت دى و بە (سُنَن)، كۆدەكرىتەو، مەبەست پىيان ياساكانى خواپە ﷻ لە گەردوون و لە ژيانى مروڤدا.

(تَحَوَّلًا): (التَّحَوُّلُ: نَقْلُ الشَّيْءِ مِنْ مَكَانٍ إِلَى غَيْرِهِ)، (تَحَوَّلَ): ئەو ەيە كە شتىك بگوازيەو لە شوئىنكى بۆ شوئىنكى دىكە، (تَبَدَّلَ): ئەو ەيە كە شتىك لاپەرى و شتىكى دىكەى لە شوئىن دابىنى، خوا ﷻ دەفەرموى: نە (تَحَوَّلَ)، لە ياساى خوا ەبە، واتە: لايدەى لە شوئىنكەو بۆ شوئىنكى دى، نە (تَبَدَّلَ) ىش، واتە: بىگۆرى، ئەو ياسايە لايدەى و ياسايەكى دىكەى لە جىنى دابىنى.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

وهك له پێناسهی ئەم دەرسەدا گوتمان، ئەم ههشت (۸) نایه‌ته، ههوت (۷) راستیی گه‌وره‌و گرنگیان گرتوونه‌ خوێان، که ئیمه له پێناسهی ئەم دەرسەدا ناماژه‌مان پێیانداو، ئیستاش له میانی مانای گشتیی دا، جارێکی دیکه تیشکیکی فراوانتریان ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر:

خوا **عَلَّمَ** وهك په‌که‌مین راستیی گه‌وره‌و گرنگ، که له‌م ههشت نایه‌ته‌دا خراونه‌ ڕوو، ده‌فه‌رمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَّمَ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلَيْهِ يُدَاتِ الصُّدُورِ﴾، په‌کیک له‌ هه‌وت راستییه گه‌وره‌و گرنگه‌کان، که هه‌م سیفه‌تییکی زۆر به‌رزو مه‌زنی خوايه‌و، هه‌م زۆریش په‌یه‌سته به‌ گه‌ردوون و، به‌ ژبانی مروّقه‌وه، خوا ده‌یخاته‌ ڕوو و ده‌فه‌رمووی: به‌دنیایی خوا زانای نه‌تییی ناسمانه‌کان و زه‌ویییه، هه‌رچی نه‌تییی و په‌نه‌ان له‌ ناسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، زانیارییه‌ راسته‌قینه‌که‌ی ته‌نیا له‌ لای خوايه‌ **عَلَّمَ**، به‌شه‌ر په‌نگه‌ گوشه‌یه‌ک، یان چه‌مکیک و شتیکی لی بزانی، به‌لام زانیاری ته‌واو، له‌ باره‌ی په‌نه‌انه‌کانی زه‌وی و ناسمانه‌کانه‌وه، ته‌نیا له‌لای خوايه‌، ﴿إِنَّهُ عَلَيْهِ يُدَاتِ الصُّدُورِ﴾، ئنجا به‌شیک له‌ نێو نه‌و په‌نه‌ان و نادیاره‌ی که له‌ ناسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌یه، بریتییه‌ له‌وه‌ی له‌ سینه‌ی مروّقه‌کاندا هه‌یه: به‌ دنیایی نه‌و (خوا) زانایه، ﴿يُدَاتِ الصُّدُورِ﴾، به‌ هاوه‌ل یان خاوه‌نی سینه‌کان، (ذو) یانی: هاوه‌ل یان خاوه‌ن، (ذات) باری مێینه‌که‌یه‌تی، هه‌ر به‌ مانای (صاحب) دئی (صاحب و صاحبّه)، (الصدور) کۆی (صدر)، سینه، ئنجا نایا مه‌به‌ست له‌ هاوه‌ل یان خاوه‌نی سینه‌کان چییه؟ هه‌موو زانیان له‌سه‌ر نه‌وه‌ په‌کده‌نگن، که مه‌به‌ست پیتی نه‌و نه‌تیییانه‌، نه‌و نیازو مه‌به‌ستانه‌ن، نه‌و خولیاو ئاواتانه‌ن، که له‌ عه‌قل و سینه‌و دلی مروّقه‌کاندا په‌نه‌انکراون، هاوه‌له‌کانیان، خاوه‌نه‌کانیان په‌نه‌انیان ده‌که‌ن، به‌لام خوا **عَلَّمَ** به‌و

نەتییانە زانایە، بۆیەش دەفەرموئ: ﴿يَذَابِ الصُّدُورِ﴾، چونکە ئەو نەتییانە هێندە شێردراوەو پەنھان لە سێنەکاندا، وەك بووبن بە ھاوێ و ھاوێنی ئەو سێنە، چونکە ھەر لەوێدان و لێیان ناچنە دەر.

ھۆکاریکی دیکە ئەو ناوێرانی، ئەوێیە کە ئەو نیازو مەبەست و خولیاو ئاواتانە، ئەوێندە کاریگەرییان لەسەر دڵ و دەروونەکان ھەیە^(١)، و، هێندە کاریگەرن لەسەر ھاوێنی سێنەکان کە بەملاولادا بیانجووێنن، وەك بووبنە ھاوێ و ھاوێنیان! ئنجا خوای پەروەردگار بۆ زانیی نەتییی ئاسمانەکان و زەوی، وشە (عَالِم)ی بەکارھێناوە، بەلام بۆ ئاگاداریی بە نەتییی سێنەو دڵ و دەروونەکان (عَلِيم)ی بەکارھێناوە، کە دیارە (عَلِيم) ڕێژگە زێدەپۆیی (صِغَة المبالغة)یە بۆ (عَالِم)، لەبەرئەوێ نەتییی ئێو دڵ و سێنەکان بە نەسبەت ئیمە (مروءة)و، زۆر کاریگەرن و زۆریش گرنگن کە پەییان پێ ببردرێ، خواش (عَلَم) بەر لەوێ سزادان و پاداشت دا ئەوێ لێرسینەوێ لەگەڵ بەندەکانی دا بکات لەسەر کردوێ ڕۆڵەتیەکانیان، لەسەر ھالەتە پەنھانەکانیان ئەوێیان لەگەڵدا دەکات، چونکە لەراستییدا کردوێ ڕۆڵەتیەکانیشیان، ھەر لەو سەرچاوەی عەقڵ و دڵ و دەروون و، نیازو مەبەست و خولیاو ئاواتانەوێ ھەڵدەقۆلن.

راستیەکی دیکە دووێ ئەوێیە، کە خوا ئیمە کردوێ جێنشین خۆی لەسەر زەوی، کە دەفەرموئ: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ خَلْفَ فِي الْأَرْضِ﴾، خوا ئەو زاتە کە ئێوێ کردوێ جێنشین لەسەر زەوی، (خَلْف) کۆی (خليفة)یە، و (خَلْفَاء) کۆی (خليفة)یە، ھەردووکیان بە مانای جێنشین دێن، جێنشینبوونی ئیمە بۆ خوا لەسەر زەوی دوو واتای ھەن:

یەكەم: خوا ئیمە ھێناوێ شۆئنی کەسانێك، کە پێش ئیمە لەسەر زەوی بوون، واتە: جیل لە دواي جیل، شۆئنی یەكدی دەگرێنەوێ.

(١) ئەوێ نەدیوێ ڕوونکەرەوانی قوڕئان باسیان کردبێ، ڕەنگە ھەشی و من نەمدیبن.

دووهم: واتایه کی دیکه، که من ئەمە ی دووهمیانم پێ راستەر، ئەوێه که خوا تێمە ی کردۆتە جێنشین خۆی لەسەر زەوی، یانی: خوا ﷻ دەستی مەروفا نی ئاوە لا کردۆتەو بۆ تەسەرپوف کردن لە زەویدا، چاکە دەکەن یان خراپە دەکەن! گرنگ ئەوێه که دەستی ئاوە لا کردوون و دەستی کردوونەو، کەواتە: بە کردووە مەروفا جێنشین خۆیە لەسەر زەوی، ئنجا یان جێنشینێکی سەر راست و چاک دەبێ و، سەرەنجام سەر بەرزو ڕوو سوور دەردەچێ، یان جێنشینێکی خراپ دەبێ و، چەپلەک و ناپۆک دەبێ و، سەرەنجام تووشی سزاو جەزەبە ی خوا دێ، لەسەر ئەوێ که باش جێنشینایە تیی خۆی نەکردووە، باش تەسەرپوفی نەکردووە لە زەویدا.

پێشتریش باسی ئەو بابەتەمان کردووە، که هەندێک لە زانایان پێیان وایە ناگونجێ بە مەروفا بگوترێ: جێنشین خۆ (خليفة الله) بە کێک لەوانە ئیبنو تەیمییە (رەحمەتی خۆی لێ بێ)، هەرودەها یە کی دیکە لە زانایان (حسن حبنکه المیدانی) (رەحمەتی خۆی لێ بێ)، که ئەویش زانایە کی گەورە ی هاوچەرخی سووریا بوو، هەرودەها هەندێک زانای دیکەش هەن، بە ئام لە راستیدا نەگەر ئینسان باشی لێ ورد بێتەو: بە کردووە مەروفا جێنشین خۆیە لەسەر زەوی، ئنجا ئەوێ که مەروفا جێنشین خۆیە لەسەر زەوی، بە مانای ئەوێ نێه که ئەوێ لە خودی خۆیدا، بێ ئەوێ تەماشای نێوەرۆک و چۆنیەتیە کە ی بکری، شتیکی گەورەو چاک (فضيلة) بێ، بە لکو بە پێی نێوەرۆک و چۆنیەتیە کە ی، حوکمە کە ی دیاریی دەرکری، هە یە جێنشینێکی باشە، وە ک پیغەمبەر ان (عَلَيْهِمُ السَّلَام) که خوا دەفرموی: ﴿بَدَاؤُدُنَا جَعَلَنكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ﴾ ص- ٢٦، ه ی واشە جێنشینێکی خراپەو، خراپ جێنشینایە تیی دەکات، هەرودە ک چۆن کە سێک کە سێکی دیکە دەکات بە جێگرەووە جێنشین و وەکیلی خۆی، بە ئام بە شێوێه کی خراپ دەیکات و، تووشی سزاو لێرسینەووە دێ، ﴿فَن كَفَر فَعَلِيهِ كُفْرُهُ﴾.

ئنجا هەر کە سێک بێروا بیت، زانیی بێروایە کە ی بۆ خۆیەتی، ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا﴾، بێروای بێروایانیش لە لای پەرودەرگاریان

هەر خه‌شم و قین و توورەبیان بۆ زیاد ده‌کات، ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾، هه‌روه‌ها بی‌پروایان بی‌پروایه‌که‌یان به‌س زیانبارییان بۆ زیاد ده‌کات.

راستییه‌کی دیکه‌ی سێیه‌م نه‌وه‌یه، که فه‌رموێ: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، خوا ﷻ به‌ پێغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ ده‌فه‌رموێ، ڕوو له‌ هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان بکات و به‌فه‌رموێ: نایا نه‌و هاوبه‌شانه‌تانتان دیون که له‌ جیاتی خوا، یان جگه‌ له‌ خوا لێیان ده‌پارێنه‌وه! ﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾، پێشانم بده‌ن: چیمان له‌زه‌وی دروستکردوه! وشه‌ی: ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾، هه‌ندی له‌ زانایان هه‌ر به‌ مانا ڕواله‌تییه‌که‌ی خوێ لێکی ده‌ده‌نه‌وه، که دینه‌ واته: نه‌و هاوبه‌شانه‌تانتان ببنیون و سه‌رنجتان داوێ به‌ چاوی عه‌قل و دڵ، یاخود به‌ چاوی سه‌ر ته‌ماشاتان کردوون؟ هه‌ندی‌کیشیان وایان لێکداوه‌ته‌وه که: ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾، یانی: هه‌وآلم پێ بده‌ن (اخبرونی) هه‌وآلم پێ بده‌ن، ده‌رباره‌ی نه‌و هاوبه‌شانه‌تان که له‌ جیاتی خواو جگه‌ له‌ خوا لێیان ده‌پارێنه‌وه، هه‌وآلم پێ بده‌ن له‌باره‌یان‌وه، ﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾، پێشانم بده‌ن چیمان له‌زه‌وی دروستکردوه، ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾، یاخود هاوبه‌شییان هه‌یه له‌ ئاسمانه‌کاندا، واته: نه‌گه‌ر شتێک یان به‌شتیکیان له‌زه‌ویدا دروستکردوه، پێشانم بده‌ن، یاخود نه‌گه‌ر له‌زه‌ویدا هه‌یچیان دروستنه‌کردوه، نایا هاوبه‌شیه‌تیان هه‌یه له‌ دروستکردنی ئاسمانه‌کاندا؟ ﴿أَمْ أَمْرُ آبَائِهِمْ كُنْهًا فَهُمْ عَلَىٰ يَتَسَّرٍ مِّنْهُ﴾، یاخود نه‌گه‌ر ناتوانن شتێکم پێشان بده‌ن که له‌زه‌ویدا دروستیان کردوه، یان ئیسپاتی بکه‌ن که له‌ دروستکردنی ئاسمانه‌کاندا هاوبه‌شیه‌تیان هه‌یه، نایا کتیییکمان پێداوێ به‌وان، به‌و هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌رانه، که نه‌وان له‌سه‌ر ڕۆشنایی بن له‌و کتیه‌وه؟! واته: نایا به‌لگه‌یه‌کیان هه‌یه له‌و کتیه‌وه که تێمه‌ پێمان داوێ له‌باره‌ی راستیی بته‌رستی و هاوبه‌ش بۆ خوا دانانه‌وه؟! ﴿بَلْ إِنْ يَدْعُوا الْقُلُوبُوتَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا﴾، به‌لکو راستیه‌که‌ی نه‌وه‌یه که سه‌مه‌کاران ته‌نیا به‌لێنی فریوده‌رو هه‌لخه‌له‌تیه‌ر به‌یه‌کدی ده‌ده‌ن، واته: سه‌رانی نه‌هلی کوفرو شیرک، به‌لێن و گفتی فریوده‌رانه

بە شۇنىڭكە وتۇۋەكەنلەر دەدەن، كە ئەو بىت و سەنەمانە، ياخۇد ئەو پەرستراوانە،
يان ھەر شىئىكى ھەن، شەفاعەتتان بۇ دەكەن و، لە خواتان نىزىك دەخەنەۋەو،
ئەوانەش زىان و قازانچىيان بەدەستە، نەخۇشىي و شىفایان بەدەستەو سەرکەوتن
و ژىرکەوتن و ... ھتە، كە ئەو ھەموۋى بەلئىنى فرىودەرانەو درۇ بوۋە، لە
لايەن دەمراستەكانەۋە، بە شۇنىڭكە وتۇۋەكەنلەر لاسايىكەرەۋەكان دراۋە.

راستىيەكى دىكەى چوارەم: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُمِيتُكَ الْمَسْكُونَةَ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا﴾، بە
دئىيىي خوا ئاسمانەكان و زەۋى دەگرىي كە لایدەن، واتە: دەيانگرىي بۇ ئەۋەى
لانەدەن، ھەندىك لە زانايان و ايان لىكدلەۋتەۋە، ﴿أَنْ تَزُولَا﴾، واتە: (أَنْ لَا تَزُولَا)
واتە: بۇ ئەۋەى لانەدەن، ھەندىكىش و ايان لىكدلەۋتەۋە: ﴿أَنْ تَزُولَا﴾، واتە:
(كَرَاهَةً أَنْ تَزُولَا)، واتە: نەبادا لایدەن، ياخۇد: نەبادا لەبەين بچەن، چونكە
ۋشەى (تَزُولَا) ھەم بە ماناي لادان دى، بە ماناي لادانى ئاسمانەكان و زەۋى
لەۋ سىستەمىي خوا بۇى داناون، ھەم بە ماناي لاپوون و لەبەين چوونىش
دى، ﴿وَلَكِنْ زَالًا﴾، ئەگەر لاشبەدەن، يان لە نىۋىش بچەن، ﴿إِنْ أَسْكَنْتُمَا مِنْ أَمْرٍ
مِنْ بَعْدِهِ﴾: (مَا أَسْكَنْتُمَا)، ھىچ كەستىك لە دۋاى ۋى (لە دۋاى خوا ﷻ) ناتوانى
بيانپارىزى و، بيانگرىي و نەھىلىي لایدەن لەۋ سىستەمىي خوا بۇى داناون، ياخۇد
نەھىلىي لەبەين بچەن و نەمىنن، ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾، بە دئىيىي ئەۋ زۆر
ھىدىي، زۆرىش لىبوردەيە، (حلىم) واتە: ھىدىي و مەند، پىچەۋانەى (تَرْيغُ
الْعُصْبِ) ھ، كەستىك كە زوۋ توۋرە دەبن، خوا ﷻ زۆر ھىدىي و مەندە زوۋ
توۋرە نابى، زۆرىش لىبوردەيە، زۆر چاۋپۇشىي دەكات لە ھەلەۋ كەم و كۈپىي
بەندەكانى.

راستىيەكى دىكەى پىنجەم بىرىتە لەۋەى كافەرەكانى رۇزگارى موھەممەد ﷺ
بەرلەۋەى پىغەمبەرى كۆتايى بىت و، خوا رەۋانەى بىكات و بانگيان بىكات بۇ
لاى خواۋ، پەيامى خوايان پى بگەيەننى: زۆر بە جەختكرندەۋە سۈندىيان بە خوا
دەخوارد، كە ئەگەر بىت و ئەۋانە ھۇشياركەرەۋەۋە و رىياكەرەۋەيەكىيان بۇ بى، لە

ھەموو كەس سەر راسترو چاكتر دەبن، ﴿وَأَقْسُوا بِرَبِّكَ جَهْدَ أَيْتَنِمْ﴾، سۈتنديان بە خوا خوارد بەوپەرى سۈتند خواردنەو، واتە: بەوپەرى جەختكردنەو، بەوپەرى توانايانەو، سۈتنديان بە خوا خوارد، ﴿لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾، ئەگەر ھۆشياركەرەو، ترسینەرئىكەن بۇ بى، واتە: پىغەمبەرئىك كە بىانترسینى و، وریایان بىكاتەو، ﴿لَبِئْسَ أَهْدَى مِنَ أَهْدَى الْأُمَمِ﴾، بە دۇنیایی و بەجەختكردنەو، ئەوان رىتى راستگرتووتر دەبن لە ھەر كام لە كۆمەلگایەكان، واتە: چ كۆمەلگایەك لە ھەمووان رىتى راستگرتووتر، ئەوان لەویش رىتى راستگرتووتر دەبن، ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾، بەلەم كاتىك وریاکەرەو، ھۆشيار كەرەو، بەكەن بۇ ھات، كە (مەھمەد) ﷺ، ﴿مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾، ھاتنى نەو، تەنھا سەلمىنەو، دووركەوتنەو، تىدا زىدە كردن.

بە چ ھاندەرىك؟ ﴿أَسْتَكْبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ﴾، بە مەبەستى خۆ بەزلكرتن لە زەویداو، بەمەبەستى پىلانى خراب، ئەوانە تەماشایان كردو، وەك چۆن ئىستاش رۆژمە عەلمانیەكان و، حیزبە عەلمانیەكان و، ھەموو ئەوانەى كە دژایەتیی پرووناکیى ھیدایەتى خوا دەكەن، لە ژىر ھەر ناوێكدا بىت، تەماشە دەكەن ئەگەر بىت و ئابىن و پەيامى خوا بچەسپى، ئەوان ئەو بەزم و بازارى پىكەنەو، ناو، لە كاتى ئەزانى و تاریكایى كۆمەلگادا، لە كاتى ئەبوونى پرووناکیى خۆرى ئىسلام و شەرىعەتدا، ئەو بازارەیان لى تىكدەچى، ئەگەر ئىسلام دەسەلاتى ھەبى، چۆن لى دەگەرئى، مالىك، یان بنەمالەبەك، یان عەشیرەتەك، یان حیزبەك دەست بەسەر موقەددەرەاتى ولاتىكدا بگرى، عىبادو بىلاد بە ھى خۆى بزانتى، مرقەكان بە كۆیلەى خۆى بزانتى و، كەل و پەلەكان و ئىمكانىەتەكەش بە مولكى خۆى بزانتى، ئەگەر دىنى خوا ﷻ دەستەلاتى ھەبى رى بەو نادا، كە بە داخەو ئىستا زۆربەى ولاتانى مسولماننشین بەو شۆیەن، یان ھوكمىكى عەسكەرتارىیە، یان حیزبەك خۆى سەپاندو، یان بنەمالەبەك خۆى سەپاندو، ھوكمىكى میراتىیە، ئەو ھەموو پىچەوانەى ئەو بە كە خوا ﷻ فەرمانى

كردوه كۆمه لىكانانى بەشەرى پى ئىدارە بدرىن، ھەروەھا پىچەوانەى عەقلى و مەنقىقەو، پىچەوانەى بەرژەوہندىى خەلكەو، پىچەوانەى دادگەرىى خواىە ﷻ، كە نىعمەتەكانى بۆ ھەمووان خولقاندوون، بۆيە دەفەرموى: كَاتِيك كە كافرەكانى رۆژگارى پىغەمبەر ﷺ وشياركەرەوہىەكيان بۆ ھات، ھەر سَلَمىنەوہو دووركەوتنەوہى تىدا زياد كردن، بە مەبەستى ئەوہى لە زەويدا خو بەزل بگرن و، پىلانى خراب بگيرن، ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾، فِئلى خراپىش تەنيا سەرى خواوہنەكەى دەگرىتەوہو، تەنيا دەورى ئەو دەدا.

راستىيەكى دىكەى شەشەم، ئەوہىە كە خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَنَ نَحْدِلَ إِنَّ اللَّهَ تَبْدِيلًا وَلَنَ نَحْدِلَ إِنَّ اللَّهَ تَحْوِيلًا﴾، ئايا جگە لە ھاتنى ياساى پىشىنان، چاوہرىى چى دىكە دەكەن؟! واتە: ياساى خوا كە لە مىللەتە پىشووہكاندا چەسپاوہو، بەسەرياندا جىيە جى بوو، كە بەدلىيى گۆرىن بۆ ياساى خوا نابىنى و، لادانىش بۆ ياساى خوا نابىنى. ھەرگىز! (لەن) بۆ (تايىد) بۆ لابردنەو بۆ (تاكىد)ە، ھەرگىز نابىنى ياساى خوا بگۆردى، ھەروەھا ھەرگىز نابىنى ياساى خوا لابردى، چونكە شتىك كە بوىستى نەھىلرى، دوو ھالەتى بۆ ھەن:

أ- يان لايدەبەى و، شتىكى دىكەى لە شوين دادەنئى.

ب- ياخود لاى نابەى، بەلەم لايدەدەى، بەلەم نە لابردن ھەيە بۆ ياساى خوا، نە لادانىش ھەيە.

ئىجا خوا ﷻ ئەو راستىيە پتر دەخاتە روو و دەفەرموى: ئەگەر مروفەكان سەرنجى مېژوو بەدن، پەنديان لى وەردەگرن، پەند لە پروداوہكانى مېژوو وەردەگرن، خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئايا بە زەويدا نەرۆيشتوون سەرنج بەدن سەرنجى ئەوانەى پيش وان چوون بوو؟! بە زەويدا رۆيشتى، دوو واتاى ھەن، وەك زانايان دەلین: رۆيشتىن کردەيى ھەيەو، رۆيشتىن فيكرى ھەيە.

ا- رۆیشتنی کرده‌یی نه‌وه‌یه که به کرده‌وه مروّف پرواو، ته‌ماشای هه‌پرده‌مه‌کانی میسر بکات، ته‌ماشای شوینی گه‌لی عادو گه‌لی سه‌موود و گه‌لی لووط بکات، له پۆژه‌له‌اتی ناسیا، له تیران، له میزۆپۆتامیا... هتد، ته‌ماشای شوینه‌واره‌کان بکات، نه‌وه رۆیشتنی کرده‌یه.

ب- رۆیشتنی فیکری نه‌وه‌یه که میژوو به‌خوینیتته‌وه، به چاوی عه‌قل و دل ته‌ماشای پرووداوه‌کان بکاو، لییان وردبیتته‌وه، ﴿وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾، نه‌وانه‌ی پێش وان له‌وان به‌هێزتری‌بوون، واته: بپروایانی پێشو، له کافره‌کانی رۆژگاری پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌هێزتری‌بوون، توانا‌دارتر بوون، به‌لام کاتیک لایاندا، خوا سزای دان و نه‌و به‌هێزییه‌یان نه‌بووه هۆی نه‌وه‌ی چه‌پاله‌ بدرین و، ده‌ربازو قوتاربن، ﴿وَمَا كَانَتْ أَلَهَ لِيُخْرِجَهُ مِنْ شِعْرِي فِي السَّمَاءِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾، ناشگونجی هیچ شتی که نه‌ له ناسمانه‌کان و نه‌ له زه‌ویدا، خوا ده‌سته‌وسان بکات، (عاجاز) واته: ده‌سته‌وسانکردن، ده‌سته‌پاچه‌کردن، (جَعَلَ الْمُقَابِلَ عَاجِزًا)، هیچ که‌س خوای پێ ده‌سته‌وسان ناکرێ، (عاجز) نه‌ک به‌ مانا کوردیه‌که‌ی، به‌کێک ده‌لێ: لیت عاجز بووم، واته: لیت تووره‌ بووم! نه‌خیر، (عَجَزَ) یانی: بێ توانایی، (عَاجِزٌ) که‌سیکه‌ بێ توانایی، (مُعْجِزٌ) که‌سیکه‌ به‌رانبه‌ره‌که‌ی خۆی بێ توانا بکا، هیچ که‌سێک و هیچ شتی که نه‌ ناسمانه‌کان و زه‌ویدا خوا ده‌سته‌پاچه‌و بێ توانا ناکات و، له ده‌سته‌له‌اتی خوا ده‌رباز نابێ، ﴿إِنَّهُ كَانَتْ عَلِيمًا قَدِيرًا﴾، به‌ دلنایی خوا به‌رده‌وام زانا توانا بووه.

نجا له کۆتایی دا خوای په‌روه‌ردگار نه‌و راستیه‌ی هه‌وهم ده‌خاته‌ پوو، که خوا هێدی و مه‌نده‌و، په‌له‌ ناکات له‌ سزادانی به‌نده‌کان دا، نه‌گه‌رنا نه‌گه‌ر په‌له‌ی بگرایه، که‌سیکی له‌سه‌ر زه‌وی ده‌دا، نه‌ک هه‌ر مروّف بگره ژیاندارو زینده‌وه‌ری له‌سه‌ر زه‌وی نه‌ده‌هێشت، ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا﴾، نه‌گه‌ر خوا خه‌لکی گرتایه به‌ هۆی نه‌وه‌وه که کردوویانه، واته: خراپه‌و تاوانه‌کانیان، ﴿مَا تَرَكُ عَلَى ظَهْرِهِمَا مِنْ ذَنْبٍ﴾، هیچ شتیکی له‌سه‌ر پشتی نه‌ده‌هێشته‌وه، لێره‌دا باسی زه‌وی نه‌کراوه، به‌لام (ظَهْرُهَا) راناوی

(ها) پاناوی مێیه نهیهو، بۆ زهوی ده چێته وهو، به سیاق ده زانری که مه بهست زهویه، چونکه مروغه کان و ژيانداره کان له سه ر زهوی ده ژین، ئه گه ر خوا خه لکی گرتبايه، به هۆی ئه وه وه که کردوو یانه، له تاوان و خراپه، ئه گه ر سزای دابان، ژياندارێک و پێرۆیه کی له سه ر پشتی زهوی نه ده هێشت، ﴿وَلَعَنَ يُؤْخِرُهُمُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، به لām دوايان ده خات بۆ کاتیکی ناوبراوو دیارییکراو، که پۆژی قیامه ته، ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾، ئنجا هه ر کاتیک کاتی دیارییکراوی خۆیان هات، واته: کاتی دیارییکراوی خۆیان بۆ له به یـن چوون، ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعَمَلِهِمْ بَصِيرًا﴾، به دلنایای خوا بینه ره بۆ به نده کانی، هه موو شتیکیان ده بینئ و، هه موو شتیکیانی ئاگا لیه، ئنجا ئه وانه ی خراپه یان کردوه، سزای پر به پتستیان ده دا، نه ک ته نیا هی ئه و خراپانه یان که خه لک پێیان زانیون، به لکو هی ئه و خراپانه ش که به په نامه کیی کردوو یانن، هه روه ها ئه و نیازو مه به ست و پیلان و فیل و ته له که به ی، که له عه قل و دلشیاندا چه سپاندوو یانه، چ دوا یی بۆیان جێه جێ کرابئ، یان جێه جێ نه کرابئ.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه کهم:

خوا ٱٱٱ خۆی وهسف دهکات به زانای په نهانی گهردوون و، زۆر زانا به نهتییه کانی دهروونی مروّفان و، گیره ری مروّفان به جینشینانی زهوی و، خستنه پرووی نهو راستیه که کوفری بی پروایان، مایه ی خهشم و توو په یی خواو، زیاتر زیانباریی خۆیاله:

خوا ٱٱٱ دهفه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمُ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلْقًا فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ، وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٨﴾

شیکردنه وهی ئهم دوو ثایه ته، له شهش برکه دا:

۱- ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به دنیایی خوا زانای په نهانی ناسمانه کان و زهوییه. واته: ههر په نهان و نادیاریه ک له ناسمانه کان و زهویدا هیه، خوا ٱٱٱ دهیزانی، له ههر گوښه یه کی زهوی و له ههر گوښه یه کی ناسمان، له ههر کام له که هکه شانه کان، له ههر شویتیک، نادیارک و په نهانیک هه بی، هیچ شتیک له خوا په نهان و نادیار نیه.

۲- ﴿إِنَّهُ عَلِيمُ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به دنیایی نهو زۆر زانایه به هاوهل و خاوه نی سینه کان.

(عَالِم) ناوی بکه ر (إِسْم فَاعِل) ه، به لام (عَلِیم) پږژگه ی زږد پرویی (صِیغَة الْمُتَالِفَة) ی (عَالِم) ه.

وهك پيشتر گوتمان: له بهر نه وهی نهیښی ښو دل و دهر وون و سینهی مروغه کان، به نسبت مروغه کانه وه زانینی نه و نهیښانه که وړه ترو گرنگه، له بهر نه وه خوا وشه (علیم) یو به کاره ښاوه، واته: زور زانابه به و نهیښانهی که بوونه هاوه دل و خاوهنی سینه کان، نهیښه کانی سینه کان، وهك بووېن به هاوه دل و خاوهن یو سینه کان، وا له ویدا نیشته جیوون، یان هینده کاریگه رن له سره خاوهنی نه و سینه و دل و دهر وونانه، یوه خوا ښه به (ذات) ناوی بردوون، واته: (صَاحِبَة) هاوه دل، خاوهن.

ننجا دواي نه وهی خوا ښه و راستیه مه زنه ده خاته روو، که هیچ شتک له خوا په نهان نیه له ناسمانه کان و زه ویداو، هیچ شتک نیه که خوا ښه نه زانن، هه روه ها هیچ شتک نیه له دهر وون و سینهی به ننده کاند، که خوا ښه پتی ناگدار نه بښ، ننجا ده فهرموئ:

۳- ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَكَ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ﴾، {نه و خوا زانابه به په نهان کانی ناسمان و زه و و، به نهیښی سینه کان} ښه و گپراوه به جینشینی (خوی) له زه ویدا.

(خَلِيفَ) کوی (خَلِيفَة) به و (خَلَفَاء) کوی (خَلِيف) ه، که هه ردو وکیان به مانای جینشین دین، (الخليفة: هُوَ الَّذِي يَخْلُفُ غَيْرَهُ فِي أَمْرِ كَان لِدَلِك الْغَيْرِ)، (خَلِيفَة): خه لیه که سیکه ده پته جینشین و جیگره وهی که سیک، له شتک دا که هی نه و که سه بووه، که یوه جینشینی.

هه ندیک له زانایان گوتو ویا نه: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَكَ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ﴾، (أَي: تَخْلُفُونَ الْأُمَّمَ السَّابِقَةَ) واته: ده به جینشینی که لانی پتسوو، هه لبه ته نه م رسته فورناییه نه و وایه هه لده گری، به لاه نه گه ر مه به ست له و مانابه نه وه بښ، که ناگو نجی بلین: مروغه جینشینی خوا به، نه وه راست نیه، چونکه خوا ښه له سو وړه تنی (الأعراف) دا، زور به رووینی ده فهرموئ: ﴿وَيَسْتَخْلِفُكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرْ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾، واته: (خوا) ښه ده کات به جینشین له زه ویدا،

دوایی سەرنج بەدات چی دەکەن و، چۆن دەکەن؟ چۆن جێنشینایەتی خوا دەکەن لەسەر زەویدا؟ کەواتە: ئەو مانایەش: (تَعْلَقُونَ إِلَهُ فِي النَّفْسِ فِي الْأَرْضِ)، (دەبنە جێنشینێ خوا لە مامەڵە کردن لە زەویدا) ئەو مانایەش هەڵدەگرێ، کە من ئەم مانایەم لەگەڵ ئەم سیاقەدا پێ گونجاوترە.

هەر وەها خوا ﷻ لە سوورەتی (العنید)، دیسان زۆر بە پروویی ئەوە دەخاتە پوو، کە ئێمە جێنشینێ ئه‌وین لە زەویدا، دەفەرموێ: ﴿وَأَنْفَعُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُتَعَلِّقِينَ فِيهِ﴾، لەو مآل و سامانە بێخەشێ کە ئێوەی تێدا کردۆتە جێنشین، یانی: خوا ئەو مآل و سامانە ی خستۆتە دەستی ئێوە، کردوونی بە جێنشینێ خۆی، کە چۆن لەو مآل سامان و نێعمەتانی خۆی پەرورەدگاری، تەسەرپرووف دەکەن و، چۆن مامەڵەیان پێ دەکەن!

٤. ﴿فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ﴾، نجا هەر کەسێک بێپروا بوو، زبانی بێپروایەکی بۆ خۆیەتی، کەواتە: دەگونجێ هەندێک لە جێنشینانی خوا بێپروا بن و بە خراپیی جێنشینایەتی خوا دەکەن، چونکە دوا ی ئەوەی دەفەرموێ: ئێوەی کردو بە جێنشین لەسەر زەوی، بەکسەر باسی بێپروایی دەکا، دەفەرموێ: ﴿فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ﴾، یانی: هەر کەسێک لەو جێنشینانە ی خوا کردوونی بە جێنشین و جێگری خۆی، دەستی ئاوەڵا کردوونەو لە زەویدا، هەر کەسێک بێپروا بوو، ئەوا زبانی کوفرەکی بۆ خۆیەتی.

٥. ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا﴾، بێپروایی بێپروایانیش لای پەرورەدگاریان، هەر خەشم و قینان زیاتر بۆ دەستەبەر دەکات و، بۆیان زیاد دەکات.

کە دەفەرموێ: ﴿إِلَّا مَقْتًا﴾ (المقت: البغض الشديد)، تووڕەیی زۆر، بە کوردیی دەبێتە خەشم و قین، هەر وەها (مقت) ئاواش لێکدراوەتەو: (البغض مع حزني وصغاري) رق لێ هەڵسان و تێرای سەرشۆڕیی و بچووک بوونەو و زەبوونی، واتە: بەهۆی کوفرەو بێپروایان خەشم و تووڕەیی پەرورەدگاریان بۆ خۆیان زیاد دەکەن، هەر وەها تووڕەیی و زەبوون کردن و شەرمەزار کردن، لە لایەن پەرورەدگاریانەو بۆ خۆیان زیاد دەکەن.

۶- ﴿وَلَا يَرْزُقُ الْكَافِرِينَ كَفَرُوهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾، بېيروايان بېيرواييه كه يان هر زيانان بو زياد ده كات.

كه دهفه رموى: ﴿إِلَّا خَسَارًا﴾، دهلى: (الْخَسَارُ: مُصَدَّرُ خَسِرَ، مَثَلُ: الْخَسَارَةُ، وَهُوَ نَقْصَانُ التَّجَارَةِ، وَاسْتَعِيرَ لَخَيْبَةِ الْعَمَلِ، شُبَّهَ عَمَلُهُمْ فِي الْكُفْرِ، بِعَمَلِ التَّاجِرِ وَالْعَاسِرِ، أَيِ: الَّذِي بَارَثَ سِلْعَتَهُ قَبَاعَ بِأَقْلٍ مِمَّا اشْتَرَاهَا بِهِ فَأَصَابَهُ الْخَسَارُ، فَكُلَّمَا زَادَ بَيْعًا، زَادَتْ خَسَارَتُهُ حَتَّى تُلْغِي بِهِ إِلَى الْإِفْلَاسِ). ئەمە شىكردنه وه يه كى جوانى وشه ي (خَسَار)ه.

واته: (خَسَار) چاوكى (خَسِرَ)يه، وهك (خَسَارَةُ)، (خَسَار)و (خَسَارَةُ) ههردووكيان چاوگن، (خَسَارَةُ)و (خَسَار)يش له زمانى عه ره ببيدا برىته له كه مكردى بازرگانى و، زيانكردنى بازرگانى و سهوداو مامه له، به لام ليره دا ئەو وشه يه خوازراوه ته وه بو كرده وه يه كه په شىمانى و بى بهرهمى به دواى خويدا بىنى، كرده وه ي بېيروايه كان له كوفردا، چونراوه به كارى بازرگانىكى زيان ليكه وتوو، كه كه لوپه له كه ي بى ره واج ده بى و، به كه متر له و نرخه ي كه پى كړيو، ده ي فروشى (واته: مایه كه ي خويشى بو تپه لناهينى ته وه، وهك ده لىن: بڼه تووى خويشى بو ناكاته وه) نجا تاكو نهو زياتر لهو كه لوپه له ي خوى بفروشى، زيانه كه ي زياتر ده بى و ده ستمايه كه ي زياتر له ده ست ده چى، تاكو سه ره نجام تووشى مایه پووچى و قه لو شېوونى ده كات.

كه واته: كافرايش تاكو كوفره كه يان خه ستر بى، زياتر تووشى زيانبارى دىن و تووشى مالوئرانى و، مایه پووچى دىن.

مه سه له ی دووه م:

نه و پرستراوانه ی هاوبه شدانه ران به خه یائی خوځان، به هاوبه شی خواځان داده نین، هیچ پشک و به شتیکیان له دروستکردنی گهر دووندا نیه و، هیچ به لگه یه کیشیان له کیتیکی خواځی له سهر ره وایی شیرک له بهر ده ستدا نیه و، ته نیا یه گدی فریو دده دن، ده مړاست و په پره ویسی لیکراوه کان، شوینکه وتووه لاساییکه ره وه کانی خوځان فریو دده دن:

خو! ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ نَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ يَنْتَبَ مِنْهُ بَلْ إِنَّ عِبَادَ الظَّالِمِينَ لَبَعْضُهُمْ أَلَّا غُرُورًا﴾

شیکردنه وه ی ئهم ثابته ته، له شه ش برگه دا:

۱- ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ﴾، بلن: نایا هاوبه شه کانتانتان دیون! واته: نه وانه ی که ټیوه پیتان وایه هاوبه شی خوان له پرستراویتی دا، بویه گوتراوه: ﴿شُرَكَاءَكُمُ﴾، هاوبه شه کان پالدرانه لای وان، واته: له نه سلدا هاوبه شی خوا نین و، بوونیان نیه وه که هاوبه شی خوا.

که ده فهرموی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾، واته: هه والم پښ بدن، یاخود نایا بینوتانن؟

۲- ﴿الَّذِينَ نَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، که له جیاتی خوا، یان جگه له خوا لیتان ده پارېنه وه، ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، یانی: (من غیر الله) جگه له خوا لیتان ده پارېنه وه.

۳- ﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾، پېشانم بدن چیان له زه وی دروستکردوه؟! چ شتیکیان له شته کانی زه وی دروستکردوه؟! یان چ شتیکیان له زه ویدا دروستکردوه؟!

لېره دا که ده فهرموی: ﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾، (هَذَا أَمْرٌ لِتُعْجِزَ وَهُوَ فِي قُوَّةِ النَّفْسِ)، ئهم فرمانکردنه (آزونی) پېشانم بدن، بو ده سته پاچه کردنه و

مه به ست پتی نه کردنه، واته: هیچ شتیکیان له زه ویدا دروست نه کرده، تا کو بتوانن پشامی بدن.

وشه ی (مَاذَا)، (كَلِمَةً مُرْجَبَةً مِنْ (مَا) الْإِسْطِفَامِيَّةِ وَ (ذَا) الَّتِي بِمَعْنَى (الَّذِي)، واته: وشه ی (مَاذَا) وشه ی کی لیکدراوه، له (مَا) ی پرسیار کردن و (ذَا) که به مانای (الَّذِي)، واته: چیه نهو شته ی؟ (مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ)، چ شتیکه نهو ی که نهوان له زه ویدا دروستیان کرده.

(مَنْ) ی (مِنْ الْأَرْضِ)، (مَنْ: الْإِنْدَائِيَّةُ) (له) ی ده ستیکردنه، واته: چ شتی که له زه ویه وه دیت، پشام بدن، یاخود: (مَنْ: التَّعْيِيشِيَّةُ) بۆ هه ندیکه، واته: چ شتی که به شتیکه له زه ی پشام بدن، که نهو هاوبه شانه دروستیان کردی؟! (۴) - (أَمْ لَكُمْ شِرْكٌ فِي الْتَنَوَاتِ)، یاخود نایا هاوبه شیان هه یه له ناسمانه کاند، یانی شتیکیان دروست کردی له ناسمانه کان، نهو هه یه یه ناسمانه کانیان هه مووی دروست نه کرده، به لأم نایا پشک و به شتیکیان تیان دا هه یه؟!

که ده فهرمو: (أَمْ لَكُمْ شِرْكٌ)، (شِرْك) (إِسْمٌ لِلنَّصِيبِ الْمُشْتَرَكِ بِهِ فِي مُلْكٍ شَيْءٍ)، واته: شیرک ناوه بۆ پشکیکی هاوبه ش که که سیک هه یه یه له شتیکیا، ده گوتری: (لِي شِرْكٌ فِي هَذَا الْبَيْتِ)، واته: پشکم هه یه، به شم هه یه لهو مال دا.

(۵) - (أَمْ عَائِنَهُمْ كُنْبًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْهُ)، (نهو که نه تانوانی شتیکم پشان بدن که له زه ویدا دروستیان کردی و، نه شان توانی بۆم نیسپا که نه که پشک و به شتیکیان له دروستکردنی ناسمانه کاند هه یه) یان نایا نهو ئیددیعابه ده که نه، که ئیمه کتیکیان پیداون، که نهوان (هاوبه ش بۆ خوا دانه ره کان) له سه ره لگه یه کی روون لهو کتیبه دا که پیمانداون؟!

(فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْهُ)، خویندراویشه ته وه: (عَلَى بَيِّنَاتٍ مِنْهُ)، هه م به کوو هه م به تا که خویندراوه ته وه، نایا به لگه یه کی روونیان به ده سه ته وه هه یه، له کتییک که ئیمه پیماندا بن و پشترستی نهو هاوبه ش بۆ خوا دانانه یان بکاته وه؟!

(۶) - ﴿بَلْ إِنْ يَدْعُوا الْقَلِيلُ مِنْهُمْ بَعْضًا إِلَّا عُرُورًا﴾، ((بل) بؤ گواسته وهیه) به لکو نهوانه هیچان نین، به لکو سته مکاران ته نیا گفتی فریودان به یه کدی ددهدن. یانی: نه هیچان له زهوی دروست کردهو، نه ک پشک و به شیان ههیه له ناسمانداو، نه به لگه یه کی پروونیشیان به ده سته وهیه له کتیتیک که تیمه پیمانداون، ﴿إِنْ يَدْعُوا الْقَلِيلُ مِنْهُمْ بَعْضًا إِلَّا عُرُورًا﴾، ((ان) یانی: (ما النافیه) (ما) ی لبردن، به لکو سته مکاره کان ته نیا به لئینی فریودهر به یه کدی ددهدن.

وشه ی (عُرُور) چاوگه، واته: فریودان، ته نیا به لئینی فریودان به یه کدی ددهدن، ننجا نایا کامانه به لئین به کامانه ددهدن؟ به ته نکید نهوانه ی که ده مرست و بریار به ده ستن، به لئین به شوینکه وتوو دکانیان ددهدن، ننجا نه وه چ له رۆزگاری پیغه مبهردا ﴿و﴾، چ تیستاش ههر به ههمان شیوهیه، ههموو نهوانه ی که جگه له خوا ده په رستن، رژیتمیکی کافر، یان حزبتک، یان شه خستیک، که سیک که به رتی غهیری پیغه مبهردا ﴿و﴾ ده روا، خه لک به چاوی کۆبله و مه رو بزن ته ماشا ده کات، ههموو نه وه ده مرست و سه رکردانه، به لئینی فریودهر به شوینکه وتوو انیان ددهدن، به لئیتیک که ته نیا کلایان له سه ر ده نین و هه لیان ده خه له تینن.

که ده فهرموئ: ﴿بَلْ إِنْ يَدْعُوا الْقَلِيلُ مِنْهُمْ بَعْضًا إِلَّا عُرُورًا﴾، واته: (مَا يَدْعُوا الْقَلِيلُ مِنْهُمْ بَعْضًا إِلَّا عُرُورًا)، واته: سته مکاران هه ندیکیان ته نیا به لئینی فریودهر به هه ندیکیان ددهدن، واته: نه وه ی که له گه ل یه کدیدا باسی ده کهن، ته نها کلآو له سه رنان و هه لخه له تاندنه.

نه وه ی که له م نایه ته موباره کانه وهرده گیرئ و، نامانجه که نه وهیه: به لگه له سه ر نهوانه دابرتی که په رستراوه کان، چ په یکه رو سه نه مه کان بن، چ ههموو په رستراوه کانی دیکه بن، چ شه خص بن، چ حیزب بن، یان رژیتم بن، یان پارو سامان بن، چ شتی مه عنه ویی، یان ماددی بن، نهوانه له راستیدا پشت نه ستوو نین به هیچ به لگه یه ک و، هیچ کام له نایه مه ندیه کانی په رستراویتیان تیدانیه،

هەروەها هیچ بە لگە بە کی نە قلیشیان لە سەر نیە، پەرستراویش یان دەبی بە
چاوی عەقل و دڵ بزانی و، تاییە ئەندیە کانی پەرستراویتی تیدا ببیندرین و،
دەبی بە لگە بە کی نە قلیی (سَمْعِي) لە سەر هەبی، بە لام پەرستراوە کافی وان نە
بە لگە ی عە قلیی لە سەریان هەیه، نە بە لگە ی نە قلیی، کەواتە: هەروا لە خۆرا
دەیانپەرستن و، بەبی ئەوێ پەرستنه کە یان و بە پەرستراو دانانە کە یان بو ئەوان،
پشت ئەستور بی بە بە لگە بە کی عە قلیی یان نە قلیی.

گورته باسیک له باره ی

داگیرکردنی ناسمان (غزو الفضاء) هوه

به پـزان!

ته عیبریک له م پوژگارهدا به کارده هیترئ: داگیرکردنی ناسمان (غزو الفضاء)، که همه زارلوه به کی نه فسانه یی و نازانستییه، نهو زارلوه یه چهند ده به یه که باوه، له نیوه ی دووه می سه ده ی پابردووه (سه ده ی بیسته وه)، که بیگومان عه ره بیی زمانه کان، له زمانه بیانیه کانه وه وه ریان گیراوه و، نهو زارلوه یه په داجی په داکردوه، نهویش دواى نه وه دئ که مروّف توانی بچپته سهر مانگ، ههرچه نده تاکو ئیستاش نهو مه سه له به مشتومری له سهره، ههرچه نده به بروای من مروّف بچپته سهر مانگ، یان بچپته سهر خرۆکه کانی دیکه که دوورتیشن، مادام نامرازو هوکاری ده سته بهر کردبئ، شتیکی ناساییه، جارئ له پرووی شه رعییه وه، نهک ههر رنی لئ نه گیراوه، به لکو پئیدراودو بگره فه رمانی پیکراوه، خوا ﷻ له چهندان شوئندا ده فه رموئ: ههرچی له ناسمانه کان و زه ویدا هیه بهو ئیوهم رام و ده سته موو مه یسه ر کردوه، بهو ده رچوون له مه ودای ناسمان و زه ویش، خوا ﷻ له سوورپه تی (الرحمن) دا ده فه رموئ: ﴿يَمْعَثُ الْفِئَ وَالْأَرْضِ إِنْ أَسْطَقْتُمْ أَنْ تَقْدُرُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَاتَّقُوا لَا تُنْذِرُوا إِلَّا بِلُطْفِي ۝۳۳﴾. واته: نهی کوومه له ی جندو مروّف! نه گهر توانیتان له سنووره کانی ناسمانه کان و زه وی ده رچن، ده رچن، ناشتوانن ده رچن مه گهر به ده سته لات، ده سته لات واته: نهو نامراز و هوکارانه ی که له نه نجامی به ره و پیشچوونی زانست دا، مروّف پییان ده گاو ده توانی دروستیان بکا. ده گونجئ ناوا ته فسیر بکری، به لام نه گهر وا ته فسیر بکری: ده رچن له ناسویه کانی گهر دوون، نه وه بیگومان نه وکاته بهو ده سته وسان کردن (تعجیزه)

ئەگەر بەو شىۋەيە تەفسىر بىكرى، چۈنكى ئەو توانايە ھەرگىز دەستى مەۋى ناكەۋى، ئىستازانىيان دەتتەن: تىرەي گەردوون، واتە: لەم سەرى بۆ ئەۋسەرى، بە پازدە مىليار سالى تىشكىي مەزەندە دەكرى، واتە: ئەو ماۋەيەي كە تىشك لە پازدە مىليار سالىدا دەيىرى، كە زۆر زۆرە! بەلى لەو كاتەۋە كە مەۋى بە حساب پىتى نايە سەر مانىك، زارەۋەي داگىركردنى فەزا داھىنرا، بەلام بىگومان ئەو زارەۋەيە بۆ ئەو ھەنگاۋە بچوۋكەي مەۋى، كە برىتيە لە چوۋنە سەر مانىك، جگە لە لەخۇبايى بوۋىتىكى بۆش، ھىچى دىكە نيە، وىراي ئەۋەي زارەۋەيەكى بۆش ۋە ھەلەو نازانستىشە، چۈنكى:

يەكەم: گەردوون لە لايەن خواۋە بۆ مەۋى رام ۋە دەستەمۇ كراۋە، ئەگەر مەۋى بتاۋنى بەھرمەند بىت لە ھەركام لە خەۋكەكان، لە ئەستىرەكان، لە كەھكەشانەكان، گرىمان دەرېچەن لە سنوۋرى كەھكەشانى خۇمان، كە ئەۋە مەھالى ھەزار جار مەھالە، بەو توانايەي كە بە مەۋى دراۋە، ۋەك دوايى نامازەي پىن دەكەين، بەلام ئەگەر گرىمان مەۋى بشتاۋنى ئەۋە بىكات، ئەۋە ھىچ شىتىكى نەكردۋە خوا پىتى ناخۇش بى، شىتىكى نەكردۋە كە خوا ﷻ پىتى لىن گرتىن، بۆچى؟ تەماشاي ئەم نايەتە بىكەن لە سوۋرەتى (لقمان) دا ﷻ دەفەرەمۇي: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّهُ سَخَّرَ لَكُمْ مَآ فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَهَرَ وَبَاطِنًا﴾، واتە: ئايا نايىن كە خوا ھەرچى لە ئاسمانەكان ۋە لە زەۋىدا ھەيە، بۆ تىۋەي دەستەمۇۋە ملەكەچ كەردۋە، چاكەكانى خۇشىي بە ئاشكراۋ پەنھان بەسەردا رىشتوون بە تەۋاۋى؟!

ھەرۋەھا لە سوۋرەتى (الجالية) دا دەفەرەمۇي: ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ مَآ فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾، واتە: ھەرچى لە ئاسمانەكان ۋە زەۋىدا ھەيە، خوا لە لايەن خۇيەۋە بۆ تىۋەي دەستەمۇۋە ملەكەچ ۋە رامكەردۋە، لەۋەدا نىشانە ھەن بۆ كۆمەلىك بىرىكەنەۋە.

ھەرۋەھا لە چەندەن شوۋنى دىكەدا، خوا ﷻ باسى ئەۋەي كەردۋە كە گەردوۋنى بۆ ئىمە مەيسەرۋ رام ۋە دەستەمۇۋە كەردۋە، كە لىتى بەھرمەند بىن.

کهواته: کاتیک ئیمه بههره وەردهگیرن، له دروستکراویک له دروستکراوهکانی خوا، مانای وایه دهبن وهک دۆست تهماشای نهو دروستکراوهی خوا بکهین، نهک وهک دوژمنیک که بهسهریدا زāl بووین! خوا ﷻ گهردوویمان وا پتی دهناسیتێ که بۆ ئیمه دهستهمۆ کردوه، وهک چۆن که باسی وڵاخ دهکات، که بۆ بارو سواری بهکاریان دیتین، له سووپهتی (الزخرف) دا چهند تهعبیریکی جوانه خوا ﷻ دهیهیتێ، دهفهرموێ: ﴿وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْفَالِكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرَكُونَ ۚ﴾ (١٣) لَسْتُمْ عَلَى ظُهُورِهِ يُدْ تَذَكَّرُوا يَمَعَهُ رَيْكُمْ إِذَا أَسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِبِينَ ﴿١٤﴾، واته: خوا نهو زاتهیه، که ههموو جووتهکانی دروستکردوون و، له کهشتیهکان و له ئاژه‌لانیش، وای بۆ په‌خساندوون که سواریان بن، (سواری پشتیان بن) بۆ نهوهی بچه سهر پشتیان (هی کهشتیهکان و ئاژه‌له‌کان) دواپی چاکه‌ی په‌روه‌ردگار تان یاد بکه‌نهوه، کاتیک سه‌قامگیربوون له سهریان و بلّین: پاکیی بۆ نهو زاته‌ی که نه‌مه‌ی بۆ دهسته‌مۆ کردین، که ئیمه توانامان به‌سهریدا نه‌دهشکا، ئیمه‌ش بۆ لای په‌روه‌ردگارمان ده‌گه‌ڕێینه‌وه.

واته: به‌و سه‌فه‌ره‌ی ده‌یکه‌ن، کۆی سه‌فه‌ری ژیا‌نی خۆشان بێته‌وه یاد.

کهواته: نه‌و زاراوه‌یه زاراوه‌یه‌کی نازانسته‌و، زاراوه‌یه‌کی نالۆژیکیشه، چونکه خوا ﷻ نه‌م گهردوونه‌ی بۆ ئیمه دهسته‌مۆ ملکه‌چ کردوه، که لیتی به‌هره‌مه‌ندین، کهواته شتیک که لیتی به‌هره‌مه‌ند ده‌بین له گهردووندا، نابێ زاراوه‌ی به‌سهردا زāl بوون، به‌کارینین، چونکه نه‌گه‌ر هه‌ر (با) له مروّف وه‌خۆی بکه‌وێ، ده‌مانفه‌تیتێ، وه‌ک خوا بای کرده سهر‌بازێک له سهر‌بازه‌کانی خۆی، بۆ له‌به‌ین بردنی گه‌لی عاد، ناوی بۆ گه‌لی نووح و بۆ گه‌لی فیرعه‌ون نارد، زه‌وی بۆ گه‌لی لووط و بۆ قاه‌وون، دانا که به‌زه‌ویدا بردنیه خوا، هه‌روه‌ها هه‌وره‌ تریشقه بۆ هه‌ندیک له گه‌لان و، هه‌ارژن (صیحه) بۆ هه‌ندیکیان، بۆیه هه‌موو نه‌و نيعمه‌تانه‌ی که خوا بۆی په‌خساندووین، نه‌گه‌ر بێت و له سنووری خۆیان

دەرىچىن، خوا دەتوانى ھەر بەوانە ھانفەوتىنى، كە بەبى ئەوانىش ژيامان بەپىۋە ناچى.

دوۋەم: ئەو زاراۋە پەيۋەندى بە بوونناسى پۇژئاۋى و، كىتە دەستكارى كراۋە كانىاۋەنەۋە ھەيە، بە پى بوونناسى پۇژئاۋا، مەۋف لەگەل خوادا بەر بەرەكانى ھەيە، لەگەل دروستكراۋەكانى خوادا، دژايەتى و ناكۆكى ھەيە، ئەۋە لە پەيمانى كۇندا - ۋەك پىشتەر باسما كروە بەبۇنە دىكەۋە - ھاتە:

كە كاتىك ئادەم لە درەختە قەدەغە كراۋەكەى خواردۋە، بە پى قسەى پەيمانى كۇن، خوا ﷻ زۇر ناپەھەت بوۋە!، فەرموۋىەتى: ئەگەر بىت و دەستىشى بگاتە كانىاۋى، ناۋى ھەيات و لىتى بخواتەۋە، ئەۋە يەكجارى ژيانى ھەمىشەى دەستدەكەۋى! يانى: خوا ھەسوۋدى بە مەۋف بىردۋە، زۇرىش پىتى ناخۇش بوۋە ئادەم فىرى زانارى بى و چاۋى بىرئەۋە!! ئەمە بەپى پەيمانى كۇن، بەلام بەپى قورئان، خوا ﷻ لە سوۋرەتى (البقرة)دا، لە ئايەتەكانى (۳۰ - ۳۳)دا باسى بە جىئىشەن دانانى ئادەم دەكا لەسەر زەۋى، شىتىكىش كە واىكروە ئادەم بە كەلكى جىئىشەنەتى خوا بى لەسەر زەۋى و، پىۋىست بىكات فرىشتەكان پىزى لىگىرن و سلاۋى لى بىكەن، ئەۋە بوۋە كە ناۋى شتەكانى زانىون، خوا ﷻ ئادەمى كروە بە مامۇستا بۇ فرىشتەكان، ناۋى شتەكانى فىركروۋون، ئىنجا فەرموۋىەتى: كىنوۋش بۇ ئادەم بەرن، كەۋاتە لە قورئانداۋ لە ئىسلامدا، زانا بوۋى مەۋف، فەزىلەتە، زانا بوۋى مەۋف ھۆكارى ئەۋەيە كە جىئىشەنى خوا بى و، لە لايەن فرىشتەكانەۋە پىز لىگىراۋ بى، بەلام لە (پەيمانى كۇن)دا بە پىچەۋانەۋە، زانا بوۋى مەۋف موصىبەت و بەلەيكەۋ، خوا ناھىلى ئەۋە دەست مەۋف بىكەۋى!! كە زاراۋەى داگىركردنى ئاسمان، لە راستى دا لەو بوونناسىيە سەقەتەى پۇژئاۋاۋە، ھاتە، كە ھەم ۋەك خۇيان، گرىك و پۇمان و يۇنان، ھەمىشە لە ئەفسانەكانى ئەۋاندا كىشە ھەيە لە ئىۋان مەۋف و پەرساۋەكاندا، ھەم لە ۋەۋى كىتە ئىبىنىيەكەشيانەۋە، (پەيمانى كۇن)دەستكارى كراۋ، لەۋىۋەش ئەو تىروانىنە سەقەتە، لەو بوونناسىيە لارۋ خواردۋە سەرچاۋەى گرتە.

سَيِّم: گهردوون و فهزا زۆر لهوه فراوانترو گهورهتره، كه به مروف و غهيري مروفيش داگير بكرئ. - لئرهدا دهمهوى نهوه بسهلمتنم، كه نهو زاراوهيه زاراوهيهكى نازانستى و نالوژيكى و نهفسانهيه - با تهماشا بكهين:

تيرهى گهردوون، وهك پيشتريش گوهمان: به پازده مليار سالى تيشكى مهزنده دهكرئ، ههلبهته ههنديكيان دهلئن: سيزده مليارو ههشتسهد مليون سأل و ههنديك دهلئن: چواردهو نهوهنده، بهلام گرنك نهوهيه نهوپهپهكهى ههنديكيان دهيكهيهنه پازدهو، ههنديكيان دهيكهيهنه بيست مليار سالى تيشكى، ههروهها ژمارهى كههكهشانهكانى نئو گهردوون، نهوهى ههتا تيستا دوورينهكان (تهليسكوپهكان) بينيوانه، بهيهك تريليون (١٠٠٠٠٠٠٠٠٠٠) ههزار مليار كههكهشان مهزنده دهكرئ، كه يهكيك له كههكهشانهكانى نئو گهردوون كه به نينكليزى (Galaxy) پئ دهلئن، يهكيك له گالاكسيهكان (كههكهشانهكان) پئى كاكيشانه، به عهپهپى (مجرة درب التبان)و، به فارسى (راهي شيري)و، به نينكليزى (Milk way) پئ دهلئن، كاتى خوى ههنديك له گهلان پتيان وابوه شيرى لئ پزاوهو، ههنديك گوتووپانه: كاي لئ پزاوه، كه له راستيدا نه كايهو نه شيره، بهلكو نهستيردن له دوورهوه سپى دهچن، وهك ههورئك، ئنجا يهكيك لهو يهك تريليون كههكهشانهى كه له نئو گهردووندا دؤزارونهوه، كههكهشانهكهى خؤمانه، كه ژمارهى نهستيرهكانى بهيهك تريليون دادهنرئ، ههنديكيش گوتووپانه: به كهمترو ههنديك دهلئن زياتر، كه يهكيكيان - له نهستيرهكانى - خورى تيمهيه، نهويش نؤ خرؤكهى به دهورهدا دهخولينهوهو، به ههموويان كؤمهلهى خور پيكدئنن.

ئنجا سالى تيشكى (السنة الضوئية)، نهو ماوهيه كهتيشك به سالتيك دهپيرئ كه دهلئين: تيرهى گهردوون پازده مليار سالى تيشكىيه، واته: نهو ماوهيهى كه تيشك له پازده مليار سالدأ دهپيرئ، تيشكيش سئ سهدهزار كيلومهتر له چركهيهكدا دهپيرئ، كهواته بؤ نهوهى بزائين سالى تيشكى جهنده، دهبن سئ سهدهزار

(۲۰۰۰۰۰) كىلۇمەتر كە تىشك لە چركەيەكدا دەيېرىت، جارانى شەستى بگەين، بۇ ئەۋەي دەقەيەكمان بۇ دەرگەۋى، دوايى دەرەنجامەكەي جارانى شەست بگەين، بۇ ئەۋەي سەعاتىكمان بۇ دەرگەۋى، دوايى دەرەنجامەكەي جارانى بىست و چۈرى بگەين، بۇ ئەۋەي شەو و پۇژىكمان بۇ دەرگەۋى، بۇ ئەۋەي بزانين تىشك لە ماۋەي شەو و پۇژىك چەند دەيېرى، دوايىش ئەنجامەكەي جارانى سىسەد و شەست و پىنچ (۳۶۵) بگەين، بۇ ئەۋەي سالىكمان بۇ دەرگەۋى، جا ئەو دەرەنجامەكە زياتر لە نۇرلىۋن كىلۇمەتر دەكات، ($365 \times 24 \times 60 \times 300000$)، $9,4 =$ ئەۋە كە لە سالىكدا تىشك دەيېرى، ئنجا پازدە مىليار سالى ئاۋا دەبى بەريۋەبى، ئنجا ئەمسەرو ئەوسەرى گەردوون دەكات.

چۈارەم و كۆتايى: بۇ چۈۈنى مرقۇف بۇ سەر مانگ، پىۋىستە سىسەدو شەست ھەزار، يان سىسەدو ھەفتا، يان سىسەدو ھەشتا ھەزار كىلۇمەتر بېردى، كە ئەۋە دوۋرىي ئىۋان مانگ و زەۋىيە، چۈنكە مانگ ھەندىك جار نىزىكتەر دەرگەۋىتەۋە لە زەۋى و، ھەندىك جارىش دوۋرتەر دەرگەۋىتەۋە، ئەۋىش ئەگەر پۇكتىك كە چۈار ھەزار كىلۇمەتر لە سەعاتىكدا بېرى، واتە: چۈار ھىندەي تەيارە خىراترىن، سىسەدو ھەشتا ھەزار دابەشى چۈار ھەزار بگەين ($90 = 4000 \div 380,000$)، واتە: لە سەعاتىكدا ئەۋ پۇكتىتە چۈار ھەزار كىلۇمەتر بېرى، دەكاتە سى شەۋو سى پۇژو بىست و سى سەعات، واتە: (۹۵) سەعات چۈار شەۋو پۇژ شىك كەم، ئەۋە ھەموۋى بۇ بېرى ئەۋ ماۋەيەي كە دەرگەۋىتە ئىۋان مانگ و زەۋىيەۋە، كە تىشك لە مانگەۋە بۇ زەۋى بە چركەيەك و يەك لەسەر چۈارى چركەيەك دەكات، ماۋەيەك كە بىرىتە لە چركەيەك و يەك لەسەر چۈارى چركەيەك، ئەگەر مرقۇف پۇكتىك دروست بكات، لە سەعاتىكدا چۈار ھەزار كىلۇمەتر بېرى، ئنجا نىزىكى چۈار شەۋو و پۇژى پىن دەچى.

بەلام ئەگەر سەفەرەكەي بۇ لاي خۇر بى، كە سەدو پەنجا مىليۋن كىلۇمەتر لىمان دوۋرە، تىشك بە ھەشت خولەك دەمانگاتى، يانى: ھەشت جارانى شەست واتە: چۈار سەدو ھەشتا چركە، ئەۋە ماناي وايە زۇر زۇرى پىدەچى!

يان ئەگەر بۇ بېرىنى تېرەي كۆمەلەي خۆر بى، كە سىز دە سەعاتى تېشكىي دەۋى، سىز دە سەعاتى تېشكىي تېرەي كۆمەلەي خۆر لە زەۋىيەۋە دوۋرە، يان بۇ نىزىكترىن ئەستېرە بى لىمانەۋە، كە چۈر سالى تېشكىي دەۋى، بە چۈر سالى تېشكىي دەۋى بىرۋى، ئەۋجار دەيگەيە، يان بۇ تېرەي كەھكەشان بى، كە سەدو پەنجا ھەزار سالى تېشكىي دەۋى، يان بۇ لاي رستەژنە (المرأة المُسْلِمَة)، كە يەك مىيۇن سالى تېشكىي دەۋى، يان بۇ لاي ھەندىك لە كەھكەشانەكان، كە شازدە مىيۇن سالى تېشكىي دەۋى!

كەۋاتە: نەدەبۈۋە بە بېرىنى ماۋەي يەك چىرگەۋ چارەگىكى چىرگە، مەۋۇف ھىندە لە خۇي بايى بى، بلى گەردوون (فەزا)م داگىر كىردۈە!!

ھەندى لەۋ زانىيارىيانەم لە تەفسىرى (النابلسى) يەۋە ھىناۋن^(۱)، بەلام (د. محمد راتب النابلسى) خوا پاداشتى بداتەۋە، توۋشى ھەلەيەك بۈۋە، دەلى: نەۋ پۇكىتەي ھەلىان داۋە بۇ سەر مانگ، لە سەعاتىكدا چىل ھەزار (۴۰۰۰) كىلۇمەترى بىرۈە، كە ئەۋ كاتە نۆ سەعاتى پىچۈۋە بۇ چۈۋە سەر مانگ، بەلام نەۋ دەلى نەۋەد (۹۰) سەعاتى پىچۈۋە، بەلام لە راستىدا ئەگەر پۇكىتەكە چىل ھەزار كىلۇمەترى لە سەعاتىكدا بىرۈى، تەنھا نۆ سەعاتى پىدەچىن بۇ چۈۋە سەر مانگ، نەك نەۋەد سەعات، كە نەۋەد سەعاتەكە دەكاتە سى شەۋو پۇژو ھەژدە سەعات، بەلكو ئەگەر چۈر ھەزار كىلۇمەترى بىرۈى لە سەعاتىكدا، نىجا دەكاتە سى شەۋو پۇژو ھەژدە سەعات، بە ھەرحال ئەۋ لىرەدا توۋشى ئەۋ ھەلەيە بۈۋە.

مەسەلەى سەيەم:

راگىرکردى خوا بۆ ئاسمانەكان و زەوى و، لانه چوون و لانه دانىان لەو
سىستەمى بۆيان دانراوه:

خوا ﷻ دەفەرەمۆي: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُصَلِّفُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَا إِنْ
أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَمْرٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ (١١).

شىكردنەوهى ئەم ئايەتە، لە چوار بەرگەدا:

(١). ﴿إِنَّ اللَّهَ يُصَلِّفُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا﴾، واتە: بە دۇنيایى خوا ئاسمانەكان و
زەوى دەگرێ کە لانه چن، ياخود نەفەوتین (لەبەین نەچن)، (الإمساك: القبض باليد على
الشيء بحيث لا يتفك ولا يتفرق)، واتە: (إمساك): بریتىە لەود کە ئینسان بە دەست
شتیک بگرێ، بۆ ئەوهى دەرەنەچیت لە دەستى و بلۆ نەبیت و توند بىگرێ.

﴿أَنْ تَزُولَا﴾، واتە: بۆ ئەوهى لانه چن، ياخود لەبەین نەچن، وشەى (زَال)
دوو واتای هەن، بەکەم: (زَال: أَيْ تَحَوَّلَ مِنْ مَكَانٍ إِلَى مَكَانٍ آخَرَ)، واتە: لاچوو لە
شوێنیکەوه بۆ شوێنیکى دى، مانای دووهم: (عُدِمَ وَفُتِيَ)، واتە: ئەو شتە لە بەین
چوو و فەوتا، ئەگەر وشەى (تَزُولَا) نەبووايە، وشەيەكى دیکە بووايە، هەر يەك
واتای دەگەيانە، بەلام ئیستا هەردوو واتايە کە دەگەيەن.

کە دەفەرەمۆي: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُصَلِّفُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا﴾، واتە: (أَنْ لَا تَزُولَا)، تاكو لانه چن، يان (كَرَاهَةً أَنْ
تَزُولَا)، لەبەر پێناخۆشبوونی لاچوون، تێیدا (تقدير) دەگرێ، عەزەب و بەکارى دێنن.
(٢). ﴿وَلَئِنْ زَالَا﴾، ئەگەر لاچبەن (ل) (هُوَ طَائِفَةٌ لِلْقَسَمِ وَالشَّرْطُ وَجَوَابُهُ مُقْسَمٌ عَلَيْهِ)،
لەمە کە زەمىنە خوێشکەرە بۆ سوێند.

ئنجأ ﴿وَلَئِنْ زَالَا﴾، (إِنْ) و (زَالَا) کە دەبنە مەرج و وهلام، دەبنە سوێند
لەسەر خوراو.

۳- ﴿إِنْ أَسْكَمْتُمْ مِنْ أَحْرَاسٍ بَعْدَهُ﴾، واته: هېچکس له دواى نه و نايانگرى، (إِنْ) به ماناى (ما) دى، واته: ﴿مَا أَمْسَكْتُمْ﴾، (مِنْ أَحَدٍ) نهم له (مِنْ) ه، زياډ کراوه بؤ جه ختکړنده وې لاېرډنه که، واته: هېچ کس نايانگرى.

که دهفه رموى: ﴿مِنْ بَعْدِهِ﴾، (مِنْ) بؤ دهسټپکړنده، (أَيُّ أَحَدٍ غَالِبٍ أَوْ نَاقِصٍ) مِنْ زَمَانٍ بَعْدَهُ، واته: نه و دوو (مِنْ) ه، په کيکيان بؤ جه ختکړنده وې لاېرډنه که په و نه وې دیکه ش بؤ دهسټپکړنده، واته: هېچ کس نه و ناسمان و زه وييه ناگرى، نه گهر خوا نه يانگرى، ﴿مِنْ بَعْدِهِ﴾، واته: له دواى خوا څخه، نه گهر خوا نه يانگرى، هېچ کس نايانگرى.

۴- ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾، واته: به دلنبايى خوا هتدبى لټبورده يه، (حليم) واته: هتدبى و مهند، پټچه وانه ي (سريع الغضب) ه، واته: زو و تووړه بوو.

له سوږه تى (الرعد) دا خوا دهفه رموى: ﴿اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾، واته: خوا نه و زاته يه ناسمانه کانى به رز کردوونه وه، به بى کؤله که ي ببنډراو، يا خود به کؤله کانتیک که ناببنډر ټن، هه روه ها له سوږه تى (لقمان) يشدا دهفه رموى: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾، له وى دهفه رموى: (رفع)، هه روه ها له وى دهفه رموى: (خلق)، هه ر يه ک و اتايان هه يه، واته: به رزى کردوونه وه، دروستى کردوون.

که دهفه رموى: ﴿بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾، زانا يان به دوو و اتا لټکيان داوه ته وه، وه ک له تفسيري سوږه تى (الرعد) يشدا باسمان کردو، له تفسيري سوږه تى (لقمان) يشدا باسمان کردوه، که دهفه رموى: ﴿بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾، يانى (بِقَعْدٍ غَيْرِ مَرئية) واته: به کؤله که نه ببنډراوه کان، يا خود به بى کؤله که، ټيوه ناسمانه کان ده ببنن، که هېچ کؤله که له بهر نين.

مه به ست له کؤله که ي نه ببنډراو، هيزى کيشکردن (فُؤةَ الْجَإِذِيَّة) ه، که خوا څخه به وه ته عبيري لټده کات، که خوا ده يانگر ټت، هه نديک شت که له هه ندى څخه

ته فسیراندا هاتوون، کاتی خوئی له کتییی (مهولوودنامه) دا هه بوو، زهوی له سه ر پشتی گایه، گا له سه ر پشتی ماسیه، ماسی له سه ر پشتی ناوه ... هتد، نهو شته نه فسانانه پیچه وانیه ی قورنانه، ئنجا با لهو باره وه ئهم شوئنه واره بکیرینه وه، که (الطبری) له تهفسیره که ی خوئی (جامع البیان) دا^(۱) ده لئی:

(جَاءَ رَجُلٌ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ هُوَ ابْنُ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ، فَقَالَ: مِنْ أَيْنَ جِئْتَ؟ قَالَ: مِنَ الشَّامِ، قَالَ: مَنْ لَقِيتَ كَعْبًا؟ قَالَ: مَا عَدْتُكَ؟ قَالَ: حَدَّثَنِي أَنَّ السَّمَاوَاتِ تَذُورُ عَلَى مَنَكِبِ مَلِكٍ، قَالَ: أَفَصَدَفْتَهُ أَوْ كَذَبْتَهُ؟ قَالَ: مَا صَدَفْتُهُ وَلَا كَذَبْتُهُ، قَالَ: لَوَدِدْتُ أَنَّكَ إِفْتَدَيْتَ مِنِّي رَحْلَتَكَ إِلَيْهِ بِرَاحِلَتِكَ وَرَحْلَهَا، وَكَذَّبَ كَعْبٌ، إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُمِيلُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا﴾ (٢١)).

واته: پیاوێک هات بۆ لای عهبدوڵلای کورێ مهسعوود رضی اللہ عنہ، نهویش لیتی پرسى: له کوێوه هاتوو؟ گوئى: له شامه وه، گوئى: کیت بینوه وه به کئ گه یشتوو؟ گوئى به که عب گه یستم، (که یه کتیک بووه له زانایانى جووله که وه مسولمان بووه)، گوئى: که عب چى بۆ باس کردى؟ (دلئى هه وائى داوه، عه جانیب نیه که خوا ئیلهامى بۆ کردبئ، یاخود به پئى شاره زابى و نه زموونى له گه ل که عب دا، که زۆر شتى باس کردوه، له بهر نه وه ی خوئی زۆر به شاره زا زانیوه له کتیه ناسمانیه کان، نه وه ی هه لئینجا وه) گوئى: نه وه ی بۆ باس کردم که ناسمانه کان له سه ر شانى فریشته به که ده سوورئین، عهبدوڵلای لیتی پرسى: نایا به راستت دانا، یان به درۆت دانا؟ گوئى: نه به راستم داناو، نه به درۆم دانا، عهبدوڵلای رضی اللہ عنہ گوئى: چه زم ده کرد له جیاتى نهو سه فهره ت بۆ لای که عب، و لاخه که ش و بارى و لاخه که شت، یان کورتانى و لاخه که شت کرد بایه به خیر، به لام نهو سه فهره ت نه کرد بایه، که عب به هه له دا چووه، (مه به ستیان له (گذب)، (أخطأ) بووه، واته به هه له دا چووه) چونکه خوا ده فهرموئى: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُمِيلُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا﴾ (٢١)، واته: خوا ناسمانه کان و زهوی ده گرتى که لابچن، نافه رموئى: له سه ر شانى

کە لە پرۆتۆن و نیوترۆن پێکھاتوون، ھەر کاتێک ئەلیکترۆن بە دەوری نۆکدا نەخولایەو، ماددە نامێنیت و لەبەین دەچێ، ئنجا ئەو بە نسبەت خودی ماددەو.

بە نسبەت زەویەو کە بە دەوری خۆدا دەخولیتەو، ئەگەر زەوی بە دەوری خۆدا نەخولیتەو، واتە: پرووێکی بچەسپێ بەرانبەر بە خۆر، دیارە پرووێکیشتی لە خۆر دەبێ، ئەو پرووێ کە بەرانبەر بە خۆر دەبێ، پلە ی گەرمیی لەسەر زەوی دەبێتە (۳۳۰) پلە ی گەرمیی، لە (۱۰۰) پلە دەکۆلێ، (۳۳۰) پلە واتە: سێ بەرانبەر پلە ی کولان زیاتریش، دیوێکە ی دیکەشی کە پشتی لە خۆر، ھێندە سارد دەبێ، بە ئەندازە ی (۲۷۰) پلە ی گەرمیی لە ژێر سفر، مانای وابە نە ئەو پرووێ کە پرووێ لە خۆر دەبێ ژيانی تیدا دەبێ، نە ئەو پرووێ کە پشتی لە خۆر، دیوێکی دەسووتێ و دەبێتە خۆلەمیش، دیوێکیشتی دەبێتە بەستەلەک و ھیچ خاوەن پروو و زیندەوەر و ژياندارێکی لێ نازی.

مەسەلەى چۈرەم:

كافره كانى پۇژگارى پىغەمبەر ﷺ، بەوپەرى جەختكرنەوہوہ، سۈتندىان بە خوا دەخوارد، كە ئەگەر ورياكەرەوہوہە كيان بۇ بى، لە ھەر كۆمەلگايەكى ديكە پىرى راستگرتووتر دەبن، كە چى پاش ھاتنى ئەو ھۇشياركەرەوہوہە كە (مەمد) ھ ﷺ، بەھۆى خۇبەزلىگىرى و پلانگىرىيەوہ، ھەرچى زياتر لىى سەلەمىنەوہو، ئەگەر لەسەر ئەو ھالەشيان بەردەوام بن، ياساى خوا كە لە گەلانى پىشودا رابردوہ، بەسەر ئەوانىشدا دەچەسپى و لەبەين دەچن:

خوا ﷺ دەفەرەمۆى: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿١٢﴾ أَلَسَتْ كِبَارًا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ ۚ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿١٣﴾﴾.

شىكردنەوہى ئەم دوو ئايەتە، لە دە برگەدا:

۱- ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾، كافره كانى پۇژگارى پىغەمبەر ﷺ، بەوپەرى توانايانەوہ، سۈتندىان بە خوا خوارد، واتە: سۈتندە كانيان ئەوپەرى توانايان تىدا بە كارھىتان، دەلى: (جەھد اليمىن: اَبْلَغُهَا وَأَقْوَاهَا، وَأَصْلُهُ مِنَ الْجَهْدِ وَهُوَ التَّغَبُّ، فَجَهْدُ الْإِيمَانِ هُنَا كِتَابَةٌ عَنْ تَوْكِيدِهَا، أَي: أَقْسَمُوا بِاللَّهِ قَسَمًا جَاهِدِينَ فِيهِ)، (جەھد اليمىن) واتە: سۈتندىكى زۆر بەھىز و مەھكەم، كە لە تەصل دا لە (جەھد)دوہ ھاتوہ، كە برىتيە لە ماندووبوون، كەواتە (جەھد اليمان)، لىرەدا كىناپەيە لە سۈتندىكى زۆر مەھكەم، سۈتندىك كە زۆر داكوكىي لەسەر بكرى، ئەو سۈتندەيان خوارد.

۲- ﴿لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾، ئەگەر ھۇشياركەرەوہوہە كيان بۇ بى، واتە: پىغەمبەر كە ھۇشياريان بكا تەوہ.

۳- ﴿لَيَكُونَنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ﴾، له هه ر گهل و كۆمه لئكي تاكل، پئی راستگرتووتر دهبن، ده لئ: ﴿إِخْدَى الْأُمَمِ أَي: أَفْضَلُ الْأُمَمِ، أَوْ إِخْدَى الْأُمَمِ الْمُهْتَدِيَّةِ﴾، واته: پئی راستگرتووتر دهبن، له چاكركين كۆمه له كان، كه له مئزوودا پئی راستيان گرتوه، له هه مووان باشر دهبن، يا خود له به كيك له كۆمه له پئی راستگرتووه كان، پئی راستگرتووتر و هيدا به تدر او تر دهبن، له وانه ی خاودن دين بوون. ﴿أَي: أَشْهَدُوا اللَّهَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ يَكُونُونَ أَشْبَقَ مِنْ غَيْرِهِمْ اهْتِدَاءً﴾، واته: زۆر به جه ختكر دنه ووه سوئنديان خواردو، خوايان به شايه د گرت له سه ر خۆيان، كه نه گهر پئغه مبه ر پكيان بۆبئ، له غه پرى خۆيان له پئشتر دهبن بۆ پئی راستگرتن.

۴- ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ ذِكْرٌ﴾، به لام كاتيك كه هۆشيار كه رده ديان بۆ هات (كه موحه ممه ده ۱۱۱).

۵- ﴿مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾، هاتنى وى به س سلّه مينه ووه دوور خستنه وهى تيدا زياد كردن، ﴿أَي: مَا أَفَادَهُمْ صَلَاحًا إِلَّا نُفُورًا، فَلِلْإِسْتِثْنَاءِ فِي قَوْلِهِ: (إِلَّا نُفُورًا) تَأْكِيدٌ لِلشَّيْءِ بِمَا يُشَبِّهُ ضِدَّهُ، لِأَنَّهُمْ لَمْ يَكُونُوا نَافِرِينَ مِنْ قَبْلُ﴾، كه ده فهرموى: ﴿مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾، واته: چاكه ی تيدا زياد نه كردن، جگه له سلّه مينه ووه، كه واته هه لاواردنه كه كه ده فهرموى: ﴿إِلَّا نُفُورًا﴾، نه مه جه ختكر دنه وهى شتيكه كه ده شو به تيرينه دژه كه ی، چونكه پئشتر سلّه مينه ووه نه بوون له پئغه مبه ر ۱۱۱ و لئى دوور نه كه و تبوونه ووه، پئش نه ودى پئغه مبه ر بئ ۱۱۱.

۶- ﴿أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ﴾، (بۆچى وایانكرد) به هانده رى خۆبه زلگرتن له زه ویدوا، پيلانگيرى خراپ، واته: بۆيه سلّه مينه ووه، تاكو خۆبه زلگرن له زه ویدوا، خۆيان به سه پئن، وده پئشتر گوتمان: نهو به زم و بازاره ی پيكيان وه ناوه، له نه جامى نه بوونى هيدا به تى خواو شه ريعه تى خوادا، نهو به زم و بازاره یان لئ تيكنه چئ، هه روه ها بۆ پيلانگيرى، چونكه نه گهر نه سلّه ميبانه ووه له و هيدا به ت و په يامه ی پئغه مبه ر ۱۱۱ و گوتبايان: راسته، نهو كاته رهش و پروته كان ده يانگوت: كه واته: بۆ چى به چاوى

كۆيلىو خزمەتكار تەماشامان دەكەن؟! بۆچى ھەموو خىرو بىرى ولات دەست بەسەردا دەگرن؟! ئەو كاتە لىيان تىكدە چوو.

(۷) - ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾، پىلانى خراپىش بەس سەرى خاۋەنەكەى دەگرىتەۋە، تەنیا دەۋرى خاۋەنەكەى دەدا، (المَكْرُ السَّيِّئُ: مِنْ إِضَافَةِ الْمَوْصُوفِ إِلَى الصِّفَةِ، مِثْلُ: عِشَاءِ الْآخِرَةِ)، ئەمە لە پالدىنى ۋەسفىراۋە بۆ لای صىفەت، (مكر): بىرىتە لە پىلان، پىلانىك كە بە پەنھانىي بىرى.

كە دەفەرمىۋى: ﴿وَلَا يَحِيقُ﴾، (حَاقٌ أَي: نَزَلَ، أَوْ أَحَاطَ)، واتە: شوپنەۋارى ئەو پىلان و فېئ و خراپەبە، بەس سەرى خۆيان دەگرىتەۋە، خۆيان زىاتر باجەكەى دەدەن، ديارە لە پۆزى دۋابى دا، لە دنياشدا پىتى عەيدارو شەرمەزار دەبن.

(۸) - ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ﴾، ئايا چاۋەپى چى دەكەن، جگە لە ياساى پىشۋوان، كە بەسەر ئەۋانىشدا بچەسپىت؟!

(۹) - ﴿فَلَنْ يَجْدِلَنَّ اللَّهُ تَبْدِيلًا﴾، ھەرگىز تۆ گۆرىنت دەست ناكەۋى بۆ ياساى خوا.

(۱۰) - ﴿وَلَنْ يَجْدِلَنَّ اللَّهُ تَحْوِيلًا﴾، ھەرۋەھا لادانىشت دەست ناكەۋى بۆ ياساى خوا.

ۋشەى (يَنْظُرُونَ) يانى: (يَنْتَظِرُونَ)، ئابا چاۋەپى چى دەكەن؟ (سُنَّتَ اللّٰه) يش واتە: ياساى خوا، (الْعَادَةُ الْمُتَّبَعَةُ) نەرىتىك پەيرەۋىي لىكرابى، (الأوليين): (السابقين)، واتە گەلانى پىشۋو.

ئەمە لە پەندى عەرەبىدا ھاتو: (مَنْ حَفَرَ لِأَخِيهِ جُبًا، وَقَعَ فِيهِ مُنْكَبًا)، واتە: ھەر كەسىك بىرىك بۆ براپەكەى لىبدات، بۆ خۆى لەپەۋروو دەكەۋىتە نىۋى.

ھەرۋەھا پىغەمبەرىش ﷺ فەرموبەتى: (المَكْرُ وَالْغَدِيْعَةُ فِي النَّارِ) (أَخْرَجَهُ الْبَنِيْقِي: ۶۹۷۸، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي «الصَّحِيْحَةِ»: ۱۰۵۷)، واتە: فېئ و ھەلخەلەتاندن لە دۆزەخدايە، واتە: خاۋەنەكەى لە دۆزەخدايە، يان سزايەكەى دۆزەخە.

که ده‌فه‌رموی: ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مُنْتَ الْأَوَّلِينَ﴾، واته: جگه له‌وه‌ی که به‌سه‌ر پیتشووه‌کانیان هاتوه، چاوه‌پیتی چی دیکه ده‌که‌ن؟ که نه‌گه‌ر له‌سه‌ر نه‌و حاله‌یان به‌رده‌وام بن، هه‌ر نه‌وه‌ش به‌سه‌ر وان دی، که‌واته: نه‌گه‌ر ده‌پانه‌وئی به‌مه‌رده‌ی وان نه‌چن و، هه‌مان چاره‌نووسی خراپ یه‌خه‌ی نه‌وانیش نه‌گرئی، با ده‌ست هه‌لبگرن له‌خۆبه‌زلگرتن و خۆسه‌پاندن له‌زه‌وویداو پیلانگپیری خراپ له‌زه‌وویدا، له‌به‌رانبه‌ر ئایین و په‌یام به‌رنامه‌ی خواډا ﷻ، که له‌به‌رژه‌وه‌ندیی خۆشیان و به‌رژه‌وه‌ندیی هه‌موو مروّفه‌کانه‌و، مایه‌ی سه‌ره‌رزیی دنیاو دواړۆزیانه.

مهسه لهی پتتجه م و کوتایی:

سه رنج پاکتسانی مرقه کان بو میژوو، که گه لانی پتتوو له وان به هیزتر بوون، (واته: له کافرانی رۆژگاری پتتجه مبه ر ﷺ)، به لام خوا سزای داوون، چونکه هیچ شتیک له گهردووندا خوا دهسته وسان ناکات، سزادانی خه لکیش به گشتی، بو قیامت هه لده گرتی، نه گه رنا زینده وهه ری له سه ر پشتی زه وی نه ده هتشت:

خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَنِيقَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكُنُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُمْ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُمْ كَانُوا عَلِيمًا قَدِيرًا ۝۱۱﴾ وَلَوْ يُوَاجِدُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهِمَا مِنْ ذَنْبَةٍ وَلَا يَكُنْ يُوْخِرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ۝۱۲﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایه ته، له یازده بر گه دا:

۱- ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ واته: ئایا به زه ویدا نه رۆیشتوون؟! هه مزه (أ) بو پرسیارکردنی نکو و لیلی کردنه، یان هه ر بو پرسیارکردنی ناساییه، چ رۆیشتنی جهسته یی، به پتتیا ن برۆن و شوئنه واره کان ببینن، چ رۆیشتنی فیکری، که میژوو بخوئینه وه و چاوی پتتا بگتین.

۲- ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَنِيقَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (ئایا به زه ویدا نه رۆیشتوون، به کرده وه، یاخود به فیکرو عه قل؟) سه رنج به دن، سه ر نه جامی ئەوانی پتت وان چۆن بووه؟! واته: هه موو نه و گه لانه ی که له پتت ئەواندا رابردوون، سه ر نه چیا ن لێ به دن.

۳- ﴿وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ که ئەوان له وان به هیزتر بوون، ئەم (و) ه بو حاله (واو) الحالیه) یه، له حاتی کدا که ئەوان، مه به ست پتتی رابردووه کانی پتتوووه، له کافره کانی

پۇژگارى پىغەمبەر ﷺ بەھىزىر بوون لە ھەموو پوونكەو، لەگەل ئەوھشدا سەرەنجاميان برىتى بوو لە بەھىن چوون، ھەرچەندە زۆرىش بەھىز بوون، كەواتە با ئەوانەش، كافرەكانى پۇژگارى تۆ، ئەي موحەممەد ﷺ! بە زەبرو زۆرى خۇيان نەنازن، ھى لەوان بەھىزىرو بە تواناتر لە بەھىن چوو، لە ئەنجامى ئەوھدا كە دژايەتتى پەيامى خوايان كەردوھ.

(۴) - وَمَا كَانُ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ، ناشگونجى و ھەرگىز نەبوو، كە ھىچ شىتەك خوا دەستەوسان بكات، دەستە پاچە بكات.

(۵) - (فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ)، نە لە ئاسمانەكان و نە لە زەوىيدا.

(أَعْجَزَ: أَي: جَعَلَهُ عَاجِزًا)، واتە: دەستە پاچەى كرد، دەستەوسانى كرد، بىتواناى كرد، ھىچ شىتەك خوا بىتوانا ناكات، كە دەفەرموى: (مِنْ شَيْءٍ) واتە: (أَي شَيْءٍ) گان)، ھەر شىتەك لە شتان، ھىچ شىتەك نى، خوا دەستەوسان بكاو، دەستە پاچەى بكات، نە لە ئاسمانەكان و نە لە زەوىيدا.

(۶) - إِنَّهُ كَانَتْ عَلِيمًا قَدِيرًا، واتە: بە دلىباى ئەو، (خوا ﷻ) زۆر زاناى، زۆرىش تواناى.

ئەمە ھۆكار ھىنانەو (تەلىل) بە بۆ ئەو كە چۆن ھىچ شىتەك خوا ﷻ دەستەوسان و دەستە پاچە ناك، مادام ئەوپەرى زانىارى و تواناى ھەبى، كەواتە: ھىچ شىتەكى لى پەنھان نى، ھىچ شىتەكىشى لى عاسى نابى كە نەتوانى بىكات.

لە كۆتايى دا خوا ﷻ دەفەرموى:

(۷) - وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا، ئەگەر خوا خەلكى گرتباى، بە ھۆى ئەوھو كە كەردوويانە، واتە: كەردوويانە لە كەردوھو خراپەكان، ئەمە بىرخستەوھەيانە، بۆ ئەو كە با دواخستنى گرتى خوا، دواخستنى سزادانى خوا، بۆيان، ھەلىانە خەلەتتىن و فريويان نەدا، پىيان وا نەبى ئەو بەھۆى ئەوھوھە، خوا تواناى بەسەرياندا نى، ياخود

به هۆى ئەوه وهیه، خوا پازیه لهو حاله ی که ئەوان له سهرینی!! به لکو دواخستنیا
هۆکارێکی دیکه ی ههیه، که دوا یی باسی ده کات، ئەگه رنا ئەگه ر خوا ﷻ خه لکی
کرتبا یه، به هۆى ئەوه وه که له سهر زهوی ده یکه ن:

۸- ﴿مَا تَرَكْ عَلَى ظَهْرِكَ مِنْ دَابْغٍ﴾، له سهر پشتی وی (زهوی) هه یچ زینده وه رێکی
نه ده هه یشت، پاناوی (ها) بۆ زهوی ده چته وه، چونکه به پێی مه قام ده زانری، که مه به ست
پێی زهوی و دانیش توانی سهر زهوییه، ئاوه دانکه ره وه کانی زهوییه، به مرو فقه وه، به
جینه وه، به ئاژه له وه، به دنده وه، به په ره وه وه، به هه موو ژیا ندارانه وه.

۹- ﴿وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، به لام دوا یانده خات بۆ کاتیکی ناوبراو، بۆ
کاتیکی دیاریکراو.

۱۰- ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾، ئنجا هه ر کات ئەو کاته دیاریکراوه یان هات.

۱۱- ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا﴾، بیکومان خوا بینه ری به نده کانیه تی، ده زانی
چیا ن کردوه و چۆنیا ن کردوه؟!

بہر اور دیکھی نیوان نایہ تی (۴۵) ی (فاطر) و نایہ تی (۶۱) ی (النحل)

شیوہی ئەم نایہ تی (فاطر) - ۴۵-، لە سوورەتی (النحل) دا هاتو، بە لām بە
جۆریکی دیکە، دەفەر مۆی: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهِمْ دَابَّةً وَلَكِنْ
يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَحْضِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ﴾ (۶۱) ۱۱،
واتە: ئەگەر خوا خەڵکی گرتایە، بە هۆی سته میانهوه، هیچ زینده وه ریکی
لەسەر نه ده هیتشت، بە لām دوايان ده خات بو کاتیکی دیاری بیکراو، نجا هەر
کاتیکی کاته که یان هات، نه سه عاتیکی دوا ده خرین، نه پیش ده خرین.

قورانی بە پێز هه موو وشه به ک و هه موو پیتیکی به حیسابه: ﴿وَمَتَّ كَلِمَتُ
رَبِّكَ صَلَاحَ عَدَلٍ﴾، بۆچی لە سوورەتی (النحل) دا دەفەر مۆی: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ
بِظُلْمِهِمْ﴾، بە لām لێرەدا دەفەر مۆی: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا﴾،
لهوئ بۆیه دەفەر مۆی: (بِظُلْمِهِمْ)، چونکه له نایه تی پێشتر دا ده فەر مۆی: ﴿وَإِذَا
بُئِرَ أَحَدُهُم بِالْأَنفِ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ (۵۸) ۱۲، بۆرئ مِّنَ الْقَوْمِ مِّن سَوَاءٍ مَا بُئِرَ بِهِ
أَبْسِكُمْ عَلَىٰ هَؤُلَاءِ لَوْ يَدْرُسُوهُ فِي الْأَرْبَاءِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ (۶۳) ۱۳، لهوئدا باسی ئەوه ده کات:
که کافره کان کهان بو خوا بریار ده ده ن، ده یانگوت: فریشته کان کهانی خوان!
بۆیه خوا ده فەر مۆی: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ﴾، که یه کیکی له زولمه که یان
نه وه بوو، که به ناوی خواوه ده یانگوت: فریشته کان کهانی خوان و، شه یانه کانیش
کوړانی خوان، به لām لێرەدا له سوورەتی (فاطر) دا، باسی ئەوه نه کراوه، بۆیه هەر
ده فەر مۆی: ﴿بِمَا كَسَبُوا﴾، لەسەر ئەوهی وه ده ستیان هیناوه.

هه روه ها لێره ده فەر مۆی: ﴿وَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَاتُ اللَّهِ كَانَ يَعَادِيهِمْ يَصِيرُ
﴾ (۱۵) ۱۴، بە لām لهوئ ده فەر مۆی: ﴿وَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَحْضِرُونَ سَاعَةً وَلَا

يَسْتَقْدِمُونَ ﴿١١﴾ هه ركات كاتيان هات نه سه عاتيك دوا ده خرین، نه سه عاتيك پيش ده خرین، واته: ريك له كاتی خویدا سزا دده درین.

كه ده فهرموئ: ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَأَبْكَ اللَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا﴾ ﴿١٢﴾ واته: خوا سزايان ددها به وهی كه كردوويانه، چونكه ده زانئ چييان كردوه؟ كه واته: با نه وه كه خوا دوايان ده خات بو كاتی دياربيكرو، هه ليانه خه له تينئ و، فريويان نه دا، پتيان وابئ خوا لييان رازييه، يان خوا ﴿يَوْمَ﴾ ده سه لاتی به سه رياندا ناشكن، به لكو حيكمه ته كه ی نه وه يه كه خوا بو پوژيكي ديكه و، بو كاتيكي ديكه و دواي خستوون، نجا هه رسته له كاتی خویدا، دئ، خوا هه موو شتيكي به سيستم (نظام) داناوه، دنيا شوئي تافيكردنه وه يه و قوناغيكه ده بيت تبيه رئ، دواي نه و قوناغي به رزه خ دئ، دواي نه ویش قوناغي قيامهت و لپيرسينه وه سزاو پاداشت دئ.

كه له سوپرتي (النحل) دا ده فهرموئ: ﴿لَا يَسْتَنْخِروك سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ ﴿١٣﴾ ته مه هه رده شه كردني خوايه به وهی كه زور به خيرايي ده يانگري، به هوئ نه و سته مه وه كه كردوويانه، كه پيشتر باسيكراوه، كه بريته له وهی فريشته كانيان به كچانی خوا داناون.

نه لقوشه يري قسه يه كي جوان ده كات، ليره دا كه خوا ﴿يَوْمَ﴾ ده فهرموئ: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكُوا عَلَى ظُهُرِهِمْ مِنْ ذَاتِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَأَبْكَ اللَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا﴾ ﴿١٤﴾.

(قال الشَّيْخُ: لَوْ عَجَّلَ لَهُمْ مَا يَسْتَوْجِبُونَهُ مِنَ الثَّوَابِ وَالْعِقَابِ، لَمْ تَفِ أَعْمَارُهُمُ الْقَلِيلَةَ، وَمَا انْتَسَعَتْ أَلْفُهُمُ الْقَصِيْرَةَ لَهُ، فَأَخَّرَ ذَلِكَ لِيَوْمِ الْحَشْرِ، فَإِنَّهُ طَوِيلٌ)،^(١) واته: نه گهر خوا نه وهی كه شايسته يانه، له پاداشت و له سزا، په لهی كردباو بوئ هينابانه پيش، ته مه نه كه مه كانيان به شی نه و پاداشته ی نه ده كرد، يان

به شى نهو سزايى نه ده كرد، هه رووها عه قله كورته كانيشيان، به شى تىگه يشتنى نه وهى نه ده كرد، به لام نه وه دواخراوه بو پوژى هه شى، كه پوژىكى زور دوورو دريژهو، كاتىكى بى برانه وهو بى پسانه وهوهو، به شى هه موو شتىك ده كات.

خاوه نى (البحر المديد في تفسير القرآن المجيد)^(١)، واته ئينبو عه جيبه له ته فسيره كهيدا، قسه يه كى جوان ده كات، وهك ئيشاره تىكى مه عنه ويى و پووحيى بو تىگه يشتن لهو ئايه ته:

ده لى: (تَعَجَّلِ الْعُقُوبَةَ فِي دَارِ الدُّنْيَا لِلْمُؤْمِنِ إِحْسَانًا، وَتَأَخَّرْهَا لِذَارِ الدُّوَامِ اسْتِدْرَاجًا وَغُذْلَانًا، فَكُلُّ مَنْ لَهُ عِنَايَةٌ سَابِقَةٌ، عَاتَبَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا بِمُصِيبَةٍ فِي بَدَنِهِ، أَوْ مَالِهِ أَوْ فِي أَهْلِهِ، وَمَنْ لَا عِنَايَةَ لَهُ، أُخْرِثَ عُقُوبَاتُهُ كُلُّهَا لِذَارِ الْجَزَاءِ).

واته: په له كردنى هينانه پيشى سزا، له مه نزلگاي دنيا، بو ئينسانى برودار چاكه كارىيه (واته: چاكه كارىي خوايه بو) به لام دواخستنى بو مه نزلگاي بهردهوام، نه وه په لكيش كردن و پشت بهردانيه تى، هه ره كه سىك خوا ^{لله} مشوورخوړى پيشووى بو هه بى، لوتف و ميهره بانى پيشووى له گه ليدا هه بى، له دنيا دا به به لايه كه كه له جهستهيدا، يان له مال و سامانيدا، يان له خزم و كه سيدا به سه رى دى، خوا سزاي ددها، به لام كه سىك خوا لوتف و ميهره بانى له گه ليدا نه بى، سزاكانى هه موويان دوا ده خرين، بو مه نزلگاي سزاو پاداشت، بو قيامه ت.

خوا به لوتف و كه رهمى خوئى لهو كه سانه مان بگيرى كه لوتف و ميهره بانى له گه لماندا ده بى و، ناړه ه تىي و نازارو مه ينه تيه كانى ژيانى دنيا مان بو بگيرى به مايه ي پاكبوونه وهو، خاوينبوونه وهو، ئيمان زياتر مه حكه م بوون و، زياتر له خوا نيزيك بوومان.

هه رووها يارمه تيمان بدات زياترو قوولتر له نه نيه كانى كتبه كه ي تىگه ين و، پىي تاشان بين، هه رووها زياتر كارلىك بكه ين له گه ل ئايه ته كانى هم قورانه دا،

بئگومان ئەم قورئانه دوا نوسخه‌ی هیدایه‌تی خوايه ﷻ، خوا دایه‌زاندوه بۆ
ئەوه مروه‌که‌کان پێی راستی پێ بگرن، له دنیا‌دا به‌خته‌وه‌ر بن، له دوا‌پوژدا
سه‌رفراز بن.

خوا له‌و که‌سانه‌مان بگێرێ که‌ باشت‌رین به‌هره‌ له‌ کتێبه‌که‌ی وه‌رده‌گرن، که
بئگومان پێبازی پێغه‌مبه‌ری خواش ﷺ، جگه‌ له‌ جێبه‌جێکردنی کتیبی خواو،
به‌رجه‌سته‌کردنی له‌سه‌ر ئه‌رزى واقیع، شتیکی دیکه‌ نه‌بووه، خوا یارمه‌تییمان
بدات زیاتر له‌ کتیبی خوا شاره‌زا بین و، باشت‌ر به‌ پێبازی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
ئاشنا بین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تەفسیری سوورپەتی

لەبەر

دەستپێک

بەرێزان!

خوا پشتیوان بێ، ئەمڕۆ کە (٢٨) ی (ذی الحجە) ی سالی (١٤٤٠) ی کۆچیە، بەرانبەر (٢٠١٩/٨/٢٩) ی زایینی، دەست دەکەین بە تەفسیر کردنی سوورەتی (یس). سەرەتا وەک عادی قی خوێمان لەم تەفسیرە موبارەکەدا، تیشک دەخەینە سەر پێناسە و نێوەپۆکی ئەم سوورەتە، لە هەموو ئەو پرووانەووە کە پێویستە شارەزایی گشتیی وردمان لە بارەیانەووە هەبێ:

پێناسەی سوورەتی (یس) و بابەتەکانی

پێناسەی سوورەتی (یس) دەکەین، لە ھەوت بڕگەدا:

یەكەم: ناوی:

ئەم سوورەتە ناوی (یس)ە، بەو دوو پیتە سەرەتای سوورەتە کە ناوناو: (بسم الله الرحمن الرحيم) ﴿يَسَّ﴾، لە ھەندێک دەقی سوننەتیشدا ئەو ناوە ھاتو، ھەرچەندە ھەرموودەناسان لە پرووی سەنەدە کەیانەووە مشتومریان ھەیە، ھەندێکیان سەنەدە کەیان بە راست، یان بە بەھیزیان داناو، ھەندێکیان بە بھیزیان داناو، بۆ وێنە:

أ- ﴿افْرَأُوا﴾ (يَسَّ عَلَى مَوْتَاكُم) (أخرج ابن حبان: ٣٠٠٢، والحاكم: ٢٠٧٤، وأبو داود: ٣١٢١، وابن ماجه: ١٤٤٨، والنسائي في عمل اليوم والليلة: ١٠٧٤، والطيالسي: ٩٣١، عَنْ أَبِيهِ عَنْ مَعْقِلِ بْنِ يَسَارٍ، وَضَعَهُ كُلُّ مِنَ الْأَلْبَانِيِّ وَشُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوط: ٦٨٨).

واته: (یس) له سهر مردووو کانتان بخوینن.

که به دنیایی مه بهستی نه وه بووه نه وانه ی که به ره و مه رگ ده چن، نه ک دواي نه وه ی که مردوون، به لکو نه وانه ی که ده که ونه حال ی خو یان، نیشانه کانی مردن و مه رگیان ل ی دهرده که ون.

ب- {مَا مِنْ مِّتٍ يَمُوتُ، فَيُقْرَأُ عِنْدَهُ (يَس) إِلَّا هُوَ اللَّهُ عَلَيْهِ} (أخرجه الديلمي: ٦٠٩٩، عَنْ أَبِي الدُّدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَعَزَاهُ الْحَافِظُ فِي التَّلْخِصِ: (١٠٤/٢) للديلمي، وَضَعْفُهُ الْأَلْبَانِي).

واته: ه یچ مردوو یه ک سووږه تی یاسینی له سهر ناخویندری، مه گهر مردنی له سهر سووک ده بی.

لیره ش دیسان مردوو مه بهستی پ ی که سیکه، که ده که ویته حال ی خو ی و، ده که ویته گیانه لا و، به ره و مردن ده چن، سووږه تی (یس) له سهر بخوینن، ده بیته هو ی نه وه ی مردنه که ی ناسانتر بی.

ج- {إِنْ لِكُلِّ شَيْءٍ قَلْبًا، وَقَلْبُ الْقُرْآنِ (يَس)، وَمَنْ قَرَأَ يَسَ، كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِقِرَاءَتِهَا قِرَاءَةَ الْقُرْآنِ عَشْرَ مَرَّاتٍ} (أخرجه الدارمي: ٣٤١٦، والترمذي: ٢٨٨٧، وَضَعْفُهُ الْأَلْبَانِي فِي الإِرْوَاءِ: ٦٨٨).

واته: ه هوو شتی ک دلی هیه، دلی قورنانش (یس) ه (سووږه تی (یس) ه، ه هر که سیک سووږه تی (یس) بخوینن، خوا به هو ی خویندن ی ه م سووږه ته وه، پاداشتی ده (۱۰) جار خویندن ه هوو قورنانی بو ده نوستی. نه می ش ه ر ه ینامان، نه گهر نا برکه ی دوو ه می، و یرای سه نه دی، له ړووی نیو ه ړوک (متن) یشه وه بیتزه.

دووه م: شوین ی دابه زینی:

به یه کده نگیی زانایان، نه م سووږه ته مه که ییه، نه و ړایه ش که ده لی: نه و نایه ته موباره که ی که ده فرموی: ﴿وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآَخَّرُهُمْ﴾ (یس، له

مه دینه دابه زیوه، له باره ی هۆزی (بنو سلمه) که له پشتیوانان بوون، کاتې ویستیان ماله کانیاں له دراوسې مژگه وتی پیغه مبهړ ﷺ بگوازنه وه، بۆ نه وه ی دوور بکه ونه وه، تاكو ههنگاوان زیاتر هه لټن به رهو مژگه وت و پاداشتیان زیاتر بۆ بنووسړی، هه ندیکیش گوتوویانه: ماله کانیاں دوور بوون، ویستوویانه له مژگه وتی پیغه مبهړ ﷺ وه نزیك که ون، به هه رحال، لهو باره وه هه ندیک گوتوویانه: نهو ثابته له مه دینه دابه زیوه.

به لأم نه وه راست نیه که نهو ثابته موباره که له مه دینه دابه زیب، هه ره چنده فهرمووده که لهو باره وه سه نه ده که ی راسته، که نه مه ده قی فهرمووده که یه:

{عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: أَرَادَ بَنُو سَلَمَةَ أَنْ يَتَحَوَّلُوا إِلَى قَرْبِ الْمَسْجِدِ، قَالَ: وَالْبَقَاعُ خَالِيَةٌ، فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: «يَا بَنِي سَلَمَةَ! دَيَارُكُمْ تُكْتَبُ أَثَارُكُمْ»، فَقَالُوا مَا كَانَ يَسْرُنَا أَنَّا كُنَّا تَحَوَّلْنَا (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ج ۳، ص ۳۰۲، ومسلم: ۶۶۵، وابن حبان: ۲۰۴۲، وابن خزيمة: ۴۵۱، وأبو يعلى: ۲۱۵۷، واللفظ لمسلم).

واته: جابیری کوری عه بدولآ (خوا لټیان رازی ب) ده لئ: به نوو سه له مه ویستیان له شو تټیکو دوور تره وه، نزیك بکه ونه وه بۆ لای مژگه وتی پیغه مبهړ ﷺ، که نهو کاته بیقاع چۆل بوو، {گورستانی به قیع نهو کاته چۆل بووه} نه وه به پیغه مبهړ ﷺ که یشت، نهو یش فهرمووی: نه ی به نو سه له مه! له ماله کانی خو تاندا به ټننه وه، شو ټنه واره کانتان، شو ټن پیته کانتان ده نووسړین، ننجا به نوو سه له مه گوتیان: دلخو ش نه ده بووین که ماله کانتان گواستبایه وه، (دوا ی نه وه ی که پیغه مبهړ ﷺ نه وه ی پئ فهرمووین).

که واته: ماله کانیاں دوور بوون و ویستوویانه بټنه نزیك مژگه وتی پیغه مبهړ ﷺ پیغه مبهړی خواش ﷺ فهرموویه تی: ماله کانتان مه گوازنه وه، چونکه کاتیک که دټن بۆ مژگه وت، هه نگاوه کانتان ده نووسړین، که واته: هه تا ماله که ت دوور تر ب، هه نگاوی زیاتر هه لټنی، مانای وایه پاداشتی زیاتر بۆ ده نووسړی.

به لَام تهم دهقه که له پرووی سه نه دهوه راسته، نابیته به لَگه لهو بارهوه، که تهم نایه ته له مه دینه دابه زیبی، چونکه پیغه مبهري خوا ﷺ تهم نایه ته موباره که به به لَگه ی فرمایسته که ی هیناوه ته وه، که مانای وانیه نایه ته که نه وکاته دابه زیوه، نایه ته که پیشتر هه بووه، به لَام پیغه مبهري ﷺ به به لَگه ی هیناوه ته وه، له حالیکدا که له مه ککه دابه زیوه، به لَام بۆ ږنگرتنه که ی خوی، که به به نوو سه له مه ی فرمووه: ماله کانتان له شوینی دووره وه مه گوازنه وه بۆ نيزک مزگه وت، تهم نایه ته موباره که به به لَگه ی هیناوه ته وه، هه رچه نده پیشتر دابه زیوه.

به داخه وه تهمه زورچار دووباره بۆته وه، که پیغه مبهري ﷺ نایه تیک رسته یه کی فرمووه، یه کسه ر هه ندیک له زانایان، با نه و نایه ته و رسته یه پیشتر دابه زیبی، وایانزانیوه له و کاته دابه زیوه که فرموویه تی! که له راستیدا نه وه وانیه و پیغه مبهري ﷺ هه موو قوړانی که له بهر چاو بووه، بۆ هه ر هه لۆیستیک که هاووته پیش، رسته یه ک یان نایه تیکی هیناوه، یان چهند نایه تیکی هینان، مانای وانیه نه و کاته دابه زیوه، به لَکو پیشتر هه بووه، به لَام پیغه مبهري ﷺ نه و نایه ته ی هیناوه ته وه، به به لَگه ی نه و فرمایسته، یان به به لَگه ی نه و هه لۆیسته ی که ویستویه تی ده ریبری.

لیره ش به ته نکید که پیغه مبهري ﷺ نه و رسته ی قوړانییه ی، یان نه و نایه ته ی به به لَگه ی نه وه هیناوه ته وه که ماله کانتان، له دووره وه مه گوازنه وه نيزک مزگه وت، مانای وانیه که تهم نایه ته به س نه و چه مکه ده گه یه نی، ﴿وَنَكُتْ مَا قَدَّمُوا وَآخِرَهُمْ﴾ ۱۲ یس، چونکه چه مک و واتایه که ی زور فراوانه، نه وه ی پیش خویانی ده خن و، نه و شوینه وارانیه ی به جتیان ده هیلن، هه مووی ده گرتیه وه، به لَام پیغه مبهري ﷺ له نیو نه و شوینه وارانیه دا، شوین پییه کانی نه وان و هه نگاوه کانی نه وانیشی، ره چاو کردوون، نوویرانی هه نگاوه کانی نه وان و شوینه واره کانی نه وان، له کاتیکدا به ره و مزگه وت دین، بۆ نویری به کۆمه ل.

یان بۆ نوێژی جومعه، که ئەویش هەر بەشێکە لەو شوێنه‌وارانه‌ی خوای
پەروەردگار فەرموویەتی: دەیاننووسین.

سییه‌م: ریزبەندیی لە موصحف و هائنه‌ خواردا:

ئەم سوورەتە لە ریزبەندیی موصحف دا، ژماره (٣٦)ه، لە ریزبەندیی
دابەزیندا، ژماره (٤٠)ه، یان (٤١)ه، لە دواى سوورەتی (الجن)و، پێش سوورەتی
(الفرقان) دابەزیوێ.

چوارەم: ژمارەى ئایەتەکان:

ئەم سوورەتە موبارکە ژمارەى ئایەتەکانى (٨٣)یە، لە لای زۆربەیان،
هەندیکیش گوتووایانە: (٨٢) ئایەتە، وەك زۆرجار گوتوومانە: کە زانایان راجیایان
هەبوو لە کەمیی و زیادیی ژمارەى ئایەتەکاندا، ئەو دەگەرێتەوێ بۆ کورتیی
و درێژی پستەکان، زانایەك پستەیه‌کى کردوێ بە دوو کەرتەوێ، لە نێو قەدێ
وێستاوێ، بۆتە دوو ئایەت، یەکی دیکە ئەو دوو پستەى پێکەوێ گوتوون، بۆتە
یەك ئایەت، لەوێدا کەمیی و زیادیی ژمارەى ئایەتەکان پروویداوێ.

پنجەم: نێوەرێکی:

لەم سوورەتەدا، هەرسێ بنەرەتە گەورەکەى ئیمان خراوێه:

١- خواناسیی و خوا بەیەکگرتن.

٢- وەحیی و پێغەمبەرایی.

٣- پۆژی دواى و سزاو پاداشت.

بەلەم باسی قیامت و پوژی دوایی لەم سوورەتەدا، پشکی شیری پێپراوە، زیاتر لە (۳/۱) یەك لەسەر سیی سوورەتی (یس) بۆ باسی پوژی دوایی تەرخانکراوە.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

هەموو جارێ کە سەرنجی هەر سوورەتێک دەدەم، کۆمەڵیک تاییەتمەندیی دێنە بەرچاو، کە دەگونجێ تاییەتمەندیی دیکەش هەبن، بەلەم تێمە ئەوانەمان پێ زەهقتر و بەرچاوتر، کە دەیانھێنین، لەم سوورەتەش دا حەوت تاییەتمەندییمان ھێناون:

تاییەتمەندیی یەكەم: تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی کۆت و زنجیرکردنە گەردنی کافران لە دنیا دا کراوە، ھەروەھا بەربەست لە بەردەم دروستکردن و، پەردە بەسەر چاو ھەلکشانیان، تەنیا لە سوورەتەدا باسکراوە، لە نایەتەکانی (۸ و ۹) دا.

تاییەتمەندیی دووھەم: تەنیا لەم سوورەتەدا، باسی ئەو کراوە کە خوا ﷻ، پێشخراوی بەندەکان، واتە: ئەو شتانەی کە پێشیان خستوون و، شۆنەوارەکانیشان، ئەوانە کە بەجێیان ھێشتوون، ھەموویان تۆمار دەکات و دەینووسی، ھەروەك لە نایەتی (۱۲) دەفرموی: ﴿وَكُتِبَ مَا قَدَّمُوا وَآخَرَهُمْ﴾ (۱۲).

تاییەتمەندیی سێھەم: چەند وشە یەك لەم سوورەتە موبارەکەدا ھاتوون، کە تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتو، بۆ وێنە:

۱- وشە: (إمام مبین) کە مەبەست پێی: زانیاریی بێسنووری خوا، یان مەبەست (لوح محفوظ)ە.

۲- وشە: (العرجون القديم) (عرجون) واتە: لقە دارخوڕمای وشکی کۆن.

۳- وشە: (جبلًا)، خەلکی زۆر.

٤- وشهى: (المزق)، گۆر.

٥- وشهى: (شغل)، سهراقلى و رابواردن.

تايه مهندي چواره م: به سه رهاتي (أصحاب القرية) و، نيردراني سى رهوانه كراوى خوا بو لايان، ته نيا له م سووره ته دا هاتوه، واته: ته نيا له م سووره ته دا باسكراوه كه خوا سى له پتغه مبه رانى ناردى بو ناوه دانييه ك، بو بانگه واز كردنيان، هه لبه ته مووساو هاروون (عَلَيْهَما السَّلام)، زور باس كراون، به لام نه وان دوو بوون و براش بوون، به لام سى له پتغه مبه ران بنيردرين بو بانگه واز كردنى ناوه دانييه ك، ته نيا له م سووره ته دا هاتوه.

تايه مهندي پتجه م: ته نيا له م سووره ته دا، نه م رسته به هاتوه، له تايه تى (٥٨) دا: ﴿سَلَّمَ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَجِيمٍ﴾، سه لام كردن فه رمايشته له په روهدگار نيكى ميه ره بانه وه.

تايه مهندي شه شه م: ته نيا له م سووره ته دا، نه م راستيه پاگه به ندراره كه موحه ممه د ﴿خَا شيعرى فيترنه كرده و، ناشكونجى و شايسته شى نيه، كه فيترى شيعر بين، نه ويش له تايه تى (٦٩) دا هاتوه، ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ﴾،

تايه مهندي هه وه م: نه م رسته به ته نيا ليره دا هاتوه: ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنتُم مِّنْهُ تُوقَدُونَ﴾ (٨٠)، نه و خوايه ي كه له دره ختى سه وز ناگرى بو ره خساندوون.

نه مه نه و هه و تايه مهندي به زه ق و به رچاوون، كه نه م سووره ته له سووره ته كاني ديكه جيا ده كه نه وه.

حهو ته م: دابه شكر دنی ته م سوږه ته بو چه ند دهر سیک:

ته م سوږه ته مان بو پینج دهرس دابه شكر دوه، به م شیوه به ی خواره وه:

دهرسی یه گه م: ثایه ته کانی: (۱ - ۱۲)، واته: (۱۲) ثایه ت، ته م دوا زده ثایه ته وه ک پشه کی و پوخته ی ههر سیک بابه ته گه ی که له م سوږه ته دا باسکرون، وان.

دهرسی دووهم: ثایه ته کانی: (۱۳ - ۳۲) واته: (۲۰) ثایه ت، له م بیست ثایه ته دا به سه رهاتیک باسکراوه، به ناوی به سه رهاتی هاوه لانی ناوه دانیه که (أصحاب القرية) و، ههر سیک بنه رته که واته: خواناسی و خوا به یه کگرتن، پیغه مبه رایه تی و وه حی، ههروه ها رۆزی دوا یی و سزاو پاداشت، له دوو تویی ته و (۲۰) ثایه ته دا خراونه پروو.

دهرسی سییم: ثایه ته کانی: (۳۳ - ۴۷) واته: (۱۵) ثایه ت، نیشانه و به لکه کانی به کتابی خواو، چاکه و نیعمه ته کانی خوا له ژبانی مروّفا، که ژماره یه کی باشیان لن خراونه پروو، هه م له زهوی و هه م له ئاسمان دا.

دهرسی چواره م: ثایه ته کانی: (۴۸ - ۶۸) واته: (۲۱) ثایه ت، باسی رۆزی دوا یی کراوه به گشتی و، به تایه تی قیامت و زیندوو بوونه وه و، هه لسانه وه ی مروّفه کان.

دهرسی پینجه م: ثایه ته کانی: (۶۹ - ۸۳) واته: (۱۵) ثایه ت، باسی پیغه مبه رایه تی و به لکه کانی خواناسی، به تایه ت باسی زیندوو کرانه وه و قیامت و سزاو پاداشت.

❖ **دەرسی یەكەم** ❖

پښاسه ی لهم دهرسه

لهم دهرسه مان دوازده (۱۲) ثایه تی سهره تای سووړه تی (یس) ده گرتنه خو ی، لهم دوازده ثایه ته وهک پتسه کی و، پوخته و گوشراوی کو ی سووړه ته که و، بابه ته کانی سووړه تی (یس) وان، که لهم دوازده ثایه ته دا، خوا ۱۱۱ باسی قورثانی چه کیم ده کات.

دواتر باسی پتغمه براهه تی موحه ممد ۱۱۱ پاشان ثامانجی دابه زترانی قورثان و په وانه کرانی موحه ممد ۱۱۱ باسده کات، دواتر هه لوتستی نه رتیبانه و که لله په قانه ی کافره کان له به رانبر قورثان و پتغمه ممد ۱۱۱ ده خاته پرو، ویرای هه لوتستی له خواتر ساوانی شوینکه وتووی قورثان و پتغمه ممد ۱۱۱.

له کو تایی دا خوی زانو و توانا پایده گه یه نن، که مردووان زیندوو ده کاته وه و، نه وه ی پیش دهستی خو یانیان خستوه له چاک و خراب، له کردارو په فتاری چاک و خراب، هه روه ها نه و شوینه واران هس که به جتیان هیشتوون، له دوی خو یان تو مار ده کرین و، به پتی نه وه که به پیش دهستی خو یان خستوه و، به پتی نه وه که له دوی خو یان به جتیان هیشتوه، له چاک و خراب، سزا، یا خود پاداشت ده درت نه وه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿بِسْمِ ۱﴾ وَالْقَرَّانِ لَعَلَّكُمْ ۲﴾ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۳﴾ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۴﴾ نَزِيلَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۵﴾ لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ آبَاءَهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۶﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۷﴾ إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أَعْيُنِهِمْ أَغْشَاةً فَهُمْ إِلَى الْآذَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ۸﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَعْيَشْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۹﴾

وَمَوَّءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا نُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَوِيَ
الْزَحْنَ بِالْغَيْبِ فَنَشِرُهُ بِمَقْفِرٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتِ وَيَكْتُبُ مَا
قَدَّمُوا وَءَاتَاهُمْ كُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾

هانی ده قواو ده قی نابه ته کان

{به ناوی خوای به به زه یی به خشنده، یاسین ﴿١﴾ سوئند به قورئانی پر
حیکمهت ﴿٢﴾ به دنیایی (نه ی موحه ممه!) تۆ له تیدراوانی (خوای) ﴿٣﴾
له سه ر یتیه کی راست و یتکی ﴿٤﴾ (نهم قورئانه) دابه زیتراوی (خوای) زالی
به خشنده یه ﴿٥﴾ تا کو کۆمه لیک هۆشیار بکه یه وه، بترستینی که باب و باپیرانیان
وریا نه کرابوونه وه، بۆیه بیتاگان (له په یام و به رنامه ی خوا) ﴿٦﴾ (پریارو) قسه
(ی خوا) که ده بی سزا بدرین، له سه ر زۆربه یان چه سپاوه، بۆیه پروانه یتن
﴿٧﴾ یتمه کۆته کاتمان کردوونه گهر دنیانه وه، هه تا چه نه گه کانیا ن هاتوون، بۆیه
سه ریان به ره و سه ری به رزبۆته وه ﴿٨﴾ له پیش ده ستیشیانه وه به ره به ستیکمان
داناوه، له پشتیشیانه وه به ره به ستیک، پرووشیاتمان داپۆشیون، (په رده مان به سه ر
هه لکشاندوون)، بۆیه نابین ﴿٩﴾ بۆ نه وانیش یه کسانه به ترساندنه وه
هۆشیاریان بکه یه وه، یان هۆشیاریان نه ککه یه وه، هه ر پروانه یتن ﴿١٠﴾ تۆ ته نیا
که سیک هۆشیار ده ککه یه وه (که له هۆشیار کرانه وه که به هره مه ند بی)، که شوین
(قورئانی) بیرخه ره وه بکه وئ و، به په نامه کی سام و ترسی هه بی له (خوای)
په ره وردگار و به به زه یی، نجا نه و که سه موژده ی لیبوردتیک (ی تاییهت) و
پاداشتیک یه پسندو نایابی پت بدده ﴿١١﴾ بیکومان یتمه مردووان ده ژیتینه وه وه،
هه رچی پتشیان خستوه (له کرده وان) و شۆنه واره کانیشیان ده نووسین، هه موو
شتیکیشمان له (تۆمارگه به کی) پتیشه وای پروون دا سه ر ژمیر کردوه ﴿١٢﴾}.

شیگردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(أَغْلَالَ): (أَغْلَالَ جَمْعُ غُلٍّ، مُخْتَصٍ بِمَا يَقْبَدُ بِهِ فُتُجَعْلُ الْأَعْضَاءُ وَسَطُهُ، خَلْقَةً عَرِيضَةً مِنْ حَدِيدٍ، كَالْقَلَادَةِ تُحِيطُ بِالرَّقَبَةِ)، (أَغْلَالَ) كَوَى (غُلٌّ ه)، (غُلٌّ) تَابِيه ته به وه وه که مروؤفی پی که له پچه ده کری، ئنجا نه دنامه کان ده خرئنه ئتویه وه، ده شگونجن بگوتری: ئالقهیه کی پانه له ئاسن، وه ک ملوانکه وایه، یان وه ک ریشمه وایه، ده خرئته گهردنه وه، ده وری گهردن ده دا، به لأم پانه، وا ده کات که چه نه گهی مروؤف هه لکشئ، نه توانئ سهری بینئته خوار.

(الْأَذْقَانِ): (الْأَذْقَانُ جَمْعُ الذَّقْنِ أَوْ الذَّقْنِ، مَجْتَمِعُ اللَّحْيَيْنِ مِنْ أَسْفَلِهِمَا)، (أَذْقَان) كَوَى (ذَقْنٌ) يان (ذِقْنٌ)، که نه ویش برئته له باری خواره وهی شوئنی کوبوونه وهی دوو شه ویلاگه کان، که چه ناگهی پی ده لئین.

(ثُمَّحَوْنُ): (الْقَمَحُ: رَفْعُ الرَّأْسِ لِسَفِّ الشَّيْءِ، أَقْمَحْتُ الْبَعِيرَ: شَدَدْتُ رَأْسَهُ إِلَى خَلْفِ)، (قَمَحٌ) برئته له وهی کاتیک مروؤف ده به وئ شتیک به هه لمرئنه وه بخوات، شتیک وردی وه ک تۆز، سهری به رز ده کاته وه، ده گوتری: (أَقْمَحْتُ الْبَعِيرَ) سهری حوشره که م پاکئشا، نه ویش به رزی بکاته وه، که واته: (ثُمَّحَوْنُ)، واته: سهر به رز کراوه کان.

(سَدًّا): (السَّدُّ وَالسُّدُّ: الْمَانِعُ، الْجِدَارُ: الْعَاجِزُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ، وَالْجَمْعُ أَسْدَادٌ)، وشه ی (سَدٌّ) و (سُدٌّ) واته: رێگر، په رچ، دیوار، په رده له نیوان دوو شتاند، (سَدٌّ) یاخود (سُدٌّ) به (أَسْدَادٌ) کۆده کرئته وه، هه ندیکیش گووتویانه: (سَدٌّ) نه وه یه مروؤف دروستیبات و (سُدٌّ) یش نه وه یه خوا کرد بی.

(فَأَغَشَيْنَهُمْ): پرویا ئمان داپۆشیوه، که مه به ست پئی چاون، چاوه کانیش له پێشه وودن، له پرودان، ده گوتری: (غَشِيَتْ: سَرَتْ، وَالْغِشَاوَةُ مَا يُغْطَى بِهِ)، (غَشِيَتْ).

واته: (سَكْرَةً) واته: داپۆشی، (غَشَاوَةً) شتیكه كه دەم و چاوو پرووی پێ دادەپۆشێ.

(إِمَامٌ ثَيْنٍ): (الإمام: الْمُؤْتَمُّ بِهِ إِنْسَانًا أَوْ كِتَابًا)، (إمام)، واته: په‌په‌ویلیکراو، هەر شتیكه كه مەرووف شوونی بکهوێ، چ مەرووف بێ، چ نووسینیك بێ، كه مەرووف پێوهی پابه‌ندی.

مانای گشتیی لایه‌ته‌كان

خوا ﷻ لهما سوورەته موباره‌كه‌دا ده‌فه‌رموێ: به‌ ناوی خواي به‌به‌زه‌یی به‌خشنده، وه‌ك ژۆر جار گوتوو‌مانه، لێ‌ره‌دا پێویسته‌ چوار واتا له‌ عه‌قل و دڵ دا تاما‌ده‌بکړین:

- ١- به‌ ناوی خوا، ئەم قورئانخوێندنه‌ ده‌ست پێده‌کەم.
  - ٢- به‌ مه‌به‌ستی ده‌ست‌خستنی په‌زامه‌ندی خوا، ئەم قورئانخوێندنه‌ نه‌ج‌ام ده‌ده‌م.
  - ٣- به‌ پێی به‌رنامه‌ی خوا، ئەو‌کاره‌ نه‌ج‌ام ده‌ده‌م.
  - ٤- به‌ هه‌ول و توانای په‌خسێت‌راوی خوا، ئەنج‌امی ده‌ده‌م، نه‌ك به‌ شان و شه‌وه‌كه‌تی خۆم.
- ئ‌نجا ده‌فه‌رموێ: ﴿يَسَّ﴾، ئە‌مانه‌ دوو پێتن، پێتی (یاء) و، پێتی (سین)، هه‌ندێك گوتوو‌یان‌ه: ئە‌وه‌ ناوی پێغه‌مبه‌ره‌، یاخود ناوی شتیکی دیکه‌یه‌، به‌لام راستیه‌كه‌ی ئە‌مه‌ش وه‌ك (طه) وایه‌، نه‌ (طه) ناوی پێغه‌مبه‌ر بووه‌ ﷻ نه‌ (یس) ناوی پێغه‌مبه‌ر بووه‌، به‌لكو هه‌م (طه): (طاء) (هاء) دوو پێتن، هه‌م (یس)، ئە‌وه‌ له‌ هه‌ندێ شیع‌ری کوردیی دا هاتوه‌: [ناوی موباره‌کی موحه‌ممه‌دو ئە‌حمه‌دو تاها و یاسینه‌!] موحه‌ممه‌دو ئە‌حمه‌د ته‌واوه‌، له‌ قورئاندا هاتوون، به‌لام (طه) و (یس) هه‌ر کامێکیان دوو پێتن، له‌و پێتانه‌ی كه‌ زمانێ عه‌ره‌بیان لێ پێك دی.

قەسەیهەک دەربارەیی پیتە پەرپەرەکان

شایانی باسە: ئەم سووپەرە موبارەکەش بە پیتە پەرپەرەکان دەست پێدەکات، تێمە کاتی خۆی، لە سەرەتای زۆر لە سووپەرەکان دا، باسی ئەم پیتە پەرپەرە پەرپەرمان کردووە، بەلام لێکۆڵینەووەی تێرو تەسەلتمان لە سەرەتای سووپەرەتی (یونس) هەو کردووە، پانتاییەکی باشمان بوو لێکۆڵینەووە لە بارەیی ئەو پیتانەووە، کە لە سەرەتای سووپەرەکانەووە هاتوون، تەرخان کردووە، کە لە سەرەتای (۲۹) سووپەرەتدا ئەو پیتە پەرپەرە پەرپەرە هاتوون و، بەم شێوەن:

۱- یەك پیت وەك: (ص) و (ق) و (ن).

۲- دوو پیت وەك: (طه) و (یس) و (طس) حەوت (حم)ەكان، کە یەکیان (عسق)یشی زیادە.

۳- سێ پیت وەك: شەش (الم)ەكان و، پێنج (الر)ەكان و، دوو (طسم)ەكان.

۴- چوار پیت وەك: (المص)، (الر).

۵- پێنج پیتیش هەیه کە: (كهيعص)ە، لەو زیاتر نین، واتە: لە یەك پیت کە ناگونجێت کەمتر بێ و، لە پێنجیش زیاتر نین.

تێمە کاتی خۆی لەو بارەووە لێکۆڵینەووەیەکی باشمان کرد، بەلام لێرەدا بە چاکم زانی شتیکی دیکە باس بکەین، ئەویش (فخرالدین الرازي) لە تەفسیرەکی خۆی هێناوێتی، هەرودەها (الشعراوي)^(۱)یش، خولاصەیهکی هێناو، منیش بە شیاوێزی خۆم، خولاصەو پوخته‌کەیی (الشعراوي) کە باشی پوخت کردۆتەووە، پوخته‌ی ئەو پوخته‌یه‌ی (الشعراوي)م هێناووە، بە چوار خال دەخەینەروو:

۱- پىتەكانى زمانى عەپەبىيى بىست و ھەشت (۲۸) پىتن: (أ، ب، ت، ث، ج، ح، خ، د، ذ...)، چواردەيان لە سەرەتاي (۲۹) سوورەتى قورئاندا ھاتوون، واتە: نىوہ ئەو (۲۸) پىتە، لە سەرەتاي (۲۹) سوورەتى قورئاندا ھاتوون، كە پىتان دەرگوتى: پىتە پچر پچرەكان، (الْحُرُوفُ الْمُقَطَّعَةُ) چونكە ناگونجىن بە سەرەكەوہ بخوئىرنەوہ، بو وئە: (ألم) بگوتى: ئەلەم، بەلكو دەبى لىك بچرىندىرتىن: ئەلىف لام مىم.

۲- ئەو چواردە پىتە كە ھاتوون، لە سەرەتاي بىست وئو (۲۹) سوورەتدا، نىوہى (۲۸) پىتەكانى زمانى عەپەبىيىن، ئنجا لەو (۲۸) پىتە، لە نۆى يەكەم، واتە: (أ، ب، ت، ث، ج، ح، خ، د، ذ) ئەم نۆ پىتە، تەنیا دوو پىتى ھەمزەو ھا (أ) و (ح) وەرگىراون، ھەوتەكەى دىكەيان (ب، ت، ث، ج، خ، د، ذ)، وەرەنگىراون، بو ئەوہى بخرىنە نىو ئەو (۱۴) پىتە پچر پچردى كە لە سەرەتاي (۲۹) لە سوورەتەكانى قورئاندا ھاتوون، كەواتە: لە نۆ پىتى يەكەم، تەنیا دووانيان وەرگىراون، (أ) لەگەل (ح) و ھەوتيان وەرەنگىراون.

۳- لە نۆ پىتى دووہم و كۆتايى، كە برىتىن لە: (ف، ق، ك، ل، م، ن، ھ، و، ي)، لەو نۆ پىتەى كۆتايى، تەنیا دوو پىتى (ف) لەگەل (و) وەرەنگىراون، ھەوتيان وەرگىراون كە برىتىن لە: (ق، ك، ل، م، ن، ھ، ي)، يانى: بە پىچەوانەى نۆ پىتى يەكەمەوہ، كە ئەوان تەنیا دووانيان لىوەرگىراون، ھەوتيان تەرك كراون، نۆ پىتى كۆتايى، ھەوتيان وەرگىراون، تەنیا دووانيان تەرك كراون.

۴- لە دە (۱۰) پىتى نىوہراست، كە برىتىن لە: (ر، ز، س، ش، ص، ض، ط، ظ، ع، غ)، لەم دە پىتە، تەنیا پىنج پىتە بى نوقتەكان وەرگىراون، كە برىتىن لە: (ر، س، ص، ط، ع)، بەلام پىنج پىتە نوقتەدارەكان ھىچيان وەرەنگىراون، كە برىتىن لە: (ز، ش، ض، ظ، غ)، ئەمەش ئەوہ دەگەيەننى كە ئەو پىتە پچر پچرە، زۆر بە وردەكارىي، ديارىيكراون، ھەلبەتە لىرەدا بوار نىە باسى بكەين، ئايا بۆچى لە دە (۱۰) پىتى نىوہراست، تەنیا پىتە بى خالەكان (بى نوقتەكان) وەرگىراون و خالدارەكان وەرەنگىراون، لە نۆ پىتى يەكەم، بۆچى تەنیا دووانيان وەرگىراون، ھەوتيان تەرككراون، لە نۆ پىتى دووہم، بۆچى تەنیا دووانيان تەرككراون و ھەوتيان وەرگىراون؟

بَیْگومان نهوه نهیینی زوری له ژێردایه، گرنګ نهوهیه ده بێ نه مه سه رنجمان
پا بکێشێ، بۆ نهوه که نهو پیته پچه پچه نه، به گوتره دانه نراون، هه ڕه مه کی نه
و نهیینی زور ورد هه ن، له هه موو فه رمایشتی خواداو، لهو پیته پچه پچه نه
دا، که تا کو ئیستاش به گشتیی مه ته ل و نهیینی خوان ﷻ له فه رمایشته که یدا.

ئنجا خوا ده فه رموی: ﴿وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ﴾، سویند به قورنانی هه کیم، (الْحَكِيمِ)
وه سفه بۆ زاتیکی خاوه ن ئیراده و خاوه ن هه ست، واته: خاوه ن حیکمه ت:

أ- ئنجا ده گونجێ لێره دا بگوتری: (الْحَكِيمِ) یانی: (ذُو الْحِكْمَةِ)، خاوه ن حیکمه ت، یان پر
حیکمه ت.

ب- ده شگونجێ بگوتری: هه ر قورنێ کار به جێیه، قسه له جێیه، بێ یار و هه و آله کانی له
جێن.

ج- ده شگونجێ (الْحَكِيمِ) به مانای (مُحْكَم) قایم کراو و پته و کراو و به ڕیکی گوتراو،
ته فسیر بکری.

﴿إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾، به دنیایی تو له ڕه وانه کراوانی، ڕووی دواندن له
پێغه مبه ری خاته مه ﷺ، ﴿عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، له سه ر ڕێیه کی راستی، ڕێیه
راسته که بریتیه له کوێ نهو بووناسیییه کی ئیسلام ده بێتی و، نهو ئیمان و
عه قیده یه، که ئیسلام ده بێتی و، نهو شه ریعیه ته که قورنێ ده یفه رموی و،
پێغه مبه ری خاته م ﷺ هتیاویه تی به هه موو ڕه هه نده کانیه وه، نهوه ڕێیه
راسته که یه.

﴿تَنْزِيلَ الْغَزِيرِ الرَّحِيمِ﴾، نه م قورنانه دابه ز تراوی (خوای) زالی میهره بانه،
خوێ تراویشه ته وه: (تَنْزِيلُ الْغَزِيرِ الرَّحِيمِ)، نه م قورنانه دابه ز تراوی خوا به کی
بالاده ستی میهره بان و به به زه ییه، به خشنده یه، بۆ چی هاتوه؟ ﴿لِنُنْزِرَهُ مِمَّا
أُنْزِلَ آتَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ﴾، تا کو کو مه لێک، خه لکێک، بترسینی و وریایان بکه یه وه و

هوڅياريان بکيهوه، که باب و باپيرانيان هوڅيار نهکراونهوه، بويه بيتاگان، دوايي له مهسه له گرنگهکان دا، تيشکي دهخهينه سر، که: ياني چي باب و باپيرانيان ناگدار نهکراونهوه، له حالتکدا که خوا دهفهرموئ: ﴿لَا اَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ فاطر، هيچ کومه لکايهک نهبووه، مهگه ترستينه رو هوڅيارکهروهيهکي تيدا رابردوه؟! پووني دهکينهوه ليتره مهبهست چيه؟ که هم راستيه به لای کهمهوه، جکه ليتره، له دوو شويني دیکه ي فورنانشدا هاتوه، هم له سووړه تي (القصص) دا هاتوهو، هم له سووړه تي (السجدة) شدا هاتوه.

﴿لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، قسه له سر زوربهيان پتويست بووه، بويه پروناهيئن، مهبهست له قسه (الْقَوْلُ) فهرمايشتي خوايه ﴿وَاتِهِ﴾ برياري خوا که خوئ فهرموويه تي، لهسر زوربهيان پتويست بووه، لهسر زوربهيان چهسپاو بووه، بويه پروناهيئن، فهرمايشتي خوا، کامهيه که لهسريان چهسپاوه؟ زوربه ي زانايان وايان ليکداوهتهوه، واته: نهو فهرمايشته ي که خوا دهفهرموئ: ﴿لَا تُلَاقُوا جَهَنَّمَ مِنْ أَلْحَنَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ هود، واته: به دلنياسي دهبي دوزهخ له جند و مروف تيکرايان پر بکه، هم فهرمايشته ي خوايان لهسر چهسپوه!

بهلام هم فهرمايشته ي خوا به گوتره ناچهسپي، خوا که فهرموويه تي: دوزهخ له مروف و جند پر دهکم، واته: نهو جند و مروفه ي گوئ به هيدايه تي من نادن، پنيمايي خوا فهراموش دهکهن و، نايگرنه بهر.

بهلام دهشگونجن بلتين^(۱): بريارتک که لهسر زوربهيان هاتوته دي، نهويه که هر که سيک، بهرهو خوا نهجوولئ، بهرهو خوا ودرنه چهرخي و واز له بهرزهونديه ناشه رعيهکاني نههيتي، واز له (هوي) نههيتي بو (هدي)، ههوا

(۱) نهمه راي خومهو پهنگه له ههنديک تفسيرانيش دا هاتبي.

تەرك نەكاو، نەكهوتنه شوێن (ههوا)، ئهوه خوا بریاری بۆ داوه، كه دهبن سزا بدری، ئهه بریاری سزادرا نهش، دههه نجام و دههه اویشتهی ههه لوتستی نهه رێنیانهی كافرا نه، بهه رانهه به پهیام و هیدایهتی خواو بهه رانهه به پتغه مبهه ری خوا.

كهواته: دههه گونجی بلیین: مهه بهست لهه بریاره ئهوهیه، كه خوا دههه رموی: ههه كه سێك بهه وای هیدایهتی من نهكهوی، سزا دههه ری، ئهوه ئهه بریارهیه كه بهه ههه ریان دا چهه سپوه، كه وهه وانه كهوتنی هیدایهتی خواش، بهه ویستی خۆیانه، بهه لām دواهی بریار بهه ههه ردادانیان كه دههه سزا بدرین، ئهوه بهه تههكید له دههه وهی ویست و خواستی خۆیانهه، بریاری خوای پههروهه دگا ره.

ننجا خوا ﷻ، حالهتی نههه مان بۆ وێنا دههه کات، كه چهه نههه كه لههه پهق و داخراوه نههه بلین، بهه رانهه به هیدایهتی خوا، دههه رموی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أَعْيُنِهِمْ أَغْشَاةً﴾، تیهه (أَغْشَاةً) مان خستهته كهه ردهه کانیانهه، (أَغْشَاةً) کوی (عُشَلَه)، كه نهه نالقهه ناسنهه پانهه، كه دهه خرته كهه ردهه نینسانه وهه ملی رێك رادهه گری و سهه ری بهه رز دهه کاته وه، نهههه پتوهه ندو کۆمهه مان خستهوه كهه ردهه کانیانه وه، ﴿فَهِيَ إِلَيْكَ الْآذَانُ فَمَنْ مَّقْمَحُونَ﴾، نههه کۆت و پتوهه ندانه ههه تا چهه نههه گهه یان هاتهوون، بۆیه سهه ریان بهه رز کراوه ته وه، واته: نهههه وهه كه سێك وان، کۆتیکه خرابیهته كهه ردهه وهه نههه توانی سهه ر دانوێتی، یان نههه توانی مل بسووړین بهه ملاولادا.

﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾، ههروهه له پتیش دهه ستیانه وه، بهه بهه ستیکمان دانه وه، له دواپانه وه بهه بهست و دیواریکمان دانه وه، پهه ردهه هه مان بهه سهه دهه وچاو ههه لکیشاون، بۆیه ههه نابیین، واته: نهههه وهه كه سێك وان، پتیشهه هه مان دیوارو بهه بهست بی و، دواوهه یان دیوارو بهه بهست بی، ههه چوارهه ورهه یان دیوارو بهه بهست بی، نههه توان تهه کان بخۆن، پاشان پهه ردهه پۆشیش کرابین، شتیکیشیان بهه سهه رچاو ههه لکشابن، كه ههه نابیین.

﴿وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، بۆ ئەوانیش بە کسانە، بیانترستی یان ئەیانترستی، ھۆشیاریان بکەبەو، یان ھۆشیاریان نەکەبەو، ھەر پرواناھیتن، چونکە ئەوانە بە لاسایکردنەوێ کۆترانە پێشینان و، بە دەست و پێی خۆ بەستیان بە عادەت و نەریتەکان و، بێرۆکە پووج و دواکەوتووەکان، عەقڵی خۆیان داخستو، وەک کەسێک کە پەردە بەسەرچاوی ھەلکشایی و بواری نەبێ هیچ سەری بەملاولادا، بادا، واتە: ئەو لاسایکردنەوێ کۆترانە پێشینان و، ئەو دەست و پێی خۆبەستن و، عەقڵی خۆداخستن، بەھۆی شوێنکەوتنی کوفرو شیرک و بتەپەرستی و ئەفسانەو، ئەو عادەت و نەریتە ئەقامیانەو، کە بۆیان بەجێماون، وای لێکردوون وەک کەسێک بن، کە بەو شیوەیە بێ، ئەو ویناکردنی حالی ئەوانە لە بەرانبەر ھیدایەتی خوادا.

نەکە خوا ﷻ کۆتی خستیتە گەردنیان و، دیواری لە پێش دانابن و، دیواری لە دوا دانابن و، پەردەشی بەسەر چاوەلکشابن، بەلکو ئەو تەعیرانە بۆیە بەکارھێناون، واتە: ئەوانە وەک کەسێک وان، کە بەو شیوەیە لێکرا بێ، وەک دوایی لە مەسەلە گرنگەکاندا زیاتر تیشکی دەخەینە سەر.

ئەنجا خوا دەفەرموێ: بۆ ئەوان یەکسانە ھۆشیاریان بکەبەو، یان ھۆشیاریان نەکەبەو، بپروا ناھیتن، وایان کردووە کە پێی ھیدایەت گرتیان، لە خۆیان گرتووە.

﴿إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ﴾، بە دنیایەو، تۆ تەنیا ئەو کەسە ھۆشیار دەکەبەو کە شوێن زیکر کەوتو، ﴿وَحِثَّى الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ﴾، ھەر وەھا سام و ھەبەتی بەرانبەر خۆی بە بەزەیی ھەبێ، بە پەنامەکی، واتە: بەبێ ئەوێ کە خوا ببینێ، یان لە حالیکدا کە خۆی نادیارەو لە نێو خەلک نیە، یاخود لە حالیکدا کە سزای خوا نابینێ، بەلام ئەو ترس و سام و ھەبەتی ھەبە، ئەنجا کەسێک کە بەو شیوەیە: ﴿فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ﴾، موژدە پێیدە، بە لیووردنکی تابەت و بە پاداشتیکی پڕ ریز و حورمەت، بیکومان کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ﴾، تۆ تەنیا کەسێک ھۆشیار دەکەبەو، کە تەنیا

شۈيۈن زىكر كەۋتۈدە، مەبەست لە زىكر قورئانە، (ذكر) یش واتە: بىرخەرەۋە، چونكە قورئان بىرخەرەۋەي راستىيەكانە بۇ مروۇف، كە دەفەرەمۇي: تەنيا ئەو كەسە ھۇشيار دەكەيەۋە، واتە: تەنيا ئەو كەسە ھۇشيار دەكەيەۋە، ھۇشيار كىردنەۋەيەك كە بەھرەمەند بى لە ھۇشيار كىردنەۋەكەۋ، سوودى لى بىيىنى، كە ئەو دوو سىفەتەي تىدابىن:

۱- شۈيۈن فەرمايىشتى خوا بىكەۋي، كە بىرخەرەۋەيە، ھەرۋەھا (ذكر) دەگونجى بلىين: قورئان مايەي ناۋبانگ و بەرزىيە، لە دنيا و دوارۋۇدا.

۲- ترس و سام و ھەيىبەتى بەرانبەر خۋاي بە بەزەيى ھەبى، بە پەنامەككى، بى ئەۋەي خوا بىيىنى، يان بى ئەۋەي خۋى تامادەي نىۋ خەلەك بى، لە كاتىكدا كە كەسى لى نىيە، ترس و سام و ھەيىبەتى بەرانبەر بە خوا ھەبى، يان لە ھالىكدا كە پاداشت و سزاي خوا نابىنى، تەمايى لە پاداشتەكەيدا ھەيەۋ، ترسى لە سزايەكەي ھەيە، ئىنجا كەسىكى ئاۋا، دلى خۇشېكمو موۋدەي پىيدە، بە لىيوردنىكى تايىت و، بە پاداشتىكى پىر پىز و حورمەت.

لە كۇتايى دا دەفەرەمۇي: ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتِ﴾، بە دىنبايى نىمە خۇمان مردوۋان دەزىيىنەۋە، زىندوۋيان دەكەينەۋە، ﴿وَنَكْسِبُ مَا قَدَّمُوا وَآخَرَهُمْ﴾، ئەۋەي پىشيان خىستۈ دەينوۋسىن، تۆمارى دەكەين و ھەلىدەگىن و دەپپارىزىن، ھەرۋەھا شۈيۈنەۋارەكانىشيان، مروۇف ھەتا لە ژيان دايە، كىردەۋان پىش دەخات، كىردەۋەي چاك يان خراب، ھەرۋەھا نىيەتى چاك يان خراب و قسەي چاك يان خراب، چونكە ئەۋەي كە مروۇف پىشيدەخات، دەگونجى نىيەت و خولياۋ نىاز و مەبەستەكان بىن و، دەگونجى قسەۋ تەعبىرەكانى بىن و، دەشكونجى كىردەۋەۋ ھەلۋىست و رەفتارەكانى بىن، خوا فەرەموۋىيەتى: ئەۋەي پىشيدەخەن، دەينوۋسىن و ئەۋەش كە بە جىشيدەھىلن لە شۈيۈنەۋارەكانيان، دىسان ئەۋەي كە بە جىي دىلن، ئەو شتانەن كە مروۇف لە دۋاي خۋى لىي بەجى دەمىن، چ لە ۋوۋى فىكرىيەۋە، چ لە ۋوۋى كىردەيەۋە، لە ۋوۋى فىكرىيەۋە، ئەگەر قسەيەكى ھەقى كىردەۋ، خەللىكى پەرۋەردە كىردەۋ، خەللىكى فىرى راستىيەكانى نايىنى

به‌نامه‌ی خوا کردوه، وهك پیغه‌مبه‌ری خاتهم ﷺ و سه‌رجه‌م پیغه‌مبه‌ران، یان کتییکی نووسیوه، یان دهرس و وتاری هه‌بووهو، له نیو خه‌لكدا به‌هردی لی وه‌رده‌گیری، یاخود شتیکی کرده‌یی به‌جیه‌شتوه، مزگه‌وتی دروست‌کردوه، پنه‌کی چاك کردوه، خه‌سته‌خانه‌یه‌کی دروست کردوه، کاریکی خیری کردوه، نهو شوئنه‌وارانه‌ش ده‌نووسین، ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾، ئیمه هه‌موو شتیكمان له پیشه‌وایه‌کی پۆشن و پوونكه‌ره‌وه‌دا سه‌رژمیر کردوه، (إِخْصَاء) واته: سه‌رژمیر، (عَدَّ) یانی: ژماردن، به‌لام (إِخْصَاء) یانی: سه‌رژمیر، بۆیه خوا ده‌فه‌رموی ﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا﴾ (١٨) ﴿النَّحْلُ﴾، ته‌گه‌ر چاكه‌کانی خوا بژمیرن، بۆتان سه‌رژمیر ناکرین، ده‌توانن بیانژمیرن، به‌ك، دوو، سێ، چوار... هه‌تا چه‌ند هه‌زار، چه‌ند ملیوَن بروت، به‌لام ناتوانن سه‌رژمیریان بکه‌ن، بزائن کۆی نيعمه‌ته‌کانی خوا چه‌ندن؟ به‌لام لی‌ره‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾، ئیمه هه‌موو شتیكمان سه‌رژمیر کردوه، له پیشه‌وایه‌کی پوونكه‌ره‌وه‌و پووندا، له لیستیكداو، له نووسراویك دا كه زۆر پوونه‌و پوونكه‌ره‌وه‌شه، هه‌موو راستیه‌کانی تیدا تۆمار کراون، كه نه‌مه ده‌گونجی جیسمیک بێ و مه‌خلووقیکی خوا بێ، (إِمَامٍ مُّبِينٍ)، كه به (كِتَابٍ مُّبِينٍ) یش ته‌عبیر کراوه، به (لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ) یش ته‌عبیر کراوه، ده‌گونجی ته‌خته‌یه‌ك نووسراویکی خوا بێ، خوا هه‌موو زانیاریه‌کانی خۆی و زانداوه‌کانی خۆی، له‌ویدا تۆمار کردبن، ده‌شگونجی نه‌مه ته‌عبیریکی مه‌جازی بێ، بۆ زانیاری بێ سنووری خوا، نجا نایا بۆچی خوا ﷻ (كِتَابٍ) و (إِمَامٍ) و (لَوْحٍ) ی به‌کاره‌یناون؟! له‌به‌ر نه‌وه‌ی ئیمه عاده‌ئمان وایه، شتیك كه نووسییمان له کتییكداد، له لیستیكداد، له له‌وحیكداد، لیتمان تیک ناچی و، كه‌م و زیادیش ناکات، چونكه ئیمه له‌وه‌ه‌ حالیی ده‌بین، خوای په‌روه‌دگار نه‌و ته‌عبیرو وشانه‌ی به‌کاره‌یناون بۆ زانیاری خۆی، واته: خواش زانیاری و زانداوه‌کانی كه‌م و زیاد ناکه‌ن و، هیچ شتیکی لی تیکناچی، وه‌ك له شوئنی دیکه ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ (١١) ﴿مَرِيَمَ﴾، واته: په‌روه‌دگار ت له بیرچووی هیچ شتیك نیه، هیچ شتیکی له بیرناچی.

مەسىلە گىرەنگەكان

مەسىلەى يەكەم:

پىتناسەى قورپان بە پر چىكمەتىى و، دىلىكارىدەئەوى موحەممەد ﷺ كە لە رەوانەكراوانى خوايەو، لەسەر رېتەكى راستەو، نىردراوہ تاكو كۆمەتەك ھۆشيار بىكاتەوہو بىرسىتى، كە پىتەوۋەكانيان وريا نەكراونەوہو، بىريارى سزاش لەسەر زۆربەيان چەسپاۋە، چونكە پرواناھىتىن:

خو! دەفەرمىو: ﴿يَس ۱﴾ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ﴿۲﴾ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۳﴾ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۴﴾ نَزِيلَ الْغَيْبِ الرَّحِيمِ ﴿۵﴾ لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَوْا بِآيَاتِهِمْ فَنُفِثُوا ﴿۶﴾ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۷﴾

شىكرىدەئەوى ئەم ئايەتەنە، لە دە (۱۰) بىرگەدا:

۱- ﴿يَس﴾ (ي) و (س)، ئەمانە دوو پىتى، وەك پىشتىرىش گوتوومانەو، لە مانا گىشتىيەكەشدا تىشكىكى تاكو راددەيەك باشمان خستەسەر ئەو پىتە پىچر پىچرانە، كە پىتەكانى زمانى عەرەبىيەكە ھەموويان بىست و ھەشت (۲۸) ن، نىوہيان كە چوارە (۱۴) ن، ھاتوون، ئەو چوارەيەش نىوہى ھەموو جۆرە پىتەكانيان تىدان، كە لە نۆ پىتى سەردەتاي ئەو پىتانە، تەنيا دوو پىتيان وەرگىراون، كە (أ) (ح) ن و، ھەوتيان وەرئەگىراون، ھەرۋەھا لە نۆ پىتى كۆتايى، ھەوتيان وەرگىراون و، تەنيا دووانيان تەرك كراون و، لە دە پىتى نىوہپاست، كە پىنجيان خالدارن نوختەيان ھەيەو، پىنجيان بىن خال، تەنيا بىن خالەكان وەرگىراون، ھىچ كام لە خالدارەكان وەرئەگىراون، ئەمەش ئەو دەگەيەت، كە خوا ﷻ وەك شايستەى خۆبەت، ئەو پىرى وردەكارى و لىزانى، پر نەيىنى، لە فەرماشتى خۆيدا بەكارھىناوہ.

۲- ﴿وَالْقُرْآنَ الْكَبِيرَ﴾ سوئند به قورئانی هه کیم، (و)ی (وَالْقُرْآنَ) بۆ سوئنده، سوئند به قورئانی هه کیم، چونکه (و)و (ت)و (ب)، (وَالله) (بِالله) (تَالله)، هه رسیکیان پیی سوئند خواردن، وشه (الْکَبِيرَ) یش کراوه به ناوه لئاو، (وصف) بۆ قورئان، مانای (حکیم) لیره دا سن نه گهری هه ن:

۱- ده گونجی مه به ست له (الْکَبِيرَ): (المُحْكَمَ) بئ، واته: قورئانه زۆر موحه که مه، (مُحْكَمَ) یش یانی: قایم و پته وو بئ که لاین و درز.

۲- یاخود (الْکَبِيرَ) یانی: (ذِي الْحِكْمَةِ): خاوهن حیکمه ت، پر حیکمه ت.

۳- ده شگونجی هه ر به مانای کارزان و، قسه له جی بئ، که لیره دا قورئان وه ک کائینیکی زیندووی خاوهن هه ست و ویست، ته ماشا کراوه هه کیمیش کراوه به ناوه لئاوی.

قورئان زانایان به زۆر شیوه پیناسه یان کردوه، که نه مه ش یه کیکه له پیناسه کان، ده لئ:

(الْقُرْآنُ عِلْمٌ بِالْغَلْبَةِ عَلَى الْكِتَابِ الَّذِي أَوْحِيَ بِهِ إِلَى مُحَمَّدٍ، مِنْ وَقْتِ بَعَثْتِهِ إِلَى وَقَاتِهِ، لِلإِعْجَازِ وَالتَّشْرِيعِ)^(۱).

نه م پیناسه یه م زۆر پئ جوانه ..

قورئان ناویکی عه له مه (ناویکی ناسینه ره وه ک زالبوون بۆ نه و کتیه ی سروشکراوه بۆ لای موحه ممه د، {قورئان یانی: خوئندراوه (مقروه) یان خوئندنه وه (قراءة) ﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاقْرَأْهُ﴾ الْقِيَامَةِ، که واته: قورئان هه م به مانای خوئندراوه دئ، هه م به مانای خوئندنه وه ش دئ} له کاتی په وانه کرانیه وه تاکو کاتی کوچی دواپی، به مه به ستی نه وه که هه م موعجیزه وه به لگه ی دهسته وسانکه ر بئ {بۆ نه یاره کانی موحه ممه د ﴿وَنَهْيًا﴾ و نه یاره کانی قورئان} هه م به رنامه ش بئ {بۆ نه و ئوممه ته، نه و کوومه له ی شوئن قورئان ده که ون و بروای پئ دینن}.

ئىنجا دۋاي ئەۋەدى خوا سۈيىندى خوارد بە قورئانى ھەكىم، دەفەر مۆى:

۳- ﴿إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾، بە دۇنيايى تۆ لە پەۋانە كراۋانى، ئەمە ۋەلىمى سۈيىندە كەبە، (جَوَابُ الْقَسَمِ)، دەشگونجى بگوتى: (مُقَسَّم عَلَيْهِ)، سۈيىند لەسەر خوراۋ، ئىنجا (إِنْ) بۆ جەختكردەنە ۋەبە (ل) یش ديسان بۆ جەختكردەنە ۋەبە، دەتۈانين بلىتىن: لەم رستەبە دا سى جۆرە جەختكردەنە ھەن:

۱- خوا سۈيىندى خواردود: ﴿وَالْقُرْآنَ الْكَرِيمَ﴾، سۈيىند بە قورئانى ھەكىم.

۲- پىتى تەئكىد كە (إِنْ)بە.

۳- (ل) ى (لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ): ﴿إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾، كە ديسان بۆ جەختكردەنە ۋەبە.

ئەمانە ھەرسىكىيان جەختكەر ۋە ۋە داکۇكىيەرن لەسەر ئەۋەدى، دى، كە برىتەبە لەۋەدى موحەممەد ﷺ لە پەۋانە كراۋانى خوابە، ئەمە بىگومان لەبەر راھابىشتەنە، بە كئارە قسە كرددە لەگەل ھاۋبەش بۆ خوا دانەرەكان دا، كە پەيامى پىغەمبەريان ﷺ بە ناراست دادەناۋ، جۆرىكىشە لە دلدانەۋەدى پىغەمبەر ﷺ، كە دۇنيابە تۆ بەۋ شىۋەبەى، چونكە مەرۋف مەرۋفەۋ، ھەرچۆن بى، كە ھىندە ھەر خەل ك بە درۋيان دانائ، بى پرواۋوون و كەللەرق بوون، دوور نىە مەرۋف جۆرىك لە دوو دلىى بەرانبەر بە خۆى، يان نىگەرانىسى بۆ پەيدابىتى، ئەۋە بۆ دۇنياكردەنەۋەدى پىغەمبەر ﷺ.

۴- ﴿عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، لەسەر رىيەكى رىك و راست، (عَلَىٰ: لِلِاسْتِعْلَاءِ الْمَجَازِيِّ)، مەبەست پىتى چەسپاۋىبە، يانى: تۆ لەسەر ئەۋ رىيە راستە، لەسەر ئەۋ راستە شەقامە، زۆر چەسپاۋى و نەلەخشاۋى، رىتى راست، ﴿صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ یش ئەۋ رىيەبە كە مەرۋف بە ئامانچ دەگەبەننى، چونكە ئىنسان لە رىگاي راستەۋە دەكاتە ئامانچ و، لە رىتى لارو چەۋت و پىچاۋ پىچەۋە، لە ئامانچ دوور دەكەۋىتەۋە.

(۵) - ﴿تَنْزِيلُ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ﴾، دابه زیتراوی خوابه کی زالی میهره بانه، به خشنده یه، وشه ی: (تَنْزِيل) نه گهر به سر (فَتْحَة) بخوئرتته وه: (تَنْزِيل)، واته: له حالیکدا که نه م قورنانه دابه زیتراوی خوابه کی زالی میهره بانه، نه گهر به بۆر (ضمة) یش بخوئرتته وه، که نه و خوئندنه وه یه ش هاته وه: (تَنْزِيلُ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ) یانی: نه م قورنانه دابه زیتراوه له لایه ن خوابه کی زۆر زالی خاوه ن نه و په ړی به زه ییه وه.

وشه ی (عِزَّة) بریتیه له حاله تیک که مروؤف نه گهر هه ییوو، دوژمنه کانی، پتی ناویرن، (رَحْمَة) یش بریتیه له به هرده مه ندکردنی خه لک له چاکه و به خشش، ئنجا بیگو مان خوا له قه دهر خو ی و، مروؤفیش له قه دهر خو ی.

نایا قورنانه بوچی دابه زیتراوه و، نامانج له دابه زترانی نه م قورنانه چیه؟

(۶) - ﴿لِنُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ﴾، بو نه وه ی کو مه لیک وریا و هو شیار بکه یه وه، که باب و باپیرانیان هو شیار نه کراونه وه، (الْإِنْدَارُ: (عِلَامٌ مَعَ تَخْوِيفٍ) (إنذار) ناگادارکردنه وه یه له گه ل ترساندن دا، که ده فهرمو ی: (لِنُنْذِرَ) نه مه (ل) ی (تَغْلِيل) ده، یانی: هو کاری دابه زینی قورنانه نه وه بو وه، که تو کو مه لیک، خه لکیک برستی نی و هو شیار بکه یه وه، که باب و باپیرانیان هو شیار نه کراونه وه و نه ترستی را ون.

نه م (ما) یه (ما أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ) وه ک گو مان:

أ- ده گونجی (ما) ی لابه ره (ناهیة) بی، یانی: باب و باپیرانیان ناگادار نه کراونه وه،

به لآم له رووی زمانی عه ره بییه وه، دوو مانای دیکه شی هه ن:

ب- ده شگونجی نه و (ما) یه (موصولة) ده بی، یانی: (قَوْمًا الَّذِينَ أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ)، کو مه لیک که باب و باپیرانیان ناگادار کراونه وه.

ج- هه روه ها لیره دا (ما) ده گونجی (مصدریة) چاوگی بی، یانی: خه لککی وشیار بکه یه وه، هه مان هو شیار کردنه وه، که باب و باپیرانیان پتی وشیار کراونه وه.

به لأم له پرووی سیاق و گونجان له گه لَ ئیره دا، هەر یه که میان راسته، جاری دیکهش باسَم کردوه که به داخه وه هه ندیک له توێژه رانی قورئان، تهماشیان کردوه، مادام چهند مانایه که له پرووی پێژمانی عه پهبیه وه راست بن، نه وه گهرانه یان هه موویان هیناوه، به لأم که سه رنج بدهیه نایه ته که، یه کتیکان ده گونجی، به لَی له پرووی پێژمانیه وه نه وانی دیکهش، گونجاون، به لأم له پرووی واتای قورئان و سیاقه که وه، ته نیا یه که میان گونجاوه، بۆچی؟

چونکه نه وه راستیه که باب و باپیران و پیشینانی کافرانی کۆمه لگابه که پیغه مبه ری خاتمه ﷺ له نێواندا ره وانه کراوه، له شوێنی دیکهش له قورئاندا هاتوه، که نه ترسیندراون و هۆشیار نه کراونه وه، ناگادار که ره وه وه وشیار که ره وه یان بۆ نه هاتوه، ئنجا که ئیرهش ده فره موئ: ﴿فَهُمْ عَقِلُونَ﴾ بۆیه نه وان بئ ناگان، چونکه باب و باپیرانیان هۆشیار نه کراونه وه، ئه مه بیکومان به لگه ی راستی پای یه که مه، که (ما): لابه ره (نافیه) یه: ﴿لِنُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤَهُمْ﴾ کۆمه لیک بترستی و هۆشیار بکه یه وه، که باب و باپیرانیان هۆشیار نه کراونه وه، بۆیه بئ ناگان، ته گهرنا ته گهر (ما) (موصولة) بئ، نه وه خه لگه ی باب و باپیرانیان ناگادار کراونه وه، نه دی ﴿فَهُمْ عَقِلُونَ﴾ چی لیده که ی، ته گهر ناگادار کراونه وه، بۆچی بئ ناگان؟ دیسان ته گهر (ما) (مصدریه) پش بئ، به هه مان شیوه.

که واته: هەر ته گهر ئینسان په له نه کات و، ته ماشای سیاقه که هه مووی بکات، زۆرجار واتایه که ی زیاتر بۆ ده رده که وئ، ئیستا نه م ﴿فَهُمْ عَقِلُونَ﴾، ده رخه ری نه وه یه که (ما) له پسته ی یه که مدا، لابه ره (نافیه) یه، یانی باب و باپیرانیان نه ترسی تراون و ناگادار نه کراونه وه، ئنجا نه مه له دوو شوێنی دیکه ی قورئانیش دا هاتوه، که من ئیستا له یادمن:

یه که میان: له سوو په تی (السجدة) دا هاتوه، که ده فره موئ: ﴿لِنُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أَنتَهُمْ مِنْ نَّذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ واته: تا کو کۆمه لیک، بترستی و هۆشیار بکه یه وه، که له پیش تۆدا، هیچ وشیار که ره وه و ترسینه ریان بۆ نه هاتوه، به لکو پئی راست بگرن.

دووه میان: له سووره تی (القصص) دا هه مان ته عبیر هاتوه، به تۆز تیک جیاوازییه وه: ﴿لِيُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ القصص: ٤٦، تاكو كۆمه لیک بترسینی و وریا بکه به وه، که هیچ وریا که ره وه به کیان پیش تو بو نه هاتوه، به لکو په ند وه ر بگرن.

که واته: نه وه دی که له دوو سووره تی (السجدة) و (القصص) دا هاتوه، پشترستی نه وه ده کاته وه، که لیره دا مه به ست له وه که ده فه رموی: ﴿مَّا أَنْذِرَ آبَاؤُهُمْ﴾ باب و باپیرانیان، پیشینانیان وریا نه کراونه وه و نه ترسیتراون، نه وتا له و دوو سووره ته دی دیکه ش دا به هه مان شیوه ده فه رموی: ﴿مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾.

(٧) - ﴿لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، به دلنیا یی قسه له سه ر زۆربه یان چه سپاوه، بۆیه بروا ناهیتن. (حَقٌّ: أي ثَبَتَ وَوَقَعَ، فَلَا يَقْبَلُ نَقْضًا)، چه سپاوه و هاتۆته دی و، هه لوه شانه وه هه لئاگرێ، له سه ر زۆربه یان قسه چه سپاوه، بۆیه بروا ناهیتن.

لیره دا وشه ی (الْقَوْلُ) چاوگه و مه به ست پیتی نه وه به که خوا ﷻ و یستوو به تی، یانی: وه ک ده گوتری: قسه ی ده روونی، یاخود: نه وه به که خوا ﷻ بو پیغه مه رانی ﷻ سروشکردوه، زۆربه ی زانایان هه ر وایان لیکداوه ته وه ده لێن: نه وه که خوا له سووره تی (هود) دا ده فه رموی: ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ هه ره وه ها له سووره تی (السجدة) - ١٣٠ - شدا به هه مان شیوه هاتوه، مه به ست نه وه به: که خوا بریاری داوه دۆزه خ پر بکات له جند و مروفی، بۆیه ده بی زۆربه یان بروانه هیتن تاكو دۆزه خ پر بی! به لām به ولێکدا نه وه به جوړتک له چه بر پرووده دا، نایه ته که ش و ناهه رموی، به لکو یانی: نه و فه رمایشته ی خوا که به سه ر نه واند، چه سپاوه، نه وه به که هه رکه سیك بروانه هیتن، سزا ده درێ، هه ر که سیك هیدایه تی خوا په فز بکات، سزا ده درێ، نه وه به نه و بریاره ی خوا وه بریاره یان به سه ردا چه سپوه، که نه وانه بروا ناهیتن، بۆیه سزا ده درێن، نه ک خوا بریاری

داوه ئيمان نه هئین، تاكو سزا بدرئین، چونكه نه وه جهبره، نا، بریاره كه ی خوا نه وه یه: ههر كه سټك هیدایه تی خوا وهر نه گری و قبول نه كات، سزا ددری، نه وه بریاری خوا یه، نه وه بریاره یان به سهر دا چه سپوه، واته: سزا ددرئین، نه كه بریاره كه ی خوا نه وه بی، كه دوزه خ پر بكات، ئنجا بویه ده بی، نه وه نده ی دوزه خ پر ده بی له جند و مروف، برپا نه هئین، تاكو فهرمایشتی خوا بیته دی، كه ده بی دوزه خ پر بی، نا، به لئ، خوا فهرموویه تی: دوزه خ پر ده كه م، كه نه مهش هه ره شه یه له مروف و جند، به لام نه وه بریاره ی خوا كه چه سپاوه و لیره دا هاتوه و له شوینی دیکه شدا هاتوه، نه وه یه كه خوا ده فهرمووی: ههر كه س برپا نه هئین و هیدایه تی خوا ره فز بكات، سزای دده م، نه وه بریاره یان به سهر دا چه سپوه و به ته نكید نه وانه سزا ددرئین.

كه واته: بریار به سهر زۆربه یاندا چه سپوه، نه وه بریاره ی خوا كه: ههر كه سټك ئیمان نه هئین، خوا سزای دده ت، نه وانهش برپا نه هئین، بویه نه وه بریاره یان به سهر دا چه سپاوه، له سووره تی (النحل) نایه تی (١٠٤) دا خوا ده فهرمووی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، واته: به دلنیا یی نه وانه ی برپا به نایه ته كانی خوا نه هئین، خوا ریتنمایان ناكات و نازاریکی به ئیشان هه یه.

یانی: له بهر نه وه ی برپا نه هئین، خوا دلان وهر نا چه رختی، كه واته: پشتی له وانه وه هه لۆیستی نه ریتی هه یه، نه وه ی خوا ﴿لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ﴾ له كه لیاندا ده كات، دهرهاویشته ی هه لۆیست و كرداری خۆیانه.

له و باره وه كه نایا مه به ست له وانه ی پیغه مبه ر ﴿لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ﴾ هاتوه تاكو وریایان بكاتوه، له بهر نه وه ی كه باب و باپیرانیان وریا نه كراونه وه، كین؟ چه ند رایه ك هه، له ئیو توێژه رانی قورئان دا:

أَهْ نَدِيكِيَانْ كُوتُوِيَانَه: عه ره به عه دناییه كان، (العرب المستعربة) ن.

ب/ ھەندیکیان گوتووایانە: ھەموو عەرەبەکانن، عەرەبی عەدنانی و قەحطانی.

ج/ ھەندیکیش گوتووایانە: نا مەبەست پیتی خەلکی مەککەو دەورووبەرەتی.

د/ بەلام من پێم وایە، مەبەست پیتی تیکرای خەلکە، ھەرچەندە لە تەفسیرەکاندا ئەو رابەم نەبینووە: ﴿لِنَذَرْنَهُمْ آتًا أَنْزَرَهُمْ﴾ تاکو کۆمەڵیک بترسینی کە باب و باپیرانیان وریانەکراونەو، ئەو بەس گەلی عەرەب نەبوون، کە پێش موحمەد ﷺ پێغەمبەریان بۆ نەھاتو، بەلکو کوردیش وابوو، فارسیش وابوو، تورکیش وابوو، گەلانی دیکەش وابوون، قەومیش واتە: کۆمەڵە خەلکێک، کەواتە: لە راستییدا، ئەوێ کە پێغەمبەری خاتەم ﷺ ھاتو، وشاریان بکاتەو، بیانترسین، بەلێ سەرەتا خەلکی عەرەب بوون، بەلام دواوی سەرچەم خەلکەکانی دیکەش بوون. چونکە ئەگەر مەسەلە ئەو بێ، کە پێش موحمەد ﷺ ترسینەر و وریارکەرەویان بۆ نەھاتو، ئەو بەس بۆ عەرەب وانەبوو، بەلکو بۆ کوردیش و بۆ فارسیش و بۆ تورک و نەفغان، گەلانی دیکەش پێش موحمەد ﷺ بە نیزیکی، ھەروابوو، ئەگەرنا لە رابردووی دووردا، ھەموویان پێغەمبەریان بۆ ھاتوون: ﴿وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ فاطر، بەلام لە رابردووی نیزیکیاندا، پێش موحمەد ﷺ، پێغەمبەرێک بۆ ھیچ کام لەو گەلانە، نەھاتو، چونکە زۆرتەین ماوە لە ئێوان دوو پێغەمبەراندان بووبن، ئەو ماوەیە کە دەکوێتە ئێوان موحمەدو عیساو (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، کە ئەگەر عیسا لە (١) ی زاینی لە دایک بووبن و، موحمەد ﷺ لە (٥٧١) زاینی لە دایک بوو، واتە: لە ئێوان لە دایک بوونی عیساو لە دایک بوونی موحمەد دا: (٥٧٠) سالی ھەبە، کە دیارە پێغەمبەر ﷺ دوا (٤٠) سالی کراوەتە پێغەمبەر، واتە: لە سالی (٦١٠) زاینی دا، مانای وایە لە ئێوان لە دایک بوونی عیساو، کرانە پێغەمبەری موحمەد دا ﷺ (٦١٠) سالی ھەبە، ماوەیەکی زۆر، زۆرتەین ماوەیەو لەو ماوەیەدا ھیچ پێغەمبەرێک نەھاتو، بۆ ھیچ کام لە گەلان، بە پیتی ئەو کە لە میژوودا باسکراو، قورئانیش ئاماژە ی پێ دەکات.

مەسەلەى دووھم:

وئىنا كوردنى ئەوانەى بىرۈا ناھىتىن، لە شىۋەى كەسانىكدا كە كۆتىان خراۋەتە گەردنەۋە، ھەتا چەناگەيان و، سەريان ھەلپراۋە، بەرىبەستىان لە پىشەۋەۋە لە دوۋە ھەيەۋ، پىروشان داپۋىشراۋە، پەردە بەسەر دەم و چاۋيان دادراۋە، بۆيە تواناى جوۋلەۋ دىتىيان نىەۋ، ورياكردنەۋەشيان بى سوۋدە، بەلام كەسىك شوپىن قورپان بگەۋى و ترس و سامى خۋاى ھەبى، لە ھۋشياركرانەۋە بەھرەمەند دەبى:

خۋا دەفەرمۋى: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أَعْيُنِهِمْ أَغْشَاةً فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٩﴾ وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ﴿١١﴾﴾

شىكردنەۋەى ئەم ئايەتە، لە ھەشت بىرگەدا:

(۱) - ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أَعْيُنِهِمْ أَغْشَاةً﴾، ئىمە كۆتەكائمان خستۋنە گەردىيانەۋە، (أغشال) كۆى (غش)ە، واتە: كۆت، پىۋەند، كە مەۋىۋە و لى دەكات نەتوانى سەربادات، يان سەردانەۋىتى، لىرەدا كە دەفەرمۋى: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أَعْيُنِهِمْ أَغْشَاةً﴾، (الجبعل تكلوين شىء) (جعل) پىكەيتانى شىكە، (غش) بىرىتە لە ئالغەيەكى پان لە ئاسن، يان چەرم ۋەك گەردنەندىك و رىشمەيەك دەخىتە ملەۋەۋ، دەۋرى گەردن دەدات و، واى لى دەكات بەرزو نزم و ئەملاۋا نەكات و پىك بۋەستى.

(۲) - ﴿فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ﴾، ئىجا ئەۋ كۆتانە كە خراۋنە گەردىيانەۋە، ھەتا چەناگەكانەۋ ئەۋان سەرىھەلپراۋن، (أذقان) كۆى (ذقن) ياخۇد (ذقن)ە، كە بە كوردىي دەلىين: چەناگە.

﴿فَهُمْ مُّقْمَحُونَ﴾، له نه نجامی نه وه دا که نهو کوټانه یان خراونه گهر د نه وه، سهریان بهرز کراوه ته وه، سهریان هه لېراوه، (مُقْمَحُونَ: جمع مقمح اسم مفعول أي: المَقْمَحُونَ قَامِعًا، أي: رَافِعًا رَأْسَهُ نَاطِرًا إِلَى فَوْقِ)، (قَمَحَ) یانی: (رَفَعَ رَأْسَهُ)، سهری بهرز کرده وه، (مُقْمَحُونَ) یش کوی (مُقْمَح) ه، که سیکه سهری بهرز کرابیته وه و نه توانی ته ماشای خواره وه بکات.

(۳) - ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا﴾، له پیش ده ستیانه وه بهر به ستیکمان داناوه.

(۴) - ﴿وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا﴾، له دواشیانه وه بهر به ستیکمان داناوه، وشه ی (سَد) خوټراو یشته وه: (سَد) هه ردو وکیان واته: دیوار، پرده، نیوان، بهر به ست.

(۵) - ﴿فَأَعْيَيْنَاهُمْ فِيهِمْ لَا يَبْصُرُونَ﴾، ننجا پرده شمان به سهر چاو هه لکیشاون، بویه نابین، نه وه ی پیشی فره مووی: کوټیان له گهر دن کراون، تا کو چه نا که کاینان هاتوون و سهریان بهرز کراوه ته وه، ننجا نه مهش تو خکر د نه وه ی و ټچواندنی نه وانه، له قبول نه کردنی هیدایه تی خواد، به که سیک، که وړیای نه وه ی کوټی له گهر دن کراوه، دیوار ټکی له پیش داندر اوه و دیوار ټکشی له دواوه، دانراوه، پرده به کیشی به سهر چاو هه لکشاوه، که واته: نه ده توانی بجوولن، بچپته پیش و بچپته دوا، نه ده شتوانی ببینی.

(۶) - ﴿وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْتَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، به کسانیشه بو نه وان، وریایان بکه یه وه، یان وریایان نه که یه وه، بیان ترستی، یان نه یان ترستی، هه پر و ناهیتن، یانی: ناگادار کرده وه و ترساندن و، ناگادار نه کرده وه و نه ترساندن بو نه وان، وه که یه که.

که ده فره مووی: ﴿فَأَعْيَيْنَاهُمْ﴾، (الْغِشَاءُ: وَهُوَ مَا يُغْطِي شَيْئًا، أي: أَغْشَيْنَا أَبْصَارَهُمْ)، پو شه ریکه شتیک دابووشی و به سهر شتیک دا بدری، یانی: چاوه کانیا مان دابووشیون.

که ده فره مووی: ﴿وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْتَهُمْ﴾، هم شتیه پرسیار کرده، بو به کسانکر د نه، بیان ترستی یان نه یان ترستی، وشیاریان بکه یه وه یان وشیاریان نه که یه وه، نه مه لیرده دا بو به کسانکر د نه که بو پرسیار کردن، یاخود بو

سهرسورپماندن، ياخود بۆ نكووليليكردن، كه ئيمه دواتر له خستنه پرووی چهند سهرنجيك دا، زياتر تيشك دهخهينه سهر چه مك و واتای نهو نايه تانه، به لام زانايان گوتوو يانه: بۆ ليكدانه وهی نه م نايه تانه، دوو واتا هه ن:

١- حالي نهو كافرا نه، چوتراوه له پروا نه هيناندا، به حالي كه سانيكه وه، كه كوتيان خراوه ته گهردن و ناتوانن مل بجوولتنن، پاشان ديواركيان له بهردهم دا داندراوه و ديواريك له پشتيان و، په رده شيان به سهر چاو هه لكشاوه، واته: له قبول نه كردنی هيدا به تي خوا دا، نهوانه حاليان وهك حالي كه سيكي ناوا به.

٢- مه به ست نه وه، نهوانه له پوژي دوايدا وايان ليده كړي، واته: له پوژي دوايدا كوتيان ده خرته گهردن و، ديواريان له پيش ده ب و، ديواريان له دوا ده ب و، په رده يان به سهر چاو هه لده كشي، وهك خوا ﷺ له سووره تي (غافر) دا دهفه رموي: ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ ﴿٧٠﴾ إِذْ الْأَعْلَىٰ فِي أَغْفَقِهِمْ وَالْأَسْفَلُ يَسْجُدُونَ ﴿٧١﴾ فِي الْحَمِيرِ تُرَقَّى الْأَنَارُ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ واته: نهوانه ي پروايان به كتيب نه هيناه، (كوژي كتيبه كاني خوا) و، به وهي كه پيغه مبه را هان پي رهوانه كردوون، له مه وودوا ده زانن، كاتيك كه كو ته كان ده خرته گهر دن يانه وه، هه روه ها زنجيره كان، {زنجيره كانيش ده خرته ده ست و پيانه وه} و، به نيو ناوي داغ و كو ليودا راده كي شرين، دوايي له نيو بليسه ي ناگرا دا، ناگر ده درين (ناگري بليسه داريان ده دري ته به ري).

كه به نه كيد نه مه مه به ست پتي پوژي دوا به.

به لام نه وه سووره تي (يس)، هه رچه نده ده گونجي مه به ست پتي پوژي دوايش ب و، به لام به پتي سه ليقه و سياق، نه گهر له نايه ته كانه وه رامتينن، ده زانين مه به ست پتي دنيا به، نجا كه مه به ستش پتي دنيا به، به مه جاز نهو ته عبيره به كارها توه، ياني: نهوانه حاليان وهك حالي كه سيك وا به كه بهو شيوه به بيت، نهك به كردار كوتيان خراي ته گهردن و، ديوارو به ره بستان له پيش و له بهردهم دا داندرا ب و، په رده يان به سهر چاو هه لكشا ب و.

﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾، ئەم رەستەبە روونكەرەوێ پەستی پەشتی، كە دەفەر مۆی: ﴿وَسَاءَ عَلَيْهِمْ أَنْذَرْتَهُمْ أَنْ لَا تُؤْمِنُوا بِهِمْ﴾، یەكسانە بۆ ئەوان وریایان بکەیهو، یان وریایان نەکەیهو، ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ چونکە کە بروایان نەهێنا، مانای وایە ناگادار کردنەهو و ناگادار نەکردنەو دیان وەك یەكە، ترساندن و نەترساندن هەر وەك یەكە، ئنجا ئایا مادام هەردوو ك لایەكسان، بۆچی پێغەمبەر ﷺ بە ئەركی هۆشیارکردن و وریاکردنەوێ خەلك هەلەدەستی؟

(۷) - ﴿إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ﴾، بە دانیایی تۆ ئەنجا كە سێك وریا دەكەیهو و دەترسێنی (كە بەهرەمەند بێ لەو ترساندن و وریا کردنەوێ) كە شوێن زیکر بکەوێ، (شوێن قورئان بکەوێ، كە بیرخەرەوێ) و، بە پەنامەكیش لە (خوای) خاوەن بەزەیی بترس.

(۸) - ﴿فَتَنَّتْهُ بِمَغْفِرَةِ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ﴾، ئنجا ئەو كەسە مۆژدە پێدە بە لیبوردنێکی تابیەت و، بە پاداشتیکی پر رێز و حورمەت، كەواتە: ئەگەر بۆ ئەوانی پەشتی، وریا کردنەو و ترساندن و وشیارکردنەوێ پێغەمبەر ﷺ سوودی نەبێ، بەلام بێگومان سوودی هەیه بۆ كەسانێك، كە دوو مەرجیان تێدا هەبن:

۱- شوێن قورئان بکەون.

۲- ترس و سام و هەیهەتیان بەرانبەر بە خوای بەزەیی هەبێت.

بۆچی خوا ﷻ لە نێو هەموو سیفەتەکانی خۆیدا، لێرەدا خۆی بە سیفەتی بەزەیی (الرَّحْمَن) وەسف کردووە؟ دەتوانین بڵێین: لەبەر دوو هۆکار:

یەكەم: ئەمە ئاماژەیهكە بۆ ئەو كە پەحمەت و بەزەیی خوا، خوازیاری ئەو نیه، ترس و سام و هەیهەتت بەرانبەری ئەبێ و لێی بێ باك بێ.

دووەم: لەبەر ئەوێ هاوبەش بۆ خوا دانەرەكان، هەستیار بوون بەرانبەر ناوی (الرَّحْمَن)، وەك لە سوورەتی (الْفُرْقَان) تابیەتی (۶۰) دا، دەفەر مۆی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ

قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ﴿٦﴾، واتە: ئەگەر پێشان بگوترێ: کە نووش بەرن
 بۆ (خوای) خاوەن بەزەیی، دەڵێن: (الرَّحْمَن) کێیە؟ ئایا کە نووش بەرین بۆ کە سێک کە
 تۆ فەرمانمان پێدەکە؟! بەس سڵە مینە وەشیان تێدا زیاد دەکات {ئەو فەرمان پێکردنە}.

مهسه لهی ستهیم و کوتایی:

راگه یاندرانی نهو راستیه که خوا ﷻ مردوو و ده ژیتیه وهو، هه رچی ده شیکه و پش دهستی خۆیانی ده خه، شوینه واره کانیشیان تۆمار ده گات و، هه موو شتیکشی له نووسینیکی بنه رته ییدا سه رزمیر کردوه:

خوا ده فه رموی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتِ وَيَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآخَرَهُمْ وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ (١٢)

شیکردنه وهی ئهم، ئایه ته، له سنی برگه دا:

١- ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتِ﴾، به دلتیای ئیمه خۆمان مردوو و زیندوو ده کهینه وه، واته: له قیامت و له کاتی هه لسانه وهو زیندوو کرانه وه دا.

هه ندیک له زانایان له ته فسیری: ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتِ﴾ دا گوته و یانه: له دنیا دا ئیمه مرۆفه کان له مردنی مه عنه و یی ده رباز ده کهین، به هو ی هیدایه تی خواوه، که له قورئان و له پیغه مبه ردا ﷻ به رجه سته یه.

ده ئیم: له پرووی پزمانی عه ره بییه وه، ئایه ته که نهو مانایه ش ده گه یه نئ، به لام زیاتر و پنده چئ مه به ست مردوو زیندوو کردنه وهی راسته قینه بئ، نه که مردوو زیندوو کردنه وهی مه عنه و یی، نه ویش - مردوو زیندوو کردنه وهی راسته قینه - له قیامت دا ده بئ، نه گه رنا نهو مانایه ش ده گه یه نئ و له قورئان دا هاته وه، خه لک زیندوو بکاته وه، وه که خوا ده فه رموی: ﴿أَوَمِنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي فِي النَّاسِ كَأَنَّهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَمْعَلُونَ﴾ (١٢٢) الأنعام، واته: ئایا که سیک که مردوو بوو، زیندوو مان کردنه وهو پوو ناکیه مان پندا له ئیو خه لک دا پتی بپروا، وه که سیکه که له تاریکیایان دایه و لیان ده رباز بوو نیه ... بیگومان زیندوو کردونه وه به هیدایه تی خۆی،

بهو قورئانه که ناوی لَئِناوه رووح، ههروهك له ئايه تی (۵۲) سووره تی (الشوری) دهفه رموی: ﴿وَكَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُكَ مِنْ رَبِّكَ مُخْتَلِفًا﴾.

کهواته: دهشگونجی وئرای مانا راسته قینه که ی، نهو مانا مه جازیه ش بگه یه نی و قورئان هاتوه مردووان زیندوو بکاتهوه، نهوانه ی به مردنی مهعنه ویی مردوون، زیندوو یان بکاتهوه، به لأم به پئی سیاقه که، ناشکرایه که مه به ست پئی مردووانی راسته قینه یه، که به جهسته مردوون و مه به ست زیندوو کرانه وه ی قیامه ته.

(۲) - ﴿وَنَكُتُ مَا قَدَّمُوا وَآتَاهُمْ﴾، نهوه ی که پیشیان خستوه، شوئنه واره کانیشیان، ده نووسین، نهوه ی کاتی له ژياندا بوون، کردوو یانه و نهجامیان داوه و پیشیان خستوه، ده نووسین و، نهودش که له دوی به جیهیشتنی ژيانی دنیا، بوئه شوئنه واریان، شوئنه واره کانیشیان ده نووسین.

(۳) - ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ﴾، هه موو شتیکشمان سه رژمیر کردوه، له پیشه وایه کی روونکه ره وه و پۆشن دا، پیشه وایه هه که سیکه و هه شتیکه، که په یرده ویی لیبکری، چ مروف بئ، چ نووسین بئ.

که دهفه رموی: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ﴾، واته: (كُلُّ شَيْءٍ مِنْ أَعْمَالِ النَّاسِ)، هه شتیک له کرده وه کانی خه لک، یاخود هه موو شتیک له دروستکاره وکان و له کرده وه و هه لسوکه وه ته کان،

بئگومان (كُلُّ شَيْءٍ) هه موو شتیک، دهشگونجی واتاو چه مکه که ی فراوان و گشتی بئ، به لأم به پئی رده و (سیاق) وایده چئ تایه ت بئ، به خه لکه وه:

یانئ: (كُلُّ شَيْءٍ مِنْ أَعْمَالِ النَّاسِ وَتَضَرُّفَاتِهِمْ، وَأَحْوَالِهِمْ)، هه موو شتیک له کرده وه و هه لسوکه و و حال و بالئ خه لک هه مووی له پیشه وایه کی روون دایه، که مه به ست پئی (لَوْحَ مَحْفُوظٍ)، ئنجا ئایا (لَوْحَ مَحْفُوظٍ) و (إِمَامٍ مُبِينٍ)

دروستکراویکی خوایه، که خوا زانیاری و زانراوه کانی خۆی تیدا تۆمار کردبێ،
یاخود مەبەست پیتی زانیاری خوایه؟ زانایان هەردوو پرایە کەیان خستوونە پوو.
منیش زیاتر وای تیدە گەم مەبەست پیتی زانیاری بێ سنووری خوا بێ،
بە لām بۆیە خوا ئەو تەعبیرە ی بە کارهێناوه، چونکە ئیمە ئە گەر شتێک بنووسین،
لە لەو حێکدا، لە تەختیکدا، لە کتیبیکدا، لە تۆماریکدا بنووسین، دوا یی ئەو
نووسینە مان لێ تێک ناچێ و، کەم و زیادیش ناکات، واتە: خواش هەموو شتێک
دەزانی، زانیاری خوا، گۆرانی بە سەردا نایەت و کەم و زیاد ناکات و، خوا هیچ
شتیکیشی لە بیر ناچێ.

کورتە باسیک: پینچ سەرنجی گرنگ لەبارەی ئایەتەکانی سەرەتای (یس) هەو

۱- که خوا فەرموویەتی: ﴿لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ﴾، پێشتریش باسمان کردو ئەو پایە ی توێژەرەوا ئمان هێنا، که دەڵێن: مەبەست لە (الْقَوْلُ) لێرەدا ئەو بریارە ی خوا، که دەفەرموێ: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ هەو، واتە: فەرماشتی پەرورەردگارت تەواو بوووە که دەفەرموێ: دۆزەخ پڕ دەکەم لە جند و مرووف تیکراییان.

هەرورەها هەمان راستیی لە سوورەتی (السَّجْدَة) ش دا هاتووە، که خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾، واتە: قسە (بەریار) لە منەووە چەسپاو، که دۆزەخ پڕ دەکەم لە جند مرووف، تیکراییان، که واتە: لە دوو شوێنی قورئان دا، ئەو راستییە راگەیەندراووە که خوا بەریاری داو، دۆزەخ پڕ بکات، لە مرووف و جند.

زۆرێک لە توێژەرەوانی قورئان دەڵێن: که خوا لێرە دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ﴾، قسە لەسەر زۆربەیان پێویست بوو، یانی: بەریاری خوا ئەوێه که فەرموویەتی: دەبێ دۆزەخ پڕ بکەم، ئنجا بۆ ئەوێ دۆزەخ پڕ بێ، نابێ زۆبە ی خەلک بروابێن!

بەلەم وەك پێشتریش گوتم: ئەووە مانا لێکدانەوێهەکی هەلەبەو، سەرەکیشتی بۆ زۆر لێکردن (جبر)، که خوا ﷻ تازە بەریاری داووە دەبێ دۆزەخ هەر پڕ بێ، ئنجا پێش نابێ ئەگەر زۆربە ی خەلک کافر نەبن، بۆیە نابێ بروابێن! بەلەم لەراستییدا ئەم مانا لێکدانەوێهە شایستە ی فەرماشتی خوا نیە، بەلکو مانای راستی ئەو دوو ئایەتە ئەوێهە که: بەریاری خوا وایە: هەر کەسێک بپوا

نه هیتن، سزا دهری، نه وانهش برپوا ناهیتن، بویه دهبت سزا بدرتن، که واته: بریاری خویان له سهر چه سپوه، واته: دهبت سزا بدرتن، له بهر نه وهی برپوا ناهیتن، که لیره دا ده فرموئ: ﴿لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰی أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۷) هه بریار له سهر زوره بیان چه سپاوه، نه و بریاره ی که دهبت سزا بدرتن، له سهر بیان چه سپاوه، له سهر چی؟ ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ هه بهر نه وهی برپوا ناهیتن، له بهر برپوا نه هیتن بیان بریاران له سهر چه سپاوه، نه که له بهر نه وهی دوزه خ پر بت، که تازه خوا بریاری داوه دوزه خ پر بکات، نجا نه گهر مروؤ و جند زوره بیان کافر نه بن، دوزه خ پر نابت!! به لکو مه بهست نه وهیه که بریاری خویان به سهر دا چه سپوه، که نه ویش ده گونجی به دوو واتان لیکیدینه وه:

یه که: بریاری خویان به سهر دا چه سپوه، که ههر که سیک هیدایه تی خوا قبول نکات، خوا هیدایه تی نادات.

دوو: یا خود بریاری خویان به سهر دا چه سپوه، که ههر که سیک هیدایه تی خوا قبول نکات، خوا سزای دوات.

نه و دوو مانایه راست و گونجاو، له گه ل نه و فرماشته ی خوا دا که مروؤ و جند: {بریاری خویان به سهر دا چه سپاوه}، یانی:

یه که م: ههر که سیک پشه کییه کانی نیمان هیتانی له خویدا نه هیتانه دی و، ته ماشای هیدایه تی خوی نه کردو، تیوه پای نه ماو سهرنجی نه داو، ویستی خوی نازاد نه کرد، که نازادانه ته ماشای هیدایه تی خوا بکات، ناتوانی برپا بهیتن، نجا که نه یوانی برپا بهیتن، نه وه بریاری خوی به سهر دا ده چه سپن، که به کافری ده میتنه وه.

دوو م: هه موو نه وانه ی له دنیا دا هیدایه تی خوا ره فر ده کهن، به هوی نه وه وه خوا سزایان دوا، نه وهش ههر بریاری خوا به.

۲- که خوا فرموویه تی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ أَغْنٰهُمْ أَغْنٰلًا فِیْهِۗ إِلَىٰ الْآٰذِقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ وَجَعَلْنَا مِنْۢ بَیْنِ أَیْدِیْهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشٰیٰنَهُمْ فَهُمْ لَا یَبْصُرُوْنَ﴾ (۱) هه، نه م

دوو نایه ته مانای پښ و راستیان نهو هیه که خوا حالې نهوان، له بهرانبهر وهرنه گرتی هیدایه تی خوادا، که لاهه پښی و عینادیان، ده شو بهی تی به حالې که سیکه وه که کوتی خراوته گهردن و، دیواری له پیش دانراوه و دیواری له دواوه دانراوه، په رده ی به سر چاو هه لکشاوه، نیدی نه ده توانی بجوولی و، نه ده توانی ببینی و، نه ده توانی سر بسوورینی، که سیکش وای لیکرابی، توانای هیچ شتیکی نیه، نه وانه ش له نه نجامی بیروایی خویندا، خوین وده حالی نهو که سه لیکردوه.

(فخر الدین الرازی) له تفسیره که ی خویدا، قسه به کی جوان ده کات ده لی:

(مَنْعَ الْإِيمَانِ: إِمَّا أَنْ يَكُونَ فِي النُّفُسِ، وَإِمَّا أَنْ يَكُونَ خَارِجًا عَنْهَا، قَالَ لَوْلَا يَسْمَعُ بِرُؤْيَا النُّفُسِ، وَالسُّدُّ يَنْتَعِ مِنْ رُؤْيَا الْخَارِجِ) واته: پښگر له نیمان، یان ده بی له خودی مروه که دا بی، یان له دهرده ی بی، نهو کوته که ده خرپته گهردنیانه وه، ته عبیر ده کات لهو حاله ته که له زاتی خویندا پالنه ریان نیه بو نیمان، چونکه ری نادا خوین ببینی، نهو دیواره ش که له بهر ده میان داده نری، ته عبیر له وه ده کات که له دهرده یان پښگرو په رچ هیه و ناتوانن دهرده ببینی.

ننجا خواش ﷺ له سووره تی (فصلت) نایه تی (٥٣) دا ده فرموی: ﴿سَرَّيْهُمْ مَا بَيْنَنَا فِي الْأَفَّاكِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوْ لَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾، واته: له مه وودوا نیشانه کانی خویمانان پی نیشان ده دین، له ناسویه کاندای و، له خوشیاندای، تا کو بو یان دهر که وی هه قه، ننجا که سیک دیواری له بهر ده مدا دانرابی و، له پشته وه داندرابی، مانای وایه ناتوانی ته ماشای سهرده بکات، تا کو له ناسویه کاندای نیشانه کانی خوا ببینی و، که سیکش کوتی له گهردن کرابی، ناتوانی سهرنجی خویشی بدات، تا کو له خویدا نایه ته کان ببینی، که واته: به هیچ لایاندا دهرده تی نیه! بیروایه کانیش حالیان چوینراوه به حالې که سیکه وه که ناوای لیکراوه.

منیش ده لیتم: بیروایان بیرو راو هه لویتست و نه ریت و خووخده نه فامی و خرابه کانیان، وده توقی گهردن و زنجیرو که له پچه ی ده ست و پی، کوتی

كردوون، دەست و پىي بەستوون، سەرەنجام وەك بابايەكى گرفتارى نىوان دىواران و، چاو داپۇشراو بە پەردە، كۆتەر و كوترو، دەست و پىي بەستراو و هيچ لە دەست نەھاتوو دەبن، ئەوانەش بۇ خۇيان واپان لە خۇيان كردو، وەك چۆن كرمى ئاورىشم بە ليكى خۇي دەزوويەك دروست دەكات، ئەو دەزوو لە خۇيەو دەپپەن، دوايى دەپتە قۇزاخەيەك و ھەر لە تىو ئەو قۇزاخەيەدا دەمرى، ئەوانەش ھەر لە بىرو بۆچوونە ھەلەو پوچەكانى خۇيان، لە بىرو خوليا ھەلەكانى خۇيان، كە لە شىرك و كوفرو نىفاقدە بەرجەستە دەبى، وەك حالەتى عەقىدەيى، ھەروەھا لە كردارو پەفتارەكانى خۇيان، كە لە تاوانەكاندا بەرجەستە دەبى و، لە جىيەجى نەكردنى ئەركە شەرعیيەكان دا بەرجەستە دەبى، ئەوانە لەو بىرو بېروا خولياو فيكرد پوچانە، لەو كردەودو پەدوشت و ئاكارە حەرام و قەدەغانە، قۇزاخەيەكيان بۇ خۇيان دروستكردو، كە دەشوبەيتە حالى كەسكەو: كۆتى لە گەردن كرابى و، دىوارى لە بەردەم و لە پشت دانرابى و، پەردەي بەسەرچاو ھەلکشا بى.

۳- كە خوا فەرموويەتى: ﴿وَسَاءٌ عَلَيْهِمْ أَنْذَرْتَهُمْ أَنْ لَا تُؤْمِنُوا بِهِمْ، بُو ئەوان يەكسانە، بىانتىستىنى و وشىاريان بکەيەو، ياخود نەيانترستىنى و وشىاريان نەكەيەو، يەكسانە ھەر بېروا ناھيئىن.

يەككە بۆي ھەيە بلى: ئەدى بۆچى بىانتىستىن و ئاگاداريان بکەنەو؟ ئەم پىسارە بە دوو جۆر وەلام دەدرتەو:

يەك: بۇ ئەوئەيە كە خوا بەلگەيان لەسەر تەواو بکات، ئەگەرنا خوا زانيارىي بە ھەموو شتىك ھەيە، بەلام بۇ ئەوئەي بەلگەيان لەسەر تەواو بکات و، كەس لە پۇژى دوايىدا بواری بىانوو گرتى نەبى.

دوو: ئەوانە بەلئ وەك كەسانىكن، كۆتيان لە گەردن كرابى و، دىواريان لە بەردەم و لە پشت دانرابى و، پەردەيان بەسەرچاو ھەلکشا بى، بەلام دەتوانن كۆتەكە بشكىنن و،

دیواره کان لابه‌رن و، په‌رده‌که له‌بهر چاوی خوځان لابدهن، چونکه هر خوځان وایان له خوځان کردوه، خوځیان ده‌توانن له‌و واقیعه که ده‌شوبه‌پته حالّی که‌سیکه‌وه، ناوای لیکراوه، خوځان دهر‌باز بکه‌ن، بویه‌ش خوا ځواک پتغه‌مبه‌رانی ناردوون و، به‌کرده‌وه زوړیش له‌وانه دهر‌باز بوون، نه‌وانه‌ی بوونه هاو‌ه‌لانی پتغه‌مبه‌ر ځواک کڼ بوون، هر نه‌وانه بوون که له حالّیکی ناو‌ادا، که ده‌شوبه‌پته حالّی که‌سیکی کوټکراوی، دیوار له به‌رده‌م و له پشت دانراوی، په‌رده به‌س‌ر چاو هه‌لک‌شاو، به‌لام خوا ځواک به هوی ناگادار‌کرده‌وه و ترساندن و وشیار‌کرده‌وی پتغه‌مبه‌ری خواوه ځواک، له پری به گوټ‌دادانی قورټان و راستیبه‌کانی قورټانه‌وه، نه‌وانه له‌و واقیعه دژواره دهر‌باز کران، کوټه‌که‌و زنجیره‌که‌ی ده‌ست و پتشیان، پساندن و، دیواره‌کانی به‌رده‌م و پشتیشیان پماندن، په‌رده‌که‌شیان له‌س‌ر چاوی خوځان لاداو، که‌وته‌ن حالّتی وشیاریی و دیتی و جموجوټ و نازاد‌بوون، له‌و حالّتی کوټیلا‌یه‌تیی و ده‌ست و پی به‌سترانه، خوځان دهر‌باز کرد.

۴- که خوا فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ﴾، به‌دنیا‌یی تو که‌ستک ده‌ترستی و هو‌شیار ده‌که‌یه‌وه، یانی: که‌ستک له هو‌شیار‌کرده‌وه و ترساندن تو به‌هره‌مه‌ند ده‌بی، که نه‌و دوو مه‌رجه‌ی تیدابن:

یه‌ک: شوین زی‌کر قورټانی بیر‌خه‌ره‌وه، بکه‌وئ.

دوو: به‌په‌نامه‌کیی ترس و سامی به‌ران‌ب‌ر خوا‌ی به‌به‌زه‌یی هه‌بی.

یه‌ک‌یک بو‌ی هه‌یه به‌رس‌ن: بی‌گومان ترسان و سام و هه‌یه‌ت هه‌بوون، به‌ران‌ب‌ر خوا‌ی خاوه‌ن به‌زه‌یی، هو‌کاری شو‌ینکه‌وته‌نی قورټانه، نه‌دی بو‌چی ترسان له خوا‌ی به‌به‌زه‌یی، خراوه‌ته دوا‌ی شو‌ینکه‌وته‌نی زی‌کره‌وه؟

وه‌لامه‌که‌ی نه‌وه‌یه: نه‌وه‌ی به‌نس‌بت نه‌و خه‌لکه‌وه گرن‌گ‌تره، نه‌وه خراوه‌ته پی‌ش، نه‌گه‌رنا له‌ پرووی پریزه‌ندیی کاتیبه‌وه ده‌بی، پی‌ش‌ن ترس و سام و هه‌یه‌تی به‌ران‌ب‌ر به‌خوا هه‌بی، به‌لکو خو‌شه‌ویستی و پریز و حورمه‌تی هه‌بی

به رانبر به خوا، ئنجا شوین کتیه که ی ده که وی، به لأم لیره دا کامه گرنگره، نه وه پتسخراوه، نه وه ک کامه یان هوکاره بو کامیان، کامیان پتسه کیه و کامیان دهره نجامه؟ به لکو کامیان گرنگره، که به ته نکید شوینکه وتنی قورنان گرنگره، نه گه رنا که سیک با ترس و سامیشی به رانبر به خوا ی خاوه ن به زه یی هه بی و بیشیناسن، به لأم که نه یجوولاند بو شوینکه وتنی زیکرو په یام و به رنامه که ی، مانای وایه لیرسان و سام و هه یبه ته که ی، سوودی پئ نه گه یاندوه.

5- که خوا فه رموویه تی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتِ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآخَرَهُمْ وَلِكُلِّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾. تیمهش نه وه ی که پیشیان خستوه و، شوننه واره کانیشیان دهنووسین و، هه موو شتیکیشان سه ر ژمیر کردوه، له پتسه وایه کی روونکه ره وه و پروندا.

لهو باره وه نه و فه رمایشته ی پیغمبر ﷺ دینین که ده فه رموی:

﴿مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً، فَلَهُ أَجْرُهَا، وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْءٌ، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً، كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا، وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يُلْقَضَ مِنْ أَوْزَارِهِمْ شَيْءٌ﴾ (أخرجہ الطیالسی: ۶۷۰، وأحمد: ۱۹۱۷۹، ومسلم: ۱۰۱۷، والترمذی: ۳۶۷۵، والنسائی: ۲۵۵۴، وابن ماجه: ۲۰۳، وابن حبان: ۳۳۰۸).

واته: هه ر که سیک له ئیسلامدا پتیه کی باش دابنن، (سوننه ت به مانای بنچینه دی، به مانای پتیشکاندن دی، به مانای کاریکی باش دی)، له دوا ی خوی کاری پت بکری، نه وه پاداشتی هه موو نه وانه ی هه یه که کاریان پتیکردوه (تا کو پوژی قیامه ت) به بی نه وه ی له پاداشتی وان شتیک که م بکریته وه، هه روه ها که سیک له ئیسلامدا شتیک خراپ دابنن، (دابیکی خراپ، بنچینه به کی خراپ، عاده تیکی خراپ، شوینه وارنکی خراپ جیهیلن) گوناھی خراپه که ی و گوناھی هه موو نه وانه شی له سه ره، که کاریان به و پتیشکاندن خراپه، به و بنه رته خراپه کردوه، بی نه وه ی له گوناھی نه وان که م بکریته وه، (هیتنده ی هه موویان

گوناهى دەگاتى، چونكى ئەو ھۆكار بوۋە، كە ئەو خەلگە توۋشى ئەو خراپە بوۋە، بەھۇي ئەو پىشكاندن و ئەو پىشاندانەي ئەوۋە.

ئىنا ئەو ۋەك بىچىنەيەكى گىتىي ھاتوۋ: (الدَّالُّ عَلَى الْخَيْرِ كَمُفَاعِلِهِ) (أخرج أحمد: ۲۳۰۷۷، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح رجاله ثقات رجال الصحيح).

واتە: كەسىك بىتە ھۆكارى چاكەيەك، ۋەك بىكەرى چاكەكە، پاداشتى ھەيە.

بۇ چاكە وايەو، بۇ خراپەش دىسان ھەر وايە، كەسىك بىتە ھۇي ئەوۋەي خەلگىك لە پى لىبدرى، بە پى چەوتدا بىروا، گوناھىك، تاوانىك بىكات، ئەوانەي گوناھو تاوانەكەش دەكەن، گوناھى خۇيان ھەر لە ئەستۆيە، بەلام ئەو كەسەش كە بۆتە ھۇي ئەوۋەي ئەوانە ئەو گوناھو تاوانە بىكەن، ئەويش بە قەدەر ھەموو ئەوانە گوناھى دەگاتى، بى ئەوۋەي لە گوناھى ئەوانىش كەم بىتەۋە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ درسی دووهم ✱

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان کە بیست (٢٠) ئایەت دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (١٣ - ٢٢)، ئەم بیست ئایەتەدا خوای بەرزو مەزن، باسی بەسەرھاتی ھاوہەلانی ئاوەدانایی (أَصْحَابُ الْقَرْيَةِ) مان بۆ دەگرێتەو، کە باس نەکراوە، ئەو ئاوەدانییە کوێ بوو و لە کوێ بوو؟ لە چ کاتی کدا بوو؟ چونکە وەك زۆرجاری دیکە گوتوویمان: خوا ﷻ کە بەسەرھاتە کامان بۆ دەگرێتەو، ئەوێ ئامانجێکی پێویستی پێو پەيوەست نەبێ، باسی ناکات و، ناچیتە نێو ئەو وردەکاریانەو، کە هیچ دەرس و پەندێکیان پێو پەيوەست نەبێ، بەلام کورتەو پوختە بەسەرھاتی ھاوہەلانی ئاوەدانییە کە (أَصْحَابُ الْقَرْيَةِ)، ئەوێ:

خوا ﷻ سەرھەتا دووان لە پێغەمبەرانی خۆیان (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ دەنێرێ، بەلام خەڵکە کە بە درۆیان دادەنێن و پێیان بێروا دەبن، بۆیە پێغەمبەرێکی دیکە سێھەمان دەکەوێتە گەڵ و، پەيامی خوا زۆر بە پروونی بە خەڵکی ئەو ئاوەدانایی و شارە دەگەیەنن، هەرچەندە زۆر خەریکی ئیقناعکردنی خەڵکە کە دەبن، کە واز لە پەرستنی جگە لە خوا بێنن و تەنیا بەندایەتی بۆ خوا بکەن، یانی: ملکہ چییان تەنیا بۆ خوا بێ و، ئەوپەری پێزێگرتن و، خوشویستن و، پشت بێ بەستن و، سام و هەییەت بەرانبەر نواندن و، بە گەورە گرتیان، تەنیا بۆ خوا بێ، کە ئەو مانای پەرستەن، بەلام بێ سوود بوو، دواتر پیاویکی دڵسۆزی خەڵکی شارە کە لە دوورەو، لەوپەری شارەو دێت، پشتگیری ئەو سێ پێغەمبەر (عَلَيْهِم الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دەکات، خوا لەو برادارەش پازی بێ، زۆر دڵسۆزانە ئامۆزگاری خەڵکی شارو ئاوەدانییە کە خۆی دەکات، بەلام وا پێدەچێ کە ئەک هەر بە قسەیان نەکردو، بەئکو سەرەنجام کوشێشیان، ئەویش پاش چووونە بەهەشتیش، لەوێشەو هەر دڵسۆزی بۆ خەڵکە کە خۆی

ده نویت، سهره نجامیش خوای دادگهر نهو گه له شی وهك سهرجه م گهلانی یاخیی و سهرکesh و بیپروا، دواى نه وهی به لکه بیان له سهر ته و او کراوه، به هارژن و چریکه به کی گه و ره ده فیه و تینن و فره پریان ده کات و، له گهل زه ویدا به کسان ده بن.

﴿وَأُخْرِجَ لَهُمْ مَثَلًا أَحْسَبَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنزَلَ الرَّحْمَنُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَهُكُم لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾ قَالُوا إِنَّا نَطَّيَّرُ بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَسْجُرَّنَّكُم مِّنَّا عَدَابُ آلِيمٍ ﴿١٨﴾ قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ دُكْرُكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِقُونَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ مِنَ أَمْسَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَفْقَهُوا أَمْرِي الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ أَتَسْمَعُونَ مَن لَّا يَسْتَلْكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهِتَدُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾ أَلَتَّخِذُ مِن دُونِهِ آلِهَةً إِن يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُفِيدُونِ ﴿٢٣﴾ إِنِّي إِذًا لَّغِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِنْ أَهْمَتْ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُوا ﴿٢٥﴾ قِيلَ ادْخُلِ الْمَدِيْنَةَ قَالَ بَلَيْتُ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ بِمَا عَفَّرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرِمِينَ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَنزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِن بَعْدِهِ مِن جُندٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٨﴾ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ ﴿٢٩﴾ يَنْحَسِرُونَ عَلَى أَلْبَابِهِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن دَرْوَةٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَلَئِنْ كُلُّ لَمَّا جِئَ لَدُنَّا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾﴾

مانای ده قاو ده قی لایه ته کان

{ههروه ها وینه به کیان بو بینه وه، هاوه لانی ئاوه دانیه (شاره)، کاتیک نیردراوه کان چوونه لای (خه لکه هه) (١٢) کاتیک دووانمان (له نیردراوان) بو لا ناردن، که چی به درۆیان دانان، تیمهش به (نیردراوی) سیهم به هیز و پشت نه ستورمان کردن (١٣) یتغه مبه ره کان گوتیان: تیمه نیردراوین بو لای ئیوه، (خه لکه هه) گوتیان: ئیوه ته نیا مروفتیکی وه ک تیمه ن و (خوای) به به زهیی هیچ شتیکی دانه به زاندوه ئیوه به س درۆ ده که ن (١٤) (سئ نیردراوه کان) گوتیان: پهروه ردگارمان (شایه دهو) ددزانی به دلنایی تیمه بو لای ئیوه نیردراوین (١٥) ته نیا پیراگه یاندنی روونیشمان له سه ره (١٦) خه لکه هه گوتیان: تیمه به هوئی ئیوه وه نه گه تی گرتوونی، نه گهر واز نه هینن، مسوگهر به رد بارانتان ده که بن و، له تیمه وه نازارو (سزایه کی) به تیشتان تووش ده بی (١٧) (نیردراوه کان) گوتیان: نه گه تیه که تان به خوتانه وه یه، ئایا به هوئی نه وه وه که (ناموژکاری کران و راستیه کان) بیرتان خرا نه وه، (نه گه تیه تان تووش بوو)؟ به لکو (هوکاره کی نه وه یه) که ئیوه کو مه لکی زیده رو یکارن (١٨) پیاوئیکش به خیرایی له وه پری شاره وه هات، گوتی: نهی خه لکه هه! شوئن نیردراوان (ی خوا) بکه ون (١٩) شوئن که سیک بکه ون، هیچ کرئ و پاداشتیکتان لی داوا ناکات، نه وانیش پئی راستگرتوون (٢٠) چیشمه (چ بهر به ستیکم له پیشه) نهو زاته نه په رستم که منی هیتاوه ته دی (داهیتاوه و)، ته نیا بو لای نهویش ده گه پتمه وه؟ (٢١) ئایا جگه لهوی په رستراویکی دیکه په سند بکه م، که نه گهر (خوای) به به زهیی بیهوئی زیانیکم پئی بکه یه نئ، تکا کردنیان هیچ دادم نادات (هیچ سوودیکم پئی ناگه یه نئ) و فواترم ناکات؟ (٢٢) (نه گهر واپکه م) که واته: من له گومراییه کی ئاشکرا دام (٢٣) پیاوه که گوتی: (نهی خه لکه هه!) گویم بو بگرن من بروام به پهروه ردگار تان

هېناۋە ﴿٢٥﴾ (دوای کوژرانى) پىتى گوترا: بچۇ بەھەشتەۋە، گوتى: ئەى خۇزگە خەلگەكەم دەيانزانى ﴿٢٦﴾ پەرۋەردگارم لىم بوردوۋە لە پىزلىگىراۋانى گىپراوم ﴿٢٧﴾ تىمەش لە دوای ئەو ھىچ سەربازمان لە تاسمانەۋە دانەبەزاندىن، (ھىچ فرىشتەمان بۇ سزادانىان نە ناردن) عادەتىشمان وانەبوو دابەزىنەر (ى فرىشتان) بىن، (بۇ سزادانى كۆمەلگە ياخيىەكان) ﴿٢٨﴾ (شىۋەى سزادان و فەوتاندىيان) تەنيا يەك نەعرەتەو ھارژنى بەھىز بوو، يەكسەر ئەوان خامۇش بوون ﴿٢٩﴾ ئەى داخ و خەفەت لەسەر بەندەكان، (پىشترىش) ھىچ پەوانەكراۋىكىيان بۇ نەھاتەۋە، مەگەر كالتەيان پىكردوون ﴿٣٠﴾ ئابا نەياندىۋە (بە چاۋى عەقۇل و دۇ)، پىش ئەوان چەندەمان سەدەمان فەوتاندوون و، نەياندىۋە كە ناشكەرتنەۋە بۇ لايان؟ ﴿٣١﴾ ھىچ كامىكىشيان نىە، مەگەر بە تىكرابى لە لامان نامادەكراۋ دەبن (لە رۆژى دوايى دا) ﴿٣٢﴾.

ئىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان

(فَعَزَّزْنَا بِإِسْلَامٍ): (أَي: قُوْنِنَا وَكُنْتْنَا) واتە: بەھىزمان كردن، زۆرمان كردن (تَعَزَّزَ اللَّحْمُ: اسْتَدَّ، الْعَزِيزُ الَّذِي يَقْهَرُ وَلَا يَقْهَرُ)، دەگوتى: (تَعَزَّزَ اللَّحْمُ) واتە: گۆشتەكە پتەۋبوو، (عَزِيزٌ) ئەو كەسەبە كە مل بە خەلگەكە چ دەكات و، كەس بەرۋەستى نايەت و پىتى ناۋىرى.

(نَطَّيْرُنَا بِكَمٍّ): واتە: نەگەبەتى گرتوۋىنى بەھۋى تىۋەۋە، دەگوتى: (نَطَّيْرُ فُلَانٍ، وَالتَّطْيِيرُ أَصْلُهُ التَّفَاوُلُ بِالطَّيْرِ، لَمْ يُسْتَعْمَلْ فِي كُلِّ مَا يُتَقَاوَلُ بِهِ وَيَتَشَابَهُ، وَشَى (نَطَّيْرٌ) لە بنەرتەدا برىتە لە ھەلفراندنى بالندە، پاشان ئەۋە بۇ گەشېنىي و پەشېنىي، بەكارھىتراۋە، عەرپەكان عادەتيان وابوو، كە دەيانويست كارىك بكەن، دەچوون نەگەر بالندەيەك، كۆرتىك، كەۋىك، چۆلەكەيەك، لەو بالندەنى كە لە ناۋچەى خۇيان دا ھەبوون، پىيان شك ھاتبايە، لەسەر ھىلانەكەى خۇى ھەلياندەفراند،

نجا نه گهر به لای راستدا پویشتابیه، ده یانگوت: (تَيَامَنُوا)، نه وه خپرو بهر که ته، نه و کاره ی به ته ماین بیکه ی، به لآم نه گهر به لای چه پدا پویشتابیه، ده یانگوت: (تَشَاهُوا) واته: نه وه نه گبه تی و بی خیرییه و نه و کاره مه کهن.

(مَنْ أَضَا أَلْمِدِيَّةَ): له وپه ری ناوه داننیه که، له دووری شاره وه، (الْقَمِي: البَعِيدُ، وَالْمَكَانُ الْأَقْصَى، وَالنَّاحِيَةُ الْقُصْوَى)، (قَصِي): به مانای دووری دی و شتیک که دوور بی، (الْمَكَانُ الْأَقْصَى) شویتیک که دوور تره، (النَّاحِيَةُ الْقُصْوَى) نه ویش بو حاله تی میننیه، نه و لایه ی که دوور تره.

(نَعْنَى): (السَّغِي: الْمَشِي السَّرِيعُ وَهُوَ ذُو الْعَدُوِّ) (سَغِي): بریتیه له پویشتنیکی خیرا، به لآم که متر له پاکردن.

(سَبِيحَةً): (السَّبِيحَةُ: رَفْعُ الْقُوَّةِ)، (صَبَحَةً): به مانای دهنک بهر زکړنه وه دی، به مانای چریکه و نه عره ته دی، به مانای هارژن دی، دهنکیکی زور فبه و گه وره.

(خَمِدُونَ): خاموش و خفه بوون، ته خت بوون، بی هست بوون، چونکه ده گوتری: (خَمَدَتِ النَّارُ خَمْدًا أَي: طَفِيءَ لَهْبَهَا وَاسْتَعَارَ لِلْمَوْتِ)، ناگر که بکوژیته وه، ده گوتری (خَمَدَتِ النَّارُ) ناگره که بلیسه که ی نه ماو کوژاوه ته وه، نه و وشه یه ده خواز رپته وه بو مردنیش.

(يَحْشَرُهُ): (الْحَشَرَةُ: الْغَمُّ عَلَى مَا فَاتَهُ، وَالنَّدَمُ عَلَيْهِ)، (حَشَرَةً): بریتیه له خهم خواردن بو شتیک که له ده ست چوووه بو په شیمان بوونه وه ی، که خوا ده فهرموئ: (يَحْشَرُهُ عَلَى الْإِبْكَارِ)، نه ی خهم و په ژاره له سر به نده کان! وهره تیستا کاتی هاتنه.

(مُحْشَرُونَ): واته: ناماده کراوان، په لکیش کراوان، (الْإِحْضَارُ: لِلْحِسَابِ وَالْجَزَاءِ وَالْعِقَابِ)، (إِحْضَار) به مانای ناماده کړنه، به لآم زیاتر بو ناماده کړدنې که سانیک دی بو لپرسینه وه و سزادان و نازاردان.

مانای گشتی نایه ته کان

ئیمه سه ره تا به سه رهاتی سێ نوینه ره که ی عیسا و، ئەو شاره ی بۆی چوون، یان به سه رهاتی ئەو شاره، ده که ین که سێ په وانه کراوه که ی خوا ﷺ، بۆی چوون، کورته به ک له و باره وه له سێ ته وه رداس ده که ین، دوایی دینه سه ره مانا لیکدانه وه ی نایه ته موپاره که کان، ئەویش به مه به سستی نه وه، که پیش نه وه ی واتای نایه ته کان لیکدینه وه و شیای بکه ی نه وه، به رچاو پرونییه که مان هه بیته، که تایا زانیان و توێژه ره وانی قورشان له باره ی هاوه لانی نه و تاوه دانییه وه، ئەو سێ نوینه رو په وانه کراوه ی خوا وه، که بۆ لای ناردوون، چیان گوته؟

هه لسه نگاندنی: به سه رهاتی

سێ نوینه ره که ی عیسا و شاره که

ته وه ری یه که م: سه ره تا ده لێین: زۆربه ی هه ره زۆری مانا لیکد ره وانی قورشان (المفسرون)، که نه و بیست نایه ته یان مانا کردوون، ئەو به سه رهاته یان به سه رهاتی سێ نوینه ری عیسا و، خه لکی شاری (انطاکیه) ته فسیر کردوون، گوایه که خوا ده فه رموی: ﴿وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اتْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِهَاتَيْنِ الْغَلَّةَ لِيَلْزَمَ الْقَرْيَةَ وَبَوَّأْنَا لِلْإِثْمِ إِلَيْنَا﴾ (١١) ﴿١٣﴾.

ئهو خه لکه خه لکی شاری (انطاکیه) بوون و، عیسا ﷺ دوو له هاوه له تابه تیه کانی خوێ که (خواریین) یان پێ گوته راوه، ناردوون بۆ لای خه لکی نه و شاره، به لام که به درویمان داناون، ئنجا یه کێکی دیکه ی سییه میشی به دوا دا ناردوون، گوایه ناوی نه و سێ نوینه ره ش نه وانه بوون: (شَفْعُون، يَوْحَنَّا، بُولُس)،

هەندیکیش گوتووایانە: ناویان: (صَادِق، مَضْذُوق، شَلُوم) بوو، هەندیکیش گوتووایانە: (سَمْعَان، یَحْيَى، بُولس) بوون، هەندیکیش گوتووایانە: دووێکان ناویان: (بَرَناباو بُولس) بوو، سەرەتا ئەوان چوون، دوایی یەکیکی دیکەشیان خراودەتە گەڵ، کە یان (شَلُوم) بوو، یان (سَمْعَان) بوو، یاخود (شَمْعُون) بوو.

شاری (أَنْطَاكِيَّة) ش ئیستا لە تورکیایە و سەر بە لیوای (أسکندرونه) یە، زۆربە ی هەرە زۆری تەفسیرەکان، سێ کەسەکی ئەو بەسەرھاتەیان کە خوا بە (أَصْحَاب الْقَرْيَةِ)، هاوێلانی ناوێدانییە^(١) گەرەکی، شارە قەرەبالغەکی، ناوی بردوون، زۆربە ی توێژەرەوانی قورئان، کە سەرنجی تەفسیرەکانیانم داو، کە زیاتر لە سی (٣٠) تەفسیرم لەبەر دەستە، بۆ ئامادەکانی دەرەکان و بەپیتی توانا سەرنجیان دەدەم، زۆربە ی هەرە زۆریان ئەم ئایەتانەیان وا تەفسیر کردوون، کە شارەکی شاری (أَنْطَاكِيَّة) بوو، ئەو سێش عیسا (عَلَيْهِ السَّلَام) ناردوونی، واتە: لە رۆژگاری عیسادا ئەو ڕووداوە ڕوویداو! سەرەتا ویستم پای زۆربە ی توێژەرەوانی قورئان بیتنم لەبارە ی تەفسیری ئەو ئایەتانەو.

تەوهری دووهم: بەلام (إبن کثیر) لە تەفسیرەکی خۆیدا، کە هەندیکیش دیکەش لە مانا لێکدەرەوانی قورئان، پشتگیری رایەکی ئەویان کردو، لە کاتی تەفسیرکردنی ئەو ئایەتانەدا، سێ بەلگە لەو بارەو دەهێتتەو، کە ئەو رایە راست نیە، ئەو سێ نوێنەر، ئەو سێ ڕەوانەکراو، سێ نوێنەری عیسا (عَلَيْهِ السَّلَام) بووبن و، ناردبنی بۆ لای خەلکی (أَنْطَاكِيَّة)، ئنجا (مَعَايِشُ التَّوَابِل) ی (جمال الدين القاسمي) یش پشتگیری رایەکی (إبن کثیر) دەکات و، سێ بەلگەکانی کە (إبن کثیر) دەیان هێتتەو (جمال الدين القاسمي) پشتگیری رایەکی دەکات، ئەمانەن:

---

(١) (القرية)، وهك زۆر جار گوتوویمان: ئەو چەمك و واتا باوەی ئیستا کە بە گوند و لادێ، دەگوترێ، لە قورئاندا بەو واتایە بەکارنەهاتو، بەلکو بە واتای شاری قەرەبالغ و ناوێدان و کەوڕە بەکارهاتو.

یه ک: پوآله تی نایه ته کان نه وه ده گه یه نې، که نه و سې که سه نیردراوی راس ته وخوی خوا بووېن، نه ک هی عیسا عليه السلام، چونکه خوا ده فهرموې: ﴿وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ (۱۳) إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ ﴿۱۴﴾ که واته: خوا راس ته وخو نه و په وانه کراونه ی ناردوون، نه گهر عیسا ناردبانی، ده فهرموو: عیسا دووانی ناردن و، دواپی سییه میشی به دودا ناردن.

دوو: وه ک له (په یمانی نوې) دا هاتوه، خه لکی (أَنْطَاكِيَّة) پروایان به نوټنه رانی مه سیح هیناوه، (أَنْطَاكِيَّة) یه که مین شار بووه، پروای به مه سیح هیناوه، یه کیکه له چوار شاره گرنگه کانی که (بطاركة) یان لیبوون، (بطاركة) کوې (بطريك) ه، که پینگه یه کی ثایینی نه صرانییه کانه، نه و چوار شاره ش نه مانه ن: (القدس، أنطاكية، الاسكندرية، الرومية) شایانی باسه: شاری (أَنْطَاكِيَّة) نیستاش هه یه و، له (حلب) هوه دوری (۱۰۰ کم) و، له (الاسكندرية) هوه دوری (۶۰ کم) دووره، نه و ش به لکه ی دووهم، چونکه له میژووی نه صرانییه ت دا هاتوه، له کتیبه کانایاندا باسکراوه، که شاری (أنطاكية) یه کیکه له چوار شاره به پیروز دانراوه کانیان و (بطريك) ی تیدا دانیشته.

سې: به سه رهاتی (أَنْطَاكِيَّة) دوا دابه زینی ته وړات بووه، که ژماره یه کی زور له زانایان گوټوویانه: به پیتی نه م نایه ته ی سووړه تی (القصص) که خوا ده فهرموې: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (۱۳) ﴿۱۴﴾ واته: به دلنایای دواپی تیمه کتیبمان به موسادا، دوا ی نه و ی پشینیه کاښان فه وتانندن، که مایه ی بهر چاروونیی بوو بو خه لک و پرتمایي و به زه یی بوو، به لکو په ند وهر بگرن و بیریان بکه ویتته وه، به لې:

به پیتی نه م نایه ته، له دوا دابه زینی ته وړات، هیچ کومه لگایه ک به سزایه کی گشتی نه فه وتیندراوه، چونکه خوا ده فهرموې: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ﴾ (القصص)، دوا ی نه وه سه ده پتسوه کاښان فه وتانندن، کتیبمان به موسادا عليه السلام، که واته: ده گونجی نه م نایه ته بکریته به لکه ی نه وه

- وەك كاتى خۆى لە تەفسیری سوورەتی (القصاص) دا باسمان كردووە - كە لە دواى هاتنى مووسا عليه السلام و دابەزاندنى تەورات بوى، خوا هیچ ئاوەدانىيەكى بە گشتى نەفەوتاندووە، بە تەنكيد بەسەرھاتى (أنطاكية) ش لە دواى دابەزىنى تەورات بوو!

كەواتە: ئەو كە خوا دەفەرموى: ھارپۇن و چرىكەيەكى گەورەمان بۆ ناردن و تەخت بوون، ئەو نابی لەسەردەمى عيسادا عليه السلام بووبى، بەلكو دەبى لە پيش مووساش دا بووبى، (ابن كثير) لە ئەصلدا ئەو خواوەنى ئەو راپەيە، بەلام (جمال الدين القاسمي) ش لە تەفسیرەكەى خۆیدا، لىتى خواستۆتەو^(۱).

تەوهرى ستيەم: كەواتە: راستەر وايە وەك چۆن قورئان بەبى ناوھيتان و ديارىکردنى شارەكەو كاتەكەى، بەسەرھاتەكەى ھيتاوە، واتە: ديارى نەكردووە چ شارێك بوو، كەى بوو؟ فەرمووشیەتى: ئەو سى كەسە، سى لە پيغەمبەرانى خوا بوون، خوا راستەوخۆ ناردوونى، راستەر وايە نيمەش ئايەتەكان ھەر بەو جۆرە تەفسیر بكەين، ئەو بەسەرھاتانەى نەصرانىيەكان لە كتيبەكانى خۆياندا، ھيتاويانن، كە عيسا ھەندىك لە ھەوارىيەكانى ناردوون بۆ ئەم شار و ئەو شار، ئەو ئايەتانە بە پتي ئەو تەفسیر نەكەين، ئەو بەسەرھاتانە بەسەر ئايەتەكاندا، نەچەسپين، چونكە ئايەتەكان نابى بەزۆر ميان پتي با بدرى و، پتيوستە خويان دەلالەت و گەياندنەكەيان چۆنە، ھەر بەو شتوہە تەفسیر بكرين.

نیستاش تفسیری گشتیی ثایه ته کان ده کهین :

خوَا ۞ به پیغه مبه ری خاتم ۞ ده فہ رموی: ۞ وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ ۞، وینہ یہ کیان بۆ بینہ وہ، به سه رها تکیان بۆ بگیڑه وہ، وهك نمونہ ی نه وه که نه گهر خه لك ملکه چ نه بن بۆ په یامی خواو، گوئی نه گری بۆ پیغه مبه رانی خواو، دلسوزی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَٰةُ وَالسَّلَام) بۆ یان به هه ند وه رنه گرن، لیان به هره مهنه نه بن، دواپی تووشی سزا و جهزه به ی خوا دین، له دنیا و له دواپوژدا.

وشه ی (أَصْحَاب) کوی (صاحب) ه، واته: هاو دل، به مانای خاوه نیش دی، که دیاره لیره دا هه ردو و اتیه کان هه لده گری، خاودانی ناوه دانیه که، یاخود هاو دلانی ناوه دانیه که، خه لکی ناوه دانیه که، وشه ی (الْقَرْيَةِ) ش، به شاری قه ره بالغ و ناوه دانیه گه وره ده گوتری، وینہ یہ کیان بۆ بینہ وه که بریتیه له هاو دلانی ناوه دانیه گه وره که.

۞ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ۞، کاتیک که ره وانه کراوه کان، چوونه لای ناوه دانیه که، واته: چوونه لای خه لکه که ی، بۆچی چوون؟ بنگومان بۆ گه یاندنی په یامی خوا، ۞ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ ۞، یاد بکه وه! کاتیک دوو امان بۆ ناردن، دووان له ره وانه کراو امان بۆ ناردن، ۞ فَكَذَّبُوهُمَا ۞، به لام خه لکه که نه وه دووه یان به درو دانان، ۞ فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ ۞، تیمه ش نه وه دوو امان به هیز کردن به سییه میک، واته: پیغه مبه ریکی دیکه ی سییه میشان نارد، که له هه موو قورنندا ته نیا لیره دا هاتوه: سنی له پیغه مبه ران بۆ یه ک ناوه دانیه و شار بچن، به لئی مووسا و هاپوون (عَلَيْهِمَا السَّلَٰةُ وَالسَّلَام) چوون بۆ لای خه لکی میسر، به لام سنی له پیغه مبه ران بنیژدین، ته نیا له م به سه رها ته دا هاتوه.

۞ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ۞، سنی پیغه مبه ره که گوتیان: تیمه بۆ لای تیوه ره وانه کراوین، بۆ لای تیوه نیژدراوین، خوَا ۞ به کورتیی و پوختیی

به سهراته کان ده گيرته وه، كه گوتوويانه: ټيمه بولای ټيوه په وانه كراوين، واته: خوا دواى نه وهى وه حيمى بو ناردووين، بو لای ټيوه په وانه كړدووين، نه وهش په يامه كه يه: هاتووين دلسوزيتان بو بنوټين و... هتد، نه و ورده كاريانه يان به ته نكيد له گه لدا باسكردوون، به لام خوا څنگ به كورتي و پوختي ده يگيرته وه.

﴿قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾، څه لكه كه گوتيان: ټيوه ته نيا مروځيكى وده ك ټيمه، ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ إِلَّا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّكَ﴾، (خواى) خاوهن به زه ييش هيچ شتيكى دانه به زانده، ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ﴾، ټيوه به س درو ده كهن، ننجا كه گوتوويانه: ﴿قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا﴾، پيغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هه رگيز نكووټيان له وه نه كرده، كه مروځي وده څه لكهن، به لكو هه ميشه نه وان جه ختيان له سهر نه وه كړدوته وه: وده كه له سووړه تي (ابراهيم) دا خوا له سهر زمانى تيكراى پيغه مبه ران، روو به گه له كانيان ده فهرموى: ﴿إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ مِثْرًا مِثْلَ بَرَدٍ﴾، يان: كه مروځين وده ټيوه، ماناي وانيه هه ر له ناستى ټيوه داين و، هيچمان له ټيوه زياد نيه، به لكو خوا په يامى بو ناردووين، به لام بېروايان له هه مبه نهى خو ياندا گوتيزيان ژماردوه، هه ميشه نه ياراني پيغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له خو يانه وه ته ماشاي پيغه مبه رانيان كرده، خو يانيان پي هيچ بووه، ننجا گوتوويانه: مروځ ناكونجى نوټنه رى خوا بى و په يامى بو بنيرى، ننجا وده پيشينان گوتوويانه: (دز پيى وايه هه موو كه س دزه)، ټينسانى خراب پيى وايه هه موو كه س خراپه .

﴿قَالُوا رَبَّنَا عَلِّمْنَا لَئِنْ آتَيْنَاكَ لَتَرْسُلُنَا﴾، پيغه مبه ره كان نه و سى پيغه مبه ره (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، وه ټميان دايه وهو گوتيان: په روه دگارمان ده زاننى، به دنيايى ټيمه بولای ټيوه په وانه كراوين، په روه دگارمان ده زاننى، واته: په روه دگارمان شا به دده و چاوديره به سرمانه وه، كه ټيمه له خووه، به ناوى په روه دگار دده قسه ناكه يين، ﴿وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾، ته نيا گه ياندى روون و ناشكراشمان له سهره، واته: دواى نه وهى په يامى خواتان پي راده گه يه نين، ننجا خو تان ته ركدار

(مُكَلَّف)ن و، ئەرك دەكهوێته سەر شانی خۆتان، چاره‌نووسی خۆتان دەكهوێته دەست خۆتان، ئایا په‌یامی خوامان لێ وه‌رده‌گرن و، له‌ دنیادا به‌خته‌وه‌رو له‌ دواړۆڤدا سه‌رفراز ده‌بن؟ یاخود په‌یامی خوا په‌فز ده‌کهن و، له‌ دنیادا تووشی به‌دبه‌ختی و ژین تالیی و، له‌ پۆژی دوا‌ییشدا تووشی سزا و زه‌بری خوا دین؟!

﴿قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ﴾، (خه‌لكه‌كه) گوتیان: (به‌ پێغه‌مبه‌ره‌كانیان) ئێمه‌ به‌هۆی ئێوه‌وه‌ تووشی نه‌گه‌تیی بووین، ﴿لَئِنْ لَّمْ نَنْتَهُوا لَرْجُمُوكُمْ وَاَلَيْسَ لَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، نه‌گه‌ر ده‌ست هه‌لنه‌گرن و واز نه‌هێنن، له‌و قسانه‌ی ده‌یانكه‌ن، له‌و په‌یامه‌ی ده‌یگه‌یه‌نن، به‌دنیایی ئێمه‌ به‌ردبارانتان ده‌کهن و، له‌ ئێمه‌وه‌ نازاریکی به‌ ئیشتان تووش دی، یانی: زۆر خراپ جه‌زه‌ربه‌تان ده‌ده‌ین.

(قَالُوا) سێ پێغه‌مبه‌ره‌كان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) گوتیان: ﴿طَيَّرَكُم مَّعَكُمْ﴾، نه‌گه‌تیی خۆتان به‌ خۆتان‌وه‌یه، نه‌گه‌ر نه‌گه‌تیه‌كتان تووش بووین، نه‌وه‌ هی خۆتان، هی جو‌ری بیرکردنه‌وه‌و کردارو په‌فتاری خراپتان، ﴿إِنْ دُكِّرْتُمْ﴾، ئایا به‌هۆی ئێوه‌وه‌ تووشی نه‌گه‌تیی بوون، كه‌ راستیه‌كانتان بیرتان خراونه‌وه‌و، هۆشیار كراونه‌وه‌؟ ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِكُونَ﴾، وانیه، به‌لكو ئێوه‌ كۆمه‌لیکی زێده‌پۆیكارن، تێپه‌رته‌رن، نه‌گه‌ر نه‌گه‌تیی و نه‌هامه‌تیه‌تان به‌سه‌ره‌هاتین، له‌ نه‌جامی كرده‌وه‌ی زێده‌پۆیكارانه‌و تێپه‌رته‌رانه‌ی خۆتان.

ئنجا نه‌وان له‌و مشتومره‌ دابوون، سێ پێغه‌مبه‌ره‌كان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و خه‌لكی شاره‌كه‌ له‌و وتووێژو مشتومرو شه‌ره‌ قسه‌یه‌دابوون، كه‌ شتیکی دیکه‌ روویدا:

﴿وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَمْعَى﴾، له‌و په‌ری شاره‌وه‌، پیاویك هات، به‌ خێزایی ده‌رۆیی، وشه‌ی (سعی) هه‌م به‌مانای به‌ خێزایی پۆیشتن دی، هه‌م به‌ مانای ئه‌وه‌ دی كه‌سێك به‌ جیددیی به‌ره‌و كاریك بچن، كه‌ ده‌فه‌رمووی: له‌وپه‌ری شاره‌وه‌، واته‌: نه‌و پێیه‌ دووره‌ په‌رچ نه‌بوو له‌به‌رده‌میدا كه‌ نه‌یپړی و، نه‌یه‌ت بۆ

پشتگیرییکردنی پێغه مبه ره كان، په نكه نه وهشی لى وه ربگیرى: به زۆرى خه لكى ده ور به ى شاره كان، نه ك نىو جه ركه كه يان، نه وان په نكه ناماده ى وه رگرتنى هيدا به تى خوايان زياتر بى، له بهر نه وهى زۆر نوقمى رابواردنى ماددى و خوشكو زه رانى و نه بوو ون و، ده وله مه ندى و رابواردنى ناشه رعى ده ست و پى نه به ستوون، ﴿قَالَ يَنْفَرُ أَتَيْعُوا الْمُرْسَلِينَ﴾، بىگومان پياوئى پر وادار بووه^(١)، گوئى: نهى خه لكه كه م! - خه لكى شاره كه بووه خه لكى كو مه لكاهى خوى بووه - بكه ونه شوين ره وان ه كراوه كان، ﴿أَتَيْعُوا مَنْ لَا يَنْفَعُكُمْ أَجْرًا﴾، بكه ونه شوين كه سىك كه كرى و پاداشتان لى داوا ناكات و، هىچ نه ركيكشان ناخاته سه رشان، ﴿وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾، له حا لكدا كه نه وان رى راستگرتووشن، ﴿وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي﴾، چى مه كه نه و كه سه نه په رستم، منى هتا وه ته دى، منى داهتا وه، ﴿وَالَّذِي يُزَيِّجُنِي﴾، به س بو لای وىش ده كه رنه وه؟

نهم شىواز گوړينه، هونه ر نواندنه له قسه كردندا (تَفَنُّنٌ فِي الْكَلَامِ)، يانى: پيشى به خوى ده لى: چى مه، چ شتىك رىگرمه، نه و زاته نه په رستم كه منى هتا وه ته دى، دواى روو ده كاته نه وان و ده لى: بو لای نه وىش ده گيرد رنه وه.

﴿أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً﴾، نايا جكه له و په رستراوانئى دىكه بگرم، په يدا بكه م، هه لىزىرم! ﴿إِنْ يُرِدِ الْكَافِرُ بَضْرًا﴾، نه گهر (خواى) خاوه نى به زه ى، بيه وى زيانئىكم تووش بكات، ﴿لَا تُغْنِي عَنْهُمْ شَيْئًا﴾، (نه هه ر ناتوانن پىگر بن له به رده م زيانكه ياندن و سزادانى خوا دا، به لكو): تا كر دىشان هىچ سوود بىكم پى ناگه به نى، ﴿وَلَا يُغْنِيهِمْ﴾، منىشان پى ده ر باز و قوتار

(١) كه له ته فسىره كاندا ده لىن: ناوى هبىب بووه (حبىب النجار)، وه ك گوتم: بىنا له سه ر نه وهى شاره كه شارى (انطاكية) بووه، سى نوته ره كانى عىسا بوون (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به لام قورنن باسى نه كرده و: ئىمه ش له بهر رۆشناى نه و به سه ره ها ته دا، نه و نا به تانه ته فسىر نه كه بىن باشه ره.

ناکری (له سزای خوا) ﴿إِنِّي إِذَا لَغِيَّ صَلَّلْتُ مَبِينٌ﴾ نه گهر و ابکهم، که واته: من له گومپاییه کی ناشکراو پروون دام.

له کوتاییدا، نهو پیاوه بروداره پایده گهینتی، ده لئی: ﴿إِنِّي إِذَا لَغِيَّ صَلَّلْتُ مَبِينٌ﴾ فَاَسْمَعُونَ﴾، من بروام به پهروه ردگارتان هیناوه، گویم لیبگرن، واته: گوتم بو بگرن، تیرهوش چاوله و پروا پئی هینانه ی من، بکهن، تیرهوش پروا بئین! له کوتاییدا پایده گهینتی و چار دده: من بروام بهو سی پهوانه کراوه ی پهروه ردگارتان هیناوه.

﴿قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ﴾، بیگومان لیره دا چهند قسه یه کی زور قرتینرون، واته: که نهو وایکوت و، بوو به دهمه قالتیان و بووبه دووبه رده کتیان و، نهوان پیلانیان لیکتیرا، دواپی کوشتیان، نجا خوا پئی فرموو: بچو به ههشت، به لام نهو هه مووی قرتیندراوه، یه کسهر هاتوته سهر نه صلی مه به ست، که نهو گوتی: من بروام به پهروه ردگارتان هیناوه گویم بو بگرن، پئی گوترا: بچو به ههشت، نه مه لپی ودرده گیری، که کوشتوو یانهو پئی گوترا: بچو به ههشت، ﴿قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ (له ویرا له به ههشته وه) گوتی: نه ی خوژگه گه له کهم زانیایان، ﴿يَمَّا غَفَرَ لِي رَبِّي﴾، بهوه که پهروه دگارم لپی بور دووم، چاوپوشی لیکردووم، ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ﴾، له ریز لیکراوایشی گیراوم، لیره دا به سهرهاتی نهو سی پیغه مبه ره و، نهو پیاوه که خه لکی شاره که بووه و، پشتگیری له سی پیغه مبه ره که کردوه، له به رانه ر خه لکه که داو هاوکاریان بووه، لیره دا کوتایی دی.

نجا خوا دپته سهر باسی سهره نجامی خه لکی نهو شاره، ده فره رموی: ﴿وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُزِيلِينَ﴾، تیمه له دوا ی خوئی، هیچ سهر بازانیگمان له ناسمانه وه دانه به زانده سهر خه لکه که ی، وشه ی: (جند) که کوی (جندی) ه، مه به ست پئی فریشته کانه، واته: هیچ فریشته به کمان دانه به زانده و، پیشتیش عاده همان نه بووه که فریشته دابه زنین، بو سزادانی نهو خه لک و

ناوه دانیانه که له خوا یاخی دهبن، ﴿إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾ سزادانی نهو
 خه لکه، ته نیا یه که هارژن بوو، ﴿فَإِذَا هُمْ خَجِدُونَ﴾ به کسه ره موویان خاموش
 و تهخت بوون، بئ ههست و خوست و قهره بر بوون، نجا نهوانیشمان بهو
 شیوهیه سزادا، واته: هارژن و چریکه به کی گهوره گرتنی، ﴿يَنْحَشِرُ عَلَى الْعِبَادِ﴾
 نهی داخ و خهفت له سهر بهنده کان، هه ی خهفت و په ژاره بویان! ﴿مَا
 يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ هیچ پیغه به ریکیان بو لا نه چوه، مه گهر
 گالته یان پتکردوه، ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ الْفُرُوقِ أَنْتُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾
 نایا نه یانبینیوه (به چاوی عقل و دل) له پش نهواندا چه ندان سه ده مان
 فهوتاندوون، که نهوان بو لایان ناگه پتتهوه، تازه بوونه به ردی بن گوئی و
 رابردن، جاریکی دیکه نایه نهوه بو ژبانی دنیا، تازه تافیکردنه وهی خو یان دا
 و، کاتی تافیکردنه وه یان به سهر چوو، هه رکس ده رچوو، ده رچوو، هه رکس شیش
 کهوت، کهوت، ﴿وَلَنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدُنَّا مُحْضَرُونَ﴾ هیچ کامیشان نیه مه گهر له
 لامان ناماده کراو دهبن. واته: که نایه نهوه بو دنیا، با دنیایان نهوه نیه تازه
 شوته ون و بزر بین و، جاریکی دیکه نه یه نهوه لامان، به لکو ﴿وَلَنْ كُلُّ لَمَّا﴾
 (إِنْ) به مانای (ما) لابه ره (نافیه) یه، یانی: هیچ کامیان نیه، مه گهر تیکرایان
 له لای تیمه ناماده کراو دهبن، ﴿كُلُّ﴾ هه موویان، (جَمِيعٌ) پتکه وه، ﴿لَدُنَّا مُحْضَرُونَ﴾
 له لای تیمه ناماده کراو دهبن، که مه بهست پتی ناماده کردنیانه بو سزای خوا
 له پوژی دوایدا، واته: هه موویان په لکیشی دوزه ده کرین و، بهر له چوونه
 نیو دوزه، هه موویان په لکیش ده کرین بو گۆره پانی لیرسینه وه و سزاو پاداشت،
 پاشان هه موویان له دوزه خدا ناماده ده کرین.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

وینه هیزانه وه به خه لکی ناوه دانییه که، که خوا دوو پیغه مبه ری بو ناردوون،
دواتر به یه کیکسی دیکه ی سینه م، پشتگیری کردوون، خه لکه که ش بر وایان
پن نه هیناون و، به وه تو مه تباریان کردوون، که مایه ی نه گبه تیین بو یان و،
هه ره شه ی به رد بارانکردن و سزادان و، نازاردانی به تیشیشیان لی کردوون:

خوا ده فرموی: ﴿وَأَضْرِبْ لَمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٧﴾ إِذْ أَرْسَلْنَا
إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٨﴾ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٩﴾ قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَهُكُمْ لَمُرسَلُونَ
﴿٢٠﴾ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٢١﴾ قَالُوا إِنَّا نَطْغُرُ نَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ
وَلَيَسْجُرَّنَّآ عَذَابَ إِلَهٍ ﴿٢٢﴾ قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ
﴿٢٣﴾﴾

شیکردنه وه ی نه م ئایه تانه، له شازده برگه دا:

١- ﴿وَأَضْرِبْ لَمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ﴾، وینه به کیان بو بینه وه، نه و وینه به بریتیه له
هاوه لانی ناوه دانییه که، یان خاوه دانی ناوه دانییه که، نه مه مانایه که ی ناوایه: (اجْعَلْ
أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ وَالْمُرْسَلِينَ إِلَهُيْهِمْ، سُبْحًا لِأَهْلِ مَكَّةَ وَإِذَا لَكَ إِلَهُيْهِمْ)، واته: خه لکی ناوه دانییه
پیغه مبه ره بو لا ره وانه کراوه کانی، بکه به وینه بو خه لکی مه که وه، ره وانه کرانی توش بو
لایان، هه لبه ته نه وه بو به که م دوتراوانیکه که فورنایان پن دوتراوه، نه گهرنا هه موو
نه و خه لک و ناوه دانییه نه ی دیکه ش له سه ر زه وی، به دریزی زه مان و به پانایی زه مین،

با خویان به راورد بکن، له گه ل خه لکی نهو ناوه دانیی و شاره دا، که سی له پیغه مبه رانی خویان بؤلا چوون، نجا په ندیان لی وه ربگرن و، نهو خه لکه وه ک نهوان نه کهن.

نجا خوا ﷻ باس ده کات، به سه ره اته که یان چوون بووه؟

(۲) - ﴿إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ﴾، کاتیک که په وانه کراوه کانیا بؤلا چوون، واته: سی په وانه کراوه کان، سی نیرد راوه کان.

(۳) - ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ﴾، یاد بکه وه! سه ره تا دووا نمان بؤلا په وانه کردن.

(۴) - ﴿فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِشَالِي﴾، به درویان دانان، نیمه ش نهو دووا نه مان به هیژ کردن، پشت نه ستور کردن به سیه میک، (عززنا) خوتند راوی شه ته وه: (عززنا)، به بی گیره (شده)، (التغزیز: الثقیفه والنصر والتکثیر، فالشدد والمخفف معنی)، (عززنا) و (عززنا) هه ردوویان به مانای به هیژ کردن و پشتگرتن و زور کردن، هه ردوویان به ک واتایان هه به، نه مه ش زور به روویی نه وه ده گه به نی، که خوا ﷻ راسته وخو نهو سی پیغه مبه رانه ی ناردوون، چونکه ده فهرموئ: ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِشَالِي﴾، نجا نه گهر عیسا ﷺ ناردبانی، ده فهرموو: ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَسِيحَ اثْنَيْنِ، وَعَزَّزْنَاهُمَا بِثَالِي﴾، به لام خوا فهرموویه تی: نیمه دووا نمان بؤ ناردن، که به درویان دانان، به هیژمان کردن، پشتمان گرتن به پیغه مبه ریکی دیکه ی سیه م (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

(۵) - ﴿فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ﴾، نهو سی پیغه مبه ره (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کوتیان: به دلنایی نیمه بؤ لای یتوه په وانه کراوین.

که ده فهرموئ: ﴿إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ﴾ له جیاتی بفهرموئ: ﴿إِنَّا مُرْسَلُونَ إِلَيْكُمْ﴾ (الجار والمجرور)، که پیشخراوه، بؤ گرنگی پدانه، واته: نیمه بؤ لای یتوه په وانه کراوین و، دیاره خوا گرنگی و بایه خیی به یتوه داوه، بویه نیمه بؤ لای یتوه په وانه کراوین، که واته: فه دری نیعمه تی خوا بزانن، هاتنی نیمه به هه ند بگرن و، په یامی خوامان لی وه ربگرن، چونکه خوا گرنگی و بایه خیی به یتوه داوه.

(۶) ﴿قَالُوا مَا أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا﴾ (خه لکه که) گوتیان: ئیوه ته نیا مروؤئیکن وهک ئیمه، نه مه قسه ی تیکرای نه یارانی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بووه، نکوولیکه ران له پیغه مبه ران، هه میشه نه وه یان به پاساوو بیانوو هیناوه ته وه، که ئیوه ش مروؤئیکن وهک تیمه، پیغه مبه رانیش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) هه میشه جه ختیا ن له وه کردو ته وه، که تیمه ش مروؤئین وهک ئیوه، نه یان گوتوه: تیمه شتیک دیکه ی ن، به لأم نه وان مه به ستیا ن نه وه بووه، که مروؤف شایسته ی نه وه نه یه بکری ته پیغه مبه ری خواو، وه حی و په یامی خو ی بو بئیری، ئنجا نه وانه له هه مبانه ی خو یان دا گو یزیا ن ژماردوه، که ته ماشای خو یانیا ن کردوه: ببیروا، سه رلئیشواو، سه رگه ردا ن، له پرو ی کردارو په فتاره وه ببیزاروو، دا پروو خواوو، لاده رو تاوانبار، گوتوو یانه: مروؤفانی که وهک تیمه - نغرو بوون له گونا هو تاوان و ببیروایی و خراپه دا - که ی شایسته ی نه وه ن خوا بیان کاته نو ئنه ری خو ی؟ وایان زانیوه پیغه مبه رانیش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) هه ر وان، ئنجا ئیتستاش هه ر وایه، ئیتستاش که سانی ک به په راستیی نو ئنه رایه تی پیغه مبه ران ده که ن، که له که ل خه لکیکدا رووبه پروو ده بنه وه، به تایبه تی چینه سیاسییه که، چینه خو شکوزه رانه که، نه وان که بو خو یان سه رگه می خیا نه تن و هه ر خه ریکی حه رام خو ری و زه برو زو رو خراپه ن، وا ده زانن نه وانی ش هه ر وان، ده لئین: نه وانه ته ماحیا ن هه یه له مالی خه لکدا! نه وانه ده یانه هو ی خو یان به سه ر خه لکدا فه رز بکه ن، مه به ستیا ن کورسی و پاره و ده سه لاته، یانی: وهک خو یانیا ن ته ماشا ده که ن و پئوانه یان ده که ن، به شه ر به زو ری وایه، هه میشه (قیاس النفس) ده کات و، خه لک پئوانه ده کاته سه ر خو ی.

(۷) ﴿وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ﴾ (خوا ی) خوا وه ن به زه یی هه چ شتیک دانه به زاندوه، دیا ره نه مه مانای قسه ی ببیروایه کا ن بووه، نه گه رنا نه وان به عه ره یی قسه یان نه کردوه، به لأم به هه ر زما نیک بووه، نه وه واتی هه که یه تی، یانی: خوا ی خوا وه ن به زه یی، هه چ شتیک دانه به زاندوه و هه چ په یامیک نه ناردوه.

(۸) ﴿إِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ﴾ (ئیه وه ش ته نیا درو ده که ن، نه مه پئی ده گوتری: هه لاواردنی خالییکراو (الْإِنشَاءَ الْمُقَرَّبَ)، واته: ئیوه هه چ نا لئین، جکه له درو کردن.

پتغه مبرانیس (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) وه لأمیان دانه وه:

(۹) - ﴿قَالُوا رَبَّنَا عَلِّمْنَا لِنَا إِلَٰهَكَ لِنُرْسِلُوهُ﴾، گوئیان: پهروه ردگارمان ده زانی که تیمه بو لای تیوه پهوانه کراوین، نه م قسه به به سویند داده نری، چونکه به شایه د گرتی خوا به ﷻ له سهر راستی قسه که یان، زور له زانایان ده لاین: نه گهر بلئی: خوا ناگاداره و ده زانی، نه مه به سویند له قه لهم دهری، وه ک سوینده کانی دیکه، نجا کاتیک که سیک نهو قسه به بکات و، به دروش بیکات، دوا بی که فاره تی ده که ویته سهر، به لام نه گهر بشرانی درو ده کات و بی شیلی، نه وه (الیمین الزور) سویندی به دروو ساخته یو، گونا می گه وره تریشه له وهی که سیک سویندیک ده خوا له سهر شتیک، دوا بی یوی دهرده که وتی وانیه و، ده بی که فاره ته که ی بدات.

(۱۰) - ﴿وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ﴾، تیمه ته نیا را که یاندنی پروون و ناشکرمان له سهره، وشه (بلاغ) ناوی چاوک (اسم مصدر) له (أَبْلَغَ)، واته: گه یاندی، کاتیک هه والیک ده گه به ندری.

(۱۱) - ﴿قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ﴾، خه نکه که گوئیان: تیمه به هو ی تیوه وه نه گبه تیمان توو شبو. (التطير): معرفه دلالة الطير على خير أو شر، ثم أطلق على كل حدث يتوهم منه أخذ أنه كان سبباً في لعاق شر) (تطير) له سهر کیشی (تفعل) ه، بو زانی پيشاندانی بالنده به بو چاکه و خرا به، دوا بی بو ههر پروودا ویک که که سیک پی وای، هوکاری نه وه به که ناره حه تی و نه گبه تیه کی به سهر هاتوه، به کاره یتراره، که ده لاین: ﴿إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ﴾، واته: تیمه به هو ی تیوه وه به لاه نه گبه تیمان به سهر هاتوه، یاخود مه به ستیان نه وه بووه، که به هو ی نهو بانگه واز و په یامی تیوه وه، له نیوماندا گرفت و کیشهو ده مه قالی په یدا بووه، راجیایی و نا کوکی په یدا بووه، نه وه ش نه گبه تی پیوه به.

نجا نه وان ههر له سهر قسه ی خو یان به رده وام دهن.

(۱۲) - ﴿لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَرْجُمَنَّكُمْ﴾، نه گهر ده ست هه لنه گرن، به دلنیایی به رد بارانتان ده که ین.

(۱۳) - ﴿وَلِمَسْكُرَتَانَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، لە ئیمەوهش ئازارێکی بە تیشتان پێدەگات! ئنجا ئەو سێ پیغمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، وەلەم دەدەنەوه.

(۱۴) - ﴿قَالُوا طَئِرُكُمْ مَعَكُمْ﴾، گوتیان: نەگەتیی خۆتان بە خۆتانەوهیە، واتە: هۆی نەگەتیی و بێ خێرییە که تان خۆتان، ئەگەر مەبەست پێی نەگەتیی و بێ خێرییەکی هۆکار نەزانراو بێ، ئەگەر مەبەستیش ناکۆکیی و دووبەرەکیی بێ، واتە: خەتاو هەلە ی خۆتانە، لە نێو خۆتاندا ناکۆکیی و دووبەرەکییان لێ پەیدا بوو بە هۆی پەيامی ئیمەوه، شۆین پەيامە که بکهون و گوێی لێبکرن و وەری بکرن، ئەو کاتە پەيامی خوا دەبێتە هۆی تەبابی و بەکەزایی و تۆکمەیی و پێک و پێکی نیتوانان.

(۱۵) - ﴿إِن دُكِّرْتُمْ﴾، نایا بەهۆی ئەوهوه که (راستی) بێرتان خراوه تەوهو نامۆزگاریی کراون، بەهۆی ئەوهوه نەگەتییان تووشبوو؟ (إِن دُكِّرْتُمْ) خۆتندراویشە تەوه: (إِن دُكِّرْتُمْ)، هەر یەك ماناشیان هەیه.

(۱۶) - ﴿بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾، راست ناکەن، بەلکو ئێوه کۆمەلێکی زێدەرۆییکارن، کۆمەلێکی تێبەرێنەرن، واتە: زێدەرۆیی و پێشەدار بووه لە نێو تێودا، که بۆتە ڕاگری تێود، بۆتە سیمای تێود.

ئنجا ئەوه که خێرو شەری مەرووف بە خۆیهوهیەتی، فەرماشتی پیغمبەر ﷺ هەیه دەفەرموێ، خوا لە فەرماشتیکی دا دەفەرموێ:

﴿يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَغْمَالُكُمْ أُخْصِيَهَا لَكُمْ، وَأَوْفَيْكُمْ إِثْمَهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ، فَلَا يُلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ﴾ (أخرجه مسلم: ۲۵۷۷، وابن حبان: ۶۱۹، والحاكم: ۷۱۰۶، وقال: صحيح على شرط الشيخين، عن أبي ذر).

واتە: ئەي بەندەکانم! کردەوهکانی خۆتانن دەیانزۆمێرم، بۆتان سەرژمێر دەکەم، دوایی بەرانبەرە که تان دەدەمەوه (سزا بێ یان پاداشت) ئنجا هەر کەسێک چاکە ی بێنی، با ستایشی خوا بکات و، هەرکەسێ جگە لەوهشی بێنی، با جگە لە خۆی، سەرکۆنە ی کەسی دیکە نەکا، (پەخنە لە کەسی دیکە دەگرێ).

مەسەلە ی دووھ:

لەو پەری شارەو بە خێرای هاتنی پیاوێکی برۆدارو نامۆزگاری کردنی دڵسۆزانە خەڵکە کە، کە شوێن سێ یتەغەمبەرەکان بکەون و، بە لێگە هێناوە و پوخت و بەهێزی لەسەر راستی تەنیا خواپەرستی و پووجه لێی شیرک:

خوادەرمو: ﴿وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَنْفَرُوا أَتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾ أَتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْتَلْكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾ وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٣﴾ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِن يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بَعْضَ أَمْرٍ لَا تُعْنِ عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُقْدِرُونَ ﴿٢٤﴾ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٥﴾ إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٦﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانه، لە دە برگەدا:

١- ﴿وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى﴾، پیاوێک لەو پەری شارەو، لە دووری شارەکەو، هات بە خێرای و گرنکی پێدانهو دەروێشت، وشە (أَقْصَا)، واتە: دور، یانی: ئەو پەری شارەکە، (قَدْ أَمَّ أَقْصَى، وَعَبَّرَ بَيْنَهُ ثَلَاثًا عَلَى الرَّجُلِ)، وشە (أَقْصَى): ئەو پەری، پێشخراوو (یَسْعَى) بەکارهێزارو وەک ستایشکردنی پیاو، پیاوێک لەو پەری شارەکەو، لە دووری شارەو هات بە خێرای و، بە گرنکی پێدانهو دەروێشت.

بێگومان ئەو پیاو، یان هەر بە گەشتنی پەيامی ئەو یتەغەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) برۆای هێناو، یاخود پێشتر برۆدار بوو، بە هۆی شوێنکەوتنی پەيامی یتەغەمبەرێکی دیکە پێش ئەوانەو، کە باس نەکراو، بێگومان نەگەر برۆدار نەبوایە، ئەو هەموو زانیاریانە نەدەبوون و، بەو شێوەیەش لێبروانەو، دڵسۆزانە نەدەهات نامۆزگاری خەڵکە کە بکات، وەک پێشینیان دەلێن: ملی خۆی بخاتە بەر چەقۆ!

(۲) - ﴿قَالَ يَنْفَعُكَ أَنْتُمْ أَلَمْ تَكُنْ﴾، گوئی: ئەی خەلکەم! شۆن پێغه مبه‌ران بکه‌ون، شۆن په‌وانه‌کراوان بکه‌ون، وشه‌ی (أَلَمْ تَكُنْ) (آل) ده‌کە‌ی بۆ ناساندنه‌، به‌لام لێره‌دا مه‌به‌ستی (عه‌د)ه‌، واته‌: شۆن سێ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ بکه‌ون، سێ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ که‌ ده‌زانن کین، شۆنیان بکه‌ون، واته‌: په‌په‌وه‌ییان لێ بکه‌ون و، نه‌وه‌ی پێانه‌ لێیان وه‌بگرن.

(۳) - ﴿أَتَمِعُوا مَنْ لَا يَسْتَكْفِرُ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾، شۆن که‌سێک بکه‌ون که‌ کرێتان لێ داوا ناکات، پاداشتتان لێ داوا ناکات، بارگرانیان ناخاته‌ سه‌رشان و، نه‌وانیش پێی راستگرتوون، واته‌: له‌ لایه‌که‌وه‌ هیچ ئه‌رك و بارگرانیان ناخه‌نه‌ سه‌رو، هیچ چاوه‌روانییه‌کیان لێتان نه‌، پاشان خۆشیان له‌سه‌ر پێی راست، پێی راستگرتوون، نه‌گه‌ر ئێوه‌ شۆنیان بکه‌ون، ئێوه‌ش ده‌خه‌نه‌ سه‌ر پێکه‌ی راست، به‌بێ نه‌وه‌ی هیچ چاوه‌روانییه‌کیان لێتان هه‌بێ.

گوايه‌ نه‌و پیاوه‌ ناوی (حَبِيبُ النَّجَارِ) بووه‌، هه‌ندیک‌یش گوتویه‌: (حبيب بن مُرَّة)، به‌لام له‌ قورئاندا نه‌هاتوه‌، له‌ سونه‌تی پێغه‌مبه‌ریشدا ﷺ ده‌قیکی وا که‌ جێی متمانه‌ بێ، نه‌، نه‌و به‌سه‌رهاته‌ش که‌ زانایان بۆ ته‌فسیری نه‌و ئایه‌تانه‌ به‌کاریان هێناوه‌، زیاتر به‌سه‌رنجدانی کتییی خاوه‌ن کتێبه‌کان بووه‌، وسته‌تویه‌ نه‌و به‌سه‌رهاته‌ به‌سه‌رپێن به‌سه‌ر نه‌و ئایه‌تانه‌دا، یاخود نه‌و ئایه‌تانه‌ به‌سه‌رپێن به‌سه‌ر نه‌و به‌سه‌رهاته‌دا، به‌لام ئێمه‌ به‌بێ به‌لگه‌یه‌کی دڵنیاکه‌ر، بۆمان نه‌ هیچ ئایه‌تیکی قورئان، یان هیچ کۆمه‌له‌ ئایه‌تیکی قورئان، به‌پێی به‌سه‌رهاته‌یکی میژوویی ته‌فسیر بکه‌ین و، نه‌و ئایه‌ته‌ قورئانیانه‌ به‌سه‌رپێن به‌سه‌ر نه‌و به‌سه‌رهاته‌ میژوویه‌دا.

پێشتریش باسمان کرد له‌ مانا گشتیه‌که‌یدا، که‌ ناشگونجی نه‌وه‌ی له‌باره‌ی شاری (أَنطاكیة) وه‌هاتوه‌، که‌ چواره‌مین شاری به‌ پیروژگیراوو گرنگی پێداوه‌ی نه‌صه‌رانییه‌کان بووه‌، چواره‌م شار بووه‌ که‌ سه‌رده‌می خۆی (بطریق)ی تیدا

دانیشتوه، که پتکه په کی گه وړی زانایان و مشورخوړانی نه صرانیی بووه و هه په، ناگوښی به سهر نایه ته کاند ا جتبه جی بکری و، نایه ته کان به سهر نه و شاره داو خه لکی نه و شاره دا ناچه سپن، خه لکی نه و شاره سزا نه دراو و نه مازانیوه له میژوودا، شتی وا بوویت، به لکو نه و شاره شاریکی گرنگی پیدراو به پیروژگراوی نه صرانییه کان بووه.

نجا نه و پیاوه له سهر ناموژگاریی خو ی به رده وام ده بی:

۴- ﴿وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي﴾، نایا چیمه نه و که سه نه په رستم که منی هیتاوه ته دی؟ (مَا لِيَ) (مَا) بۆ پرسیار کردنه (مَا) (استفهامیه)، (مَا لِيَ) یانی: (وَمَا يَكُونُ لِي فِي حَالٍ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي، أَيَّ شَيْءٍ يَمْتَعْنِي مِنْ عِبَادَةِ الْخَالِقِ)، واته: چیمه و چ شتیکم بۆ ده بی له حالیکه دا نه و که سه نه په رستم که هیتاومیه دی؟ یانی: چی رنګرمه که به دیه پته ری خو م به رستم؟

۵- ﴿وَالَيْهِ تَرْجَعُونَ﴾، ته نیا بۆ لای ویش، ده گپ رتنه وه، بهس بۆ لای نه و به دیه پته رده ش، ده گپ رتنه وه، نه مه لیره دا هو شداریی پندانیکه، که تیره سهره نجام ده چنه وه بۆ لای وی، به لآم بۆ په رستم که به خو ی ده لئ، بۆ نه وه ی پرویان تینه کات، بلئ: بۆچی نه و په روه ردگار ناپه رستن و، نه و به دیه پته رده ناپه رستن که په یدای کردوون؟ به خو ی ده لئ: بۆچی نه و په روه ردگار نه په رستم، چ شتی رنګرمه، چ شتی وام لیده کات، نه و په روه دگارو به دیه پته رده نه په رستم که په یدای کردووم؟ به لآم ناگادار بن بۆ لای ویش ده گپ رتنه وه، نه مه وده گوتراوه: (تَعْرِضُ بِهِمْ) له بهر راهاویشته بۆ نه وان، به کناره پئ گوتنیانه، که بزائن نیوه سهره نجام بۆ لای وی ده چنه وه.

۶- ﴿أَتَأْخُذُ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا﴾، نایا جگه له و په رستراوایتیکی دیکه هه لبرترم! (الْإِتْخَاذُ: الْفِعَالُ مِنْ أَخَذَ وَهُوَ التَّأَوَّلُ)، (إِتْخَاذُ) له سهر کیشی (إِفْتِعَالُ)، له (أَخَذَ) وه، گرتن، (إِتْخَاذُ) بریتیه له گرتن شتی که به سهرنج دانه وه، به هه لبردارنه وه، به لیخه فتانه وه، (أَخَذَ) به مانای (تَتَأَوَّلُ) و ده ست پتکه یاندنه، به لآم (إِتْخَاذُ) نه وه په که ینسان به گرنگی پندانه وه شتی که

بگری، واته: چ شَتِک وام لَیدِه کات جگه لهو، جگه له خوا، په راستراوانیکی دیکه هه لَبْزِیږم! نهم (ءَاتَخِذْ) دوو هه مزه (ا)ی ههن، هه مزه ی په که میان (هَمَزَةُ الْاِسْتِفْهَامِ الْاِنْکَارِ) هه مزه یه بۆ پرسیارکردنی نکوولیلکه رانه، پرسیارکردنی نکوولیلکه رانه ش، وه لَمه که ی له نَیو خویدایه، یانی: (لَا اَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ اِلَهَةً) جگه لهو په رستراوانی دیکه ناگرم، هه مزه ی دووه میشیان (اَتَّخِذْ) هی کرداره که یه و نه سلویه.

(۷) - ﴿اِنْ يُّرِدَنَّ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا﴾، نه گهر (خوای) به به زه یی بیهوئ زیانیکم لئ بدات، تکا کرد کردنی وان (هی په رستراوه کان) هیچ شَتِک سوو دم پیناگه یهنئ، بیگومان خوا ی به به زه یی به هوئ هاو به ش بۆ په یداکردنی و نه په رستنی و تاوان و لادانه وه، زیان له مروف ددات، نه گهر نا خوا ی به به زه یی ﴿لَا﴾، ههر به زه یی و لوتف و که په می لئ چاوه پری ده کری، به لَم وه ک پشینانی خو مان ده لئین: [فلانکه س بۆ خوئ داری داووته ده ست فلانکه س]، واته: بۆ خوئ به رانه ره که ی ناچار کردوه لئی بدا و زبانی پئ بگه یهنئ، نجا نهو پیاوه مسولمانه ش ده لئ: نه گهر خوا ی به به زه یی بیهوئ زیانم لئ بدات، واته: به هوئ بی پروایی و خراپه کاریمه وه.

﴿لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا﴾، تکا کردنی نهو په رستراوانه، که له جیاق خوا هه لیانده بژیرم، هیچ سوو دیکم پئ ناگه یهنئ، یانی: تکا کردنی نهوان له لای خوا، سوو دم پئ ناگه یهنئ، گومانیشی تیدانیه له پوژری دوا یی دا هیچ که س بی مؤله قی خوا تکاناکات، به لَم گرمان نهو په رستراوانه تکاش بکه ن، بی سوو ده.

(۸) - ﴿وَلَا يُغْنُونِ﴾، هه روه ها ده ربازیشم نا که ن، پرزگاریشم نا که ن، واته: نهو په رستراوانه نه ک ههر هیچیان به ده ست نیه، به لکو ته نانه ت تکا کردنیشیان له لای خوا به ده ست نیهو، ناشتوانن ده ربازم بکه ن له سزای خوا.

(۹) - ﴿اِنَّ اِيَّايَ لَیْ سَلَّلَ مِیْنِ﴾، {که واته: نه گهر جگه له خوا، په رستراوانیکی دیکه هه لَبْزِیږم، بۆ به ندایه تیی بۆ کردن} بیگومان نه وکاته له گومراییه کی ناشکرا دام.

نهمه وه لَمی پرسیارکردنه نکوولیلکه رانه که یه: (ءَاتَّخِذْ مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً)!!

١٠- ﴿إِذْ ءَامَنْتَ بِرَبِّكَمْ فَاسْمِعُونِ﴾، من بڕوام بە پەروەردگارتان هێناوه، ئنجا گویم بۆ بگرن.

لێره دا دووباره سەرنجیان ڕاده کێشێتهوه، بۆ نهوه که نهو خوايهی نهو بڕوای پێهێناوه، وهك چۆن پەروەردگاری نهوه، پەروەردگاری نهوانیشه، ﴿إِذْ ءَامَنْتَ بِرَبِّكَمْ﴾، من بڕوام بە پەروەردگارتان هێناوه، نهیگوتوه: (آمَنْتُ بِرَبِّي)، هەرچهنده پەروەردگاری خوشيهتی، به لām دهيهوێ وێژدانیان وه خه بهریتنی و هۆشیاریان بکاتهوه، که خوا خاوهن و پەروەردگارو مشوورخۆری ئیوهیه.

﴿فَاسْمِعُونِ﴾، گویم بۆ بگرن، ئەمه راگه یاندنی ئیمان هێنانه که یهقی به دهنگی بهرزو، داوای لیکردوون که لیتی تێگهن و، په یامه که ی وه بگرن، داوایشی لیکردوون که ئاگادار بن له بڕوا هێنانی وی، نهك به منجه منج و له ژیر لێوه وه بڕوا بیتنی، به لکو به دهنگی بهرز و، به دهنگی زوڵال ئیمان و بڕوا هێنان و مسوڵمانه تیه که ی خۆی راگه یاندوه.

كۈرتە باسنىك

ھەلۋىستى جوامىزانەى ئەو پىاۋە برۋادارە لە پازدە برگەدا

ئەگەر تەماشى بگەين ئەو پىاۋە برۋادارە، خوا ﷻ لەم چەند ئايەتە كۈرتەدا، پازدە (۱۵) ھەلۋىستى لى باس دەكات، كە ھەموويان زۆر جىيى سەرنجىن:

۱- ﴿وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ﴾، لەوپەرى شارەو ھاتو، واتە: لە دوورى شارەو ھاتو، كە پەنگە ئەو ئەمەزەش بى بۆ ئەو، كە سائىك كە لە قەراغ و كەنارى شارەكاندا دەژىن، لەبەر ئەوئى تۈانا و ئىمكانىيەتيان نى، لە ئىو جەرگەى شاردا بژىن، واتە: تۈاناي ماددىي و دەستپۇشتوويان كەمتر، بە زۆرىي وا، ئەوانەى كە لە دامىن شارەكاندا دەژىن، خەلكى كەمدەست و تەنگدەست و نەدارن، ئەوانە كۆسپ و لەمپەر لەبەردەمياندا بۆ برۋاھىتان بە پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بۆ بەندايەتتى بۆ خوا، كەمترن يان ھەر نىن، بۆيە تاسانتر دەتۈانن دلى خۇيان بۆ ھىدايەتتى خوا بگەنەو، ھەروەھا ئەوئى لى وەردەگىرى: لەبەر ئەوئى دوورە دەست بوو و لەوپەرى شار بوو، بە زەحمەتى ئەزانىو بى بۆ پشتگىرىي كەردنى ئەو پىغەمبەرانە.

۲- ﴿رَجُلٌ﴾، پىاۋىك، كە ھەندىك لە زاناپان گوتوويانە: (رَجُلٌ) بەلى بە ماناي پىاۋە، بەلام يانى: مەروۇكى مەردو جوامىزو بوئر، مەسەلەكە بەس ئەو ئەبوو نىر بى.

۳- ﴿يَسْعَى﴾، (سعى) بىرىتە لە بە خىرايى و گرنگىي پىندانەو پۇشتىن و بە خەم لىخواردنەو ھەركەت كەردن بەرەو شىك.

۴- ﴿يَقْوَرُ﴾، ئەى خەلكەكەم! مەروۇ كاتتى خەلك و كۆمەلگەى خۇى دەدوئىتى، پىتۈستە بەو شىۋەيە بىاندوئىتى كە دلىان و ھەستىان بىجوولتىن، تىيان بگەيەنتى كە منىش يەككىم لە ئىو، منىش ئەندامىكەم لە خۇتان و، ئىوئى كۆمەلگاۋ خەلكى خۇمن، بۆيە زىانى ئىو زىانى مەو، قازانجى ئىوئى قازانجى مە.

٥- ﴿اَتَّبِعُوا اَلْمُرْسَلِينَ﴾، شوێن پەوانە کراوە کان بکەون، شوێن ئەو سێ پیغەمبەرانیە بکەون، کە لەلایەن خواوە بۆ لاتان پەوان کراون.

٦- ﴿اَتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ اَجْرًا﴾، شوێن کەسێک بکەون، کە کرێتان لێ داوا ناکات، هیچ چاوەروانییەکی لێتان نیە، هیچ تەماعێکی لە مāl و سامانی تێوەدا نیە.

٧- ﴿وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾، لە حاڵیکیشدا کە ئەوان پێی راستگرتوون، واتە: لەسەر پێیەکی راستن، ئەوان تێوە بۆ کوێرە پێ و پێچکەبەک و، هەلەت و هەلدیرێک بانگ ناکەن، بەلکو بۆ راستە شەقامێک بانگتان دەکەن.

٨- ﴿وَمَا لِيَ لَا اَعْبُدَ الَّذِي فَطَرَنِي﴾، چیمە ئەو زاتە نەپەرستم کە منی هێناوەتە دی؟
لە راستیییدا تەنیا پەیداکەر (فَاطِر) و دروستکەر (خَالِق) و پەرورەدگار (رَب)، شایستەیی ئەوەیە، مەرۆف بەندایەتی بۆ بکات، ئەگەرنا ئەوانی دیکە، یان وەک خۆتن، کە مەرۆفەکانن، یان لە خوار خۆتەوێدن، کە شتەکانن.

٩- ﴿وَالْيَوْمَ تُرْجَعُونَ﴾، تەنیا بۆ لای ویش دەگیرێنەوه، لێرەدا سەرنجیان پادەکیشتی، بۆ ئەوە کە بزائن کە سەرەنجام بزائن چۆن دەچنەوه و دەبرێنەوه بۆلای خوا؟!

١٠- ﴿اَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ اِلَهَةً﴾، نایا جگە لەو پەرستراوانێکی دیکە هەلبژێرم؟!

یانی: شتێکی زۆر نالۆژیکیی و بێ مانایە، کە جگە لە خوای بەدیھێنەری پەرورەدگار بپەرستێ!

١١- ﴿اِنْ يَرِدِ اِلَيْكَ اِلَهًا مِثْلُ مَا نَعْبُدُ﴾، ئەگەر خوای بەبەزەیی بیهوێ زیاتیکم لێ بدات، تکا کردنی ئەوان هیچ سوودێکم پێ ناکەبەن و ناشتوانن دەرばزم بکەن، کەواتە: ئەو پەرستراوانە هیچ کارە و بێ کەلەن.

١٢- ﴿اِنَّ اِيَّايَ اِذَا لَبَّيْ صَلَّيْتُ مِثْلَ﴾، بەدڵنیایی ئەگەر من وا بکەم، لە گومراییەکی ڕوون و ناشکرا دام، کەواتە: تێوە ئیستا لە گومرایی دان و، منیش ئەگەر وەک تێوە بکەم، لە

گومرایدا ده‌بم، به‌لام خوی ده‌پاریزی له‌وهی پێیان بلن: ١٣ تیه له گومرای دان، ده‌لن: نه‌گهر من وابکه‌م له گومرایدا ده‌بم، نه‌و پیاوه زۆر به سه‌لیقه بووه، خوی له هه‌ر وشه‌و ته‌عبیرێک پاراسته‌، که دلی ته‌وانه‌ی پێ پرهنجی و هه‌ستیان بریندار بکات، هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که مه‌زنده‌ی نه‌وه‌یان لیده‌کری سه‌غله‌تیان بکاو، دلیان بریندار بکات، بردوونیه سه‌ر خوی، نالن: (اتَّخِذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً)، ده‌لن: ﴿أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً﴾، نایا جگه له خوا په‌رستراوانیکی دیکه هه‌لبژیتم! دوا‌یی نالن: (إِنْ يُدْرِكُمْ الرَّحْمَنُ بِغَيْرِ)، ده‌لن: ﴿إِنْ يُدْرِكِ الرَّحْمَنُ﴾، نه‌گهر خوای به‌زه‌یی بیه‌وی زیانیکم لن بدات، نالن: له تیه‌و، دوا‌یی نالن: (لَا تُغْنِ عَنْكُمْ شَفَاعَتُكُمْ شَيْئًا)، ده‌لن: ﴿لَا تُغْنِي عَنْكُمْ شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُفِيدُونِ﴾، تکا‌کردنی نه‌و په‌رستراوانه‌ی، که جگه له‌خوا بیانپه‌رستم، هیچ سوودیکم پێ ناگه‌یه‌نی و ده‌ربازیشم نا‌کا، دوا‌یی نالن: (إِنَّكُمْ إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ)، ده‌لن: ﴿إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، نه‌گهر وابکه‌م، که‌واته: له گومراییه‌کی نا‌شکرا‌دا ده‌بم.

١٣ نجا که نه‌وانیش وایان‌کردوه، که‌واته: نه‌وانیش له گومرایدان، به‌لام نه‌و قسه‌یه رێک به‌ده‌م و چاویان دا نا‌دات، به‌لکو هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که مه‌زنده‌ی نه‌وه‌یان لیده‌کری، دلیان نا‌زاری پێ بکا و، دلیان پرووشینتی، خوی ده‌کات به‌ دو‌یتراو.

١٣- ﴿إِذَا مَسَّتِ بِرَبِّكُمْ﴾، به‌ دلناییی من پروام به په‌روه‌ردگارتان هیناوه، گوتم لی‌بکرن، پروام به په‌روه‌ردگارتان هیناوه‌و، په‌روه‌ردگاره‌که هی نه‌ویشه، به‌لام بۆچی ده‌لن: په‌روه‌ردگارتان؟ واته: نه‌وه په‌روه‌ردگاری تیه‌ویه، خاوه‌نی تیه‌ویه، به‌خێوکه‌ری تیه‌ویه، ده‌تا‌نزیینتی، ده‌تا‌غریزتی، بزێوتان ده‌دات، مشورتان لێ ده‌خوا، که‌واته: وه‌ک چۆن من پروام پێته‌ناوه، تیه‌وه‌ش پروا بیتن، به‌ خاوه‌ن و په‌روه‌ردگاری خۆتان.

١٤- ﴿فَاسْمَعُونِ﴾، گوتم لێ بکرن، نه‌مه‌ش را‌گه‌یاندن و نا‌شکرا‌کردنی ئیمان هینانه‌که‌به‌تی.

١٥- وا پنده‌چن نه‌و پیاوه پروا‌دا‌ره‌ دوا‌ی نا‌شکرا‌کردنی ئیمان‌ه‌که‌ی، کو‌ژرابی و خرابیته‌ نێو

بههشتهوه، سیاقه که وا دهگهیهنی، ئنجا له بههشتهوهش دلسۆزیی بۆ خه لکه که ی ده نوینی و ده لی: ﴿بَلَّيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾ ﴿٢١﴾ بِمَا عَفَّرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمَكْرُمِينَ ﴿٢٢﴾، ئه ی خۆزگه! که له که م، زانیایان که پهروه ردگارم لیم بوردهوه، منیشی له پێژلێکیراوان گیراوه.

لهوێشهوه چاکه یان بۆ به ئاوات دهخوازی، ئینسانی بروادار بهو شیوهیه، ئهوان کوشتوو یانهو سزایان داوه، په یامی خویان لێ وهرنه گرتوه، نارهتیه تیان کردوه، که چی ئه وه له بهههشتیشهوه خیریان بۆ به ئاوات دهخوازی!!

مهسه لهی سینه م:

فرموولیکرانی نهو پیاوه دلسوزو فیداکاره بو چوونه بههشت و، خوزگه
خواستنی به پیزانیسی خه لکه که ی، به لیسوردان و ریزلیگریانی له لایه ن خوی
پهروه دگاره وه:

خو ده فرموی: ﴿قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ بِمَا غَفَر لِي رَبِّي
وَجَعَلَ لِي مِنَ الْمَكْرَمِينَ ﴿١٧﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایه ته، له سنی برگه دا:

١- ﴿قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ﴾، گوترا: بچو بههشتن، دوی نه وهی گوتی: ﴿إِنِّي ءَمِنْتُ
بِرَبِّكُمْ فَأَسْمَعُونَ﴾، من بروام به پهروه دگارتان هیناوه گویم لیبرن! به کسه ر خوا پتی
ده فرموی: ﴿ادْخُلِ الْجَنَّةَ﴾، بچو بههشت، ئنجا چۆن وا به کت و پیری؟ هه رچه نده
رپی تیده چن بلین، نه وان بروایان نه هیناوه، هه ر که سه به رپی خۆیدا رۆشیت، دواپی
ته مه نی کرد و وه فاتی کردو کوچی دواپی کردو پتی گوترا: بچو بههشت، ده گونجی
تاوا لیک بدرته وه.

به لام زیاتر وا پنده چن هه ر که نهو گوتویه تی: من بروام به پهروه دگارتان
هیناوه، گویتان لیم بن! به کسه ر نه وان کوشتیبتیان، نه وان که هه ر شه له
پتغمه به ره کان بکه ن، به ردبارانیان بکه ن، بیکومان پیاویک له خۆیان به و شیوه به
زۆر به پروونی و به راشکاوپی بلن: بروام به و سنی پتغمه به رانه هیناوه، ئنجا
نه گه ر ده سه لاتیان به سه ر سنی پتغمه به ره که ش دا نه بووبی و، ده ستیان لن
پاراستن، به دنیایی ده سه لاتیان به سه ر نهو پیاوه هاوشاریه که ی خۆیاندا
بووه، بۆیه وا پنده چن کوشتیبتیان، هه رچه نده له ئایه ته که دا باس نه کراوه و،
به کسه ر دوی نه وهی نهو پرواهتیانی خۆی راگه یاند و گوتی: گویتان لیم بن،
پتی گوتراوه: بچو بههشت، به لام نهو رسته به لئی وه رده گیری که کوشتیبتیان

و بە شەھیدىيى دىنای بە جىت ھىشتىن، چونكە يەكسەر دواى پاگە ياندەنەكەى پىيى بگوتىرى: بچۆ بەھەشتى، ئەمە لىيى وەردەگىرىي كە دەستبە جىت ئەوانىش كوشىتتىيان و، يەكسەر پرووحەكەى، خواى پەرورەدگار فەرمانى پىكردوۋە، يان لە لاىەن فرىشتەكانەوہ پىيگوتراوہ: بچۆ بەھەشت.

(۲) - ﴿قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي﴾، گوتى: ئەى خۆزگە! خەلكەكەم دەيانزانى بەوہ كە پەرورەدگارم لىم خۆشبووہ.

كە دەفەرەمۆي: ﴿يَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ﴾، (مَنْ يَعْلَمُونَ مَعْنَى يُخْبِرُونَ، بِسَبَبِ دُخُولِ بَاءٍ عَلَى مَفْعُولٍ يَعْلَمُونَ، لِأَنَّهُ لَا مَطْمَعَ فِي أَنْ يَخْضَلَ لَهُمْ عِلْمٌ بِذَلِكَ)، وشەى: (يَعْلَمُونَ)، ماناى (يُخْبِرُونَ) ھەوالىيان پىن بدرىي خراوہتە نىو، بەھۆى ئەوہوہ كە (ب) چۆتە سەر بەركارى (يَعْلَمُونَ)، چونكە تەمايان نىە زانىيارىيان لەوبارەوہ بۆ پەيدابى.

﴿يَا غَفَرُ لِي﴾، بەوہ كە پەرورەدگارم لىم خۆشبووہ، دەلتى: (مَا مَضَرِيَّةَ أَيُّ بِغُفْرَانٍ رَبِّي، وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ)، أَيُّ: وَجَعَلَنِي إِيَّايَ مِنَ الْمُكْرَمِينَ، (ما) چاۋگىيە، يانى: خۆزگە خەلكەكەم بەلىبورنى پەرورەدگارم بۆم و، گىرپانى بۆم لە رىز لىگىراۋانىيان دەزانى و، ھەوالىيان پىدەدرا.

(۳) - ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ﴾ (خۆزگە خەلكەكەم دەيانزانى و ھەوالىيان پىدەدرا، بەوہى كە پەرورەدگارم چاۋ پۆشىي لىكردوۋم) ھەرۋەھا لە رىز لىگىراۋانى گىراۋم، بۆيەش ئەوہ بە خۆزگە دەخوازى، چونكە ھىچ ئومىدىكى نىە، كە زانىيارىيان لەوبارەوہ پىن بگا، مەگەر پەرورەدگارى ئەو ھەوالە بگەيەنئەوہ بەوان، ياخود بە گەلانى دىكەى دواى ئەوان.

ئەمە لىيى وەردەگىرىي: كە چوونە بەھەشت، ئەوى پىن ئاگا نەكردوہ لە ھالى خەلكەكەى و، بۆى بە ناۋات خواستوۋن، كە خەلكەكەى بە ھال و بالى ئەو بزەنن، تاكو ئەوانىش ەكەى بگەن، لەوئىشەوہ بۆى بە خۆزگە نەخواستوۋن، خوا لەنىۋىيان بەرى، يان شانازىيان بە سەردا بىكات، بلىن: من چوومە بەھەشتى!

چۈنكى ئىنسانى بىرۋادار ھەمىشە خىرخىزۋە بۇ خەلەك، دىسۆزە بۇ خەلەك، با خەلەك قەدرى وىش نەگرن، ۋە دىسۆزىيەشى نەبىنن، بەلام ئەو لەبەر ئەوان دىسۆز نىيە، كە پاداشتى بدەنەۋە، بەلكو لەبەر خوا دىسۆزە بۇ خەلەك، ۋە خواش پىتى دەزانى.

بەرىزان!

ئىچا ئەۋە زۆر گرنگە، كە ئىمە لە مامەلەمان لەگەل خەلەك، ھەمىشە خوا بىبىنن، خەلەك نەبىنن، بەۋ واتايە كە چاۋەروانىيمان لە خەلەك نەبىن، ۋە بە بەرانبەر شت بۇ خەلەك نەكەين، ئەگەر بە بەرانبەر كار بۇ خەلەك بىكەين، ۋە خەلەكش بىن ۋەفا ۋ پىنەزان ۋ سىلە بوو، ئىدى نابىن چاكەيان لەگەلدا بىكەين! بەلام ئەگەر كارت بۇ خوا كرد، خوا ھەمىشە سوپاسگوزارەۋ، ھەمىشەش بە چاكەي مەۋقەكان دەزانى.

شىخ عبدالقادىرى گەيلانىش زۆر جوانى گوتۈە:

(كونوا مع الحق بلا خلق، ومع الخلق بلا نفس) واتە: لەگەل خوادابىن بەبىن خەلەك، ۋە لەگەل خەلەكش دابىن بەبىن نەفس.

يانى: لە مامەلەتان لە خزمەت خوادا، لە ژىر كاريگەرىي خەلەك دا مەبن، ۋە لە مامەلەشتان لەگەل خەلەك لەژىر كاريگەرىي نەفس (ۋ ئارەزوۋ ناشەرىيەكانى) دا ھەبن.

مەسەلەى چوارەم:

پاگەياندنى ئەو راستىيە، كە خواى بالادەست بۆ سزادانى ئەو خەلكە ياخيەى ئەو شارە، هېچ سەرياز (فرىشتە)ى لە ئاسمانەوہ دانەبەزاندوون، بەلكو تەنيا يەك ھارژن و نەعرەتەى بەھىز بەس بووہ، بۆ خامۆش كردن و بېر كردنيان:

خوادرەموى: ﴿وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ (۲۸) ﴿إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَنِيدُونَ﴾ (۲۹) ﴿﴾

شىكردنەوہى ئەم دەو ئايەتە، لە چوار بەرگەدا:

(۱) - ﴿وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ﴾، ئىمە لە دواى خوئى، داماننەبەزاندە سەر خەلكەكەى، هېچ سەربازانىك لە ئاسمانەوہ.

(۲) - ﴿وَمَا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾، ھەرودەھا عادەتیشمان نەبوو، دابەزەنەربىن، كە فرىشتان دابەزەنەين بۆ سزادانى گەلە ياخيەكان.

(۳) - ﴿إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾، ھۆكارى سزادانى خەلكى ئەو ئاوەدانىيە، ئەو شارە، تەنيا يەك ھارژن و چرىكە بوو.

(۴) - ﴿فَإِذَا هُمْ خَنِيدُونَ﴾، يەكسەر ھەموويان كۆپر خامۆش و خەفە بوون، قەدەر بوون. ئەگەر سەرنج بەدەين، ئىرەدا سق جارەن وشەى (من)، ھاتوہ: ﴿مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ﴾،

أ- (من)، لە (مِنْ بَعْدِهِ) دا، زىاد كراوہ بۆ جەختكردنەوہى پەيوەستبوونى كات و كارى نىوكات (ظرف و مَظَرُوف)، يانى: لە دەستپىكى دواى ويەوہ، هېچ فرىشتەمان دانەبەزاندن.

ب- (من) لە (مِنْ جُنْدٍ) دا، بۆ بەشيك (تَبْعِيض) ە، يانى: هېچ جۆرە فرىشتەو سەربازىكەمان لە ئاسمانەوہ دانەبەزاند، نەكەم نەزۆر.

ج- (مَنْ) سَيِّهَم (مَنْ) السَّمَاءَ، له (مَنْ) ده ستييكردن (ابتدائية) يه، ياني: كه سهره تايه كه يان له ناسمانه وه بيته خوار.

وشهى ﴿صَيِّهَم﴾، وهك جارى ديكهش گوتومانه، ياني: هارژنيك، چريكه يهك، كه ده فهرموئى: ﴿صَيِّهَم وَجَدَ﴾، نه مه بؤ جه ختكردنه وهى نه وه يه كه ته نيا يهك هارژن بووه، (صَيِّهَم) ش واته: ده نكيكي به هيز، نه عره ته، هارژن، ده نكيكي ناسايى، كه بيته هؤى له رزينه وه زهوى و بيته هؤى مردن و كه ر بوونى نهو خه لكه، كه به دنيايى ده نكي زور قه به و گه وه، هه موو نهو ده رهاويستانه ي ده بن.

كه پيشتر ده فهرموئى: ﴿وَمَا كُنَّا مُزِلِينَ﴾، تيمه دابه زينه ريش نه بووين، ياني: عاده همان نه بووه، فريستان له ناسمان دابه زنين، بؤ گه لانى رابردوو تاكو بيانفه و تين، نه ته عبيره نه وه ده گه يه نى، كه له به بن بردنى گه له ياخييه كان، له وه كه مترو بچووكتره كه خوا فريستان دابه زنين، به لكو يهك ده نكي گه وه وه يهك هارژن چريكه ي گه وه ريان بهس بووه، كه تهخت بن، به لكو هه نديك له گه له كان، خوا به با له به ينى بردوون و پيويستيان به چريكهش نه بووه، ياخود زهويان له ژيردا پوچووه، ياخود به ئاو خنكاون، ياخود به بلتسه (صاعقه) يهك كه له ناسمانه وه هاتوه، فه و تاوون.

﴿فَإِنَّا هُمْ خَالِدُونَ﴾، (إِذَا)، (إِذَا) (فُجَائِيَةً) يه، واته: به خيرايبى كتوپر تهخت بوون، خاموش بوون، ﴿خَالِدُونَ﴾، (الْخُمُودُ: انْطَفَاءُ النَّارِ، اسْتَعْيَرَ لِلْمَوْتِ بَعْدَ الْحَيَاةِ الْمَلِيئَةِ بِالنَّشَاطِ)، وشهى (خُمُود) له نه سلدا ده گوتري: (خَمَدَتِ النَّارُ أَي: طَفِئَتْ) واته: ئاگره كه كوژايه وه، به لام لي ره دا وشهى (خُمُود) خواراوه ته وه بؤ مردن، وهك چؤن ئاگر تاكو بلتسه ي به رز ده بيته وه، به كارده هينري بؤ سووتاندنى شت و بؤ برزاندن و ... هتد، به لام دواى نه وه ئاگره كه خاموش ده بن، ته نيا خو له ميتشيكى لى ده ميتته وه، نه وانيش بهو شيويه، دواى جموجول و چالاكيى

و هاتن و چوونیکى زۆر، دواى نه وهى نه و هارژن و چریکه یه گرتنى، خاموش بوون، وهك ناگريك كه دهكوژته وه و بلیسه ی نامینن، وهك له بیدی کوپى په بیعه لهوباره وه له شیعریكى دا ده لئ:

(وَمَا الْمَرْءُ إِلَّا كَالشَّهَابِ وَضُوْهُ ... يَغُوْرُ زَمَادًا بَعْدَ إِذْ هُوَ سَاطِعٌ).

واته: مرقوف ته نیا وهك بلیسه یهك و پرووناکیه که یه تی، ده بته خو له میش دواى نه وهى دره وشاوه بووهو، به رز بوته وه و جموجولی بووه.

(الرّمّاشري) وهك (الْقُرطبي) له تهفسیره که ی خو ی دا^(۱) لئی خواستۆته وه، ده لئ: خوا ﷺ بۆ خه لکی نه و شاره که بر وایان به و سى پیغه مبه رانه نه هیناوه، فه رموو یه تی: پتویستی نه کرد سه ر بازان دابه زینین و فریشتان بنترین، به لام بۆ پیغه مبه رى خاته م ﷺ، له سووپه تی (الأحزاب) نایه تی ژماره (۹) دا ده فه رموی: ﴿فَازْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُودًا لَّمْ تَرَوْهَا﴾، بایه کی به هیز و سه ر بازانیک که نه تانده بینین، دامانه زاننده سه ر دوژمنه کان، له سووپه تی (آل عمران) یش نایه تی (۱۲۴) دا ده فه رموی: ﴿يُكَلِّفُوا الْغِيْرَ مِنَ الْمَلِكِكُوْهُ مُزَلِيْنَ﴾، دیسان هه ر له سووپه تی (آل عمران) له نایه تی (۱۲۵) دا، ده فه رموی: ﴿يُخَمِّسُوْهُ الْغِيْرَ مِنَ الْمَلِكِكُوْهُ مُسَوِّمِيْنَ﴾، ئنجا نه مه وهك پزلیگرته بۆ پیغه مبه ر ﷺ و بۆ نۆمه ته ی پیغه مبه ر ﷺ، که له کاته ناسکه کاند و له قوناغه دژواره کاند، فریشته کانی دابه زاندوون، بۆ پشتگیری کردنی ئیمانداران، بۆ جهنگکردن و ترس خسته ئیو دلی دوژمن و ناحهزه کانیان.

مهسه لهی پتجه م و کوتای:

ئەو بەندانی، ئەو مروفانە ی گالته یان بە پتجه مبه رانیان کردو، شایستە ی خەفەت و پەشیمانین، خوا گە لێک کۆمە لگە ی پتشیووی فەوتاندوون، کە دەبوایە پەندیان لێ وەر بگرن و، بێگومان سەرجه میان لە قیامەتدا، لەو شوێنە ی خوا بۆی دیاری کردوون، کۆدە کرێنە وەو نامادە دە کرێن کە دۆزەخە:

خوا دە فەرموێ: ﴿يَحْزَنُ عَلَى الْآبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٠﴾ أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٣١﴾ وَلَنْ كُلُّ لَمَّا جُمِعَ لَدُنَّا مُحْضَرُونَ ﴿٣٢﴾﴾

شیکردنە وە ی ئەم ئایە تانە، لە پینچ برگە دا:

١- ﴿يَحْزَنُ عَلَى الْآبَادِ﴾، ئە ی داخ و خەفەت لە سەر بەندە کان! (یا: حَرْفٌ بَدَاءٍ لِمُجَرَّدِ الثَّنِيَّةِ عَلَى خَطَرٍ مَا بَعْدَهُ)، (یا) پیتی بانگکردنە، بە لām لێرە دا تە نیا بۆ ناگادارکردنە وە یە، لە مە ترسی ئە وە ی لە دوا یە وە دێ، ﴿يَحْزَنُ عَلَى الْآبَادِ﴾، وشە ی: (حَسْرَةٌ)، بریتیە لە زۆر پەشیمانینی تێکە ل لە گە ل بە تە نگە وە بوون، لە سەر ئە وە کە سوودێک لە دەست دە چێ، بە ر ژە وە ندییە ک دە فەوتێ، ئە ی داخ و خەفەت بۆ بەندە کان! کە ئە و خێرو چاکە یان لە دەست خۆیاندا، کە شوێن پتجه مبه ران بکەون.

٢- ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ (ئە مە روونکردنە وە ی ئە و شتە یە کە خەفەتە کە ی لێ دە خورێ) هیچ پتجه مبه رێکیان بۆ نە هاو، مە گەر گالته یان پێکدو، ئە ی داخ و خەفەت بۆ ئە وان، ئە و پتجه مبه رانە، ئە و پەوانە کراوانە، خوا بۆی ناردوون، کە چ ی لە جیاتی ئە وە ی پە بامی خۆیان لێ وەر بگرن و، پێ زیان لێ بگرن و تە قدیریان بکەن، گالته یان پێکدوون، کە دە فەرموێ: ﴿يَحْزَنُ عَلَى الْآبَادِ﴾، مە بە ست لە بانگکردن (ندە) لێرە دا، نامادە بوونی بانگکراو دە کە یە، واتە: ئە ی حە سە رە ت و داخ و خەفەت، ئێ ستا

کاتنه وهره، ئیستا کاتی نهوه به بیتی بو ئهو مروفانهی ههر کات پیغه مبه ریکی خویان بو هاتبن، گالته یان پیکردوه، له جیاتی نهوه پیزی لیگرن و په یامی خوای لی وهر بگرن!

(۳) - ﴿الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ كَرَّمَ أَهْلَكُنَا قَلْبُهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾، نایا نه یانیوه، له پیش وان دا چه ندان سه ده مان فه وتاندوون! نه یانی نیوه به چاوی سهر، نه گهر به شوینه واره کانیا دا بگه پرن، یاخود به چاوی عه قل و دل، نه گهر میژوو ته ماشا بکه ن و موتالا بکه ن.

(کَرَّمَ) لهره دا، (کَرَّمَی) (خَبَرِيَّة) به، بو زوری به کار دی، یانی: له پیش نه واندا زور سه ده مان فه وتاندوون، واته: لهو خه لکانه ی له سه ده کاند ده زیان، وشه ی (قُرُون) یانی: ماوه یه که له کات (۷۰-۱۰۰) سأل که سأل کان پیکه وه ن و، خه لکینک که لهو سه دانه دا زیان، فه وتاندمان.

(۴) - ﴿أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾، که نه وان بو لایان ناگه پرنه وه، بو لایان ناگه پرنه وه، یانی: پویشتن و تاوه و ناو چوون، تافیکردنه وه ی خویانداو پویشتن، به لام به داخوه که له تافیکردنه وه که دا کهوتن، جاریکی دیکه ش ناگه پرنه وه بو لایان، ناگه پرنه وه بو دنیا، که جاریکی دیکه شانس ی خویان تافیکه نه وه، خوا یه کجار شانس ی تافیکردنه وه به مروقان ده دات.

(۵) - ﴿وَلَنْ كُلَّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾، به دلنیا یی هه مووشیان ویکرا له لامان ناماده کراوه ده بن.

ئهم نایه ته موباره که به دوو جوړ ماناده کری:

أ- (إِنْ) لابه ره (نافیه) بی و، (لَمَّا) به مانای (إِلَّا) بن، به مجوره: (وَلَنْ كُلَّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ): هیچ کامیان نیه، مه گهر ویکرا له لامان ناماده کراوه ده بن.

ب- (إِنْ) (مُخَفَّفَةٌ مِنَ الْمُثْقَلَةِ) بو جه ختکردنه وه، به به لگه ی هه بوونی (ل) ی سهر (لَمَّا) نه گهر به گیره داری (مُشَدَّدٌ) ی نه خویندر پته وه، که نهو جوړه خویندر نه وه به شی هاتوه، یانی: بیکومان هه موویان ویکرا، له لامان ناماده کراوه ده بن.

ئنجا که دهفهرموئی: ﴿وَلَنْ كُلُّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾، واته: به دنیای
 ههموویان ویکرا لهلامان ناماده دهکرتن، ﴿كُلُّ﴾ بۆ ههموویه، ﴿جَمِيعٌ﴾ یش بۆ
 ویکراهه، جاری وایه ههموویان ناماده دهکرتن، به لام نه که پیکهوه، به لام که
 دهفهرموئی: ﴿جَمِيعٌ﴾، واته: پیکهوهش، ههموویان و پیکهوهش ویکرا، له لامان
 ناماده دهکرتن، واته: له ناماده کردنه که یان له کاتی جیاوازو، له شوینی جیاوازا
 نابن، به لکو ویکرا ده بی و لیه که شوین دا ده بی، لهو شوینه دا که خوا ﴿لَنْ﴾
 بۆ دیاری کردون.

هه لبه ته لیره دا خوا ﴿لَنْ﴾ به گیرانه وی نهو به سه رهاته، یاسابه کی گشتی خوی
 راده که به نی که نهو خه لکه ی، نهو ناوه دانیه ی نهو سی پتغه مبه ره ی بۆ چوون و
 پیمان بپروا بوون و بروایان پینه هینان، پتوسی نه کرد خوا فریشته یان بۆ دابه زنی،
 به لکو به هارژن و چریکه به که ههموویان ته ختکردن، هه روه ها که لانی دیکه ش
 به هه مان شیوه، دوا یی دهفهرموئی: ﴿يَحْضَرُهُ عَلَى الْعِبَادِ﴾، نه ی داخ و خه فته
 بۆ به نده کان، ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، هه یچ پتغه مبه رکیان بۆ
 نه هاته وه، مه گه ر گالته یان پیکردوه، ﴿أَلَمْ يَرَوْا كَرَاهِكُنَا مِنْهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾، نایا
 نه یان بینه وه له پیش نه وان دا چه ندان سه ده مان فه وتان دوون، چه ندان کومه لکه مان
 فه وتان دوون: ﴿أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾، که بۆلایان ناگه رتته وه وه ههموویان تیکرا و
 ویکرا، له لامان ناماده ده بن، که واته: بزنان ههمووتان پۆژیک دی له خزمه ت خوا،
 لهو شوینه دا که خوا ﴿لَنْ﴾ بۆ دیاری کردون، کۆ ده کرتنه وه، ئنجا بزنان به چ
 روویه که وه ده چنه وه خزمه ت خوا!

کۆتایی ته فسیری نه م نایه ته موباره کانه، به م شیعره دینینه وه که ده لی:

وَلَوْ أَنَا إِذَا مَا مِتْنَا نُرْكَنَا ... لَكَانَ الْمَوْتُ رَاحَةً كُلِّ حَيٍّ

وَلَكِنَّا إِذَا مِتْنَا بُعِثْنَا ... وَنُسْأَلُ بَعْدَهَا عَنْ كُلِّ شَيْءٍ.

واته: ئەگەر ئیمە که دەمردین، وازمان لى هتندرابایه، ئەوکاتە مردن ئاسوودەیی دەبوو بۆ هەر زیندووێک، بەلام دواى ئەوێ دەمرین، زیندوو دەکرێنەو، دواى ئەوێش لە هەموو شتێک لیما دەپێچرێتەو دەپرسرێتەو.

بە تابیەت بۆ بابای بێپروا و خراپەکار، مردن هەر ئاواتیکە و دەبن بێخوای، وەک خوای پەرورەدگار لە سوورەتی (النبا) ئایەتی (٤٠) دا دەفەرموی: ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ إِنِّي إِنِّي كُنتُ مِنْكُمْ﴾، کافر لە پۆزى دوایدا دەلى: خۆزگە گلى بوومایه، بیکومان که بۆتەوێ خۆل، ئەگەر زیندوو نەکرێتەو، زۆری قازانجە، هەلبەتە پڕوادران زەرەریانە، بەلام بێپروایان و خراپەکاران زۆریان قازانجە، چونکە تووشى سزا و جەزە بە نابن و تازە دەپۆن، بەلام بۆ ئەوان وانیە، بەلکو زیندوو دەکرێنەو، لیان دەپرسرێتەو، تووشى سزا و جەزەبەى خواش دەبن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمَدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

❖ درسی سیّہم ❖

پيناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه نايه ته کانی: (٣٣-٤٧) ده گريته خو‌ی، واته: پازده (١٥) نايه ت، که تيدا خوا ژماره يه که له نيشانه کانی په روډه دگار تتي و بالاده ستی خو‌ی، وه که به لگه له سه ر په کتايی له په ر س تراو تتي دا، هه رو ه ها به لگه ش له سه ر زيندو و کرانه وهو، هه بوونی پاداشت و سزا، ده خاته پروو، که ده توانين بلتين چوار نيشانه‌ی سه ره کين:

١- زيندو و کرانه وهی زه مين، به پروه که و کشتو کال و ميوه جات و کاني و سه ر چاو ده کان.

٢- به دواي يکه داهاتنی شه و گارو روژگار، به بن نه وهی له و سيستمه‌ی خوا بو داناون، لابده ن.

٣- خوړو مانگ و، پاش و پتش نه کردنيان له يه کدی و، سووړانه وهی خوړو مانگ و زه وی، هه ر کاميکيان له خولگه‌ی خویدا.

٤- په خستیرانی که شتي نوح عليه السلام، بو ده ر باز کردنی نه و مرو فانه‌ی که له خرمه ت نوو حدا پروايان هينا بوو، هه رو ه ها سه ر جه م که شتي و پا پوره کانی دیکه، بو بارو سوارو گواستنه وهی مرو فانه کان.

پاشان باسی هه لو يستی خراب و که لله په فانه‌ی بي پروايان کراوه، له به ران به ر فسه‌ی خي رداو، له به ران به ر نيشانه کانی خواو نايه ته کانیداو، له به ران به ر ناموزگار يي کرانياندا، به به خشين، له پتاوی خوا به خسه ردا.

﴿وَأَيُّهُمْ لَمْ يَأْمُرْ بِالْعَمَلِ وَالْعَمَلِ وَالْعَمَلِ وَالْعَمَلِ﴾
 ﴿وَأَيُّهُمْ لَمْ يَأْمُرْ بِالْعَمَلِ وَالْعَمَلِ وَالْعَمَلِ وَالْعَمَلِ﴾
 ﴿وَأَيُّهُمْ لَمْ يَأْمُرْ بِالْعَمَلِ وَالْعَمَلِ وَالْعَمَلِ وَالْعَمَلِ﴾
 ﴿وَأَيُّهُمْ لَمْ يَأْمُرْ بِالْعَمَلِ وَالْعَمَلِ وَالْعَمَلِ وَالْعَمَلِ﴾

أَيُّدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَآيَةٌ لَهُمْ الْيَلَّ سَلَخٌ مِنْهُ النَّهَارُ إِذَا هُمْ يُقِيلُونَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْشُونِ الْقَدِيرِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الْيَلُّ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٤٠﴾ وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْهُورِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ نِجْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤٣﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٤٤﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٤٥﴾ وَمَا نُنَبِّئُكُمْ مِنْ مَّائَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا مَا رَفَعْنَا رَأْفِكُمْ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطِعِم مِّنْ لَّوْنِئَاءَ اللَّهِ اطَّعِمُوهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٧﴾

مانای ده قافو ده قی نابته کان

{نیشانه به کی دیکه ش بو (به رچا و پو و نی و دل نیایی) وان، (له باره ی به کتایی خواو زیند و کرانه وه بانه وه)، زهوی مردوویه، زیند و و مان کرده وه، دانه و ئله (ی جورا و جور) مان تیدا پروانده، که لیتی ده خوون ﴿٣٥﴾ هه روه ها باخ و په زه (جورا و جور ه کان) مان له دره خته کانی خورماو تری تیدا (له زه ویدا) پروانده وون، له کانی و سه رچا وه کانی شمان ته قانده وونه وه و ده ره تیا وون ﴿٣٦﴾ تاکو له به روه به ره مه که ی و، له وه ش که به ده ستی خو یان ده یکه ن، (به ره مه ی دیتن و دروستیده که ن) بخوون ثابا هه ر سو پاسگو زاری (بو خوا) ناکه ن؟ ﴿٣٧﴾ ننجا پاکیی بو ئه و که سه ی که هه مو و جو و ته کانی دروست کرد وون، له وه ی زهوی ده پرویتن و له خو یان، له وه ش که نایزانن ﴿٣٨﴾ هه روه ها نیشانه به کی دیکه ش بو ئه وان، شه و گاره، که پوژگاری

لې دادە پىن، يەكسەر دەكەونە تارىكايىەو (۳۷) خۇرىش (لە نىشانەكانى خوايە)،
 بەرەو مەنزىلگا (و جىژوان)ى خۇي دەپوات، ئەوۋە ئەندازەگىرىيى (خوایی) زالى
 زاناىە (۳۸) چەند شويىتىك، (مەنزىلگايەك) یشمان، بە ئەندازە بۇ مانگ داناون،
 تاكو (لە كۆتايى دا) وەك لقى (وشك و) چەماوۋى ھىشووۋى خورماي كۆنى لىدى
 (وەك دەمە داسىك) (۳۹) نە خۇر بۇي دەلوۋى بگاتە مانگ و، نە شەوگارىش پىش
 پۇزگار دەكەوۋى، ھەر كامىكيان لە سوورگەيەكى (تايەت بە خۇيدا) مەلە دەكات
 (و ھاتوچۇ دەكات) (۴۰) نىشانەيەكى دىكەش بۇ وان (لەسەر پەرورەدگار تىيى
 خوا)، ئەوۋەيە كە (لە كاتى تۇفانى نووحد)، وەچەكەيانمان لە كەشتىيە پرەكەدا
 ھەلگرت (و دەر بازمان كردن لە تۇفانەكە) (۴۱) ھەرۋەھا ئامپازى دىكەي وىنەي
 ئەو (كەشتىيە) مان بۇ دروستكردوون، كە سوارى بن (چ لە كەشتىيە و پاپۇرەكانى
 دەريا، چ لە ھۆكارەكانى دىكەي بارو سوارى وشكانىي) (۴۲) ئەگەر بىشانەوۋى
 نغرويان دەكەين، نىجا ھىچ لە فرىا ھاتوونكيان نابى، (كە نەھىلى نغرو بن
 و بکەونە پەلەقازەو، قوتارىش ناكرىن (دوای كەوتنە مەترسىيى خنكانەو) (۴۳)
 مەگەر بەھوۋى بەزەيەكەوۋە لە تىمەوۋەو، بۇ بەھرەمەند كردن (لە ژيانى دنيا)
 تاكو كاتىكى كەم (۴۴) ئەگەر پىشيان بگوترى: (بە بىپروايان)، پارىز لەوۋە بکەن
 كە لە پىش دەستەكانتەنەوۋەيەو لەدواتانەوۋەيە، بەلكو بەزەيىتان لەگەل بنوئىرى
 (لە لاىەن خواوۋە، گوۋى بەو قسەيە نادەن) (۴۵) ھىچ ئايەتكيشيان بۇ نايەت لە
 ئايەتەكانى پەرورەدگاريان، مەگەر پىشتى تىدەكەن (۴۶) ئەگەر پىشيان بگوترى:
 لەوۋى خوا بۇيوى داون، بىخشن، ئەوانەي بىپروان بەوانەي بپروايان ھىناوۋە،
 دەلىن: ئايا خۇراك بەدەينە كەسىك، كە ئەگەر خوا ويستباي خۇراكى پىدەدا؟
 ئىوۋە تەنيا لە گومپايەكى ئاشكرا دان (۴۷).

شېكىردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان

(حَبَّ): (الْحَبُّ وَالْحَبَّةُ: يُقَالُ فِي الْحِنْطَةِ وَالشَّعِيرِ وَنَحْوِهِمَا مِنَ الْمَطْعُمَاتِ، وَالْحَبُّ وَالْحَبَّةُ فِي بُزُورِ الرِّيَاحِينِ)، وشەي (حَبِّ) كە ناۋى كۆيە، ناۋى (جىنس)ە، (حَبَّة) يانى: دەنك بۇ تاكىكە، ئەمە بۇ گەنم و جۇۋ وئەي ئەوان، (ئىسك، نۆك، ماش ھەرزى و بىرىج و ... ھتد) لە خواردەمەنىيەكان بەكاردەھىندى، وشەي (حَبِّ) ناۋى كۆيەو (حَبَّة) ناۋى تاكىكە، ئەۋىش ھەر بە ماناى دەنك دى، بەلام بۇ تۈۋى سەۋزەو گۈل و گياكان، بەكاردەھىندى.

(سَلَخَ): (السَّلَخُ: نَزَعُ جِلْدِ الْخَيْوَانِ، وَسَلَخَ الشَّهْرُ وَأَسْلَخَ)، (سَلَخَ) بىرىتە لە كەۋلكردن، داپىنى پىستى ئاژدە، (جەستەي ئاژدە) كە لە نىۋ كەۋلەكەي دەھىترتە دەرى، پىنى دەگوتى: كەۋل كرا، كەۋلەكەي لى داپىرا ھەروەھا وشەي (سَلَخَ)، بۇ تىپەپىنى مانگىش دەگوتى، دەگوتى (سَلَخَ الشَّهْرُ) مانگەكە تىپەپى، (وَأَسْلَخَ) ئەمىش (مطاوع)ى (سَلَخَ)يە، ۋەك (كَسَرَتْ الرُّجَاجَةُ فَاَنْكَسَرَ)، شوۋشەكەم شكاند، شوۋشەكەش قىۋۋلى شكاندى كىرد، شكا.

(مُظْلِمُونَ): (أَظْلَمَ فُلَانٌ، خَصَلَ فِي ظُلْمَةٍ) فلانكەس چوۋە نىۋ تارىكىي، كەۋاتە: (مُظْلِمُونَ)، دەچنە نىۋ تارىكىي و تارىكىيتان بەسەردا دىت.

(الْمُسْتَقَرَّ لَهَا): بەرەو شوپىتك كە لىنى سەقامگىر دەپى، دەگوتى: (اِسْتَقَرَّ فُلَانٌ، إِذَا تَعَزَّى الْقَرَارَ، وَالْمُسْتَقَرُّ: مَكَانُ الْقَرَارِ أَوْ زَمَانُهُ)، (اِسْتَقَرَّ فُلَانٌ)، كەسىك بخەفتى لە شوپىتك كە لىنى نىشتەجى بى، (مُسْتَقَرَّ)، ھەم بۇ شوپى تىدا سەقامگىر بوون و، ھەم بۇ كاتى تىدا سەقامگىر بوون و راۋەستان، بەكاردەھىندى.

(مَنَازِلَ): (جَمْعُ مَنْزِلَةٍ وَمَنْزِلٌ، وَالْمَنْزِلَةُ: الرُّبُوبَةُ، وَالْمَنْزِلُ: الْمَسَارُ وَالْمَذَارُ لِلْقَمَرِ، (مَنَازِلَ) كۆى (مَنْزِلَةً)يە يانى: پلەو پىگە، ھەروەھا كۆى (مَنْزِلَ)يشە، كە

بەکار دەهێنێ بۆ ئەو قۆناغانە ی مانگ پێیاندا تێدەپەڕێ، لە ماوەی مانگێکدا،
واتە: (قَمَر) لە ماوەی مانگ (شهر) یک دا پێیاندا تێپەڕ دەبێ.

کەواتە: (مُزِلَّة) بە مانای پێگە و پلە دێ و (مَنْزِل) یش بە مانای ئەو سوورگە یە
دێ، یان ئەو شوێنە دێ مانگ لە کاتی سوورپاڵەوێ خۆی بە دەوری زەویدا،
کە بە مانگێک تەواوی دەکات، پێیاندا ڕەت دەبێ.

(كَالْمُجْرِمِ): (وَالْعُرْجُونِ: الْعُودُ الَّذِي تُغْرِغُهُ النَّخْلَةُ فَيَكُونُ الثَّمَرُ فِي مُنْتَهَاهِ، وَهُوَ
الَّذِي يَنْقَى مُنْصِلًا بِالنَّخْلَةِ بَعْدَ قَطْعِ الْكِبَاسَةِ مِنْهُ، وَهِيَ مُجْتَمَعُ أَغْوَادِ الثَّمَرِ)،
(عُرْجُونٌ) واتە: لقه دارخورما، ئەوێ کە دارخورما دەری دەکات و هیشووێ
خورمایە کە لە کۆتاییە کیدا دەبێ، دواي ئەوێ (کِبَاسَة) ی لێ دەبەردێ، (کِبَاسَة)
ش ئەو بک و شوێنە یە کە هیشووێ خورمایە کانی پێوێ پە یوێ ستن و لێی کۆدەبنەوێ.
واتە: (کِبَاسَة) بریتیه لەو شوێنە ی کە دوايی هیشووێ کان لێی جیا دەبنەوێ، ئەو
هەر بە دارخورمایە کەوێ دە مینێتەوێ.

(الْقَدِيرُ): (الْبَالِي)، کۆن، شتێک کاتی بە سەردا تێپەڕیبێ.

(مُذْرِكٌ): بیکاتن، پێی بکات، (الإِذْرَاكُ وَاللِّحَاقُ: الْوُضُولُ إِلَى الْبُعْثَةِ)، (إِذْرَاكٌ وَلِحَاقٌ)
بریتیه لە گە یشتن بەو شتە ی بە نامانج گیراوە.

(فَالَيْكَ): (الْفَلَكَ: الدَّابَّةُ الْمَفْرُوضَةُ فِي الْخَلَاءِ الْجَوِّيِّ لِسَرِّ أَحَدِ الْكَوَاكِبِ، سَيْرٌ مُطَرِّداً
لَا يَجِدُ غَنَةً، وشە ی: (فَلَكَ) بریتیه لەو بازنە یە کە گریمانه کراوێ (ئە گە رنا لە
فەزادا سوورگە کان شتیکی بەر جەستە نین، بە لکو بە گریمانه دادەنرێن) لەو بازنە
گریمانه یە لە بۆشایی هەوا دا دانراوێ و گریمانه کراوێ، بۆ رۆ یشتن یە کێک لە
خړۆکە کان بە شیوێ یە کێ بەر دەوام کە لەو شوێنە لانه دات.

واتە: بۆ وێنە کە زەوی بە دەوری خۆردا دە خولێتەوێ، رێو شوێنێک گریمانه
کراوێ، هەروەها مانگ کە بە دەوری زەویدا دە خولێتەوێ، هەروەها خۆر کە
بە دەوری دالی ڕاوە ستاودا، دە خولێتەوێ و هەتا کۆتایی.

(سَبَّحُوا): واتە: مەلە دەکەن، (سَبَّحَ فِي الْمَاءِ، وَالْمَوَاءِ: جری) (سَبَّحَ) هەم بۆ نێو هەوا، هەم بۆ نێو ئاو، شتیک پێیدا برۆا، پێی دەگوترێ (سَبَّحَ)، واتە: رۆیشت.

(ذُرِّيَّتَهُمْ): رۆلەکانیان، وەچە کەیان، (الذُّرِّيَّةُ: النُّسْل) وەچە، تۆرەمە.

یانی: ئەوانە ی دوایی وەچە ی مروّفایەتیان لێ پەیدا بوو.

(الْمَلِكِ الْمَسْحُورِ): (السَّفِينَةُ الْمَمْلُوءَةُ، وَالْمَقْصُودُ بِهَا سَفِينَةُ نُوحٍ)، کەشتیە پرەکە، کە مەبەست پێی کەشتیی نووحە.

(صَرِيحٌ): (وَالصَّرِيحُ: الصَّارِخُ وَهُوَ الْمُسْتَعِجِلُ الْمُسْتَعِجِلُ، جَاءَهُمُ الصَّرِيحُ، أَيْ الْمَنْكُوبُ الْمُسْتَعِجِلُ)^(١)، (صَارِخٌ) کەستیکە هاوار دەکا، خەڵک لە فریای بێ و داوی یارمەتی دەکا، هەروەها (صَرِيحٌ) یەش بە هەمان شێوە، (فَعِيلٌ وَ فاعِلٌ)، هەردووکیان یەك و اتایان هەیە، (الْمَنْكُوبُ الْمُسْتَعِجِلُ)، بەلا تێدراویکی هاوارکەر، کەواتە: ﴿فَلَا صَرِيحٌ لَهُمْ﴾، کەستیک نیه هاواریان بۆ بکا، بۆ ئەوەی کەستیک لە فریایان بێ.

(يُفْذَرُونَ): واتە: پرزگار ناکرێن، دەر باز ناکرێن، (وَالْإِنْشَاءُ: الْإِنْشَاءُ مِنَ الْمَاءِ)^(٢) لێرەدا مەبەست پێی دەر هێنانەو هیه لە ئاو، بۆ ئەوەی ئەو کەسە نەخنکێ.

(١) التحرير والتنوير: ج٣، ٣٢، ص٢٩.

(٢) هەمان سەرچاوە.

مانای گشتی نایه تهاکان

خوا وَإِنَّ له م پازده (۱۵) نایه تی سووږه تی (یس) دا، نایه تهاکانی (۳۳-۴۷)، له زوږه یاندا چهند به لکه و نیشانه یه کی دیکه، که له هه مان کاتدا نیعمه ت و چاکه ی خواشن له ژبانی مروږدا، وه ک به لکه له سه ر یه کتایی و له سه ر سیفه ت به رزی و په روه ردگار یتیی و مشوور غوږ یتیی خو، له ژبانی مروږدا، ده خاته ږوو.

سه ر هتا باسی نشینگه که مان (زه وی) ده کات و ده فهرموئ:

وَإِنَّ له م أَنَّ الارض المینه ﴿﴾ نیشانه یه کی دیکه بو ټهوان، زه وی مردوو یه، واته: زه ویه کی وشک، زه ویه کی بی ږووه ک، که هیچ شیناو ردی له سه ر نه ماوه، ﴿﴾ اخیته ﴿﴾ که ټمه نهو زه ویه مردوو، نهو زه ویه بی شینایی و سه وزایه مان زیندو کرده و، به ته نکید به وه که خوا ﴿﴾ له ناسمانه وه ناوی دابه زاندو ته سه ری، له شیوه ی به فرو باران و ته زردها، ﴿﴾ واخرجا منها حبا منه ﴿﴾ یا کون ﴿﴾، هه روه ها دانه ویله به کمان تیدا دهره ټناوه، که لئی ده خو، وشه ی (حب) دانه ویله، (حب) ناوی کوپه، تاکه که ی (حبه) یه، واته: دهنک، به کوردیی دانه ویله ده گو ترئ، ټنجا که غه، جوپه، نیسکه، ماشه به هه ردو جوړی سپی و ږه شیوه، برنجه، هه رزنه، هه موو نهو شتانه ی دیکه یه که مروږ ده یانچینی، دواپی وه ک زادو زه خیره ټیان به هره مه ند ده بی، بوپه ش ده فهرموئ: ﴿﴾ فینه ﴿﴾ یا کون ﴿﴾، له و دانه ویله به ده خو، ﴿﴾ وجعلنا فیها جنت من نخیل وأعناب ﴿﴾، هه روه ها له زه وییدا چهندان باخ له دارخورماو تریمان تیدا گیرا و، ﴿﴾ وفجرنا فیها من العیون ﴿﴾، دیسان له چهندان کانی و سه رچاوه مان تیدا ته قاندوونه وه.

وشه ی (تفجیر) له فوراندا که به کارها توه، که له سووږه تی (الإنسان) یشدا هاتوه، له نایه تی (۶) دا ده فهرموئ: ﴿﴾ یفجرنا تفجیرا ﴿﴾، بریتیه له دهرقولینی ناو

به ته‌کان، که‌واته: ﴿وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ﴾ چه‌ندان کانیی و سه‌راوه‌مان تیدا ده‌رفولاندوون له زه‌ویدا، بۆچی؟

﴿لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ﴾، ئەم (ل) ه ده‌گونجی لامی هۆکار (لام العلة) بئی، یانی: بۆیه واما‌نکردوه، تا‌کو له به‌رو میوه‌که‌ی بخۆن و، له‌وه‌ی ده‌سته‌کانیشیان دروستی ده‌که‌ن، له به‌ره‌می ئەو دانه‌وێڵه‌و میوه‌جاتانه بخۆن، ﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾، ئایا سوپاس‌گوزاری نا‌که‌ن!

ده‌ش‌گونجی ئەم (ل) ه، (لام العاقبة) لامی سه‌ره‌نجام، بئی، وه‌ك له سووره‌تی (القصص)، خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَالنَّقَطَةُ ءَالُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا﴾، دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ون و شوێن‌که‌وتووانی ئەو تابووت و صندوو‌قه‌ی مووسای کۆرپه‌له‌ی تیدا‌بوو، هه‌لیان‌گرت‌ه‌وه، تا‌کو سه‌ره‌نجام بۆیان بئی به‌ دوژمن و مایه‌ی خه‌م و خه‌فه‌ت، بۆیه‌ش ده‌گوتری: (ل) ی (لی‌کون لهم‌ عدوًّا وحزنًا) (لام العاقبة) یه، چون‌که به‌ ته‌ن‌کید فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی بۆ ئەوه هه‌لیان نه‌گرت‌ه‌وه، وای لیتی، به‌لام سه‌ره‌نجامه‌که‌ی وای لیهات.

ئنجالێره‌ش دپسان:

أ- ده‌گونجی بَلَّتَيْن: خوای په‌روه‌ردگار بۆیه ئەو شتانه‌ی له زه‌ویدا پواندن، تا‌کو خه‌لك لێیان بخۆن، راسته‌وخۆ لێیان بخۆن و، ئەوه‌ی ده‌ستیشیان ده‌ستکاری ده‌کات، له به‌ره‌می دانه‌وێڵه‌و میوه‌کان بخۆن.

ب- یاخود که سه‌ره‌نجام وایان لی دی، سه‌ره‌نجام ده‌بنه شوێنی لی‌خواردن و لی به‌هره‌مه‌ند بوونی مروّفه‌کان، که ده‌فه‌رموی: ﴿مِنْ ثَمَرِهِ﴾، راناوی (ه) ی (ثمره) بۆ هه‌مووی ده‌گه‌ڕێته‌وه، چون‌که (ثمر) واته: به‌ره‌م و به‌روبووم، هه‌م هی دانه‌وێڵه، هه‌م هی دره‌خته‌کانی میوه، هه‌ر له دار‌خورماوه بگه‌ر تا‌کو تری، دار‌خورما به‌رزترین دره‌ختی میوه‌داره، تری‌ش (میویش) نزم‌ترینیه‌تی، بۆیه به‌ زۆری خوا ﷻ باسی خورما و تری ده‌کات، یانی: هه‌ر له به‌رزترینیه‌وه تا‌کو نزم‌ترینی و، ئەوه‌ش که له‌و نێوانه‌دا‌یه، وه‌ك هه‌نارو خۆخ و قه‌یسی و هه‌نجیرو ... هتد.

﴿وَمَا عِلَّتْهُ أَيْدِيهِمْ﴾، بە دوو شتێوە مانا کراوە:

۱- ئەگەر (ما) (موصولە) بێ، واتە: ئەوەش کە بە دەستیان دروستی دەکەن، لە بەروبوومی دانەوتێلەو میوەکان، کە لە بەروبوومی دانەوتێلە، چەندان جۆرە کێک و شیرینی دروست دەکری و، لە بەروبوومی میوەکانیش، دۆشاوە، سرکەبە، باسووقە، سجووقە، میوژە، بە زۆر شتێوە مرۆفەکان دەستکاری دەکەن و، بۆخۆشیان شتی لێ بەرھەم دێنن.

ب- ئەگەر (ما) لابەرە (نافیة) بێ، یانی: دەستەکانی خۆشیان بەرھەمیان نەھێنان.

﴿أَفَلَا يَسْكُرُونَ﴾، نایا سوپاسگوزاری ناکەن؟ واتە: ئەو ھەموو چاکەو نیعمەتانەیی خوا، خوازیاری ئەوەن کە مرۆفەکان سوپاسگوزاری بکەن بۆ خوا، نەک سێلەو پێ نەزان بێ بەرانبەر نیعمەتەکانی، سوپاسگوزاریش بۆ چاکەکانی خوا، بریتیە لە سێ شتان:

۱- ئەو پەروەردگارە بەرست و، ھاوبەشی بۆ دانەتێن.

۲- ئەو نیعمەتانەو چاکانە لەو بزائن.

۳- ئەو چاکانەو نیعمەتانە لە پەزنامەندیی خواداو لە بەرزەوہندیی مرۆفەکاندا، بەکاربێنن پەزنامەندیی خواش لە خەزمەتکردنی خەڵک دایە، بەلام بە نیەتی پازیبکردنی خواوە.

﴿سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾، پاکیی و بێ خەوشیی بۆ ئەو زاتەیی، ھەموو جووتەکانی دروستکردوون، وشەیی (الْأَزْوَاجَ) کۆی (زۆج)ە، بە مانای جووت، (زۆج)یش ھەر شتیکە لە وێنەیی خۆی بەرانبەرئێکی ھەبێ، بۆیە بە جووتە پێلایێکیش دەگوترێ: (زۆج)، ھەر کامیان پێی دەگوترێ: (زۆج)، بە ژن و پیاو بە ھەر کامێکیان دەگوترێ (زۆج)، ھەرودھا دەشگونجێ وشەیی (أَزْوَاجَ)، بە مانای (أَصْافَ) بێ، کە کۆی (صُف)ە، یانی: جۆر، واتە: پاکیی بۆ ئەو زاتەیی جۆرەکانی دروستکردوون، ھەموو جۆرەکان، ﴿مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ﴾، لەوہی زەوی دەپروینێ، واتە: لە جۆری دانەوتێلەو، میووە، سەوزەو، تەرەکارو، ھەموو

نہوانہی کہ زہوی دہیانروئین، ﴿وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾، ھەروەھا لە څۆشیان، نێرو
مێیان ھەیە، مرقفەکان، ﴿وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾، دیسان لەوێش کە نایزانن، کە
وەک دواپی لە مەسەلە گرنگەکان دا بای دەکەین، دەگونجی ئاماژە بێ بۆ
ساردیی و گەرمیی نێو گەردیلەو، دەگونجی ئاماژە بێ بۆ زۆر شتی دیکە، کە
لە داھاتوودا مرقفە کەشفیان بکات، وەک پێشتر نەشەدەزانرا، لە نێو خشتی
یەکەمی ماددەدا، کە گەردیلە (Atom) یە، بارگە ی موجیب و سالیب، واتە:
گەرم و سارد ھەیە، کە بارگە گەرمەکە بریتیە لە پروتون (Proton)، لە نێوکی
گەردیلەدا، ھەلبەتە نیوترونیش (Neutron) ھەر لە نێوکی گەردیلەدا یە، بە
ھەردووکیان نێوکی پێک دێنن، بەلام نیوترون بێبارگە (مخاید) یە، بارگە سالیب و
ساردەکەش بریتیە لە ئەلیکترۆن (Electron)، کە بە دەوری نێوکدا دەخولیتەو،
پێشتر ئەو نەدەزانرا، ئیستا لە گەردیلەش دا جووت دۆزاو دەتەو، بەس خوا
دەزانێ لە چەند جوژەشتی دیکەش دا چووت ھەیە، کە وەک خوا فەرمووبەتی،
نەگەر زانست بەرەو پێشەوہ بچێ، شتی دیکەش بدۆزنەو، کە ئیستا مرقفەکان
نایزانن، ھەروەھا نەگەر تەماشای دروستکراوەکانی خواش بکەین، ھەموویان
جووتن: ساردو گەرم، تاریکی و ڕووناکی، سەرماو گەرما، ئاسمان و زەوی، ھاوین
و زستان، چاک و خراپ، شەڕ و خێر، راست و درۆ، زیانبەخش و سوودبەخش،
دنیاو دواڕۆژ، بەھەشت و دۆزەخ، ھەموو شتەکان بەرانبەر یەکن و جووتن، تەنیا
خوا ڤێک تاکو و بێ ھاوێل و بێ وێنە یە.

ننجا دەفەرموی: ﴿وَأَيُّهُمْ أَيْلُّ سَلَخَ مِنْهُ النَّارَ﴾، نیشانە یەکی دیکە بۆ
نەوان، لەسەر پەرودەدگاریتی و مشورخوڕیتی و یەکتایی خوا، بریتیە لە شەوگار
کە پۆزگاری لێ دادەپنن، واتە: شەوگار وەک کەوێکە کە پۆزگاری لێ دەردیئین،
وەک چۆن جەستە ی نازەتیک لە دوا سەرپنێ، لە کەوێکە ی دەردەھینێ،
ناوا تێمەش پۆزگار لە شەوگار دەردەھینن، ﴿فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ﴾، شەوگار کە
پۆزگاری لێ دەرھینرا، ئەوان یە کسەر دەکەوێ نێو تاریکی، ئەمەش ئاماژە یەکی

زۆر زەققە، بەۋە كە زەۋى خېرو ھىلكەيىھە، شەۋو پۇژ بەدۋاى يەكدا دېن لەسەر گۆى زەۋى، شۈيىنك كە پۇژى بېتى، شەۋى لى لادە چى، و، شۈيىنك كە شەۋگارى بېتى، پۇژگارى لى لادە چى، كە لىرەدا مەبەست لەۋەيە، پۇژگار لادەبەين و شەۋگار دى، و، دەكەۋنە نىۋ تارىكىيەۋە.

﴿وَالشَّيْءُ نَجْرٌ لِّمُسْقَرٍ لَّهَا﴾، ھەرۋەھا نىشانەيەكى دىكە بۇ ئەۋان برىتە لە خۇر، كە دەۋا بۇ نىشىنكەيەكى خۇى، بۇ شۈيىنك كە لىى سەقامگىر دەبى، يان كاتىك لىى سەقامگىر دەبى، يان بۇ سەقامگىر بوون، يانى: وشەي (مُسْقَرٌ)، دەگونجى ناۋى شۈيىن، يان ناۋى كات بى، دەشگونجى چاۋگ بى، ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾، نا ئەۋە ئەندازەگىرى كىردنى (خۈايەكى) بالادەستى زاناىە.

﴿وَالْقَمَرُ قَدَرَتْهُ مَازِلٌ﴾، ھەرۋەھا مانگىش يەكىكى دىكەيە لە نىشانەكانى خوا، كە چەند قۇناغمان بۇ ئەندازەگىرى كىردوون، ﴿حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ﴾، تاكو لە كۇتايى مانگدا، ۋەك لىقە دارخورماى وشكى لىتھاتو، كە كاتى بەسەردا چوۋە، يان ۋەك دەلېن: (ۋەك دەمە داسىكى لى دېتەۋە)، ﴿لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ﴾، نە خۇر بۇى ھەيە بگاتە مانگ، ﴿وَلَا الْاَيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ﴾، نە شەۋگارېش بۇى ھەيە، پېش پۇژگار بىكەۋىتەۋە، ﴿وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾، ھەر كاميان لە سورگەيەكى تايپەتى خۇيدا مەلە دەكات، دېت و دەچى، لىرەدا خوا ﴿بِهِ كُوْهُنَا وَيُتَوَكَّلُونَ﴾، بەلام تەنيا باسى دوۋانى كىردو: خۇرو مانگ، بەلام لە ميان دا (ضمناً) باسى زەۋى كىردو، چونكە دەفەرموئ: ﴿وَلَا الْاَيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ﴾، چونكە شەۋگارو پۇژگار بەسەر زەۋىدا دېن، ئەمە نامازەيەكى پەنھانە بۇ زەۋىش، كە ھەر كام لە خۇرو مانگ و زەۋى، لە سورگەي تايپەتى خۇياندا دەخولېتەۋە دېن و دەچى.

﴿وَأَيُّهُمْ لَمْ يَأْتِ حَمَلًا ذَرِيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ﴾، نىشانەيەكى دىكە بۇ ئەۋان ئەۋەيە، ئېمە كاتى خۇى ۋەچەى مۇۋافقان ھەلگىرت، لە كەشتىيە پەكەدە، (ذريتهم) ۋەچەى مۇۋقان، يانى: ئەۋانەى دۋايى ۋەچەى مۇۋقان دىرېزە پىداۋ،

كەشەي مەۋفیان لىكەۋتەۋە، چۈنكى ۋەك پىشتر باسما كىرۋە، تۆۋانەكەي نوۋج،
يان ھەموو دىئاي گىرتۋتەۋە، ياخۇد ئەۋ شۈيىنەي كە مەۋفى لىيۋون، بەس
لەۋ شۈيىنە مەۋفى، ھەبۋون، ھەموو گىرتۋتەۋە، چۈنكى خۇا ﷻ لە سۈۋرەتى
(الصّافات) ئايەتى (۷۷) دا دەفەرمۇي: ﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هَرَبًا﴾، تەنبا ۋە چەكەي
نوۋحمان ھىشتەۋە، كە دۋايى لە تەفسىرى سۈۋرەتى (الصّافات) دا پىتى دەگەين،
چەمك و واتاي نەم ئايەتە پۈۋون دەكەينەۋە، گىرگ ئەۋەبە تەنبا ۋە چەي نوۋج
ماۋەتەۋە، كەۋاتە: كە دەفەرمۇي: ﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هَرَبًا﴾، واتە: ئەۋانەي كە دۋايى
ۋە چەي مەۋفیان لى ۋە پاش كەۋتەۋە، لە كەشتىيە پىرەكدا ھەلما گىرتىن، كە ھەر
ئەۋانىش دۋايى بوۋنە باب و باپىرانى ئەۋ مەۋفانەي كە ئىستە لەسەر زەۋىن،
چۈنكى خۇا ﷻ بە تۆۋانەكەي نوۋج، مەۋفە بىيۋاىەكانى قىرەبىر كىردىن و، تەنبا
ئەۋانە دەرباز بوۋن، كە لەگەل نوۋحدا سۋارى كەشتىيەكەي بوۋن، ئەۋانىش
بىرۋاداران بوۋن.

﴿وَجَعَلْنَا لَهُم مِّنْ شَيْءٍ مَّارَكَبُونَ﴾، ھەرۋەھا لە ۋىنەي ئەۋىش {ئەۋ كەشتىيەش}
بۆمان درۋستكردوۋن شىتەك كە سۋارى بن، چ لە ۋىشكانىي سۋارى بن، چ لە
دەريادا، چ لە ھەۋادا، ھەموۋيان دەگىرتەۋە، چۈنكى ھەندىك لە زانايان
گۈتۈۋىانە: مەبەست پىتى ھۈشترە، بە ھۈشتر گۈتراۋە: (سَفِينَةُ الصُّحْرَاءِ)،
كەشتىيى بىبابان، بەلەم خۇا ﷻ دەفەرمۇي: ﴿وَجَعَلْنَا لَهُم مِّنْ شَيْءٍ مَّارَكَبُونَ﴾، لە شىۋەي
ئەۋ كەشتىيەدا، شى دىكەشمان بۆ درۋستكردوۋن، واتە: ئىلھاممان كىردوۋن و
يارمەتتىمان داۋن و كەرەستەمان بۆ پەخساندوۋن، شتاتىك كە سۋارىيان بن، لە
ھەۋادا سۋارىيان بن، ۋەك جۆرەكانى قىرۋەكان، لە دەريادا سۋارىيان بن، ۋەك
جۆرەكانى پاپۆرەكان، پاپۆرى ژىر دەريايى، پاپۆرى سەر دەريايى، بەلەمەكان،
ھى گچكە، ھى گەۋرە، ھەرۋەھا لەسەر زەۋى و لە ۋىشكانىي سۋارىيان بن،
ۋەك جۆرەكانى سەيارە ۋە شەمەندەفەرۋ، ھەموو ئەۋ نامىزانەي كە مەۋفى لىيان
بەھرمەند دەبى، ۋىپراي ئەۋ ئازەلەش كە ھەن، ۋەك فىل و ھۈشتر و ھىسترو
كەر، ھەموو ئەۋانەي خەلەك بارو سۋارىيان پىتى دەكات.

﴿وَلَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ فَلَاحِصٌ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يُقَدُّونَ﴾، ههروهه ها نه گهر بهانه وی ده بانه خنکین، نغزویان ده که بن، ﴿فَلَاحِصٌ لَّهُمْ﴾، ئنجا کهس نیه هاواریان بو بکا، کهس نیه که داوای یارمه تیسان بو بکات، ﴿وَلَا هُمْ يُقَدُّونَ﴾، ده بارزش نا کرین، واته: نه کهس له فریایان دق و، نه کهس هاواریان بو ده کات و داوای یارمه تیسان بو ده کات و، نه قوتارزش ده کرین، ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ﴾، مه گهر به هوی به زه ییه که وه له ئیمه وه، به هره مه ند کردنیک تاکو کاتیکی دیار ییکراو، که بریتیه له و ماویه ی له ژیا نی دنیا دا ده یگوزهرین، واته: مه گهر به هوی به زه یی ئیمه وه، بو نه وه ی ماوه ی ژیا نی دنیا یان تپه رین، به کاره ساتی نیو ده ریا، ژیا نیان کو تایی پی نه یه ت.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾، ههروهه ها نه گهر پینان بگوتری: پاریز له وه بکه ن که له پیش دهسته کانتانه وه یو، له دواتانه وه یه، به لکو به زه بیتان له گه ل بنویندری.

له پیش دهسته کانتانه وه یه واته: نه وه ی که به ره و پرو ی ده چن، که پوژی دوا یه وه، نه وه ی که به جیتان هیشتوه، ژیا نی دنیا یه، پاریز یان بکه ن.

یا خود: به پیچه وانه وه، نه وه ی له دواتانه وه یه که پوژی دوا یه وه، نه وه ی له پیش ده ستانه وه یه، که ژیا نی دنیا یه و دیدنه به ر، پاریزی تیدا بکه ن، همم بو پوژی دوا یی، خو تان ناماده بکه ن و پاریز بکه ن، همم بو ژیا نی دنیا پاریز بکه ن و بزائن چو ن ده ژین، یا خود پاریز بکه ن له وه دا، که له پیش تانه و له پشت تانه وه، واته: له و ژیا نه دنیا یه تان که ده وری گرتوون، به لَم پیش و دوا ی باس کردوه، نه گهر نا ژیا نی دنیا، مرو ف له نیتوی دایه و هه رچوار ده وری مرو فی گرتوه، بو نه وه ی به زه بیتان له گه ل دا بنویندری، نه گهر وایان پی بگوتری، وه لَمه که ی قرتیراوه، له به ر نه وه ی به سیاق دیاره، بابای بی پروا، کاتی وای پی بگوتری، دیاره که مه تره خه می ده کات و گو ی ناداتی و ره نگه گالته ش بکات.

﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾، نه مه وه لمی پسته که ی
یتشووشی تیدایه، دهه رموی: هیچ نیشانه به که له نیشانه کانی پهروه ردگاریان بؤ
نایهت، مه گهر پستی تیده که ن، پروی لی وهرده گیرن، ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ انْفِرُوا مَعَ رَسُولِكُمْ
اللَّهُ﴾، ههروهه نه گهر پتیا بگوتری: له وهی خوا وه که بؤیو به تیوهی داوه، بهه خشن،
واته: به هه ژارو نه دارو خه لکی ناتاج، ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، نه وانهی
بیپروان، به وانه ده لئین که برویان هتیاوه، چونکه نه وانهی پتیا ده لئین: له ری
خواد، له وهی خوا پتیداون بهه خشن، دیاره پرواداران ناموزگاریان ده که ن، نه وانهی
بیپروان، به وانهی پروادارن ده لئین: ﴿أَنظِمُّ مِنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطْعَمَهُ﴾، نایا خواردن بدهین
به که سیک، که نه گهر خوا ویستبای، خواردنی پنده دا، ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾،
تیوه ته نیا له گومرایه کی ناشکرا دان، یانی: نه وه کاری خواهی، تیمهی تیر کردوه و
خه لکیکیشی برسی کردوه، تیمهی پر کردوه، خه لکیکیشی قر کردوه!!

به لام به دلتیایی نه مه بوختانیک کی گه وره به به خوا ﴿يَا بَكْرِي﴾، که به داخه وه،
وه که بیرو بؤوونیک کی نه فسانه یی، نه و جوړه بیروکانه له تیو خه لکدا هه ن، کاتیک
بنه مال به که، حیزیک، خه لکیک خوی ده سه پتین، بگوتری: بلتین چی؟ نه وه
قه ده ری خواهی! یاخود: خوا به ردی گه وره و گچکه شی دروست کردوه! نایک پنه وه
بؤ هه له وه په له ی مروقه کان، خوا ﴿يَا بَكْرِي﴾ دهستی مروقی له سه ر زه وی ناوه لا
کردوه، دهستی مروقی کردو ته وه، چاکه ده کات، یان خراپه ده کات، نایا چاکه و
نیعمه ته کانی خوا، مروقه کان به به کسانیی لئیان به هره مه مند ده بن، یاخود
قورخکاری و گنده لئیان تیدا ده کری، خوا ﴿يَا بَكْرِي﴾ به ئیراده ی ده کونینی خوی،
دهستی مروقی ناوه لا کردو ته وه، به لام ئیراده ته شریعی به که ی خوا وایه، که
ده بی نیعمه ته کانی خوا هه موو مروقه کان لئیان به هره مه مند بن و، قورخکاری
و گنده لئیان تیدا نه کری، خو سه پاندن نه کری، خوا به شه ریعه تی خوی نه وه ی
پروونکردو ته وه، به لام کاتی مروق گوی ناداته شه ریعه تی خواو، به پتی ته بیعه تی
لاده رانه ی خوی، به پتی هه واو ناره زووی خوی، به ریو ده ده چی، نه که به پتی
هوداو به رنامه ی خوا، نه و حال ته ناا سایه له کومه لکادا ده بی، که هه ندیک
تیرو پرو، نه وانی دیکه ش برسی و قر ده بن.

مەسەلە گەزەنگەکان

مەسەلە ی یەكەم:

بەلگەو نیشانەبوونی زیندووکرانەوێ زەوی وشك و پووتەن، بە پووەك و درەخت و، تەقاندەوێ کابی و سەرچاوەکان، کە دانەوێلەو میوەو بەرەمی جوړاوجۆریان لێ بەرەم دێ، لەسەر پەروەردگاریتی و یەکتایی خوا لە پەرسترازی دا:

خوای دەفەر مۆ: ﴿وَأَيُّهُمُ اللَّارِضُ الَّتِي أَحْيَيْنَاهَا وَأَمْرَحْنَا مِنْهَا حَيًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَبَ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿٣٦﴾ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾ سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە سێزەدە بەرگەدا:

١- ﴿وَأَيُّهُمُ﴾ هەرۆهە نیشانەیهك بۆ وان (لە سەر پەروەردگاریتی و یەکتایی خوا). ئەم (و)ه، واوی بادانەوێو گێرانەوێ (عاطفة)یه، ئەو شانەئێ ئیستا باس دەکړین، دەیانگێرێتەوێو بایاندەداتەوێ، بۆ سەر ئەو بەسەرەتەئێ پێشتر باسکرا، بەسەرەتەئێ ئاوەدانییه کە، ﴿وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ﴾، واتە: وێرایی ئەو بەسەرەتەئێ نیشانەیهکی دیکەش بۆ ئەوان هەیه، وەك چۆن دەستەلاتی خوا، لە ناردنی ئەو سێ پیغەمبەرەدا، بۆ ئەو ئاوەدانییه، بەرجەستە بوو، کە دوایی خوا ﷻ خەلکی ئەو شارو ئاوەدانییهی سزادا، لەسەر ئەوێ بەدەم بانگەوازی پیغەمبەرەکانیەوێ نەچوون، بە هەمان شێوە نیشانەیهکی دیکە بۆ مەزەن، لەسەر ئەوێ کە دنیا شاری بێ خواوەن نیەو، خوا ﷻ پەروەردگاریو مشورخۆری ژیانی مەزەن، نیشانەیهکی دیکە بۆ ئەوان، بریتیە لە:

(۲) - ﴿الْأَرْضُ الْبَيْتَةُ﴾ زەوی مردوو.

وشەي (الْبَيْتَةُ) بە گیرە (شِدَّة)ش خۆندراوئەوه، کە مەبەست لە مردنی زەوی، وشک هەڵاتنی زەوی و، پووتەن بوونیهتی، واتە: پووتەن بوونیهتی لە کشتوکال و بەروبووم، ئایا خوا ئەو زەوییه مردووە چی لێ دەکات؟

(۳) - ﴿أَحْيَيْنَهَا﴾، ژیاندا مەنەوه. مەبەست لە زیندووکردنەوهی زەوی، دەرھێنانی رووھ و شینا وردو، دارو درەخت و میوە جات و، ھەموو ئەو شتانەیه کە لە زەوی دا دەپوین، ئایا خواي پەرورەدگار زەوی بە چی زیندوو کردۆتەوه؟ لە شۆینی دیکەدا دەفەرموێ: ئاومان لەسەرئۆه دابەزاندە سەری، لە شیوہی باران و بەفرو تەرزەداو، ئەو زەوییه قاقڕ و دیمەکارو وشک و پووتەنە، دواي ئەو ئاو داباراندنە، دەبینی سەوز ھەڵدەگەپێ و بە پیتی سروشتی ئەو زەوییه، ھەموو جوۆرەکانی سەوزو دانەوێڵەو میوە، لەوێ دەپوین.

(۴) - ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ﴾، ھەرۆھەا دانەوێڵەبە کمان لێ دەرھێناو، کە لێی دەخۆن، پێشتریش گوتمان: (حَب) ناوی کوێھو تاکەکی بریتیه لە (حَبَّة)، کە بۆ گەنم و جوۆ ھاووتەکانیان بە کاردێ، یانی: دانەوێڵە، وەک: نېسک و نۆک و ماش و برنج و ھەرز و زوړات، بۆ ھەموو ئەوانە بە کاردێ، بەلām تۆوی سەوزو گولەکان و گیایەکان، (بذور الرّياحين) (جَب)ی بۆ بە کاردێ بۆ ناوی کوێ و بۆ تاکەکەشی (جَبَّة).

﴿فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ﴾، لێرەدا (مِنْهُ) کە (الْبَارِّ وَالْمَجْرور) ە و، پێش (يَأْكُلُونَ) خراو، لە ئەسڵ دا: (يَأْكُلُونَ مِنْهُ)یە، ئەمە بۆ گرنگیی پێدانە، واتە: مرقوھەکان لە ھەموو جوۆرەکانی دانەوێڵە، دەخۆن، زانایانی پرووھکناس دەلێن: تەنیا گەنم سێھەزارو پێنجسەد (۲۵۰۰) جوۆری ھەیە، ھەرۆھەا (د. محمد راتب النابلسي) لە تەفسیرەکی خۆی دا^(۱) دەلێ:

من به چاوی خۆم، دەنکە تۆیەکم بێنیوہ پرووھو، سی و پێنج (۲۵) گولە گەمی دەرکردو، لە ھەر گولە گەمیکدا (۵۰) دەنکی تێدا بوو، واتە: لە یەک دەنک گەنم (۱۷۵۰) دەنک گەنم پەیدا بوو.

(۵) ﴿وَحَمَلْنَا فِيهَا جَنَّتٍ مِّنْ نَّحِيلٍ وَأَعْتَبُ﴾، ھەرۋەھا لە زەۋیددا چەندان باخمان دانان، لە دارخورمايە كان و تىزىيە كان، (نَحِيل) كۆي (نَعْلَة) يەو (أَعْتَاب) كۆي (عُتْب) ، بە ماناي تىزى دى، بە لَام بە مەعنای درەختەكەشى دى، واتە: مێو، دارخورماو دارمێوھەكانىشمان لە زەۋیددا دانان، ۋەك پىشتىر گۆمان، واتە: لە بەرزترىن جوړى مېوھ، كە دارخورمايە، تاكو نزمترىن جوړى، كە دارمېوھ لە سەر زەۋى پادەخرى، پواندوومانە.

(۶) ﴿وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ﴾، ھەرۋەھا لە زەۋیددا لە كانىي و سەرچاۋەكانىشمان تەقاندوونەو، راناۋى (ھا) كە لە: (فِيهَا) دايە:

ا- دەگونجى بگەرێتەوھە بۆ (جَنَّت)، واتە: لە نێو نەو باخى دارخورماو دار تىزىانەدا، كانىي و سەرچاۋەكانىمان تەقاندوونەو.

ب- دەشگونجى بگەرێتەوھە بۆ زەۋى (الْأَرْض)، كە ئەوھى دووھىيان راستەر، چونكە باس باسى زەۋىيە، لە زەۋیددا كانىي و سەرچاۋەكانىشمان تەقاندوونەو.

(۷) ﴿لِيَأْكُلُوا مِن ثَمَرِهِ﴾، تاكو لە مېوھە بەرھەكى بخۆن، پىشتىريش گۆمان: (ل) ى (لِيَأْكُلُوا) يان بۆ ھۆكارە، يان بۆ سەرەنجامە، واتە:

ا- بۆيە وامانكرد تاكو، لە بەرو مېوھەكى بخۆن.

ب- ياخود بۆيە ئەوھەمان پەخساند، تاكو سەرەنجام مەرۆفەكان لە بەرو مېوھەكى بخۆن، واتە: لە بەرھەم و بەرى ئەوھى باسمان كرد، لە بەرو مېوھى ئەوھى پىشتىر باسكراو، بۆيەش دەفەرموى: ﴿ثَمَرِهِ﴾، (أَي: مِّن ثَمَرِ الْمَذْكُورِ سَابِقًا)، كە ھەم جوړەكانى دانەوێلە، ھەم جوړەكانى درەختى مېوھ، بە تايبەت دارخورما و تىزى، دەگرێتەوھە.

(۸) ﴿وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ﴾، ھەرۋەھا تاكو لە بەرھەمى ئەوھش بخۆن كە دەستەكانيان كردوويانەو، نەنجاميان داو.

﴿وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ﴾، خۆتارويشەتەوھە: (وَمَا عَمِلَتْ أَيْدِيهِمْ)، واتە: بەبى راناۋى (ھ)، ئەم پستەيەش دوو واتاي ھەن:

أ- وشەى (مَا) لێردا (إِسْمُ الْمَوْصُول)ە، یانی: لەوێى كە دەستیشان كردوویەتى، ئنجا لە دانەوێڵە دروستى دەكا، وەك جۆرەكانى كێك و شیرینی، ھەرھەھا لە میوەكان دروست دەكا، وەك: دۆشاوو سرکەو باسووق و سجووق و، ھەموو ئەو شانەى دیکە كە دروست دەكرێن، بە تايبەت لە خورماو تری.

ب- دەشگونجى (مَا) لە: ﴿وَمَا عَمَلُهُمْ﴾، یانی: دەستەكانیان ئەوەیان بۆ نەهێنابوونە دى و ئەوەیان دروستنەكردووە، بەلكو ئەوە خواپسكەو خوا بۆى دروست كردوون، بۆیە دەفەرمۆی:

٩- ﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾، ئایا سوپاسگوزاریی ناكەن.

ھەمزە (أى سەر: ﴿أَفَلَا يَشْكُرُونَ﴾، ھەمزەى پرسیارکردن (هَمْزَةُ الْإِسْتِفْهَام)ە، بەلام پرسیارکردنى نكووڵییكەرانهیە، واتە: دەبوايە سوپاسگوزاریی بكەن، یانی: شتىكى بى جیئە، كە سوپاسگوزاریی ناكەن، بۆیەش (شَكْرُونَ) ی بە (فُضِّلَ الْمَضَارِع) ھێناو، چونكە دەلالەت لەسەر ئیستاءا داھاتوو و لەسەر تازەبوونەو دەكات، دیارە ئیمە لە تەفسیری سوورەتى (النحل)دا، بە درێژى لە بارەى خورماو تری و زەیتوونەو، قسەمان كردووە، بۆیە لێرە ھەروا بە خێرایى بەسەریان دا دەپۆین، بەلكو لە سوورەتى (النحل)دا، لە بارەى زۆر شتەو، دواوین، لەبارەى بەرھەم و بەروبوومى ئازەلەو، لە بارەى ھەنگ و ھەنگوین و بالندەكان و، ھەموو ئەو نازو نعیمةتانەو كە خوا بۆ مەرؤف پەخساندوونى، دواوین كە سوورەتى (النحل) سوورەتى باسکردنى نعیمةتەكانى خۆى بەخشەرە، لەوێدا قسەى وردترو پوونتیمان لەو بارەوە كردووە.

١٠- ﴿شَبَحْنَ الَّذِى خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾، پاكی بۆ ئەو زاتەى، ھەموو جووتەكانى دروستكردوون، یاخود ھەموو جۆرەكانى دروستكردوون، (الْأَزْوَاجَ)، كە كۆى (زوج)ە، دەگونجى بە مانای جووت بى، دەشگونجى بە مانای جۆر (صنف) بى، لە قورئاندا بە ھەردوو مانایەكە ھاتووە، بەلام بە پێى سیاق دیاریی دەكرى و، لێرە وا پێدەچى بە مانای جووت بى.

(۱۱) - ﴿مِمَّا تُثِثُ الْأَرْضُ﴾، لەوێی کە زەوی دەپرویت، لەو جووتانە کە زەوی دەیانپرویت، ئیستا زانست سەلماندوویەتی، وەك لە سووپەتی (الرعد) دا باسمان کردو، کە هەموو ڕووەکەکان جووتن، تنجا هەبە نێردو مێنەکی لێک جیاییو، وەك خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوْفٍ﴾ الحِجْر، لە ئەنجامی بایەکان و، جموجۆلی بالەندان و هەنگ و، مێش و مەگەزو پەپوولەکانەو، تۆوی نێردە کە دەچن بۆ سەر مێنەکە، هەشە دەبن مەوێ بۆ خۆی تۆوی نێرینەکی ببات بۆ سەر مێنەکە، وەك دارخورما، بەلام زۆربەیی هەرە زۆری ڕووەکەکان، کە هەموویان جووتیان تێدا، زۆربەیی نێرو مێنەکی لە نێو خۆیدا، پێویست ناکات بۆی بگوازێتەو، بۆیە دەفەرموێ: ﴿مِمَّا تُثِثُ الْأَرْضُ﴾، لەوێی زەوی سەوزی دەکات و دەپرویت.

(۱۲) - ﴿وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾، هەر وەها لە خودی خۆشیان (نێرو مێنەکیان دیارە).

(۱۳) - ﴿وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ﴾، هەر وەها لەوێ کە نایزان، کە خوا ﷻ لە سووپەتی (الذاریات) نایەتی (۴۹) دا، دەفەرموێ: ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلْقًا وَجَعَلْنَاهُ نَفْسًا لَّكُمُ الذِّكْرُ﴾، لە هەر شتێک جووتمان دروستکردو، بای: دوو (زۆج) مان دروستکردو، لە زمانی کوردیدا نەگەر گوت: (زۆج) واتە: دووان، بەلام لە عەرەبییدا (زۆج) بە مانای یەکە، بەلام دەبن لە شێوەی خۆی یەکێکی دیکە هەبن، خوا دەفەرموێ: واما نکر دوو کە هەموو دروستکراوەکان دووانە بن، واتە: هەر کامێکیان هاوتایەکی دیکە هەبن، کە ئەمە - وەك پێشتر باسمان کرد - گەردیلەش دەگرتەو کە لە نێویدا بارگی سالیب هەبە، کە ئەلیکترۆنەکان و بە دەوری سوپرگەیدا دەخولێنەو، بارگی موجیب هەبە، کە نێوکی گەردیلەییو پڕۆتۆنەو، نیوترونی هەر لە گەلدا، بەلام بێ بارگییەو، دەگونجێ نەویش بێ جووتن، دەشگونجێ زانست پتر بەرەو پێشەو بچێ و، چەندان جووڕە جووتی دیکەش، دووانەیی دیکەش لە دروستکراوانی خوا دا بدۆزرێنەو.

شایانی باسە: ئێمە لە سەرەتای سووپەتی (الشعراء) دا، بە درێژی قسەمان لە بارەی جووڕەکانی ڕووەکەو کردو، لە زیاتر لە سی (۳۰) پرگەدا، باسی ڕووەکمان کردو، دارو درەخت و میو و سەوزەو، دانەوێڵەو هەتا کۆتایی.

مەسەلەى دووھم:

بەلگەو نىشانە بوونى: شەوو پۇژو، مانگ و زەوى و، پاش و پىش
نەکردنيان و، لە سوڭگەى خۇدا خولانەوہى ھەر کاميان، لەسەر يەكتايى خواو
زىندووكرانەوہى مردووان:

خو دەفەرموى: ﴿وَأَيُّهُمُ الْآئِلُ نَسَلُحُ مِنْهُ النَّهَارُ فَإِذَا هُم مُّظْلِمُونَ﴾ (۳۸) وَالشَّمْسُ
تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (۳۹) وَالْقَمَرَ قَدَرْتَهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ
كَالْعُرْشُونِ الْقَدِيرِ (۴۰) لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الْآئِلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ
يَسْبَحُونَ (۴۱) ﴿

شىكردنهوہى ئەم ئايەتانه، لە نۆ برگەدا:

(۱) - ﴿وَأَيُّهُمُ الْآئِلُ نَسَلُحُ مِنْهُ النَّهَارُ﴾، نىشانەيەكى دىكەش بۆ ئەوان، شەوگارە
پۇژگارى لىداده پىن، واتە: نىشانەو بەلگەيەكى دىكەش بۆ وان، شەوہە كە پۇژگارى
لىداده پىن و كەولى دەكەين و دەيگرووين.

(النَّهَارُ) (النَّهَارُ: نَزْعُ جُلْدِ الْخَيْوَانِ)، (سَلَحُ) بريتە لە دارپىنى پىست لە
جەستەى نازەل، (سَلَحُ) يش يالى: (مَسْلُوحٌ)، كەولكراو، واتە: نىشانەيەكى دىكە بۆ
ئەوانە بريتە لە شەوگار، لە حالىكدا كە ئىمە پەردەى پووناكىي لە سەر لادەبەين،
دەمىنپتەوہە تاريكيەكە، بىگومان پۇژگار بەسەر زەويدا دى، لە ئەنجامى ئەوہەدا كە
زەوى ئەو پووہى دەكەوتتە بەرانبەرى خۆرە، پووناك دادى، ئنجا پووہەكەى دىكەى
پىتويستى بە ھىچ ناكات و، ھەر تىشكى پووناكىي نەگاتى، بۆ خۆى تاريكە، بۆيە
كە پووناكىي لە سەر لاچوو، بە شىوہەيەكى ئاسايى، سەر زەوىي تاريكە.

(۲) - ﴿فَإِذَا هُم مُّظْلِمُونَ﴾، ئەوان كتوپر دەكەونە نىو تاريكيەوہە، (أُظْلِمَ مِثْلُ أَضْبَحَ: أَيْ
دَخَلَ فِي الضُّبْحِ، وَدَخَلَ فِي الظُّلَمِ)، (أُظْلِمَ)، واتە: چووہ نىو تاريكيەوہە، وەك (أُضْبِحَ) يالى:
كەوتە نىو بەرەبەيانەوہە.

(۳) - ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا﴾، (نشانده کی دیکهش بۆ ئەوان، ئەوێه که خۆریش، دەروات بۆ نیشینگه که بۆ دیاریکراوه (له پرووی کاتهوه، یان له پرووی شوتهوه) یان: (مُسْتَقَرٍّ)، لێره دا چاوه، واته: قهرازگرتنیک، سهقامگیربوونیک.

(۴) - ﴿ذَٰلِكَ نَقِیْرُ الْعَزِیْزِ الْعَلِیْمِ﴾، نا ئەوهش ئەندازه گیریی کردنی خوای زالی زانا به.

(۵) - ﴿وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ﴾، مانگیش چهند مه نزل و قوناغمان بۆ دیاریکردوون، (مَنَازِلَ)، کۆی (منزلة) و (مَنَازِلَ) ه، (منزلة) یانی: پله و پێگه، (منزل) یش، یانی: قوناغ و یتسگه، مانگ (قمر) بیست و ههشت (۲۸) مه نزلێ هه، خۆر (شمس) یش دوازه (۱۲) بورجی هه، له ههرمانگهی ههر سالتیکدا، ده که وێته یتو که لوو (برج) نیک له و دوازه که لووه وه، مانگیش (۲۸) مه نزلێ هه به، له سوورانه و دی به دهواری زه ویدا، ههر شه و دی ده چێته به کتیک له و مه نزلانه وه، شه و تیک، دوو شه و یش، په نهان ده بیت، دوا یی سه ره تای مانگ دووباره ده رده که و ی، وه که ده مه داسیک.

(۶) - ﴿حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْشُونِ الْقَدِیْمِ﴾، تا کو وه که لقه دارخورمای کۆنی لیها تۆته وه، لقه دارخورمای کۆن، که وشک و باریک و که وانه ده بێ، وه که ده مه داسیک.

(۷) - ﴿لَا الشَّمْسُ بِنِعْمِیْ لَمَّا أَنْ تَدْرِكُ الْقَمَرَ﴾، نه خۆر بۆی هه به بگاته وه مانگ (له رۆیشتن دا).

(۸) - ﴿وَلَا أَلِیْلٌ سَابِقُ النَّهَارِ﴾، نه شه و گاریش پێشکه و توه به له رۆژگار، شه و یش پێش رۆژگار ناکه وێته وه.

(۹) - ﴿وَكُلٌّ فِی فَلَاکٍ یَسْبَحُ﴾، هه راکامیکیان له سوپرگه به کی تابه تی خۆیدا، مه له ده کات و ده خولیته وه. پێشتر گوتمان: (الفَلَاکُ: الدَّائِرَةُ الْمَفْرُوضَةُ فِی الْغَلَاءِ الْجَوِّیِّ یَسِيرُ أَحَدُ الْکَوَاکِبِ سِرًّا مُطَرِّدًا)، یاخود (الفَلَاکُ: مَجْرَى الْکَوَاکِبِ)، (فَلَاکُ)، به و بازنه گریمانه به به ده گو تر ی، که له بۆشایی هه وادا دیاریی ده کری، بۆ رۆیشتنی خڕۆکه و نه ستیره کان، که واته: (فَلَاکُ) شوینی پێدا رۆیشتنی خڕۆکه کان و نه ستیره کانه.

شایانی باسە: لە تەفسیری سوورەتی (یونس)دا، باسێکی سەر بە خۆمان لە بارە ی گەردوونەووە کردووە، ھەر ھەھا لە سوورەتی (فصلت)یش دا، دیسان لە بارە ی ھەر کام لە: (خۆر) و (زەوی) و (مانگ)ھو، باسێکی سەر بە خۆ و وردمان کردووە، بۆیە لێرە ھەر ھا بە خێرای بە سەریاندا پۆشتین، بە لām لێرە دا سەرنجتان بۆ چەند زانیارییە ک پادە کێشم:

١- (زەوی):

أ- بە خێرای (۲۰) کم لە خولە کێکدا بە دەوری خۆیدا دەسوورێتھو.

ب- بە خێرای (۲۰) کم لە چرکە یە کدا بە دەوری خۆدا دەخولێتھو، واتە: (۶۰) ھێندە ی خێرای سوورانەووی بە دەوری خۆیدا، بە دەوری خۆدا دەخولێتھو.

٢- (خۆر):

أ- بە خێرای (۲۲۰) کم لە چرکە یە کدا بە دەوری چەقی کە ھەکا شاندا دەخولێتھو.

ب- بە دەوری خۆیدا بە (۲۵) پۆژ جارێک، بە دەوری خۆیدا دەخولێتھو، بە خێرای (۲۰۰) کم لە چرکە یە کدا.

٣- (کە ھەکا شان):

خۆری ئێمە بە ھەر نۆ خڕۆکە کە یەو، ئەستێرە یە کە لە ئەستێرەکانی کە ھەکا شانی (کاکێشان)، کە بە مەزەندە یە ک تریلیۆن، واتە: (۱۰۰۰) ملیار ئەستێرە ی وە ک خۆری ئێمە گەورە تر یان گچکە تر لە کە ھەکا شاندا ھە یە، کە ھەکا شانی کاکێشان، (مجرة درب التبان)، درێژی یە کە ی (۱۵۰) ھەزار سالی تیشکی یە، کە چی تیشک بە سێژدە (۱۳) سەعات ئنجا لە کە ھەکا شانە کە مانەو دەگاتە ئێمە، تیشکی یە لە ھەر چرکە یە کدا (۳۰۰۰۰۰) کم دەبێتی.

٤- ئەستێرە یە ک بە ناوی: (Vycanis Magoris)، پێنج ھەزار (۵۰۰۰) سالی تیشکی لە زەوی یەو دەورە، دوو ھەزارو سەد (۲۱۰۰) جار لە خۆر گەورە ترە.

- ۵- خۆریش بە مەزەندە تەمەنی پێنج ملیار (۵۰۰۰۰۰۰۰۰) سأل و، هەندیکیش دەلین:
- (۶) ملیارو (۴۰۰) ملیۆن سألەو، ئیستا لە نیووی تەمەنیداپەو، بە مەزەندە بابی (۵) ملیار سالی دیکە، تیشکی پێ ماوه، ئەگەر گریمان خوا بیهێتتەوه!

مەسەلەى سىيەم:

ھەروەھا دەربازگرانى وەچەى ئادەمىش لە كەشتىيە پرەكەى نووح داو،
پرەخستىزانى ھۆكارى دىكەى بارو سوارى بۆ مروڤان، ديسان نىشانەى دىكەى
گەورەو گرنگن، لەسەر يەكتايى خوا، پرەوردگاريتى و مشوورخۇرئيتى خوا،
ھەروەھا لەسەر توانادار بوونى خوا، بۆ زىندوو كردنەو و لىپرسىنەو و
مروڤنەكان:

خوا دەفەر موئ: ﴿وَأَيُّكُمْ ﴿١﴾ أَنَا حَلَلْنَا دُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِ الْمَشْحُونِ ﴿٢﴾ وَعَلَّمْنَا لَهُمْ مِّنْ مِّنْهُ مَا يَرْكَبُونَ ﴿٣﴾ وَإِن نَّشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ﴿٤﴾ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿٥﴾﴾

شىكر دنەو وى ئەم ئايەتە، لە ھەشت برگەدا:

(۱) - ﴿وَأَيُّكُمْ ﴿١﴾﴾ نىشانەى كى دىكەش بۆ ئەوان.

ياى: بۆ مروڤنەكان، بە مسولمان و نامسولمانيانەو، مسولمان بۆ ئەو وى
پروايان زياتر داھەزرى، بە تەئكىد مسولمانان تاكو زياتر لە كىتىى بىزراوى
خوا، تىيگەن و بە نەيتىيەكانى ناشنا بن، خواو و بەدەيتنەرو دانەرى ئەو
كىتىيە، كە خواى بەرزى مەزنە، باشتەر دەناسن، ديسان نامسولمانانیش، ئەگەر
يىت و باش سەرنجى كىتىى بىزراوى خوا بەدن، وىراى كىتىى خويىزاو وى، كە
قورئانە، بە دۇنيايى لە رىتى ئەو دوو كىتىيەو (دروستكراوى خواو فەرمائىشتەكەى)
ناشنايتى زياترو قوولترو چاكتەر، بە خواى خواوئى خويان پەيدا دەكەن.

(۲) - ﴿أَنَا حَلَلْنَا دُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِ الْمَشْحُونِ ﴿٢﴾﴾ (نىشانەو بە لگەيەكى دىكە بۇيان) ئەو وى
كە ئىمە وەچەى ئەوانمان، ئەو وى مروڤانمان، لە كەشتىيە پرەكەدا ھەلگرت، وشەى:
﴿دُرِّيَّتَهُمْ ﴿٣﴾﴾ خويىندراوئىشەتەو: ﴿دُرِّيَّتَهُمْ﴾، وەچەكانيان، ئنجا بە مسوگەريش -

به‌رای من - مه‌بست له: ﴿الْفُلُكِ الْمَشْحُونِ﴾، که‌شتیه پره‌که، که‌شتیی نووحه النوحه به‌به‌لگه‌ی نه‌وه:

ا- که له سوورده‌تی (الشعره) نایه‌تی (۱۱۹) دا خوا نوحه ده‌فه‌رموی: ﴿فَأَجْنَحْنُهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ﴾، خو‌ی و نه‌وانه‌ی له‌گه‌لیب‌وون، {نوح و نه‌وانه‌ی له‌گه‌لیب‌وون} له که‌شتیه پره‌که‌دا هه‌لمان گرتن.

ب- هه‌روه‌ها به‌به‌لگه‌ی نه‌وه‌ش که هه‌لگیرانی هه‌مووان به‌س له که‌شتیه‌که‌ی نوح دابووه، نه‌گه‌رنا زۆر که‌س سواری‌ی که‌شتیی هه‌رنه‌بووه، به‌تایه‌ت دو‌تیراوانی یه‌که‌م - که گه‌لی عه‌په‌ن -.

وه‌ک سه‌رنجیک ده‌لیم: (محمد الطاهر بن عاشور) له ته‌فسیره‌که‌ی خو‌ی (التحریر و التویر) دا ده‌لن: (وَلَمْ يُوصَفْ غَيْرُ فُلِكَ نُوحٍ بِهَذَا الْوُصْفِ)، ته‌نیا که‌شتیه‌که‌ی نوح به‌و شی‌ویه وه‌سف کراوه: ﴿الْفُلُكِ الْمَشْحُونِ﴾، به‌لام له‌وده‌دا نه‌پیت‌کاوه، چونکه له سوورده‌تی (الضافات) دا، نه‌و که‌شتیه‌ش که (یونس) سواری‌ی بووه، هه‌ر به: ﴿الْفُلُكِ الْمَشْحُونِ﴾، هاتوه، وه‌ک خوا له نایه‌تی (۱۴۰) ی سوورده‌تی (الضافات) دا ده‌فه‌رموی: ﴿إِذْ أَتَى إِلَى الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ﴾، کاتیک که دوورکه‌وته‌وه له خه‌لکه‌که‌ی و پایکرد بو‌نیو که‌شتیه پره‌که.

ننجا که ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا جَاءْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ﴾، نیشانه‌یه‌کی دیکه بو‌نه‌وان، نه‌وه‌یه‌که وه‌چه‌کانی نه‌وامان له که‌شتیه پره‌که‌دا هه‌لگرتوون.

(جمال الدین القاسمی) له ته‌فسیره‌که‌یدا^(۱) نه‌و رسته‌یه‌ی به دوو مانایان لیکداوه‌ته‌وه:

یه‌که‌م: (حَمَلْنَا أَوْلَادَهُمُ الَّذِينَ يُرْسِلُونَهُمْ فِي تَجَارِئِهِمْ فِي الْفُلِكِ الْمَشْحُونِ)، واته: رۆله‌کانیان که ده‌یانترین بو‌بازرگانیی و سه‌وداو مامه‌له‌کانیان، له که‌شتیی پیردا، هه‌لمانگرتوون.

یانی: مه‌به‌ست له که‌شتیه پره‌که، که‌شتی نووح نیه، به‌لکو: ﴿الْمَلٰٓئِکَ
الْمُحَرِّمِ﴾ که (ال)ی ناساندن (تعریف)ی له سه‌ره، ناساندنه که بۆ تیکرا (جنس)
یه، یانی: هه‌موو نه‌و که‌شتیانه‌ی پیر ده‌کرین له خه‌لک و که‌ل و په‌ل و بار.
دووهم: ﴿حَمَلْنَا آبَاءَهُمُ الْفٰدِمِیْنَ الَّذِیْنَ بَقَاۗءُ النَّوْعِ الْاِنْسٰنِیِّ فِی الْفُلْکِ الْمَشْحُوْنِ﴾، واته:
نه‌و باب و باپیرانه‌ی که به هۆی نه‌وانه‌وه، وه‌چه‌ی مرو‌فان به‌رده‌وام بووه، له که‌شتیه
پره‌که‌ی نوو‌حدا هه‌لمان گرتوون.

ئنجا هه‌رچه‌نده مانای یه‌که‌میشیان تارا‌دده‌یه‌ک ڕتی تیده‌چن، به‌لام له‌به‌ر
نه‌و دوو به‌لگه‌یه‌ی پی‌شتر هینامنه‌وه، مانای دووهمیانم به‌لاوه راست و په‌سندنه.

٣- ﴿وَلَقَدْ نَلٰمُکُمْ مِّنْ مَّثَلِہٖ مَا یُرْکَبُوْنَ﴾، هه‌روه‌ها له وینه‌ی نه‌و (که‌شتیه پره‌دا، شتی
وامان بۆ په‌خساندوون که سواری بن، چ مه‌به‌ست پیتی که‌شتیه‌که‌ی نووح بن، که
نه‌و مانایه‌مان پێ راسته، چ مه‌به‌ست نه‌و که‌شتیانه بن، که مرو‌فانه‌کان بارو سواریان
پیده‌که‌ن به‌ ده‌ریادا، له وینه‌ی نه‌وه‌ش، شتی وامان بۆ په‌خساندوون، بۆ هیناونه‌دی، که
سواری بین، زۆربه‌ی مانا لیکده‌ره‌وانی قورئان گوتوویانه: مه‌به‌ست لی‌ره‌دا حوشره‌کانن
(الرّٰوٰحِل، لِأَنّٰہَا سَفَائِنُ الْبَرِّ)، وه‌ک چۆن که‌شتیه‌کان، هۆکارو ئامرازی بارو سواریین له
ده‌ریادا، وشره‌کانیش، هۆکارو ئامرازی بارو سواریین له‌سه‌ر وشکانی، به‌لام بیکومان
نه‌گه‌ر بۆ بابایه‌کی عه‌ره‌ب له بیابانیکدا، نه‌و شیوه‌ تیکه‌یشتنه‌ هه‌بن، له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌ر
نه‌وه‌نده ده‌زانن، ده‌گونجی، به‌لام نابن، چه‌مکی ئایه‌ته‌که، تیکه‌یشتنیکي جوگرافیانه‌ی
ته‌سکمان بۆی هه‌بن و، نابن تیکه‌یشتنیکي بیابانیانه‌مان بۆی هه‌بن، چونکه‌ خوا
ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ نَلٰمُکُمْ مِّنْ مَّثَلِہٖ﴾، له‌وینه‌ی نه‌وه‌ش {که‌شتیه‌که له ده‌ریادا بارو
سواری پیده‌که‌ن} شتی وامان بۆ په‌خساندوون که سواری بین، ئنجا له وینه‌ی نه‌وه، چ له
هه‌وادا، که جو‌ره‌کانی فرۆکه‌و بالۆن و ... هتد ده‌گریته‌وه، چ له ده‌ریادا، که جو‌ره‌کانی
دیکه‌ی که‌شتی و پا‌پۆرو غه‌وا‌سه ده‌گریته‌وه، چ له‌سه‌ر وشکانی که ئۆتۆموبیل و
شه‌مه‌نده‌فه‌رو، هه‌موو نه‌و هۆکارانه‌ی دیکه‌ی بارو سواریی ده‌گریته‌وه.

(۴) - ﴿وَلَنْ نَّشَاقُفَهُمْ﴾، نه گهر بشمانه وی نغرویان ده کهین، ده یانخنکینین له ده ریادا.

(۵) - ﴿فَلَا صَرِيحَ لَمْ﴾، هیچکس له فریایان ناپهت، یاخود هیچکس هاواریان بۆ ناکات.

وشه ی (صَرِيحَ)، توێژه ره وانی فوړنان هه نندیکیان ده لَین: (فَعِيلُ) ی به مانای (فاعل)، یانی (الصَّارِخُ: وَهُوَ الْمُسْتَغِيثُ الْمُسْتَجِدُّ)، (صارخ) بریتیه له که سیک که هاوار ده کات و، داوای یارمه تی و کۆمه ک له که سیک دیکه ده کات، به لَمْ وشه ی (صَرِيحَ)، وه ک لیکۆ له ره وانی و فوولبووه وانی له زمانی عه پهبیدا گوتوو یانه: سئ واتایان هه لده گری:

۱- به مانای (مُغِيثُ) دئ، واته: که سیک که ده فریای که سیک دئ، واته: فریاد په س، ده فریا که وتوو.

۲- به مانای (مُسْتَعِيثُ) یش دئ، واته: داوای یارمه تییکردوو، هاوار که ره له خه لک بۆ کۆمه کی.

۳- به مانای خودی هاوار کردن و هاوار تیبه ستیش دئ.

که واته: ﴿فَلَا صَرِيحَ لَمْ﴾، (أي: لَا مُغِيثَ لَهُمْ أَوْلًا، وَلَا مُسْتَعِيثَ لَهُمْ، ثَانِيًا، وَلَا إِسْتِغَاثَةَ لَهُمْ ثَالِثًا) واته: نه هاوار که ریان هه یه و، نه له فریا ها توویان هه یه و، نه هاوار تیبه ستیشیان هه یه، چونکه وشه ی (صَرِيخَ)، وه ک چۆن به مانای (مُغِيثُ) و مُسْتَعِيثُ) دئ، به مانای (صُراخ) یش دئ، که چاوگ (مصدر)، یانی: هاوار تیبه ست.

(۶) - ﴿وَلَا هُمْ يُقْدَرُونَ﴾، هه روه ها نه وانی قوتاریش ناکرین. یانی: نه کهس له فریایان دئ، نه کهس هاواریان بۆ ده کات، نه هاوار کردن و هاوار تیبه ستیان بۆ هه یه و، ده ربازیش ناکرین.

(۷) - ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا﴾، مه گهر به زه یه که له لایه نی تيمه وه، زانایان ده لَین: ئەم هه لواردن (إِسْتِثْنَاءً)، له جوړی دا بر او (مُنْقَطِعَ)، چونکه: (فَإِنَّ الرَّحْمَةَ لَيْسَ مِنَ الصَّرِيخِ، وَلَا مِنَ الْمُنْقِذِ، وَإِنَّمَا هِيَ إِعْصَافُ اللَّهِ تَعَالَى إِيَّاهُمْ بِسُكُونِ الْبَحْرِ)، چونکه به زه یی خوا به شیک

نیه له فریاهاتن و، بەشێك نیه له هاوار تێبەستن {یاخود دەرباز کردن} بەلکو ئەو هه له فریاكەوتنی خۆی بەرزە بۆ ئەوان، كە دەریایەكە پابگرێ و، ئۆفانی دەریا بۆهستێتی و دەرباز بین.

(۸)- ﴿وَمَتَّعَا إِلَىٰ حُبٍ﴾، ههروهها بههره‌مه‌ند كردنێك تاكو كاتێكی دیارییکراو، كه مه‌به‌ست پێی به‌هره‌مه‌ند كردنێانه له ژایانی دنیا، تاكو ئەوه‌نده ژایانه ئاساییه‌ی ماویانه، له‌سه‌ر زه‌وی ده‌یگوزهرێنن، نه‌ك له‌ ده‌ریادا به‌خنکێنن، ﴿وَمَتَّعَا إِلَىٰ حُبٍ﴾، (ای: قَتِيعًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّغْلُومٍ)، به‌هره‌مه‌ند كردنێان تاكو كاتێكی دیارییکراوو زانراو، كه ته‌واوکردنی ته‌مه‌نی ئاساییانه.

که‌واته‌: ﴿إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَّعَا إِلَىٰ حُبٍ﴾، (ای: وَلَا هُمْ يَنْقُذُونَ، لَٰكِنْ رَّحْمَتَاهُمْ، وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ ذَمِّنْ قُدِّرَ لَهُمْ)، یانی: ده‌ربازیش نا‌کړین، به‌لام ئیمه به‌زه‌ییمان پێیان دا دی و، تاكو كاتێ كه بۆیان ئەندازه‌گیریی کراوه، ژایانه دنیا‌ییه‌كان ب‌گوزهرێنن.

مەسەلەى چۈرەم و كۆتايى:

بىياكىسى بىتروايان لە سزاو جەزىرەبەكانى خواو، پشت ھەلكرديان لە نايەتەكانى خواو، سەفسەتەكرديان لە كاتى نامۆزگارىى كرانياندا، كە ھاوگارىى ئاتاجان بكنەن:

خو! دەفەرەمۆى: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (۱۵) وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿۱۶﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۱۷﴾

شىكردەنەھەى ئەم ئايەتەنە، لە شەش بەرگەدا:

۱- ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾، ھەرۈھە نەگەر بىيان بگوتى: پارىز لەوہ بكنە، كە لە پىش دەستەكانتەنەوہىو لە دواتانەوہى، بەلكو بەزەبىتان لەگەل دا بنۆيتى.

وہلەمەكەى قرتىراوہ، واتە: نەگەر وایان پى بگوتى، پشت ھەلەدەكەن و لاملەى و سەرپىچى دەكەن، ياخود گالتە دەكەن بە كەسك، كە ئاوايان پى بلى.

پستەى: ﴿مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ﴾، زانايان چەند واتايەكيان بۆ لىكداونەوہ:

يەكەم: ﴿مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ﴾، ئەو سزادانانەى رابردوون بۆ كۆمەلە بەدرۆ دانەرەكانى پىغەمبەرەن ﷺ، ئەوہى لە پشتانەوہىو چاوەرەتان دەكات، لە سزاي ئامادەكراوى پۆزى دواى.

دووەم: ﴿مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ﴾، ئەوہى لە سزاي دنيا لە پىشتانەوہى، ﴿وَمَا خَلْفَكُمْ﴾، ئەوہى لە سزاي پۆزى دواى كە لە دواتانەوہى، ياخود بە پىچەوانەوہ: ﴿مَا بَيْنَ

أَيُّكُمْ ۖ ئەوێ که له پێستانهوهیه له سزای پۆژی داوی و بهردو پووی دهچن،
﴿وَمَا خَلَقَكُمْ﴾، سزای دنیا که له پستانهوهیه.

سێهه: ﴿مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ﴾، لهو گوناهاههتان که پێستانخستوون، ﴿وَمَا خَلَقَكُمْ﴾ ئەو
گوناهاههتان که دواتانخستوون، واته: سه پێچی و گوناهاههکانان که پێستانخستوون و،
ئەو نهکه شه رعیانهی که دواتانخستوون و نهجامتان نه داو.

﴿لَعَلَّكُمْ تَرْجِعُونَ﴾، (تَسْتَغْفِرُونَ الرَّحْمَةَ بِسَبَبِ النَّفْسِ)، که بهزه بیتان له گه ل
بنوئندری، واته: شایستهی ئەوه بن که خوا بهزه بیتان له گه ل بنوئنی، به هۆی
پارێزکاریهوه، که وه لمه که ی قرتیزاوه، له بهر ئەوهی پهوته که ده یگه نه نی،
زۆر جارن خوا ﴿وَالْمَلَأَ قَسَبَهُ﴾ ده قرتینن، له بهر ئەوهی به سه لقه و سیاق
دیاره، یان له بهر ئەوهی زهین بۆ زۆر شت بچی و، ماناو چه مکه که ی فراوانتر
بن.

(۲) - ﴿وَمَا نَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾، هیچ نیشانه یه که
نیشانه کانی پهروه ردگاریشیان بۆ نایهت، مه گهر ئەوان پشتی تیده کن و، پووی لی
وهرده چه رخینن.

نهم پستهیه، وه لملی ئەوهی پێشیشی تیدایه، که واته: نه گهر پێشیان بگوتری:
پارێز بکه ن له وهی له پێش دهستان و له دواتانهوهیه، ههر هه لوئسته که یان
بریتیه له پشته لکردن و، پووی لی وه چه رخانن.

وشه ی: (آیة) که به (آیات) کۆده کرتیهوه، پێشتریش زۆر جارن گوئوو مانه: له
قورئاندا به سێ مانایان دی:

أ- به مانای پسته کانی قورئان، یان: پسته کانی فه رمایشته کانی خوا قورئان و کتیه کانی
دیکه ش.

ب- به مانای ئەو موعجیزه دهسته وسانکه رانه ی که به پتخه مبه ران دراو.

ج- به مانای دیمه ن و دیارده سروشتیه کان، به لام لیره وا پیده جتی، مه به ست پیی
 قهرمایشتی خوا بی، رسته کانی فوران.

﴿إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾، (الْإِنْسِيَاءُ مِنْ أَسْوَالٍ مَعْدُوقَةٍ، أَي: مَا تَأْتِيهِمْ آيَةٌ فِي
 حَالٍ مِنْ أَسْوَالِهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ)، هه لوارده كه له حاله قرتترواه كانه،
 يانی: هیچ نشانیه كه له نشانیه کانی خویان، له هیچ حالیک له حاله کانیا ندا بو
 نایهت، مه گهر رووی لی ورده چهرخین و پستی تیده کهن.

که واته: ﴿إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾، هه م وه لمی رسته که ی پشیه: ﴿وَإِذْ قِيلَ
 لَهُمْ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾، واته: هه لوتسته که یان پشتیکردنه،
 ههروه ها وه لمی نهو رسته شه: ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ﴾، وه لمی
 ههردوکیانه پیکه وه.

(۳) - ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا مَتَارَافَكُمْ اللَّهُ﴾، نه گهر پیشیان بگوتری: له وهی خوا وهك بژیو
 داویه به تیه، ببه خشن، خه رج بکه ن، هاوکاری خه لکی نه دارو ناتاج بکه ن.

(۴) - ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾، نه وانه ی بیروان (بیروا بوون به هه موو نهو
 شتانه ی که ده بوویه بروایان پیین، به لام نه وان بیروا بوون) به وانه یان گوت که بروایان
 هیناوه {به هه موو نهو شتانه ی ده بی بروایان پی بهتری}.

(۵) - ﴿أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ﴾، نایا خواردن بده ین به که سیک، نه گهر خوا بیهوی
 خواردنی پی بدات، پییده دا؟ هه مزه (أ) بو پرسیارکردنی نکوولیکه رانه یه، که هه همیشه
 پرسیارکردنی نکوولیکه رانه به مانای لاهردن (نهی)، (أَي: لَا نَطْعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ
 أَطْعَمَهُ)، یانی: خواردن نادهینه که سیک که نه گهر خوا ویستبای خواردنی ده دایه. به لام که
 به شیوه ی پرسیارکردنی نکوولیکه رانه، عیباره تیک دی، نهو به نه زان و نه قام دانانی
 تهرپی به رانه روو دوتندراوه، واته: تیهو نه قامن و نه زان، چوئ نیمه خواردن ده دین
 به که سیک و، هاوکاری که سیک ده که ین، که نه گهر خوا ویستبای هاوکاری ده کرد؟!

(۶) - ﴿إِنْ أَشْرَأَ لَا فِ سَلَلٍ مِّنْیَ﴾، یتوہ تہنیا لہ گومراپیہ کی ناشکرا دان۔

یہ کیک لہ توڑہ رھوانی قورٹان لیرہدا عیبارہ تیکی جوان دینتی، دہلئی:

(سَلُّوا الْإِنْفَاقَ الْعَامَ، فَأَجَابُوا بِإِمْسَاكِ الطَّعَامِ، وَهُوَ أَيْسَرُ أَنْوَاعِ الْإِنْفَاقِ)،
نہوان داوایان لیکرا، بہ گشتی ہاوکاری بیکن و مالی خویان خہرج بکن،
بہ لام نہوان وہ لامیان دایہوہ، بہوہ کہ خواردن نابہ خشن، کہ تمہہ ٹاسانترین
جورہ کانی بہ خشینہ، خواردنیٹ کہ تو تازہ سازت کردوہ، پہنگہ نہوہی بوٹ
نہ خورا، دواپی بیڑی، نہوہ لہ ہہموو شتیک ٹاسانترہ، بیہہ خشی۔

(القرطبي) لیرہدا لہ تہ فسیرہ کہیدا^(۱)، قسہ یہ کہ دینیتہوہ بہ لام سہ نہدہ کہی
باس نہ کردوہ، دہلئی:

(وَقِيلَ: أَنْ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقِ ؓ، كَانَ يُطْعِمُ مَسَاكِينَ الْمُسْلِمِينَ، فَلَقِيَهُ أَبُو جَهْلٍ
فَقَالَ: يَا أَبَا بَكْرٍ! أَتَزْعُمُ أَنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى إِطْعَامِ هَؤُلَاءِ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: فَمَا بَالُهُ
لَمْ يُطْعِمْهُمْ؟ قَالَ: ابْتَغَى قَوْمًا بِالْفَقْرِ، وَقَوْمًا بِالْغِنَى، وَأَمَرَ الْفُقَرَاءَ بِالضَّرِّ، وَأَمَرَ
الْأَغْنِيَاءَ بِالْإِعْطَاءِ، فَقَالَ: وَاللَّهِ يَا أَبَا بَكْرٍ مَا أَنْتَ إِلَّا فِي صَلَاةٍ، أَتَزْعُمُ أَنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى
إِطْعَامِ هَؤُلَاءِ وَهُوَ لَا يُطْعِمُهُمْ، ثُمَّ تُطْعِمُهُمْ أَنْتَ؟ فَتَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ)۔

واتہ: گوتراوہ: نہبوو بہ کری صیددیق ؓ، یارمہ تی نہدارہ مسولمانہ کانی
دہدا، پوڑنیک نہبوو جہہل پنگہ یشت، گوتی: نہی نہبوو بہ کرا! نایا پیت وایہ
خوا دہ توانی خواردن بدات بہوانہ؟

گوتی: بہلئی۔

گوتی: نہدی بوچی خواردنیاں پین نادات؟!

ئەبوو بەکر گوتی: خوا کەسانێکی بە ھەژاری تاقیکردۆتەو، کەسانێکیش بە دەولەمەندی، ئنجا فەرمانی بە ھەژارەکان کردووە خۆراگر بن و، فەرمانیشی بە دەولەمەندەکان کردووە ببەخشن.

ئەبوو جەھل گوتی: بەخوا ئەی ئەبوو بەکر! تۆ ھەر لە گومراپیدای، ئایا پیت وایە خوا دەتوانی خواردن بدات بەوانەو، خواردنیان پتی نادات، ئنجا تۆ خواردنیان پتی دەدەیت؟! ئیدی لەو بارەو ھەم ئایەتە ھاە خوار.

پینگومان ئەو جوۆرە فسانە جوۆرێکن لە سەفسەتە، چونکە: ئەو کە خوا تەگەر و یستبای خەڵک ھەژار و نەدار نەدەبوو، ئەو بەگومان راستە، تەگەر خوا و یستبای، وانەبێ، وانەدەبوو، بەلام خوا و یستوویەتی مەروڤەکان نازاد بکات و تاقیان بکاتەو، خوا ﷻ نەبویستووە تۆبزیی لە مەروڤەکان بکات، لەسەر ئەوێ بۆ خۆی پێخۆشە، بەلکو و یستوویەتی مەروڤەکان دەستکراوێن، تاکو بە کەلکی تاقیکردنەو بێن، بۆیە دەستی کردوونەو، دەتوانن چاکە بکەن و دەتوانن خراپە بکەن، دەتوانن ببەخشن و دەتوانن نەبەخشن، بەلام ئەوێ کە وا دەکات، لە کۆمەڵگایە کدا خەڵک ھەندیکێ پڕ بێ و زۆربەێ قەربێ، ھەندیکێ تیر بێ، زۆربەێ برسێ بێ، لە راستیدا ئەوێ خواێ پەرورەدگار نیە وایفەرموو بێ، بەلێ، ھیچ شتێک بەبێ و یستی خوا نابێ، بەلام خوا ﷻ ئەو دۆخەێ پناخۆشە، ھەر بۆیەش، خوا ﷻ پەرخە دەگرێ، لەوانەێ خۆیان دەسەپێنن و لەوانەێ قۆرخکاری دەکەن، لەوانەێ بژیو لە خەڵک زەوت دەکەن، ھەرودھا خوا ﷻ رایگەیانندووە: ئەو چاکەو نعیمةتانەێ داناون بۆ ھەمووان:

أ- دەفەرموێ: ﴿وَالْأَرْضَ وَصَّعَهَا لِلْأَنَامِ﴾ ١٠ الرحمن، خوا زەوی داناو بەو خەڵک.

ب- ھەرودھا لە سوورەتی (البقرة) دا فەرموویەتی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ٢١، ئەو (خوا) ئەوێ لە زەویدا، بۆ ھەمووانتانێ ھێناوێتەدی، نەک بۆ ھەندیکتان.

ج- ههروهه ها له سوږه تی (الحشر) دا دهفه رموی: ﴿كَذَلِكَ لَا يَكُونُ دُولًا بَيْنَ الْأَعْيَاءِ مِنْكُمْ﴾ (٧)، با مال و سامان له دهستی دهوله مهنده کانتاندا کورت هه لئه بهت، هه ندیک بینه ملیاردیرو، نهوی دیکهش ئاتاج بن بو نانی شهوی، یان پوژو!

که واته: نهوه هوکمرانه سته مکارو خو سه پینه کان و، نهوه سیستمی نه فامییانه و زالمانه ی کومه لگایه، واده کات نهو قری و پریه هه بن، نهو سیستمه زالمانه یه و نهو شیوه هوکمرانییه ش، له ویستی مروفه کانه وه سه رچاوه ده گری، به لام له نایینی خوادا قه ده ده یه و، خواش پتی ناخوشه، هه رچه نده به ویستی و یشه، به لام تاقیکردنه وه یه بو نه وان، ناکو بزانی چی ده که ن به و ده سه لاته، نایا گه نده لئی و خو سه پاندنی پتی ده که ن؟ دیسان تاقیکردنه وه شه بو خه لک و جه ماوه، نایا چ هه لویتستیکیان ده بن، نایا تیوه راده میتن و سه ر سوآلکه رانه ده ژین و، هه ر به دوا ی سته مکاره کان ده که ون و، به رماوی سفره کانیان ده خو ن، یاخود له سه ر ماف و بژیوی خو یان وه ده ننگ دین، له سه ر حورمه تی خو یان وه ده ننگ دین؟ وه ک خوا ی پهروه ردگار له سوږه تی (محمد) دا دهفه رموی: ﴿وَلَوْ بَنَى اللَّهُ لَأَنْتَرَمَتْهُمْ وَلَكِنْ لِبَطْلٍ بَعْضُكُمْ يَعْصِي﴾ (٨)، واته: نه گه ر خوا ویستبای، تۆ له ی لیده ستانده وه (له سته مکارو خو سه پینه کان، به سه ر خه لکدا و له قور خکه ره کانی نازو نیعمه ته کان) به لام ده یه وی هه ندیکتان به هه ندیکتان تاقیبکاته وه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِعَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

❖ دهرسی چوارهم ❖

پیناسه‌ی لهم دهرسه

لهم دهرسه‌مان له (٢١) ئایهت پێك دێ: (٤٨-٦٨)، كه تهوه‌ری به‌هه‌شتیان باسی قیامه‌ت و زیندووكرانه‌وه‌یه، دواتر باسی نازو نێمه‌تی به‌هه‌شت بۆ برپا‌داران و، سلاویكرانیان له لایه‌ن خوا‌ی په‌روه‌ردگاره‌وه، ئنجا باسی نازارو مه‌ینه‌تییه‌كانی بێپروایان له دۆزه‌خداو، سه‌ره‌نشست کرانیان له لایه‌ن خوا‌ی دادگه‌ره‌وه‌وه، مۆر به‌سه‌ر زارو زمانیه‌وه‌هه‌ نران و، هه‌تانه‌ گۆ‌ی ده‌ست و لاقیان، بۆ شایه‌دی پێ له‌سه‌ر خۆیان دانیان.

له‌ کۆتاییشدا خوا‌ی بالاده‌ست، هه‌ره‌شه‌ی له‌ بێپروایان کردوه، كه ده‌توانی کۆتیران بکات، هه‌روه‌ها ده‌توانی مه‌سخیان بکات و بیانکاته په‌یکه‌ریک، پاشان پایده‌گه‌یه‌نی، كه هه‌ر كه‌س خوا ته‌مه‌نی درێژ بکات، له‌ پووی جه‌سته‌یه‌وه، پێچه‌وانه‌ی ده‌کاته‌وه‌وه، به‌ره‌و دواوه‌ی ده‌باته‌وه‌.

﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ (١٨) مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿١٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٠﴾ وَيُنْفِخُ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ﴿٢١﴾ قَالُوا ابْنُوا لَنَا مِن بَعَثْنَا مِن مَّرْقَدِنَا هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿٢٢﴾ إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿٢٣﴾ فَالْيَوْمَ لَا تَفْطَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهُونَ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ وَلَّوْا مُجْزَوْنَ فِي ظِلٍّ عَلَى الْأُرَائِكِ مُتَكِبُونَ ﴿٢٦﴾ لَمَن فِيهَا فَتَكِهَتْ وَلَمَن مَّاءٌ يَدْعُونَ ﴿٢٧﴾ سَلَمَ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَجِيمٍ ﴿٢٨﴾ وَاسْتَمَرُّوا الْيَوْمَ أَبْنَاءَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٩﴾ أَلَمْ نَعْهَدْ إِلَيْكُمْ بَنِيَّٰدَمَ أَن لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

﴿١٠﴾ وَإِنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ أَصَلَّ مِنْكُمْ جِيلًا كَثِيرًا أَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٣﴾ أَصَلُّوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٤﴾ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَنَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْعِرُونَ ﴿١٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ يَنْعَمِرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿١٨﴾ ﴿

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

ههروهها (بیبروایه کان) ده لێن: نهو به لێنه (که قیامهت دێ) که یه؟ نه گهر تیوه له راستان (له قسه کانتان دا، هه والمان بدهن) ﴿١٨﴾ (بۆ هاتنی نهو به لێنه)، جگه له یهك چریکهو هارژن (دواى فووکردنى به کهم به که په نادا) چیدیکه چاوه پێ ناکهن له حالیکدا دهیانگرتی، که له گهرمهى مشتومرو ناکۆکییدان ﴿١٩﴾ (هێنده کتوپر دێ)، نه هیچ پاسپاردهیهکیان بۆ دهکرتی و، نه دهگه پێنهوه بۆ لای کەس و کاریشیان ﴿٢٠﴾ (دواى بۆ جارى دووهم) فوو به که په نادا کراو، به کسه ر به خیرایی له گوژه کانیانهوه به رهو لای (شوینی دیاریکراوی) پهروه ردگاریان ده چن ﴿٢١﴾ گوتیان: ئه ی هاوار بۆ ئیمه! کێ له گوژه کهمان (ده ره پێتاین) و زیندووی کردینهوه؟ (پێیان ده گوترێ): ئه مه ئه وه بوو که خوای به به زه یی به لێنى دابوو، په وانه کراوانیش راستیان کرد، (له وه دا که پێیان پاگه یاندن) ﴿٢٢﴾ (زیندوو کرانه وه کوکرانه وه ی مردووان، هۆکاره که ی ته نیا یه ک چریکهو هارژن بوو، (دواى فوو ی دووهم به که په نادا، به کسه ر نه وان هه موو ویکرا لامان ناماده کراو بوون) ﴿٢٣﴾ (پێیان ده گوترێ): نه مرۆ هیچ کهس تۆزى سته مى لێناکرتی و، ته نیا به پێی

ئەوێ دەووتانە، سزاو پاداشت دەدرێنەوێ (٥٦) بە دُنْیایی ئەمرۆ هاوێ لانی
 بەهەشت، شادمانانە (بە نازو نەعمەتانەوێ) سەرقال و سەرگەرم (٥٧) خۆیان و
 هاوسەرانیان لە سێبەراند، لەسەر تەختان پالیاں داوێتەوێ، شانیاں داداوە (٥٨)
 لەویدا (هەموو جوێرەکانی) میوێیان هەیه و هەرچی بیخوازن هەیانە (٥٩) (لە
 هەمووشی باشت) گوتنی سەلامە، لە پەرورەدگاری میهرەبانەوێ (٦٠) (بێروایانیش
 پێیان دەگوترێ): ئەی تاوانبارینە! ئێوێ ئەمرۆ جیا بنەوێ (لە براداران) (٦١)
 ئەی ئەوێ ئادەم! ئایا پێم رانەگەیاندن کە شەیتان نەپەرستن، بە دُنْیایی ئەو
 بۆ ئێوێ دوژمنکی ئاشکرایە؟ (٦٢) هەر وەها (پێمراگەیاندن)، کە من بپرست،
 ئەمەیه رێی راست و رێک (٦٣) بێگومانیش (شەیتان) کۆمەلێکی زۆری لێ
 گومراکردن، ئایا ئێوێ نەتاندەقامی! (کە ئەوێ دوژمنتانەو شوێنی نەکەون) (٦٤)
 ئەمە ئەوێ دۆزەخەیه کە هەرەشەتان پێی لێدەکرا (٦٥) ئەمرۆ بچنە نێوی و،
 پێی بپێژن، بەهۆی ئەوێ ئەوێ کە بپێروا بوون (٦٦) ئەمرۆ زاریان مۆر دەکەین
 و، دەستەکانیان دەماندوێن و، لاقەکانیان شاھەدیی لەسەر ئەوێ دەدەن کە
 دەیانکرد (٦٧) ئەگەر ویستباشمان چاوەکانیانمان دەسپرێوێ (کوێرمان دەکردن)،
 ئنجا بەرەو رێ پێشبرکێیان کردبایە، بەلام چۆن ببینن (بەبن چا)! (٦٨) هەر وەها
 ئەگەر ویستامان لە جێی خۆیان شێوێ یا ئامان دەگۆری (دەمانکردنە پەیکەر)، کە
 سەرەنجام نە بتوانن بپۆن، نە بشگەڕێنەوێ (٦٩) هەر کە سێکیش تەمەنداری
 بکەین {لە پرووی جەستەییەوێ} پێچەوانە ی دەکەینەوێ، ئایا نافامن! (٧٠).

شىكرىدەنەۋەى ھەندىك لە وشەكان

(يَحْيِصُونَ): (الْغَضْمُ: مَضْرُوعُ غَضْمَتِهِ: نَازَعَتْهُ غَضْمًا، وَالْغَضْمُ: الْجَائِبُ)، وشەى (غَضْم) چاۋگى (غَضْمَتُهُ) يە، واتە: لەگە ئىدا ناكۆك بووم، دووبەره كىيم بوو، (غَضْم)، بە لايەكى كراسى مرووف دەگوتى، بۆيە (مُخَاصَمَةٌ)، واتە: ھەركامىكيان لايەكى كراسى ئەۋى دىكە دەگىرى.

(الْأَجْدَاثُ): (جَمْعُ الْجَدَثِ، وَهُوَ الْقَبْرُ)، (جَدَثٌ) بە (أَجْدَاثٌ) كۆ دەكرىتەۋە، واتە: گۆر.

(يَنْسِلُ): (نَسَلَ، يَنْسِلُ نَسْلًا: أَسْرَعَ) (نَسَلَ) واتە: (أَسْرَعَ) بە خىرايى رۆيشت، (يَنْسِلُ نَسْلًا) واتە: بە خىرايى دەروا، بە خىرايى رۆيشت.

(مَرْقَدًا): (مَرْقَدٌ) واتە: شوئى تىدا نىشتە جىبوون، (الرَّقَادُ: الْمُسْتَطَابُ مِنَ النَّوْمِ الْقَلِيلِ، الْمَرْقَدُ: الْقَبْرُ)، (رُقَاد) خەۋىكى خۆشە، كەمىك مرووف بخەۋى، پشوۋى پىيدا، (مَرْقَد) يىش، شوئى (رُقُود)، شوئى تىدا پشوودان، بۆيەش خوا تەئە نەۋ وشەيەى بەكارھىناۋە، چونكە كە مرووف دەخرىتە گۆرەۋە، ۋە نەبى بە ھەمىشەيى لەۋىدا بى، بەلكو ماۋەيەكە، كە برىتيە لە قۇناغى بەرزەخ، جەستەكەى لەۋىدا دەبى، دۋابى لە پۇزى قىامەتدا، زىندو دەكرىتەۋە دەھىترىتەۋە دەر.

(شُغْلٍ): (الشُّغْلُ: الْعَارِضُ الَّذِي يُذْهِلُ الْإِنْسَانَ)، (شُغْلٌ) برىتيە لەۋ سەرقالىيە، كە مرووف سەرقال و سەرگەرم دەكات و بى ناگاي دەكات لە شتى دىكە.

(فَكَهْرُنْ): (الْفُكَاةُ: حَدِيثٌ ذُو الْأُنْسِ، فِكَةٌ، أَي: مَرَحٌ وَسُرٌّ، فَاكْهُون) ھەندىك گوتوۋايانە: يان: (مُتَلَذِّذُونَ)، چېژوەرگىران، بەلام وانىو (فاكهون) لە (فُكَاةٌ) ھەۋە ھاتوۋە، كە برىتيە لە قسەى ئەۋانەى ھۆگىرى يەكدىن، پىكەۋە دادەنېشن و

فسه‌ی خوش ده‌کن، ده‌گوتری: (فکة)، واته: گالته‌ی کردو دلخوش بوو، که‌واته: ﴿فَنُكْهِنُ﴾، واته: شادمانانه قسه‌ی خوش پیکه‌وه ده‌کن.

(الْأَرْطَاكِ): (جَمْعُ أَرِيْكَهٖ، وَالْأَرِيْكَهٖ: اسْمٌ لِمَجْمُوعِ السَّرِيْرِ وَالْعَجَلَةِ، مِثْلُ الْمَائِدَةِ اسْمٌ لِلْخِوَانِ الَّذِي عَلَيْهِ طَعَامٌ)، ﴿الْأَرْطَاكِ﴾، کوی (أَرِيْكَهٖ)‌یه، به کوی ته‌خت و نه‌و په‌رده‌یه که به‌ده‌وریدا ده‌دری، ته‌خت که سه‌راپه‌رده‌ی بۆ ده‌کری، به‌هه‌مووی ده‌گوتری: (أَرِيْكَهٖ)، که خه‌لکی خوش‌گوزهران له‌سهری پال ده‌ده‌نه‌وه‌و شان داده‌دهن، هه‌روه‌ک نه‌و سفره‌یه‌ی خواردنی له‌سهره، پی‌ی ده‌گوتری: (مائدة)، نه‌گه‌ر خواردنی له‌سهر نه‌بنی، پی‌ی ده‌لین: (خِوَان).

(مُتَّكِئُونَ): واته: شانینداوه، پالینداوه‌ته‌وه، (وَالْإِنِّكَاءُ: هَيْئَةٌ بَيْنَ الْإِضْطِجَاعِ وَالْجُلُوسِ، وَهُوَ اضْطِجَاعٌ عَلَى جَنْبٍ دُونَ وَضْعِ الرَّأْسِ وَالْكَتِفِ عَلَى الْفِرَاشِ)، (إِنِّكَاء) که به کوردیی پال‌دانه‌وه‌ی پی‌ی ده‌لین، شان دادانی پی‌ی ده‌لین، بریتیه له دانیشنتیک له نیتوان پاکشان و دانیشنتدا، که بریتیه له‌وه‌ی مرووف له‌سهر نه‌نیش بئی، بی‌ته‌وه‌ی سه‌ری بخاته سه‌ر زه‌وی و بخه‌وی، به‌لکو شان داده‌دات. (أَلَزَّ أَعْهَدَ إِلَيْنُكُمْ): تایا پی‌م رانه‌که‌یاندن؟ (وَالْعَهْدُ: الْوَصَايَةُ، عَهْدٌ إِلَى فُلَانٍ، أُلْقَى إِلَيْهِ الْعَهْدُ، وَأَوْصَاَهُ بِخَفِيطِهِ)، (عَهْدٌ إِلَى فُلَانٍ)، واته: نامۆزگاریی کردو، پی‌یکوت نه‌و په‌یمان و نامۆزگارییه‌ی بپارێزی.

(جِبَلًا): (جِبَلًا: جَمَاعَةٌ، تُشَبِّهُهَا بِالْجَبَلِ فِي الْعِظَمِ وَالْكَثَرَةِ)، کۆمه‌لیکی زۆر، که به چیا ده‌چوێترین له مه‌زنییداو له زۆرییدا.

(أَصْلَوْهَا): واته: پی‌ی بپارێزین، (أَصْلَ الصَّالِي: الْإِيقَادُ بِالنَّارِ، صَالِيٌ بِالنَّارِ: يُلَيِّ بِهَا، صَالِيْتُ الشَّاةَ: شَوَيْتُهَا)، وشه‌ی ﴿أَصْلَوْهَا﴾، به مانای (ادخلوها) نایه‌ت، (صَالِي) بریتیه له‌وه‌ی شتی‌ک بخه‌ریته نیتو ناگرو له هه‌ر چوارده‌وره‌وه ناگری لی‌بدا، یاخود: له هه‌ر چوارده‌وره‌وه ناگر تینی بۆ بیتنی، بی‌ته‌وه‌ی بیپارێزینی، واته: بیپشێندری، نه‌ک بکولێندری، نه‌وه‌ی پی‌ی ده‌گوتری: (صَالِي)، عه‌ره‌ب ده‌لین: (شَاءَ

مُضِلَّةٌ)، مەری پیشتراو، کاتیک لە فرنی دەهاویژری و لە ھەر چوار دەورەو دەپیشترێ، نەک برژێری و ھەندیکى لى بسووتى، ناو پێدەگوتری: (مُضِلَّةٌ).
(نَحْنُ عَلَى أَعْيُنِهِمْ): مۆر بەسەر زارەکانیانەو دەتین، (تَمْنَعُهُمْ مِنَ الْكَلَامِ)،
واتە: پێیان لى دەگرین قسە بکەن.

(لَطَمْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ): چاویان دەسپینەو، (الطَّمْسُ: إِزَالَةُ الْأَثَرِ بِالْمُخَوِّ)، (طَمَسَ)
بریتە لەوێ شوێنەواری شتیک نەمیت و بسپرتەو لێردا مەبەست: کوێر
کردیانە.

(لَسَخْنَهُمْ): واتە: مەسخیان دەکەینەو، (الْمَسْخُ: تَشْوِيَةُ الْخَلْقِ وَالْخُلُقِ،
وَتَحْوِيلُهُمَا مِنْ صُورَةٍ إِلَى صُورَةٍ أُخْرَى)، (مَسَخَ) بریتە لە گۆڕینی جەستەى مرۆڤ
و گۆڕینی دیوی نیووەو، لە ھالەتیکەو بێگۆری بۆ ھالەتیکى دیکە.

کە لێردا مەبەست لە: ﴿لَسَخْنَهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ﴾: یانی: لە شوێنى
خۆیان، و شکمان دەکردن وەک پەیکەرێک، کە نە بتوانن بچنە پیش و نە بتوانن
بێنەو دا.

(مَكَانَتِهِمْ): (الْمَكَانُ: الْمَوْضِعُ الْخَاوِي الشَّيْءِ) (مکان)، نەو شوێنە بە کە
مرۆڤ دەگریته خۆی.

(تَنَكَّسَهُ): (النُّكْسُ: قَلْبٌ شَيْءٍ عَلَى رَأْسِهِ)، شتیک کە سەر و بن بکری و
ھەلبکیرد ریتەو، پێی دەگوتری: (نُكْسَ)، خوا دەفەرموی: ﴿تَنَكَّسَهُ فِي الْخَلْقِ﴾،
ئەوێ تەمەنداری بکەین، لە پرووی جەستەییەو، پێچەوانەى دەکەینەو، واتە:
ئەگەر تاكو ئیستا بەھێز بوو، بێھیزی دەکەین و، ئەگەر تاكو ئیستا لە پرووی
ئاکارو پەوشتەو ھەووسەلەو خۆراگری ھەبوو، خۆراگە گرو بى ھەوسەلەى
دەکەین و، لە سێفەتە جەستەییەکانیدا پێچەوانەى دەکەینەو.

مانای گشتی نایه تهاکان

به رزان!

نهم بیست و یهك (۲۱) نایه ته، ته وه ری سه ره کیان بریتیه له پوژی دوایی، چ ناخیر زه مان، چ قیامت و زیندو و کرانه وه و لپرسینه وه.

خوای ده فهرموئ: ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾، ههروه ها ده لئین: نهو به لئینه که یئیه؟ نه گهر ئیوه له راستان، واته: هاتنه دی نهو به لئینه، که یه؟ نهو به لئینه ش بریتیه له: هاتنی قیامت، یاخود: هاتنی ناخر زه مان، به لام به پئی سیاق واده ده که وئ، که مه به ستیان پئی ناخیر زه مان بووه، کو تایی هاتنی ژبانی دنیا، چونکه ده فهرموئ: ﴿مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾، چاوه روانیی ناکه ن، جکه له یهك هارژن، چریکه وه دهنگی قه به وه به رز ﴿تَأْخُذُهُمْ وَهَمٌّ مِّنْهُمْ﴾، نهو چریکه وه هارژنه گه وره یه، ده یانگری له کاتیکدا، نهوان خهریکی مشتومرو ده مه قالی و، خهریکی سه وداو مامه لهو، کرین و فروشتن و، له گهرمه ی ژبانی پوژانه یان دان، بویه مه به ست له (وعد) ﴿مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ﴾، به لئینی هاتنی ناخر زه مان و تیکچوونی ژبانی دنایه، چونکه خوای به رزومه زن باسی نهوه ده کات، که یهك چریکه، یهك هارژن دئ، له حالیکدا نهوان سه رگهرمی مشتومرن، که واته: مه به ست پئی هارژن و چریکه ی یه که مه، که به هوئی فووی یه که می که ره ناوه ده بی و، ژبانی دنیای پئی کو تایی دئ و گه ردوونی پئی تیک ده چئ، ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً﴾، ئنجا ناتوانن هیچ پاسپارده یهك بکه ن، بو یه کدی، ﴿وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ﴾، ههروه ها ناشتوانن بکه رینه وه بو لای کهس و کارو، مال و خیزانیشیان، جاری یه کهم که فوو به که ره نادا ده کرى، نهوه ده فهرموئ.

ئنجا دئته سه ر باسی فووی جاری دووه، ده فهرموئ: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾، فووش به که ره نادا کرا، (مه به ست پئی فووی دووه مه) ﴿فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ

إِلَى رَبِّهِمْ يَكُونُ ﴿١﴾، بە کسەر کتوپ ئەوان لە گۆرەکانیانەوه، بەرەو لای
 پەروردگاریان، بەرەو شوێنی دیاریکراوی پەروردگاریان بە خێرای دەپۆن،
 ﴿قَالُوا يَوَدُّونَا مِنْ بَعْثِنَا مِنْ رَبِّنَا﴾، گوێیان: ئەو هاوار بۆ ئێمە! سزای سەخت
 بۆ ئێمە، کێ ئێمە لە شوێنی پشوودانمان، لە گۆرە کامان کە پشوومان تێدا
 دابوون و تێیان دا پاکشابووین، کێ ئێمە دەرھێناوە؟ ﴿هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ
 وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ﴾، پێیان دەگوێرێ: ئەمە ئەوەیە، کە {خوای} بە بەزەیی
 بە ئێنی دابوو، پەوانە کراوەکان، پێغەمبەرەکانیش راستیان کرد، کە گوێیان:
 ژيانى مەرفە لەم چوار پێنج پۆزى ژيانى دنیادا، خولاصە نابێتەوه، ئێرە تەنیا
 قوناقیکەو قوناقی دیکە بە دواوا دێن، ﴿إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾، ئەو
 زیندوو کرانەو دەیهی ئەوان، یاخود ئەو پروداوو کارەساتە مەزنە، کە بریتە لە
 هەڵسێندرانەو دەیان لە گۆرەکان، تەنیا یەك هارژن و چریکە بوو، ﴿فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ
 لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾، بە کسەر کتوپ هەموویان، وێکرا لەلامان نامادە کراو بوون،
 وێکراو تێکرا، لە لای ئێمە نامادەبوون.

﴿فَالْيَوْمَ لَا تَنْفَعُ نَفْسٌ شَيْئًا﴾، ئەمڕۆ هیچکەس هیچ ستمێکی لێ ناکرێ،
 ﴿وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، قەرەبووشتان نادریتەوه، بەرانبەرەتان
 نادریتەوه، مەگەر بەپێی ئەوە کە دەتانکرد، ئنجا ئەوەی چاکەکار بووبێ،
 پاداشت و، ئەوەی خراپەکار بووبێ، سزا، تەنیا بە ئەندازەی کردەوه کانی خۆتان،
 بەرانبەرەتان دەدریتەوه، ئنجا سزایە، یاخود پاداشت.

ئنجا خوا ﷻ باسی ئەو سزاو پاداشتە دەکات، چۆنە؟ ﴿إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ
 الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَكَاهُونَ﴾، خاوەنانی بەهەشت، یان هاوولانی بەهەشت، ئەمڕۆ لە
 سەرگەرمیدا خەریکی شادمانیین، یاخود: شادمانانە سەرگەرمی نازو نێعمەتەکانن،
 ﴿هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ﴾، خۆیان و هاوسەرەکانیان لە
 سێبەراند، لە سێبەری دارو درەختەکاندا، لەسەر کەناری پروبارەکان، لەسەر
 تەختان، شانیاو داداوه، پالیاو دەتەوه ﴿هُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَهُمْ مَبْدُوعُونَ﴾، بۆ ئەوان

ههیه میوه، (هه موو جوړه کانی میوه) و بۆ نه وان ههیه، هه ر شتیک بیخوازن و داوای بکه، ﴿سَلِّمْ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ﴾، سه رباری هه موو شتیک و له هه مووی گه وره ترو گرنگ تریش: سه لام لیکردن، فه رمایش تیکه له په روه ردگاری میهره بانه وه. نه وه به سه بهت بر واداران هه، هاوه لان و خاوه نانی به هه شت، نه وه سه ره نجامیانه.

نجا دپته سه ر باسی بی پروایان و ده فه رموی: ﴿وَأَمَرُوا الْيَوْمَ أَتَيْنَا النُّجُومَ﴾، (بی پروایه کان پتیان ده گوته ری: نه ی تاوانبارینه! نه مپرو جیابنه وه، ﴿أَلَمْ نَعْبُدْ إِلَٰهَكُمْ﴾، نه ی وه چه ی ناده م! ئایا پیمرا نه گه یاندن که شه یتان مه په رستن! به ندایه تیی بۆ مه که ن و شوینی مه که ون؟ ﴿إِنَّهُ لَكُرْ عَذُوبٌ مُّبِينٌ﴾، به دنیایی نه و بۆ تپوه، دوژمتیکی ناشکرایه، (الشَّيْطَانُ)، مه به ست پتی ته نیا نیلیس نه، به لکو (شیطان) هه ر که سی که خه لک له خوا دوور بخته وه، چ جند بی له وه چه ی نیلیس، چ مروقی وه چه ی ناده م و هه ووا بی علیهما السلام، به لئ له (نیلیس) وه نه و دژایه تیی و دوژمنایه تیه ی نیوان نه وو ناده م و وه چه که ی دا که وتوه، به لام نیلیسیش هه م له وه چه که ی خو ی و، هه م له وه چه ی ناده میش، نه وان هه ی هه لیخه له تاندوون، شوینکه وتوو ی بوخو ی زور کردوون، ﴿وَأَنۢ أَعْبُدُونِي هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ﴾ (ئایا پیمرا نه گه یاندن که ته نیا به ندایه تیی بۆ من بکه ن) نا نه وه راسته شه قامه، نه وه پتی راسته؟!

﴿وَلَقَدْ أَصَلَّ مِنْكُمْ جِيلًا كَثِيرًا﴾، به دنیایی نه و خه لکتیکی زوری لن گومرا کردوون، یان: لن ون کردوون، ﴿أَلَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾، ئایا تپوه وانه بوو، عه قل و هوشتان هه بی، به دوا ی دوژمنی خو تان نه که ون؟ ﴿هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾، نا نه مه نه و دوزه خه یه، که تپوه هه په شه تان پتی لن ده کرا، یان: به تپنتان پتی ده درا، ﴿أَصَلُّوا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾، نه مپرو بیچه نیو، پتی برژیندرین، تپیدا بی شترین، به هو ی نه وه وه که بی پروا بوون، یاخود به هو ی نه وه وه که سه له و ناسپاس بوون، به ران به ر به نیعمه تی پیغه مبه رایه تیی پیغه مبه ران،

به ران بهر به نيمه تي په يامی خوا، ﴿الْوَمَّ نَحْمَدُ عَلَىٰ أَنْوَاهِمُ﴾، نه مېړو موړ به سهر زاريانه وه ده نيين، واته: بئ قسه يان ده که ين، ﴿وَنُكَلِّمُ الْيَتَامَىٰ وَنَشْهَدُ أَرْجُلَهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، ده سته کانيان ده ماندوين و لافه کانيشيان، شايه دييان له سهر دده دن، به وهی که وه ده ستیان ده هيناو ده يانکرد.

﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ﴾، نه گهر ويستباشمان، چاوه کانيانمان ده سرينه وه، ﴿فَأَسْبَغُوا الصَّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ﴾، نجا پتسېرکتيان ده کرد، بو نه وهی به پتیه که دا برؤن، به لام چؤن بينن به بئ چاو؟ ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَعْكَاتِهِمْ﴾، هه روه ها نه گهر ويستباشمان، له شوئي خويان ده مانکردنه په يکه ر، مه سخمان ده کردنه وه، ﴿فَمَا أَسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ﴾، نجا نه ده يانتواني برؤن و تپه پرن و، نه ده شيانتواني بکه پتیه وه، يان: وشك ده بوون له جتي خويان، واته: ده توانين ناواشيان لي بکه ين، نجا نه مه ده گونجي، مه به ست پتي دنيا بئ و، ده شگونجي مه به ست پتي پوژي دوايي بئ، به لام وايته چي زياتر، مه به ست پتي دنيا بئ، وهك دوايي له مه سه له گرنگه کان دا تيشكي زياتري ده خهينه سهر.

﴿وَمَنْ يُعْمِرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ﴾، هه ر که سيك ته مهن داري بکه ين، يان: هه ر که سيك بيژيه نين، له جه سته دا پتجه وانهي ده که ينه وه، ثايا نافامن! واته: ثايا نافامن، که هه ر نه بئ به هوئ که وتنه ته مهن و پيريه وه، ورده ورده نه وه هه سته وه رانه ي هه تانن و، نه و توانايانه ي هه تانن، له ده ستیان ده دده ن؟!

که واته: تاكو له ده ستان نه چوون، چ به هوئ مردنه وه به به کجاري، چ به هوئ که وتنه ته مهنه وه، نه وه هه سته وه رو توانايانه تان له دوزينه وهی هه ق و، له شوئکه وتني هه قدا به کار بينن.

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی یه که م:

برسیارکردنی نکو و نیکی که رانه ی بپیروایان، له هاتنی ناخیر زه مان و پژوی
دوایی به گشتیی و، وه لامدرانه وه یان، که نه وه ته نیا به چریکه و هارژنیکیی
بپره زا دینه دی، له نه نجامی فوو به که نه نادا کردنی یه که مد، له لایه ن
نیسرافیه وه، که کت و پرو، له گهرمه ی ژیان و هه لاسوکه وت و مشتومر یاندا،
نه و هارژنه دتی و ده فریای هیچ ناکه ون:

خو ده فهرموئ: ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ ﴿١٨﴾ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً
وَّجِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴿١٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ نَوْصَةَ وَلَا إِلَٰكَ لَهُمْ بَرَجْعُونَ ﴿٢٠﴾

شیکردنه وه ی ئهم، ئایه تانه، له شهش برگه دا:

(١) - ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ ده شلین: نه گهر ئیوه له راستان،
نه و به ئینه که یه؟ به پیتی سیاق دیاره نه وانه ی وا ده لئین، کین؟ بپیروایانی پژوگاری
پیغه مبه ری خاتهن ﴿١٩﴾، که یه که مجار نه وان مه به ستی و، له دوی نه وانی شه وه هه موو
بپیروایانی دیکه، ده لئین: نه و به ئینه که یه؟

﴿إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾، نه گهر ئیوه له راستان، (أَطْلِقَ الْوَعْدَ عَلَى الْإِنذَارِ وَالْتُهْدِيدِ
بَشَرًا، لَأَنَّ الْوَعْدَ عَامٌّ، وَيَتَعَيَّنُ لِلشَّرِّ أَوِ الْخَيْرِ بِقُرَيْئَةٍ)، که گوته وایانه: ﴿مَتَىٰ هَٰذَا
الْوَعْدُ﴾، نه و به ئینه که یه؟ وشه ی (وَعْد) لیره دا بو وشیارکردنه وه و، هه په شه کردن
به خراپه، (شیتیک که بو نه وان خراپه) به کاره ی نه و، چونکه وشه ی (وَعْد)
چه مکه که ی گشتییه، به لام تابا نه و به ئینه بو خیره یان بو شه پر؟ هه په شه یه
یاخود موژده؟ نه وه به پیتی په وت ده زانری و ده بتی نیشانه یه که هه بتی، داخو

كاميان مەبەستە؟ ئەگەرنا وشەي (وَعَد) ھەم بە ماناي گەت بە لىنى چاك دى، ھەم بە ماناي ھەپەشەو ترساندن بە سزادان و، شتى خراپ بەسەرھاتىش، دى.

۳- ﴿ مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً ﴾، تەنيا يەك ھارژن چاۋەپى دەكەن. ﴿خَوَّا ۖ﴾ ۋە لىمىان دەداتەۋە دەفەرەمۋى: ﴿ مَا يَنْظُرُونَ ﴾، يانى: ﴿ مَا يَنْظُرُونَ ﴾، (يَنْظُرُونَ مُشَقُّ مِنْ نَظَرَةٍ، وَهُوَ التَّقَبُّ)، لە (نَظَرَةٍ) ھە ھاتە، چاۋەپىكردن، يانى: چاۋەپىناكەن جگە لە يەك دەنگى گەورە، ﴿ صَيْحَةً ﴾، بە ماناي نەعرەتە، چرىكەو دەنگىكى گەورە، دى، تەنيا يەك ھارژنى گەورە چاۋەپى دەكەن.

۴- ﴿ تَأْخُذْهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ﴾، ئەو ھارژنە دەيانگرى و بەسەريان دى، لەو كاتەدا كە ئەوان خەرىكى مشتومرن، ﴿ يَخِصِّمُونَ ﴾، واتە: (يَخْتَصِمُونَ)، دەمەقائىيانە، لەو كاتەدا خەرىكى مشتومرو ناكۆكىين، چونكە وشەي (خُصُومَة) و (خِصَام)، بە ماناي موناۋەشەو شەپەقسەو، بگرەو بەردە دى.

﴿ يَخِصِّمُونَ ﴾ بە: (يَخْتَصِمُونَ)، ھەرۋەھا بە: (يَخْتَصِمُونَ) يش خوتىراۋەتەۋە، بە سى جۆر خوتىراۋەتەۋە.

كە دەفەرەمۋى: ﴿ تَأْخُذْهُمْ ﴾، دەيانگرى، بىگومان ھارژنەكە نايانگرى، بە لىم (أَخَذَ) واتە: گرتن، يانى: ۋەك چۆن دېندەيەك پەلامارى كە سىك بدو بىگرى، ياخود دوژمىنىك بەسەر كە سىك دابدات و بىگرى، ئەو ھارژن و چرىكەو نەعرەتە گەورەيەش، ۋا وىنا كراۋە، ئەگەرنا لە راستىدا ﴿ تَأْخُذْهُمْ ﴾، واتە: (تَهْلِكُهُمْ)، لە بەينىان دەبات، لە ھالىكدا كە ئەوان لە گەرمەي مشتومرن دان.

۵- ﴿ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً ﴾، ئىنجا ناتوانن ھىچ راسپاردىك بىكەن، (تَوْصِيَة: مَصْدَرٌ وَصِي وَتَكْرِهًا لِلتَّقْلِيلِ، أَي: لَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً مَا،) وشەي ﴿ تَوْصِيَةً ﴾، چاۋگە، چاۋگى (وَصِي، يَوْصِي، تَوْصِيَةً)، كە بە نە زانراۋ (نَكْرَة) يش ھاتەۋە بە زانراۋ (مَعْرِفَة) نە ھاتەۋە، نە (أَل) ى ناساندنى لەسەر، نە بەپالدىن (إِضَافَة)، ناسىتراۋە، ئەۋە بۆ كەم پىشاندىنە، (لِلتَّقْلِيلِ)، واتە: پىراناكەن ھىچ جۆرە راسپاردىك بىكەن و، ھىچ شتىك بۆ لى مالى راسپىرن!

٦- ﴿وَلَا إِلٰهَ اِلَّاهُ عَلَيْهِمْ يَرْجِعُونَ﴾، ھەرۋەھا بۇ لای مآل و مندالبشيان ناگەرئەھ، بۇ لای کەس و کاریان ناگەرئەھ.

فەرماشتىكى پېغەمبەر ﷺ ئەم دیمەنەى ھاتى ئاخیر زەمان، وینادەکات، کە کت و پرو لەناکاو، دى، دواى فووى یەکەم کردن بە کەرەنادا، لە لاين نيسرافیلەھ، کە ئەمە دەقەکەيەتى، پېغەمبەر ﷺ دەفەرموئ:

{تَقُومُ السَّاعَةُ وَالرُّجُلَانُ قَدْ نَشَرَا لُؤْبُهُمَا يَتَّبِعَايَاهُ، فَلَا يَطُوبَايَاهُ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ، وَالرُّجُلُ يَلِيْطُ، حَوْضُهُ لَيْسَ فِي مَاشِيَّتِهِ، فَمَا يَسْقِيهَا حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ، وَالرُّجُلُ يَخْفِضُ مِيزَانَهُ، فَمَا يَرْفَعُهُ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ، وَالرُّجُلُ يَرْفَعُ أَكْلَتَهُ إِلَى فِيهِ، فَمَا يَتَّبِعُهَا حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ} (أخرجه البخاري: ٦٥٠٦، ومسلم: ٢١٥٤).

واتە: ئاخیر زەمان دى، لە ھالئیکدا کە دوو پیاو، قوماشیک کە بلأویان کردۆتەھ، پۆشاکتیک، دەیانەوئ کپین و فرۆشتنى لەسەر بکەن، کپین و فرۆشتنەکە ئەنجام نادری، کە ئاخیر زەمان دى، (واتە: کتوپر دى، ئەک وردە وردە بن)، ھەرۋەھا پیاویک ھەوزەکەى خۆى سواغ کردو، ئاژدەلەکانى تیدا ئاو نادات، کە ئاخیر زەمان دیت، دیسان پیاویک تەرازووەکەى نزمکردو {بۆ ئەوئ شتى پى بکیشن} بەرزى ناکاتەھ کە ئاخیر زەمان دى، ھەرۋەھا پیاویکی دیکە پارووکەى بەرز کردۆتەھ بۆ زارى، نابخاتە ئیو زارى و قووتى نادات، کە ئاخیر زەمان دى.

ئیمە لە تەفسیری سووپەتی (الأعراف)دا، لە کاتى قسە پیکردنى ئەو ئایەتە موبارەکەدا کە دەفەرموئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لَوْهَآ إِلَّا هُوَ نُقِلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْثَةٌ يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَافٍ عَلَيْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، باستیکى سەر بەخۆمان لەو بارەھە کردو، ئەو فەرماشتەشمان بە درژیى ھیناھ، وپرای فەرماشتى دیکەش، بۆیە لیڕەدا تەنیا بە ھینانى ئەو فەرموودەيە وازی لى دینین.

کورتەى مانای ئەم سى ئایەتە، ئاوايە:

بیبروایه کان وهك عاده تی خۆیان به تۆمهتبار کردن و به نکو و لێلێکردنهوه، دهپرسن: ئایا به ئێین و ژوانگهی، هاتنی ئه و پرووداوه گه وره یه ی ئاخیر زه مان که یه؟

خواش ڤه به وه وه لامیان ده داته وه: ئه وه ته نیا یه ك هارژنی گه وره ی ده وئی، که له ده وای فووی یه که م پهیدا ده بئ، ئه ویش کتوپر و له حالێکدا دئ، که ئه وان له گه رمه ی مشتومری ژبانی دنیا دان، هینده ش کت و پر و له ناکاوو، هینده به خیرایی تیده په ری، ئه و ئاخیر زه مان و کۆتایی هاتنی ژبانی دنیا یه، که ته نانه ت ئه وانه ی له بازارین، فریای ئه وه ناکه ون بچنه وه لای که س و کاریان، نه ك هه ر فریای چوونه وه لای که س و کارو خاوو خیزانیان ناکه ون، به لکو فریای ئه وه ناکه ون، قسه یه کیش پراسپێرنه وه بو مالت.

مه سه له ی دووهم:

هاتنی قیامت دوی فووی دووهم به که په نادا، له لایه ن ئیسرافیله وه، زیندوو بوونه وهی مردوو و به خیرایی هاتنه ده ریان له گوږه کانیان و، سه رسورمانیان له وهی کئی ژياندوونیه وه؟ وه لآمده رانه وه شیان که نه وه به ئینی خوا بوو، پاگه یاندنی نه و راستیه ش، که هیچ کهس یه ک توژ سته می لی ناکړی و، به گویره ی کرده وه کانیان، پاداشت و سزا دده درینه وه:

خوا ده فهرمووی: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ﴾ (۵۱) قَالُوا بَوْلًا مِّنْ بَعَثْنَا مِن مَّرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿۵۲﴾ إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُم جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿۵۳﴾ قَالُوا لَمْ نَكُن لَّنْهُنَّ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا نُخْزَرُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵۴﴾

شیکړدنه وهی ئهم ثایه تانه، له نو برکهدا:

(۱) - ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾، فووش به که په نادا کړا، له فهرمایشتی پتغه مبه ری خوا دا ﴿﴾ هاتوه، که ئیسرافیل دوو جار ان فوو به که په نادا (الصُّور) دا ده کات و شه پیوور لی د ه دات، هه رچه نده له هه ندیک فهرمووداندا هاتوه که سنی جاره، به لآم له راستیدا نه وهی قورن ان زور به پروونی ده یکه به نی و، فهرمایشتی پتغه مبه ریش ﴿﴾ هه ر نه وه جه خت ده کاته وه، که دوو جار ان فوو به که په نادا ده کړی، جاری به که میان، له دوی فوو پیدا کړدنی به که م، هارژن و ده نکیکي زور گه وره پیدا ده بی، ده بیته هو ی ناخیر زه مان و، کو تایی هاتنی ژبانی دنیا، ئنجا دوی ماو ه یه ک، که به س خوا ده زانی چه ندی پینده چی، - وه ک دواپی باسی ده که یی، له هه ندیک فهرمووداندا هاتوه، که چل (۴۰) یان ده که ویتته تیوان، ئنجا نایا نه و (۴۰) ه، سالی هینده ی سالی تیمه ن، یان زیاترن؟ - ماو ه به کیان ده که ویتته به یی، ئنجا بۆ جاری دووهم، فوو به که په نادا ده کړی، له لایه ن ئیسرافیله وه، نه مجاره ده بیته هو ی پیدا بوونی قیامت، هه لسانه وه و زیندوو بوونه وه.

ننجا نهمه یان باسی فووی دووه مه، چونکه هی به کهم نهوه بوو، که
 فهرمووی: ﴿مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ﴾، چونکه نهوان له
 باره ی ناخیر زه مانه وه پرسیاریان کردو، خواش ﴿وَاللّٰمِی دانه وه: که نهیا
 چاوه پتی به ک هارژن و دهنگی گه وره ده کهن، دهیانگری له حالیکدا، که نهوان
 له گهرمه ی مشتومری ژیا نی دنیا دان.

به لأم نهمه یان بۆ جاری دووه مه فوو به که ره نادا بکری.

۲- ﴿فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ﴾، کتوپر نهوانه، له گۆره کانیا نه وه به ره و
 به ره وردگاریان به خیرایی ده پۆن، به ره و په ره وردگاریان، واته: به ره و نهو شوینه ی
 په ره وردگاریان بۆ دیاری بکردوون، نهو گۆره پانه ی که حه شر و حیسابی لیده کری، حه شر
 واته: کۆکردنه وه ی خه لک و، حیساب واته: لئیرسینه وه، وشه ی (أجداث) یش کۆی (جَدَث)
 هو به مانای گۆر دی.

﴿يَنْسِلُونَ﴾، (نَسَلَ، يَنْسِلُ، نَسَلًا، أَي مَشَى، مَشًى صَرِيحًا)، به پۆیشتنیک ی خیرا
 پۆیشت. یانی: به خیرایی ده پۆن، به بنی وه خران، له وه وه وش دهرانین که نه م فوو
 فووی دووه مه، به که ره نادا ده کری، چونکه ده فهرمووی: ﴿فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ
 رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ﴾، له گۆره کانیا نه وه به خیرایی به ره وه لای په ره وردگاریان ده پۆن،
 ناشرکه له دوا ی فووی دووه م، هه ستانه وه و زیندوو کرانه وه (القيامة والبعث)
 دی، وه که له سووره تی (الزمر) دا ده فهرمووی: ﴿وَيُفْخِقُ فِي الْأُصْرِ فَصَعِقَ مَنْ فِي
 السَّكَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ فِيكُمْ يَنْظُرُونَ﴾ ﴿٧٨﴾،
 واته: فوو به که ره نادا کرا، هه رکه س له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه، بیه ووش
 بوو، (یاخود مرد)، مه گهر نه وه ی خوا بیه ووی، دوا یی جارتکی دیکه فوو ی پتدا
 کرا، به کسر کتوپر هه موویان هه لسانه پی، چاوه پی بوون.

۳- ﴿قَالُوا يَوَيْلَنَا مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾، گو تیان: نه ی هاوار بۆ تیمه! یان حال خرابیی بۆ
 تیمه، کن تیمه ی له گۆره که مان دهره ینا؟ نه م وشه یه: ﴿يَوَيْلَنَا﴾ هی بابا به که، که وتوته

نیو به لَو گرفتار نییه که وه، وه ک په شیمانی کیشان و ژوان بوونه وه، خه فته خواردن ده لَی، نهی هاوار بو نیمه، کن نیمه ی له گۆره کاغان دهره یتایه وه و زیندوو کرده وه؟ وشه ی ﴿مَنْ﴾ یش بو پرسیار کردنه، به لَم لیره دا به مانای سه رسو پماندن و خه فته خواردنه ﴿مُسْتَعْمَلٌ فِي التَّعَجُّبِ وَالتَّعْسَرِ﴾.

﴿مَنْ بَعَثْنَا مِنْ مَّرْقَدِنَا﴾، ﴿مَرْقَدٌ﴾ شوینی خه و تنه، بویه وشه ی ﴿مَرْقَدٌ﴾ به کاره یتراوه، چونکه ﴿رُقَاد﴾: بریتیه له خه و یکی سووک، دیاره قوناغی به رزه خیش له چاو قیامت، ماوه یه ک و پشوودا نیکی که مه، دواپی نه و قوناغه به سر ده چن و، به ره و قوناغی قیامت ده چن، که قوناغی قیامت کوتابی پی نایه ت، نجا که نه وان دهرسن: کن نیمه ی له گۆره کاغان دهره یتایه وه؟ وه لَم ده درینه وه:

۴- ﴿هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ﴾، نه مه نه وه بوو که (خوای) به به زهی به لَینی دابوو.

۵- ﴿وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ﴾، پیغه مبه ره کانیش، ره وانه کراوه کانیش راستیان کرد، که ده یانگوت: زیندوو کرانه وه هه یه و لیرسینه وه سزاو پاداشت هه یه، نجا نایا نه مه قسه ی کییه؟

ا- ده گونجی قسه ی خوای ب، پیتی ده لَین: کن نیمه ی زیندوو کرده وه، که له حاله تی سه رسو پمان و شله ژان دان، دواپی بیریان ده که و یته وه ده لَین: نه مه نه وه بوو که (خوای) به به زهی به لَینی دابوو، ره وانه کراوه کانی خواش راستیان کرد.

ب- ده شگونجی قسه ی فریشته کان ب، واته: فریشته کان پیان ده لَین: نه مه نه وه یه که (خوای) به به زهی به لَینی پیدابوو و، پیغه مبه رانیش راستیان فهرموو.

ج- یاخود له به ینی خوایاندا نه م قسه یه له گه ل یه کدیدا ده که ن.

که ده لَین: ﴿وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ﴾، نه وه سن راستیی گرنکی تیدان:

سنى راسىتىي گىرگ

بەكەم: ئەم گەردوونە، ئەم ژيان و دىياو مرقۇف و دەورو بەرە، خاوەنىكى ھەبە، كە
خوايە ﷺ.

دووەم: ئەم ژيانى دىيايە، قۇناغىكە لە قۇناغەكان، قۇناغىكى پاگوزەرەو قۇناغى دىكەى
بەدوادا دىن.

سىيەم: خوا ﷺ، مرقۇفەكانى وىل نەكردو، وەك چۆن سىستم و بەرنامەى بۆ ھەموو
شتىك داناو، بە پىغەمبەرانىشدا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، پەيام و بەرنامەى خۆى بۆ
مرقۇفەكان ناردو.

(٦) - ﴿إِنْ كَانَتْ إِلَّا صِيحَةً وَاحِدَةً﴾، ئەو قووى دووەمە، ياخود ئەو زىندووكرانەو
ھەلىستىرانەو، تەنبا يەك ھارژن بوو، يەك دەنگى گەورە بوو.

(٧) - ﴿فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ﴾، كىتوپر ھەموويان، واتە: مرقۇفەكان ھەموويان،
وېكرا لە لاى تىمە نامادەكراو بوون، (إِذَا): (إِذَا الْجَلَالِيَّةُ) يە، يانى: بى وەخران، (تەوینى)
سەر ﴿جَمِيعٌ﴾، قەرەبووى پالوەلادراو (مُضَافٌ إِلَيْهِ) دەكاتەو، واتە: (جَمِيعُهُمْ)، ھەموو
مرقۇفەكان، يان ھەموو ئەوانەى نكووليان دەكرد، لە ھاتنى پۆزى دوايى، بە ھەردوو
قۇناغى ئاخىر زەمان و زىندووكرانەو، ھەموويان وېكراو تېكرا، لە لامان نامادە
كراو بوون.

(٨) - ﴿فَالْيَوْمَ لَا تَنْفُلُكُمْ نَفْسٌ شَيْئًا﴾، ئەمپۆ ھىچ كەسك، ھىچ ستەمىكى لى ناكرى.

وشەى (الْيَوْمَ) (ظَرْفٌ) و (أَلْ) ەكە، كە لەسەرىەتى بۆ ناساندنە، واتە: ئەمپۆ
ئەو پۆزەيە، كە بەلئىن دراوو، ﴿نَفْسٌ﴾ يانى: ھىچ كەسك، كە بە نەزانراو
(نَكْرَةً) ھاتو، ھەر وەھا ﴿شَيْئًا﴾ یش، ھەر بە نەزانراو (نَكْرَةً) ھاتو، واتە:

هه‌موو جووره سته‌مێك، كه‌م و زۆری له هه‌موو جووره كه‌سێك لاچوو، نه‌و كه‌سانه‌ی كه‌ شایسته‌ی سزادرا‌ن بوون، هه‌یج جووره سته‌مێکیان لێنا‌كری، هه‌یج جووره سته‌مێك له هه‌یج جووره كه‌سێك نا‌كری، نه‌م مانایه‌ش به‌هۆی نه‌وه‌وه‌یه، كه‌ هه‌م ﴿نَفْسٌ﴾ به‌ (نِكره) هاته‌وه، هه‌م ﴿شَيْئًا﴾ ش به‌ (نِكره) هاته‌وه.

٩- ﴿وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، {خوای په‌روه‌رگا‌ر ده‌فه‌رموی:} سزاش نا‌درین، مه‌گه‌ر به‌ نه‌ندازه‌ی نه‌وه كه‌ كر‌دووتانه، یاخود وشه‌ی ﴿تُجْزَوْنَ﴾، (جَزَاء) هه‌م بۆ پا‌داشت (ئۆا‌پ) به‌ كا‌ردی، هه‌م بۆ سزا (عِقَاب) یش، وا‌ته: به‌رانبه‌رتا‌ن نا‌دریته‌وه، مه‌گه‌ر به‌پێی نه‌وه كه‌ كر‌دووتانه، ئنجا نه‌وه‌ی چا‌کی كر‌دبێ، پا‌داشته‌ی چا‌کی ده‌دریته‌وه، به‌ نه‌ندازه‌ی كر‌ده‌وه‌كه‌ی و، نه‌وه‌ی خرا‌به‌ی كر‌دبێ، سزا‌ی خرا‌به‌كه‌ی، دی‌سان به‌ نه‌ندازه‌ی كر‌ده‌وه‌كه‌ی، ده‌بێ، ﴿إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، وا‌ته: (إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَه)، مه‌گه‌ر به‌ نه‌ندازه‌ی نه‌وه كه‌ ده‌تا‌نكر‌دو نه‌نجا‌متا‌ن ده‌دا، به‌لآ‌م پا‌نا‌وی (ه)‌ی سه‌ر (تَعْمَلُونَه) قرتی‌را‌وه، چون‌كه‌ به‌ره‌وت و سه‌لیقه‌ زا‌نرا‌وه.

مهسه له ی سیه م:

باسی پاداشتی به هشتیان، که شادمانانه سرگرمی خوشی و له زه تن و،
خوین و هاوسه رانیان له سر ته ختان، له سیه ران دا پالیان داوه ته وه، ههرچی
دلیان بیخوازی، هه یانه و، خواش ٢٢٢ سه لامیان لی ده کات:

خوا ده فهرموی: ﴿إِنْ أَصْحَبَ الْجَنَّةَ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَتُكْهَوْنَ﴾ ﴿٥٦﴾ ﴿مُمْ وَارَ وَجْهٍ فِي ظِلِّ
عَلَى الْأَرْبَابِ مُتَكُونَ﴾ ﴿٥٧﴾ ﴿لَمْ فِيهَا تَكْهَمٌ وَلَمْ نَا يَدْعُونَ﴾ ﴿٥٨﴾ ﴿سَلَّمَ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَجِيمٍ﴾
٥٨

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له پینچ برگه دا:

(١) - ﴿إِنْ أَصْحَبَ الْجَنَّةَ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَتُكْهَوْنَ﴾، به دلیایی هاوه لانی به ههشت، نه مرو
له پوژی دوا ییدا | شادمانانه سرگرم و سه رقالن، ﴿شُغْلٍ﴾، خویندر اویشه ته وه:
(شغل)، ههم به بۆر (صَم) ههم به زه نه (سکون)، خوینراوه ته وه، (شغل) واته: سرگرمیی
و، سه رقالن بوون و خه ریک بوون، ﴿فَتُكْهَوْنَ﴾، که خوینراویشه ته وه: (فکھون)، که واته:
تاکه که یان (فَکَاهِهِ) و (فَکَاهِهِ)، (الْفَاكِهَ دُو الْفُكَاةِ، وَهِيَ الْمَزَاحُ بِالْكَلامِ، الْمُسِرُّ الْمُضْحِكُ)،
(فَکَاهِهِ) واته: خاوه ن (فُکَاةِ)، تهویش بریتیه له گالته کردن به قسه، قسه یه ک که مرو ف
دلخوش بکات و، مرو ف بیتیته پیکه نین و خه نده ی بخاته سه ر زار، که واته: هاوه لانی
خاوه نانی به ههشت، نه مرو شادمانانه و دلخوشانه سه رگهرمن، بنگومان سه رگهرمی
له زه ت و شادی و پابواردن.

(٢) - ﴿مُمْ وَارَ وَجْهٍ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرْبَابِ مُتَكُونَ﴾، خوین و هاوسه رانیان، له سیه راندا،
له سر ته ختان، پالیان داوه ته وه، شانیا ن داداوه، ﴿عَلَى الْأَرْبَابِ﴾، کوی (أرْبَکَة یه)، به و
ته خته ده گو تر ی، که سه راپه رده ی هه یه، ﴿مُتَكُونَ﴾، پالدر اوه ن، شان دادهرن، پشته ر
له شیکردنه وهی وشه کاندا، باسی حال ته ی (اِتْکَاء) مان کرد، که نه وه یه ئینسان نانی شک
دابدا ت و سه ری و شانی نه که ویته سه ر جیگا، له سه ر ته نیشتیکی شان دابدا ت.

وشه‌ی ﴿فِي ظِلِّهِ﴾، کوی (ظِلُّ) ه، واته: له سیبه‌ران دا، ئەمه به جوړیکی دیکه‌ش خویندراوه‌ته‌و: (فِي ظِلِّهِ)، که کوی (ظَلُّه) به، (وَهِيَ مَا يُظِلُّ كَالْقُبَّةِ)، هه‌ر شتیکه که سیبه‌رت لیبکات وه‌ک قوببه، وه‌ک گومبه‌زیک، یان شتی‌ک له‌سه‌رته‌وه بڼ، که‌واته: به‌هه‌شتیه‌کان خو‌یان و هاوسه‌رانیان، له سیبه‌راند، له‌سه‌ر ته‌ختان، شانیان داداووه پالیان داوه‌ته‌وه.

۳- ﴿لَهُمْ فِيهَا نِكَهٌ﴾، ئەوان میوه‌یان بۆ هه‌به، (فَاِكِهَةٌ: مَا يُؤْكَلُ لِلنَّكْحِ)، ئەوه‌ی که بۆ له‌ززه‌ت وه‌رگرتن، ده‌خوری، ئنجا که ده‌فه‌رموی: ﴿لَهُمْ فِيهَا نِكَهٌ﴾، دیسان ئەویش به نه‌ناسراو (نِکرة) هاتوه، واته: میوه‌یه‌کی زۆرو جو‌راو جو‌ر، هه‌موو جو‌ره‌کانی میوه.

۴- ﴿وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ﴾، هه‌روه‌ها بۆ ئەوان هه‌به، هه‌رچی بیخوازن، وشه‌ی ﴿يَدْعُونَ﴾، یان له (دُعَاء) هوه هاتوه، (وَالْإِفْتِعَالُ هُنَا يَجْعَلُ فِعْلَ الدَّعَاءِ هُنَا قَاصِرًا أَي: مَا يَدْعُونَ لَأَنْفُسِهِمْ)، یانی: پزڼکه‌ی (اِفْتِعَال) مانای کرداری (يَدْعُونَ) ده‌کاته کورته‌روهه (لازم)، ئەوه‌ی بانگی ده‌که‌ن بۆخو‌یان، یاخود ﴿يَدْعُونَ﴾ (مِنْ الدَّعَاءِ أَي: يَدْعُونَ ذَلِكَ حَقًّا لَهُمْ)، واته: ئەوه‌ی وه‌ک مافیکی خو‌یان داوای ده‌که‌ن، وه‌ک له سوورده‌تی (فصلت) دا خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَكُمْ فِيهَا مَا شِئْتُمْ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ﴾ (٢١)، بۆ تپوه له‌ویدا هه‌به هه‌ر شتی‌ک ده‌روونتان بیخوازی و، بۆ تپوه تپدایه هه‌ر شتی‌ک داوای بکه‌ن.

۵- ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَجِيمٍ﴾، سلاو گوته‌یک له په‌روه‌ردگاری‌کی به‌به‌زه‌بیه‌وه، واته: ئەمه‌شیان بۆ هه‌به، وشه‌ی: ﴿سَلَامٌ﴾، یانی: (يُقَالُ لَهُمْ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ اللَّهِ)، سه‌لامیان پیده‌گوتری له خواوه، ﴿سَلَامٌ﴾، ده‌گونجی نه‌هاد (مُبْتَدَأ) بڼ، نایا گوزاره (خبر) ه‌که‌ی چیه؟ به‌رکاری په‌ها (مَفْعُول مَطْلُوق) به‌و، له شوینی گوزاره دانیشه‌و، ﴿سَلَامٌ قَوْلًا﴾، (سَلَامٌ يُقَالُ لَهُمْ قَوْلًا)، سلاوکردیان بڼ ده‌گوتری، ﴿مِنْ رَبِّ رَجِيمٍ﴾، له په‌روه‌ردگاری‌کی میهره‌بانه‌وه.

ئهو مه‌سه‌له‌یه فه‌رمایشتی‌کی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌به زیاتر پوونی ده‌کاته‌وه، که دوا‌یی ده‌یه‌تین، ئەم نایه‌تانه‌ش مه‌به‌ست پتیان ئەوه‌یه، که وێ‌پرای ئەوه‌ی

ئەوانە ھەرچى ئەفسىيان بىخوازى ھەيانە، لە بەھەشتدا، خۇيان و ھاوسەرانىان، لە سىتەراند پالايان داۋەتەۋەد، شانايان داداۋەد، قسەى خوش دەكەن، شادمانانە دىلخۇش، پىدەكەنن، وىراى ئەۋە: ھەرچى داۋاشى بىكەن بۇيان دەبى و، ھەرچى بىخوازن لەلايان ھەيەو، ئەو نىعمەتانەى ھەشيان، تەنيا بۇ لەزەت وەرگرتن، بۇيەش زياتر وشەى ﴿فَكَيْهَ﴾، بەكارھىتراۋە لە قورئاندا، چونكە ﴿فَكَيْهَ﴾، بىرپىتە لەۋەى مروۋف دەيخوا، بۇ لەزەت وەرگرتن و چىژ وەرگرتن، نەك بۇ ئەۋەى لە برسىتىى خۇى پى تىر بىكات و، لە تىنۋىتىى خۇى پى تىر ئاۋ بىكات.

ئەو فەرمايشتەش كە زياتر تىشكىمان بۇ دەخاتەسەر، چۆنىەتىى ئەو سەلام لىكردنەى خوا ﷺ، بۇ ئەھلى بەھەشت، ئەۋدىە كە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموۋى:

{بَيْنَا أَهْلَ الْجَنَّةِ فِي نَعِيمِهِمْ إِذْ سَطَعَ لَهُمْ نُورٌ، فَرَفَعُوا رُءُوسَهُمْ فَإِذَا الرَّبُّ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَدْ أَشْرَفَ عَلَيْهِمْ مِنْ فَوْقِهِمْ، فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ! قَالَ وَذَلِكَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾، فَيَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَيَنْظُرُونَ إِلَيْهِ، فَلَا يَلْتَفِتُونَ إِلَى شَيْءٍ مِنَ النَّعِيمِ مَا دَامُوا يَنْظُرُونَ إِلَيْهِ، حَتَّى يَحْتَجِبَ عَنْهُمْ وَيَبْقَى نُورُهُ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْهِمْ فِي دِيَارِهِمْ} (أخرجه ابن ماجه: ۱۸۴، عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، ضَعُفَهُ الْأَلْبَانِيُّ).

ۋاتە: لە كاتىكدا كە ئەھلى بەھەشت، لە ئىۋ نازو نىعمەتى خۇيان دان، پوۋناكىيەكى زۆر لىيان دەرەدەكەۋى، پوۋناكىيەك لىيان دەدا، سەر بەرز دەكەنەۋە تەماشادەكەن، خوا (تَبَارَكَ وَتَعَالَى) تەماشايان دەكات، لە سەرۋويانەۋە، دەفەرموۋى: سەلامتان لىتى ئەى خەلكى بەھەشت! فەرموۋى: ئەۋە فەرمايشتەكەيە كە دەفەرموۋى: ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾، خوا ﷺ تەماشاي بەھەشتيان دەكات و ئەۋانىش تەماشاي خوا ﷺ دەكەن، ھەتا خوا بىينن، ئاۋر لە ھىچ شىتىكى دىكە نادەنەۋە، تاكو خۇيان لى پەردەپۇش دەكا، بەلام پوۋناكىي و پىت و پىزەكەى، لە مەنزىلگاكانياندا ھەر لەسەريان دەمىنى.

(الفرطبی) لیره دا له تهفسیره که ی خۆیدا^(۱) ده لئ: (ذَكَرَهُ الثَّغَلْبِيُّ وَالْفُشَيْرِيُّ، وَمَعْنَاهُ كَاتِبٌ فِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ وَفَدَّ بَيْتَاهُ فِي يُونُسَ عِنْدَ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا لُحُفٌ وَزِيَادَةٌ﴾).

واته: مانای ئەم فەرماشتهی پیغه مبهەر ﷺ: هەم (ثعلبی) باسی کردوه، هەم (قشیری) یش باسی کردوهو، مانایه که یشی چه سپاوه له (صحيح مسلم) دا هاتوه، که پیشتر له سووره تی (یونس) دا، له لای قسه ی خوای بهرز، که ده فەرموئ: ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا لُحُفٌ وَزِيَادَةٌ﴾، لهوئ پوویمان کردۆته وه.

دیاره تیمهش به هه مان شیوه له تهفسیری سووره تی (یونس) داو له کاتی تهفسیرکردنی ئەم تابه ته موباره که دا: ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا لُحُفٌ وَزِيَادَةٌ﴾ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۰۱﴾ یونس، باسیکی تابه ته موباره ی دیتنی خوای پهروه ردگاره وه، له لایه ن نه هلی به هه شته وه کردوه.

ههروه ها له تهفسیری سووره تی (الأنعام) دا، له موباره وه له ژیر تیشکی ئەم تابه ته موباره که دا که ده فەرموئ: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ ﴿۱۰۲﴾، باسیکی تیرو ته سهل و سه ربه خویمان له موباره وه کردوه، که وهک نامیلکه یهک به جیاش چاپ کراوه، له ژیر ناوونیشانی: (بینینی خوای بهرز له دنیاو دواړۆدا)، له حاله تی خهوندا له دنیاو، له حاله تی بیدارییدا، به چاوی سه ر له به هه شت دا بو پرواداران.

مه سه له ی چواره م:

فه رمانکردنی خوا به هه لاوردرانی تاوانباران و، سه رزه نشتکردنی خوا، بۆ گومرایی نه وهی نه ادهم، که هه رچه نه ده ناگاداری کردبوونه وه و هۆشیاری پندابوون، له نه به رستی شه یتان و، گرته به ری راسته ری خوا به رستی، که چی شه یتان زه فه ری پندردوون و، کۆمه لیک زۆری لی گومر کردوون، ئیستاش ده بی، له و دۆزه خه دا که به درۆیان داده نا، سزا بدرین و، بیشتیروین و، برژیروین:

خوا ده فه رموی: ﴿وَأَمْسُرُوا آلِهَتَكُمْ الْيَوْمَ﴾ (۹) ﴿أَلَمْ نَعِدْكُمْ يَسَىٰ آدَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُرٌّ عَذَابٌ مُّبِينٌ﴾ (۱۰) ﴿وَأَن أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ (۱۱) ﴿وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ (۱۲) ﴿هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ (۱۳) ﴿أَصْلَحْنَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ (۱۴).

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له هه شت برگه دا:

(۱) - ﴿وَأَمْسُرُوا آلِهَتَكُمْ الْيَوْمَ﴾ (و) ی سه ر (وامتازوا) بۆ بادانه وه و گنپانه وه به و ئهم پسته به و ئهم باس و خوا سه، ده گنپسته وه سه ر: ﴿سَلِّمْ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ﴾، که خوا سه لام له برواداران ده کات، واته: خوا وه ک چۆن نه وه به به هه شتیان ده فه رموی: به دۆزه خییانیش ده فه رموی: ﴿وَأَمْسُرُوا آلِهَتَكُمْ الْيَوْمَ﴾، ئهم پۆ جیا به وه نه ی تاوانباران! یاخود، ئهم پستانه ده گنپدرینه وه سه ر: ﴿إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَتْهُمْ﴾، بنگومان خاوه نانی به هه شت، هاوه لانی به هه شت، ئاوا له له ززه ت و پابواردن و خوشید، شادمانانه ده یگوزه رینن، به لام کافره کان پینان ده گوترئ: نه ی تاوانبارینه! ئهم پۆ جیا به وه، ﴿وَأَمْسُرُوا آلِهَتَكُمْ الْيَوْمَ﴾، واته: ئهم پۆ که پۆزی دوا به، جیا به وه، ﴿إِنَّهَا الْمُجْرِمُونَ﴾، نه ی تاوانباران! (امتازوا، مطاوع مازة) واته: جیا کردوه (إذا أفردة عما كان مختلطاً معه)، شتیک جیا بکریته وه و تاک بکریته وه له شتیک که له گه لیدا تیکه له، که ده فه رموی: ﴿وَأَمْسُرُوا﴾، جیا به وه، ئهم فه رمانه، فه رمانی ته کو به یه وه نه وه نه ی خوا

ﷻ له قیامت پشیمان بفرموی: جیابینهوه، به لکو مه بهست نهوویه، که زور به خیرایی، تاوانباران له بروداران جیاده کرتنهوهو هه لداویردرین، هه رکهسه و به پیتی سزاو، شوینی پر به پیست و شایسته ی خوی به ری ده کری، وه که له کو تایی سووړه تی (الزمر) نایه تی ژماره (۷۱) دا، خوا ده فهرموئ: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ﴾، نهوانه ی بیپروابوون کو مه ل کو مه ل به رهو دوزه خت به یرکران. دوایش له نایه تی ژماره (۷۲) دا ده فهرموئ: ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمَرًا ۖ﴾، نهو که سانهش که پاریزیان له له په رهو ردگاریان کردوه، پۆل پۆل و کو مه ل کو مه ل، به رهو به ههشتی به یرکران.

(۲) - ﴿أَلَمْ أَعْهِدْ إِلَيْكُمْ يٰٓبَنِي ٰٓآدَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ ۖ﴾، نه ی نهووی نادهم! نایا پیم رانه که یاندبوون، ناگادارم نه کردبوونهوه، که شهیتان نه په رستن؟ ده لی: (العهد: الوصایة)، (عهد) بریتیه له پاسپاردن و، پاسپاردنیش نهوویه، که به گرنگی پیدانهوه ناموزگاری بکری، نایا ناموزگارییم نه کردبوون و رام نه سپاردبوون، نه ی وه چه ی نادهم، که شهیتان نه په رستن و بوی ملکه چ نه بن، فهرانبه ری نه که ن؟! دیاره په رستن شهیتان، وه که جاری دیکهش باسمان کردوه، نهوه نیه که سیک رکووع و کړنووش بۆ شهیتان به ری، هه رچه نده نهووش هه ر هیه، ئیستا له لایه ن که سانیکه وه، که راسته وخو شهیتان ده په رستن، به لکو مه بهست له په رستن شهیتان: فهرانبه ری کردن و به قسه کردنیه تی لهو شتانه دا، که به تاوان و سه پیچی له قه لهم ده درین.

(۳) - ﴿إِنَّهُ لَكُرْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾، به دنیایی نهو بۆ تیوه دوژمنیکی ناشکرا به، وشه ی ﴿مُبِينٌ﴾، لیره ده له (آبان) ی (لازم) هوه هاتوه، (آبان: ظهر) دهرکهوت ﴿مُبِينٌ﴾، واته: ناشکراو پروون، چونکه (آبان)، وه که پیشت زور جار گوتوومانه: کرداری رابردوویه، ههم حاله تی (لازم) ی هیه، وه که: (آبان القمر)، مانکه که دهرکهوت، که لیره ده به مانا لازیمه که ی هاتوه، جاری واش هیه (آبان) (متعدی) ده بن و به مانای (بین) دی، (آبان المدرس الدرس)، وانه بیژه که وانه که ی پروونکرده وه، به لی ﴿مُبِينٌ﴾ ده گونجی له (آبان) ی (لازم) هوه بی، یاخود له (آبان) ی (متعدی) یه وه بی و، به پیتی سیاقه که دیاری ده کری کامیانه؟ جاری واش هیه هه ردوویان گونجاون، بۆ وینه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هٰذَا بَدْعَ الْفَرِیْقِیْنِ ۚ﴾

﴿يُوسُفَ﴾، ﴿مُتَيْتٍ﴾، ده گونجی به مانای پروونکهرهوه بی و، ده شکونجی به مانای پروون و ناشکرا بی.

(۴) - ﴿وَأِنْ أَغْبُدُونِيْ هَذَا صِرْطٌ مُّسْتَقِيْمٌ﴾، ههروهه (ئایا پیم رانهگه یاندبوون) که ته نیا به ندایه تیی بۆ من بکه، نا ته مه راسته رتییه، وشه ی: (أَنْ)، لیره دا (أَنْ التفسیریة) ی پی ده لئین، نایا وهك چۆن پیمگوتن: به ندایه تیی و، په رستن بۆ شه ی تان مه که، پینشم نه گوتبوون: که ته نیا من بپه رستن، نا ته وه راسته شه قامه؟!

(۵) - ﴿وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبَلًا كَثِيرًا﴾، به دلنایای کۆمه لئکی زۆری لی گومرا کردوون، ﴿جِبَلًا﴾، به دوو جووری دیکهش خویندراوه ته وه: أ- (جَبَلًا)، ب- (جَبَلًا)، که ههردووکیان به مانای کۆمه لئکی زۆرن و، له وشه ی (جَبَل) دوه هاتوون، وهك چۆن (جَبَل) چیا، گهروه زه به لاهه، نه و کۆمه له خه لکه زۆره ش، له زۆری و له مه زنییدا، وهك چیا به بوون، زۆری لی گومرا کردن و زۆری هه تله کردن، له راسته شه قام.

(۶) - ﴿أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ﴾، ئایا وانه بوو که بفامن؟ لیره دا که ده فره موئ: ﴿أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ﴾، (زِيَادَةُ فِعْلِ الْكُفْرِ إِيمَاءٌ إِلَى أَنَّ الْعَقْلَ لَمْ يَتَكَوَّنْ لَدَيْهِمْ)، زیده کردنی کرداری ﴿تَكُونُوا﴾، نامازه به بۆ ته وه که عه قل له لایان هه ر دروست نه بووه.

بیگومانیش نه و پرسیار کردنه، پرسیار کردنی نکو و لیلی که رانه یه، واته: هۆشتان به کارنه هیتنا، خوا عه قلی پیدابوون، به لām به کار تان نه هیتنا، ئنجا شتیک به کارنه هیتنی، له حوکمی نه بوون دابه، وهك خوا له سووره تی (الأعراف) نایه تی ژماره (۱۷۹) دا ده فره موئ: ﴿لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا﴾، واته: دلایان هه یه پینان تیناگه، چاویان هه یه پینان نابین و، گوئشیان هه یه، به لām پینان نابیستن.

(۷) - ﴿هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾، ته مه نه و دۆزه خه یه، که تیه به لئین تان پی ده درا، به لām لیره دا ﴿تُوعَدُونَ﴾، یانی: هه ره شه تان پیی لیده کرا.

٨- ﴿أَسْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾، ئەمڕۆ بێجەنە ئێو، تێیدا بپیشتێرێن و بپڕێتێرێن، بە سووتاندنێکی تاییەت بە ھۆی بپێرواییتانەو، یان: بە ھۆی سەپلەیتانەو.

﴿الْيَوْمَ﴾، ئاساندنە کە یۆ (عەھد)ە، واتە: ئەمڕۆ پۆژە کە یە، کە لە دۆزەخدا دەپیشتێرێن.

چونکە دەگونجێ (کفر) لێردە بە مانای بپێروایی بێ و، دەشگونجێ بە مانای کوفرانی نیعمەت بێ، یان: ئێوە بەرانبەر بە چاکەکانی خوا سەپلە و پێ نەزان بوون.

کەواتە: ئەمە حال و بالی بپێرواییتکە، کە لە دنیا دا خۆیان لە ئیماندارەکان بە زیاد دەگرت و، لافیان بە سەردا لێ دەدان، ئیمتیازی ماددی و مەعنەوییان بۆ خۆیان بریار دەدا، بە سەر برواداراندا، خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَمْتَرُوا الْيَوْمَ﴾، ئەمڕۆش جیا بنەو، لە دنیا دا خۆتان لە برواداران جیا دەکردەو، خۆتان لە خەڵک جیا دەکردەو، چ لە سەر وەت و سامان وە سەریە کتان دا، چ لە خۆسەپاندنی سیاسیدا، چ لە چەواشە کردندا، چ لە شیوازی ژیان و گوزەرانی و بواری کۆمەلایەتیاندا، لە ھەموو شتێک دا خۆتان لە خەڵک جیا دەکردەو، ئەمڕۆش جیا بنەو، کاتی خۆی لە دنیا دا ئیمتیازتێن بۆ خۆتان بریار دەدا، ئیمتیازی ناشەری، ئەمڕۆش با ئەو ئیمتیازتێن ھەبێ، بەو شیوەیە ژیان بگوزەرتێن لە دۆزەخدا، بە ھۆی بپێروایی یان بە ھۆی سەپلەیی و پێ نەزانیتانەو.

مەسەلەى پىنچەم و كۆتايى:

مۆر بەسەر زارەوەرئاسى كافران و، وەگۆھىنانى دەستيان و، شاىەدىى دانى لاقىان و، ھەرەشە لىكرانىان، بە سىرینەوہى چاویان و مەسخ کردیان و، راگەياندى ئەو راستىيە، كە ھەر كەستىك زۆر بە تەمەندا بچى، لە رووى جەستەيەوہ، پىنچەوانەو بەراوہ ژوو دەبىتەوہ، بەرەو دوا دەگەرپتەوہ:

خو! دەفەرەموى: ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكْفَلُ أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ نَعْمِرْهُ نَتَكِنُهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾﴾

شىكردنەوہى ئايەتەكان، لە دە بەرگەدا:

(۱)- ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ﴾، ئەمروۆ مۆر بەسەر زارىانەوہ دەنئىن، وشەى: ﴿الْيَوْمَ﴾، لەم چەند ئايەتەدا، چوار جارەن دووبارە بۆتەوہ، دوویان بۆ ئيمانداران و، پاداشتيان لە پۆزى دوايىداو، دووشيان بۆ بىپروايان و، سزايان لە پۆزى دوايىدا، ﴿الْيَوْمَ﴾، (ال)ەكە، ديسان بۆ (عەھد)ە، واتە: ئەمروۆ پۆزەكەيە، كە مۆر بەسەر زارىانەوہ دەنئىن، مۆر بەسەر زارەوہ نران، واتە: زاريان دادەخەين و وادەكەين زمانيان كۆ نەكات، زاريان قسەى پى نەكرى.

(۲)- ﴿وَتُكْفَلُ أَيْدِيهِمْ﴾، دەستەكانيان دەماندوئىن، واتە: دەستەكانيان دەماندوئىن، لە بارەى كەردەوہكانيانەوہ.

(۳)- ﴿وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، لاقەكانيشيان شاىەدىى دەدەن، كە چيان كەردەو چيان وەدەست ھىتاوہ؟ زانايانى پەوانبىزى گوتوويانە: ئەمە جوړىك لە چين و تىككەلەكيشى (اِحْتَبَاك)ى تىدايە، كە ئاواى لىدبىتەوہ:

(تُكَلِّمُنَا أَيْدِيَهُمْ وَتَشْهَدُ، وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ فَتُكَلِّمُ)، یانی: دهسته کانیان ده ماندوینن و شایه دبی ددهن و، لاقه کانیان شایه دبی ددهن و ده ماندوینن.

﴿يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، نه مه له سر شیوهی (تکازع) هه هردووکیان داوای ده کهن، هه م (تُكَلِّمُنَا) هه م (تَشْهَدُ)، هه ردووکیان شهریان ده بن له سر ﴿يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، واته: هه م دهسته کانیان ده ماندوینن و، لاقه کانیشیان شایه دبی ددهن، له سر نه وهی ده یانکرد، ﴿يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، که نه سل دا: ﴿يَمَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ به هردووکیانه وه په یوه سه.

٤- ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَمَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَآلَوْ يَبْصُرُونَ﴾، نه گهر ویستبامان، چاویامان ده سرپه وه، نجا نایا چون ده یاندی؟ وشه ی (لَوْ: حَزَفٌ اِمْتِنَاعٌ لَامْتِنَاعٍ)، (لو) پیتیکه به کاره ی تراوه بو نه کردنی شتیک، له بهر نه کردنی شتیک، واته: نه گهر ویستبامان چاویامان ده سرپه وه، به لام نه مانویستوه، بویه چاومان نه سرپه وه.

٥- ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَاتَتِهِمْ﴾، هه روه ها نه گهر ویستبامان، له شوینی خوایان وشکمان ده کردن، یاخود: ده مانگوپین، ده مانکردنه په یکه رتک.

٦- ﴿فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ﴾، نه وه کاته نه ده یان توانی برۆن، نه ده شیانتوانی بگه رینه وه.

په ونکه ره وانی فورشان (په همه تی خوا بیان لیتن)، به سه بهت نه م دوو نایه ته موباره که وه: ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَمَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَلَوْ يَبْصُرُونَ﴾ (١٧) ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَاتَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ﴾ (١٧).

دوو پرایان هه ن:

یه که م: هه ندیکیان گوتوو یانه: مه به ست پتیا ن قیامه ته، یانی: له پوژی دوا ییدا، نه گهر بهانه وئی ناوایان لی ده کهن.

دوو هم: هه ندیکیش گوتوو یانه: مه به ست پتیا ن دنیا به.

بەلەم مەن پىم وايە بەلنپايى مەبەست پىي دىنپايە، ئەگەرنا لە قىيامەت دا، ھەر خوا دەزانى، چۆن سزايان دەدا و، چىيان لى دەكات، واتە: ئەگەر ويستىبامان، وامان لىدەكردن، ھەر لە دىيادا چاوپانمان دەسپريەو، ئەو كاتە چۆن دەيانىنى! ﴿فَأَنْتَ﴾، يانى: (كَيْفَ) چۆن؟ ئەگەر ويستىبامان، لە شوئى خۇيان وشكىمان دەكردن و دەمانكردنە پەيكەر، ئەو كاتە نەياندەتوانى، تىپەرن برۆن و بشگەپىنەو، لە جىي خۇيان وشك دەبوون، وشەي (مَكَانَةً: تَأْنِيْثُ الْمَكَانِ، عَلَى تَأْوِيلِهِ بِالْبُقْعَةِ)، وشەي (مَكَانَةً)، ھەر بە ماناي (مَكَانَ)، شوئى، بەلەم لەو پروو، كە بە (بُقْعَةً)، مانا كراو، بۆيە بە (مَكَانَةً) ھاتو، وشەي (طَفْس) بە ماناي سىرپنەو (مَحْو) دى، وشەي (مَسْخ) ىش بەماناي ئەو دى، جەستەي مروئى لە ھالىكەو بەگورپى بۆ ھالىكى دىكە.

(۷) - ﴿وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ﴾، ھەر كەسىك تەمەندارىشى بکەين، لە جەستەيدا ھەلیدەگىرپىنەو، بەراو دەزووى دەكەينەو، ئايا نافامن؟! ﴿نُنَكِّسْهُ﴾، خويندراویشەتەو: (نُنَكِّسْهُ)، ھەر يەك واتايان ھەيە.

﴿أَفَلَا يَعْقِلُونَ﴾، خويندراویشەتەو: (أَفَلَا تَعْقِلُونَ)، ھەر كەسىك تەمەندارى بکەين لە جەستەيدا، ھەلیدەگىرپىنەو، سەروبنى دەكەينەو، ئايا نافامن!

ئەمە زانايان بە دوو شىوە لىكيان داوھتەو:

يەكەم: ھەر كەس تەمەندارى بکەين، پىچەوانەي دەكەينەو لە پرووى پىكھاتەكەيەو، عەقلى كەم دەبى، جەستەي ناسك دەبى، ئىسكى بارىك دى، پىستى تەنك دەبى، تەبىعەتى دەگورپى، بەھوى كەوتنە تەمەنەو.

دووەم: ھەر كەسىك بىھىلپىن، لە ئىو خەلكدا زەبوونى دەكەين، ھەر كەسىك لە تەمەن دا بىھىلپىنەو ھەيىمىرپىن، زەبوونى دەكەين.

مىنىش پىم وايە يانى: ھەر كەسىك بىھىلپىنەو، ئەگەر بەو شتەنەي گوتراش سزاي نەدەين، ئەو ھەر نەبى بەھوى پىرىيەو، كەنەفت و بۆ داوھ گەراوھى دەكەين.

کوتایي نه م دهرسه شمان به م فهرمايشته ی پیغمبر ﷺ دیتین:

اَعَنْ اَنْسِ بْنِ مَالِكٍ ﷺ، قَالَ: كُنَّا عِنْدَ رَسُولِ اللّٰهِ ﷺ فَصَحَّكَ فَقَالَ: «هَلْ تَذُرُونَ مِنْ اَصْحٰك؟» قَالَ: قُلْنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ اَعْلَمُ، قَالَ: «مِنْ مَخَاطَبَةِ الْعَبْدِ رَبَّهُ يَقُوْلُ: يَا رَبِّ اَلَمْ تُجِرْنِي مِنَ الظُّلَمِ؟» قَالَ: يَقُوْلُ بَلٰى، قَالَ فَيَقُوْلُ: قُلِّيْ لَا اُجِيزُ عَلَى نَفْسِيْ اِلَّا شَاهِدًا مِنِّي، قَالَ فَيَقُوْلُ: كَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ شَهِيدًا، وَبِالْكَرَامِ الْكَاتِبِيْنَ شُهُودًا، قَالَ: فَيُخْتَمُ عَلَى فِيْهِ، فَيَقَالُ لَزَكَابِهِ اِنِّطَقِي، قَالَ: فَتَنْطِقُ بِاَعْمَالِهِ، قَالَ: ثُمَّ يُعْلَى بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْكَلَامِ، قَالَ: فَيَقُوْلُ بَعْدًا لَكُنْ وَشَقَاقًا، فَعَنْكَرْتُ كُنْتُ اُنَاضِلُ» (اخرجه مسلم: ٢٩٦٩، وابن حبان: ٨٣٥٨، وأبو يعلى: ٩٠٧٧، والحاكم: ٨٧٨٧).

واته: نه نه سی کوری مالیک ﷺ ده لئ: یتمه له خرمهت پیغمبر ی خوا ﷺ بووین پیکه نی، دواپی هه ر خوی فهرمووی: ده زانن به چی پیده که نم؟ گوتمان: خواو پیغمبره که ی زانانن، فهرمووی: به هو ی نه ووه پیده که نم، که به نده له رۆزی دواپیدا، به روه ردگاری ده دوتی، ده لئ: نه ی به روه ردگارم! نایا تو منت په نا نه داوه، له وه ی سته م لئ بکه ی؟ فهرمووی: خوا ده فهرمو ی: با، ده لئ: من رتگاو مؤلّهت ناده م شایه دیم له سه ر بدری، مه گه ر خوّم شایه دی له سه ر خوّم بده م، پیغمبر فهرمووی: خوا ده فهرمو ی: باشه، نه مړو ته نیا خو ت شایه دی له سه ر خو ت بده و، فریشته به رتزه کان با له سه رت شایه د بن، نجا موری به سه ر زاره وه دهنری و، به نه نداهه کانی ده گوتری: قسه بکه ن، نه نداهه کانیشی له باره ی کرده وه کانیه وه قسه ده که ن، (شایه دی له سه ر ده دهن)، دواپی جارکی دیکه، زارو زمان ی بو قسه کردن ده کرتیه وه، (نه و مړو فقه ش) به نه نداهه کانی ده لئ: دووری بو تیه و، من به رگریم له تیه و ده کرد (بو یه نکوولیم ده کرد له کرده وه کان، که چی خو تان شایه دیتان له سه ر خو تاندا)، ده پړون با چی که تان دوزه خ بت.

خوا به لوتف و که رهمی خو ی، له و که سانه مان بگریی، که نه گه ر نه نداهه کامان شایه دیان له سه ر داین، شایه دی چا که کاریمان بو بده ن، نه ک شایه دی کرده وه خراپه کامان له سه رمان بده ن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

❖ دەرسی پۈنجهم ❖

۳- خوا له دره ختی ته ږو سهوز، ناگری په پداکردوه، که واته: ده توانی چارنکی دیکه ژيانیش له مردووه وه، په پدا بکاته وه.

۴- خوا ﷻ به دپېنه ری ناسمانه کان و زهویه و، ناگونجن دروستکردنه وهی مروفی له بهر عاسی بن و پتی زه حمهت بن.

۵- خوا توانای بن سنوره و به چاوترووکان و به: ببه و ده بن (کُنْ فَيَكُونُ) ښکاروباره کانی ده کات، بویه زیندووکردنه وهی مردووانی بو ناسانه.

۶- خوا خاوه نی مولکی فراوانی هه موو شتیکه و، هه موو شتیکي له بهر ده ست دایه، بویه زیندووکردنه وهی مردووانیش هه ر له ژیر ږکیفی خویدایه.

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الْغَمْرَ وَمَا يُبْلِغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ﴿٧٦﴾ لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحْيِيَ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٧﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِنَّا صِلَاتٍ أَلَيَّيْنَا أَنْعَمْنَا لَهُمْ لَهَا مَلَكُوتٌ ﴿٧٨﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَهُمْ فِيهَا مِنشَجَرٌ وَمُسَارِبٌ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٨٠﴾ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٨١﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُندٌ مُعَضَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُصِرُّوكَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٨٣﴾ أَوَلَمْ يَرَ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ﴿٨٤﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَبَسَى خَلَقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٨٥﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٨٦﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنتُم مِّنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٧﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٨﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٩﴾ فَسُبْحَانَ الَّذِي يَدُورُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٩٠﴾

مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان

{هەروەها (ئەوێ موخەممەد ﷺ) پێتان پادەگەین، شیعری زادهی خەیاڵ و عاتیفە نیه، نه شیعرمان فێرکردوو نه شایسته‌شیه‌تی، به‌لکو ئه‌و (په‌یامه‌) ته‌نیا بیرخه‌ره‌وه‌و، قورئانیکی پ‌ۆشنه‌ (۷۶) به‌لکو (قورئان دابه‌زێندراوه‌) تاكو كه‌سێك، كه‌ (خاوه‌نی د‌ل و وێژدانێکی) زیندووێه، ه‌ۆشیاری ب‌کاته‌وه‌و، قسه‌ (و‌پ‌ریاری خوا)ش له‌سه‌ر ب‌ئ‌ پ‌روایان ب‌چه‌سه‌پ‌، (كه‌ ده‌ب‌ئ‌ سزا بدرێن) (۷۷) ئایا نه‌یان‌دیوه‌ (به‌ چاوی عه‌ق‌ل و د‌ل)، كه‌ تێمه‌ له‌وه‌ی ده‌سته‌ك‌ام‌ان نه‌نجامیان داوه‌، ئاژه‌لانیك‌مان ب‌ۆ دروست‌کردوون، نه‌وان بوونه‌ خاوه‌نیان {كه‌وتوونه‌ ژێر پ‌کیفیان}؟ (۷۸) ب‌ۆشیا‌مان ده‌سته‌م‌ۆ‌ کردوون، ه‌هم‌ ه‌ۆکاری بارو سواریان له‌واندا ه‌ه‌یه‌و، ه‌هم‌ لێشیان ده‌خ‌ۆن (له‌ گ‌ۆشته‌كانیان) (۷۹) ه‌ه‌روه‌ها سوودگ‌هل و، خوار‌دنه‌وه‌گ‌ه‌لی ج‌ۆراوج‌ۆریان له‌واندا ه‌ه‌یه‌، ئایا سوپاس‌گ‌وزاری ب‌ۆ خوا ناکه‌ن؟ (۸۰) (خوا نه‌و ه‌هم‌موو چاكانه‌ی له‌گ‌ه‌‌ دا کردوون)، كه‌چی نه‌وان (هاوبه‌شدانه‌ره‌كان)، ج‌گ‌ه‌ له‌ خوا په‌رست‌راوانێکیان ه‌ه‌ب‌ژاردوون، (به‌ خه‌یا‌لی خ‌ۆیان)، به‌لکو (له‌ لایه‌ن نه‌وانه‌وه‌) پ‌شتیوانی ب‌ک‌رێن (۸۱) (به‌ل‌ام‌ ب‌یگ‌ومان) پ‌شتیوانی‌کردنیان له‌ توانادا نیه، له‌ حالێک‌دا كه‌ نه‌وان (په‌رسته‌ره‌كان)، سه‌ربازانی ناماده‌ک‌راون ب‌ۆیان (۸۲) ئنجا (ئه‌ی موخه‌ممەد! ﷺ)، با قسه‌ی وان، (له‌ شیرک‌ و کوف‌رو نکوولێکردن له‌ قیامه‌ت)، د‌لته‌نگ‌ت نه‌ک‌ات، چونکه‌ تێمه‌ ه‌ه‌رچی په‌نهانی ده‌ک‌هن و ه‌ه‌رچی ئاشک‌رای ده‌ک‌هن ده‌یزاین (۸۳) ئایا مر‌و‌ف‌ (ی ب‌یپ‌روا) نه‌یدیوه‌، كه‌ تێمه‌ له‌ نوتفه‌یه‌ك‌ دروستمان کردوه‌، ئنجا (کت‌وپ‌ر) ب‌ۆته‌ مشتوم‌ر‌گ‌ه‌ریکی ئاشک‌را؟ (۸۴) (مر‌و‌فی ب‌یپ‌روا) و‌ینه‌یه‌کیشی ب‌ۆ ه‌ینانه‌وه‌و دروست‌کرانی خ‌ۆی له‌ بیرچ‌ووه‌وه‌، گو‌تی: ک‌ئ‌ ت‌یسکا‌نێک‌، كه‌ پ‌رت‌وو‌کا‌ون زیندوو ده‌ک‌اته‌وه‌؟ (۸۵) ب‌ل‌ئ‌ نه‌و كه‌سه‌ی

(۱) یاخود له‌ حالێک‌دا كه‌ په‌رست‌راوه‌كان، وه‌ك‌ سه‌ربازانی ناماده‌ک‌راون ب‌ۆ په‌رسته‌ره‌كان.

به که مجار پتيکه ياندوون، زيندوويان ده کاته وهو، به هه موو دروستکراو پکيش زانايه ﴿٧٦﴾ نهو که سه ی له دره ختی (ته پو) سهوز ناگري بو ره خساندوون، ننجا تيوه کتوپر ناگري لی داده گيرستين ﴿٨٠﴾ (به لگه يه کی دیکه)، نایا که سيک که ناسمانه کان و زهوی دروستکردوون، به توانا نيه که وينه ی وان دروست بکات؟ با، چونکه نهو به ديپينه ري نهوپه ري زانايه ﴿٨١﴾ فه رمانيشی هه رکات شتيکی ويست، بهس بفه رموي: ببه، به کسه ر ده بی ﴿٨٢﴾ ننجا پاکیي په ها (له هه رچی بيپروايان ده يلتن) بو نهو که سه ی، مولکی فراواني ناشکراو په نهانی هه موو شتيکی به دهستهو، ته نها بولای ويش ده گيرد رينه وه ﴿٨٣﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَمَا عَلَنَهُ الشَّعَرُ وَمَا بَنَى لَهُ): نه شيعرمان فترکردوهو، نه بوشی شايسته يه، (يَنْبَغِي: مُطَاوَعٌ بَغْي، أي: طَلَبٌ) داوای کرد، ﴿يَنْبَغِي﴾، واته: بو ی ده بی، (لَا يَنْبَغِي)، واته: بو ی نابی، بو ی ناگونجی، چونکه ﴿يَنْبَغِي﴾، (أي يَسْتَجِيبُ لِلْبَغْيِ، أي: الطَّلَبِ، المُلْحِ، ثُمَّ غَلِبَ فِي مَعْنَى يَتَأَيَّ، وَيَسْتَقِيمُ)، واته: وه لمی داواکردن ده داته وه داواکردنی مکوپ، دواپی به مانای: ده بی و پیک ده بی به کارهاته وه.

(ذَكْرٌ): (مَضْرُوبٌ يَوْضَفُ بِهِ الْكِتَابُ لِلْمُبَالَغَةِ)، (ذَكَرٌ) چاوگه کتیبی (خوای) پی وه سف کراوه، بو زنده روييکردن، (أي: مُذَكِّرٌ لِلنَّاسِ بِمَا نَسَوْهُ أَوْ جَهَلُوهُ)، واته: بيرخه روه يه بو خه لك، شتاتيك که زانيويانن و له بيريان چوون، يا خود که هه ر نه يانزانيون، بيريان بخاته وهو فتريان ده کات، هه روه ها ﴿ذَكَرٌ﴾، ده گونجی به مانای ناوبانگ و پا به به رزی و شه ردف بی.

(الْأَنْعَامُ): (الْأَنْعَامُ: الْإِبِلُ وَالْبَقَرُ وَالْغَنَمُ وَالْمَعْزُ) (انعام)، نهو چوارهن: وشتر و ره شه ولاخ و مه رو بزن، ده شگونجی (أَنْعَام)، به هه موو نهو ناژه لانه بکوتری،

كە مائىن و پامكراون، بەلەم كە لە سوۋرەتی (الأنعام) دا، كە ھەر بەو ناوھە ھاتو، خوا دەفرموى: ﴿تَمَنِّيَ أَزْوَاجَ مِثْلِ الصَّانِ أَتَيْنَ وَمِنَ الْمَعْرِ أَتَيْنَ﴾ (۱۱۲)، دوایى دەفرموى: ﴿وَمِنَ الْإِبِلِ أَتَيْنَ وَمِنَ الْبَقَرِ أَتَيْنَ﴾ (۱۱۳)، ئەمە ئەو ھەشت پاست دەكاتو، كە (أنعام)، زیاتر مەبەست پىتى ئەو چوار جۆرە ئازەلەن.

(وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ): واتە: بۆيانمان دەستەمۆ كەردوون، (أَي: جَعَلْنَاهَا ذَلُولَةً لَهُمْ)، (ذَلُول) دەستەمۆ، پامكراو، ملكەچ.

(رُكُوبُهُمْ): (الرُّكُوبُ: مَا يُرْكَبُ مِثْلُ خُلُوبٍ، مَا يُخْلَبُ)، (خُلُوب) واتە: دۆشراو، (رُكُوب) یش واتە: ئەو ئازەلەى كە خەلك سواری دەبى، ياخود بۆ بارو سوار بەكارى دىنن، كەواتە: (رُكُوب) (فَعُول) دە، بە واتای (مَرْكُوبُهُمْ) سواربوو كەيان.

(وَمَشَارِبُ): (جَمْعُ مَشْرَبٍ، مَصْدَرٌ مِنْ شَرِبَ، وَشَرِبَ، أَي: مَشْرُوبٍ)، (مَشَارِب) كۆى (مَشْرَب) دە، چاۋگىكى مېمىيە، بە مانای خواردنەو، كۆى (شَرِب) دە، بە مانای (مَشْرُوب) خوراو، شتىك بخوریتەو، ھەروەھا دەشكونجى (مَشَارِب) كۆى (مَشْرَب) بى، كە مەبەست پىتى قاپ و قاچاخە، كە شلەمەنيان تېدا دەخوریتەو، يانی: پىخوراوەكان.

(حَصِيْرٌ مُّئَيَّنٌ): (حَصِيْمٌ) لەسەر كىشى (فَعِيل) دە، زىدەپۆيە لە مانای (مُفَاعِل) دا، واتە: (مُخَاصِمٌ أَي: شَدِيدُ الْخِصَامِ)، كەسك زۆر مشتومركەرو، شەپە قسەكەر بى، ﴿يُنِي﴾، بە مانای پوون و ئاشكرايە، لە (أَبَان) دەو ھاتو، لە (أَبَان) (لازم)، بە مانای (بَانَ) واتە: (ظَهَرَ).

(رَمِيْرٌ): واتە: پرتووكا، رزىو، دەگوترى: (رَمَ الْعَظْمُ، أَرَمَ: بَلَى، فَعِيلٌ مِمَّا يَمْشِي الْمَضْرِبُ، فَهُوَ خَبَرٌ مِّمَّضَرٍ، رَمَ الْعَظْمُ رَمِيْمًا)، (رَمَ الْعَظْمُ) يان (أَرَمَ)، واتە: تىسكەكە رزى، پرتووكا، كەواتە: لىرەدا ﴿رَمِيْرٌ﴾، لەسەر كىشى (فَعِيل) دە، بەلەم بە مانای چاۋگەو ھەوالە بە چاۋگ، دەگوترى: (رَمَ الْعَظْمُ رَمِيْمًا)، تىسكەكە رزى، بوو بە پرتووكا.

(أَنشَأَ): (الإنشاء: التَّيْبَةُ الْمُتَذَرَّةُ، أو الْمُتَذَرَّةُ)، (إنشاء) بریتیه له یتکه یاندنیکی پله پله یی.

(مَلَكُوتُ): (الْمَلَكُوتُ: مُبَالَعَةُ فِي الْمَلِكِ، مِثْلُ رَهْبُوتٍ وَرَحْمُوتٍ، وَقَدْ قِيلَ: رَهْبُوتٌ خَيْرٌ مِنْ رَحْمُوتٍ)، (مَلَكُوتُ): زنده پوویه له (مَلِكُ) دا، واته: خاوه ندراتییی، وهك (رَهْبُوتُ، رَحْمُوتُ)، كه زنده پوویین له (رَهْبَةُ، وَرَحْمَةُ) دا، گوتراوه: (رَهْبُوتُ خَيْرٌ مِنْ رَحْمُوتُ)، واته: باشره خه لك لیت بترستی، له وهی بهزه یی یتدا بی.

هوئی هاتنه خواره وهی نایه ته کان

بویه ناماژه یان پیده ده دم، چونکه له تفسیره کاندا، چهند به سه رهاتیک گتپردارونه وه، بۆ هوئی دابه زینی نهو نایه تانه ی که له سه ره وه باس مان کردن:

۱- ﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَنُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ...﴾ سوودی و فه تاده، له مواجهیدو عیكرمه و نیینو ززویه یره وه هیناویانه، كه گوايه له باره ی نومه ییه ی كوری خه له فه وه دابه زیون، نهو كه سه ی كه پیغه مبه ری خوا ﷺ له جهنگی نوحوددا به دهستی خوی كوشتی، دوا ی نه وه ی نهو هه په شه ی له پیغه مبه ر ﷺ كرد، گوتی: (لَا تَجُوتُ إِنْ تَجُوتُ)، من ده ر بازم نه بی، نه گهر تۆ ده ر بازت بوو، په كه ی بۆ پیغه مبه ر ﷺ هه لدا، پیغه مبه ری خواش ﷺ هه ر په كه ی خوی تیگرت ه وه، بریندار بوو، دوا یی هه ر به و برینه مرد، هه ندیک ده لئین: له باره ی نه وه وه هاتوته خوار، پوژنك تیسكانتیکی پرتووكاوو رزیو دیتیت، له بهر چاوی پیغه مبه ر ﷺ ده یان پرویتن، ده لئین: نایا په روه ردگارت ده توانی نه وه زیندوو بکاته وه؟!

۲- هه ندیک ده لئین: نه م نایه تانه له باره ی عاصی كوری وائیله وه هاتونه خوار، كه له عه بدوللای كوری عه عباس (خوا لیان پازیبین)، گتپرداروه ته وه، كه نه ویش به هه مان شیوه، تیسقانتیک دین و ده بیرویتن، له پیش چاوی پیغه مبه ر ﷺ له هه ندیک ریوايه تاندا

هاتوه، كه فووشى ليكردوه وهك تۆزو خۆل، گوتوويهتى: خوا دهتوانى ئانهوه زيندوو بكاتهوه؟

٣- ريوايهتتىكى ديكه ههيه دهلتى: (نَزَلَتْ فِي عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ) تهووش هه دهيكترنهوه بۆعهبدوللاى كورى عهباس، بهلام به تهكيد تهگه رتهوهى يهكهه و دووهم رتيان تتيچى، كه (أُمِّيَّةُ بْنُ خَلْفٍ وَالْعَاصِ بْنِ وَالِدٍ) له مهككه دژايهتتى پيغهمبهريان ﷺ كردوه، بهلام تهوهى ستيهه كه (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ) بى، تهوه ههه رتي تتيچى، بۆيه (إِبْنِ كَثِيرٍ) له تهفسيرهكهى خۆيدا^(١)، دهلتى: (هَذَا مُنْكَرٌ، لِأَنَّ السُّورَةَ مَكِّيَّةٌ، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ سَلُولٌ كَانَ فِي الْمَدِينَةِ). واته: تهه ريوايهته شتىكى نكووليليكراوه وههلهيه، چونكه سوورتهكه مهككهيهه (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ سَلُولٌ) له مهدينه بووه.

ههردوو ك دانهرى:

(الإستيعاب في بيان الأسباب)^(٢) ئاوا حوكميان بهسهه ره ريوايهتانهدا داوه، دهلتين: (كُلُّ الرِّوَايَاتِ ضَعِيفَةٌ السُّنَدُ)، ههموو كيپردراوهكان له رووى سههدهوه بى هيزن، دهشگونجن راست بن و وابووبن، بهلام لهرووى سههدهوه بى هيزن.

(١) تفسير القرآن العظيم: ج٣، ص٥٨١.

(٢) الإستيعاب في بيان الأسباب: ج٣، ص١٥٤-١٥٧.

مانای گشتیې نایه تهاکان

له ده سټیګی نه م پازده نایه ته دا، که نایه تهاکانی کو تایی سووږه تی (یس) ن، خوای په روه ردگار ده فهرموئ: ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ﴾، ټیمه نه شیعرمان فیر کردوه، نه بوشی ده گونجی، ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ﴾، نه وهی ده یلی {به ناوی خواوه} ته نیا بیرخه روه وه، قورناتیکی روون و ناشکرایه، یاخود قورناتیکی روونکه روه وه ناشکراکه ره بو راستیه کان، ننجا بوچی خوا نه م قورنانه ی دابه زانده؟ ﴿لَيُنْذِرَ مَن كَانَ حَيًّا﴾، تاکو (قورنات) نه و که سه برسیتی که زیندوویه، وریاو هو شیاری بکاته وه، یاخود موحه ممه د ﴿بِهِ هُوَ قُورِنَانَهُ﴾، نه وانه ی که زیندوون، واته: عقل و ویزدانی زیندوویان هه یه، بیدارو هو شیاریان بکاته وه، ﴿وَبِحَقِّ الْقَوْلِ عَلَى الْكُفْرِ﴾، بو نه وهش قسه له سهر بیروایان بچه سپن، واته: هه ږه شه ی خوا، فهرمایشتی خوا، که ده فهرموئ: ههر که س ږوا به قورنات نه هیټی سزا ده درټی، نه و ږیرو فهرمایشته یان له سهر بچه سپن.

هه لبه ته ټیمه له دوا ییدا، له مه سه له گرنگه کان باسیکی سهر به خو، له و باره وه که یڼ، که موحه ممه د ﴿بِهِ هُوَ قُورِنَانَهُ﴾، نه شاعیر بووه نه شیعریشی بو گوتراوه، بو یه ش خوا ﴿لَهُ هُوَ تَوَانَايَهُ﴾ له پیغه مبه ر ﴿گرتوته وه، تاکو کافره کان ده رفه تی نه و تومه ته یان نه بی، بلین: قورنات شیعره.

هه روه ک پیغه مبه ری خاتهم خو ټندن و نووسیڼی نه بووه، تاکو بواری نه و کومانه یان نه بی که خو ی قورنات فیر بووه، یان نووسیویه تی، وه ک فهرموویه تی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَحِطُّهُ بِمِثْلِكَ إِذَا لَأَرْثَابَ السَّبْطُلُوتِ﴾ (١٨) العنکبوت: ٤٨-.

ننجا خوای کار به جی ده گوازته وه بو بابه ټیګی دیکه، چونکه وه ک گوتمان: نه م سووږه ته موباره که، ههر سټک مه به سټی سهره کی نیمان، که بریتین له: خواناسی

و، بەكتايى خوا لە پەرستاراند، ئنجا پىغەمبەر رايە تىي و وەحىيى، پاشان پۇژى دوايى، لەم سۈرەتە موبارەكەدا ھاتوون، بەلەم پانتايەكى زياتر بۇ پۇژى دوايى، بەھەردوون قۇناغى ئاخىر زەمان و، زىندوونكرانەوھو ھەلسانەوھو، تەر خانكراوھ.

دەفەرمۇي: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِنَّا عَمَلَتْ أَيْدِيًا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا مَلِكُونَ﴾ ئايا نەيانىنيوھ، كە ئىمە لەوھى دەستەكانمان كىردوويانە، ئاژەلەيتىكمان بۇ دروستكىردوون كە ئەوان خواوھنيانن.

دەگونجى مەبەست لە دىتن دىتنى چاوبى، ياخود: يالى: بە چاوى عەقل و دل نەيانىنيوھ، ياخود: ئايا سەرنجيان نەداوھتە، ئەوھى كە ئىمە بە دەستەكانمان ئاژەلەيتىكمان بۇ ھىتانوھ دى، كە ئەوان بوونە خواوھنيان، واتە: ئەو ئاژەلەنە كەوتوونە ژىر پكتىنى ئەوان، لە ھالىكىدا، ھەندىك لەو جۆرە ئاژەلەنە، بۇ ئىمۇنە: گايەك، حوشترىك، گامىشنىك، كەلىك، نەگەر لە خەلكى عاسى بى، زۆر بە زەحمەت بۇيان بەردەست و، مەرزەم دەكرى، ﴿وَدَلَلْنَاهَا لَهُمْ﴾، ئەو ئاژەلەنەمان بۇيان دەستەمۇ ورام كىردوون، ﴿فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ﴾، ھەر لەو ئاژەلەنە سوارىيان ھەيەو لىشيان دەخۇن، بەكارىيان دىتن بۇ سوارىي، بەتايەت حوشتر، لە ھەندىك شوپن كەل و گاش، بۇ ئەوھ بەكاردەھىتنن، ﴿وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ﴾، ھەرۈھە لەو ئاژەلەنە دەشخۇن، لە گوشتەكانيان، ﴿وَكُلَّمْ فِيهَا مَنَعُغْ﴾، ھەرۈھە چەندان جۆرە سوودو كەلك، لەو ئاژەلەنەدا بۇ وان ھەيە، ﴿وَمَشَارِبُ﴾، ھەرۈھە چەندان جۆرە خواردنەوھ، ياخود دەفرى تىدا خواردنەوھ، لە چەرم و پىستەكەيان دروست دەكەن، ﴿أَفَلَا يَتَكَلَّمُونَ﴾، ئايا سوپاسگوزارىي ناكەن؟ لە بەرانبەر نىعمەتى دەستەمۇكرانى ئەو ئاژەلەنەدا كە سوود لە ھەموو شىتىكيان دەبينن، كە لىرەدا باس نەكراون، بەلەم تەنانت لە قشپل و ريخ و شياكەكەشيان، بەھرەمەند دەبن، بۇ بە پىتكردنى زەوى، واتە: تەنانت پاشەرۈكيشيان خوا وى دروستكىردوھ، كە بەكاربى و بەكەلك بى، بۇ بە پىتكردنى زەوى و، كشتوكالى خويانى پى بە پىت بكەن، وپراي: پىست و تووك و موو و قوچ و ئىسقانەكانيان.

﴿وَأَعْلَوْا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً﴾، ھەروەھا جگە لە خوا پەرستراوانێکی دیکەیان ھەبژاردن، بە خەیاڵی خۆیان، پەرستراو بوون، ﴿إِلَهَةً﴾، کۆی (الە)ھ، پەرستراوەکان، کە لە راستیدا پەرستراو نین، بە لām بە خەیاڵی ئەوان پەرستراو بوون، ﴿لَعَلَّهُمْ يُصْرُوكَ﴾، بە لکو یارمەتیی بدرێن و سەربخزێن، بە ھۆی ئەو پەرستراوانەو، ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُنْخَضَرُونَ﴾، ئەو پەرستراوانە ناتوانن یارمەتییان بدەن و سەریان بخەن، ﴿وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُنْخَضَرُونَ﴾، بە پێچەوانەو: ئەو پەرستەرانی، بۆ پەرستراوانی خۆیان سەربازانیکی ئامادەن، واتە: پەرستەرەکان لە خزمەتی پەرستراوەکان دان، وەك سەرباز لە بەردەستیان و خزمەتیان دەکەن و دەیانپارێزن، بۆنخۆشیان دەکەن، خواردنیان بۆ دادەنێن، وەك ئیستاشی لەگەڵدا بێ، بێتەرستەکان بەو جوۆرە، مامەڵە لەگەڵ بێت و پەرستراوەکانی خۆیان دا دەکەن.

دەشکونجێ مەبەست ئەوەی، کە پەرستراوەکان وەك سەربازی ئامادەکراو وان بۆ پەرستەرەکان، واتە: داندراو وەك پەیکەرێک، کە هیچیان لە دەست نایەت، وەك چۆن سەربازێک خۆی ناجوولێتێ لە بەرانبەر فەرماندەکیدا، ئەوانیش خۆیان ناجوولێن و مێش لە خۆیان دەرناکەن. ھەردوو واتایەکی ھەن.

﴿فَلَا يَخْزِيكَ قَوْلُهُمْ﴾، ئنجا با قسەی ئەوان تۆ دلتەنگ نەکات (ئەي موحەممەد! ﷺ)، سەغڵەت مەبەو دلتەنگ مەبە بە قسەی وان، قسەی وان چییە؟ قسەی وان بریتیە لە:

أ- ھاوبەش بۆ خوا دانان.

ب- نکوولییکردن لە پوژی قیامەت،

ج- بە جادووگەر و بە شاعیر و بە کاهین، لە قەلەم دانێ موحەممەد ﷺ.

د- بە شیعەر لە قەلەم دان و، بە سەجعی کاهینەکان لە قەلەم دانێ فوڕان، با ئەو جوۆرە فسانە تۆ دلتەنگ نەکەن، ﴿إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُبْرُونَ وَمَا نَعْلَمُونَ﴾، بە دلتیایی تێمە ئەوەی

پنهانی ده‌کهن و نه‌وهی ناشکرای ده‌کهن، ده‌یزانین، واته: په‌نهان و ناشکرای نه‌وان
بو یتیمه زانراوه‌و بویان هه‌لده‌گرین، له نیو دوو نانی گهرمدا، دواپی نه‌و قسانه‌و نه‌و
کرده‌وانه‌یان دینه‌وه‌ری.

﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُّطْفَةٍ﴾، نایا مروّفه نه‌ییینیوه، سه‌رنجی نه‌داوه،
که یتیمه نه‌ومان له نوتفه‌یه‌ک، له توویلکه‌یه‌ک، هیناوه‌ته‌دی، ﴿فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ
مُتَبِينٌ﴾، کتوپر له‌هالته‌ی نوتفه‌وه، دواپی ته‌ماشا ده‌که‌ی، بوته‌مشتومپرکه‌ریکی
پوون و ناشکرا، یان مشتومپرکه‌ریک، که مه‌به‌سته‌کانی خو‌ی به‌باشی پوون
ده‌کاته‌وه‌و، ناشکرا ده‌کات، که به‌ته‌ئکید لیره‌دا مه‌به‌ست له‌ئینسان، ئینسانی
بیرویه، یان: نه‌و ئینسانه‌ی ده‌ستی هیدایه‌تی نه‌گه‌یوه‌تی.

﴿وَصَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَبَىٰ خَلْقُهُ﴾، نه‌و مروّفه بیرویه، وینه‌یه‌کی بو یتیمه
هینایه‌وه‌و، دروستکرانی خو‌ی له‌بیر چووه، ﴿قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَمَ رَحَىٰ رَمِيمٌ﴾،
گوتی: کن ئیسقان ده‌ژیتته‌وه، له‌کاتیکدا پرتووکاوه‌و رزیوه؟ ﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي
أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾، بلێ: نه‌و که‌سه ده‌یژه‌یتته‌وه، که به‌که‌مجار یتیکه‌یاندوه،
قوناغ به‌قوناغ یتیکه‌یاندوه، ده‌شتوانی دوا‌ی نه‌وه‌ی ده‌بیتته‌وه‌و شتیکی پرتووکاوه‌و،
ده‌رزی، زیندووی بکاته‌وه، ﴿وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾، نه‌ویش (خواه‌ن) به‌هموو
دروستکراوێک زانایه، وه‌ک جاری دیکه‌ش گوتوو‌مانه: گۆزه‌که‌ریک که‌گۆزه‌که‌ی
لی ده‌شکن، ده‌توانی هه‌ر نه‌و سوآله‌تانه‌ی گۆزه‌که‌ی، له‌ته‌که‌کانی، بیانهارێ
و، بیانکاته‌وه‌و قورو، گۆزه‌یه‌کی وه‌ک جاران و بگره‌باشریان لی بکاته‌وه، ئنجا
نه‌وه‌ی له‌گۆزه‌که‌ریک عاسی نه‌بی، یان دروستکه‌ریکی دیکه، خوا‌ی به‌دیپته‌ری
په‌ها، چۆن شتی لی عاسی ده‌بی؟!

﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا﴾، نه‌و (خوا‌ی)‌ه‌ی که‌له‌دره‌ختی
سه‌وز، ناگری بو‌په‌خساندوون، دره‌ختی سه‌وز، هه‌م ده‌گونجی مه‌به‌ست پی‌ی
دره‌ختی (مَرْخ وَعَقَار) بی، که به‌سه‌وزی لی‌ک ده‌درین، ناگر په‌یدا‌ده‌بی،

وهك بهردو نهستی، دهشگونچې مه به ست پیی کوی دره خته کان بی، که له نهجامی نه وه دا به هووی تیشکه پیکهاته وه، دووهم نوکسیدی کاربؤن له خویندا کو دهکه نه وه، ماده دی سووتنه ر له خویندا کو دهکه نه وه، وزه ی خوړ، دواپی کاتیک وشک ده بن، - زورجار به ته پریش - ده سووتین، ﴿فَإِذَا أَنتُم مُّتُوْا فَعَلَيْكُمْ﴾، ننجا تیوه لهو دره خته سهوزه، دواپی که وشک ده بی، ناگری پی داده گیرسینن.

که واته: نهو زاته ی که له دره ختی سهوز ناگر په یدا ده کات، ناگری خستو ته نیو دره ختی سهوزه وه، دهشتوانی له مردووش، جارکی دیکه ژیان دهر بینته وهو، په که مجاریش به ته نکید، نهو پیکهاتانه ی نوتفه بی ژیان بوون، به لام خوا ﷻ، ژبانی تیدا په یدا کردن، دواي نهو دی بوو به کوړپه له و گیشته قوناغی چوار مانگ و به رهو سه ر، پروو حیشی به به ردا کرد، پیش بی ژیان بوو، دواپی بوو به ژباندار، ننجا ویرای ژبان، پروو حیشی وه به رنا، که واته: خوا ﷻ، نهو شته بی ژبانانه ی پیکه وه کو کردو ته وه، ناگری کی گهرم و دره ختیکی سهوزی پیکه وه کو کردو ته وه، هه ر نهویش ده توانی لهو ماده ده بی ژبانده که ژبانی تیدا نه ماوه، گیانی شی تیدا نه ماوه، ده توانی هه م ژبان و هه م گیانی بینته وه به ری.

﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلٰٓى اَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلٰٓى وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ﴾، ناپا نهو که سه ی ناسمانه کان و زهوی هیانوه دی، توانا دار نه له سه ر نه وه که هی وه که نهوان دروست بکات؟ با، به لکو نهو زوریش به دیه پنه ری زانایه، ﴿اِنَّمَا اَمْرُهُٓۤ اِذَا اَرَادَ شَيْۤآ﴾، فه رمانی نهو کاتیک شتیکی ویست، واته: شتیکی ویست دروستی بکات، ﴿اَنْ يَقُوْلَ لَهُ، کُنْ فَيَكُوْنُ﴾، نهو دیه پیی بلای، به، په که سه ر ده بی.

﴿مَنْ مِّنْهُمْ اَلَّذِي يَدْعُوْا مَلَکُوْٓتَ کُلِّ شَیْءٍ وَّیٰۤاِیُّہُ تَرْجِعُوْنَ﴾، ننجا پاکبی بو نهو زاته ی، مولکی فراوانی ناشکراو په نهانی هه موو شتیکی به دهسته، ﴿وَّیٰۤاِیُّہُ تَرْجِعُوْنَ﴾، هه ر

بۆلەي وىش دەگىردىنەۋە، بۆلەي وىش دەچنەۋە، بۆلەي باش سەرنجىدەن!
 بزانن چۆن دەچنەۋە خىزمەت خوا، بە چ چاۋە پرويەك و، بە چ ھەگبەيەكەۋە،
 دەچنەۋە بۆلەي خوا، ئايا بە ھەگبەي پەر لە تاۋان و سەرىپچىي و نكوۋلىيىكىردن
 و، نەزائىي؟ ياخود: بە ھەگبەي ئىمان و تەقۋاۋ تاعەت و چاكەكارىي؟

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

خوا دەفەرموی: (موحه‌مه‌د ﷺ) تێمه‌ شیعرمان فێر نه‌کردوه‌و، شایسته‌شی نیه‌و، بۆشی نالوێ، نه‌و په‌یامه‌ی که‌ خوا پێیدا ناردوه‌، بیرخه‌ره‌وه‌و قورئانیکی پروونه‌، که‌ ویژدان زیندووایی پێ هۆشیار بکاته‌وه‌و، بێپروایانی دڵ و عه‌قل مردووش، به‌هۆی په‌فزکردنی په‌یامی خواوه‌، سزایان له‌سه‌ر بچه‌سپێ:

خوا دەفەرموی: ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ﴿٧٦﴾ يُنذِرُ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحْيِي الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٧٧﴾﴾.

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه‌، له‌ شه‌ش برگه‌دا:

(١) - ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ﴾، تێمه‌ شیعرمان فێر نه‌کردوه‌، به‌ سیاق دیاره‌، که‌ مه‌به‌ست پێی موحه‌مه‌ده‌ ﷺ، چونکه‌ کافره‌کانی پۆزگاری پێغه‌مبه‌ر ﷺ، ه‌ی پۆزگاره‌کانی دیکه‌ش، موحه‌مه‌دیان ﷺ به‌ چه‌ند شتێک تۆمه‌تبار ده‌کرد، یه‌کتێک له‌وانه‌ نه‌وه‌بوو، که‌ ده‌یانگوت: شاعیره‌و، نه‌و قسه‌یه‌ی ده‌یلت: شیعره‌، هه‌روه‌ها وێرای نه‌وه‌ ده‌شیانگوت: جادووگه‌ره‌، کاهینه‌، فالچیه‌، لێره‌دا ته‌نیا باسی په‌تکردنه‌وه‌ی تۆمه‌تی شاعیری و شیعره‌ کوتنه‌، ده‌فەرموی: تێمه‌ شیعرمان فێر نه‌کردوه‌.

(٢) - ﴿وَمَا يَنْبَغِي لَهُ﴾، بۆشی شایسته‌ نیه‌و ناگونجێ.

(٣) - ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ﴾، نه‌وه‌ی ده‌یلت ته‌نیا بیرخه‌ره‌وه‌یه‌و، قورئانیکی پروون و ناشکرایه‌، یان: قورئانیکی پروونکه‌ره‌وه‌یه‌، که‌ ده‌فەرموی: ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ﴾، راناوه‌که‌ی بۆ موحه‌مه‌د ﷺ ده‌که‌رتنه‌وه‌، یانی: نه‌وه‌ی که‌ (موحه‌مه‌د) ده‌یلت،

شەيخىك نىيە ئىمە فەيرمان كىردى، بەلكى يادخەرىدەيە قورئاننىكە، بۇمان ناردەو فەيرمان كىردە، ئەوئە كە بۇمان سىروشكىردە، شەيخ نىيە، چۈنكە بۇ ناگونج، نە ئەوئە كە دەلىل شەيخە، فەيرمان كىردى، نە شەيخىشى بۇ دەگونج، راناوى ﴿هُوَ﴾، (عائِدَ إِلَى الْقُرْآنِ الْمَفْهُومِ مِنَ السِّيَاقِ)، (هو) دەگەرتتەو بۇ قورئان، كە لە رەوت (سباق) دەفامىرتتەو، (إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ) ئەوئە فەيرمان كىردە، تەنيا بىرخەرىدەيە، ياخود: ناوبانگ و شەپەنىكە بۇ ھەر كەسىك بىگىرتتە بەر، واتە: بىرخەرىدەيە بۇ مەرفەكان، چ ئەوئە كە زانىوانە، بىريان بىيىتتەو، ئەوئە لە بىريان چوويىتتەو، چ ئەوئە كە نابزان، فەيرمان بكا و بىخاتە دل و ھۆشيانەو، ﴿وَقُرْآنٌ مُبِينٌ﴾، قورئاننىكى ئاشكراشە، ياخود قورئاننىكى پۈۈنكەردەوئە.

﴿وَقُرْآنٌ مُبِينٌ﴾، ھەردوولايەكە تىدا رەوان، دەگونج لە (أَبَانٌ) ۋە ھاتىن، (أَبَانٌ) (الْأَبْنِ) قورئاننىكى پۈۈن و ئاشكرا، دەشگونج لە (أَبَانٌ) (مُتَعَدِّ) ۋە ھاتىن، واتە: قورئاننىكى پۈۈنكەردەيە، بۇ ئەو راسىتيانە مەرفەكان ئاتا جىيان.

(۴) - ﴿لِيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا﴾، تاكو ھەركەس زىندوويە ھۆشيارى بكا تەو. (لەندىر) خويندراويشتەو: (لَتُنْذِرَ)، ئەگەر (لَتُنْذِرَ) بىن، واتە: نەي موحەممەد! ﷺ، تۇ ھۆشيارو وريا بكەيەو ﴿مَنْ كَانَ حَيًّا﴾، كەسىك كە زىندوويە.

ئەگەر ﴿لَتُنْذِرَ﴾ ش بىن، واتە: بۇ ئەوئە موحەممەد ﷺ كەسىك كە زىندوويە ھۆشيارى بكا تەو.

دەشگونج ﴿لِيُنْذِرَ﴾، بگەرتتەو بۇ خەدى قورئان، واتە: قورئان بىرتىنى و ھۆشيار بكا تەو، كەسىك كە زىندوويە، واتە: وىزدانى زىندوويە، زگماكى زىندوويە، عەقلى زىندوويە، چۈنكە باباى نەقام و نەزان، كە عەقلى بەكارناھىتى، لە ھوكى مىردو دايە.

(۵) - ﴿وَيَحْيَى الْقَوْمَ عَلَى الْكَفْرِ﴾، بۇ ئەوئە قسەش لەسەر بىرۈايان بچەسىن.

(الْقَوْلُ: الْكَلَامُ الَّذِي جَاءَ بِالْوَعْدِ لِمَنْ لَمْ يَنْتَفِعْ بِإِنذَارِ الرَّسُولِ ﷺ)، مه به ست له قسه، كه ده فهرموئ: قسه له سر بپروايان بچه سپن، واته: نهو قسه يه ي كه هه ره شه ي تډايه، بو نهو كه سانه ي به هر مه ند نابن له ناگادار كړنه وه و ترساندن ي پيغهمبر ﷺ، له سهر يان بچه سپن.

ده گونجی مه به ست له وشه ي ﴿الْقَوْلُ﴾، نهو فه رمايشته ي خوا بي كه له سوږه تي (هود) له نابه تي (۱۱۹) دا، ده فهرموئ: ﴿وَوَقَّمتَ كَلِمَةً رَبِّكَ لَا تَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾، واته: فه رمايشتي په روه ردگار ت ه و او بووه (برياري ته و او بووه) كه دوزه خ له جند و خه لك تيكر يان پرده كه م، نهو جند و مروقه ي، گوئ به بانگه وازی خوا ناده ن و په فزی نهو هه ق و راستيانه ده كهن، كه خوا پيغهمبر ي خاته مدا، به پيغهمبر ي نيسلامداو، به سهر جه م پيغهمبر اندا، به نسبت مروقا به تيه وه، ناردووني، كه واته: بريارو، وشه ي په روه ردگار كه له سر كافران ده چه سپن، نه وديه كه كه سن بروا نه هيتن، ده بي سزا بدرئ، نه ك به و واته به: كه خوا برياري داوه، دوزه خ له جند له مروقان پر بكات، نجا ده بي دوزه خ هه پر بي، چونكه خوا برياري داوه! به لكو به و واته به، كه خوا ﷻ برياري داوه، دوزه خ له بپروايان پر بكات (كافر) كه به (كافرين و كافرون و كفره)، كوده كړتې وه، له سر كيشي (فَاعِل) هو، ناوي بكه ر (اسم فاعِل) ه، واته: نه وانه ي هه قيان داپوشيوه، كه واته: نه وانه ي بپروا بوون، به ويستي خويان بپروا بوون و هه قيان په فز كړدوه، خوا برياري داوه، دوزه خ له وانه پر بكا، چ مروق بن، چ جند بن، نه ك خوا برياري دابن، دوزه خ هه پر بكات، نجا خه لك بپروا بكات، بو نه ودي دوزه خ پر بي! به لكو خوا برياري داوه، دوزه خ له كه ساتيك، كه هه ق په فز ده كهن، پر بكات، برياره كه ي خوا نه وديه، نه وانه سزا بدات، كه به ويستي نازادانه ي خويان، بپروايي هه لده بزيړن.

کورتە باسیک لە بارەی

شاعیرنەبوونی قورئان و شاعیرنەبوونی موحەممەدەو

نەم کورتە باسە لە ھەوت بڕگەدا دەخەینە روو:

١- یەکیک لە تۆمەتەکانی کافران، بریتی بوو لە شاعیر بوونی قورئان، دەیانگوت: قورئان شاعیرە، وەک لە سوورەتی (الأنبیاء) نایەتی (٥)دا دەفەرموی: ﴿بَلْ قَالُوا أَضَلَّتْ أَهْلِي﴾ بَلْ أَفْتَرَنَهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ ﴿كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ﴾، واتە: بە لکو (بێیروابەکان) گوتیان: ئەوە و ڕێنەیی ئێو خەوانە^(١)، ﴿بَلْ أَفْتَرَنَهُ﴾، بە لکو گوتیان: بۆ خۆی ھەلیبەستو، ﴿بَلْ هُوَ شَاعِرٌ﴾، بە لکو ئەو شاعیرە، واتە: ھەرکام لەو س قسانەیان کردوون لە کاتی جیا جیادا، ئەک لە یەک کاتدا ھەستیکیان گوتن، بە لکو ھەندیکیان گوتویانە: ئەوە و ڕێنەیی بابای خەوالوویە، لە ئێو خەوندان ھەندیک شتی ھاتۆتە بەرچاو، ھەندیک گوتویانە: نەخیر ھەلیبەستو، ھەندیکیان گوتویانە: شاعیرەو ئەو قسەیە دەلی شاعیرە، ﴿فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ﴾ ﴿كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ﴾، با نیشانە یەکمان بۆ بێت، وەک ئەوانە ی پێشێ ک پەوانە کران، وەک چۆن ئەوان موعجیزە ی بەرھەستیان ھێناو، وەک: گۆچانە کە ی مووسا، مردوو زیندوو کردنەو کە ی عیسا، حوشترە کە ی صالح (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، کەواتە: یەکیک لە تۆمەتەکانی کافران، ئەوە بوو کە قورئان شاعیرە، موحەممەد ﷺ شاعیرە، شاعیر دەلی.

٢- ئەو تۆمەتە، پسپۆزان و شارەزایانی عەرەب، کاتی خۆی بەرپەرچیان داوئەتو، واتە: بەرپەرچی ئەوەیان داوئەتو، کە قورئان شاعیر بێت و، موحەممەد ﷺ شاعیر بێ، با لەو بارەو دوو بەسەرھاتان بێتین:

یەکەم: {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزَّامِتِ وَإِبْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: بَلَغَ أَبَا ذَرٍّ مَبْعَثُ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ لِأَخِيهِ (أَنَسٍ): ازْكَبْ لِي هَذَا الْوَادِي، فَأَعْلَمَ لِي عِلْمَ هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي يُزْعَمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ يَأْتِيهِ الْخَبَرُ مِنْ

(١) ﴿أَضَلَّتْ﴾، کۆی (ضُغْتُ) ھ، ﴿أَهْلِي﴾، کۆی (خَلَم) ھ، واتە: و ڕێنەکانی ئێو خەوانان، ئەو قورئانە.

السَّامِءِ، وَاسْمَعُ مِنْ قَوْلِهِ ثُمَّ الْثَنِيِّ، فَأَنْطَلَقَ أَخُوهُ حَتَّى قَدِمَهُ، وَسَمِعَ مِنْ قَوْلِهِ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى أَبِي ذَرٍّ، فَقَالَ لَهُ: زَأْنَتُهُ يَأْمُرُ بِكَارِمِ الْأَخْلَاقِ، وَكَلَامًا، مَا هُوَ بِالشَّعْرِ، قَالَ أَبُو ذَرٍّ: فَمَا يَقُولُ: النَّاسُ قَالَ يَقُولُونَ: شَاعِرٌ كَاهِنٌ سَاحِرٌ، وَكَانَ أُنَيْسٌ أَحَدَ الشُّعْرَاءِ، قَالَ أُنَيْسٌ: لَقَدْ سَمِعْتُ قَوْلَ الْكَهَنَةِ فَمَا هُوَ يَقُولُهُمْ، وَلَقَدْ وَصَّغْتُ قَوْلَهُ عَلَى أَقْرَاءِ الشَّعْرِ، فَمَا يَلْتَنِمُ عَلَى لِسَانِ أَحَدٍ بَعْدِي أَنَّهُ شِعْرٌ، وَاللَّهِ إِنَّهُ لَصَادِقٌ، وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٣٦٤٨، وَمُسْلِمٌ: ٦٥١٦).

واته: عەبدوللای كۆرى سامیت و عەبدوللای كۆرى عەباس، (خوایلیان رازیی)، هەردووکیان دەلێن: (أبو ذر) بە برایهکی خۆی گوت، کە ناوی ئونە یسی کۆری جەناددە ی غیفاریسی بوو، سوار بە بۆ ئەو دۆلە بچۆ، (واته: دۆلی مەککە) هەوالتی ئەو پیاوێم بۆ بێنەو بۆ بزانه، کە پیتی وایە پیغەمبەرەو، لە ئاسمانەو هەوالتی بۆ دێ، گوێ بۆ قسەکی هەلبخەو، دواوی وەرەو بە بۆ لام، بۆیشت هەتا چوو، گوێی لە پیغەمبەر ﷺ گرت، دواوی گەراپەو بە بۆ لای (أبو ذر)، پیتی گوت: بینیم فەرمان دەکات بە ڕەوشتە بەرزەکان، قسە یەکیشت دەلێ: کە شیعەر نیە، (أبو ذر) گوتی: ئەدی خەلک چی دەلێن؟ گوتی: هەندێکیان دەلێن: شاعیرە، هەندێکیان دەلێن: کاهینە، هەندێکیان، دەلێن: جادووگەرە، ئونە یس بۆ خۆی یەکیشت بوو لە شاعیرەکان، ئونە یس دەلێ: من گوێم لە قسە ی کاهینان بوو (کاهین واتە: فالچی، ئەوانە ی هەوالتیان داو بە شتی نادیار) قسەکی قسە ی کاهینان نیە، هەروەها ئەو ی کە دەلێ^(١)، بە پتوهری شیعەر پیوام، لە گەل شیعردا ناگونجی، سوێند بەخوا، ئەو راست دەکات و، نە یارەکانیشی درۆ دەکەن.

دوووە: (ابن هشام) لە سیرەکی خۆیدا لە (ابن إسحاق) وە دەیهێتی، هەروەها (البیهقي) ش لە (الدلائل)^(٢) هیناویەتی، بە سەرھاتیکە درێژە یەکی هە یە، کورتەکی ئەو یە، کە:

(١) ئەو گوتوویەتی: (قَوْلُهُ)، واتە: دەلێ: کە مەبەستی پیتی قورئان بوو.

(٢) دلائل النبوة رقم: ٥٠٦، والسيرة النبوية لابن هشام: ج ٢، ص ٣٦٩.

(الْوَلَدُ بْنُ الْمُغِيرَةِ) بە نوێنەری قورەیش دەچێ، بۆ لای پێغەمبەر ﷺ و گوتی بۆ دەگری، دواوی کە دەگەرێتەوه، لێی دەپرسن، ئەویش دەلێ:

(مَا هُوَ بِشَاعِرٍ، لَقَدْ عَرَفْنَا الشَّعْرَ كُلَّهُ: رَجَزُهُ، وَهَزَجُهُ، وَقَرِيفُهُ، وَمَقْبُوضُهُ، وَمَبْشُوطُهُ) دەلێ: ئەو (موحەممەد) ﷺ شاعیر نیە، شیعەر هەمووی دەزانم، هەموو جۆرەکانی، (رَجَزُهُ، وَهَزَجُهُ، وَقَرِيفُهُ، وَمَقْبُوضُهُ، وَمَبْشُوطُهُ)، ئەوانە چەند جۆریکی شیعرن، وەلیدی کوپی موغەیرەش، بۆ خۆی یەکیک بوو، لە ڕەوانبێژەکانی عەرەب و قسەزانەکان و زۆر شارەزایەکانیان.

٣- کە خوا ﷻ پێغەمبەری خۆی موحەممەد ﷺ لە گوتنی شیعەر پاراستو، پێش پێغەمبەرایەتیی، ئەو بۆ دووربینی (إحتياط)ی موعجیزە بوونی قورئان بوو، بۆ دووربینی بوو، بۆ پاراستنی پێگەی پێغەمبەرایەتی موحەممەد ﷺ بوو، بۆ ئەوەی بواری گومانی خراپ پێردانی، نەبێ، هەرۆک چۆن خوا ﷻ پێغەمبەری خۆی ﷺ و هەڵخستو، کە خۆیندەوهو نووسینیش نەزانی، وەک خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ، سِيمَانِكَ إِذَا لَا زَنَابَ الْمُطَّلُوكَ﴾ (١٨) العنكبوت، واتە: تۆ پێشتر وی (پێش قورئان) هیچ کتیییکت نەخویندۆتەوهو، بەدەستی راستیشت، هیچ شتیشت نەنووسیو، ئەگەر خویندۆتەوهو نووسینت هەبوایە، ئەوانە لەسەر ناھەقن، دەکەوتنە دوو دڵییەوه.

یانی: بەلام خوا تۆی پاراستو، لەوەی خویندۆتەوه بزانی، یاخود نووسین بزانی، بۆیە پێغەمبەر نە خویندەوار بوو نە نووسەریش بوو، نە خویندووێتەوهو نە نووسیویشیەتی، تاكو بواری ئەو تۆمەتە نەبێ.

٤- ئەوێش کە پێغەمبەر ﷺ وەک شیعەر فەرموویەتی، وەلامی هەیە، بۆ ئموونە:

فەرموودە یە کەم: {أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ أَتَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ} (أخرجه البخاري: ٢٨٦٤، ومسلم: ٧٨)، واتە: من پێغەمبەرم و قسەکەم درۆ نیە، من کوپی عەبدولموتەلیم.

فەرموودەى دووھەم: {هَٰذَا أَنْتَ إِلَّا إِبْصَعُ دَمِيتْ، وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا لَقِيتَ} (أخرجہ البخاري: ۲۸۰۲، ومسلم: ۱۱۲)، واتە: ئایا تۆ جگە لە پەنجەيەك، كە برىندار بووى چىدىكەى و، لە پى خوادا، ئەوەى بەسەرت ھاتو، بەسەرت ھاتو!

ئەم دووانە ھەردووکیان شیعرن، بەلام زانایان دەلێن: (فَهُوَ مِمَّا أَتَّفَقَ وَزَنَهُ بِغَيْرِ قُضْدٍ)، ئەو ھەر كیش و سەرۆایەكەى واھاتو، بى ئەوەى پىغەمبەر ﷺ، مەبەستى شیعر گوتن بووبى، ھەموو زانایانىش لەسەر ئەو پەكدەنگن، كە يەك دێر ھەرچەندە كیش و سەرۆای ھەبى، پى ناگوترى شیعر، بەلكو وێراى ئەوەى كیش و سەرۆای ھەيە، دەبى لای كەم سى چوار دێرىش بى، ئنجا پى دەگوترى: شیعر.

۵- {فَقَرَالِدِينَ الرَّازِي} لە تەفسىردەكەى خۆى دا^(۱) دەلێ: (خَصَّ الشَّعْرَ بِنَفْيِ التَّغْلِيمِ، مَعَ أَنَّ الْكُفَّارَ كَانُوا يَنْسِبُونَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ أَشْيَاءَ مِنْ جُمْلَتِهَا الشَّعْرُ، وَالْكَهَانَةُ، وَأَمَّا الشَّعْرُ: فَكَانُوا يَنْسِبُونَهُ إِلَيْهِ، عِنْدَمَا كَانَ يَتْلُو الْقُرْآنَ عَلَيْهِمْ، لِكُنْهٖ ﷺ مَا كَانَ يَتَعَدَّى إِلَّا بِالْقُرْآنِ).

واتە: تەنیا شیعر لێرەدا تايبەت كراو بەوەى، خوا ﷻ فێركردنەكەى لە لایەن خۆيەو، بۆ پىغەمبەر ﷺ لایەرى، واتە: تەنیا ئەو لایرەو كە پىغەمبەر ﷺ، خوا شیعرى فێرنەكردو، ھەرچەندە كافەرەكان، ھەندى شتى ديكە شيان پالداو، تە لای پىغەمبەر ﷺ، وەك جادوو، كەھانە، بەلام كاتى شیعریان پالداو، تە لای، كە قورئانى بۆ دەخوێندنەو، لەسەر دەخوێندنەو، بۆئەش خوا ﷻ گوتى شیعر و بۆ گونجانی شیعرى لە پىغەمبەر لایردو، چونكە پىغەمبەر ﷺ تەنیا قورئانى وەك موەجىزە دەخستەپوو، بۆ ئىسپاتى پىغەمبەرایەتیی خۆى.

۶- {قَسَبَهُكَ} (القرطبي) دەو دێنن، كە لە تەفسىردەكەى خۆى دا^(۲)، دەلێ: (لَمْ تَكُنِ الْأَمِيَّةُ مِنْ عَيْبِ الْخَطِّ، وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ، مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُهُ، بِبَيْتِكَ إِذَا لَزَّابُ

(۱) التفسير الكبير، ج ۲۶، ص ۹۷، ۹۸.

(۲) الجامع لأحكام القرآن، ج ۱۵، ص ۴۵.

الْمُطْلُوكِ ﴿۱۸﴾ الْعَنْكَبُوتِ، وَكَذَلِكَ لَا يَكُونُ تَلْفِي النُّظْمِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ مِنْ غَيْبِ الشَّعْرِ، رَوَى أَنَّ الْمَأْمُورَ قَالَ لِأَبِي عَلِيٍّ الْمُنْقَرِي: بَلَّغْنِي أَلَاكَ أُمِّي، وَأَلَاكَ لَا تُقِيمُ الشَّعْرَ، وَأَلَاكَ تَلَحَّنْ، فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، أَمَا الْخُنْ فَرَمَاهَا سَبَقَ لِسَانِي مِنْهُ بِشَيْءٍ، وَأَمَّا الْأُمِّيَّةُ وَكَسْرُ الشَّعْرِ، فَقَدْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا يَكْتُمُ وَلَا يُقِيمُ الشَّعْرَ. فَقَالَ لَهُ: سَأَلْتُكَ عَنْ ثَلَاثَةِ غُيُوبٍ فَبِكَ، فَرَدَدْتَنِي رَابِعًا، وَهُوَ الْجَهْلُ، يَا جَاهِلُ! إِنَّ ذَلِكَ كَانَ لِلنَّبِيِّ ﷺ فَضِيلَةٌ، وَهُوَ فَبِكَ وَفِي أَمْثَالِكَ نَقِصَةٌ، وَإِنَّمَا مَنَعَ النَّبِيُّ ﷺ ذَلِكَ لِتَلْفِي الظَّنِّ عَنْهُ، لَا لِغَيْبٍ فِي الشَّعْرِ وَالْكِتَابَةِ.

واته: نه خوینده واری پیغمبر ﷺ به لگهی عیب و نوقسانی نبیه، له خوینده واری و له نووسیندا، که خوا به پیغمبر ﷺ دهفه رموی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَسْتَلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخْطُّهُ بِمِصْرَةٍ﴾ إِذَا لَزَّ أَمْرٌ لَكَ الْعَنْكَبُوتِ ﴿۱۸﴾ الْعَنْكَبُوتِ، (واته: تو پیش نه قورئانه هیچ کتبی دیکهت نه خوینده و دهو، هیچ شتیکشت به دهستی راست نه نووسیوه، نه گهر و ابوای، (خوینده و دهو نووسینت هه بووایه) نه وانه ی له سهر ناهه قن، بوایان هه بوو بکه ونه دوو دلییه وه، (بویه خوا ﷺ وایکردوه، که تو نه خوینده و دهت هه بی، نه نووسینت هه بی)، نجا وه ک چوَن نه خوینده واری پیغمبر ﷺ و نه نووسینی (نه بوونی خوینده و دهو نه نووسین له لای پیغمبر ﷺ)، به لگهی ناته واری نبیه له خوینده و دهو نووسیندا، به هه مان شیوهش نه وه که پیغمبر ﷺ، نه یتوانیوه شیعر بهوینته وه، به لگهی ناته واری شیعر نبیه، (به لکو حکمه ته که ی نه وه یه، که بواری گومانی خراپ به پیغمبر ﷺ بردن و تومه تبار کردن به وهی، که نه و قورئانه ی دهیفه رموی، هه روه ها فه رمایشته کانی شیعرن، یان که هانه ن، نه وه ی لی دوو ربخرته وه) گیردراو ته وه: مه مموون (که یه کیکه له حوکه مانه کانی عه بیاسیه کان)، به نه بی علی مینقه ری ده لی پوژیک که له مه جلیسه که ی ده بی: یتمکه یشته که تو نه خوینده واری و شیعریش دانایی و، له قسه کردنیشدا هه له ده که ی (هه له ی پرزمانی، (لغن) واته: هه له ی پرزمانی) نه ویش ده لی: نه ی سهر کرده ی بر واداران! هه رچی هه له ی پرزمانییه، به لی جاری واهیه زمانم هه له یه ک ده کا (بو وینه: (فایل) (منصوب)

دەکات، یان (مَجْرور) (مَنْصوب) دەکات و ئەو شێوانە، بەلام نەخوێندەواریی و شیعەر شکاندن {کە مەبەست پێی ئەوەیە ناتوانی شیعەر بھۆنیتەو} ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ نە نووسینی ھەبوو، نە شیعریشی ھۆنیوەتەو! مەئوونیش پێی دەلتی: من لە بارە سێ کەم و کوپیانەو لە تۆم پرسى، کە تێتدا ھەن، تۆ چوارەمیش تۆ زیاد کردم، کە بریتى لە نەزانى، ئەى نەزان! ئەو کە پێغەمبەر ﷺ نەخوێندەوار بوو و شیعریشی نەھۆنیوەتەو، بۆ وى سىفەتێکی بەرزو چاک بوو، بەلام لە تۆو لە ھاوونەکاندا، نەخوێندەواریی و شیعەر نەزانى {مەرج نیە ھەر ھۆننەو شیعەر، یانى: سەر دەرئەچوون لە شیعەر} نوقصانیە، چونکە پێغەمبەر ﷺ بۆیە پێشگیرى نەو دی لیکراو و پێی نەدراو، تاکو گومان و تۆمەتى لى دوربخرتەو، نەک لەبەرئەو ھۆننەو شیعرو خوێندن و نووسین ناتەواویى بێت.

قسەکەى زۆر جوان و مەنتىقىيە، (فُرطىي) یش چاکى کردو بەلگەى ھێناو تەو بەو بەسەرھاتە، بۆ ئىسپاتى قسەکەى خوێ، کە بریتى لەو ھى وەك چۆن پێغەمبەر ﷺ، خوێندەو نووسىنى نەبوو، لەبەرئەو نەبوو کە خوێندەو نووسىن خراپ بى و، ناتەواویى بى، بە ھەمان شێوەش کە شیعریشی نەبوو، نەبتوانىو شیر بھۆنیتەو، دىسان لەبەر ئەو نیە کە شیعەر گوتن و، شیعەر ھۆننەو نوقصانىى بى، بەلکو ھەم نەبوونى خوێندەو نووسىن لە پێغەمبەردا ﷺ، ھەم نەبوونى شیعەر ھۆننەو، حىکمەتەکەى بوارى کەوتنە دوو دلى و گومانى بپروایان و کەسانىک کە لە بیانوون، نەبى.

۷- شاعیر نەبوونى پێغەمبەر ﷺ و شیعەر نەگوتنى و شیعەر نەھۆننەو، مانای وانى کە شیعرى نەگوتو، گوتى بۆ نەگرتو، کەبى بە شیعەر نەھاتو، بە پەھایى شیعرى بە شتىکى خراپ داناو، بەلکو پێغەمبەر ﷺ جارى وا ھەبە، شیعریشی گوتو، دپړىک یان زیاترو شیعریشی ھەلسەنگاندو، ئنجا کە ھەلسەنگاندو بەپێى حال و مەقام، بوو، جارى وا ھەبە ستایشى شیعرى کردو، ھەروەك جارى واش ھەبوو زەمى کردو،

وہك ئیمە لەو بارودە، لە بارەى ھەلۆیستی ئیسلام لە بارى شیعرو شاعیری و شیعەر گوتەتووە، لە کۆتایی تەفسیری سوورەتی (الشُّعراء) لە ئایەتى (٢٢٤)دا کە دەفەر مۆی: ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾، تا کۆتایی ئایەتەكە، لەو بارودە باسێکی تایبەتەمان کردووە، لێرەش ئەوەی لەوێ گوتوویمان: ناگەرێنێوە سەری، بەلام ئەوە کە پێغەمبەر ﷺ شاعیر نەبووە، شیعری نەهۆنیوەتووە، دەتوانین چەند حیکمەتێکی تێدا بخەینەپروو، کە سەرەکیترینیان بە برۆای من، دووانن:

حیکمەتی یەكەم: شیعەر چەند جوړیکی ھەیە:

١- پتھەلداگوتنی ئافرەت.

٢- ھێرشکردنە سەر ئەم و ئەو (ھجو).

٣- ستایشکردنی ئەم و ئەو (المدح).

٤- خۆھەلکێشان بە ڕەچەلەك و نەسەب (التفاخر بالأنساب).

٥- خۆھەلکێشان بە باب و باپیران، ئازایەتی، سەخاوەت و ... ھتد.

ئنجما ھەندێك لەو ئامانجانە ھەر لە خودی خۆیاندا، ناشەرعیین بۆ ھونە: نەگەر کەسێك بە ئافرەتێکی دیاریکراو ھەلابلێ، یاخود بە شیوەیەك باسی ئافرەت بکا، کە ورووژیتەر بێ، یاخود ھێرش کردنە سەر خەلک، بە وشەو تەعبیری ناپێك، یاخود ستایشکردنی خەلکێك، بە تایبەت دەستەلاتداران بە شیوەیەکی ھەلەو ناشەرعی و زێدەرۆیی، یاخود خۆھەلکێشان بە ڕەچەلەك و نەسەب و بە باب و باپیران و، لە بەرانبەر دا زەمکردنی خەلک، ھەموو ئەوانە ناشەرعیین، ھەروەھا وێرای ئەوانە، جاری وا ھەبووە کە شاعیر، زۆر باسی خۆی کردووە، بە خۆی ھەلداگوتووە، وەك ئازایەتی خۆی، ڕەچەلەك بەرزێی خۆی، لە بەرانبەری ئەیارەکانی دا، خۆی زۆر ھەلئاوەتووەو بەرانبەرەکانی زۆر شکاندووە، کە ھەموو ئەوانەش زۆر جار ناھەقیان تێداوەو بە درۆ دادەنرێن، بەلام ھەندێك جار لە ھۆننەوێ شیعردا، ھەندێك لەو شانە چاوپۆشیان لێدەکری.

بەلەم يىگومان ئەگەر بۇ شاعىرىك، بۇ مۇۋەپپەقىيەتلىك ئاسايى چاۋپۇشىي بىكرى، لە
 ھەندى لەو زىدەپۇيىانە، ئەگەر درۇش نەبن، بەس زىدەپۇيى و تىپەپاندن بى،
 بە تەنكىد ئەو لە يىگەو پاىەى بەرزى يىغەمبەرايەتىي، ناوەشىتەو، بە تايەت
 سەرۋەرى يىغەمبەران موھەممەد ﷺ لىي ناوەشىتەو، شىعر ۋەك گوتراو: (أَعَذُّهُ
 أَكْذَبُهُ)، شىرىنترىنى درۇترىنەتى، واتە: شىعر كاتىك لە لاي شاعىران، لە لاي پىسپۇرانى
 شىعرو شاعىران، بەتام و خۇش دەبى، كە زىدەپۇيىكردن و ھەست و نەست
 جوولاندن و، جۇزىك لە قسەى ناراست و درۇى تىدابى، ئىنجا ئەگەر يىغەمبەر ﷺ
 شىعرى گوتبايە، ۋەك شايستەھەقى، دەيانگوت: شىعرەكەى رەككە، بېھىزە، ئەگەر واشى
 گوتبايە كە ئەوان پىيان چاك بى، ئەوكاتە ديارە لەگەل مەقامى يىغەمبەرايەتىي دا
 نەدەگونجا، واتە: يان دەبوو زىان بە يىگەى يىغەمبەرايەتىي بگەھەنى، يان دەبوو
 شىعرىك بلى كە لەلەى ئەھلى ھونەر و پىسپۇرانى صىناعەتى شىعر، بە بېھىزە يىتە
 بەرچا، ئەو دووانەش يىگومان ھىچ كامىان لە يىغەمبەرى خوا ﷺ ناوەشىتەو.

ھىكمەتى دووھم: ئەو بوو كە لەو رۇزگارەدا، شاعىرەكان زۇربەيان لە
 لاي خەلكى جوامىرو تىگەبىشتوو و خاۋەن يىگەو شەپەف، خەلكىكى قورس
 و سەنكىن نەبوون، ھەلەتە خەلكى قورس و سەنكىن تىدا ھەبوو، بەلەم
 زۇربەيان ۋانەبوون، زۇربەيان خەلكىك بوون شىعرەكانيان: باسى شەپاب و
 ئافرەت و خۇھەلكىشان بە رەچەلەك و ھىرش كىرنە سەر خەلەك و، خەلەك
 شكاندن و خۇھەلەن، بوون، بەلەك باسى گەلەك شتى قەدەغەو ھەپاميان
 كىردو، بۇيەش خوا ﷺ لە سوورەتى (الشُّعْرَاءُ) دافەرمىۋى: ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ
 الْغَاوُونَ ﴿٣٨﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿٣٩﴾ وَأَنَّهُمْ يُفْلِحُونَ ﴿٤٠﴾ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾﴾.

ئەم ئايەتە پىشراسى ئەو قسەيە دەكاتەو، كە دافەرمىۋى: شاعىرەكان،
 بىمىرادەكان، سەرگەردانەكان، شۇنىيان دەكەون، بە ھەموو شىواندا دەپۇن،
 (سەرى خۇيان ھەلدەگىرن و دەپۇن، ۋەك پىشىنان گوتتويانە: (لە ھەموو دىزان
 دەبنە ئەسكۋى)) شتى واش دەلەن كە كارى پىناكەن.

ئەمە حیکمەتی دووھە، کە خوا ﷻ پێغەمبەری خۆی ﷺ لە شیعەر گوتن و ھۆننەوێ شیعەر پاراستو، بۆ وێنە: لە مێژوودا دەلێ: (إمرؤ القیس) کە کوپی (جبر الکندي) بوو، لەبەر ئەوێ شاعیر بوو، بابی پیتی گوتو: یان دەبی واز لە شاعیری بێنی، یان ئەوەتا من (خلع) ت دەکەم (واتە: لە خۆمت دادەپنم و دوورت دەخەمەو) (إمرؤ القیس) یش کە ناودارترین شاعیری عەرەب بوو لە سەردەمی پێش ئیسلامدا، ئامادە نەبوو واز لە شیعەر گوتن بێنی، بۆیە بابی دووری خستۆتەو و دەری کردو، ھەلبەتە دواپی کە ئیسلام ھاتو، شاعیرەکانی وەك: کەبی کوپی مالیک و، حەسانی کوپی سابت و، زوھەیری کوپی ئەبی سەلم، عەبدوڵلای کوپی پەواحە، کە ھەندیکیان (مُخَضَّرَم) بوون، لە سەردەمی نەفامییش دا ھەر شاعیر بوون، بە تەئکید ئەوانە حَال و حیسابییان جودا بوو، چونکە شیعەرەکیان ھەویننی دینداری و ئیمانی تیدا بوو، ئەو کەم و کوپیانە لە شیعری پێش ئیسلامدا ھەبوو، ئەوان خۆیان لێ پاراستوون^(١).

مەسەلەى دووھەم:

سەرنجراكتىشانى مەرفۇان بۆرەخسىندرانى ئاژەلەن و، پام و دەستەمۆكرانيان بۆ بارو سوارو، بەهرەو سوودى دىكەى جۇراوجۆر.

خو دەفەرموى: ﴿أَوَلَمْ نَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِيئُهُمْ أَنْعَمًا لَّهُمْ لَهَا مَلَكُوتٌ ﴿٧١﴾ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾ وَكُنْ فِيهَا مَنَافِعٌ وَمَسَارِبٌ أَفْلَا بِشْكُورٍ ﴿٧٣﴾﴾

شىكردنەھەى ئەم ئايەتەنە، لە شەش بەرگەدا:

١- ﴿أَوَلَمْ نَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِيئُهُمْ أَنْعَمًا﴾، ئايا سەرنجيان نەداو، نەيانىنيو، كە تيمە لەھەى دەستەكامان کردوويانە، ئاژەلەنتىكامان بۆ ھەتوانەدى؟ ئەو بىننە دەگونجى بەچاوى سەر بى، دەشگونجى بەچاوى عەقڵ و دڵ بى، واتە: بىنن ليرەدا بىننى چاود، ياخود بىننى عەقڵ و دڵ، ئايا بەچاوى سەر نەيانىنيو، يان: بە چاوى عەقڵ و دڵ سەرنجيان نەداو، كە تيمە لەھەى دەستەكامان نەجاميان داو، ئاژەلەنتىكامان بۆ ھەتوانە دى بىگومان ھەمزە (أى) ﴿أَوَلَمْ﴾، بۆ پرسىار کردنە، بەلام ليرەدا بۆ نكوولەيلەتکردن و سەرسورماندنە، لەھە كە چۆن ئەو چاكەو نىعمەتەى خەى پەرۋەردگار نابىن؟!

﴿مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِيئُهُمْ أَنْعَمًا﴾، لەھەى دەستەكامان کردوويانە، ئەمە دوايى قسەى لى دەكەين، بەلام وىنەى ئەھە لە قورئاندا ھاتو، بۆ وىنە: لە سوورەتى (الذاريات) خوا دەفەرموى: ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَنُوسِعُونَ ﴿٧٤﴾﴾، ئاسمانمان بە دەستەكان دروستکردوون و، تيمە فرلوانكەريانىن، ھەرۋەھا لە سوورەتى (ص) ئايەتى (٧٥) دا، خوا ﷻ بە ئىيليس دەفەرموى: بۆچى كړنوشت نەبرد بۆ كەستىك كە من بە ھەردوو دەستى خۆم دروستم كردوھە ﴿مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيدِي﴾.

كەواتە: لە سوورەتى (يس)دا بە (أيدى) دەپهيتى واتە: دەستەكان، ھەرۋەھا لە سوورەتى (الذاريات)دا بە (أيدى) دەپهيتى، بەلام لە سوورەتى (ص)دا بە ھەردوو

دەستم (بیدی) دەیهێتی و، لە سوورەتی (الفتح) یش ئایەتی (١٠) دا بە دەست (ید) دەیهێتی: ﴿يَدَاؤُا فَوْقَ اَيْدِيهِمْ﴾، بە تەك دەیهێتی، بۆیە بە ئاشکرا دەزانین کە ئەوە تەعبیریکی مەجازییە، ئەگەرنا دەبێ بڵێی: خوا دەستیکی هەیهو، دووانیشی هەن و، زۆریشی هەن!! هەلبەتە لەو بارەیهوه زانیان مشتومریان زۆر بووه، بە لأم ئەوێ گرنەگە لێرەداو سەرنبەمان پادەکیشت، ئەوێهە کە خوا ﴿لَهُ دَفْعُ رَمُوزٍ﴾ ئەوێ ناژەلانیەم بە شیوەیهکی تاییەت بۆ دروستکردوون، هەرۆه کە چۆن کە خوا پەرخە لە ئیبلیس دەگری: ﴿قَالَ يَا اِبْلِيسُ مَا مَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِدَيِّ﴾ (٧٠) ص، واتە: بە شیوەی تاییەت دروستم کردوه، ئەگەرنا هەموو شتێک هەر خوا دروستی دەکا، بە دەسلاتی خۆی، بە زانیاری خۆی، بە ویستی پەهای خۆی.

وشە (أنعام) یش چوار جۆرە ناژەل دەگریتهوه، لە سوورەتی (الأنعام) ئایەتەکانی (١٤٢ و ١٤٤) دا کە هەر سوورەتەکە بەو ناوهوهیه، خوا باسیکردوون: ﴿ثَلَاثِينَ اَرْوَجَ مِنْ الْمُرَّاتِ اَتْنَيْنِ﴾، دواییش دەفەرموێ: ﴿وَمِنْ اِلَیْلِ اَتْنَيْنِ وَمِنْ الْبَرِّ اَتْنَيْنِ﴾، کەواتە: جووتیک لە حەییوانی سپی کە مەرو بەرانی و، جووتیک لە حەییوانی رەشی گچکە، کە بز و نیری و، جووتیک لە حوشر: نیرۆ مێ، (جَمَل) حوشری نیرۆ (ناقة) حوشری مێ، جووتیک لە رەشهولآخ کە: گاو مانگان، هەرۆهە کەل و گامیشیش.

(٢) - ﴿فَهُمْ لَهَا مَلِكُونَ﴾، ئنجا ئەوان خاوهی ئەوان (ناژەلانی). لە جیاتی ئەوێ بفرموێ: ﴿فَهُمْ مَالِكُوهَا﴾، دەفەرموێ: ﴿فَهُمْ لَهَا مَلِكُونَ﴾، ئەم تەعبیرە: (يُعْظِمُ الْمَالِكِيَّةَ لِلْأَنْعَامِ)، بە مەزنگرتنی خاوهنداربوونی ئەو ناژەلانیە، واتە: مولکیکی گەرەمان پێدان، ﴿مَلِكُونَ﴾، (أَي: صَابِطُونَ، قَاهِرُونَ، تَتَمَرَّقُونَ فِيهَا كَيْفَ تَشَاءُونَ)، واتە: کۆنترۆلیان دەکەن و ملکه چیان دەکەن، چۆنی بیانەوێ مامەلەیان پێ دەکەن.

(٣) - ﴿وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ﴾، هەرۆهە ئەو ناژەلانیەمان بۆ ئەوان دەستەمۆ ملکه چ کردوون، (دَلَّ، يَدُلُّ، دَلًّا، وَدَلَّتِ الدَّابَّةُ فِيهِ دَلُولٌ: لَيْسَتْ بِصَعْبَةٍ، دَلَّ، يَدُلُّ، دَلًّا: مَا كَانَ عَنْ قَهْرٍ، (دَلَّ): ملکه چ بوو، (يَدُلُّ): ملکه چ دەبێ، (دَلًّا) واتە: دەستەمۆ بوون، ملکه چ بوون،

بەلām (ذَلْ يَذُلُّ ذُلًّا)، ئەوەیە کە کەسی بەرانبەر خۆی فەرز بکات، بەلām (ذُلَّتِ الدابة ذُلًّا فِیْ ذُلُولٍ: لَيْسَتْ بِصَعْبَةٍ)، واتە: وڵاخە کە چەمووش نیە، جەنە ناگرێ، یاخی نابێ، بەلکو دەستەمۆیە و ملکەچە، حوشرێکی گەورە منداڵێکی گچکە دەتوانێ یەخی بدات، یان گایە ک ئەگەر لە خەلک هار بێ، سەد کەس دەپۆستی نایەن، کەچی تەماشای دەکە ی جووتیارێک دوو گا جووتیان پێدەکات، هەشت نۆ دە گاو مانگا، گاگیرەیان پێدەکات.

٤- ﴿فِيْمَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُوْنَ﴾، لەو ناژەلāنەدا سواریبوویان هەبەو لێشیان دەخۆن، (رکوب: ئێ: مَرْكُوبٌ، مِثْلُ الْخَلُوبِ) (خَلُوب) واتە: دۆشراو، ناژەلێک کە شیرێ لێ دەدۆشرێ، (ناقۀ خَلُوبٍ)، یان (بَقَرَةٌ خَلُوبٍ)، (رکوب) ییش ئەو ناژەلە یە مَرُوفٌ سواری دەبێ، یان باری لێ دەنێ، ﴿فِيْمَا رَكُوْبُهُمْ﴾، (رکوب) سواریبوو هەبە بۆ ئەوان، بۆ مَرُوفُهُ کان، ﴿وَمِنْهَا يَأْكُوْنَ﴾، هەرۆهە لێشی دەخۆن، هەر لەو ناژەلāنە لە شیرو گۆشتە کەیان دەخۆن.

٥- ﴿وَلَكُمْ فِيْمَا مَنَفِعٌ وَمَشَارِبٌ﴾، هەرۆهە بۆ ئەوان لەو ناژەلāنەدا هەبە سوودگەلی زۆرو خواردنەووە پێخۆرەووەکان، (مَنَافِعٌ) کۆی (مَنْفَعَةٌ) یە یانی: سوود، (مَشَارِبٌ) کۆی (مَشْرَبٌ)، (مَشَارِبٌ) کە چاوگێکی میمییە، أ- یان بە مانای (شُرْبٌ)، واتە: خواردنەووە (شُرُوبٌ)، خواردنەووەکان. ب- دەشگونجێ (مشارب) کۆی (مشرَب) بێ و (اسْمُ الْمَكَانِ) ناوی شوێن، بێ، یانی: لە چەرم و کەوڵی ئەو ناژەلāنە، دەفران دروستدەکەن، وە ک مەشکەو کوندەو ... هتد، کە شیرو پۆن و ماست و دۆ، تاو یان شلەمەنبیەکانی بە گشتیی تێدا دەخۆنەو، کەواتە: (مَشَارِبٌ) واتە:

أ- خواردنەووەکان،

ب- دەرەکانی تێدا خواردنەو.

٦- ﴿أَفَلَا يَنْشُكُرُوْنَ﴾، ئایا سوپاسگوزاریی ناکەن؟ لێرەدا دیسان هەمزە (أ) بۆ پرسیارکردنی نکووئیلیتیکە رانەبە، واتە: چۆن سوپاسگوزاریی ناکەن، کە خوا ئەو نېعمەتانە ی بۆ رەخساندوون؟ لە سوورەتی (النحل)، دەفەرموێ: ﴿وَإِنَّ لِّكَرْفِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً لِّتُفَكِّرَ بِمَآفِي

بُطْرِيه. مِنْ بَيْنِ قَرْيَتَيْنِ وَمِنْ بَيْنِنا خَالِصًا سَابِقًا لِلشَّرِيكَيْنِ ﴿١٣﴾، که له وې له ته فسیري سووړه تی (الْمُحَل) دا باسیکی سهره خوځان له باره ی شیرو ماسته وه کردوه.

له باره ی ښه و ته عبیره وه که دهفه رموی: ﴿مِمَّا عَمِلْتَ آيَاتِنَا﴾، له وه که دهسته کاځان کردو یانه، به چاکی ده زانین تیشکی زیاتری بخه پنه سهرو، قسه ی دوو له زانایان لهو باره وه دینم:

یه ک: (محمد الطاهر بن عاشور)^(١) له ته فسیره که ی خویدا^(٢) ده تی:

(وَاسْتَعْبِرْ عَمَلِ الْأَيْدِي الَّذِي هُوَ الْمُتَعَارَفُ فِي الصُّنْعِ، لِإِبْجَادِ أَصُولِ الْأَجْناسِ بِذُنُونِ سَابِقٍ مُنْشَأٍ مِنْ تَوَالِدٍ أَوْ نَحْوِهِ، فَاسْتَنْدَ ذَلِكَ إِلَى أَيْدِي اللَّهِ تَعَالَى يَظْهَرُ أَنَّ تِلْكَ الْأَصُولَ لَمْ تَتَوَلَّدْ عَنْ سَبَبٍ قَقُولِهِ: ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا آيَاتٍ﴾، الذاریات، فَ «مِنْ» فِي قَوْلِهِ: ﴿مِمَّا عَمِلْتَ آيَاتِنَا﴾ ابْتِدَائِيَّةٌ لِأَنَّ الْأَنْعَامَ الَّتِي لَهُمْ مُتَوَلَّدَةٌ مِنْ أَصُولٍ حَتَّى تَنْتَهِيَ إِلَى أَصُولِهَا الْأَصْلِيَّةِ الَّتِي خَلَقَهَا اللَّهُ كَمَا خَلَقَ آدَمَ، فَصَبَّرَ عَنْ ذَلِكَ الْخَلْقِ بِأَنَّهُ يَبْدِ اللَّهُ، اسْتِعَارَةٌ مُثَبِّلَةٌ لِتَقْرِيبِ شَأْنِ الْخَلْقِ الْخَفِيِّ الْبَدِيعِ).

واته: (عَمَلِ الْأَيْدِي)، که دهفه رموی: ﴿مِمَّا عَمِلْتَ آيَاتِنَا﴾، کاری دهستان، زیاتر بو دروستکردنی شتی ورد ښه و ته عبیره به کاردی، لیږده دا خوازراو ته وه بو هیتانه دی بنچینه ی جوړه کان، واته: بنچینه ی جوړه کانی ژبانداران بی ښه وه ی چاوگیکی پیشتریان بووې، وه که له دایک بوون و ونه ی ښه وه، ننجا بویه ښه وه پالدارو ته لای دهسته کانی خوی بهرز، چونکه دیاره که ښه و بنچینه، له هوکاریک په یدا نه بوون، وه که چوڼ خوا ښه و له باسی ناسمان دا دهفه رموی: ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا آيَاتٍ﴾

(١) (محمد الطاهر بن عاشور) پروونکه ره وه یکی باشی فورنانه، له که ل هندی ورده تبیینی، که ښه وه به پیوستی بزاین، قسه ی لی ده که ین، له پروونکه ره وانی فورنانی هاوچه رخ ده توانم بلینم: نه که له هه موو شتی که دا، به لام به گشتی له هه موویان ورد تره، هه روه که زوړیش شاره زای زمانی عه رهبی بووه، زوړ شاره زابونه که ی زمانی عه رهبی، زوړ هاوکاری بووه، که باش له نه یینی و دیوه په نهانه کانی نابه ته موباره که کان حالی بی.

﴿الذاریات﴾ ناسمانان به دهسته کانی غۆمان بنیات ناوهو بئنا کردوه، تنجا لیږه که دهفه رموی: ﴿مَمَاعِمِلَتْ اَبْدِیْنَا﴾، (من) له ﴿مَمَاعِمِلَتْ﴾ دا، (من) ی ده سستیکی پی ده گوتری، چونکه نهو ناژه لانه که مروقه کان هه بابوون و خوا ده یانکاته چاکه و نیمه تی خوئی له سهریان، به ته نکید نهو ناژه لانه له بنچینا تیکی دیکه پهیدا بوون، (بؤ وینه: نهو گاو مانگایه له گاو مانگایه کی دی و، نهو حوشره لهو حوشره، هه روه ها نهو مهرو بزنهو ... هتد) نهو له دایک بوون و پهیدا بوونه تا کو ده گاته سهر بنچینه بنه پرتیه کان که خوا ﴿مَمَاعِمِلَتْ﴾ دروستیکردوون، وه چۆن ناده می دروستکردوه، (مروقه کان هه موویان له یه ک پهیدا دهب، هه موویان ده چنه وه سهر باب و دایکتیک، ره شه ولاخه کانیش گاو مانگایه کانیش ده چنه وه سهر جووتیک و، مهرو بهرانه کان ده چنه وه سهر جووتیک و، بز و تیریه کان ده چنه وه سهر جووتیک، هه روه ها حوشره تیرو مییه کان، که به نیره که ی (جَمَل) ده گوتری، به مینه که ی (نَاقَة) ده گوتری و، به هه ردوویان ده گوتری (اِبِل) ده چنه وه سهر جووتیک، نهو جووتانه ی بنه پرت، خوا ﴿مَمَاعِمِلَتْ﴾ ده چۆن ناده و هه ووی هتانه دی و، له وانه وه مروف پهیدا بوون، لهو جووته ناژه لانه شه وه، هه موو جوړه کانی نهو چوار جوړه ناژه له پهیدا بوون^(۱).

تنجا خوا ﴿مَمَاعِمِلَتْ﴾ نهو جوړه ی دروستکردنه ی ته عییر کردوه، که به ده سستی خوا بووه، ﴿مَمَاعِمِلَتْ اَبْدِیْنَا﴾، که نه مه خواراوه یه کی وینه یه بؤ نیزی که خسته وه ی دروستکردنی په نهان و سه رسوپه ینه ری خوا له عه قلی تیمه، که خوا چۆنی هتانه وه دی؟!

دوو: (الشوکانی)^(۲)، نهویش له ته فسیره که ی خوئی دا^(۳) ده لئی:

-----

(۱) نیوان که وانه کان زیاده ی خومه.

(۲) که نهویش زانایه کی گه وره بووه، له ته فسیرو سوننه ت و فیهو لوصول دا زور شاره زابووه.

(۳) فَتْح الْقَدِير: ج ۴، ص ۴۶۱.

(ای: مِنْ أَمَّا أَبَدُغْنَاهُ وَعَمَلْنَاهُ، مِنْ غَيْرِ وَاسِطَةٍ وَلَا شَرْكِيَّةٍ، وَإِسْتَاذُ الْعَمَلِ إِلَى الْأَيْدِي مُبَالِغَةٌ فِي الْإِخْتِصَاصِ، وَالْتِفَادُ بِالْخَلْقِ، كَمَا يَقُولُ الْوَاحِدُ مِنْ: عَمِلْتُ بِبَيْدِي لِلذَّلَالَةِ عَلَى تَفَرُّدِهِ بِعَمَلِهِ).

واته: که دهفه رموی: ﴿مِمَّا عَمِلْتَ أَيْدِيًا﴾، یانی: لهوهی که دامانهیناوهو دروستمان کردوه بهبن هوکارو، بهبن هاوبهشی، ئنجا که کار لیرهدا پالدرارهو لای دهسته کان، (عَمِلْتُ أَيْدِيًا) نه مه زیده رووییکردنه، له تایبه تمه ند بوون و تاکبوونه وه له هیئانه دی دا، وهک یه کتیک له ئیمه ده لن: نهوهم به دهستی خووم دروستکردوه، بو نهوه پیشانی بدا که خووی نهو کارهی نه نجام داوهو، کهسی دیکه دهستی تیدا نه بووه.

مەسەلەى سىيەم:

هاوبەش دانەرەكان شتاتىك جگە لە خوا دەپەرستى، كە بە خەيالى خويان پشتيوانيان بن، بەلام لە رۆژى دوايدا ئەو پەرستەرەنە وەك سەربازى ئامادە دەبن و، پەرستراوەكانىش هيجيشيان بۆيان پى ناكړى، مادام خواش پەنھان و ئاشكاريان دەزانى، پتويستە بە قسەى پووچيان دلتهنگ نەبن:

خوَا ددەفرموى: ﴿وَأَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ﴾ (٧١): لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُخَضَّرُونَ ﴿٧٢﴾ فَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٣﴾

شىكردنەوى ئەم ئايەتانه، لە شەش برگەدا:

١- ﴿وَأَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً﴾، هاوبەش بۆ خوا دانەرەكان جگە لە خوا پەرستراوانتيكان هەلبژاردن، لێردەدا خوا بە پیتی گومان و بۆچوونی ئەوان، ناويان لێدەنى: ﴿إِلَهَةً﴾ پەرستراوان.

٢- ﴿لَعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ﴾، بەلكو سەربخريڻ، پشتيوانيان لى بكړى، واتە: ئەو پەرستەرەنە، ئەو هاوبەش بۆ خوا دانەرەنە، گومانيان وايە كە بەهۆى ئەو پەرستراوەنەو، سەردەخريڻ و پشتيوانيان لى دەكړى.

٣- ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ﴾، پەرستراوەكان ناتوانن ئەو پەرستەرەنەى خويان سەربخەن، ئەمە بە دوو شتووە تەفسیر كراو:

أ- پەرستراوەكان ناتوانن ئەوانەى كە دەيانپەرستى، سەريان بخەن، هەرچەندە لە لاشيان دەبن وەك سەربازى ئامادە.

ب- ياخود: پەرستەرەكان وەك سەربازى ئامادە دەبن، لە بەردەستى پەرستراوەكاندا، لە جياتى ئەووى پەرستراوەكان هاوكاريان بن، ئەوان لە خزمەتى پەرستراوەكان و بت و صەنەمەكان دان، دەيانپاريزن و، خزمەتيان دەكەن.

(۴) - ﴿وَهُمْ لَمْ يُجِدْ مُعْشَرُونَ﴾، له حالیک دا نهوان بویان سهربازی ناماده کراون. نه مه ده گونچې بُو په رستراوه کان بچته وه: په رستراوه کان بُو په رستراوه کان، وهک سهربازی ناماده کراون.

یاخود: په رستراوه کان بُو په رستراوه کان، وهک سهربازی ناماده کراون، له جیاتی نه وهی په رستراوه کان هاوکاریان بن، که چی په رستراوه کان خزمه تی نهوان ده کهن. (۵) - ﴿فَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ﴾، ننجا با قسه ی وان خه مبارو دلته نگت نه کات، نه مه خویندراویش ته وه: ﴿فَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ﴾، (أَحْزَنَتْهُ، يُحْزِنُهُ، وَحَزَنَتْهُ، يُحْزِنُهُ)، هه ردووکیان هاتوون، با قسه ی وان تُو دلته نگ نه کات، دیاره نه هی کردنی خوا له دلته نگ بوونی پیغه مبه ر ﷺ، نه هی کردنی ته له هوکاره کی، که بریتیه له وهی پیغه مبه ر ﷺ زورخو بیان پیوه سهرقا ل نه کات و، به قسه و قالی ناحه زانه یانه وه، بُو نه وهی نه بیته هوکاری دلته نگیی و، زور گو ی له قسه و قالی پوچ و بیینه مایان نه گری، بُو نه وهی نه بیته هو ی خه مباریی.

(۶) - ﴿إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُبْرُونَ وَمَا يُمْلُونَ﴾، به دلنایی تیمه ده زانین نه وهی په نهانی ده کهن و، نه وهش که ناشکرای ده کهن، نه مه هوکار هتانه وهیه بُو پریلکرتنه که، بُو نه هی لیکردنه که، واته: تُو دلته نگ مه به به قسه ی نهوان، چونکه قسه ی نهوان و، هه لسوکه وتی نهوان و نیازی نیو دلی نهوان، هه رچی ناشکرایه و هه رچی په نهانه، تیمه هه مووی ده زانین، دواپی پر به پیستی نیهت و قسه و کرده وه کانیان، سزایان ده ددین.

له کوتایی نه مه سه له ی سییه م دا، نه مه فه رمایشته ی پیغه مبه ر ﷺ دینین، که ده فره رموی:

﴿يُجْمَعُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، ثُمَّ يَطْلُعُ عَلَيْهِمْ رَبُّ الْعَالَمِينَ، ثُمَّ يُقَالُ: أَلَا يَبْغُ كُلُّ إِنْسَانٍ مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ، فَيَتَمَثَّلُ لِصَاحِبِ الصُّلْبِ صُلْبُهُ، وَلِصَاحِبِ الصُّورِ صُورُهُ، وَلِصَاحِبِ النَّارِ نَارُهُ، فَيَتَّبِعُونَ مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ، وَيَتَّبِعَى الْمُسْلِمُونَ﴾ (أخرجه أحمد: ۸۸۰۳، تعليق شعيب الأرنؤوط: صحيح، والترمذي: ۲۵۵۷، هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَصَحَّحَهُ الألباني).

واتە: لە پۆزی قیامەتدا خوا خەڵك كۆدەكاتەو لە یەك گۆرەپاندا، دوایی
 پەرورەدگاری جیهانیان سەرنجیان دەداو دەفەرموێ: با ھەر مرۆفە {و ھەر
 كەسە} بەدوای ئەو بەكوێی كە دەپپەرست {لە دنیادا} ئنجا بابای خاچپەرست،
 خاچەكە ی بۆ بەرجەستە دەكرێ و، بابای وێنەپەرست و پەیکەر پەرست،
 وێنەو پەیکەرەکانیان بۆ بەرجەستە دەكرێن و، بابای ئاگر پەرست، ئاگرەكە ی
 بۆ بەرجەستە دەكرێ، ھەر كامێك لەوانە بەدوای پەرستراوی خۆیان دەكەون
 و، مسوڵمانان دەمێننەو، (لەبەر ئەوە ی مسوڵمانان تەنیا خوای پەرورەدگاریان
 پەرستەو، هیچ كام لە دروستكراوەکانیان بە شایستە ی پەرستن نەزانیون و،
 شایانی پەرستانیش نین).

مهسه له ی چواره م و کوتایی:

ره خنه گرتنی خوا له مروفی کافر که وینه به کی هیناوه ته وه، دروستکرانی
خوی له بیر چوووه گووویه تی: کن تیسکه پرتووکاوه کان زیندوو ده کاته وه؟
خوای زاناو کارزانیس به شهش به لگهی به هیز، وه لاهی له و قسه یه ی فیری
یتغه مبه ره که ی ۱۱۱ کردوه:

خوا دهفه رموی: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْتَهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ۝۷۷﴾
وَصَرَبٍ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُعِزُّ الْعَظِيمَ ۝۷۸ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ
مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ۝۷۹ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ
تُوقَدُونَ ۝۸۰ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ
الْعَلِيمُ ۝۸۱ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝۸۲ فَسُبْحَنَ الَّذِي يَبْدُوهُ
مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝۸۳﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له پازده برگه دا:

(۱) - ﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ﴾، ئایا ئینسان نه بیینیوه! به ته نکید مه بهست لیره دا له
بینین، بینینی عه قل و دله، واته: ئایا مروف نازانی، وشه ی: ﴿الْإِنْسَانُ﴾، که (أل)
ی ناساندنی له سهره، بو (عهده)، واته: ئایا مروفه که، ئینسانه کافره که نازانی، چونکه
ناگونجی مه بهست پتی هه موو مروفه کان بن، چونکه مروفه پرواداره کان ده زانی: خوا
دروستیکردوو له نوتفهو، ده شران که خوا دهشتوانی زیندوو یان بکاته وه.

(۲) - ﴿أَنَّا خَلَقْتَهُ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ (ئایا مروفه بیپروایه که نازانی) که ئیمه نه ومان له
توویلکه به ک دروستکردوه؟ ﴿نُطْفَةٍ﴾، بریتیه له: ژياندارى تووی + هیلکۆله (حیمن
+ النویضة)، له و دووانه ﴿نُطْفَةٍ﴾، پهیدا ده بی، که هه م (حیمن)، (حیوان منوی)
زینده وهری تووی پیاو، که له دلۆپه به کیدا به ملیۆنان هه ن، هه م هیلکۆله ی نافرته که

ئەۋىش زىندەۋەر يېكەۋ، ھەردوۋىكىان ژياندارن و، يەككەگرن و ژياندار يېكە سىيەم يېكە دىنن، يېنى دەگوتى: ﴿تُطْفَرُ﴾، كە ئىمە لە سەرەتاي تەفسىرى سوۋرەتى (المؤمنون) دا، بە دىرژىي لە بارەى دروستبۈۋى مەۋقەۋە قەسمان كىردە.

۳- ﴿فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾، ئىمە ئەۋمان لە تۆۋىلەكە بەك دروستكىدەۋە [دۈۋىي يەكسەر بۆتە مشتومپرەكى پۈۋىكەرەۋە، يانى: مەبەستى خۇ ئاشكراكەر، دەشگونجى (مىيىن) بە ماناي پۈۋى و ئاشكرا بى، وشەى: ﴿خَصِيمٌ﴾، (فَعِيلٌ مُبَالِغَةٌ فِي مَعْنَى مُفَاعِلٍ: مُخَاصِمٌ شَدِيدُ الْغَضَامِ)، (خَصِيم) لەسەر كىشى (فَعِيلٌ) ە، زىدەۋىيىكىدەنە لەماناي (مُخَاصِمٌ) دا، واتە: (مُجَادِل) شەۋەقەسەكەر، مشتومپرەكەر، وشەى: ﴿مُبِينٌ﴾ يىش لىرەدا ھەم دەگونجى بەماناي پۈشكەرەۋە بى، ھەم دەگونجى بەماناي پۈش بى، كەۋاتە: ﴿مُبِينٌ﴾، ھەم دەگونجى لە (أَبَانِ) (ي لازم) دۈە ھاتبى، ۋەك: (أَبَانَ الْقَمَرُ)، مانكەكە دەرەكەۋت، دەشگونجى لە (أَبَانَ) (مُتَعَدٍّ) دۈە ھاتبى، ۋەك: (أَبَانَ الْمَدْرُسُ الدَّرْسَ)، مامۇستايەكە دەرەكەۋى پۈۋىكىدەۋە، چۈنكە ئەۋ كەسە، ئەۋ مەۋقە كە سەرەتاي دروستبۈۋى و دەستپىكى خۇي لە بىر دەچىتەۋە، دەبىتە مشتومپرەكى پۈۋى، ھەرۋەھا دەبىتە مشتومپرەكى نىيازى خۇ دەرەكەر، ئەۋەى دەبەۋى ئاشكراى بكاى و دەرەى بغات.

۴- ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ﴾، ۋىنەيەكى بۇ ئىمە ھىنايەۋە دروستكرانى خۇي لەبىر چۆۋە، (مَثَلٌ): بىرىتە لەۋەى ھالىك بەراۋردى پىبىكەى بە ھالىكى دىكە، كە دەفەرمۈى: ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا﴾، واتە: (أَتَى بِتَشْبِيهِ خَالٍ قُدْرَتَنَا بِحَالِ عَجْزِ النَّاسِ) يانى: ھالى دەستەلاتى ئىمەى (ھى خۋاى پەرۋەردگارى) چۈاندەۋە بە ھالى دەستەپاچەىي خەلەك، ۋەك چۈن خەلەك ناتۋانى ئىسكانى پرتوۋكاۋ زىندوۋ بكاۋە، دەستەلاتى خواشى پىۋانە (قياس) كىردۆتە سەر ئەۋان، كە خواش ناتۋانى، ئەۋكارە بكاى.

﴿وَنَسِيَ خَلْقَهُ﴾، دروستكرانى خۇي لەبىرچۆتەۋە، ئەگەر خۇي لە بىرى نەچۈۋىپاىەۋە، دەيزانى: خوايەك كە ئەۋى لە نۇتفەيەك ھىناۋە، دەشتۋانى دۋاى ئەۋەى دەبىتەۋە بە خاك و خۇل و ئىسقانى پرتوۋكاۋ، دۈۋىبارە زىندوۋى بكاۋە، بەلەم لەبىرى چۆتەۋە لە كۆتەۋە ھاتەۋە!

۵- ﴿قَالَ مَنْ يُعِى الْعِظَمَ وَيُي رَمِيْءٌ﴾، گوتى: كى تىسكان زىندوو دەكاتەو، لە حالىك دا پرتووكاۋن و رزىون؟ ﴿الْعِظَمَ﴾، كۆى (عظم)ە، واتە: تىسك، كە بە: تىسكەكان كۆدەكرىتەو، ھەندىك كەس دەلەين: تىسكان.

﴿وَيُي رَمِيْءٌ﴾، دەگوتى: (رَم، وَاَرَم: بَلَى) (رَم وَاَرَم): رزى، پرتووكاۋ، كلۆربوو، گەندەل بوو.

۶- ﴿قُلْ يُحْيِيَا الَّذِيْ اَنْشَاَ اَوَّلَ مَرَرٍ﴾، بلى: ئەو كەسە دەيىننەتەو كە يەكەمجار پىي گەياندو، بۆچى دەفەرموى: ﴿اَنْشَاَ﴾؟ چۈنكە لە راستىدا مەروڧ كە دروست دەبى، پەلە پەلە دروست دەبى، (الْاِنْشَاء: الْخَلْقُ شَيْئًا فَمُتْنًا) واتە: پىگەياندن قۇناغ بە قۇناغ، كە وەك لە سەرەتاي سۈرەتى (المؤمنون) دا باسماڭ كەرد، بەلەي كەمەو مەروڧ كە لە سكى دايكىدا پىندەگا، بە ھەوت قۇناغدا تىدەپەرتى، بۆيە دەفەرموى: بلى: ئەو كەسە كە يەكەمجار پىي گەياندو، قۇناغ بە قۇناغ ھىناوئەتەي، ئەو دەتوانى زىندوۋى بىكاتەو.

۷- ﴿وَهُوَ يَكْلُ خَلْقِي عَلِيْمٌ﴾، ئەو (خوا) بە ھەموو دروستكرىنكىش زانا، واتە: ھەموو ئامرازەكانى دروستكرىن كە تىمە نايانزانين، ھەموويان لەبەر دەستى خوا دان.

۸- ﴿الَّذِيْ جَمَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا﴾، ئەو كەسەي لە درەختى (تەپو) سەوز ئاگرى گىراۋە، وەك دوايى باسيان دەكەين، ئەوانە ھەموويان بەلگەن بە دواي يەكدا:

ئەو زاتەي كە لە درەختى سەوز ئاگرى بۆرەخساندوون، كاتى خۆي ھەموو پوونكەرەوانى قوپران، ئەوھيان وا لىكداوئەتەو كە دوو درەخت ھەن بەناۋى (الْمَرْخ وَالْعَفَار)، كە يەككىيان لە ئەوى دىكە دەخشىرتى و، ئاگرىيان لى پەيدادەبى، بەلام ئەگەر ئەو دوو جۆرە درەختە: (الْمَرْخ وَالْعَفَار)، لە ھەندىك شوپان ھەبن، لە شوتنەكانى دىكەدا نين، بەلام چەمكى ئەو ئايەتە موبارەكە زۆر لەو ھەراوانترەو، دەتوانين بە دوو شىۋەي دىكە تەفسىرى بىكەين:

۱- لهو چاخانهدا که پټيان گوتراوه: چاخه باراناوييه کان (العُصُورُ الْمُطَيَّرَةُ)، دره ختی زۆر گهوره هه بوون و، ناژه لێ زۆر قه باره زل هه بوون، وهك دیناسۆره کان، نهوانه له نهنجامی نهو گۆرانکاریانهدا که خوا به سهر زهویدا هینان، ههم دارو دره خته زل و زه به لاهه کان، ههم نهو ژياندارو ناژه له زل و زه به لاهانه، مردوون و کهوتوونه بن چینه کانی زهوی، دواپی ههم دارو دره خت و سهوزاییه کان، ههم ناژه له کانیش که به ملیۆنان بوون، هه موویان شی بوونهوه له نێو زهویداو، بوون به غازو خه لۆوزی بهردو، نهوت.

۲- ڕووهك له نهنجامی تیشكه پټکهاهندا، گه رمیی خۆر له خۆیدا کۆده کاتهوه، دواپی که دره خت وشك ده بێ، دهسووتی و نهو تیشكه خۆرهی که له خۆیدا کۆی کردۆتهوه، دیتیهوه ده رێ و هه رچی گه رمیی له سهر زهوییه، له تیشکی خۆرهوه دی، به شیوازه جۆراو جۆره کان، که دوو جۆرو شیوازیان، نهو دووانه ن که باسمانکردن.

۹- ﴿فَإِذَا أَتَسْتُرُهُمْ يُؤْخَذُونَ﴾ (نهو خوايهی له دره ختی سهوز ناگری بۆ قه راههم هینان) نجا تبه دایده گیرسین.

وای تیده گه م که خوا ﷻ دهیهوی پټمان به رموئ: خوا ناگرو دره ختی سهوزی پټکه وه کۆکردوونهوه، واته: له دره ختی سهوز، ناگری پهیدا کردوه، که واته: دهشتوانی لهو تیسقانه پرتووکاوانه، جارێکی دیکه ژيان ده ربینیتیهوه.

۱۰- ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ؟﴾، ئایا نهو که سهی که ئاسمانه کان و زهوی هیناونه دی، به توانا نه که وینهی نهوان به دی بیتی و دروستکاتهوه؟ ئاسمان و زهوی، نهو گهردوونه بهو پان و پۆری و سهرسورمهینه ریه، که ملیاران که هکه شانی تیدایه، هه ر که هکه شانتیک ملیاران نه ستیره یان تیدان.

۱۱- ﴿بَلْ بَنَوْا لَهُ خُلُقًا لَّعَلَّهُمْ﴾، با، نهو زۆر به دیهینه رهو، زۆریش زانایه، ﴿أَلَمْ خْلُقْ﴾، واته: زۆر به دیهینه ره، یاخود زۆری شت وه دیهیناوه و دروستکردوه، که بهس خۆی ژماره یان ده زانی.

(۱۲) - ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا﴾، فەرمانى وى ھەركات شتىكى ويست، ئەگەر ويستى شتىك بىنئىتە دى.

(۱۳) - ﴿أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾، بەس ئەو ھە پىي بفرموى: بې، يەكسەر دەبى.

(۱۴) - ﴿فَسُبْحَنَ الَّذِي يَبْدِئُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾، پاكىي بۇ ئەو زاتەى كە مولكى فراوانى ھەموو شتىكى بەدەستە، ﴿مَلَكُوتُ﴾، زىدەپۆيىكردنە لە (مَلِك)دا، وَه (رَحْمَةً وَ رَحْمَتٍ، رَهْبَةً وَ رَهْمَتٍ)، گوتراو: (رَهْمَتٌ خَيْرٌ مِنْ رَحْمَتٍ)، خەلك لىت بترسى و سامت لى بكات، باشتە لەو ھە بەزەيان پىتدا بى، خوا دەفەرموى: پاكىي بۇ ئەو زاتەى كە مولكى فراوانى ھەموو شتىكى بەدەستە.

(۱۵) - ﴿وَالَّذِي يُرْجِعُونَ﴾، تەنيا بۇ لای وىش دەگىردىنەو.

كورتە باسیك: شەش بەلگەى بەهیز.

لەسەر زیندوو كرانهوہى مردووان

۱- ﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾، بلى: ئەو كەسە دەژيىننەوہە كە يەكەمجار پيىگەياندوہ، دروستىكردوہ، يەكەمجار دروستكردى ھەر شتىك بە زەحمەتەرە - بە عەقلى ئيمە - لە دووبارە كردنەوہى، وەك پيشتريش گوتمان: بابايەك كە شتىك دروست دەكات، ئنجا كۆمپيووتەرئىكە، يان: گۆزەيەكە، يان: كتيپك دەنووسى، خانووہەك دروستدەكات، وەختىك تىكى دەدا، دەتوانى چاكترى دروست بكاتەوہ، گومانى تيدانيە، ئيمەى بەشەر ئەو دەتوانين، ئەمە تەنيا بۆ نيزيك خستەوہ لە عەقلە، ئەگەرنا لە لای خوا ﷻ ئاسان و زەحمەت نيە، ھەمووى وەك يەكە.

۲- ﴿وَمُرَبِّكُلِّ حَلَقٍ عَلَيْهِ﴾، ئەو (خوا) بە ھەموو دروستكراوئىكىش زاناىە، دەزانى چۆنى دروست بكات، ھۆكارەكانى دروستكردى، ھەموو دروستكراوہكان لەبەر دەستى خواى پەرورەدگار دان، ھەموو ئامرازەكانى دروستكردى، كە ئيمە نايازنانين، لەبەردەستى خوا دان، كەسئىك بە ھەموو دروستكراوئىك زانا بىت، ئامرازەكانى دروستكردى لەبەر دەست دا بن، زیندووكردەوہى لى عاسى نابى.

۳- ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا﴾، ئەو زاتەى كە لە درەختى سەوز، ئاگرى بۆرەخساندوون، ئەمە:

ا- چ مەبەست پىتى ئەوہ بى كە ھەموو دارو درەختەكان، لە ئەنجامى تيشكە پيىكھاتندا گەشە دەكەن و، تاكو ئەندازەيەكى زۆر تيشكى خۆر، لە خۆياندا كۆدەكەنەوہ،

ب- چ مەبەست ئەوہ بى، كە خەلۆوزى بەردو ئەوت و گاز، ھەمووى لەو دارو درەخت و سەوزايە كە لەسەر زەوى بووہ، لە ئەنجامى ئەو گۆرانكارىيانەى بەسەر زەويدا ھاتوون، كەوتوونە ژيەر زەوى، دوايى گۆراون و شيوونەوہ، بوونە ئەوت و خەلۆوزى بەردو گازو ... ھتد.

ج- چه مهبهست نهو مانا ساده‌ی لیكدالی دوو دهرختی (مرخ) و (عفار) بَ که داده گیرسین.

۴- ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾، نایا که سیک که ناسمانه‌کان و زهوی هیتاونه دی، به توانا نیه که وینهی نهوان دروست بکاته‌وه؟ یانی: که سیک شتیکی که وره‌ی پی دروستکراین، شتیکی گچکه‌ی ناسانتر پی دروست ده‌کری، که سیک شتیکی قورسی دروست کردبَ - به نسبت نیمه‌وه - دیاره شتیکی ناسان باشر دروست ده‌کات.

۵- ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾، فه‌رمانی خوا کاتیک بیه‌وی شتیک بکات، هر پی بفه‌رموی: بیه، یه‌کسر ده‌بی، نهم ته‌عبیره که جاری دیکه‌ش قسه‌مان لن کردوه، له سوورپه‌تی (النحل) دا لهو باره‌وه به وردیی قسه‌مان کردوه، نهم: ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾، بیه، ده‌بی، مهبهست نهوه نیه خوا بفه‌رموی: بیهو، نه‌ویش بین، به‌لکو مهبهست پی وینا‌کردنی زوو په‌یدا‌بوونی هر شتیکه، که خوا بیه‌وی په‌یدی بکات، که بؤ نیمه ناسانترین شیوه نه‌وه‌یه، که به شتیک بلَی: بیه، به که سیک بلَی: برؤ، یه‌کسر برؤا، به که سیک بلَی: لاجؤ، یه‌کسر لاجِی، نه‌وه له لای نیمه ناسانترینه، خوی په‌روه‌دگاریش نهو ناسان دروست‌کردنه‌ی خوی، ده‌خاته قالیکی ته‌عبیری‌وه، که به شتیک بفه‌رموی: بیه، یه‌کسر بی، نه‌گه‌رنا شتیک نه‌بی، چؤن خوا ده‌یدوینی؟ به‌لَم مه‌سه‌له‌که نیریک خستنه‌وه‌یه له عَقْلِ نیمه.

۶- ﴿فُبِحَنَ الَّذِي يَخْرِجُ مَلَكُوتَ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾، پاکیی بؤ نهو زاته‌ی که مو‌لکی هه‌موو شتیکی به‌ده‌سته، که سیک مو‌لکی هه‌موو شتیکی به‌ده‌ست بی، بیگومان، زیندو‌کردنه‌وهو ژیانده‌وه‌ی مرو‌فانی له‌به‌ر عاسی نابن.

خوا به لوتف و که‌په‌می خوی یارمه‌تییمان بدات، هرچی چاک‌ترو زیاتر له‌گه‌ل که‌لامی خوا‌دا کارلیک بکه‌ین و، زیاتر لیتیکه‌ین و پیتیکه‌ین و په‌روه‌ده بین، تا‌کو سه‌ره‌نجام زیاتر له خوا نیریک بیننه‌وهو، به‌ندایه‌تیی بؤ خوا بکه‌ین، بیگومان کاتیک نیمه تا‌ک تا‌کمان به‌ندایه‌تیی باشر و چاک‌تر بؤ خوا ده‌که‌ین.

کۆمەلگایەکی تەندروستترو تۆکمەترو چاکترمان دەبن، کۆمەلگایەکی بەختەوهرمان دەبن لە دنیا داو. کۆمەلگایەکی سەرفرازمان دەبن لە پوژی دوایدا، کۆمەلگایەکی ئیسپاتی کردبێ کە لە ژیاڵی دنیا ی دا، تەنیا خوا ی پەرستووەو، شوێن کۆتا پەوانەکراوی خوا کەوتووەو، پەپرەویی لە بەرنامە ی خوا کردووە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسیری سوورہ تی

الصَّافَاتِ

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ که (٩)ی موحرره می سالی (١٤٤١)ی کۆچییه، به رانههر (٨ / ٩ / ٢٠١٩)ی زایینی، خوا پشتیوان بێ دهست دهکهین به تەفسیرکردنی سوورەتی (الصافات)، سەرەتاش وهك عادهتی خۆمان پێناسه و نێوهڕۆکی ئەم سوورەته موباره که له چهوت (٧) بڕگه دا دهخهینه ڕوو:

پێناسهی سوورەتی (الصافات) و بابەتەکانی

(١)- ناوی ئەم سوورەته:

ئەم سوورەته ناوی سوورەتی (الصافات)ه، هیچ ناویکی دیکهی نیه، ئەوەنده ههیه (السیوطي) له (الإتقان في علوم القرآن) دا گوتویهتی: (رَأَيْتُ فِي كَلَامِ الْجَعْفَرِيِّ أَنَّ سُورَةَ الصَّافَاتِ تُسَمَّى: سُورَةُ الذَّبِيحِ) واته: بینومه له قسهی چه بهری دا (یهکیکه له زانایان) که سوورەتی (الصافات) پێی گوتراوه: (سُورَةُ الذَّبِيحِ) واته: سوورەتی ئەو پیاوهی که هێزایه سەر سەرپان، که ئیسماعیلە (عليه السلام)، به لām دواپی خوا بهرانیکی کرده به لāگیره وهی، به لām هیچ به لکه به کی لهو باره وه نه هێناوه.

ئاشکراشه هۆی ناو نرانی به (الصافات)، هاتنی وشهیهی (الصافات)ه له سهرهتایه وه، وهك زۆر له سوورەته کان ئەو وشهیهی که له سهرهتایانه وه دی، بۆیان دهکری به ناو وهك سوورەته کانی: (یس، طه، فاطر، ص).

۲- شوینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە سوورەتکی مەککەییە بە رای تیکرای زانیان، نەمبینووە هیچ زانیەك لەو بارەووە ڕاجیایی ھەبێ و، مشتومریان لەو بارەووە نەبوو.

۳- ڕیزبەندیی لە موصحف و دابەزیندا:

ئەم سوورەتە لە ڕیزبەندیی موصحفدا، ژمارە (۳۷) ھە، لە ڕیزبەندیی دابەزین (ترتیب النزول) دا، ژمارە (۵۶) یان (۵۵) ھە، پێش (لقمان) و پاش (الأنعام) دابەزیووە.

۴- ژمارە ی ئایەتەکانی:

ژمارە ی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە، لە لای زۆربە ی ھەرە زۆری زانیان، نەوانە ی کە پەسپۆڕن لە سەرژمێری ئایەتەکانی سوورەتەکاندا، زۆربە یان سەدو ھەشتاو دوو (۱۸۲) یان داناو، ھەندیکیش گوتیان: سەدو ھەشتاو یەکە (۱۸۱)، ھەر بۆ جەختکردنەو ھەش دووبارە ی دەکەینەو، زۆر جاری دیکەش گوتوومانە کە مەبەست لە جیاوازی ژمارە ی ئایەتەکان، ئەو ھە یەکیکیان بۆ: ئەو پستە قورئانییە ھە یە لەو سوورەتە داو، ئەو ی دیکە بۆ: یە! بە لکو درێژی و کورتیی پستەکان، کە ژمارە ی ئایەتەکان کەم و زیاد دەکات، بۆ وێنە: ھەندیکیان پستە یەک لە ئێوە راستی دەو ھەست و، دەیکەنە سەرە ئایەت، ھەندیک ی دیکەشیان تاکو کۆتایی پستە کە دە چن و دەیکەنە یەک ئایەت، بۆ ھە ژمارە ی ئایەتەکان کەم و زیاد دەکات، نەک لە بەر ئەو ھە ی ھەندیکیان بۆ: فلان پستە لە قورئاندا یە، ئەوان ی دیکە بۆ: یە!

٥- نیهه پۆکی:

نهم سووپه تهش خاوه نی هه مان نیوه پۆکی سووپه ته مه ککه ییه کانه به گشتی و، به مه بهستی تیشک خستنه سه ر جوگرافای دابهش بوونی نایه ته کانی به سه ر بابه ته کانیدا ده لێین: سه دو هه شتاو دوو (١٨٢) نایه ته که ی نهم سووپه ته موپاره که، ناوا دابهش بوون: $\{٧٤ + ٧٤ + ٣٤ = ١٨٢\}$

أ- (٧٤) نایه تی یه کهم، چوارده (١٤) نایه تیان له باره ی خواناسی و به لگه کانیه وهن، شهست (٦٠) پشیان به گشتی له باره ی قیامه ته وهن: زیندوو کرانه وه، سزاو پاداشت، به هه شت و دۆزه خ ... هتد.

ب- (٧٤) نایه تی دووه میش له باره ی به سه رهاتی نو له پیغه مبه رانه وهن: نووح، ئیبراهیم، ئیسماعیل و ئیسحاق، مووسا و هاروون، ئیلیاس، لوط، یونوس (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، نهوانیش بهم جوړه نایه ته کانیان به سه ردا دابهش کراون:

١- به سه رهاتی نووح: (٧٥ - ٨٢) هه شت نایه ت.

٢- به سه رهاتی ئیبراهیم و هه ردوو کوړه که ی (ئیسماعیل و ئیسحاق): (٨٣ - ١١٣) سی و یه ک نایه ت.

٣- به سه رهاتی مووسا و هاروون: (١١٤ - ١٢٢) نو نایه ت.

٤- به سه رهاتی ئیلیاس: (١٢٣ - ١٣٢) ده نایه ت.

٥- به سه رهاتی لوط: (١٣٣ - ١٣٨) شه ش نایه ت.

٦- به سه رهاتی یونوس: (١٣٩ - ١٤٨) ده نایه ت.

ج- (٣٤) نایه تی کوّایی، ته ودری سه ره کییان پووچه لکړدنه وه ی هه ندیک بیرو بۆچوونی نه فسانه یی هاوبه شانده ره کانه، له باره ی فریشته کان و جندو، په یوه نندیان له گه ل خوا ی به رزو بئ وینه داو، له کوّاییش هۆشداریی دراوه ته کافره کان و هه په شیان لیکراود،

كۆتایى ئەم سوورەتە موبارەكەش بە سى ئایەتى بەھیزو پىزى خواى پەرورەدگار ھاتو،
 كە بریتىن لە: ﴿سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ ٱلْعَزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ (۱۸) و سَمَّ عَلَى ٱلْمُرْسَلِينَ ﴿۱۹﴾
 وَٱلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ ٱلْعَالَمِينَ ﴿۲۰﴾ كە پاکی دەربەرینە بۆ خواى پەرورەدگارى جیهانیان،
 سەلام و ناشتیی و خێرو خوشیی ناردنە بۆ پیغەمبەرەن و، ستایشکردنە بۆ خواى
 پەرورەدگارى جیهانیان.

٦- تاییەتمەندیەکانی ئەم سوورەتە:

١- ئەم سوورەتە لە ڕیزبەندیی موصحفەدا، یەكەمین سوورەتە بە سوێند پیخواردنی
 دروستکراوان دەست پێ بکات: ﴿وَالصَّفَّ سَفَا﴾ (١)، لە ڕیزبەندیی موصحفەدا
 یەكەمینە کە بەو شیوەیە دەست پێ بکات، ئەگەرنا دواى سوورەتى دیکە زۆرن، کە
 سوێند بە دروستکراوان خوراوە.

٢- تەنیا لەم سوورەتەدا لە بەهەشتەو قسەکردنی برادەرێك لەگەڵ برادەرێكى
 دۆزەخیدا ھاتو، لە ئایەتەکانی: (٥١ - ٦١) لەو یازدە ئایەتەدا، لە ھەموو قورئاندا
 تەنیا لێرەدا ھاتو کە لە بەهەشتەو یەكێك قسە بکات، لەگەڵ ھاوڵاتیکی لە دۆزەخ دا.

٣- درەختی زەققوم تەنیا لەم سوورەتەدا بە وردیی باس و پێناسەى کراوە، باسی
 بەرەكەى کراوە، لە کوێ دەپوێ و، چۆن خوا کردوویەتى بە مایەى سزادان بۆ کافرەکان،
 ئەویش لە ئایەتەکانی: (٦٢ - ٦٧) دا باسی ئەو درەختە کراوە.

٤- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی ھەولێدانى ئیبراھیم بۆ سەربرینی کۆرەكەى ئیسماعیل
 (عَلَيْهِمَا ٱلصَّلَاةُ وَٱلسَّلَام) کراوە، لە ئایەتەکانی: (١٠١ - ١١١).

٥- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی ناردنی ئیلیاس کراوە بۆ لای گەلەكەى، کە (بَغْل) یان
 پەرستو، لە شوێنى دیکە ناوی ئیلیاس ھاتو، بەلام تەنیا لێرەدا باسی ناردنی ئیلیاس
 کراوە بۆ لای گەلەكەى، کە بێتکیان پەرستو بە ناوی: (بَغْل).

٦- ئەوێی که خوا ڕووه کی (یَقْطِین)ی لەسەر یونوس ڕواندوه، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوه، لە ئایەتی (١٤٦)دا، لە شوێنی دیکەدا باسی یونوس عَلَيْهِ السَّلَام کراوه، بەلام تەنیا لیژەدا باسی ڕواندنی (یَقْطِین) واتە: کوولەکه لەسەر یونوس کراوه.

٧- زۆرتەین ژماره لە ڤۆرئاندا هاتبێ، که بریتیه لە سەد ههزار (١٠٠,٠٠٠) تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوه: ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ زَيْدٍ مُّكْتَرٍ﴾.

٨- چەند وشەبەکی تایبەت بەم سوورەتەوه:

١- ﴿طِینَ لَازِبٍ﴾، ٢- ﴿يَقِشُّ مَكْنُونٌ﴾، ٣- ﴿طَلَمَهَا كَانَتْ رُءُوسَ الشَّيَاطِينِ﴾، ٤- ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾، ٥- ﴿وَتَلَّهُمُ اللَّجِینَ﴾، ٦- ﴿يَقْطِینَ﴾.

٧- دابەش کردنی بۆ چەند دەرسیک:

کۆی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە، بۆ شەش دەرسان دابەش دەکەین:

دەرسی یەكەم: ئایەتەکانی: (١ - ٢٦) واتە: بیست و شەش ئایەت دەگرێتە خۆی، که وەك پێشەکیەك وایە بۆ کۆی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە، باسی خواناسیی و، بەلگەکانی خوا ناسیی، باسی ڕۆژی دوايي و، باسی ئەوه که خوا تَعَالَى ناسمانی پاراستوه لهوه که شەیتانەکان گوێ لە قسەی فریشتان بگرن و ... هتد.

دەرسی دووهم: ئایەتەکانی: (٢٧ - ٤٩) واتە: بیست و سێ ئایەت دەگرێتە خۆی، که تێیان دا مەشت و مەری دەمراسـت و شوێنکه وتووانی دۆزهخیی و، سەرەنجای شوومیان خراوه تە ڕوو.

دەرسی سێهەم: ئایەتەکانی: (٥٠ - ٧٤) که بیست و پێنج ئایەتە، ئەویش بریتیه لە تەماشای کردنی دۆزهخ و، سزای سەختی دۆزهخییان لە لایەن بەهەشتیانەوه، یان یەكێك لە بەهەشتیانەوه.

دەرسی چوارەم: ئایەتەکانی: (٧٥ - ١١٤) چل و یەك ئایەتە، بەسەرھاتی نووح و ئیبراھیم (عَلَيْهِمَا السَّلَامُ)، دیارە لە دوو تۆتی بەسەرھاتی ئیبراھیمدا باسی ئیسماعیل، بەلام بە بن ناوھێنان و، باسی ئیسحاقیش، بە ناوھێنان کراوە.

دەرسی پێنجەم: ئایەتەکانی: (١١٦ - ١٤٨) کە سی و پێنج ئایەتە، باسی مووسا و ھاروون و ئیلیاس و لووط و یونس، باسی ئەو پێنج پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) کراوە.

دەرسی شەشەم و کۆتایی: ئایەتەکانی: (١٤٩ - ١٨٢) کە سی و چوار ئایەتە، ھەك پێشتر کۆمان: ھەمووی باسی پووچەڵکردنەوێ چەند بیرۆکەکی بت پەرستانە، لەمەر فریشتان و جندەکان و، چۆنیەتی پەیوەندیان لەگەڵ خوادا ھەبێ.

❖ دهرسی یه کهم ❖

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان له بیست و شه‌ش (۲۶) نایه‌تی سه‌ره‌تای نهم سوو‌په‌ته پتکدی:
(۱ - ۲۶)، سه‌ره‌تای نهم دهرسه باسی خواناسیی و به‌لکه‌کانی په‌روه‌دگار‌تییی خواجه
علیه‌السلام، دوا‌یی باسی نکو‌و‌لی‌یک‌ردنی بی‌پروایانه له زیندوو‌کرانه‌وه‌و، وه‌لام‌درانه‌وه‌ویانه
به پیشاندانی دیمه‌نی هاتنی قیامه‌ت و، فه‌رمان کران به خر‌کرانه‌وه‌ی بی‌پروایان
و پاگیرانیان بو‌ پرسیارو وه‌لام.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۱) قَالَتْ جَبْرَتٌ نَّحَرٌ (۲) قَالَتْ لَيْتَ ذِكْرُ (۳) إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ (۴) رَبُّ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا رَبُّ الْمَشْرِقِ (۵) إِنَّا رَبُّكَ أَلْمَنَاءُ الدُّنْيَا بِرَبِّكَ الْكَوَكِبِ (۶) وَحِفْظًا
مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ (۷) لَا يَسْمَعُونَ إِلَى آلِهَةٍ الْأَعْلَى وَيَقْدِفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ (۸) دُحُورًا وَلَهُمْ
عَذَابٌ وَاسِبٌ (۹) إِلَّا مَنْ خَلَفَ لَلْفُطَّةِ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ نَاقِبٌ (۱۰) فَاسْتَفِينَهُمْ أَهْمُ أَشَدُّ خَلْفًا أَمْ
مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ (۱۱) بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْخَرُونَ (۱۲) وَإِنَّا وَكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ
(۱۳) وَإِنَّا رَأَوْا هَاهُنَا بَسَّخَرُونَ (۱۴) وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ (۱۵) أَوَدَا مِنَّا وَكُنَّا نَرَاهَا وَعَظَمْنَا
لَوْ أَنَّا لَنُصِغُوهُمْ (۱۶) أَوْ بَاوَدَا الْأَلْوَدُونَ (۱۷) قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ (۱۸) فَلَمَّا جَاءَ رَجَرٌ وَجَدَهُ فَإِذَا هُمْ
يَنْظُرُونَ (۱۹) وَقَالُوا بَوَيْلَنَا هَذَا يَوْمَ الَّذِينَ (۲۰) هَذَا يَوْمَ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ (۲۱) *
لَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ (۲۲) مِنْ دُونِ اللَّهِ فَامْدُودُهُمْ إِلَى صِرَاطٍ لَبِيعٍ (۲۳)
وَقَوْمُهُمْ إِنَّهُمْ يَنْشُورُونَ (۲۴) مَا لَكُمْ لَا تَنْصَرُونَ (۲۵) بَلْ هُمْ أَلْوَمٌ مُتَشَابِعُونَ (۲۶) *

مانای ده قاو ده قی نایه ته کان

{سوئند به ریزبووان به رڼک و پټکی (۱) ئنجا سوئند به تپوه خوړان، به توندی (۲) ئنجا سوئند به زیکر خویته رهوان (۳) به دنیایی په رستروان ته نیا په کیکه (۴) په روه ردگاری ناسمانه کان و زهوی و نه وهی ټیوانیان و، خاوهی خوره له لاهه کانه (۵) بڼگومان ټیمه ناسمانی نیزیک (له ټپوه) مان به جوانی نه ستره کان رازاندو ته وه (۶) هه روه ها بؤ پاراستیان له ههر شه یانیکي یاخی (۷) (شه یاننه کان له ترسان) گوئ بؤ (بیستنی قسه ی) کومه لی بالاتر (له فریستان) هه ټناخن و، له هه موو لایه که وه بلټسه باران ده کریڼ (۸) (تهو بلټسه باران کردنه) بؤ دوورخستنه وه یان و (له پوژی دوايش دا) سزاو نازاریکی به رده وامیان هه به (۹) (شه یاننه کان هیچ هه و آل و زانیاریه کیان چنگ ناکه وئ) مه گهر که سیک به په نهانی (هه و آلیک) برقیڼ، نه ویش بلټسه به کی سوو تپنه رو کونکر شوینی ده که وئ (۱۰) (نه ی موحه ممه د!) لیان برسه: نایا جه سته ی وان به هیتره، یان نه و دروستکراوانه ی دیکه که دروستمان کردوون؟ ټیمه نه و امان له قوریکي پیکه وه جه سپاو دروست کردوه (۱۱) به لکو (تؤ) سهرت سوړماو نه و انیش گالته ده که ن (۱۲) نه گهر یادی بیان بخړیته وه و ناموژگاریی بکریڼ، په ند وه رانگرن (۱۳) ههر کاتیکش نیشانه به ک (له نیشانه کانی خوا) بینن، به خه ستي گالته ی پڼ) ده که ن (۱۴) هه روه ها گوئیان: نه مه ته نیا جادوویه کی ناشکرایه (۱۵) نایا کاتیک مردین و بووینه وه گل و ټیسقان ی پرتو وکاو) نایا زیندو ده کریڼه وه؟ (۱۶) هه روه ها نایا باب و باپران ی به که میسمان (زیندو ده کریڼه وه)؟ بلټ: به لټی (زیندو ده کریڼه وه)، له حالیکدا که ټپوه ملکه چن و زه بوو نیشن (۱۷) نه و (زیندو و کرانه وه به) ته نیا په ک ټپوه خوړین و ده نگدانه، په کسهر نه و ان ته ماشا ده که ن (۱۸) گوئی بیان: نه ی هاوار بؤ ټیمه! نه مه پوژی سزاو پاداشته! (۱۹)

(بیان دهگوتی:) نه مه نهو رژی لیک هه لوار دنه یه، که ئیوه به درۆتان داده نا
 ﴿١١﴾ (خوا به فریشته کانی فرموو:) نهوانه ی سته میان کردوه و هاووینه کانیان
 کوپکه نه وهو، نهو شتانه ش که ده یانپه رستن ﴿١٢﴾ له جیاتی خوا، ئنجا به ره و رتی
 کلپه ی دۆزه خ پئیمایان بکه ن ﴿١٣﴾ (پیش خرا نه دۆزه خیش) رایانگرن، بیگومان
 نهوان پرسیار لیکراو ن ﴿١٤﴾ نهوه جیتانه! بۆچی هاوکاری یه کدی ناکه ن! ﴿١٥﴾
 به لکو نه مرۆ نهوان به تهواوی (بو خوا) ملکه چن ﴿١٦﴾.

ئیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(وَالصَّافَّاتِ): (الصَّفُ: أَنْ تَجْعَلَ الشَّيْءَ عَلَى خَطٍّ مُسْتَوٍ، صَفَّفْتَ كَذَا: جَعَلْتَهُ
 عَلَى صَفٍّ، (صَف): نهوه یه که شتیک له سه ر هتیک ی راست دابیتی، (صَفَّفْتَ
 كَذَا) واته: نهو شته م ریز کرد، یان له سه ر ریزم دانا، (صَافَات) کۆی (صَافَّة)
 یه، (صَافَّة) ش کۆی (صَاف) ه واته: کۆمه له ریز بووه کان، که وه ک دوایی باسی
 ده که ین، مه به ست لهو فریشتانه یه که ریز ده به ستن.

(فَالزَّجْرِ): (الزَّجْرُ: طَرْدٌ بِصَوْتٍ، لَمْ يُسْتَعْمَلْ فِي الطَّرْدِ تَارَةً وَفِي الصَّوْتِ أُخْرَى)،
 (زَجْر): بریتیه له ده رکردن و تیهو خو پین به ده نگ، دوایی جاریک بو ده رکردن
 به کاردی، جاریکی ش بو ده نگ به سه ردا هه ئینان و تیهو خو پین.

(تَّارِدٍ): (الْمَارِدُ وَالْمَرِيدُ مِنْ شَيْءٍ طِينِ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ: الْمُتَقَرِّبُ مِنَ الْغَيَمَاتِ)، وشه ی:
 (مَارِد) و (مَرِيد) له شه ی تانه کانی جندو مرووف، که سیکه که له هه رچی چاکه یه
 داندنرابی و، خو ی یه کلا کرد بیتیه وه بو خراپه کاری.

(دُخْرًا): (الدُّخْرُ: الطَّرْدُ وَالْإِعْدَادُ)، وشه ی: (دَخْر): بریتیه له ده رکردن و
 دوور خستنه وه.

(وَاصِبٌ): بەردەوام (وَاصِبٌ: دَالِمٌ، وَصَبَ وَصُوبًا: دَامَ، وَصَبَ الدُّيْنُ: وَجَبَ)،
دەگوتری: (وَصَبَ وَصُوبًا أَي: دَامَ) واتە: بەردەوام بوو. دیسان دەگوتری: (وَصَبَ
الدُّيْنُ: وَجَبَ) واتە: دینەکه پتویست بوو، یاخود: (وَصَبَ الدُّيْنُ: وَجَبَ) واتە:
قەرەزەکه پتویست بوو.

(خَلِيفَ): (الْخَطَفُ: الْإِخْطَافُ، الْإِخْطَافُ بَشْرَعَةً)، (خَطَفَ) و (إِخْطَافَ) بریتین
لە پفاندنی شتیک بە درزی، بە خێرای.

(شِهَابٌ): (الشَّهَابُ: الشُّعْلَةُ السَّاطِعَةُ مِنَ النَّارِ الْمُوقَدَةِ)، (شِهَابٌ: بریتە لە
بێسەیهکی تیشکدەر، لە ناگرنیک که داگیرسابی واتە: پڕیشکە ناگر.

(ثَاقِبٌ): (الثَّاقِبُ: الْمُخْيِيُّ الَّذِي يُثْقِبُ بَنُورِهِ وَإِضَائَتِهِ، مَا يَقَعُ عَلَيْهِ)، (ثَاقِبٌ:
بریتە تیشکدەرنیک که بە تیشکەکهی هەر شتیک بیکەوتە سەر، کونی دەکات.

(الْأَزِبُ): (الْأَزِبُ: الثَّابِتُ الشَّدِيدُ الثَّبُوتِ)، (الْأَزِبُ: شتیک که چەسپا بێ بە
شتیکەووە، زۆر پتووە چەسپاوو مەحکەم بێ.

(ذَخِرُونَ): (ذَاخِرٌ: ذَلِيلٌ، أَذْخَرْتُهُ فَذَخَرْتُ: أَذْلَلْتُهُ فَذَلْتُ)، (ذَاخِرٌ) بە مانای ملکه چ
دێ، دەگوتری: (أَذْخَرْتُهُ فَذَخَرْتُ) واتە: ملم پێ که چکرد ملی که چ بوو، وەك
(أَذْلَلْتُهُ فَذَلْتُ) زەبوونم کرد، زەبوون بوو.

(وَأَزَوَّجَهُمْ): (أَي: أَصْنَفَهُمْ، أَشْكَالَهُمْ وَأَشْبَاهَهُمْ) واتە: ئەوانەیی که لەگەڵ واندا
هاوێڵن، وێنەیی ئەوانن، شێوەی ئەوان دەکەن، هەندیکیش گوتووایە: (أَزْوَاجٌ)
کۆی (زَوْج)ە، واتە: ئەوانەیی که پێکەووە جووتن، واتە: پیاوێکان و هاوسەرێکانیان،
بەلام زیاتر وا پێدەچێ مەبەست پێی هاوشێوەکانیان بێت.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

سەرەتا دەڵێن: لە نایه‌تی یەکەم تا کو هه‌فتاو چوار، وه‌ك پێشتریش باسمان کرد: هه‌مووی پێکه‌وه‌ پیه‌وسته‌، چه‌ند نایه‌تیکیان له‌باردی خواناسیی و خوا به‌یه‌کگرته‌وه‌ن، نه‌وانی دیکه‌ هه‌موویان له‌ باره‌ی قیامه‌ته‌وه‌ن، به‌لام ئیمه‌ دابه‌شمان کردوو بۆ سێ دهرس، بیست و شەش (٢٦)، به‌ بیست و سێ (٢٣)، به‌ بیست و پێنج (٢٥)، که هه‌مووی ده‌کاته هه‌فتاو چوار (٧٤).

خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، به‌ ناوی خ‌وای به‌زه‌یی به‌خشنده‌، واته‌: ده‌ست پێ بکه‌ن به‌ ناوی خ‌وای به‌زه‌یی به‌خشنده‌، یاخود ده‌ستپێکردن به‌ ناوی خ‌وای به‌زه‌یی به‌خشنده‌، زۆر جارن گوتوومانه‌، به‌لام چه‌ند دووباره‌ی بکه‌ینه‌وه‌، هه‌ر ده‌یه‌نین، مادام خوا ﷻ له‌ سەرته‌ای سه‌دو سێزده‌ (١١٣) له‌ سووره‌ته‌کانی قورئاندا (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)ی کردوه‌و (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) یکی زیادیش له‌ سووره‌تی (النمل) دا هاته‌و واته‌: سه‌دو چوارده‌ جار (١١٤) ئهم رسته‌ موباره‌که‌ دووباره‌ بۆته‌وه‌، ئیمه‌ش ئه‌وه‌ی که پێویست بکات، هه‌میشه‌ له‌ روونکردنه‌وه‌ی چه‌مک و واتایه‌که‌ی، دووباره‌ی ده‌که‌ینه‌وه‌: هه‌رکات ئهم رسته‌ موباره‌که‌ بگوترێ: به‌لای که‌مه‌وه‌، پێویسته‌ چوار واتا له‌ عه‌قل و دل دا تاماده‌ بکری‌ن:

١- ئه‌و کاره‌ که ده‌ستی پێده‌که‌م، به‌ ناوی خوا ده‌یکه‌م، نه‌ك به‌ ناوی خ‌ۆم، یان به‌ ناوی که‌سیکی دیکه‌وه‌.

٢- ئه‌و کاره‌ که ده‌یکه‌م، بۆ رازییکردنی خوا ده‌یکه‌م، نه‌ك بۆ رازییکردنی که‌سیکی دیکه‌، یان بۆ هه‌تانه‌ دی ئامانجیکی دیکه‌.

٣- ئهم کاره‌ که ده‌یکه‌م، به‌ پێی به‌رنامه‌ی خواو ئه‌و رێبازه‌ی دایناوه‌، ده‌یکه‌م.

۴- ئەم كارە كە دەيكەم، بە ھەول و توانايەك كە خوا بۆي پەخساندووم، دەيكەم ئەك بە شان و شەوكتى غۇم.

ئەو چوار واتايە زۆر گەورەو گرنگە، پۈيىستە مەروۇف لە دلى خۇيان بگرى، كاتىك دەلى: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ).

﴿وَالصَّغَىٰ صَمًا﴾ سوتىند بەوانەى كە رىز بوون بە رىك و پىكىى، بە رىز بوون، ەك دواىى لە مەسەلە گرنگەكاندا ڤوونى دەكەينەو، ھەرچەندە توتۇرەوان چەند مانايەكيان بۆ ھىناون، بەلام زۆربەيان لەسەر ئەو رايەن كە لىرەدا قسە لە فرىشتەكانەو، ھەر سى سوتىندەكان مەبەست پىيان فرىشتەكانن، ھەندىكىشيان گوتوويانە: ھى بەكەميان مەبەست پىتى فرىشتەكانە، ھى دووھ مەبەست پىتى كۆمەلىكى دىكەيە، ھى سىيەميان مەبەست پىتى كۆمەلىكى دىكەيە، بۆ وىنە گوتوويانە: ﴿وَالصَّغَىٰ صَمًا﴾، واتە: ئەو فرىشتانەى كە رىز بوون بە رىزبوون، ﴿فَالزَّجَرَتِ زَجْرًا﴾، مەبەست پىتى ئەو جەنگاوەرانەيە كە ولاخەكان دەنگ دەدەن، يان دوژمن دەنگ دەدەن و تىيانەو دەخوڤن، ﴿فَاللَّيْلِ ذُكْرًا﴾، ئەوانەى كە قورئان دەخوڤنن و، نايەتەكانى خواى پەرورەدگار دەخوڤننەو.

بەلام وا پىدەچى ئەو مانايە راستىن كە: ﴿وَالصَّغَىٰ صَمًا﴾، ئەو فرىشتانەى كە رىز بوون بە رىز بوونىكى چاك، بە رىك و پىكىى، ﴿فَالزَّجَرَتِ زَجْرًا﴾، ئەو فرىشتانەى كە تىوودەخوڤن، لە كىو دەخوڤن؟ لە كافرانەو دەخوڤن، يان لە شەيتانەكانەو دەخوڤن، كە گوڤى لە قسەى فرىشتان بگرن، ياخود لە ھورەكانەو دەخوڤن، دەنگيان دەدەن، يان لە دروستكراوەكانەو كە خوا پىتى سەپاردوون سەرپرشتيان بكەن، ﴿فَاللَّيْلِ ذُكْرًا﴾، ئەوانەى زىكرى خوا، كە قورئانە دەخوڤننەو، ياخود يادى خوا دەكەن و وشە بەرزو بە پىزەكان دەپىنەو.

نه گهر مه به ست پتی ثابته کان بی واته: ثابته کان بو پیغهمبه ری خاتهم ﷻ دین و، نه گهر مه به ست پتی زیگری په ها بی، واته: وشه به رزو به پیزه کان ده لین، وه که به پاکگرتنی خوا، ستایشکردنی خوا، به مه زنگرتنی خوا.

سویند به وانه: ﴿إِنَّا إِلَهُكَ لَوَجِدُ﴾ به دنیایی په رستراوی نیوه به کیکه، ته نیا به که په رستراوه که شایسته ی په رستران بی، نهویش کیه؟ ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا رَبُّ الْمَشْرِقِ﴾ په روه ردگارو خاوه و مشوورخوری ناسمانه کان و زهوی و نهووی ده که ویته نیوانیانه وه، هه روه ها په روه ردگارو خاوه نی پوژه لاته کانیشه، واته: هه موو نهو شوینانه ی که به درژیایی سأل خور لیانه وه هه لدی، له شوتنی دیکه دا ده فهرمووی: ﴿رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ المعارج، په روه ردگاری خوره لات و خورناوایه کان، هه موو (مَشْرِقِ) یکه له به رانبه ردایه، له ماوه ی نهو سی سه دو شه ست و پینج (۳۶۵) پوژهی سألدا، به لکو له ماوه ی هه ر چرکه به که و هه ر خوله کی که دا خور خوره لاتیکسی دیارییکراو هه به، هه روه که خورناوایه کی دیارییکراویش هه به له به رانبه رییدا، به لام ده توانین بلین: له سه ر مه داری سأل، سیسه دو شه ست و پینج (۳۶۵) خوره لات هه ن، له به رانبه ریشیاندا سیسه دو شه ست و پینج (۳۶۵) خورناوا هه ن، به لام لیږه خوا ﷻ ته نیا باسی په روه ردگار تیی خوی ده کات بو خوره لاته کان، نهو شوینانه ی که خوریان لی هه لدی، له به ر نهووی سیاقه که وا ده خوازی.

﴿إِنَّا زَيْنًا أَلَمَاءَ الدُّنْيَا بِرَبِّهِ الْكَوَكِبِ﴾ به دنیایی نیمه ناسمانی نیزیکمان به جوانی نه ستیره کان رازاندوته وه، ﴿أَلَمَاءَ الدُّنْيَا﴾ یانی: ناسمانی نیزیکتر (دُنیا) (مؤنث) ی (أَدْنَى) یه، نهو ناسمانه ی نیزیکتره، له خه لکی سه ر زهوی نیزیکتره.

﴿بِرَبِّهِ الْكَوَكِبِ﴾ (كَوَكِب) کوی (كَوْكَب) ه، هه م بو نه ستیره به کاردی، هه م بو خړوکه کانی دیکه ش به کاردی، به لام لیږه دا مه به ست پتی نه ستیره کانن، نهوانن که دیارن له نیمه وه، نه مه ش نهو ده که به نی که هه رچی نه ستیره به و

ئېمە دەيىنىن، بەلكو ھەرچى كەھكەشان و گەلە كەھكەشانە، كە ئېمە دەيانىنىن، ھەموويان لە سنوورى ئاسمانى يەكەمدان، چونكە خوا دەفەرمۇي: ئاسمانى نىزىك لە ئيوەمان (كە ئاسمانى يەكەمە) بە ئەستىرەكان پازاندۆتەو.

﴿وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ﴾، ھەروەھا ئەو ئەستىرانەمان داناون بۆ پاراستن لە ھەر شەيتانىكى ھەلگەپاوەو ياخىي، كە لەوانەو بەلىسەي ئاگر دىن و، وا دەكەن ئەو شەيتانانە ھەروا بە ھەواي پال ئەتوانن گوئى ھەلبەن بۆ فرىشتان.

﴿لَا يَسْمَعُونَ إِلَى آلِهَا الْإِنْفَالِ﴾، ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾، ئەصلى خۇي (لا يَسْمَعُونَ) يە يانى: ناتوانن گوئى ھەلبەن بۆ كۆمەلى پالا، كۆمەلى پالاش فرىشتەكانن كە لە سەرىن، بەتايبەت ئەو فرىشتانەي زۆر لە خوا نىزىكن، خوا ﷻ ھەر فەرمانىكى بى، پىششى بەوانى پادەگەيەنئى، ﴿وَيَقْدُرُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾، لە ھەموو لايەكەو ەش تىر باران دەكرىن، بلىسە باران دەكرىن.

﴿دُحُورًا﴾، بەدوورخستەنەو دەردەكرىن و دوور دەخرىنەو، ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاسِعٌ﴾، ھەروەھا سزايەكى بەردەوامىشان بۆ ھەيە، كە مەبەست پىشى پۆزى دوايىيە، لە دنياا دەردەكرىن و رىيان نادىي گوئى ھەلبەن بۆ قسەي فرىشتەكان، لە دواپۆزىشدا سزايەكى بەردەواميان ھەيە، لەسەر ئەو ەي ياخىي دەبن و دەيانەوئى گوئى بۆ قسەي فرىشتەكان ھەلبەن، دوايى ھەر زانىارىيەكيان چنگ كەوت، بۆ قالدچىي و كاھىنەكانى دىنن و بازىرگانيى بەو زانىارىيانەو دەكەن، جادووگەر و قالدچەكانىش درۆو دەلەسەي زۆر تىكەل بە زانىارىيەكى جوتىي دەكەن، كە لە پىشى شەيتانەكانەو دەستيان كەتو ەو، خەلكى پى ھەلدەخەلەتتىنن.

شەيتانەكان ھەموويان بلىسە باران دەكرىن و دەر دەكرىن: ﴿إِلَّا مَن خُفِيَ﴾، مەگەر يەككىيان بە پەلە زانىارىيەك بدزى، ﴿فَأَنبَعَثُ أَشْبَابًا﴾، ئەويش بلىسەيەكى دېرەو كونكەرى، سووتىنەرى بە دوا دەكەوئى، ئايا ئەو

بلىسەبە دەيكوژى ياخود دەيسووتىنى و برىندارى دەكات و سەقەتى دەكات؟
وا پىدەچى ھەردووك حالەكان بىن و، سەرنجام بە جۆرىك لە جورەكان،
ھەندىك زانبارى تاسمان و فرىشتەكان لە رىتى ھەندىك لەو شەيتانانەو، بگاتە
جادووگەر و كاھىنەكان، بەلام شىتىكى زۆر كەم كە دوايى درۆو دەلەسەى زۆرى
تىكەل دەكەن، وەك لە تەفسىرى سوورەتەكانى: (الحجر والشعراء) دا لەوبارەو
باستىكان كىردو، دوايىش لىرەدا دووبارە باسك لەو بارەو دەكەينەو.

﴿فَأَسْتَفْنِيَهُمْ أَهْمُ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا﴾، پرسىاريان لى بگە، داواى فەتواو
زانباريان لى بگە، ﴿أَهْمُ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا﴾، تايا دروستكىردنى وان سەختەر،
ياخود نەو كەس و شتانەى دىكە كە دروستمان كىردوون؟ كە لىرەدا ﴿أَمْ مَنْ خَلَقْنَا﴾،
ھەرچەندە (مَنْ) بۆ خواوون عەقل و عاقلانە، بەلام زانباريان دەلىن:
لىرەدا مەبەست پىتى كۆى ئەوانەبە كە خوا دروستكىردوون، بەلام لىرەدا
عاقلان زالىكراون، بەسەر ئەو شتانەدا كە عەقل و ئىرادەو ھەستيان نى، چونكە
ھەمىشە نەگەر كۆمەلىك خواوون عەقل لەگەل شىتايتكى دىكەدا بىن، كە عەقل
و ئىرادەيان نەبى، ئەمە بە پىتى بنچىنەى: (تَغْلِيْبُ الْعُقَلَاءِ عَلَى غَيْرِهِمْ) زالىكردنى
عاقلان بەسەر جگە لە خوڤيان دا، وشەبەك بە كاردى كە بە پىوالەت تەنيا
خاودن عەقلەكان بگىرتەو، بەلام ئەوانى دىكەش دەگىرتەو، ﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ﴾، ئىمە ئەوانمان دروستكىردو لە قورپكى پىكەو چەسپاوو پىكەو
لكاو، ھەلبەتە ئەو يەكلىك بوو لە قۇناغەكانى دروستبوونى ئادەم (الْعَلَقِ)، وەك
لە تەفسىرى سوورەتى (الأعراف) دا بە تەفصىل باسمان كىردو، ھەروەھا لە
سەرەتاي تەفسىرى سوورەتى (المؤمنون) يشدا باستىكان لەو بارەو كىردو، كە خوا
ﷻ جارىك دەفەرمىوى: لە قورپ دروستمان كىردوون، جارىك دەفەرمىوى: لە گل،
جارىك دەفەرمىوى: لە ئاو، جارىك دەفەرمىوى: لە قورپكى وشك بوو، جارىك
دەفەرمىوى: لە قورپكى بۆنكىردو، ئەوانە ھەموويان قۇناغەكانى دروستبوونى
جەستەى ئادەم (الْعَلَقِ) ن، كە يەكەمىن مرقۇفەو بابى مرقۇفەبەتتە.

﴿بَلْ عَجَبْتَ وَيَسْخَرُونَ﴾، بەلكو تۆسەرت سۈردەمىنى لىيان و ئەوانىش گالتە دەكەن، تۆسەرت سۈردەمىنى لە نەقامىي و كەللەپەقىي و عىنادىي ئەوان، لە نەدېتىيان بۆ ئەو ھەموو نىشانانە، كەچى ئەوانىش گالتە دەكەن، ھەمىشە گالتە كردنى كەسك بە زۆرىي واىە، نىشانەي عەقل سووكىي خۇيەتى، بە زۆرىي نىشانەي ئەودەيە، كە وەك پتويست شتەكان دەرەكانات، بۆيە گالتە دەكات.

﴿وَأَنذَرُوا لَا يَذْكُرُونَ﴾، ھەركاتىش بىريان بىرئەتەو، بىريان ناكەوئەتەو، ياخود ئەگەر پەند دابدركن، پەند وەرناگرن، ئەگەر ئامۇزگارىي بىركن، ئامۇزگارىي وەرناگرن.

﴿وَأَنذَرُوا أَنَّهُ يَتَخَوَّرون﴾، ئەگەر نىشانەيەك بىينن (لە نىشانەكانى خوا) بە زۆر گالتە دەيتنە خۇيان، ياخود: زۆر بە خەستىي گالتەو جەفەنگ دەكەن بە نىشانەكانى خوا.

﴿وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّين﴾، ھەروەھا (بىيرۈايەكان گوتيان): ئەمە تەنيا جادوويەكى ئاشكرايە، واتە: ئەم قورئانە كە دەلى: زىندو دەبنەو، تەنيا جادوويەكى ئاشكرايە موھەممەد دەلى، ياخود ئەم ئىسلامە تەنيا جادوويەكى ئاشكرايە.

﴿أَوَلَمْ نَسْأَلْكَ رَبَّكَ وَعِظْلًا﴾، ئايا كاتىك مردىن و بووينەو گۆل و خۆل و بووينەو تىسقان واتە: تىسقانى پرتووكا، ﴿أَوَلَمْ نَسْأَلْكَ رَبَّكَ﴾، ئايا تىمە زىندو دەكرىنەو؟ ئايا تىمە زىندو كراو دەبىن؟

﴿أَوَلَمْ نَسْأَلْكَ رَبَّكَ﴾، ھەروەھا باب و باپىرانى يەكەمىشمان؟ ئايا ئەوانىش زىندو دەكرىنەو؟

﴿قُلْ نَسَم﴾، بلى: بەلى! زىندو دەكرىنەو، ﴿وَأَنْتُمْ ذِكْرُونَ﴾، لە حالىكدا كە تىوە ملکہ چ و زەبوونىش دەبن.

﴿فَأَمَّا هِيَ زَبْرَةٌ وَاحِدَةٌ﴾، نهو زیندوو کرانه وهیه، ته نیا یتوه خو پینیکه، (زُجُر) به مانای دهنگیکی به هیز، یتوه خو پین، نه هیی لیگردن، دهنگدان، دهکردن، به مانای نهوانه هه موویان دئی، ته نیا یه ک دهنگدانه، یه ک یتوه خو پینه، ﴿فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ﴾، یه کسهر نهوان ته ماشا ده کهن، واته: هه لده سته وهو ته ماشای بارودو خیکی دیکه ده کهن، که بازاری قیامه تهو هاتوته گوژی.

﴿وَقَالُوا لَوْلَا رَبُّنَا هَذَا يُؤْتِيهِمُ الْيَوْمَ الْآزِلَ﴾، هه روه ها گو تیان: نهی هاوار بو یتمه! نه مه پوژی سزاو پاداشته، نهو پوژه یه که برواداران ده یانگوت: دپته پتش و یتمه ش نکوولیمان لیده کرد، به لام دیاره راست بووه، نهوه هاته پتش، پتیا ده گو تری: ﴿هَذَا يَوْمُ الْقَضَاءِ الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾، نه مه پوژی لیکه لواردنه که یتوه پتی بیپروا بوون، به دروتان داده نا، نه مپوژ لیک هه لداو دریتن، نه هلی تیمان و چاکه بو به هشت و، نه هلی کوفرو خراپه بو دوزه خ.

﴿أَخْشَرُوا الْآلِينَ ظَلَمُوا وَأَزْرَجَهُمْ﴾، نهوانه ی سته میان کردوده هاووینه کانیا، کو یان بکه نهوه ﴿وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ (۴۷۱) ین دین الله، هه روه ها نهوانه ی جکه له خوا ده یانپه رستن، هه موویان پیکه وه، سته مکاره کان و هاووینه کانیا، لیره ده ده گونجی مه به ست له (ظلموا) (أشركوا) بئ: نهوانه ی هاوبه شیان بو خوا داناوه: ﴿إِنَّكَ أَكْثَرُ لَظْلَمٍ عَظِيمٍ﴾ (۴۷۲) لقمان، ده شگونجی مه به ست پتی بیپروایی بئ: ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (۴۷۳) البقرة، یاخود: مه به ست پتی نهوانه بئ که سته میان له خه لک کردوه، که له راستیدا شیرک و کوفرو ده سترژیی کردن بو سر مافه کانی نهوانی دیکه، نهوانه هه موویان وشه ی (ظلم) ده یانگریته وه، له قورنانه به هه موو نهو واتایانه وشه ی (ظلم) به کارهاتوه، که واته: سته مکاران به هه موو واتایه کانی سته م و هاووینه کانیا و، نهو شتانه ش که له جیاتی خوا ده یانپه رستن، جکه له خوا ده یانپه رستن، هه موویان خر بکه نهوه، کو بکه نهوه، ﴿فَأَمْدُوهُمْ إِلَىٰ جُرْزُلٍ لَّجِيمٍ﴾، نجا ریتنایان بکه نهو رهو رینی کلپه ی دوزه خ، (جَحیم) واته: ناگری بلتسه داری دوزه خ، که ده فهرموئی: ﴿فَأَمْدُوهُمْ﴾، نه مه به

ته‌وس و توانجه‌وه پٚیان ده‌گوتری، واته: له دنیا‌دا هیدایه‌ت دران و، هیدایه‌تی
خوایان قبوول نه‌کرد، به‌لام ئیستا هیدایه‌تیان بدهن، رٚنمایان بکه‌ن، به‌ره‌و
رٚیازٚک که ده‌بانگه‌یه‌نی به‌کلپه‌ی دۆزه‌خ.

﴿وَقَوْمٌ آتَمُّ إِلَهُمْ مُسْتُلُونَ﴾، هه‌روه‌ها پرایان‌بگرن، بیانوه‌ستٚن، ته‌وان پرسیار
لٚکراون.

ئایا چٚیان لٚ ده‌پرسری؟ ﴿مَا لَكُمْ لَا تَنصَرُونَ﴾، لٚتیان ده‌پرسری: بۆچی هاوکاری
یه‌کدی ناکه‌ن و یه‌کدی سه‌رناخه‌ن؟ ﴿بَلْ هُمْ آئِلُومٌ مُّتَتَّبِعُونَ﴾، به‌لکو ته‌وانه ته‌مپو
به‌ته‌واویی ته‌سلیم، ملکه‌چن، خو به‌ده‌سته‌وه ده‌رن، (أَسْلَمَ) واته: ملکه‌چ
بووه، به‌لام (إِسْتَسْلَمَ) واته: زٚده‌پوویی کرد له ملکه‌چی دا، یاخود (مُسْتَسْلِمُونَ)
واته: خو به‌ده‌سته‌وه ده‌رن و به‌ته‌واویی ته‌سلیم بوون، ده‌ستیان به‌خوایاندا
به‌رداونه‌وه، له به‌رانبه‌ر سزاو جه‌زربه‌وه هه‌ره‌شه‌ی خوی دادگه‌ردا له دواپوژدا،
به‌ته‌ئکید هٚچ شٚتٚکیان له ده‌ست نایه‌ت و ده‌سته‌پاچه‌ن.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یە کە م:

سویند خواردنی خوا ﷻ بە فریشتانی بە ریز وەستاوو، تێوەخوێرو دەرنگدەر، خوێنەرەوێ زیکر، لەسەر ئەو کە مەوێ کەن یە ک تاکە پەرستراویان هەیه، کە پەرورەدگاری ئاسمانەکان و زەوی و، ئەوێ لە ئیوانیان و خۆرەلەنەکانە:

خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿وَالصَّافَّاتُ صَفًا ۝۱﴾ فَاَلْزَجَرَتْ زَحَرَ ﴿۲﴾ فَاَلْتَلَيَتْ ذِكْرًا ﴿۳﴾ اِنَّ اِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿۴﴾ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا رَبُّ الْمَشْرِقِ ﴿۵﴾

شیکردنەرەوێ ئەم ئایەتانە، لە پینچ بەرگەدا:

(۱) - ﴿وَالصَّافَّاتُ صَفًا﴾، سویند بە ریزبوو کەن کە بە رێک و پێکی ریز دەبن.

(۲) - ﴿فَاَلْزَجَرَتْ زَحَرَ﴾، سویند بە دەرنگدەرەکان و، تێوەخوێرەکان، کە بە تێوەخوێرن و دەرنگدان، دەرنگدەر.

(۳) - ﴿فَاَلْتَلَيَتْ ذِكْرًا﴾، هەرورەها سویند بە خوێنەرەوانی زیکر.

ئەم سێیه: ﴿وَالصَّافَّاتُ صَفًا ۝۱﴾ فَاَلْزَجَرَتْ زَحَرَ ﴿۲﴾ فَاَلْتَلَيَتْ ذِكْرًا ﴿۳﴾، بە رای زۆربە زانیانی پوونکەرەوێ قورئان، خوا ﷻ مەبەستی پێیان فریشتەکانە، ئەو فریشتانە کە بە رێک و پێکی ریز دەبن و، ئەوانە هەلەستن بە تێوەخوێرن و دەرنگدان، چ بۆ شەیتانەکان، چ بۆ هەموو ئەو کارانە کە خوا ﷻ پێیان دەسپێرێ، کە خوا ئەنجامدانی فریشتەکان بۆ کارەکان و سەرە بەرە کردنیان، چواندو بە حالەتیکەو کە کەسێک ناژەلێک دەرنگدەر، یاخود شتێک دەرنگدەر و بە پیش خۆی دەرە و بەرەو شوێنی مەبەستی دەرە.

﴿فَالَّذِينَ ذُكِّرُوا﴾، ئنجا ئەوانەى زىكر دەخوێننەوه، زىكر لێرەدا دەگونجى مەبەست پێى ئەو وشانە بێ، كە مەدح و ستایشى خاويان پێى دەكرى وەك: (سُبْحَانَ اللَّهِ، الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، هتد...)، دەشگونجى مەبەست پێى نایەتەكانى قورئان بێ، ئنجا لەو حالەتەدا واتە: ئەو فریشتەنەى وەحىى خوا دێن بۆ پێغەمبەرەان (عَلَيْهِمُ السَّلَام) و فرمايشتى خاويان بەسەردا دەخوێننەوه، تاكو ئەوانیش بىگەيەنن بە خەلك.

كە دەفەرموى: ﴿وَالَّذِينَ ذُكِّرُوا﴾، بە تەئكيد پێتى (و) لە (وَالصّافات) دا، بۆ سوێندە، چونكە سێ پیت هەن بۆ سوێند بەكار دێن: (و، ت، ب) وەك: (والله، بالله، تالله)، ئنجا ﴿وَالَّذِينَ ذُكِّرُوا﴾، واتە: سوێند بە پرېزبوودەكان كە بە رێك و پێكى دەوهستن، دواى ئەو دووھى دىكە بە پێتى (ف) گێرراونەوه: ﴿فَالَّذِينَ ذُكِّرُوا﴾، ئنجا ئەو دووانەى بە پێتى (ف) بادارونەوه و گێردارونەوه بۆ سەر: ﴿وَالَّذِينَ ذُكِّرُوا﴾، خوازیارى ئەوھى كە ئەو سێ سیفەتە چەسپاين بۆ بەك وەسفكراو، ئنجا كە بە مێنە (مُؤَنَّث) ئەو سیفەتەنەى هێناوه، ئەوھ لەو روودوھى كە مانای كۆمەڵ و تانیفە (الجماعة والطائفة) پەچاو كراو، ئەوھش بەلگە بە لەسەر ئەوھ كە مەبەست پێى كۆمەڵەكانى فریشتەكانن، نەك تاك تاكيان، يانى: (صافات) كۆى (صافه) يە (الملائكة الصّافة) (زاجرات) كۆى (زاجرة) يە (الجماعة الزّاجرة) (تاليات) كۆى (تالية) يە يانى: (الجماعة التّالية) يان (الطائفة التّالية).

واتە: كۆمەڵە فریشتەبەكەن كە پێكەوه وەستان و پرېز بوون، ئنجا لێرەشدا پرېزبوون دوو ئەگەرى هەن:

أ- يان مەبەست پێى پەرۆلەتى پرېز بوونە (الوصف على الحقيقة فهي مضطفة صفوفاً) فریشتەكان پرېزبوون بە چەند پرێك.

ب- ياخود ئەو وشەى پرېزبوونە، كێنا بەبۆ ئامادەى جێبەجێ كردنى هەر فەرمانێك كە پێيان دەسپێردى، وەك يەكێك دەلى: ئەوھ لە خزمەتدا وەستاوم، يان ئەوھ پرېز بووين لە

خزمەتتدا، مەرج نیە وەك ریز ریزبووین واتە: تێمە ئامادەین وەك چۆن كۆمەلە سەربازەك ریز دەبن، چاوەڕێی فەرمان دەكەن لە سەرۆكەكەیان كە جێبەجێی بكەن.

هەلبەتە زانایان مانای دیکەشیان بۆ لێکداونەوه:

١- هەندێك گوتووین: ﴿وَالصَّفَّاتِ صَفًّا﴾، مەبەست پێی ریزەکانی جەنگاوەرانە، ﴿فَالزَّجَرِ زَجْرًا﴾، ئەو موچاھیدانە، ئەو جەنگاوەرانە كە دوژمن دەنگ دەدەن، تێیانەوه دەخوڕن، ﴿فَالْتَلَيْتَ ذِكْرًا﴾، ئەوانەن كە لە گەرمەیی جەنگ و جیهاددا یادى خوا دەكەن.

٢- هەندێكى دیکە گوتووین: ﴿وَالصَّفَّاتِ صَفًّا﴾، مەبەست پێی فریشتەكانە، بەلام ﴿فَالزَّجَرِ زَجْرًا﴾، مەبەست پێی جەنگاوەرانى ڕێی خوا، ﴿فَالْتَلَيْتَ ذِكْرًا﴾، مەبەست پێی زانایان، كە نایەتەكانى خوا دەخوێننەوه.

كەواتە: دەگونجێ وەسف بـ بۆ یەك وەسفراو (موصوف) كە فریشتەكانن، دەشگونجێ دابەش بـ بەسەر چەند وەسفراویكدا، بەلام مانای یەكەمیان زیاتر پێدەچێ و، لەكەڵ نایەتەكانى دیکەش دا، باشتەردێتەوه كە باسى شەیتانەكان دەكەن، كە دیانەوێ گوتی بگرن بۆ قسەى فریشتەكان، بەلام ناگەر باران دەكرێن، تیرباران دەكرێن، ئنجا نایا سوێند لەسەر خوراو (مقسم علیه) كە چیه؟

٤- ﴿إِنَّ إِلَٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ﴾، بە دُنْیایی پەرستراوى تێوه یەكە، ئەمە وەلامى سوێندەكەیه، كە دەفەرموێ: بە دُنْیایی پەرستراوى تێوه یەكە، كە خوا بە ^{تەبارە} ئەمە جەختكردنه وەى تاكیەتیی خۆی پەرورەدگارو، بەرپەرچدانەوهى هاوبەش بۆ خوا دانەرەكانیشە، كە هاوبەشیان بۆ خوا داناو.

ئنجا پێناسەى پەرستراوى تاك (إِلَٰهٌ وَاحِدٌ) دەكات:

٥- ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا رَبُّ الْمَشْرِقِ﴾، پەرورەدگارى ئاسمانەكان و زەوى و ئەوهى ئێوانیان و پەرورەدگارى پۆژەلەتەكان. (رَبُّ) لە زمانى عەرەبییدا بە مانای: پەرورەدگار، بەختۆكەر، مشوورخۆر، خاوەن، سەرپەرشتیار، هەرودەها بە مانای

پەرستراویش و بەدبەینەریش بەکار دێ، بەلام ئەصلى مانایەکی واتە: پەرورەدگارو خاوەن و، سەرپەرشتیارو مشوورخۆر زەوی.

﴿وَرَبُّ الْمَشْرِقِ﴾، پەرورەدگاری پۆژەهەلاتەکانیش، وەك پێشتر گومان: بۆ ھەر پۆژێك لە سێسەدو شەست و پێنج پۆژەکی سأل، پۆژەهەلاتیک ھەیەو پۆژناوایەك ھەیە، بەلكو دەتوانین وردتر بڵێن: بۆ ھەر چركەیک، بۆ ھەر تاویك كە بەسەر شەوو پۆژان دادی، پۆژەهەلاتیک ھەیەو، پۆژناوایەك لە بەرانبەریدا.

كە دەفەرموی: ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، ئەمە گوزارەى نیهاد (مُبْدَأ) یكی قوتبندراو، یانی: (هُوَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ) واتە: ئەو تەكە پەرستراو، ئەو سەیفەتیەتی، ئنجا ئەو كە دەفەرموی: ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشْرِقِ﴾، ئەمە بەلگەشە بۆ ئەو، كە بۆچی دەبێ تەنیا ئەو خوايە ﴿بِهِرْستری و، تەنیا ئەو پەرستراو بی؟ لەبەر ئەوەی بەس ئەو بەدبەینەر و پەرورەدگارو خاوەن و مشوورخۆری ئاسمانەكان و زەوی و ئەوەی ئیوانیانە.

لێرەدا خوا ﷻ تەنیا باسی پەرورەدگاریتی و خاوەنداریتی خۆی دەكات بۆ پۆژەهەلاتەكان واتە: ئەو شوئەنەى خۆریان لێو ھەلدى، بەنسەت تیمەو، ھەلبەتە ئەو زەویە كە بە دەوری خۆیدا دەخولیتەو، لە بەرانبەر خۆردا، ھەر جارە شوئێك دەبێتە ھەلاتگە (مَطْلَع) واتە: شوئێ لێو ھەلەاتنى خۆرو دەرکەوتنى خۆر لە زەویەو، یانی: خۆر كە ملیۆنێك و سێسەد ھەزار (١,٣٠٠,٠٠٠) جار لە زەوی گەرەترە، بەلام سەدو پەنجا ملیۆن (١٥٠,٠٠٠,٠٠٠) كەم لێ دوورە، ئنجا زەوی كە دەخولیتەو بە دەوری خۆیدا، بە خێرایى سى كیلۆمەتر (٣٠ كم) لە خولەكێك دا، دەتوانین بڵێن: لە ھەر خولەكێك دا شوئێكى زەوی دەرەكەوئ و دەبێتە ھەلاتگە (مَطْلَع) خۆرەلات، ئەو شوئەى كە دەكەوێتە دیوی خۆر دەبێتە خۆرەلات، ئەو شوئەى كە لە بەرانبەریدا بە تەواوی پشٹی لە خۆر دەبێ، دەبێتە خۆرناوا.

خوالە سوۋرەتى (البقرة) دا دەفەرمۇي: ﴿وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ﴾ (البقرة، ۱۵۷) واتە: خۆرھەلەت و خۆرئاۋا ھى خوان، ئەمە لىرەدا مەبەست پى جىنسى خۆرھەلەت و خۆرئاۋايە، لە سوۋرەتى (الرحمن) دەفەرمۇي: ﴿رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۚ﴾ (۱۷) زانايان كوتوويانە: (أي: المشرق الشَّوْى وَالْمَغْرِبُ الشَّوْى وَالْمَغْرِبُ الشَّوْى وَالْمَغْرِبُ الشَّوْى) يانى: پۆژھەلەت زستانەو ھاۋىنەو، پۆژئاۋا زستانەو ھاۋىنە. دەشكونجى: ﴿رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۚ﴾ (الرحمن، مەبەست پى دوو خۆرھەلەتەكەى خۆر مانگ و دوو خۆرئاۋايەكەى خۆر مانگ (أي الشمس والقمر) بى.

كە لە سوۋرەتى (المعارج) دەفەرمۇي: ﴿فَلَا أُقِيمُ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ۚ﴾ (المعارج، ۱۸) واتە: نەخىر سوتىدەخۇم بە پەرودەدگارى خۆرھەلەتەكان و خۆرئاۋايەكان، واتە: ھى ھەموو ئەو خالانەى كە بەسەر زەۋىدا دابەش دەبن و، خۆريان لىۋە ھەلدى، ھەرۋەھا ھەموو ئەو خالانەى بەسەر زەۋىدا دابەش دەبن و، خۆريان لىۋە ئاۋا دەبن، ياخود: پۆژھەلەت و پۆژئاۋا ھەموو خپۆكەكان، ھى ھەموو ئەوانەى لە گەردووندا ھەن.

لىرەش دەفەرمۇي: ﴿رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشْرِقِ ۚ﴾ كە تەنبا خۆرھەلەتەكان دىن، ديارە بۆ ھەر كام لەو شۈننەنە كە ئامازەمان پىناندا، ئەو سىياقەو ئەو بابەتە، خوازيارى ئەۋەبە كە خۆرھەلەت و خۆر ئاۋايەكان بە تىكپرايى باس بىرىن، يان: ھەردووكيان باس بىرىن، ياخود تەنبا خۆرھەلەتەكان باس بىرىن.

مەسەلەى دووھەم:

پازىزانە ھەى ئاسمانى نىزىك (لە زەوى) بە ئەستىران و گېرانى ئەستىران (ئەو پارچانەى لىيان دەبنەو) بە پارىزەرى ئاسمان لە ھەر شەيتانكى ياخىى كە گوئى بۆ قسەى كۆمەلى بالآ (لە فرىشتان) بگرن و بلىسە بارانكردىيان و دەرکردىيان:

خو الله ده فەرموئى: ﴿إِنَّا زَيْنًا أَلَمْ يَأْتِ الْكَوَاكِبُ ۖ وَحُمْطًا مِّنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِجٍ ۚ لَا يَسْمَعُونَ إِلَى آلِهَاتٍ الْأَعْلَىٰ وَيُقَدَّرُونَ مِّنْ كُلِّ جَانِبٍ ۚ نُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۖ إِلَّا مَن خَافَ لَحِظَةَ الْخُلُوفَةِ فَأَنبَعَثَ شَهِابٌ ثَابِتٌ ۖ﴾

شىكردنەوھى ئەم ئايەتانه، لە ھەوت بركەدا:

۱- ﴿إِنَّا زَيْنًا أَلَمْ يَأْتِ الْكَوَاكِبُ ۖ﴾ بە دلىيىي ئىمە ئاسمانى نىزىكمان پازاندۆتەو، بە جوانىي ئەستىران، وشەى (دۇنيا) (مۇئثى) (أَذْنَىٰ) (يە، أَدْنَىٰ) (الْأَقْرَبُ) واتە: ئاسمانى نىزىكتەر لە تىوھمان (خەلكى سەر زەوى) پازاندۆتەو، بە جوانىي ئەستىران؟

﴿يَزِينَةُ الْكَوَاكِبُ ۖ﴾ ئەمە بە دوو جۆر خوتندراوھتەو: ۱- (يَزِينَةُ الْكَوَاكِبُ) بە جوانىي ئەستىرەكان، ب- ﴿يَزِينَةُ الْكَوَاكِبُ ۖ﴾ بە (تۆوين) كە ئەو كاتە يانى: بە جوانىيەك كە برىتيە لە ئەستىرەكان، ئەو كاتە (كَوَاكِبُ) دەبىتە جىدار (بَدَل) بۆ (زِينَةُ)، ئاسمانى نىزىكتەر واتە: نىزىكتەر لە زەوىيمان پازاندۆتەو بە جوانىي، كە ئەو جوانىيە برىتيە لە ئەستىرەكان، ئەو ئەگەر بە (تۆوين) (يَزِينَةُ) (يَزِينَةُ) (يَزِينَةُ) بھوتندرىتەو، بە لآم ئەگەر بە (مُضَافٌ وَمُضَافٌ إِلَيْهِ) دابىرنىن (يَزِينَةُ الْكَوَاكِبُ) ئەو كاتە واتە: بە جوانىي ئەستىرەكان.

لە قورئان دا وشەى (نُجُوم) يىش بەكارھاتو، وشەى (كَوَاكِبُ) يىش بەكارھاتو، بۆ يەك وانا، واتە: بۆ ئەستىرەكان، ئەوئەندە ھەيە كە دەگوترى: (كَوَاكِبُ)

نهستیره و جگه له نهستیره ده گریته وه، به لأم که ده گوتری: (نُجُوم) ته نیا
نهستیره کان ده گریته وه.

(۲) - ﴿وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ﴾، ههروه ها بۆ پاراستنیش له ههه شهیتانیکی یاخی، له
ههه شهیتانیکی ده رچوو له فه رمانبه ریی خوا، له ههه شهیتانیکی که خوی داروو تاندوه
له چاکه، خوی یه کلا کردۆته وه بۆ خراپه، (الْمَارِدُ: الْخَارِجُ عَنِ الطَّاعَةِ، الْمُتَجَرِّدُ لِلشَّرِّ) له
فه رمانبه ریی خوا ده رچوو و یاخی بووه، خوی پروت کردوه له خیرو چاکه و، خوی
یه کلا کردۆته وه بۆ شهرو خراپه.

وشه ی (حِفْظًا) باده دریته وه بۆ سهه (زِيْنَةً) به مجۆره: (إِنَّا زَيْنًا السَّمَاءِ الدُّنْيَا
بِالْكَوْكَبِ زِيْنَةً وَحِفْظًا)، واته: ئیمه ناسمانی نیزیکترمان به جوانیی نهستیران
رازاندۆته وه و بۆ پاراستنیش، پاراستنی ناسمانی نیزیکتر له ئیوه، به هوی نه و
نهستیرانه وه پاراستنی ناسمان له ههه شهیتانیکی یاخی، که خوی بۆ شهرو
خراپه یه کلا کردۆته وه، دهسته به رکراوه.

(۳) - ﴿لَا يَسْمَعُونَ إِلَى آلِهَا الْآخِلَى﴾، ناتوان گوئ هه لبخهه بۆ کۆمه لی بالآتر، کۆمه لی
بالآتر به ته نکید مه بهست پتی فرشته کانه (أَي: الْجَمَاعَةُ أَهْلُ الشَّانِ وَالْقَدَرِ وَوَصْفُهُم بِالْأَعْلَى
لِتَشْرِيفِ الْمُوصُوفِ) یانی: کۆمه لی ینگه دلو به رزو به بالآترین وه سفکراون بۆ ریزدارکردنی
وه سفکراو. واته: فرشته کانه که له سه ره وه ی گه ردوون، له نیزیک عه رش و باره گای خوی
په ره وردگارن. (لَا يَسْمَعُونَ) خوتندراویشه ته وه: (لَا يَسْمَعُونَ)، (لَا يَسْمَعُونَ) واته: نابستن،
به لأم (لَا يَسْمَعُونَ) له نه صلدا (لَا يَسْمَعُونَ) یه، به لأم (ت) ه که له (س) ه که دا (دَعْم) ده کری،
(يَسْمَعُونَ) واته: ده بیستن، به لأم (يَسْمَعُونَ) واته: به گرنگیی پیدان و لیخه فته وه گوئ
هه لده خهه.

(۴) - ﴿رَبُّدُّنْ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾، له هه موو لایانرا پیدان داده درئ، (الْقُدُّ: الرُّفْيُ وَالرُّجْمُ)،
(قُدُّ): بریتیه له بۆ هاویشتن و پیدادان، چییان پیدان داده درئ؟ دواپی ده رده کهوئ که
مه بهست پتی نه و بلتیه یه، که له خروکه وه نهستیره کانه وه دئ، نه و پارچانه ی لیان

جیادەبنەوه، دواوی دەبنە بلیسەیهك و پێیاندا دەدری، چونکە مادام ئەستێرەکان هەم بۆ جوانیی ناسمانی نزیکتر لە تێمە بەکار هاتن، هەم بۆ پاراستنی ناسمانەکان، کەواتە ئەوەی کە بە شەیتانەکاندا دەدری، پەيوەندیی بە ئەستێرەکانەوه هەیە، کە بە تەئکید خودی ئەستێرەکان نین، کەواتە: ئەو پارچانەن کە لێیان جیادەبنەوه، وەك دواتر باس دەکەین.

﴿مِنْ كُلِّ جَانِبٍ﴾، لە هەر لایەکەوه (مِنْ كُلِّ جِهَةٍ).

٥- ﴿دُحُورًا وَلَمْ عَذَابٌ وَأَصْبُ﴾، بۆ دەرکردن و بۆ دوورخستنەویان و سزایەکی بەردەوامیشیان بۆ هەیه، (وَأَصْب) واتە: (دَالِم) بەردەوام، نەپراوه، نەپساوه، کە بە تەئکید مەبەست پێی روژی دواویە، دەشگونجێ مەبەست پێی دنیا بێ واتە: ئەوانە ی کە بەو شێوەیە گوێ هەڵدەخەن بۆ قسەی فریشتە بالاکان، خوا لە دنیا دا بە شێوەیەك کە خوا بۆ خۆی دەزانێ چۆنە، سزایان دەدات.

٦- ﴿إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ﴾، مەگەر کەسێکیان لە شەیتانەکان کە شتێك بدزی بە دزیین و بە پەلە، (الْخَطْفُ: ابْتِدَاءُ تَدَاوُلِ الشَّيْءِ بِسُرْعَةٍ) (خطف) بریتیه لە خێرای کردن لە دەستدانە شتێك بە خێرای، (الْخَطْفَةُ: الْمَرَّةُ مِنْهُ)، (خَطْفَةٌ) ش جارێکە لە (خَطْفُ)، مەگەر یەکیکیان لەناکاوو بە پەلە زانیاریەك بدزی، هەوالتێك بدزی، ئەویش چی لێ دی؟

٧- ﴿فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ ثَاقِبٌ﴾، بلیسەیهکی کونکەر، بلیسەیهکی دەر شوونی دەکەوی، یان: دەیدری و کونی دەکات و دەیسووتینی، (الشَّهَابُ: الْقَبَسُ وَالْجَمْرُ مِنَ النَّارِ، (شَهَاب): بریتیه لە بلیسەیهك و پشکۆیهك لە ناگر، کە وەك دواتر باسی دەکەین و پێدەچێ مەبەست ئەو نیازێك و بلیسانە بن، کە لە ئەستێرەو خروکەکان جیادەبنەوه.

ئەوهی لێردا باس دەکری، بەلگەی ئەوهی پێشەوهیه کە خوا ﷻ فەرمووی: پەرستراوی تێوه یەك پەرستراوه، ئەویش بریتیه لە پەرورەدگار و خاوەنی ناسمانەکان و زهوی و ئەوهی نێوانیان و، هی رۆژەلاتەکانیش، واتە:

کە دەفەرموی: ئیمە ئاسمانی نیزیکتر لە ئیوەمان پازاندۆتەووە بە ئەستێرەکان،
 ھەروەھا بۆ پاراستنی ئاسمانیش لە ھەر شەیتانیک، کە پریان نادری، گوئی
 ھەڵبەخەن بۆ فریشتە بالایەکان و، لە ھەموو لایانرا بلیسە باران وتیر باران
 دەکرین و دەردەکرین، مەگەر کەسێک بە پەلە زانیارییەک بدزی، ھەوالتیک بدزی،
 ئەویش بلیسە یەکی کونکەر، بلیسە یەکی دەرەو سووتینەر شوینی دەکەوێ، ئەمە
 بەلگەی ئەوێ پێشەوێ: خواپەکی تەنێ کە بەو شێوێ گەردوونی بە دەستە،
 پەنھان و ئاشکرای دروستکراوەکان لە ژێر کۆنترۆڵ و پکیفی دایە، تەنیا ئەویش
 شایستە ی پەرستار و بەندایەتی بۆ کرانە.

باسیگ دهرباره‌ی

گوینگرتنی شه‌یتانه‌کان له فریشتان و تیربارانکرانیان

شایانی باسه: تیمه له دوو شوینی دیکه‌دا، لهو باره‌وه کورته باسمان پیشکەش کردوه، به‌که‌مجار له ته‌فسیری سووره‌تی (الحجر) دا که خوا ﷻ له‌ویش زۆر به پوونییی باسی هه‌مان نه‌و بابه‌ته ده‌کات، که ده‌فه‌رمووی: ﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَرَاسَتَهَا الشُّطُرُكُ ۝۹۶ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝۹۷ اِلَّا مَنْ اَسْرَقَ السَّعَ فَاَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ۝۹۸﴾ (الحجر).

هه‌روه‌ها کورته باسیکی دیکه‌شمان کردوه، هه‌ر لهو باره‌وه، له ته‌فسیری نه‌و نابه‌تانه‌ی سووره‌تی (الجن) دا که خوا ده‌فه‌رمووی: ﴿رَاٰنَا لَسَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَهَا مِثْلَ ثُلُثِ حَرِّ سَائِدَا وُشْهَا ۝۸﴾ (الجن).

به‌لام لی‌ره‌ش به‌ پێ‌ویست و باشی ده‌زانم، نه‌م کورته باسه له‌ هه‌وت پرگه‌دا پیشکەش بکه‌م، مادام خوا ﷻ لهو سێ شوینه‌ی قوڕاندا، هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الملک) بشدا، وه‌ک تۆزێکی دیکه باسی ده‌که‌ین، باسی نه‌و بابه‌ته‌ی کردوه‌و له‌ چه‌ند شوینیکی دیکه‌ش دا، هه‌ر ئاماژه‌یه‌کی کورتی پێ‌کردوه، دیاره بابه‌ته‌که‌ گرنگه، بایی نه‌وه‌نده‌ گرنگه که دووباره‌ بۆته‌وه، بۆیه تیمه‌ش له هه‌ر شوین به‌ نه‌ندازه‌ی بۆ لوان ئاماژه‌ی پێ ده‌که‌ین، نه‌وه‌ی که دێته به‌رچاوم و له‌ یادمه، نه‌وه‌یه که له‌ شه‌ش شوین له‌ قوڕاندا، خوا باسی نه‌و بابه‌ته‌ی کردوه، که به‌ پێ‌ی پێ‌زبه‌ندیی موصحه‌ف، نه‌مانه‌ن:

۱- سووره‌تی (الحجر):

﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَرَاسَتَهَا الشُّطُرُكُ ۝۹۶ وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝۹۷ اِلَّا مَنْ اَسْرَقَ السَّعَ فَاَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُبِينٌ ۝۹۸﴾، واته: به‌ دنیایی تیمه

بورجه کاهان له ئاسماندا داناون و، جوانان کردوون، رازاندوو مانه ته وه بو
ته ماشاکه ران. ههروه ها ئاسمانان پاراستوه له هه ر شه ی تانیکی دوور خراوه.
مه گه ر که سیک به دزیی گوێ هه لخت، نه ویش بلیسه یه کی روونی ناگری به
دوا ده که وێ.

۲- سوورده تی (الشعراء):

﴿وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ۝ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَظِيلُونَ ۝ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ
لَمَعْمُورُونَ ۝﴾، واته: شه ی تانه کان ئهم قورئانه یان دانه به زاندوده بۆیان ناگونجی و
ناشتوان، نه شایسته یانه وه نه تواناشیان هه یه، چونکه نهوان له گوێ هه لخت،
دوور خراوه، که نارگیر کران، ناتوانن گوێ هه لبخه، چ جای قورئان بینن!
هه ر ناتوانن گوێ له قسه ی فریشته کانیش بگرن و، هه ر کامیکیان وابکات،
بلیسه یه کی بو ده چی.

۳- سوورده تی (الصافات):

﴿إِنَّا زَيْنًا أَلَمًا الَّذِي بَيْنَ الْكَوَاكِبِ ۝ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ۝ لَا يَسْمَعُونَ
إِلَّا الْفَلَاحَ الْأَعْلَى وَيَقْدِرُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ۝ دُخْرًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۝ إِلَّا مَنْ خَلَفَ الْفَلْطَفَةَ
فَأَتَمَّهُ، شَهَابٌ ثَاقِبٌ ۝﴾، که ته فسیرمان کردن.

۴- سوورده تی (فصلت):

﴿فَقَضَهُنَّ سَبْعَ مَرَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ صَمَاءٍ أَمْرًا وَزَيْنًا أَلَمًا الَّذِي بَيْنَ الْكَوَاكِبِ
وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝﴾، واته: خوا ئاسمانه کانی ته و او کردن له
دوو پۆژاندا (واته: به دوو قوناغ) و له هه ر ئاسمانیکدا فه رمانی ئاراسته کرد،
(فه رمانی خوێ سروشکرد (بو فریشته کانی که نیشته جیی ته و ئاسمانه)
و ئاسمانی نیزیکتریشمان به چرایان رازاندو ته وه، ههروه ها ته و چرایانه بو
پاراستنیشن. (واته: پاراستنی ئاسمان له گوێ گرتنی شه ی تانه کان).

۵- سوورەتی (الملک):

﴿وَلَقَدْ رَزَقْنَاهُ الذُّنُبَ الْبَاطِلَ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ الْعَذَابِ﴾^(۵) **الملک**، بە دنیایى ئیمە ئاسمانى نیزیكرتمان بە چرایان (مەبەست ئەستێرەكانە) پازاندۆتەووە ئەو چرایانەمان، [ئەو ئەستێرەمان] کردوون بە مایەى تیرباران کردن بۆ شەیتانەکان و، سزای بلیسەدارى دۆزەخیشان بۆ نامادە کردوون لە دواپۆردا.

۶- شوئى شەشەم و کوئایى، سوورەتی (الجن):

خو لەسەر زارى جند فرمویەتی: ﴿وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتَأَتٍ حَرَسًا ضَرِيكَاً وَشِيبًا﴾^(۸) **وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ الْجَنَّةِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِيبًا رَصَدًا** ^(۹)، (جندەکان دەتین): ئیمە ئاسمانان پشکنی، تەماشامان کرد پڕ کراره لە پاسەوانانى بەهیزو، پڕکاره لە بلیسە، ئیمە پێشتر بۆ گوێ گرتن لای دادەنشتین، بەلام هەر کەسێک ئیستا گوێ هەلبخات، بلیسەبەکی لە بۆسەداى لى هەلەكەوئى. واتە: بلیسەبەکی تێدەگیرئى كە بۆى لە بۆسەدايە.

ئیمە - وهك پێشتر ئاماژەمان پێدا - هەم لە کاتى تەفسیر کردنى سوورەتی (العجى)دا ئەو نایەتانهى ئاماژەمان پێدان، باسمانکرد، هەروەها لە کاتى تەفسیر کردنى سوورەتی (الشعراء)دا، ئاماژەبەکمان پیکرد، بۆیە ئەوەى لەوئى گوتوویمانە، لێردا دووبارەى ناکەینەوه، بەلام ئیمە لێردا وەلامى چەند پرسیاریك دەدەینەوه كە فەخرەددینی پازى (پەحمەتى خۆای لى بن) لە تەفسیرەكەى خۆیدا: (مفاتیح الغیب) یان (التفسیر الکبیر)^(۱۱) وروژاندوونى، و هەولئى وەلام دانەوشیانى داوه.

هەلبەتە ئیمە بە تۆزێك دەستکاریکردن و داڕشتنەوهى تاییەتییى خۆمان، ئەوەى (الرازي) گوتوویەتى دەیهێنین، ئەو پرسیارو وەلامەکانى، واتە: ئیشکالەکان و هەولێدان بۆ وەلامەکانیانى، لە حەوت پڕگەدا هێناون:

١- خوا دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ رَزَقْنَاهُ الذُّبَابَ بَصِيعًا وَجَعَلْنَاهُ رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ﴾ (٥) ھەمەمان، واتە: ئێمە ئاسمانی نیزیکرمان بە چرایان ڕازاندۆتەو، ئەو چرایانەمان (کە مەبەست پێی ئەستێرەکانە) گێراون بە تیربارانکردن بۆ شەیتانەکان، پرسیار ئەوەیە: بۆچی ئەستێرەکان ژمارەیان کەم ناکات؟! خوا دەفەرموی: ئەستێرەکانمان کردوون بە مایەی تیرباران کردن و بڵێسە بارانکردن بۆ شەیتانەکان، کەچی ناشیبن لەبەر چاوی ئێمە ئەستێرەکان کەم بکەن؟

(الرازي) ئاوا وەلام دەداتەو:

(شُھب) یش ھەر (ھَصَاب) ن، واتە: کە دەفەرموی: (شُھب) یان (شُھَاب) ھەوانیش ھەر ئەستێرەکان، بەلام لەبەر ئەوەی زۆر زۆر، کەم ناکەن، یان ئەو دەورەشیان پێ دەبینن و کەچی ھەر دەشمین.

دەلیم: وەلامە زانستیەکەی ئەوەیە کە (شُھب) و نەیزەکەکان پارچەیی ئەستێرەکان، نەک خودی ئەستێرەکان، دیارە ئەو کاتە زانست وەک ئیستا بەرەو پێش نەچوو (گەردووناسیی و فیزی)، کە بزائن ئەو ئەستێرە چەندە گەورەن! بۆ وێنە: کەھکەشانەکەی ئێمە کە کەھکەشانی (پێی کاکیشان) (مَجَرَّةٌ دَرْبِ الثُّبَانِ) ی پێدەلێن، بە مەزەننە یەک تریلیۆن (١,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠) ئەستێرەیی تێدایە واتە: ھەزار ملیار ئەستێرە، کە ھەر کام لەو ئەستێرە وەک خۆرەکەی ئێمە وان، یان گەورەتر یان گچکەتر، خۆری ئێمەش یەکیکە لە ئەستێرەکانی کاکیشان، ئنجا بە مەزەننە ھەندێک سەرژمێر دەلێن: تاکو دوو سەد ملیار (٢٠٠,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠) کەھکەشان لە گەردووندا دۆزراوەتەو، ھەندیکیش دەلێن: یەک تریلیۆن (١,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠) کەھکەشان دۆزراونەو، کە ھەرکام لەو کەھکەشانانە وەک کەھکەشەکانی خۆمانە، یان گەورەتر یان گچکەتر، کەواتە: ئەو پارچەیی ئەستێرەکان، لێیان دەبنەو، بەلام کاتێک دەکەونە ئێو مەودای بەرگە ھەوای زەویەو، دادەگیرسێن، لەبەر ئەوەی لە بەرگە ھەوادا

ھەم ئۆكسجىن ھەيە، كە يارمەيتى سووتان دەدات، ھەم ھایدروژىن ھەيە، كە دەسووتى و، سەرەنجام ئەو پارچەيە كە بەرەو ئاراستەي زەۋى دى، كې دەگرى، سەرەتا نەيزەكە، بەلام دواي دەبىتە بلىتسە (شەھاب).

۲- پرسىارو ئىشكالى دووم: مادام شەيتانەكان دەزانن دەسووتىن، چۈن ھەر بەردەوام دەبن، لەسەر ئەو ھەۋلداھەي خۇيان بۇ گۈنگرتن لە قسەي فرىشتەكان؟
(الرازي) ئاۋا ۋەلەم دەداتەۋە، دەلى: سووتىترانەكەيان مەسۇگەر نىەو، ئەۋانىش ھەزىيان لە موغامپەرەيە.

منىش دەلىم: ھەر نەبى بە ئەندازەي كابرەيەكى قاچاغچىي و، كارۋانچىي نازان، كە دەشزانى بۆسە لە رىدا ھەيەو رەنگە مەترسىي ھەبى، بەلام تەماع، ياخود ئاتاجىي و نەدارىي پالى پىۋە دەنى، كە لەسەر كارەكەي خۇي ھەر بەردەوام بى.

۳- پرسىارى سىيەم: مېژوو پىمان دەلى: ئەو ھالەتە پىش پىغەمبەرى خاتەمىش ﷺ ھەر ھەبۋە، ۋەنەبى لە دواي پىغەمبەرى خاتەمەۋە ﷺ پەيداۋوبى؟

ۋەلەمەكەي ئەۋەيە: كە لە دواي ھاتنى پىغەمبەر ﷺ ئەو ھالەتە زىاتەر بۋەد، ھەروەك ئايەتەكەي سۈرەتى (الجن) دەيگەيەنى: ﴿رَأَيْنَا الْمَوْتِىَ فَوَجَدْنَهَا مِثْلَ قَرْسٍ شَرِيْدًا وَشُبَّاهُ﴾، واتە: پىشتىرىش پاسەۋانى سەخت و ئەو بلىسانەي لىيۋون، بەلام ئىستا پر كراۋە يانى: رىژەكەيان زىاتەر كراۋە.

۴- پرسىارى چۋارەم: شەيتان لە ئاگرە، ئەدى چۈن بلىتسەكان شەيتانەكان دەسووتىن؟
(الرازي) ۋەلەمەكەي جوانە، دەلى:

شەيتان و جند لە ئاگر دروستكرارون، بەلام ئاگرىش پلە پلەيە، ئاگرى بەھىزتر ئاگرى كەمتر دەسووتىننى، بىگومان ۋايە بلىتسە ئاگرىكى گەۋرە لە چرايەك بدات دەيكۈژىنەتەۋەو لە بەينى دەبات، بە چراۋە دەيسووتىننى.

٥- پرسپاری پێنجەم: ئایا شەیتانەکان دەگەنە کوێ؟ ئایا دەگەنە چ شوئێك که گوئیستی
فسە ی فریشتەکان بن و سنوورەکە ی تاکو کوێه؟

ئەمەیان خۆم زۆرم لیکۆلێوەتەو، پێم وایە هەولێدەدەن بگەنە ئەو شوئێه
که گوئیستی فسە ی فریشتان بن، ئنجا ئایا ئەو شوئێه کوێه؟ ئایا دەرچوونە لە
مەداری زەوی، ئایا تەنیا بریتیه لە تێپەر بوون لە بەرگە هەوای زەوی، که هەزار
کیلۆمەتر (١٠٠٠کم) بەرزە، یاخود بریتیه لە دەرچوون لە مەودای کهکەشانی
کاکێشان، یاخود هی هەموو کاکێشانهکان، ئەو هەر زۆر زۆر دوورە، چونکه تیشک
بە پازدە ملیار (١٥,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠) سالی تیشکی بە مەزەندە، ئنجا ئەمسەرە و
نەمسەری گەردوون دەکات، واتە: تیرە ی گەردوون پازدە ملیار (١٥,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠)
سالی تیشکی، یانی: تیشک پازدە ملیار (١٥,٠٠٠,٠٠٠,٠٠٠) سالی بروت، ئنجا
نەمسەرە و نەمسەری گەردوون دەکات.

هەلبەتە من هەولێمداوێ زانیاری لەو بارەوێ پەیدا بکەم، بەلام نەگەشتوومه
نەجامێکی پوون، بەلام ئەوێندە هەیه هیچ گومانی تێدانیه که دەبێ ئەو
شەیتانە بگەنە شوئێك که فریشتەکانی لێن، هەلبەتە فریشتەکان لە هەموو
ئاسمانەکان هەن، بەلام سنوورەکە ی کوێه و چۆنه؟ نە زانیاری شتیکی لێ دەرک
کردو، نە لە ئایەتەکاندا شتیکی پوون لەو بارەوێ - که سنوورەکە ی تاکو ئەوێه
- باسکراو، مەرجیش نیه ئەوێ زانیاری گەردوونناسی و فیزی دەبێ، هەمووی
لە سەدا سەد بەو شێوێه بێ، چونکه بێگومان زانیاری بەشەر هەر چۆن بێ،
شتیکی پێژەیه، پۆژ بە پۆژ زانیارییهکان، زانراوێکان گۆرانیان بەسەردا دی.

٦- پرسپاری شەشەم: شەیتانەکان زانیاری و هەوالب بۆ کاهین و جادووگەرەکان دەبن،
و ئەوانیش بازرگانی پێوه دەکەن، ئەو کاتی خۆی بوو، بەلام ئایا تێستاش هەر هەیه؟

من پێم وایە تێستا زۆر سنووردارە، بە پتی پرسپارو وەلێمی بەندە لەگەڵ
هەندێک لە جند بە شێوێ نایاستەووخۆ، که دەچنە جەستە ی خەلکەو، که لە

ئىوياندا عىفريت و ماريديش ھەبوون، ئەوانە دەلّين: ئەو ھە كاتى خۆى بوو، بەلّام ئىستا ئەماو، ئىجا ئايا ئەوانەى ئەو قسەبە دەكەن، زانبارى ھەموو شىتكيان لە لايە، ياخود لە قەدەر خۆيان قسە دەكەن؟ ئەوان دەلّين: كاتى خۆى بوو، بەلّام ھەر كەسك چوو سووتاوو نەگەر اوو تەو، بۆيە ئىستانەماو! بەلّام مەن پىم وايە: كەم و زۆر ئىستاش ئەو ھەولانەى جەند بەردەوامن.

۷- چوار وشە ھەن مانايان ليك نيزيكة، بەلّام جياوازيشن، (خَطْف، غَضَب، سَرِقَة، اخْتِلاس)، ليّره لە نايەتە كەدا خوا ﷻ وشەى (خَطْف) بەكار دىي: ﴿إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ﴾، مەگەر كەسك زانباريەك برفيتى بە ڤاندن، بەلّام خوا ﷻ وشەى (إِسْرَق)ى لە (الحجر)دا ھىناو: ﴿إِلَّا مَنْ اسْرَقَ السَّعْ (۸)﴾، الحجر، مەگەر كەسك بە دزىي گوئى بگرى.

(۱) وشەى (خَطْف) بريتە لەو ھى شىك لە كەسك برفيتى بە خىرايى، لە كاتىكدا خۆى ناگاي ليّو دەبيىنى و دەبيستى، بە كوردىي دەلّين: ڤاندن.

(۲) وشەى (غَضَب) ئەو ھەبە كەسك شىك لە كەسك زەوتبكات، كە ئەو كەسە بتوانى باباي ليستينەر بگرى، بەلّام كابراي ليستينەر دەستەلاتى ھەبى و بەرانبەرەكەى بيچارەو ناچار بكات و، شتەكەى لي بستيىنى، (غَضَب)يش لە (خَطْف) ھو نيزيكة، (خَطْف) ئەو ھەبە كە كاتى كە دەبيىنى و دەبيستى، بەلّام بە خىرايى، لە ئەنجامى خىرايەكەيدا دەتوانى ليى بستيىنى، بەلّام (غَضَب) ئەو ھەبە كە لە ئەنجامى دەستەلاتەكەيدا دەتوانى بەرانبەرەكەى ناچار بكات، و شتەكەى لي بستيىنى.

(۳) (سَرِقَة) بە كوردىي پىي دەلّين: دزى، بريتە لە ھەرگرتى شىك لە كەسك بە پى ئەو ھى زانبارى پىي ھەبى، واتە: بردنى شىك بە پەنھانىي.

(۴) (اخْتِلاس) بريتە لە بردنى شىك لە لايەن كەسكەو، كە ئەو كەسە پۆتە ئەمىندار لەسەر ئەو شتەو لە لاي دانراو.

بىگومان ئەمانە ھەر چواريان لە ئامرازە قەدەغەو ھەرامەكانى پەيداكردى
 شت، واتە: ھەر مائىك بە ھەر كام لەو پىيانە كۆكرىتەو، قەدەغەو
 ھەرامە، شەيتانەكانىش ھەم لە پىي دىزى و بردنى پەنھان و پفاندنەو،
 ھەولى و دەستەتەننى ئەو زانىارىيانە دەدەن، كە دوايى دەيەن بۆ كاهىن و
 جادووگەرەكان، ئەوانىش بازىرگانيى پىو دەكەن بۆ خەلك، كە پىشتىر باسما
 كىردو، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: يەكەك لەوانە زانىارىيەكى راستى پى دەكات،
 بەلام نەوودو نۆ درۆى لەگەلدا تىكەل دەكات، دوايى خەلك بەھۆى زانىارىيە
 راستەكەو، بىروا بە نەوودو نۆ درۆكەش دەكەن.

مەسەلەى سىيەم:

بىگومان مەۋفائىك لە قورىكى يىكەۋە چەسپاۋ دروست بوۋىن، دروستكراۋى زۆر لەۋان بەھىزتر ھەيە، كەچى پىغەمبەرى خوا ﷺ سەرى سوپ دەمىنى، نەۋائىش گائەى پى دەكەن و، سوود لە ناموزگارىسى ۋەزناگرن، ھەر كە نىشانەيەكيان دى، زۆر بە خەستى گائەى پى دەكەن:

خوا ﷺ دەفەرموى: ﴿فَاسْتَفِينِمْ أَمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَازِبٍ ۝۱۱﴾ بىل عَجَنَتَ وَفَخَرُونَ ﴿۱۲﴾ وَإِنَّا ذَكَّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ﴿۱۳﴾ وَإِنَّا رَأَوْنَا آيَةً يَسْتَعْجِرُونَ ﴿۱۴﴾

شىكردنەۋەى ئەم ئايەتەنە، لە ھەوت بىرگەدا:

(۱) - ﴿فَاسْتَفِينِمْ﴾، (خوا بە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموى: پرسىاريان لى بکە، لە بىپىروا ھاۋەش بۆ خوا دانەردەكان، لىرەدا (فَاسْتَفِينِمْ) واتە: داۋاي فەتۋايان لى بکە، پرسىاريان لى بکە، داۋاي ۋەلاميان لى بکە، (الِاسْتِفْتَاءُ: طَلَبُ الْفَتْوَى وَالْفُتْيَا، وَهِيَ إِخْبَارٌ عَنْ أَمْرِ يَخْفَى عَنْ غَيْرِ الْخَوَاصِّ فِي أَمْرِ مَا)، (الِاسْتِفْتَاءُ) بىرىتە لە داۋاكردى فەتۋا يان فوتيا (بە ھەردوۋ بىژەكە ھاۋە)، فەتۋاۋ فوتياش بىرىتىن لە ھەۋالدىان بە شىكى پەنھان، كە ئەو شتە لە لاي كەسانىك كە پسوپ نەبن پەنھان بى، لە بارەى ھەر شىكەۋە بى.

(۲) - ﴿أَمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا؟﴾، ئايا دروستكردى وان فورستە، سەختە، بەھىزترە، يان ئەو كەسانەى دروستمان كر دوون؟ كە دەفەرموى: (أَشَدُّ) يانى: (أَضْعَبُ وَأَقْوَى وَأَعْسَى) واتە: بەھىزتر، يان فورسترو زەحمەتتر.

﴿أَمْ مَنْ خَلَقْنَا﴾، ياخود ئەو كەسانە، يان ئەۋشانەى دروستمان كر دوون؟

پىشتىرش گومان: ئەم پرسىار كەرنە: ﴿أَمْ أَشَدُّ خَلْقًا﴾، پرسىار كەردى سەرزەنشتەكرانەيە، واتە: ناگونجىن بلىن: دروستكردى تىمە لە دروستكردى

شته‌کانی دیکه که خوا هیناوانیه دی، فورستره و سه‌ختره و به‌هێزتره، ﴿أَمْ مَنْ خَلَقْنَا﴾، دیاره (مَنْ) بۆ خواوهن عه‌قلانه، به‌لام لێردها ته‌نیا مه‌به‌ست خواوهن عه‌قلان نین، که جندو فریشته‌کانن، به‌لکو نه‌مه زاکردنی خواوهن عه‌قلانه به‌سه‌ر نه‌وانه‌دا، که خواوهن عه‌قل و شعور نین.

که‌واته: ﴿أَمْ مَنْ خَلَقْنَا﴾، یانی: هه‌ر شتیکی دیکه که ئێمه دروستمان کردوه، چ خواوهن عه‌قل بن، وه‌ک فریشته‌و جند، چ خواوهن عه‌قل و هه‌ست نه‌بن، وه‌ک ناسمانه‌کان و هه‌موو نه‌و دروستکراوانه‌ی دیکه که خوا هیناوانیه‌دی.

ئجما خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ روونی ده‌کاته‌وه که دروستکردنی نه‌وان له‌ جیهه:

٤- ﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ﴾، ئێمه نه‌وانمان له‌ قوڕیکی پێکه‌وه چه‌سپاو، قوڕیکی خه‌ست و خوڵ دروستکردوه.

به‌کیک له‌ قووناغه‌کانی دروست بوونی ئاده‌م، قوڕیکی پێکه‌وه چه‌سپاوو خه‌ست و خوڵ بووه، چونکه: (الْأَزْبُ: الْأَصْقَ أَي: طِينٌ عَتِيقٌ مُتَعَبِّرٌ) قوڕیکی کوئی گوڤاو که پێکه‌وه چه‌سپاو بووه، خه‌ست و خوڵ بووه، به‌لام بۆ وینه: جند له‌ ناگر دروستبوون و، فریشته‌کان له‌ رووناکیی (نور) دروستبوون واته: جه‌سته‌کانیان، که دیاره هه‌م جند و هه‌م فریشته‌کان رووحیشیان هه‌یه، به‌لام جه‌سته‌یان له‌ جوړیک له‌ تیشک دروست بووه.

٥- ﴿بَلْ عَجِبْتَ وَيَسْأَلُونَ﴾، به‌لکو تۆ سه‌رت سوپماو نه‌وانیش گالته‌ ده‌که‌ن. (عَجِبْتُ) خوێندراویشه‌ته‌وه: (عَجِبْتُ)، (عَجِبْتُ) واته: من سه‌رم سوپما، (عَجِبْتُ) واته: تۆ سه‌رت سوپما له‌وان، نه‌زانیی نه‌وان، هه‌روه‌ها ده‌شگونجی (عَجِبْتُ) واته: تۆ سه‌رت سوپما له‌ نه‌زانیی نه‌وان، یاخود سه‌رت سوپما له‌ مه‌زنیی دروستکراوه‌کانی خوا، یاخود تۆ سه‌رت سوپما له‌ هێدی و مه‌ندیی په‌روه‌ردگار له‌ به‌رانه‌ریاندا، که زوو سزایان نادات، که‌واته: (عَجِبْتُ) بۆ هه‌رسی واتابه‌که ده‌چێته‌وه.

(عَجِبْتُ) واتە: من سەرم سوورما، بێگومان سەرسوپمان بۆ خوای پەرودەدگار بەکار نایەت، بەلام ئەگەر بەو خۆیندەنەویان مانا بکری، واتە: خوا ﷻ پەخشی گرت و ئەوانی پێ هەلەیه، دەبێ وشەکه بە شتێوەیهک بۆ خوای پەرودەدگار مانا بکری، که لەگەڵ مهقامی به‌رزی خوادا شایسته‌و گونجاو بێ، وه‌ك وشه‌کانی: ﴿وَإِذْ كَذَّبَ﴾ (٦) ﴿الطَّارِقُ﴾ ﴿وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ﴾ (٢٠) ﴿الْأَنْفَالُ﴾ ﴿يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ﴾ (٢٢) ﴿النِّسَاءُ﴾، دەبێ هه‌موو ئەو وشانه به‌ شتێوەیه‌ك مانا بکری، که لەگەڵ مه‌قامی به‌رزی خوادا بگونجی، زانایان ده‌لێن: له‌به‌ر وه‌ك یه‌ك لی‌کردن (مُشَاكَلَة) خوا ﷻ ئەو وشانه به‌کار دێنی، نه‌ك ئەو مانایه‌ی که بۆ به‌رانبه‌ره‌كان هه‌یه، هه‌مان ماناش بۆ خوای پەرودەدگار هه‌بێ، هه‌ر که‌سه‌ ده‌بێ مانایه‌کی بۆ له‌به‌ر چاو بگیری، که شایسته‌یه‌تی.

(٦) - ﴿وَإِذَا دُكِرُوا لَا يَدْكُرُونَ﴾، کاتیک ئەوانه بیریان به‌خێته‌وه، بیریان ناکه‌وێته‌وه، یاخود کاتیک ئامۆژگاریی بکری، ئامۆژگاریی وه‌رناگرن، (التَّذْکیرُ: جَعَلَ الطَّرْفَ عَلَى ذِکْرِ مَنْ شِئٍ نَسَا)، (تَذْکیر): بریتیه له‌وه که به‌رانبه‌ره‌که‌ت شتیکی یاد بخه‌یه‌وه، که له‌بیری چۆته‌وه، به‌لام پێم وایه‌ وێرای ئەو واتایه‌ واتایه‌کی دیکه‌شی هه‌یه، واتە: به‌رانبه‌ره‌که‌ت شتیکی فێربکه‌ی، نه‌یزانیی، (تَذْکیر) به‌و مانایه‌ش هه‌ر به‌کار دێ.

(٧) - ﴿وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَحْجِرُونَ﴾، کاتیک نیشانه‌یه‌ك ببینن، زۆر به‌ خه‌ستی گالته‌ ده‌که‌ن، واتە: گالته‌ به‌و نیشانه‌یه‌و موعجیزه‌یه‌ ده‌که‌ن، یاخود گالته‌ به‌و دیاره‌ ده‌که‌ن و س‌روشتیه‌ ده‌که‌ن، (الِاسْتِشْخَارُ: مُبَالَغَةٌ فِي السُّغْرِیَّةِ)، (الِاسْتِشْخَارُ): زنده‌پ‌وی‌کردنه‌ له‌ گالته‌ کردندا، واتە: خ‌و‌یا‌ن به‌ خه‌ستی گالته‌ ده‌که‌ن، یاخود هاوه‌لانی‌ش بۆ خ‌و‌ پ‌ه‌یدا ده‌که‌ن که به‌ ک‌و‌مه‌ل، به‌ هه‌روه‌یه‌ی گالته‌ به‌و شته‌ بکه‌ن، به‌ زۆری وایه‌ س‌ه‌رس‌وپ‌مان به‌ه‌وی ئەوه‌وه‌یه، که شتی‌ك زۆر نااسایی بێ و م‌ر‌و‌ف ببینی، گالته‌ کردنی‌ش به‌ زۆری له‌لایه‌ن خه‌ل‌کی نه‌زان و نه‌فامه‌وه‌یه، ب‌و‌یه‌ خوا ﷻ هه‌م به‌ وشه‌ی (يَسْتَحْجِرُونَ) هه‌م (يَسْتَشْجِرُونَ) که دیاره‌ زنده‌پ‌وی‌ی زیاتری تێدا‌یه، بۆ ب‌ی‌پ‌روایه‌کانی به‌کار هێناوه، که له‌ نه‌نجامی نه‌فامی و نه‌زانی خ‌و‌ی‌اندا، ئەوان گالته‌یان کردوه به‌ په‌یامی خوا، به‌

نیشانه کانی خوا، ئنجا نیشانه کانی خوا چ موعجزه که ی پیغه مبه ر بن ۛ، که ته حه ددای
 پیکردوه، که ته نیا قورئانه، چ دیارده سروشتیه کان بن، چ هموو تهو نیشانانه بن که
 خوا له قورئاندا باسی کردوون، بو پیغه مبه رانی دیکه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

مهسه لهی چواره م:

به جادوو دانانی بپروایان بو قورئان و نکوولیکردنیان له زیندوو کرانه وهو،
وه لامدرا نه وه یان که زیندوو کرانه وه یان ته نیا ده نگدان و تیخو رینیکی ده وی و،
دوایی هه موویان به چاوی سه ر ده بیین و، له هه موو شتیک حالیسی ده بن:

خو ﴿۱۵﴾ د هه رموی: ﴿وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ﴿۱۵﴾ اَوَدَا مِنَّا وَكَأَنَّا رَبُّهَا وَعِظْلًا اَوَدَا
لَمَبْرُؤُونَ ﴿۱۶﴾ اَوَدَا تَاوَدَا اَلَا اَلْوَلُونَ ﴿۱۷﴾ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ كَاخِرُونَ ﴿۱۸﴾ قَالُوا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ اِذَا هُمْ
يُنْظَرُونَ ﴿۱۹﴾ وَقَالُوا اِيَّانَا هَذَا يَوْمَ الدِّينِ ﴿۲۰﴾ هَذَا يَوْمَ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿۲۱﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له ههشت برگه دا:

۱- ﴿وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾، (بپروایه کان) گوئیان: ئەمە ته نیا جادوو یه کی
ناشکرابه.

لێره دا دگونجی:

أ- مه به ستیان پیتی قورئان بووی، ده شگونجی مه به ستیان پیتی زیندوو کرانه وهی مردوو ان
بووی، که ده لێن: جادوو یه کی ناشکرابه، یانی: ئەو قسه یه که: مردوو زیندوو ده کرێنه وه،
قسه یه که له شیوهی جادوودا، خه لک لپی تیناگات و ناچێته عه قله وه.

ب- یا خود قورئانیان به وه تۆمه تبار کردوه، که قسه یه کی جادوو گه رانه یه وه له گه ل عه قه ل
و لۆژیکدا ناگونجی، که بێگومان بوختانیکی زۆر گه وره و درۆیه کی شاخداریان کردوه.

ئنجا به رده وام ده بن و ده لێن:

۲- ﴿اَوَدَا مِنَّا وَكَأَنَّا رَبُّهَا وَعِظْلًا اَوَدَا لَمَبْرُؤُونَ﴾، ئایا که مردین و بووینه وه خو ل و تیسک، ئایا
تیمه هه لستێرا وه و زیندوو کرا وه ده بین؟ زۆر جار له قورئان دا ته عییری: ﴿رَبُّهَا وَعِظْلًا﴾،
هاته وه، چونکه هه تا تیسک ده پرتووکی و کلۆر ده بن، گوشت و چه ورپی و ده مار له میژه

بوونەو بە خاک و خۆل، واتە: گۆشتەكە بۆتەو بە خاک و خۆل و ئىسقاڤە كانىش كلۆر بوون و پرتووكاڤ، ئايا كاتىك گۆشتان دەبىتەو بە خۆل و ئىسقاڤان دەپرتووكى، ئىمە زىندوو دەكرىنەو؟

هەردووك وشەى (إِذَا) و (أَوْنَا) بۆ پرسىار كردن، ھى دووھىيان: ﴿أَوْنَا لَمَبْرُؤَنَ﴾، خوتىندراویشەتەو: ﴿إِنَّا لَمَبْرُؤُونُ؟﴾ بە شىوھى پرسىار كردن، بەلام ئەم جوړە خوتىندەوھى دووھىيان، ھەمزەى پرسىاركردنى لەگەڵدا نىھ.

٣- ﴿أَوْنَا بَأُونَا أَلَوْنُ﴾، ھەروھە ئايا باب و باپىرانى يەكەمىشان؟ ئەوانىش زىندوو دەكرىنەو؟ ھەروھە خوتىندراویشەتەو: ﴿أَوْءَابُونَا أَلَوْنُ﴾، ھەم بە (أَوْ) ھەم بە (أَوْ) كە ھەر بەك واتايان ھەيە، زۆر بە سەرسوڤمانەو و ايانگووتەو.

خوَا ﴿كَلَّ﴾ بە پىڤغەمبەر ﷺ دەفەرموى:

٤- ﴿قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ﴾، بَلَى: بەلێ، لە حالىك دا ئىو دەستە پاچەو ملكەچىش دەبن. (ئەى موخەممەد!) لە وەلامى ئەو پرسىار لىكردنە نكوولىللىكە رانەو سەرسوڤهتتە رانەباند بڤەرموو: بەلێ زىندوو دەكرىنەو، لە حالىكىشدا كە ئىو زۆر زەبوون و زۆر ملكەچن، ﴿وَأَنْتُمْ﴾ (و) (والو الحالية)، يانى: لە حالىك دا، (داخرون) يش كۆى (داخرو) (أَي: الصَاغِر وَالذَّلِيل) يانى: ملكەچ و دەستە پاچە.

٥- ﴿فَأَنبَأَ بِي زَبْرَةَ وَجَدَ﴾، بىگومان حالەتى ژياندرانەوھە تەنيا يەك تىڤورينە، راناوى (ھى) دەچىتەو بۆ زىندووكرانەوھە، واتە: ئەو زىندووكرانەوھە، ئەو حالەتەى ئىو تىيدا زىندوو دەكرىنەو، تەنيا يەك تىوەخوڤينە، كە مەبەست پىتى فووى دووھەمە لە لايەن ئىسرافىلەو، ئىسرافىل دوو جارن فوو بە كەڤەنادا دەكات، (صور) كەڤەنا، بووقى، دووجاران فووى پىدا دەكرى، وەك لە سوورەتى (الزمر) دا خوَا ﴿يَا زُورُ﴾ باش ئەوھ روونەكەتەوھە دەفەرموى: ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَبَقَ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَن شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَّظُنُّونَ﴾ ﴿٦٨﴾، واتە: فوو بە سوڤدا كرا (بۆ جارى يەكەم) ھەر كەس لە ئاسمانەكان و لە زەویدا ھەيە، ھەموويان مردن، مەكەر

که سَیِّکَ خوا بیهوئی (نهمری)، دواپی بۆ جارنکی دیکه فووی پندا کرا، یه کسه ره هه موویان هه لسانه وه و چاوه پئی ده کهن و ته ماشا ده کهن.

هه روه ها نه م دوو جار فوو پندا کردنه ی نیسرافیل به که پنه نادا، له سووره تی (النازعات) یشدا هاتوه که ده فهرموئی: ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۖ (٦) تَتَّبِعُنَّ الْمُرَادِفَةُ ۖ (٧)﴾ نهو پۆژه که بۆ جاری یه کهم زهوی (یان: گهر دوون) ده لهرزته وه (له نه نجامی فووی یه که مدا) دواپی شوئیکه و تووه که ش شوئنی ده که هوئی، واته: فووی دووه میشی به دوا دادی، که له نه نجامی فووی یه که مدا گهر دوون تیکده چنی و، له نه نجامی فووی دووه مدا به شیوه یه کی دیکه گهر دوون تیکی دیکه، یاخود عالم و واقعیکی دیکه ی نوئی دینه ناراه، وه که له سووره تی (ابراهیم) دا خوا ده فهرموئی: ﴿يَوْمَ يُنَادِي الْأَرْضُ بِغَيْرِ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءُ بِغَيْرِ السَّمَاءِ ۚ (١٢)﴾ (ابراهیم، نهو پۆژه که زهوی ده دینه جکه له م زهوییه و ناسمانه کایش ده بن به جکه له م ناسمانه (نه م شیوه پیکهاته یه ی گهر دوون و واقیعه ده گۆپی او بۆ خوای تاکی مل پیکه چکه ر دینه گۆپی، کو ده کرینه وه.

لیره که ده فهرموئی: ﴿فَأَنشَأَ مِنْ زَجْرَةٍ وَجْدَةً ۖ (١٣)﴾ (زَجْرَة) واته: تیخو رین، که له هه ندیک شوئن ده فهرموئی: (صَيْحَةً) یانی: چریکه، هارژن، دهنگی گه وره، (صَوْتُ مَذْؤِي) دهنگیکی دهنگه ره وه، (الزُّجْرَةُ أَي: يُزْجَرُ بِهَا كَالزُّجْرَةِ بِالنَّعْمِ وَالْإِبِلِ عِنْدَ الرُّعْيِ، ثُمَّ صَارَتْ مَعْنَى الصَّيْحَةِ مُطْلَقًا)، (زَجْرَة) له وه وه هاتوه یانی: پیی دهنگ دهردی، وه که تیخو رین و دهنگدانی ناژه ل و حوشران له کاتی له وه راندن دا، (بابایه کی شوان حوشره وان و گاوان ناژه له کانی دهنگ دهدات و تیانه وه ده خو پئی) دواپی به مانای دهنگی گه وره و هارژن، به کاره ی تراوه.

٦- ﴿فَإِذَا هُمْ بِنُجْرُونَ ۖ﴾، دواپی یه کسه ره نه وان کتوپر چاوه پئی ده کهن:

أ- ﴿يُنْظَرُونَ﴾ به مانای (يُنْتَظَرُونَ) دی، واته: چاوه پئی ده کهن، چاوه پئی ده کهن داخو چییان به سه ره دی؟ چاوه پئی ده کهن بۆ کوئی ده بردرین و چییان لئ ده کری؟ چاوه پئی کاروباری قیامهت ده کهن.

ب- ههروهه (بنظرون) به مانای (تەماشای دەکەن) یش دێ.

(۷) ﴿وَقَالُوا لَوْلَا جَاءَنَا بِآيَاتٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ ههروهه گوتیان: ئەو هاوار بۆ ئیمه! ئەمه پۆژی سزاو پاداشته، (يَا وَيْلَتَا) ئەو هاوارو پۆ بۆ ئیمه! یاخود (وَيْل) به مانای سزای سەختە، سزای سەخت بۆ ئیمه، ئەمڕۆ پۆژی سزاو پاداشته {کە ئیمه نکوولیییمان لێ دەکرد}.

خواش ئەو دەفهرموی، یان فریشتەکان پێیان دەلێن:

(۸) ﴿هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ ئەمه پۆژی لێک ههلاواردنه، کە ئێوه پێی بێبڕوا بوون، به درۆتان دادهنا، واته: پۆژی لێک جیاکردنهوهیه، (يَوْمُ الْفَصْلِ) واته: (يَوْمُ التَّمْيِيزِ) ئەو رۆژهی چاک و خراپ لێک جیاکەرێتهوهو پۆلێن دەکێژن، هەر کەسه به پێی خۆی، له گهڵ کۆمهڵی خۆیدا کۆدهکێتهوه، وهک له ئایهتی دواتردا خوا ئەو زیاتر ڕووندهکاتهوه.

مەسەلەى پىنجەم:

فەرمانکردى خوا بە خەركردنەو سەر يەكسى ستمەكاران و، بەرستراوان و هاوشىوەكانيان و، پالەستودانيان بەرەو پى دۆزەخ و، پاگرتيان بۆ پرسىار لىكران و، غۆ بە دەستەوهدانيان و دان بە تاوانى غۆداهينانيان:

خو دەفەرموى: ﴿أَخْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ (۲۲) ﴿مِن دُونِ اللَّهِ فَأَمْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْجَحِيمِ﴾ (۲۳) ﴿وَقَفُّهُمْ بِهِمْ عَسَلُونَ﴾ (۲۴) ﴿مَا لَكُمْ لَا تَنصُرُونَ﴾ (۲۵) ﴿بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُتَسَلِّطُونَ﴾ (۲۶) ﴿﴾

شىكردنەوھى ئەم ئايەتانە، لە ھەوت بىرگەدا:

(۱) - ﴿أَخْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ﴾ (دەگوتى: ئەوانەى ستميان کردوھو هاوشىوەكانيان کۆبکەنەو، خە بکەنەو، بىگومان (اخشروا)، (مَقُولٌ قَوْلٌ مَّعْدُوفٌ) گوتراوى قسەيەكى قرتتارو، کە بە سىاق دەزاندرى، واتە: ((قِيلَ) أَوْ يُقَالُ)) گوترا، يان دەگوتى: ﴿أَخْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ﴾، ئەوانەى ستميان کردوھو هاوشىوەكانيان کۆبکەنەو، چونکە (الْحَشْرُ: جَمْعُ الْمُتَفَرِّقِينَ فِي مَكَانٍ وَاحِدٍ) (حشر) کۆکردنەوھى کەسانىک يان شتانيکى پېرۆبلاو لە يەك شویندا، کە دەفەرموى: ﴿الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، ئەوانەى ستميان کردوھ، بىگومان مەبەست پى بىپروايەکان و هاوبەش بۆ خوا دانەرانە، خوا لە قورئاندا ھەم شىركى بە (ظلم) ناوانو، ھەم کوفرىش:

أ- بە نەسبەت شىركەو دەفەرموى: ﴿يَبْنِي لَأَتَّشِرَكَ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (۲۷) ﴿لَقَمَان، لوقمان نامۆزگارى کۆرەکەى دەکات دەلى: پۆلە گيان! هاوبەش بۆ خوا دامەنى، چونکە هاوبەش دانان ستمىکى گەورەيە.

ب- بە نەسبەت کوفرىشەو، لە سوورەتى (البقرة) دا دەفەرموى: ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (۲۸) ﴿واتە: بىپروايەکان ھەر ئەوان ستمەکاران.

ج- جگه له‌وه‌ش که‌ستیک که ده‌ستدرژی ده‌کاته سهر مافی نه‌وانیدیکه، نه‌ودش ههر به ستم له قورنندا ناوی هاتوه، وه‌ک خوا فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَبَسُّونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (الشوری).

که‌واته: ﴿تَحْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، هاویه‌شدانه‌ره‌کان ده‌گریته‌وه‌و، بی‌پروایه‌کان ده‌گریته‌وه‌و، ده‌ستدرژکاره‌کان بۆ سهر مافی نه‌وانی دیکه‌ش هه‌موویان ده‌گریته‌وه، (وَأَزْوَاجَهُمْ أَيْ: وَأَصْنَافَهُمْ وَأَشْكَالَهُمْ) نه‌وانه‌ی هاوپیانیان و شیوه‌ی نه‌وان، (أَزْوَاج) و‌پرای (أَصْنَاف) ده‌شگونجی کۆی (زُوج) بئی، واته: هاوسه‌رانیان، چونکه به هه‌رکام له نیرو من ده‌گوتری: (زُوج)، (هَٰذِهِ زَوْجٌ هَٰذَا) به ههر کامیکیان ده‌گوتری: (زوج) نه‌ک به هه‌ردووکیان بگوتری (زُوج)، تیمه به کوردیی ده‌لێین: جووت واته: نیرو من، به‌لام له زمانی عه‌په‌بییدا به نێره‌که‌ش ده‌گوتری (زُوج) و به مێه‌که‌ش ده‌گوتری (زوج)، چ بۆ مرو‌فان، چ بۆ نازه‌لان، چ بۆ پرووه‌کان، چ بۆ تیکرای ژيانداران و بۆ هه‌موو دروستکراوانی خوا، بۆ وینه‌گه‌ردیله‌ش که بارگه‌ی (موجب و سالب)ی هه‌یه، نه‌ویش به هه‌رکامیکیان ده‌گوتری: (زُوج)، هه‌ردووکیان پێکه‌وه‌ جووتن، به‌لام به پێی سیاق و پێده‌چیی مه‌به‌ست له (أَزْوَاجَهُمْ) هاوسه‌رانیان نه‌بئی، چونکه جاری و هه‌یه‌ که‌ستیک بۆ خۆی هاوبه‌ش بۆ خوادانه‌ره، بی‌پروایه، سته‌مکاره، به‌لام هاوسه‌ره‌که‌ی خواپه‌رسته، دینداره، چاکه‌کاره، بۆیه‌ و پێده‌چیی زیاتر مه‌به‌ست پێی: (أَصْنَافَهُمْ وَأَشْكَالَهُمْ وَأَمْثَالَهُمْ) بئی، هه‌موو نه‌وانه‌ی که هاو‌پۆل و هاو‌جۆر هاوشیوه‌ی په‌کن له کوفردا، له شیرکدا، له زو‌ل‌مدا، له خراپه‌کاریی دا، خپریان بکه‌نه‌وه‌ سه‌ریه‌ک.

(۲) ﴿وَمَا كَانُوا بِعِبَادَتِ اللَّهِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ هه‌روه‌ها نه‌وه‌ی که جگه له خوا ده‌یانپه‌رست، واته: بته‌کانیان، په‌رستروه‌کانیان به‌گشتیی، چ بت و په‌یکه‌ر بووبن، چ سه‌رحه‌م نه‌و شتانه بووبن که په‌رستووایان له جیاتی خوا، پزیم و حیزبی بئی دین، طاغوت، پارده سامان، شمه‌ک و که‌ل و په‌ل، هه‌واو تاره‌زوو ... هتد که جگه له خوا په‌رستووایان، نه‌وانه‌شیان له‌گه‌ل کۆبکه‌نه‌وه، هه‌موویان پێکه‌وه‌ په‌پێچه‌کده‌ن و هه‌موویان پێکه‌وه‌ پالسه‌تۆ بده‌ن، به‌ره‌و کۆی؟!

(۳) - ﴿فَاهْدُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطِ الْجَحِيمِ﴾، پىنمايان بىكەن بەرەو پىي كىلەي دۆزەخ، ﴿فَاهْدُوهُمْ﴾ پىتى (ف) (فاء) الثّقِيبِ إِشَارَةً إِلَىٰ سُرْعَةِ الْأَمْرِ بِهِمْ إِلَى النَّارِ عَقِبَ ذَلِكَ الْعَشْرِ، (ف) قالى بەدواي يەكدا ھاتتى دوو شتان، يان چەند شتىكە، نامازەيە بۇ بەخىرايى فەرمانپىكرىديان بەرەو ئاگر، دواي ئەو كۆكرىدەنەو، ﴿فَاهْدُوهُمْ﴾ واتە: دواي ئەوئى كۆتانكرىدەنەو، يەكسەر بەخىرايى بيانەن بەرەو پىي كىلەي دۆزەخ، ئەمە بە جورىك لە توانج و تەوسەو پىگوتىشيانە كە لە ژبايى دىيادا، خوا پىنمايى خوى بە پىتەمبەردا ﷻ بۇ ناردن، بەلام گوتيان پى نەدا، ئىستاش پىنمايان بىكەن بەرەو دۆزەخ، ئەوئى لە دىيادا پىنمايى خوا قبول نەكات و وەرنەگرى بۇ ئەوئى پىي بچىتە بەھەشت، لە دواپۇژدا پىنمايى دەكرى بەرەو دۆزەخ، چونكە (الْهِدَايَةُ: الدَّلَالَةُ عَلَى الطَّرِيقِ لِمَنْ لَا يَهْتَدِيهِ) (هَدَايَةُ): بريتە لە رىيشاندىان بۇ يەككە كە پى پى نەزانى.

(۴) - ﴿وَقَفُّهُمْ﴾، ھەروھە بيانودىستىن، رايانودىستىن با نەپۆن.

(وَقَفَ) يانى: وەستا، پاودەستا.

(۵) - ﴿إِنَّمَا سَأَلْتُمُوهُ﴾، بە دىنيايى لىپرسراو، لىيان دەپرسرىتەو، واتە: پرسىاريان لى دەكرى، بىگومان پرسىار لىكران لەو پۇژەدا، لە ستەمكاران بە ھەموو شىوەكانيانەو، بە ئەھلى كوفرو شىرك و ئىلھادو، دەستدرىژىي و ... ھتدەو، پرسىاركردنى وەلام وەرگرتەو، نى، ئەرى فلانكەس! تۆ فلان كارەت كرى، يان نەتكرد؟ لەو بارەو خوا دەفەرموى: ﴿وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِ الْمُجْرِمُونَ﴾ (۷۸) القصص، لەو پۇژەدا تاوانباران لە گوناھەكانيان لىيان ناپرسرىتەو، واتە: لىيان ناپرسرىتەو كە ئايا تۆ فلان كارەت كرىد، يان نەتكرد؟ بەلام لىيان دەپرسرى: پرسىار كرىدى سەرزەنشكردن، پرسىار كرىدى نانومىد كرىن، پرسىار كرىدى قسەي زىر لەگەل كرىن و پىسوا كرىن.

كەواتە: دەبى بزانيىن كە ئەو بە ھىچ جورىك تىككىران نى، وەك ھەندىك خەلكى سادەو سەركىل گوتويانە: لە قورئاندا لە شوىتىك دەفەرموى: ﴿وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِ الْمُجْرِمُونَ﴾ (۷۸) القصص، لە شوىتىكىش دەفەرموى: ﴿وَقَفُّهُمْ﴾

إِنَّهُمْ سَأَلُوا؟ چونکه که دەفەرمۆی: رابانگرن، لێیان دەپرسرێتەوه، واتە: پرسیار کردنی سەرزنەشتکردن و، قسەى زبەر لەگەڵ کردن و پرسیوا کردن و شەرمەزار کردن، که دەشفەرمۆی: تاوانباران لە گوناھەکانیان لێیان ناپرسرێتەوه، یانی: لێیان ناپرسرێ: نایا تۆ ئەو گوناھەت کردو، یان نەتکەردو؟ چونکه هەموو شتێک تۆمار کراوه، بە دەنگ و وینەوه تۆمار کراوه، بە هەموو شتێوەکانی تۆمار کردن، چ ئەوهی تێمە ئیستا دەزانین چۆنە، چ ئەوهی که ناشزانین چۆنە، کارو رەفتارەکان بە هەموو شتێوەکان تۆمار کراون و، هیچ کەس بوازی نکوو لێیکردنی نیە.

(۶) - ﴿مَا لَكُمْ لَا تَنصَرُونَ﴾، (پێیان دەگوترێ: بۆچی یەکدی سەرخاخن؟ ئەم پستەیه گوتراوی قسەیهکی قرتیتراو (مَقُولٌ قَوْلٍ مَّحْدُوفٍ) ه، بۆچی یارمەتی یەکدی نادن؟ بۆچی پشتگیری یەکدی ناکەن؟ خۆئندراویشەتەوه: (مَا لَكُمْ لَا تَنصَرُونَ)، (تَنصَرُونَ) یانی: (تَتَنصَرُونَ) که مانایەکیان هەر یەکە، بۆچی پشتی یەکدی ناگرن و هاوکاری یەکدی ناکەن ئەو پەرستراو پەرستەرەکان؟ یاخود ئەو سەرکردهو شۆنکەوتوووە لاساییکەرەوهکان! بۆچی هاوکاری یەکدی ناکەن و بەرگری لە یەکدی ناکەن؟ ئەم پرسیار کردنەش دیسان پرسیار کردنە، بۆ سەرزنەشتکردن و، سەرچەنگدان و بە چاودادانەوهو، شەرمەزار کردن.

(۷) - ﴿بَلْ هُمْ كَاذِبُونَ﴾، بە لکو ئەوان نەمڕۆ، (کە پۆژی سزاو پاداشت و لێرسینەوهیە) خۆبەدەستەوه دەرن.

(مُسْلِم) واتە: ملکه چ، (مُسْتَسْلِم) واتە: زۆر خۆملکه چکەرو خۆبەدەستەوه دەدر، بە شتێوەیهک که جینگل^(۱) نادن و موویان لێ نالەخشی، بە شتێوەیهک که بە تەواویی خۆیان بە دەستەوه داوهو، دەستیان لە هەموو پچکان برآوهو، ناوئەمید بوون.

(۱) جینگل دان: خۆبزاوتن، جوولەبەکی کەم.

که دهفه رموی: ﴿بَلْ هُمْ كَاذِبُونَ﴾، (إِظْهَارِ الْيَوْمِ) ده رخستنی رۆژه که، بۆ سهرزه نشتکردنه، ئەمڕۆ ئەو رۆژه یه که نکوولییان لێده کرد، بێ، که بریتیه له رۆژی سزاو پاداشت، ئەوان ئەمڕۆ خۆبه دهسته وه دهرن.

دیاره وشەى (بَلْ) بۆ گواستنەوه (إِضْرَابِ) یه، له حَالَتِكَ بۆ حَالَتِکى دیکه، واته: نه که هەر یارمه تیی یه کدى نادهن، نه که هەر ناگونجى پشتی یه کدى بگرن و، هاوکاری یه کدى بکهن، چ په رسته رو په رستراوه کان، چ سه رکرده و ده مپاست و شوێنکه وتوه لاسایکه ره وه کان، نه که ناتوانن هاوکاری یه کدى بکهن، به لکو ئەمڕۆ هه موویان خۆ به دهسته وه دهرن، وه که گوتم: (إِسْتِسْلَامِ) یش زنده رۆی کردنه له ته سلیم بوون و، ملکه چ بوون و سهرنه وی کردن دا، واته: به ته واوی خویان به دهسته وه داوه، ده ستیان له هه موو پچکان برآوه، ئەژنویان شکاوه.

خوا بمانپارێزێ له وه که تووشی ئەو رۆژه په شه ببین، به نسبته بپروایانه وه، ئەگه رنا دیاره هه ر ئەو رۆژه بۆ بروادارانسی چاکه کار، خۆشترین رۆژه، رۆژی شادمانی و دلخۆشییه، خوا له و رۆژه دا دلخۆش و شادمانان بکات به لوتف و که په می خۆی، ئەویش به وه ده بنی که ئیستا خه می ئەو رۆژه مان له به ر بێ، ئیستا کاری وا بکه ین که له و رۆژه دا، بۆمان ببی به مایه ی شادمانی و دلخۆشی.

دەرسى دووۋەم

پیناسه ی نهم دهرسه

به پرتزان!

نهم دهرسه مان له بیست و سئ (۲۳) نایهت پیکدی، که بریتین له نایهته کانی: (۲۷ - ۴۹)، که سهرهتا له ههشت نایهتی به که مدا (۲۷ - ۳۴) باسی قسه و ده مه قالیتی دۆزه خیيان ده کات، که شوئنکه وتوان ره خنه له سه رکرده کانیان ده گرن، که گومرایان کردوون و، نهوانیش به ره ره چیان ده ده نه وهو، خوای دادگه ریش پایده گه یه نئ که هه موویان له سزادا هاو به شن و، تاوانبارانیش هه ره نهو دیان له گه ل ده کری، که شایسته یانه.

دوایی له پینج نایهتی دوای نهواندا (۳۵ - ۳۹) باسی هوکاری نهو جوړه سزادان و سهره نجامه شوومه یان ده کری، که بریتی بووه له خو به زلگریان له به رانه ره خوا به یه کگرتنداو، تۆمه تبارکردنی پیغه مبه ری خوا موحه ممه د ﷺ بهوه که شاعیره.

پاشان له ده نایهتی کو تایی دا (۴۰ - ۴۹) باسی پاداشتی به رزو ناوازه ی برواداران کراوه، که به بنده ساغبوو ده کانی خوا (عِبَادُ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ) وه سف و پیناسه کراون.

خوا به لوتف و که په می خو ی ئیمه له به بنده ساغبوو ده کانی خو ی (عِبَادُ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ) بکیر ی و، ئیمه له به بنده خو ساغکه ره وه کانی خو ی (عِبَادُ اللَّهِ الْمُخْلِصِينَ) بکیر ی.

﴿وَأَنذِرْهُمْ عَنْ بَعْضِ بَنَاءِ لَوْ﴾ ﴿٢٧﴾ ﴿قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ﴾ ﴿٢٨﴾ ﴿تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ﴾ ﴿٢٩﴾ ﴿قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ ﴿٣٠﴾ ﴿وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِينَ﴾ ﴿٣١﴾ ﴿فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا﴾

إِنَّا لَذَاهِقُونَ ﴿٣١﴾ فَأَعْوَجْنَا كُنَّا غَمِيضِينَ ﴿٣٢﴾ فَأَتَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ
 نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٤﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَا نَرَكُمْ
 إِلَّا الْمُهِنِينَ الْإِنْسَارَ يَحْمِلُونَ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٧﴾ إِنَّكُمْ لَذَاهِقُونَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٣٨﴾
 وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ﴿٤١﴾ فَوَكَّدَهُ
 وَهُمْ مُكْرَمُونَ ﴿٤٢﴾ فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٤٣﴾ عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ﴿٤٥﴾
 بَيَّضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿٤٦﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ﴿٤٨﴾
 كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ﴿٤٩﴾ ﴿٥٠﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهاکان

{(له نیتو دۆزه خ دا بیبروایه کان) به مشت و مرو پرسیار له به کدی کردنه وه،
 پووینان له به کدی کرد ﴿٢٧﴾ (شوینکه وتوووه کان) گوینان: (به سه رکرده کان) بیگومان
 نیتوه له لای راسته وه (به ناوی دابینکردنی خیترو به رژه وه ندیه وه) ده هاتنه لمان
 (بویه فریومان خوارد به فسهی نیتوه) ﴿٢٨﴾ (سه رکرده کان) گوینان: به لکو هه ر
 خۆتان بروادار نه بوون ﴿٢٩﴾ تیمه هیچ دهسته لاتیکیان به سه رتاندانه بوو، به لکو
 خۆتان کۆمه لکی یاخی و سه رکهش بوون ﴿٣٠﴾ نیدی سه ره نجام فه رمایشت (و
 برپاری) په ره وردگارمان له سه رمان چه سپا (که هه ر کهس خراپه کاری، ده بی سزا
 بدری)، بویه تیمه چیژر (ی سزا)ین ﴿٣١﴾ خۆمان بيمرادو سه رگهردان بووین، و
 تيوه یشمان بيمراد کرد ﴿٣٢﴾ ئنجا بیگومان نه وان (شوینکه وتوووان و سه رکرده کان)
 له و پۆژده له سزاو تازاره کهدا هاوبه شن ﴿٣٣﴾ تیمه به و جوړه به تاوانباران
 ده کهین (و به و مه ره دهیان ده بهین) ﴿٣٤﴾ نه وان کاتی خۆی که ده گوتر! جگه
 له خوا هیچ په رستراویک (ی شایسته ی په رستان) نه، خۆیان به زلده گرت ﴿٣٥﴾

ههروهه دهبانگوت: ئايا ئيمه وازلتهتتهري په ستراره کاهمان بين بو شاعيري کي شيت؟ ﴿٣٦﴾ (راست ناکه) به لکو شهو (موحه ممه د ﷺ) هه قی (له خواوه) هيناوهو گشت پتغه مبه رانی به راست داناون ﴿٣٧﴾ (نه ی بپرواينه!) به دلنیايي تيوه چيزهري نازاري به تيش و ژانن ﴿٣٨﴾ نه نيا سزای نه وه شتان دهری که کردووتانه (له خرابه) ﴿٣٩﴾ (سهرجه م مرقه خرابه کاره کان نه وه سزايانه) جکه له بنده ساغکراوه کانی خوا ﴿٤٠﴾ نه وانه بزيويکي زانراويان هه يه (له پرووی نه دازه و چو نيه تيه وه ناسراوه و ناوداره) ﴿٤١﴾ ميوه (جوړاو جوړه) کان (يان هه) و، پرتزو حورمهت ليگيراویشن ﴿٤٢﴾ له بهه شته پر نازو نيعمه ته کاند (نيشته جين) ﴿٤٣﴾ له سهر ته ختان پروبه پرووی به کدی (پاليان داوه ته وه) ﴿٤٤﴾ له په رداخی پر (له شه باب) له کانی و سهر چاوه به سهر يانه وه ده گيردری ﴿٤٥﴾ سپی و ساف و به تام و چيزه بو خوړه وانی ﴿٤٦﴾ نه نازارو سهر نيشه ی تيدايه و، نه به هوپه وه سهر خوش دهن ﴿٤٧﴾ نافرته تانی چاوه گهش و جوان و چاو (له سهر ميردی خو) کورتهه تينه ريان له لان ﴿٤٨﴾ وه هيلکه ی (سپي و سافي) شيردراوه ن (له تيو هيلانه دا) ﴿٤٩﴾.

شیگردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(طَقَى): (طَقَى: تَجَاوَزَ الْحَدَّ فِي الْعُمَيَّانِ)، (طَقَى) واته: له سه ریچی کردندا له سنوور ده چوو.

(عَرَيْنَ): (الْعَرَيْنُ: جَهْلٌ عَنْ اعْتِقَادٍ فَاسِدٍ، غَوِيٌّ: خَابَ وَقَسَدَ عَيْشُهُ، غَوِيَّ الْفَصِيلِ، (غَاوَيْنَ) کوو (غَاوِي)یه، واته: سه رگه ردان و بيمراد، (الْعَرَيْنُ): بریتیه له نه زانین به هوو برهوا پېوونیکسی خراپه وه، ههروه ها (عَرَيْنَ): بریتیه له په شیمانی و (عَرَيْنَ): بریتیه له بيمرادی، ده گوتری: (غَوِيَّ الْفَصِيلِ) به چکه خوشتر کاتیک ژیاڼی تیکده چیت، یان شیري دایکی چنگ ناکه وئ، ده گوتری: (غَوِيَّ) واته: بيمرادو بېتهش و سه ر به ههش بوو.

(سُرِرَ): (سُرُرٌ وَأَسِرَةٌ) هه ردوویان کوو (سُرِرَ)، (السُّرِيرُ: مَا يُجْلَسُ عَلَيْهِ) نه وهی که خه لک له سه ری داده نیشی، ئایا فره قی چیه له گه ل کورسی و قه نه فه؟ (سُرِرَ) نه وهیه که بواری شان له سه ر دادان و پالکه و تنیشی ههیه، که کاتی خوو نه وه بو پادشاو هوکمرانه کان، بو خه لکی زور خوشگوزه ران بووه، ئیستاش هه ر وایه، نه که ته نیا جی دانیشتن بی، به لکو جی پالکه و تن و شان له سه ر دادانیشه.

(يَكْأَسُ): (الْكَأْسُ: الْإِنَاءُ مَا فِيهِ مِنَ الشَّرَابِ)، (كَأَسَ): بریتیه له ده فریک که شه راییکی تیدا بی، نجا پی ده گوتری: (كَأَسَ)، (وَسَمِيَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِمُفْرَدِهِ، كَأَسًا) هه ندیکش ده لئین: هه ر کامیکان واته: به خالیه تیش پی ده گوتری: (كَأَسَ) و شه رابه کهش که له ئیو نه وه فره دایه، هه ر پی ده گوتری: (كَأَسَ)، به کوردی ده گوتری: په رداخ، پیک.

(مَعِينٍ): (ظَاهِرٌ لِلْعَيْنِ) ناشکرایه، بیزاوه بو چاوه کان، یاخود (مَعِينٍ أَي: عَلَيْنِ) واته: (سَائِلٌ) له بهر چاوه ده روات، ده رژی.

(لَذَرْ): (الْأَذَى: اِسْمٌ مَعْنَاهُ إِذْرَاكَ مُلَائِمٌ لِنَفْسِ الْمَذْكُورِ) (لَذَى): ناوه، مانابه‌که‌ی بریتیه له‌وه‌ی بابای چێژه‌ر تامی لی بکات، (لَذَى وَلَذَى بِهِ) واته: چێژی و پیتی چێژدار بوو، (وَالْمُضَرُّ: الْأَذَى وَاللِّدَاةُ)، (الْأَذَى وَاللِّدَاةُ) هه‌ردووکیان چاوگن، (لَذَى وَلَذَى): هه‌ردووکیان ناو (طَعَامٌ لَذَى أَوْ طَعَامٌ لَذِيذٌ) خواردنیکی خوش و به‌تام، به‌چێژ.

(غَوْلٌ): (الْغَوْلُ: مَا يَغْتَرِي شَارِبَ الْغَمْرِ مِنَ الضَّعَاعِ وَالْأَلَمِ)، (غَوْلٌ): بابای شه‌رابخۆر نه‌و سه‌ر تیشه‌و نازاره‌ی تووشی دی، پیتی ده‌گوتری: (غَوْلٌ)، (وَعَالَهُ: أَهْلَكَهُ) فه‌وتاندی، که‌واته: ﴿لَا فِيهَا غَوْلٌ﴾، واته: نه‌ سه‌رئیشه‌و نازاری تیدایه، نه‌ به‌هۆی نه‌و خواردنه‌وه‌وه، فه‌وتانیشی تیدایه وه‌ک شه‌رابی دنیا.

(يُنزِفُونَ): به: (يُنزِفُونَ) یش خوتینداوه‌ته‌وه، (نَزَفَ الشَّارِبُ، فَهُوَ مَنْزُوفٌ وَنَزِيفٌ) واته: سه‌رخۆش بوو، (وَأَنْزَفَ الشَّارِبُ: دَهَبَ عَقْلُهُ) بیهۆش بوو، سه‌رخۆش بوو (صَارَ ذَا نَزَفٍ)، ده‌گوتری: فلانکه‌س نه‌زیف بوو واته: خوتنه‌که‌ی له‌به‌ر پۆیشتوه، که‌واته: (وَأَنْزَفَ الشَّارِبُ) وه‌ک چۆن بابایه‌ک که‌ برینی تیده‌بتی، خوتنی له‌به‌ر ده‌رواو خوتنی تیدا نامینتی، سه‌رخۆشیش عه‌قلی تیدا نامینتی و، له‌و کاته‌دا عه‌قله‌که‌ی خۆی له‌ ده‌ست ده‌دات.

(أَنْزَفَ يُنْزِفُ) هۆش و عه‌قلی نه‌ما، عه‌قل و هۆشی خۆی نه‌هێشت (أَنْزَفَ يُنْزِفُ) عه‌قل و هۆشی چوو، عه‌قل و هۆشی نه‌هێلرا.

(قَصِيرَتِ الْأَنْفَاطِ): (حَاسِبَاتٌ أُنْظَرِيهِنَّ حَيَاةٌ وَعَجَبٌ) واته: چاوی خۆیان کورت کردۆته‌وه له‌سه‌ر هاوسه‌ره‌کانیان، یاخود زۆر چاو نابێنه‌ پیاوان وه‌ک شه‌رم و شکۆو، ناز کردن، که‌ نه‌وه سیفه‌تیکی جوانه له‌ نافه‌رتاندا، (طَرَفُ الْعَيْنِ: جَفْنُهُ، وَالطَّرْفُ: تَحْرِيكُ الْعَيْنِ، وَغَيْرَ بِهِ عَنِ النَّظَرِ)، (طَرَفٌ): له‌ نه‌صلدا به‌ مانای پیتلوی چاو دی، جاری واش هه‌یه به‌ مانای جوولاندنی پیتلوی چاو، چاو نووقاندن و کردنه‌وه، دی، جاری واش هه‌یه وشه‌ی (طَرَفٌ) به‌ مانای سه‌رنجدان و ته‌ماشای کردن دی.

(عَيْنٌ): (عَيْنٌ جَمْعُ عَيْنَاءَ: الْمَرْأَةُ الْوَاسِعَةُ الْعَيْنِ) (عَيْنَاءُ) ئافرەتیک، کە چاوی گەش و گەمە و جوان بێ، (عَيْنَاءُ) بە (عَيْن) کۆدەکرێتەو.

مانای گشتیی نایەتەکان

شایانی باسە: لە نایەتی بیست و هەوتەو کە دەست پێدەکات، تاكو (٤٩) لە بارەى دۆزەخییانەو، دەفەر مۆی: ﴿وَأَقْبَلَ﴾، بە واوی بادانەو (واو العطف) دەست پێدەکات، یانی: هەروەها ڕوویان لە یەكدی کرد، ئەوانەى لە دۆزەخدا ڕوویان کردە یەكدى، بۆ یەكدى دواندن، ئەو بە نەسبەت دۆزەخیان، بە لām لە نایەتی پەنجا (٥٠) بەرەو ئەو، کە لە دەرسى دیکەدا دى، لە بارەى بەهشتیانەو، لەو دۆزەخەو: ﴿وَأَقْبَلَ﴾، چونکە لێرەدا دواى هەشرو حساب و کۆکردنەو لە دۆزەخدا، ئنجا ئەوانە یەكدى دەدۆین. واتە: دواى ئەوێ لە دۆزەخدا نیشتەجێ بوون، ماوێەکی پێدەچێ ئنجا لەو حالدا ئەهلى دۆزەخ ڕوویان لە یەكدى کردو، دەستیان کرد بە یەكدى دواندن، بە لām بە نەسبەت بەهشتیانەو، دواى ئەوێ لە بەهشتدا نیشتەجێ دەبن، بە پیتی (ف) هێناوێتى ﴿وَأَقْبَلَ﴾، چونکە ئەوانەى لە خۆشیدا پێکەو دادەنیشن، یەكسەر دواى پێکەو دانیشتی، دەست دەکەن بە قسەى خۆش و یەكدى دواندن.

خو الله لهم بیست و سێ نایەتەدا سەرەتا باسی سەرەنجامی شوومی ستهمکاران و تاوانباران دەکات، دوايش باسی سەرەنجامی پڕ نازو نێعمەتى چاکەکاران و ڕوواداران دەکات، سەرەتا دەفەر مۆی: ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَأَلَوْنَ﴾، دواى ئەوێ ئەوانە زیندوو کرانەو، کۆکرانەو بۆ سزاداران لە دۆزەخداو خزانە دۆزەخەو، لەو حالدا هەندێکیان ڕوویان لە هەندێکیان کرد، دەستیان کرد بە ڕیسار لە یەكدى کردن، بە لām ڕیسار لە یەكدى کردنەکیان، بۆ سەرزنشت و ڕەخنە لێکدی گرتەو، پرتەو بۆلە پێکەو کردە.

﴿قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ نَافُثَاتَ آيَاتِنَا﴾، گوتيان: بە دۇنيايى ئىتوھ لە لاي راستەھوہ بۆ ئىمە دەھاتن، پۈۈنكەرەھوانى قورئان چەند واتايەكيان بۆ ئەم قەسەيە لىكداونەھوہ:

أ- ھەندىكيان گوتوويانە: واتە: ئىتوھ بە زۆرو بە ھىز بۆ ئىمە دەھاتن.

ب- بەلام ھەندىكيان گوتوويانە: واتە: ئىتوھ بەو ناوہوہ كە خىرو خوشى و بەرژوہەندىي ئىمەي تىدايە، ئىمەتان دەدواند، بۆيە ئىمە شوئنتان كەوتىن لە كوفرو گومرايىدا، ديارە ئەوہ شوئىنكەوتوۈە لاسايىكەرەوہ ھەلخەلاتاۋەكانن، پەخنەي دەگرن لە دەمراست و سەركرەدەكانيان.

نەوانىش يەكسەر وەلام دەدەنەھوہ: ﴿قَالُوا﴾، واتە: دەمراست و سەركرەدەكانيان گوتيان: ﴿بَلْ لَرَّكُنُورًا مُّؤَيِّنِينَ﴾، بەلكو خۇتان برۈادار نەبوون، واتە: خۇتان دانوۋوتان لەگەل كوفرو شىرك دا دەكولى و، خۇتان عەودال و تامەزىۋى ئەو پىيازى كوفرو شىركە بوون، كە ئىمە لەسەرى بووين، بۆيە ئىتوھ بەويستى خۇتان شوئىنمان كەوتن، ﴿وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُم مِّن سُلْطَانٍ﴾، ئىمە ھىچ دەستەلاتىكىمان بەسەر ئىتوھەدا نەبوو، ﴿بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِيْنَ﴾، بەلكو خۇتان كۆمەلىكى ياخىي وسەركىش بوون، لە بەرانبەر خوادا سەركىش بوون و، لە سەرپىچىيدا سنوۋرەكانتان ھەموو بەزاندبوون.

﴿فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا﴾، فەرمايشتى پەرۋەردگارمان لەسەرمان چەسپا، كە برىتيە لەوہى ھەرگەسىك ئەھلى كوفربى، دەبى سزا بدرى، ھەر كەسىك ئەھلى شىرك بى دەبى سزا بدرى، ھەموو تاۋانبارو ستەمكاران دەبى سزا بدرىن، خراپەكاران شوئىيان دۆزەخە، ئەو پىيارو فەرمايشتەي پەرۋەردگارمان لەسەرمان چەسپا، لە ئەنجامى ئەوہدا كە بۇخۇمان بە دەستمان ھىتا، ئىمەش و ئىتوھەش، ﴿إِنَّا لَنَذَارُونَ﴾، بە دۇنيايى ئىمە چىژەرىن، واتە: چىژەرىن بۆ ئەو سزايەي خوا كە بە دادگەرانەو كاربەجىيانە پىياري داۋە، كە ھەر كەسىك بەو پىيەدا برۈات، ئەوہ سزايەتى، ئىمەش و ئىتوھەش بە دەست خۇمان بوو، ئەو پىيەمان

گرت، ﴿فَأَعْوَيْنَكُمْ إِنَّا كَأَنَّ غَوِينَ﴾، ئىۋەمان بىمرادو سەرگەردان كرد، خۇشمان هەر بىمرادو سەرگەردان بووين، هەر كەسنىك گىرقانى چى تىداين، لەۋە دەبەخشى، ئىمە بەس گومرايى و سەرگەردانىيمان پى بوو، ئىۋەش شۈنتمان كەۋتن، بەلەم بە ۋىستى خۇتان شۈنتمان كەۋتن، دەشتانتوانى لە جىاتى ئەۋەى، شۈنن ئىمەى سەرگەردان و بىمرادو بەرپى نەزان و لادەرو تاۋانبار بکەون، شۈنن كەسانىك بکەون كە پىنمايى خۋايان پىتە، بەلەم خۇتان ھەزتان بەو پىيازەى ئىمە بوو، ھەزتان بە شۈنن كەۋتنى ئىمە بوو!

ۋەلەمىكى ددانىكىننن دەدەنەۋە.

ئىنجا خوا دەفەرمۈى: ﴿فَأَنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي أَلْمَدَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾، بە دۇنيايى ئەۋان لەۋ رۇژدە، لە سزادا ھاۋبەش، لە ئازارداندا ھاۋبەش، ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ﴾، ئىمە بەۋ شىۋەبە لە تاۋانباران دەكەين، ئاۋا سزايان دەدەين، پىكەۋە ھاۋبەشيان دەكەين لە سزادا، چ دەمراسىت و پەپرەۋى لىكراۋەكان، چ شۈننكەۋتو و لاسايىكەرەۋەكان.

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾، بە دۇنيايى ئەۋان عادەتيان ۋابو، ئەگەر گوترايە: بىجگە لە خوا ھىچ پەرستراۋىك نى، خۇيان بە زلدەگرت، خۇيان لە بەرانبەر بەندايەتسى بۇ خۋادا بە زلدەگرت، كەچى لە بەرانبەر كۇيلايەتسى بۇ ھوكمرانانى زۇردارو خۇسەپىن دا، توۋك نەرم و نەرمۇلە بوون، بەلەم لە بەرانبەر خۋادا ﴿يَعْلَمُونَ﴾ كە كەون و كائىنات و، دىۋا دۋارۋى بە دەستە، خۇيان بە زلدەگرت، كەچى لە بەرانبەر تاغوت و فېرەۋنىك، بەلكو لە بەرانبەر حىزىنك و رۇمىك، بەلكو لە بەرانبەر ھەۋاۋ ئارەزوۋىك، لە بەرانبەر بەرژەۋەندىيەكى ناشەرىي دا، تەسلىم دەبوون، بۇ زار چەۋرەكرىتىك و چەپلەۋ ئافەرىنىك، ملەكەچ دەبوون، دەستەمۇ دەبوون، كەچى بۇ خوا ﴿يَعْلَمُونَ﴾ ملەكەچ نەدەبوون، كە ھەموو خىرو خۇشپىيەكىان و ھەموو سەرەرزىي و جۋامپىرىي و مەردايەتپەكىان لەۋەدا بوو، بەندەى خوا بن و، ھەموو بەدبەختىي و

پەشیمانىيەكەن لەو دەدا بوو كۆيلەى يەكدى بن، كۆيلەى شەكەن بن، كەچى
نەوان دەبوونە كۆيلەى مەرفەكەن، ياخود كۆيلەو خەزمەتكارى ھەندىك لە
دروستكراوھەكانى دىكە، بەلام لە بەرانبەر خوادا خۇيان بە زلدەگرت!

﴿وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَأْكُلِ آبَاؤُنَا﴾، ھىچ كەيفىيان بە خوا بە يەكگرتن
(توحيد الله) نەدەھات و لە بەرانبەر گوتتى: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) دا خۇيان بە زلدەگرت،
ھەرەھە لە بەرانبەر پىغەمبەرىشدا ﷺ زۆر بى ئىنصاف بوون، دەيانگوت: ئايە
ئىمە واز لىھەنەرى پەستراوھەكانمان بىن بۆ شاعىرىكى شىت؟ واتە: ھەندىكىيان
دەيانگوت: شاعىر، ھەندىكىيان دەيانگوت: شىت، نەگەرنا ئەوانەيان كە گوتىتەيان
شاعىر، نەيانگوتەو شىتە، ئەوانەش كە گوتىتەيان شىتە، نەيانگوتەو شاعىر،
بەلام خوا قەسى ھەردووك لايان كۆدەكاتەو، ھەندىكىيان تۆمەتباريان كەردوھ بە
شاعىرو، ھەندىكىيان تۆمەتباريان كەردوھ بە شىت، ئىنجا خوا قەسى ھەردووكيان
كۆدەكاتەو، ئەو دوو قسانەش تىكگىراون، پىكەوھە ناكۆكن، كەسىك شاعىر بى،
ناگونجى شىت بى و، كەسىكىش شىت بى، ناگونجى شاعىر بى و قەسى بە رى
و جى بكات، واتە: ئەوانە قەسى دژىك (مُتَنَاقِض) و پىكەوھە ناكۆكيان دەكرد،
تۆمەتەكانيان كە بۆ پىغەمبەر ﷺ، بۆ موھەممەدىيان ﷺ دەگوتن، يەكدييان
ھەلدەوھەشاندەو، ﴿بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْفَرِيقَيْنِ﴾، بەلكو (موھەممەد ﷺ) نە
شاعىرەو نە شىتەشە (ھەقى ھىناوھە پىغەمبەران و پەوانەكراوانى پىش خۆى بە
راست داناو، ھەم خۇيان ھەم پەيامەكانيان.

﴿إِنْ كُنْتُمْ لَأَكْأَبْرًا أَفْذَابٍ الْأَلَمِ﴾، بە دنىيى ئىوھ چىزەرى سزاو ئازارى بەئىشن
واتە: ئەى بىپروايەكان! ئەى ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكان! ئەى سەمكارەكان!
بە سەران و شوپىكەوتووانەو، بە دەمراست و لاسايىكەرانەو، بە پەپرەويى
لىكراوان و پەپرەويىكەرانەو، ھەمووتان چىزەرى ئازارى بەئىشن، ئىنجا ئازار بۆ
خۆى ھەر بەئىشە، ماناى واىە ئازارىكى زۆر زۆر بەئىش و ژانە، ﴿وَمَا جُرُونَ
إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، بەرانبەر شىتان نادىتەو، قەرەبووتان نادىتەو، مەگەر بە

پىتى ئەوھە كە دەتەنكرد، واتە: ئەو سزايە پىر بە پىستى كىردەوھەكانى خۇتانهو سىتمەتان لى ناكىرى.

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُخْلَصِينَ﴾، جگە لە بەندە ساغىراوھەكانى خوا، ئەمە لە پىزىمانى عەپەبىيى دا پىتى دەگوتىرى: (إِسْتِثْنَاءٌ مُنْقَطِعٌ) ھەلواردىتىكى داپراو، چونكە بەندە بۆ خوا ساغىبووھەكان، بەندە ھەلپىزىردراوھەكانى خوا، بەشەك نىن لەسزادراوان، پاداشتى ئەوان جىايە لە سزادانى خراپەكاران، واتە: بەلەم بەندە ساغىبووھەكان، بەندە ھەلپىزاردەكانى خوا، ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ﴾، ئەوانە نەك سزا نادىرىن، بەلگە ئەوانە بۇيوتكى زاندرارو ناسراوىان ھەيە، بۇيوتك كە ناودارە، ناسراوھە ھەموو كەس دەزانى چۆنە.

ئىنجا پرونىدەكاتەوھە ئەو بۇيە، ئەو بۇزىق و پۇزىيە چۆنە؟ دەفەرمۇي: ﴿فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾، جۆرەكانى مېوھ، مېوھكانن بە ھەموو جۆرەكانىيەوھە، بۇيەش بۆ نازو نىعمەتى بەھەشت، خوا ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ بە زۆرىيى باسى مېوھ دەكات، چونكە مېوھ لەبەر خۇشىي و لەزەت و چىژ وەرگرتن دەخورى، نەك بۆ لابرەنى برىيەتىي، ھەروھەشەپايش ھەر بۆ خۇشىي دەخورى، نەك بۆ لابرەنى تىنوويەتىي، نىعمەتەكانى بەھەشت وھەك جارى دىكەش گوتوومانە، بۆ باباي لە برسان مردوو و لە تىنوان خىكاو نىن.

با لىرەدا قسەيەك بىنىم كە لە ياداشت و بىرەوھەرىيەكانى خۇم دا گىراومەتەوھە:

كاتى خۇي لە ناوھندىي، يان ئامادەيى پەيمانگاي ئىسلامىي بووم لە سلىمانى، لە دەرسى عەقىدەدا قوتابىيەك پىسارى لە مامۇستا كىرد، لە وھەلەمى قسەيەكى مامۇستادا، كە باسى نىعمەتەكانى بەھەشتى دەكرد، بە تاييەت باسى ھەوزى كەوسەر، كە ھەر كەسەك لىتى بخواتەوھە، نە ھەرگىز تىنووي دەبىتەوھە، نە برىيىشى دەبىتەوھە.

ئەوېش گوتى: مامۇستا! كەواتە ئەو نىعمەتانەى لە بەھەشت ھەن، ئەو خواردن و خواردنەوانە، مادام ئىنسان نە تىنووى بېتتەو، نە برسېشى بېتتەو، كەواتە دەچنە بەلاشى و بەخۇراپى لەوېن!

مامۇستا ھەولېدا وەلەمى بداتەو، بەلەم وەلەمەكەى پەر بە پېست نەبوو.

منېش گوتى: مامۇستا! ئەگەر ئىجازەم بدەى با منېش وەلەمىكى بدەمەو! گوتى: باشە وەلەم بدەو، گوتى: كاكە گيان! ھېچ جار وا نەبوو كە نانت خواردو و تېر بووى، بەلەم شىتېكيان گېراو وەك شىرىنى و خواردووتە لە دواى نان خواردن؟ گوتى: با، گوتى: كەواتە: شىرىنى يان مېو كە لە دواى نان خواردن دەخورى، بو لېردنى برسېتەى نې، بەلكو تەنیا بو چىزو لەزەتە، ئەو بو خواردنەكە.

گوتى: نەدى ھېچ جار وانەبوو تېرناو بووى و تىنوو نەبووى، بەلەم بەلەى شەربەتخانەيەكدا تېرەوى و، شەربەتى مېوژ يان ھەر شەربەتېكى دېكەى مېووت خواردووتە، بەتتەو ئەوئى تىنووش بى؟ گوتى: با، ھەرەھا گوتى: جارى وا نەبوو لە كۆرپو مەجلىسدا شىتېكيان گېراو، تو پېشى واتزانېو ناو، گوتووتە: تىنووم نې، گوتوويانە: ئەو ماستاو، يان شەربەتە، گوتووتە: مادام وایە دەخۆمەو؟ گوتى: با، گوتى: نىعمەتەكانى بەھەشت چ خواردنەكانى، چ خوراوكانى، (شلەمەنېەكان) بو خەلكى برسې و تىنوو نېن، بەلكو تەنیا بو ئەو دەخورېن و دەخورنەو، كە چىزيان لى وەبگرن!

ئىدى ئەو قوتابېش قەناعەتى ھات.

لېرەش كە خوا دەفەرموئى: ئەو بڑىو زاندراو بو بەندە ھەلېژاردەكانى خوا ھەيە، بەو پوونى دەكاتەو دەفەرموئى: ﴿فَوَكَّهُ﴾، جوړە مېوەكانن، ﴿وَهُمْ مُكْرَمُونَ﴾، ئەوان پېز لېگىراوېشن، واتە: نىعمەتەكان وەك چوڭ پەيوەندىيان بە جەستەيانەو ھەيە، پەيوەندىيان بە پووح و ناخېشيانەو ھەيە، واتە: پېز لېگىراوېشن لە پووى مەعنەويەو.

﴿فَجَنَّتٍ أَلْعَمِ﴾ له نېو باغه هميشه بيه كاندان، (جَنَات) كوى (جَنَّة) واته: باغ و بستان، گول و گولزار، دارو درهخت، كه پر له نازو نيعمهت، ﴿عَلَّ مُرُورٌ مُنْقَلِبِينَ﴾ له سهر تهختان، پووبه پووى يه كدى دانيشتون، (مُرُور) كوى (مُرِيره)، نهو تهخته يه خه لك له سهرى داده نيشن و پالده داته وه، شان داده دات، ﴿مُنْقَلِبِينَ﴾ پووبه پووى يه كدين.

﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَايَسٍ مِنْ مَعِينٍ﴾ به سهر يانه وه ده گيپردي پهر داخيكي پر له خوارواهه كه له كانبي و سهر چاوه يه، كانبي و سهر چاوه ي شه راپ، يان كانبي و سهر چاوه ي ههر كام له خوار دنه وه كانى ديكه، به لام ليتره دا به پتي سياق دياره مه به ست پتي شه رابه، دهفه رموي: ﴿بَيْمَاءٌ لَدُنَّ الْمُنْزِلِ بْنِ﴾ زور سپيه و زور به چيژو به تامه بو خوره وانى، كه سانتيك كه ده يخونه وه، ﴿لَا فِيهَا عُوقٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَلُونَ﴾ نه سهر نيشه و نازارى تيدياهو، نه به هوشيه وه سهر خوش ده بن و عه قليان له ده ست دده دن، به پيچه وانهي شه رابي دنياوه، كه هم تووشي شه رنيشه و نازاريان ده كات، به لكو جاري وا تووشي مردن و مه رگيان ده كات، هم عه قليشيانى پتي له ده ست دده دن و، بهو شه رابه كه ده يخونه وه، خويان ده به نه ريزي نازهل، كه مروف به عه قل مروقه، به لام نه وان به پاره و نيمكانيه تي خويان، شه راپ ده كرن و خويان ده به نه ريزي نازهل، ننجا نه فه ندي خوشي به روشنبير و شاره زاو خوينده وار ده زاني و، خوشي پتي له خه لكى ديكه ناستبه رزتره، له حاليكدا كه به ده ستى خوى خوى بيعه قل كردوه، به ده ستى خوى نه وه ي كه پتي بوته مروف و پتي له نازهل جيا بوته وه، نهو نيمتيازه ي له خويدا نه هيشته وه!!

ننجا خوا له كو تايي دا دهفه رموي: ﴿وَعِنْدَهُمْ قَصْرِتُ الْأُظْفَرِ عَيْنٌ﴾ له لاي نهو به هه شتيانه نافره تانيك هه ن كه چاوى خويان كورت كردوته وه، واته: چاوى خويان له سهر ميتره دانه يان كورت كردوته وه، چاو نابرنه پياوانى ديكه، زوريش چاويان گهش و جوانن، ﴿كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ﴾ ده لتي هيلكه ي شير دراودن، ده لين:

ھېلكەي حوشرتمەل تووكى بۇ پادەخات و جوان دەیشاریتەو، زۆر سېی و سافە،
 ھېچ تۆزو گەردی پتوہ نانیسی، ھەروہا ھېلكەي ھەموو بالندەکانی دیکەش
 بە ھەمان شتوہن، ھەروہا ئەو ئافرەتانە وەك گەوہەری نیتو سەدەفن، وەك
 دەفەرموئی: ﴿كَانَ لَكُمْ لَوْلُو مَكْرُونٌ﴾ الطور، وەك ھېلكەي پەنھان و گەوہەری
 نیتو سەدەف، ئاوا سېی و ساف و جوان و بیگەردن.

خوا بە لوتف و کەرەمی خوئی لە ئازارو مەینەتیەك كە بۇ دوژمنان و
 ناحەزانی ئامادەي کردوہ لە دۆزەخ دا، پمانپاریزی و چەپالەمان بدات و، لەو
 نازو نەعمەتانە کە بۇ دۆستانی خوئی و، بۇ خوڤەویستانی خوئی، کە بەندە
 ھەلبژاردەکاننی، ئامادەي کردوون، بەھرەمەندمان بکات.

مەسىلە گىرەكەن

مەسىلە يەكەم:

دەمەقائى و پىرسىارو ۋە ئامى شۈنكە وتووان و سەر كىردە كانى ئەھلى كوفرو شىرك، لە دۆزەخ داو، سەرەنجام دان بە تاواندا ھىئانى دەمراستە كان، كە ھەموويان خەتابارن:

خو! دەفەرموى: ﴿وَأَقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ (۱۷) قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ﴿۱۸﴾ قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿۱۹﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ مَّسْطَرٍّ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَافِينَ ﴿۲۰﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِبُونَ ﴿۲۱﴾ فَأَعْوَيْنَكُمْ إِذَا كُنَّا غُورًا ﴿۲۲﴾

شىكردنەھوى ئەم ئايەتەنە، لە دە بەرگەدا:

۱- ﴿وَأَقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾، ھەر ۋەھا ھەندىكىيان پىرويان كىردە ھەندىكىيان (يەكدىيان دواند)، دواى ئەھوى كۆكردنەھوى سزاو پاداشت، ديارىي كىردن و، لىپىرسىنەھوى مەرفۇھە كان تەواو دەپ، ئىنجا ئەوانەى سەھكار بوون پىروولەيەكدى دەكەن و دەست دەكەن بەگلىيى و گازندە لە يەكدى كىردن، (و)ى ﴿وَأَقْبَلْ﴾ واوى بادانەھوى (واو العاطفة) يەو، ئەم بابەتەى تىرە دەگىرپتەھوى بۆ سەر بابەتەى پىشى واتە: دواى ئەھوى دەچنە دۆزەخەھوى، ھەندىكىيان پىرو دەكەنە ھەندىكىيان:

۲- ﴿يَتَسَاءَلُونَ﴾، لە يەكدى دەپرسن، لە يەكدى پىرسىن واتە: پىكەھوى قسە كىردن و پىرسارو ۋە ئام، وتووژ، بەلكو جارى واش ھەيە مەبەست پىتى سەر زەنشت و سەر كۆنە كىردى يەكدىيە لەمىانى لە يەكدى پىرسىن و پىرسارو ۋە ئامدا، كە لىرەدا وايە، ئىنجا كە لىرەدا دەفەرموى: ﴿وَأَقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾، يانى: (وَفِي بَلَاةٍ الْحَالَةِ الْبَالِغَةِ) ﴿وَأَقْبَلْ بَعْضُهُمْ

عَنْ بَعْضِ بَنَاتِ لَوْ) واته: لهو حاله ته گرفتاریه دا، لهو حاله ته مهینه تباردها، بیپروایه کان هه ندیکیان پروو ده که نه هه ندیک و، له به کدی ده پرسن:

(۳) - ﴿قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ﴾، گوتیان: به دلنیا بی تئوه بوون له لای راسته وه بۆمان ده هاتن. به پتی سیاق دیاره که نه وه شوینکه وتوووه کانن، نه وانه ی په پروه ویان کردوه له سه رانیان، له ده مپراستانیان، له دۆزه خ دا نه وه به ده مپراست و سه رکرده کانی خو یان ده لئین. زانایان چه ند مانایه کیان بۆ واتای (له لای راسته وه بۆمان ده هاتن) لیکدا و نه وه:

۱- واته: به ناوی خیرو چاکه وه بۆ لامان ده هاتن، چونکه (يَمْنٌ) واته: (الْعَمْرُ وَالْبِرَّةُ)، نجا (یمین) لای راست، په مزده که به تی، ههروه ها (شوم) لای چه پ، په مزده که به تی، بویه ش عه ره به کان کاتی خوی نه گهر و یستبایان کاریک بکه ن، بالنده به کیان هه لده فراند، نه گهر به لای راستدا پویه بایه، ده یانگوت: (تَيَامَنُوا) واته: نه وه خیرو به ره که ت و خوشی تیدایه، به لأم نه گهر به لای چه پدا پویه بایه، ده یانگوت: (تَشَاءُمُوا) واته: مادام نه و بالنده به به لای چه پدا فریوه، که واته نه و کاره ی ده یکه ن: نه گبه تی و بیخیرییه!

۲- له بهر نه وه ی دهستی راست، په مزه ی تواناو هیزه له مرو فدا، واته: به هیزو سه پاندن تئوه تئمه تان ناچار ده کرد، به دوا ی نه و پریازه بکهوین، که پریازی کوفرو شیرکه.

۳- (يَمْنٌ) به مانای سویندیش دی، واته: به سویند خواردنه وه، یاخود: به دا کوکیکردن و چه ختلیکردنه وه، تئمه تان دلنیا ده کرده وه، که پریه که تان راسته، بویه تئمه تان ناچارو وادار کرد به دواتان بکهوین.

۴- (تَصَدُّونَا عَنِ الْيَمْنِ وَالْعَمْرِ لِأَنَّا نَتَّعَدِي يَمْنًا، لَكِنْ هُنَا تَعَدَى ب (عن) فَضْمَنَ مَعْنَى صَدَّ) که ده فهرمو ی: ﴿تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ﴾، خوی (أَنَّا مِنْ الْيَمِينِ، مِنَ الشَّمَالِ، مِنْ فَوْقِ، مِنْ أَسْفَلِ)، به لأم لیره دا (أَنَّا) به (عَنْ) ته عه ددای پیکراوه: ﴿تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ﴾، بۆ نه وه ی مانای (صَدَّ) بکه یه نئ، (صَدَّ) واته: گپرایه وه، واته: تئوه تئمه تان له خیرو چاکه ده گپرایه وه.

۵- (تَأْتُونَنَا وَتَفْزِلُونَنَا عَنْ طَرِيقِ أَهْلِ الْيَمِينِ) واتە: ئێمەتان لەوانە دەگێڕایەووە کە دەبنە لای راست، یاخود بە دەستی راست نامە ی کردەووەکانیان لە پۆژی دوایی دا وەرەگرەنەووە.

ئەوان بەو شیوەیە سەرکردهکانیان تۆمەتبار دەکەن، بێگومان ئەوانیش بێ وەلام نابن.

۴- ﴿قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾، دەپراست و سەرکردهکانیان بە شۆتکەوتوووەکانی خۆیانیان گوت: بەلکو خۆتان بروادار نەبوون.

۵- ﴿وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُم مِّنْ سُلْطَانٍ﴾، {بەلگەیان بۆ دیننەووە، دەلێن!} تێمە هیچ دەستەلاتیکمان بەسەر تێووەدا نەبوو.

(سُلْطَان: تَسَلَّطَ وَقَهَر) (سلطان) یانی: زالبوون و ملپیکەچکردن، لە ژێر پکێفی تێمەدا نەبوون و توانامان نەبوو ناچارتان بکەین، قەناعەت بەووە بینن کە پێبازی کوفرو شیرکە، بەلام خۆتان بروادار نەبوون، ئەگەرنا وەنەبێ ناچار کرابن لە لایەن تێمەووە بە هۆی دەستەلاتەووە، چونکە دەستەلاتمان بەسەر عەقل و دڵ و دەروونتاندان نەبوو، ئەو قسەیهش راستە بەو واتایە، کە هیچ کەسێک ناتوانی قەناعەتێکی نێو دڵ و عەقل بە کەسێک بگۆڕی، کەسێک کەسێکی خوش نەوێ، هیچ هێزێک ناتوانی وای لێبکات خوشییوی، کەسێک رقی لە کەسێک بێ، هیچ کەسێک ناتوانی وای لێبکات رقی لێی نەبێ، واتە: دەسەلاتمان بەسەر دڵ و دەروون و عەقلتاندا نەبوو، کە ئەوێ کانگای برۆا هێنان و قەناعەت پێهێنانە.

۶- ﴿بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِيْنَ﴾، بەلکو خۆتان کۆمەلێکی ملهوپرو یاخیی بوون، وشە ی (طاغین) کۆی (طاغی)یە، (الطَّٰغِي: الْمُتَجَاوِزُ لِلْحَدِّ فِي الْعِصْيَانِ) (طاغی) کەسێکە لە سنوور دەرچووێی لە سەرپێچیی کردندا، کە لێرەدا دەفەرموێ: ﴿طَٰغِيْنَ﴾، بە ناوی بکەر (اسم فاعل) هێناوێتی، یانی: (مُخْتَارِيْنَ لِلطَّغْيَانِ) خۆتان یاخیی بوون و ملهوپریتان هەلبژاردووە و تەبەننێی کردووە.

(۷) - ﴿فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا﴾. فەرمایشتی پەرۋەردگار یشمان لەسەرمان چەسپی، نایا فەرمایشتی پەرۋەردگار کە لەسەریان چەسپووە، کامەیه؟ زۆربەى هەرە زۆرى پروونکەرەوانى قورئان، دەلێن: مەبەست پێى ئەوێهە کە خوا دەفەرموێ: ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْ آلِجَنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ ھود، یاخود کە دەفەرموێ: ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ص، واتە: بە دُنیاى (ئەى ئیبلیس!) دۆزەخ لە خۆت و لەوانەى کە شوێنتکەوتوون لەوان (لە وەچەى نادەم) لە تێکپژاتان، پردهکەم، ھەلبەتە ئەگەر بگوترێ: ئەوانەى شوێن ئیبلیس کەوتوون، فەرمایشتی خواو بپاریاریان خوايان لەسەر چەسپووە، ئەو پاستە، بەلام ئەگەر وا لێکبدرێتەو: خوا بپاریاری داوہ دۆزەخ پربکات، ئنجا ھەر چۆن بێ، دەبێ ھێندە لە جندو مرقۆان بێنێ تاکو دۆزەخیان لێ پربکات، ئەو پاست نێو خوا ﷻ مەبەستى پێ ئەوہ نێ، بەلکو مەبەست ئەوہیە کە: خوا بپاریاری داوہو فەرموویەتى ھەر کەسێک بپێروایان ئەھلى شيرک بێ و لە تەوحید لەم بێ و بەدەم بانگەوازی خواوہ نەچێ، خوا بپاریاری داوہ، ھەر کەسێک ئاوا بێ، سزا دەدرێ، ئنجا ئەو فەرمایشتەى خوا کە بەسەریاندا چەسپووە، ئەوہیە کە ئەوانە لە ئەنجامى ھەلبژاردنى بپێروایى و شيرک و، ھەلبژاردنى ستم و خراپەدا، بپاریاری خوايان بەسەردا چەسپووە، ئەک لە ئەنجامى ئەوہدا کە خوا فەرموویەتى: دەبێ دۆزەخ پربێ، ئەوانەش ناچاربێ کە ھەر دەبێ پێى کوفرو شيرک و خراپە بگرن، تاکو دۆزەخ پربێ، نا! بەلێ خوا ﷻ بە دُنیاى لە ئەزەلەوہ زانیویەتى کە زۆربەى خەلکەکە لە مرووف و جند پێى ناھەق دەگرن، بۆیە دۆزەخى لە قەدەر ئەوانە دروستکردوہ، کە لە ئەزەلەوہ زانیویەتى پێى کوفرو ناھەق دەگرن، بەلام بە ھۆى پێى ناھەق گرتنەکانەنەوہ بە ویستى ئازادانەى خویان، دەچنە دۆزەخ، ئەک بەھۆى ئەوہوہ کە خوا بپاریاری داوہ دەبێ دۆزەخ پربێ!!

(۸) - ﴿إِنَّا لَذَائِقُونَ﴾، بە دُنیاى ئیمە چێژەرین، واتە: چێژەرین بۆ سزای خوا.

(۹) - ﴿فَأَعْوَيْنَكُمْ﴾، ئنجا ئیمە ئێوہمان بپێمرادو سەرگەردان کرد.

۱۰- ﴿إِنَّا كُنَّا غَيْرِينَ﴾، ئىمە خۇشمان سەرگەردان و بىمراد بووين.

لېرەدا ﴿إِنَّا كُنَّا غَيْرِينَ﴾، ئەمە ھۆكەر دۆزى (تەغلىل)ە، واتە: ھۆكەر ئەو ھە تىوہمان سەرگەردان و بىمراد کرد، ئەو ھو ھە خۇمان سەرگەردان و بىمراد بووين، واتە: ئىمە کاتى خۇى لە دنیادا سەرگەردان بووين، ئەم (ئۇ)یەش بۇ ئەو ھە مانای سەرگەردان و بىمرادى و چارەپەشی، لەواندا چاک خەست و خۇل بکاتەوہ.

کەواتە: وەك دەبینین شوینکە وتوانی سەرانی کوفر لە دۆزەخدا، ھەر کە بە زمانى سووتاو دەلین: ﴿إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنْ الْيَمِينِ﴾، ئەوان ھوگمراىانى خۇبەزگەر بە یەك کۆمەل قسە وەلامیان دەدەنەوہ: ﴿قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ ۱۱ ﴿وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكَ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَغَيْنَ﴾ ۱۲ ﴿فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِنَّا لَذَائِقُونَ﴾ ۱۳ ﴿فَأَعْوَيْتَكُمْ إِنَّا كُنَّا عَنْوِينَ﴾ ۱۴. زۆرى لەسەر دەپۆن، بۇ پاسا و دانەوہى ئەو ھە کە ئىمە نەبووینە ھۆى گومرا کردن و بىمراد و رەنجەرۆ کردنى تىوہ، بەلکو ھۆکەر ئەو ھە خۇتان بوون، ئەگەرنا ئىمە نەماندەتوانى زۆرتان لىیکەین.

مەسەلە ی دووهم:

پاگەیه‌نرانی ئەو هە که بێپروایانی تاوانبار لە سزای دۆزەخ دا ھاوبەشن و، هەر ئەو هەش یاسای خوا بوو، ھۆکاری ئەو سزادرالەش، نکوولییکردنیان لە خوا بە یە کگرتن و، تۆمەتبار کردنی ییغەمبەر ﷺ: بوو بە شاعیری و شیتی:

خوا دەفەرموی: ﴿فَأَنذَرْتُهُمْ نَوْمًا فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾ (٣٧) إِنَّا كَذَّلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿٣٨﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّمَا نَأْرِكُوا، إِلَهِنَا إِنَّمَا نَحْنُ نَعْبُدُ ﴿٤٠﴾ بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٤١﴾

شیکردنەو هی ئەم ئایەتانه، لە پینچ برگەدا:

(١) - ﴿فَأَنذَرْتُهُمْ نَوْمًا فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ﴾، (ئەمە بە تەنکید فەرمایشتی خوا بە ﷺ، دەفەرموی: { بە دنیایی ئەوان لەو پۆژەدا (لە پۆژی دوایی دا) لە سزادران و تازارداندا ھاوبەشن، یانی: شۆتیکەوتوو و دەمراسان، لاسایکەرەوان و چاوساغ و سەرکردەکان (الأتباع والمتبعون)، هەموویان پیکەو ھاوبەشن، هەر وە ک چۆن لە سەرگەردانی و بێمادی و گومرایدا، ھاوبەش بوون، دیارە لە سزایە کەشدا ھاوبەشن.

کە دەفەرموی: ﴿فَأَنذَرْتُهُمْ﴾، ئەم (ف) ه لە زمانی عەرەبیدا فاتی پوونکەرەو (الفاء الفصيحة) ی پێ دەگوتری، چونکە دەلالەت لەسەر مەرجیکی بە مەزەننە گیراو (شَرْطٌ مُّقَدَّرٌ) دەکات، واتە: مادام حالیان بەو شێوەیە بێ کە بیستان، کەواتە: ئەوان سەرەنجام لە سزادا ھاوبەشن.

(٢) - ﴿إِنَّا كَذَّلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ﴾، ئیمە ئاوا دەکەین لە تاوانباران، کە ئەمە فەرمایشتی خوا بە ﷺ، وە ک پوونکردنەو بە ییغەمبەری خوا ﷺ و بۆ پرواداران، بە لکو بۆ مروفا یە تی بە گشتی کە کەسانیک کە تاوانبار بن، هەر ئەو سزایە چاوەڕێیان دەکات.

(۳) - ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾، {خَوَاتَمُ} تالانبارىيە كەيان دە خاتە روو و دەفەرمۇي: ئەوان عادەتيان وابوو لە دنياڧا، ئەگەر پىيان گوتراپايە: بىچگە لە خوا ھىچ پەرستاروڭ نىيە، خۇيان بەزىلدەگرت، ئەمە ھەم روونكرندنەوھى ئەوھى پىشى و، ھەم پاساودانەوھو ھۆكار دۆزىي (تعليل)ە بۇ ئەوھى پىشى، كە بۇيە تووشى ئەو پۆزە دىن و ئەو ئەنجامە دىن، چونكە ھەلۆيستان ئەوھى بوو، كە تالانبار بوون و تالانبارىيە كە شيان لەوھدا بەرجەستە بوو بوو، كە ئەگەر پىيان بگوتراپايە: بىچگە لە خوا ھىچ پەرستاروڭ نىيە، ئەوان خۇيان بەزىلدەگرت لە بەرانبەر بەندايەتتىي كردن بۇ خواڧا.

(۴) - ﴿يَقُولُونَ إِنَّا لَا نَزَرُكُمْ﴾، {دە شيانگوت: ئايا ئىمە وازلەيتنەرى پەرستراوھ كاڧان بىن، بۇ بابايەكى شاعىرى شىت؟

ھەمزەي (أَنْثَا) بۇ پرسىياركردنى نكوولىيلىكەرانە (هَمَزَةُ الْإِسْتِفْهَام الْإِنْكَارِي) يە، يانى: شىتىكى زۆر نالۆزىكىيە كە ئىمە دەستبەردارى پەرستراوھكانى خۇمان بىن بۇ قسەي بابايەك كە شاعىرو، شىتە؟ گومانى تىدانيە، ئەوانەي كە گوتوويانە: پىغەمبەر موھەممەد ﷺ شاعىرە، نەيانگوتوھ: شىتە، چونكە شاعىر ناگونجى شىت بى، ئەوانەش كە گوتوويانە: شىتە، نەيانگوتوھ: شاعىرە، بەلام كۆي ئەو دوو قسەيان گوتوون بە ھەموويان، بۇيە خوا ھەردووك قسەكان كۆدەكاتەوھ، ﴿لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ﴾، شاعىرەك، ھۆنەرىكى شىت، كە كۆي قسەكەش دژىك (مُتَنَاقِض) ە، بۇيەش خوا پىنگەوھى ئاوتتە كرردوون، وەك لە شوپنى دىكەش قسەيەكى لەو جورەي لىوھ ھىنانون: (وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ) الدخان: ۱۴، گوتيان: فىركراوى شىتە.

ئىنجا خوا ﷻ ئەو قسەيان بەرپەرچ دەداتەوھو ھەلدەوھى شىتتەوھو، دەفەرمۇي:

(۵) - ﴿بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ﴾، {يانى: نە شاعىرەو نە شىتە} بەلكو ھەقى ھىناوھو، پەوانەكراوانىشى بەراست داناون، پەوانەكراوانىك كە لە پىش ويدا ھاتوون، بەراستى داناون.

ھەم وشەي (الحق) ئەلىف و لامى ناساندنى لەسەرە، ھەم (المُرْسَلِينَ) یش، کە ھى ھەردووکیان بۆ (چۇس)ە، واتە: كۆى ھەقى ھىناوہ و كۆى پەوانە کراوانىشى بە راست داناون، بە تىکراو بى ھەلاواردن، کەواتە: ئەو تۆمەتەى تىوہ دەیدەنە پالى، شتىكى بىبنەمايە، چونکە ھەقى ھىناوہ، فەرموون لەو قورئانە ورد بنەوہ، لە ھىچ پرويکەوہ، ھەلەوناھەقىى تىدانىە، خوا دەفەرموى: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ، تَرْجُلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ ۱۱ فصلت، (لە ھىچ شوئىنکەوہ ھەلەو کەم و کورپى پروى تىناکات، نە لە پىشەوہ، نە لە دوايەوہ، لە ھىچ پرويکەوہ)، چونکە داہەزىندراوہ لە لايەن پەروەردگارىكى کارزانی ستايىشکراوہوہ، کە خواەنى ئەوپەرى ھىکمەتەو، شاپستەى ئەوپەرى ستايىشکرانە، زاتىكى وا فەرمايشت بفعەرموى، ناگونجى ناھەقىى تىدابى، کەواتە: ھەقى پەھای بۆ ھىناون، كۆى ھەق لەو قورئانەيەدا کە بەسەرتاندا دەخوئىندرىتەوہ، ھەروہا پەوانە کراوانى پىش خوئىشى بە راست داناوہ، واتە: موھەممەد ﷺ شتىكى نامۆو رىزبەر نىە، بەلکەو لە پىش ویدا پىغەمبەرانى دیکە ھاتوون، ئەویش کۆتايى پىغەمبەرانەو بەراست دانەرى ھەمويانە.

مهسه لهی سیهم:

هه‌په‌شهی توند له بیبروایان، به چیتنی نازاری به ژان به پنی کرده‌وه‌کانیان و، هه‌لاواردنی به‌نده هه‌لبارده‌کانی خوا، که بژیوکی زانراو و نایابیان هه‌یه‌و، به پیزو حورمه‌ته‌وه له به‌هه‌شته پر نازو نیعمه‌له‌کان دا نیشته‌جن ده‌بن و، پتکه‌وه له‌سهر ته‌ختان پروبه‌پروو داده‌نیشن و، خزمه‌تچییه‌کان به قاپی شه‌پابه‌وه به‌سهریانه‌وه ده‌گه‌رین، شه‌پابه‌کش سپیی و به‌چیزه‌و، نازارو سه‌رخوشیی پتوه لیه‌و، نافره‌تالی قه‌شه‌نگ و چاوگه‌ش و جوان، که سه‌رنجی جگه له هاوسه‌رانیان ناده‌ن، وه‌ک هیلکه‌ی شیردراوه له لایانن:

خوا ۱۱۱ ده‌فرموی: ﴿إِنكُرْ لَدَآبَعُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ۝۲۸﴾ وَمَا تُجْزُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۲۹﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۳۰﴾ أُولَٰئِكَ هُم رِزْقٌ مَّعْلُومٌ ﴿۳۱﴾ فَوَيْلٌ لَهُمْ مِّمَّنْ كَرُمُونَ ﴿۳۲﴾ فِي حَبْتِ الْيَعِيمِ ﴿۳۳﴾ عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿۳۴﴾ يَطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ﴿۳۵﴾ بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿۳۶﴾ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَكُونَ ﴿۳۷﴾ وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ﴿۳۸﴾ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿۳۹﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له چوارده برکهدا:

(۱) - ﴿إِنكُرْ لَدَآبَعُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ۝۲۸﴾ {ئهمه فه‌رمایشتی خوایه ۱۱۱، بیکومان قورئان هه‌مووی فه‌رمایشتی خوایه، به‌لام ئەوه‌ی پیتش قسه‌ی ئەوانه خوا ده‌یکپرتیه‌وه، به‌لام ئەمه راسته‌وخو فه‌رمایشتی خوایه، ده‌فرموی:} تپوه چیزه‌ری نازاری به نیش و ژانن، هیچ گومان‌تان له‌وه‌دا نه‌بێ که ده‌بن ئەو نازارو سزا به نیش و ژانه به‌چیزن.

(۲) - ﴿وَمَا تُجْزُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۲۹﴾ {ئهمه به‌هه‌ش سزا ده‌درین که ده‌تانکرد، واته: ته‌نیا به پیتی ئەو کرده‌وه خراپانه‌ی ده‌تانکردن، سزا ده‌درین و سته‌متان لی ناکرێ.

(۳) - ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝۳۰﴾ {بیجکه له به‌نده هه‌لبارده‌کانی خوا ۱۱۱، ئەمه له زمانی عه‌ره‌بیدا پیتی ده‌گوتری: (إِسْتِثْنَاءٌ مُّنْقَطِعٌ) هه‌لاواردنێکی دا‌براو، چونکه به‌نده

هەلبژاردارووەکانی خوا بە شتێک نین لەوانەی کە خوا دەفەرموێ: سزای بە ئازار دەچێژن و، بە پێی کردەوه کانتان سزا دەدرێن، ئەوان لەوان جیان، ئنجا ھەر کاتێک ھەڵوێردارو (مُستثنی) لە لێھەڵوێردارو (مُستثنی مینە) جیا بوو، ئەو ھەڵوێردن (استثناء) ھ پێی دەگوترێ: (مُنْقَطِع) داہراو، ئنجا ئەمە لە عەرەبیدا مانای فریاکەوتن (إِسْتِذْرَاك) دەگەیتە یانی: ئێوە چێژەری سزای بە ئێشن و، ھەر بە پێی کردەوه کە ی خۆتان سزا دەدرێن، بە ئەم جگە بەندە ھەلبژاردەکانی خوا، ئەوان ھال و بایان جیاو و جۆریکی دیکە بە.

٤- ﴿أُولَٰئِكَ هُم بِرِزْقٍ مَّعْلُومٍ﴾، ئەوانە بژیونکی زاندراویان ھەبە، کە دەفەرموێ: بژیونکی زاندراو (ناسراو) واتە: لە پرووی چۆنیەتی ھەو، لە پرووی ئەندازە ھەو، لە پرووی کاتە کە ھەو، ئەو نە کە کۆپر ئەو خواردنەیان بۆ بێ، بێ ئەو ی چاوەڕوانی بکەن، یان نە زانی چییە و چۆنە؟ ھەموو شتێک بۆ ئەوان زاندراو، کە بێگومان کە شتێک دەخوات، یان دەخواتەو، ئەگەر بزانی چییە و چۆنەو، ئەندازە کە ی بە پێی دلخواستی خۆی بێ، باشتەر لە زەرتی لی دەکات.

واتایەکی دیکە ی ئەو ھەو: کە ئەو بژیوێ خوا بۆی داناون بۆ بەندە ھەلبژاردەکانی، بژیو و پزق و پۆزییەکی زۆر بە ناوبانگە، (مَعْلُوم) یانی: (مَشْهُور وَمَعْرُوف) زۆر ناودارو زۆر ناسراو، ناوبانگی ھەبەو نایابە.

ئنجا خوا ﷻ ئەو بژیوێ زاندراو، یاخود ناسراو بە ناوبانگە، شیدە کاتەو، چۆنە؟

٥- ﴿فَأُولَٰئِكَ وَهُمْ مُكْرَمُونَ﴾، (بریتییە لە: { جۆرەکانی میو، ھەموو جۆرەکانی میو، ھەروەھا ئەوان لەو بەھەشتانە دا پزیز لێگیراون، واتە: بە حورمەت و پزیزو شادمانیی و دلخواشی ھەو مامەلەیان لەگەڵدا دەکری، کە ئەگەر میو جۆراو جۆرەکان، خواردنی جەستەیان بێ، ئەو پزیزو حورمەتەش، خواردن و خۆراکی پووحە، پرووحیش پێویستی بە تێرکردن ھەبە، بە پزیزو حورمەت و قەدر زانی، پرووح تێرو تەسەل دەبێ.

کە دەفەرموێ: ﴿فَأُولَٰئِكَ وَهُمْ مُكْرَمُونَ﴾، ئەمە بێگومان بادانەو ی پوونکەرەو (عَطْفُ الْبَيَان) یە بۆ (رِزْق)، واتە: خواردنە کە ی ئەوان، بژیوێ کە ی ئەوان بریتییە

لهو جوړه خواردانان، که تنیا بۆ له ززهت به کار دین، نه ک بۆ دوور خسته وهی
برسیه تی و تینوویه تی، چونکه (فَوَاكِهَ) کوی (فَاكِهَةً) به لی به میوه
ده گوتی، به لږ و پړای میوه، به هه موو نهو خوراک و خوارده مه نیانه ش ده گوتی
که وهک له ززهت لیوه رگرتن و چیر لیه رگرتن، خه لک به کاریان ده هی، نه ک
وهک دوور خسته وهی نیس و ناره حه تی و برسیه تی و تینوویه تی، بیگومانیس
خواردن و خوارده وه کانی به هه شت، وهک پیتیش باس مان کرد، بۆ که سانی
برسی و تینوو نین، چونکه له به هه شتدا برسیه تی و تینوویه تی نیه، به لکو
تنیا بۆ له ززهت و چیروه رگرتن و خوشین.

نجا دوی نه وهی که باسی بزیو و خوراکه کانی کرد، باسی جیگه و
ریگه شیان ده کات.

۶- ﴿فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ﴾، له نیو باغه پر نیعمه ته کاند، واته: له نیو نهو باغانه دا که پر
له نازو نیعمه ت، له هه موو پروویه که وه.

۷- ﴿عَلَى سُرُرٍ مُتَنَلِّينَ﴾، له سه ته ختان،
پروویه پرووی به کدی دانیشتون، (سُرُر) کوی (سُرُر)، که بریتیه لهو شوته ی مروف
له سه ری داده نیشت و پالده که وی، شان داده دات و پشو دات، (سُرُر هُوَ كُرْسِي
وَاسِعٌ يُكُنُّ الْإِصْطِبَاعَ عَلَيْهِ، وَالْجُلُوسَ عَلَى السَّرِيرِ مِنْ شَعَارِ الْمُلُوكِ)، (سُرُر): وهک
کورسیه کی فراوان وایه که ده گونجی مروف له سه ری پالده ته وهو شان دابات،
دانیشتن له سه ته خت، له دروشم و نیشانه کانی پادشایان بووه له دنیا دا، که
به دلنیایی ته هلی به هه شت هه ر کامیکیان زور له هوکمرانانی خوشگوزهرانی دنیا،
ده سترکراوه ترو، هه ر به راوردیش ناکری له گه لیاندا، له هه موو پروویه که وه.

نجا باسی خوارده وه که یان ده کات:

۸- ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكُلِّ فَاكِهَةٍ مِّنْ مَّعِينٍ﴾، به سه ریانه وه ده گپردی له کووی پر له خوارده وه،
له کانی و سه رچاوه به ک که ده بیتری.

(مَعِين) که له ته صلدا (مَعِين)ه، یانی: (ظَاهِرٌ لِلْعَيْنِ) کانیی و سه رچاوه که دیاره، بیکومان که سیک که تاوئک ده خواته وه، نه گهر کانیی و سه رچاوه که، که ناوی لی ده هیندری، له بهر چاوی بی، له زه تی زیاتری لی ده کات.

له باره ی (معین) دوه سی را هه ن:

أ- (معین) ناوی کانیی و سه رچاوه.

ب- ناوی دیارو بینراو، ده گوتری: (عَانَ الْمَاءُ: ظَهَرَ جَارِيًا) نه گهر ناو برپاو دیار بی، پیی ده گوتری: (عَانَ الْمَاءُ)، که واته (مَعِين) ده گونجی به مانای بینراو بی، ده شگونجی به مانای ناوی کانیی بی.

ج- (مَعِينٌ مَفْعُولٌ مِنَ الْعَيْنِ نَحْوُ مَكِيلٍ وَمَبِيعٍ) واته: (معین) (مفعول) ه له (عین) دوه هاتوه، وهك: (مکیل) و (مبیع) واته: پتوراو و فروشراو، یاخود: (مَعِينٌ فَعِيلٌ مِنَ الْمَعِينِ، وَهُوَ الْمَاءُ الشَّدِيدُ الْجَرِي، أَمْعَنَ فِي الْمَسِيرِ: اشْتَدَّ فِيهِ)، (مَعِين) له سه ر کتشی (فَعِيل) ه له (مَعِين) دوه که بریتیه له و ناوه ی زور به خیرایی ده پروات، ده گوتری: (أَمْعَنَ فِي الْمَسِيرِ) مروقه که زور چاک پژی، که واته (مَعِين) واته: تاوئکه که به خیرایی ده پروات.

پیشتریش باسمان کرد: وشه ی (کاس) به کوپی پی له شه پاب، پر له مه ی، ده گوتری، به لام نه گهر به تال بی و شه پابی تیدا نه بی، پیی ده گوتری: (قَذَحَ)، هه ندیکش گوتوو یانه: (کاس) بو هه ردووکیان به پری و به خالی، به کارده هیتر.

(۹) - ﴿بِضَاءٍ لَدَوٍّ لِّلْأَنْزِيلِ﴾ (نه و شه پابه، نه و خواردنه وه یه که ده یخونه وه) سپیه و، به چیره بو خوره وانی، هه م سپی و جوان و بی خلته یه و، هه م زور چیز به خسه بو خوره وانی.

(۱۰) - ﴿لَا يَبْأُغُولُ﴾ (نه و شه پابه که ده یخونه وه) سه رتیشه ی تیدانی، (عَوَّلَ مَضَرٌ غَالَةً: أَهْلَكَهُ) چاوی (غَالَه) یه، یانی: فه وتاندى، که واته: نه و مه یه ی ده یخونه وه سه رتیشه و نازاری پیوه نیه.

(۱۱) - ﴿وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ﴾. بە ھۆیە وەش عەقڵیان لە دەست نادەن، دەگوترێ: (نَزَفَ الرَّجُلُ مَاءَ الْبُحْرِ) واتە: پیاووەکە ناوی بیرەکە ی ھەلکیشا، دەشگوترێ: (أَنْزَفَ الشَّارِبُ) واتە: بابای شەپراخوڤرەوھ عەقْل و ھۆشەکە ی لە دەستدا، یان کە سێک کە خوێنی لە بەر دەپوا دەلێن: فَلَانْکەس نەزیفە، کە ئەمە (فَعِيل) ە بە مانای (مفعول) واتە: (مَنْزُوف) ە، خوێنی لە بەر پۆشیستو، ئنجا بابای سەرخۆشیش کە عەقڵەکە ی لە دەست دەدات، وە ک چۆن کە سێک کە خوێن لە دەست دەدات، خوێن لە جەستەیدا نامێنێ، بابای سەرخۆشیش عەقْل لە کەللەیدا نامێنێ، ئنجا شەپرابی بە ھەشت نە سەرئێشەو نازاری پتوھە، نە لە دەستدانی عەقڵیشی پتوھە، وە ک لە سوورەتی (الواقعة) ش دا دەفەرموێ: ﴿لَا يُسَدُّونَ عَنْهَا وَلَا يَرْفُونَ﴾ (الواقعة، ۱۹) واتە: سەرئێشە ی پێ ناگرن و عەقڵیش لە دەست نادەن، بێگومان لێرەش و لەوێش (يُنْزَفُونَ) و (يُنْزَفُونَ) بە ھەردووک خوێندراوھ کە ھاتوون، (أَنْزَفَ الشَّارِبُ) واتە: عەقڵەکە ی لە دەستدا، ھەروەھا (يُنْزَفُونَ) واتە: عەقڵیان لە دەستدراو، بە بکەر نادیار (مجهول الفاعل)، (يُنْزَفُونَ) و بە بکەر دیار (معلوم الفاعل)، ھاتوون و واتایان لێک نیزیکە.

(۱۲) - ﴿وَعِنْدَهُمْ قَصِرَاتُ الطُّرْفِ﴾. ھەروەھا لە لایان، لە نیزیکیانەوھن ئافرەتانیك کە چاوی خۆیان کورت کردۆتوھ، وشە ی (قاصرات) سیفەتی وەسفراو (موصوف) یکی قوتتێراو (مخذوف) ە، یانی: (نِسَاءٌ قَاصِرَاتُ الطُّرْفِ) ئافرەتانیك کە نیگای خۆیان کورت کردۆتوھ (حَاسِبَاتٌ أُنْظَرْنَ) چاوی خۆیان کورت ھەتێناو، لەسەر ھاوسەرەکانیان، واتە: چا و نابێنە پیاوانی دیکە، چونکە وشە ی (طُرْف) بە مانای پێلۆوی چا و دێ و، بە مانای روانینیش دێ و، بە مانای چاویش دێ، کەواتە: (قَاصِرَاتُ الطُّرْفِ) یانی: کورتکەرەوھ ی نیگای چاوەکانیانن لەسەر ھاوسەرەکانی خۆیان.

(۱۳) - ﴿عَيْنٌ﴾. ئافرەتانیکی چاوەکەش و گەرەو جوانن. (عَيْنٌ) کۆی (عَيْنَاء) ە واتە: ئافرەتی چاوەکەش و جوان.

(۱۴) - ﴿كَأَنَّهُنَّ يَصْنُ مَكُونٌ﴾. ئەو ئافرەتانیە وە ک ھێلکە ی شێردراوھ وان، (مَكُونٌ): (مَسْتَوِر) یانی: شێردراو، (يَصْنُ) ییش کۆی (بَيْضَةٌ) یە واتە: ھێلکە، دیارە ھەموو ھێلکە یە ک

بالىدەكان لە ھىلانەى خۇياندا ھەلئىدەگرن، پووشى بەسەردا دەدەن و دەىشارنەو، بە سىپى و جوانىي و بى ئەوھى تۆزو گەردى لى بنىش دەمىنئىتەو، بەلام زانايان دەلئىن: ئەمە زياتر مەبەست پىي ھىلکەى حوشترمەلە چونکە (حوشتر مەل) ئەو ھىلکەى دەىکات، چالئىكى بۆ ھەلئەكەنى لە م، ئنجا دوايى لەو چالەدا لە تووکە وردەكەى خۆى لئىدەکاتەو و بۆى پادەخات، ئنجا دوايش دايدەپۆش، بۆيە ھىلکەى نەعامە لە ھىلکەى ھەموو بالىدەکانى دىکە، سىيىترو سافترو جوانترە، ئنجا خوا ﷻ ئەو ئافرەتانەى چواندوون، بە ھىلکەى حوشترمەل، ياخود بە ھىلکە بە گشتى.

گورتە باسیک: چەند نازو نىعمەتیکى بەهەشت

ئەگەر لەو ئايەتەنەو دەپامىنىن و جارێكى دىكە سەرنجيان بدەينەو، دەبينىن خوا ﷻ لە هەشت بېرگەدا، باسى ئەو نازو نىعمەتە دەكات كە بۆ بەهەشتىيەكان داندراو:

۱- ﴿رِزْقٌ مَّعْلُومٌ﴾، بۆيوىكى زاندراو، واتە: لە پرووى چەندىتىي و چۆنىەتیی و، كات و جۆرو ... هتدەو، ياخود: (معلوم) بە مانای بۆيوىكى زۆر ناودارو، بەناوبانگەو ناسراو.

۲- ﴿فَوَاكِهَ﴾، (فَوَاكِهَ) كۆى (فَاكِهَة) يە، كە وەك چۆن بە ميوە دەگوترى، بە هەر خواردنىكى دىكەش دەگوترى، كە مەرف بەس بۆ لەزەت لىوەرگرتن دەيخوات، ئەك بۆ ئەوێ خۆى پێ لە برسىەتیی، يان لە تىنووێتیی دەرباز بكات.

۳- ﴿وَهُمْ شُكْرُومُنْ﴾، ئەگەر بۆيوە زاندراو كە ميوەكانن (فَوَاكِهَ) بۆ جەستەيە، ﴿وَهُمْ شُكْرُومُنْ﴾، بە هەشتىيان پێز لىگىراون، حورمەتيا لىدەگىرى، ئەمەش بۆ پروو، لە راستىدا ئەگەر كەسێك لە شوئىك بانگەيشت بكرى و باشتىن خواردنى بۆ دابنن، بەلام پێزى لى نەنن، ئەگەر چ بروجامىر بى، وەك كا بخوات پىي وایە، چونكە جەستەكەى تىر دەكرى، بەلام پروو، كەى تىر نەكراو، لە تەقدىرو پێزو حورمەت، كە مەرفىش بەر لەوێ جەستە بى، پروو، بۆيە خوا ﷻ هەمىشە لە قورئاندا هەم تىركردنى جەستە، هەم تىركردنى پروو، هەردووكان بەيان دەكات.

۴- ﴿فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ﴾، لە باغە پەر نىعمەتەكاندان، لە باغ و بىستانە پەر نازو نىعمەتەكاندان.

۵- ﴿عَلَى سُرُرٍ﴾، لەسەر تەختان، لەسەر تەختان دانىشتوون، ئەك لەسەر كورسىي، كورسىي ئەوێ كە ئىنسان هەر جىي خۆى دەبىتەو، بەلام تەخت ئەوێ كە دەتوانى لەسەرىشى پالېكەوئى و شان دابدات و جىي كەسانى دىكەش لەسەر دەبىتەو.

۶- ﴿مَنْ يَلِيَّ﴾ پر و به پرووی یه کدیین، له ئیو عهوامی خوئماندا زۆرجار گوتراوه: له بههشتی کەس شوئنی کەس نابینێ، بەلکو ئەگەر ویستان سەردانی یه کدی بکەن، دەپۆن له ئیوه راستی رێ دهگەنه یه کدی و دوایی هەر کەسە دهگەرتهوه، شوئنی خوێ!! کە ئەو قسە یه هیچ بنه مایه کی نیهو، نازانم ئەو قسە یان له کوێ هیناوه، له راستیدا یه کیک له نیعمه تهکانی بههشت، ئەوه یه کە له پرووی کۆمه لایه تییهوه له لووتکه دایهوه، ئەهلی بههشت زۆر پیکمویه سەرو پرووخۆش و، دلخۆشن و، یادێ دنیا دهکە نهوه، بهلکو له بههشتهوه تهماشای خه لکی دۆزهخ دهکەن، وهک دوایی دهپهگهینێ.

۷- ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكُلِّ﴾ به سەریانه وه دهگێردرێ به پهرداغیکێ پر له شه پاب، کە له کانیه کی بیندراو، یاخود له کانیه ک که ئاوی له بهر ده پوات، شه پابه کی هاتوه.

ئجنا ئەو شه پابه خوا ﷻ به پینج سیفەت وه سفی دهکات:

(۱) - ﴿مِنْ مَعِينٍ﴾ له کانیه و سەرچاوه یه که ناشکراو دیاره، یاخود ئەو شه پابه که بۆیان دێ، له کانیه و سەرچاوه یه، یاخود له ئاویکی دیارو بهرچاوه که ده پوات.

(۲) - ﴿بِضَاءٍ﴾ زۆر سپی و ساف و بیکه رده.

(۳) - ﴿لَذَوٍّ لَّشَّرِيبٍ﴾ زۆر به چێژه، بۆ خوڕهوانی له ئەسلدا (لَذَّةٌ) یانی: چێژ، به لأم لیره دا خوا ﷻ له جیاتی بفرموێ: (لَذِيذَةٌ)، هەر به خودی چێژه که وه سفی کردوه.

(۴) - ﴿لَا فِيهَا غَوْلٌ﴾، سەرئێشه و نارهحه تی و، ئازاری تێدانیه، وهک شه پابی دنیا، که ده بخۆنه وه چه نندان جوژه دهرهاو یشته ی خراپی هەن، ئازارو نه خووشی و سەرئێشه و سەر خو شبوون.

(۵) - ﴿وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَرُونَ﴾، (يُنْزَفُونَ) یاخود (يُنْزَفُونَ)، ههروه ها به هوی ئەو شه پابه وه عه قلیشیان له دهست نادهن، هوشیان له دهست نادهن.

۸- ﴿وَعَنَّا مُنْقَصَةٌ الْأَطْرَفُ﴾، له نیزیکیانه وه، له ته نیشتیانه وه، ئافره تانیکی نیگای خو کورتکه ره وه له سەر میرده کانیا، هەن، له بهر ئەوه ی پیاوی به غیرهت پیتی خو شه

هاوسەرەکی بێجگە لە خۆی تەماشای کەس نەکات و، بە کەسی دیکە سەرسام نەبێ، ئنجا ئافەرەتانی بەهەشت وان و، بێجگە لە هاوسەرەکانی خۆیان، بە هیچکەس سەرسام نین، هەلبەتە پیاوەکانیش بە هەمان شێوە، بەلام ئەوە زیاتر هەستی پیاو، کە حەزەدەکات ژنەکە، هاوسەرەکی وای، بۆیە خوا ^{تەخت} بایستی ئەوە دەکات.

گوتمان: (طَرْف) بانی: پێلۆوی چاو، بە مانای نیگای چاویشت دێ، واتە: چاویان کورت کردۆتەو (خَاسَاتٍ أَنْظَارُهُنَّ)، لەسەر هاوسەرەکانی خۆیان.

﴿عَيْنٌ﴾، (عَيْنٌ) کۆی (عَيْنَاء)، (عَيْنَاء) یانی: ئافەرەتی چاوگەش و چاو گەورە و جوان.

﴿كَأَنَّهُنَّ بَصٌّ مُكْنُونٌ﴾، وەك هێلکە ی پەنھان و شێردراو وە، کە پەرنە لە هێلانەکە ی خۆیدا دەپارێزی و سێی و ساف و بێگەرە.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی لەو نازو نێعمەتە ی بەهەشتمان بە قسەت بکات و، لەو ئازارو مەینەتیی و، ناپەڕەتیانە ی کە بۆ دۆزەخییان باسکراون، چەپالەمان بدات و بمانپارێزی.

❖ دهرسی سییهم ❖

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە بېست وپېنچ (۲۵) ئايەت پېنكەى، ئايەتەكانى: (۵۰ - ۷۴)، سەرەتا باسى يەككە لە بەهەشتيان دەكات، كە لەكاتى دانېشتن لەگەل كۆرەك لە بەهەشتياندا، يادى ھاوەلېكى دىئاي دەكاتەو، پېيان دەلئ: با سەرەنچ بەدەن داخۆ ئەو ناسياوو ھاوەلەى مەن لە كوئى دۆزەخ دايە؟ سەرەنچام لە تېوهرەستى دۆزەخدا دەيېنئ، و، چەند قەسەيەكى بە سەرەنچەستەو لەگەلدا دەكات.

دوايى خواي زالى پايەدار باسى سزاي دۆزەخ دەكات، بە تايەت درەختى زەققوم، پاشان باسى ھۆكاري ئەو سەرەنچامە شوومەيان دەكات، كە برىتى بوو لە لاسايكردنەو كۆترانەي پېشيانان و، گوئ نەدان بە ورياكەرەوانىك كە خوا ﷻ بۆ لاي ناردوون.

﴿قَالَ قَبِلْ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَكْسَاء لَوْنًا﴾ (۵۰) قَالَ قَابِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿۵۱﴾ يَقُولُ أَهْلَكَ لِيِنَّ الْمَصِيْقِينَ ﴿۵۲﴾ أَهَذَا مِنَّا وَكُنَّا قُرَابًا وَعَظْمًا أَهَذَا لَمَيِّسُونَ ﴿۵۳﴾ قَالَ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ مَطْلِعُونَ ﴿۵۴﴾ فَأَطْلَعُ قُرَاهُ فِي سَوَاءٍ الْجَحِيمِ ﴿۵۵﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتُ لَأَتَّزِينَ ﴿۵۶﴾ وَلَوْلَا بَعَثَ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْخَاصِرِينَ ﴿۵۷﴾ أَمَّا عَنْ بَنِيَّيْنِ ﴿۵۸﴾ إِلَّا مَوْتَنَا الْأَوَّلُ وَمَا عَنْهُمْ بِمُعَدَّيْنِ ﴿۵۹﴾ إِنَّ هَذَا هُوَ الْعَوْدُ الْعَظِيمُ ﴿۶۰﴾ لِيُنْزِلَ هَذَا فليَعْمَلِ الْعَمِلُونَ ﴿۶۱﴾ أَذَلِكَ خَيْرٌ تُزَلُّوا أَمْ شَجَرَةُ الزَّؤْمِ ﴿۶۲﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِّلظَّالِمِينَ ﴿۶۳﴾ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿۶۴﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُؤُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿۶۵﴾ فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا صَالِقُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿۶۶﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوَابًا مِّنْ حَبِيرٍ ﴿۶۷﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرْجَمَهُمْ لَكِلَى الْجَحِيمِ ﴿۶۸﴾ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آيَاتَهُ مُرْصَلِينَ ﴿۶۹﴾ فَهُمْ عَلَى مَا نَرَاهُمْ يَهْرُؤُونَ ﴿۷۰﴾ وَلَقَدْ صَلَّ قَبْلَهُمْ

أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧١﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٢﴾ فَأَنْظَرَكُمُفَ كَانَ عَذِيبُهُ الْمُنْذِرِينَ ﴿٧٣﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٤﴾

مانای دهقاو دهقی نابه تهکان

ئنجا (له کاتیک دا له بههشت دا شادمانانه پیکهوه دانیشتبوون) پرویان کرده به کدی (پیکهوه گفت و گویان ده کرد و) له نیو خویاندا پرسیاران ده کرد ﴿٥٠﴾ بیژهرک لهوان گوتی: کاتی خوئی (له دنیا دا) من هاوونشینیکم هه بوو (بیژروا بوو) ﴿٥١﴾ ده گیوت: نایا به پاستی تو له به پاستدانه رانی (نه وهی که زیندوو کرانه وه هه بی؟) ﴿٥٢﴾ نایا که مردین و بووینه گل و ئیسکه (پزیوه) کان ئیمه (زیندوو ده کرئینه وه) سزاو پاداشت دهرئینه وه؟ ﴿٥٣﴾ (بیژهره به ههشتیه که) گوتی: ده تانه وئی له ههوا الزانان بن (بزنان نهو ناشنایم هه وائی چیه)؟! ﴿٥٤﴾ به کهر تهماشای کرد، پاسته و خو له نیوه پاستی (کلپه ی) دۆزه خدا بینی ﴿٥٥﴾ گوتی: به خوا خه ریک بوو بمفه و ئینی (به مه رده ی خۆتم به ی) ﴿٥٦﴾ نه گهر چاکه ی پهروه رډگاریشم (به سه رمه وه) نه بووايه، منیش له ناماده کراوان ی نیو دۆزه خ) ده بووم ﴿٥٧﴾ (ئه ی دۆست و هاوه لآن!) نایا ئیمه (له بههشتدا) نامرین (و مردن ناچیزین) ﴿٥٨﴾ بیجکه له مردنه که ی به که ممان (که له دنیا دا چیز ئیمان) و، سزا دراویش نابین! ﴿٥٩﴾ به پاستی ئمه برده وه ی که مه زنه ﴿٦٠﴾ با هه ولده ران ته نیا بو و ئینه ی ئمه کار بکه ن (و تیبکو شن) ﴿٦١﴾ نایا نهو میوانداری لیکرانه باشته، یان دره ختی زه ققوم (بکریته خوراک)؟ ﴿٦٢﴾ ئیمه نهو (دره خته) مان گپاوه به مایه ی تافیکردنه وه ی سته مکاران (و هوکاری سزادرانیان) ﴿٦٣﴾ نه وه دره ختی که له بنی (کلپه ی) دۆزه خ دیته ده ری ﴿٦٤﴾ میوه به ره که ی وه ک سه ری شه پتانان وایه ﴿٦٥﴾ بیگومان نهوان (تاوانباران) لیتی ده خو ن، ئنجا سکینانی لی ده ناخن ﴿٦٦﴾ دواپی ناوی کولیو و داغی له سه ر ده خو نه وه و ناویتی ده که ن ﴿٦٧﴾

پاشان (دوای ئەو خواردنەووەیە) گەرانبەووەیان بەرەو لای کەپەى (ناگرى) دۆزەخە
 ٧٨. ھۆکارى ئەو (سزاو جەزەبە) یەش ئەووەیە کە ئەوان باب و باپیرانیان بە
 گومراپى دیوہ ٧٩. ئەوانیش یەکسەر بە شوپنەوارەکانیاندا پەتتیراون ٨٠. بە
 دنیایش لە پیش وان دا زۆربەى پتیشووەکان (یان) گومرا بوون ٨١. بێگومان
 ئیمە ھۆشیارکەرەوانمان تیدا ناردبوون ٨٢. ئنجا سەرئەج بەدە! سەرئەجامى
 ھۆشیارکراوان و ترستراوان (لە لایەن پتەغمبەرەووە) چوون بوو؟ ٨٣. جگە لە
 بەندە ساغراووە ھەلبێژاردەکانى خوا ٨٤.

شیکردنەوہى ھەندىک لە وشەکان

(قَرِيبٌ): (فُلَانٌ قَرْنٌ فُلَانٍ فِي الْوِلَادَةِ، وَقَرِيبُهُ وَقَرْنُهُ فِي الْجِلَادَةِ، وَفِي الْقُوَّةِ وَفِي غَيْرِهَا
 مِنَ الْأَحْوَالِ)، وشەى (قَرِيبٌ): واتە: ھاوتا، جووت، دەگوترى: (فُلَانٌ قَرْنٌ فُلَانٍ
 فِي الْوِلَادَةِ) واتە: فلانکەس لە لە دایک بووندا لەگەڵ فلانکەسە، واتە: پتیکەوہ
 لەدایک بوون لە یەک کاتدا، دەگوترى: (وَقَرِيبُهُ وَقَرْنُهُ فِي الْجِلَادَةِ) لە شەپو دەبەر
 یەکراچوونیشدا ھاوتایەتى، ھەرودھا لە ھیزداو لە غەیری ئەوھشدا لە حالان،
 کەواتە (قَرِيبٌ) کەسیکە لەگەڵ کەسیک، بە ھۆیەکەوہ لێى نزیك بێ.

(مَعْجُزِيونَ): (مَعْجُزِيونَ) نایا ئیمە سزاو پاداشت دەدرتینەوہ؟

(هَلْ أَنشَرُمُكُلِيَوْمَ): نایا دەتانەوئى ھەوآل بزائن، ناگاداربى؟ (طَلَعَ عَلَيْنَا فُلَانٌ
 وَاطَّلَعَ) واتە: فلانکەس ئیمەى بینى، یاخود لە حالمان ناگادار بوو، (أَطْلَعْنَاكَ عَلَى
 كَذَا) ئەو شتەم بە تۆ ڕاگەیاندا، ناگادارم کردیەوہ.

(سَوَاءٌ): شوئینی تەخت، (المُسَاوَاةُ: الْمُعَادَلَةُ، مَكَانٌ سُوءٌ، وَسَوَاءٌ: وَسَطٌ)، کەواتە
 کە دەفەرئەوئى: (فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ)، واتە: لە ئیوہەرئەستى، لە تەختایى دۆزەخدا،
 (مَكَانٌ سُوءٌ وَسَوَاءٌ) شوئینىکى تەخت و ئیوہەرئەست.

(الْجَحِيمِ): (الْجَحِيمَةُ: شِدَّةُ تَأْجُجِ النَّارِ)، (جَحْمَةٌ) به بلیسه‌ی ناگر ده‌گوتری، که زور کلبه بستینی، که‌واته (جَحِیم) ناگریکی زور به کلبه‌و بلیسه.

(الْزُّبَيْنِ): (الزُّبْدِي: النَّعْرُضُ لِلْهَلَاكِ)، (تَزْدِي): بریتیه له‌وه که مرؤف خوی بفه‌وتینی، (الْمِرْدَاةُ: الْحَجَرُ تُكْسَرُ بِهَا الْحِجَارَةُ فَتَزْدِيهَا)، (مِرْدَاةُ): به‌و به‌رده ده‌گوتری که به‌ردی دیکه‌ی پی ده‌شکیندری و، نه‌و به‌رده شکینراوه له به‌ین ده‌چی، که‌واته: (لِزْدَيْنِ) واته: (لِتَهْلِكُنِي)، خه‌ریک بوو بمفه‌وتینی، به مه‌رده‌ی خۆتم به‌ری.

(نَزُلًا): (النُّزْلُ: مَا يَعْدُ لِلْضَيْفِ النَّازِلِ مِنَ الرِّادِ)، (نُزْلُ): نه‌وده‌ی که بو میوانیک که دابه‌زیوه له‌لای خانه‌ خوی، بو‌ی ناماده ده‌کری، نه‌و خواردن و خوراکه پتی ده‌گوتری: (نُزْلُ).

(الرِّزْقِ): (الرِّزْقُ: عِبَارَةٌ عَنْ أَطْعَمَةٍ غَرِيبَةٍ فِي النَّارِ، وَمِنْهُ اسْتَعِيرَ: رَزَقَ فُلَانٌ وَتَزَقَّمَ: ابْتَلَعَ شَيْئًا غَرِيبًا)، (زُقُوم): بریتیه له‌و خواردنه ناخوشانه‌ی که له ناگر داهه‌ن، له‌وده‌ نه‌وه خوازراوه که ده‌گوتری: (رَزَقَ فُلَانٌ وَتَزَقَّمَ) نه‌گه‌ر شتیکی ناخوشی قووتدا، نه‌و وشه‌یه‌ی بو به‌کار ده‌هینری.

(طَلَمَهَا): (مَا طَلَعَ مِنْهَا) نه‌وه‌ی که لتی په‌یداده‌بی، یانی: به‌ره‌که‌ی، میوه‌که‌ی.

(لَشَوْبًا): (الشُّوبُ: الْخَلْطُ)، (خَلَطُ): واته: شتیک که له‌گه‌ل شتیک تیکه‌ل ده‌کری، (مَا عِنْدَهُ شَوْبٌ وَلَا زَوْبٌ: عَسَلَ وَلَبَنٌ) نه‌هه‌نگوینی له‌لایه، نه شیر، (شَوْبُ) یانی: هه‌نگوین له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌گه‌ل ناو تیکه‌ل ده‌کری، (زَوْبُ) یانی: شیر.

(حَبِيرٍ): (الْمَاءُ شَدِيدَةُ الْحَرَارَةِ، الْحَمَةُ: الْمَاءُ الْحَارُّ فِي خُرُوجِهِ مِنْ نُبْعِهِ)، (حَمِيمٍ): ناوینکه که زور زور کولاو داغ بی، (حَمَّةُ) به‌ ناوینکه ده‌گوتری له سه‌رچاوه‌که‌ی دپته ده‌ری، به‌ گه‌رمیی.

(الْفَرَا): بینویانه، (الْفَيْتُ: وَجَدْتُهُ) لیم هه‌لکه‌وت، دیتم.

(يَهْرَعُونَ): (هَرِيعٌ وَأَهْرِيعٌ: سَاقَهُ سَوْقًا يَهْرَعُ)، (هَرِيعٌ وَأَهْرِعٌ) واته: لتيخوری به لتيخوری پيکی توند، به ترساننده وه، دياره وشه ی (يَهْرَعُونَ) واته: ده پي پي پي، راو ده نرين، هه لده پي پي، هه لده به خويندراويشه ته وه: (يَهْرَعُونَ) به خي راي ده رُون. (الْمُخْلِصِينَ): هه لبارده كان، (خَلَّصْتُهُ فَخَلَّصَ) واته: هه لمبارد، ساغبووه، (الْغَالِصُ: الْغَالِصُ إِلَّا أَنْ الْغَالِصَ هُوَ مَا زَالَ عَنْهُ شَوْبُهُ بَعْدَ أَنْ كَانَ فِيهِ)، (غَالِصٌ) و (صَافِي) وه كه يه كن، به لَام (غَالِصٌ) نه وه يه كه شتيك له گه لي تي كه ل بووه، لاچووبي، دواي نه وه ي شته كه ي تي دا بووه، به لَام (صَافِي) نه وه يه كه هه ر له نه صلدا ساف و بيخه وش بووبي.

مانای گشتی نایه ته کان

نایه ته کانی پیشی له باره ی باسی دۆزه خیيان و مشتومرو دهمه قالیيان پيکه وه، سه رکۆنه کردن و سه رزه نشترکردنی يه کدی، به تايهت هی شوينکه وتووآن بو ده مړاستان و سه رکړده کان و، وه لمدانه وه ی خه ست و خو لي نه وانیش و پاكانه بو خو کردنيانه وه، بوون، دوايی خوا باسی سزای هه ردووک لایانی کرد واته: شوينکه وتووآن و په يره ويی ليکراوان، ياخود نه وانیه ی هه لده لتي تراون و نه وانیه ی هه لده لتي نه رن، دوايی خوا باسی نيعمه تی به هه شتی کردو باسی ژيانی خو شتی به هه شتيه کانی کرد.

ئنجا ده فه رموي: ﴿فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾، (ف) ی ﴿فَأَقْبَلَ﴾، بو به دواهاتن (تعقيب) ه، له عه يره بييدا (ف) جاري وایه بو (تعقيب) ه، جاري وایه بو (جزاء) ه، جاري وایه (فصيحة) يه، نه وه ده گه يه نی که شتيکی ديکه هه يه، به لَام باس نه کراوه و قرتي تراوه، له به ر نه وه ی به سياق و سه ليقه ده زاندری، ئنجا لي ره دا (ف) بو به دوا داهاتن (تعقيب) ه، پي شتریش باس مان کرد که به نسبت

دۆزه خیه کانه وه فه رمووی: ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾، چونکه نه وه یه کسه به دوا ی نه وه دا بوو، که باسی کوکرنه وه یان و سزادانیان و پالنه ستودانیان به رهو دۆزه خ، بوو، نجا فه رمووی: ﴿وَأَقْبَلَ﴾، واته: و تپرای نهو مهینه تیانه ی که له کاتی هه شرو حیساب و کوکرانه وهو، ره پیچه کدرانیان به رهو دۆزه خ دا، هه یانن، نجا نه وه شیان خسته پالی و، ده ستیشیان کرد به سه رکونه کردنی به کدی و سه رزه نشتکردن و پرسیارو وه لثم له گه ل یه کدی دا، نجا له وی ده فه رموی: ﴿وَأَقْبَلَ﴾، نهو (و) ه بو بادانه وه یه، واته: نهو حاله ته شیان هه یه، و تپرای مهینه تییه کانی پیشتی، به لثم لیره ده فه رموی: ﴿وَأَقْبَلَ﴾، چونکه باسی کوکرونه وه ی به هه شتییان ده کات که له به هه شتدا، دانیشتوون بو ئیسراحت و پشوودان، بوئه به (ف) ده بیشتی، واته: یه کسه دوا ی نه وه ی دانیشتن و پشوویان دا، ده ست ده کهن به قسه و باسی خو ش و، یاد کردنه وه ی ژیا نی دنیا، چونکه نه وه یه کسه به دوا یدا دی، ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾، به هه شتییه کان پرویان له یه کدی کرد، یه کسه دوا به دوا ی نه وه ی که دانیشتبوون له به هه شتدا، پرویان له یه کدی کردو، ده ستیان کرد به پرسیار لیکدی کردن و، یه کدی دواندن.

﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ﴾، بیژه ریکیان گوتی: من هاو نشینیک نیزیکیک، ناشنا به کم هه بوو، که لیمه وه نزیکیک بوو، نجا به حوکمی کارو کاسبیی بووه، به حوکمی پیشه به ک بووه، به حوکمی خزمایه تی بووه، به حوکمی دراوستیه تی بووه، به هویه که وه لپی نزیکیک بووه.

﴿يَقُولُ أَأَنْتَ إِنْ أَلْحَقْتَنِي﴾، به سه رسوپمان و پرسیار لیکردنی نکوولیللیکه رانه وه ده یگوت: ئایا تو له به راستدانه رانی؟! نه وه ی که پیغه مبه ران ده یلین، له به راستدانه رانی نه وه ی که به ناوی ئایینه وه ده گوتری؟

﴿أَمْ أَدَا مِنْهُمَا تَرَاكَ وَعَظَمْنَا أَمْ تَالَمِیْتُونَ﴾، هه مووی به پرسیار کردنی سه رسوپماندن و نکوولیللیکه رانه: ئایا که مردین و بووینه وه خو ل و ئیسکه پرتوو کاوه کان، ئایا

تیمه سزا ده در تین؟ یا خود سزاو پاداشت ده در تینه وه؟ واته: زیندوو ده کرتینه وه،
بو نه وهی سزاو پاداشت بدر تینه وه؟ (أَلَيْسَ لِمَعْرِضِيَّونَ؟)

﴿قَالَ هَلْ أُنتَرِ مُطْلِقُونَ﴾، نهو بیژره له بهه شته وه، به هاو نیشینه کانی خوئی،
به ره فیه کانی خوئی که له بهه شتدا پتکه وه دانیشتون، گوتی: نایا سه رنج
ده دن و ده تانه وی هه وال بزائن؟ واته: ده تانه وی هه وال بزائن نهو نیزیکه ی
من، نهو ناشنایه ی من، له کوئی دوزه خ دایه؟ چونکه دیاره له بهه شتی نه.

﴿فَاطْلَع﴾، یه کسه ره سهرنجی دا به (فاء التعقیب) دیسان، واته: یه کسه ره له
بهه شته وه ته ماشای کرد، ﴿فَرَأَاهُ فِي سَوَاءٍ الْجَحِيرِ﴾، یه کسه ره بینی له نیوه راستی
کلپه ی تاگری دوزه خدایه، دوایی له مه سه له گرنگه کاندایا باس ده که ی، که
ده فهرموی: ﴿فَاطْلَعَ فَرَأَاهُ فِي سَوَاءٍ الْجَحِيرِ﴾، یه کسه ره سهرنجی داو، یه کسه ریش بینی
له نیوه راستی کلپه ی دوزه خدا، نه مه نه وه ده که یه نی که بهه شتییه کان نامرازو
هوکاری په یوه ندیی و، زانیاری زور په ره سندوو و پتسکه و توویان له بهر ده ست
هه، که ره نکه هه ره به میسکی تیمه دا نه یه و، ره نکه نهو نینته رنیت و
ته له فریون و، نه وهی که تیمه نیستا له بهر ده ستان دان بو په یوه ندیی پتکه وه
کردن و یه کدی دواندن، له شوینی دووره ده ست، له چاو نه وهی بهه شت دا
هه ره هیچ نه بی، به دلنایی نه وهی خوا بو نه هلی بهه شتی ده ره خستی، زور
پتسکه و تووتره له وهی که مروف له دنیا دا پتیکه پشته وه.

﴿قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كُنْتُ لَأُرِيَنَّ﴾، بهه شتییه که به هاوه له دوزه خیه که ی، به ناشنا
دوزه خیه که ی گوت: سوند به خوا نیزیک بوو بمفه و تینی، ﴿وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ
مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، نه گهر چاکه ی په روه ردگاریشم به سه رمه وه نه بووایه، منیش نیستا له
ناماده کراوان ده بووم، (مُحْضًى) که سیکه په لکیش ده کری و ده یترئ و ناماده ده کری،
بی نه وهی خوئی ویستی نازادی هه بی له شته که دا واته: منیش له گه ل تودا نیستا
په لکیشی دوزه خ ده کرام، نه گهر لوتف و چاکه ی په روه ردگارم له سه رم نه بووایه.

ئىچا واز لەو دىنى و ڤوو دەكاته وه هاوێ و دۆسته كانى كه له بهههشتدا
پىكه وه دانىشتوون، ده لى: ﴿أَمَّا عَنْ يَمِينٍ﴾، ئايا ئيمه نامرين، ئيمه له
مردوووان نايين؟ ﴿إِلَّا مَرْتَنًا أَوَّلَ﴾، جگه له مردنه يه كه مه كه مان، كه له دنيادا
نهو مردنه مان چىژت، ﴿وَمَا عَنْ يَمِينٍ﴾، ههروه ها ئايا ئيمه نازاردراو و
سزادراو يش نايين، وهك نهو دۆزه خيانه؟!

﴿إِنَّ هَذَا هُوَ الْعَزَّزُ الْعَظِيمُ﴾، به راستى ئا ئه مه به بردنه وهو سهركهوتنى مه زن،
به ئامانج كه يشتن و به مراد كه يشتنى مه زن ئا ئه وه به، ﴿لِيُثِلَ هَذَا فَلْيَعْمَلَ
الْعَمَلُونَ﴾، ته نيا با بۆ و نهى ئه مه، كار كه ران كار بكه، تىكۆشه ران هه و لبدن،
ئه مه ئه وه دىنى، ئه مه شايستهى ئه وه به.

ئىچا خوا ﷻ ده فه رموى: ﴿أَذَلَّكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ سَجَرَةُ الزُّرُّومِ﴾، ئايا نهو
مىوانداريه باشته، يا خود دره ختى زه ققوم، واته: ئايا بهو شىوه به مىواندارى
بكرى له بروداران له بهههشتدا، نه وه باشته، يا خود دره ختى زه ققوم، بپته
نهو خواردنهى وهك مىوان كه تازه داده به زى، خواردنى بۆ دىن، نهو خواردنه
(زه ققوم) بكرپته خواردنى كه ساتيك كه له دۆزه خدا مىواندارى ده كرىن، بهو
شىوه به مىوانداريان لى ده كرى به دره ختى زه ققوم، ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلْعَالَمِينَ﴾،
ئيمه دره ختى زه ققوممان كردوه به تاقى كردنه وه بۆ سته مكاران، كه بلين: چۆن
دره خت له ناگردا سهوز ده بى؟ يا خود: (فِتْنَةً) به ماناى سزادان و نازاره، يانى:
كردوومانه به مايهى نازارو جه زربه بۆ سته مكاران، كه به ره كهى زۆر تال و
گه رم و، تفت و ناخۆشه.

﴿إِنَّهَا شَجَرَةُ زُحْرُجٍ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ﴾، زه ققوم دره ختىكه له بنى كپهى
دۆزه خ دپته ده رى، ﴿طَلْعُهَا كَأَنَّهُ زُرُّوسُ الشَّيْطَانِ﴾، نه وهى كه ده رى ده كات،
(كه له شوئى ميوه به ره) وهك سه رى شه يتانان وايه، هه لپته كه س سه رى
شه يتانانى نه بپنيوه، به لام هه موو كه س له خه يال و وه هميدا، سه رى شه يتانان

شتیکی دزیوو ناشیرینه، خوا ﷻ دەیهوێ تیمه تێگهیهنێ، نهگهرنا تیمه نازانین سه‌ری شه‌یتانان چۆنه، به‌لام به‌گشتی ده‌زانین که سه‌ری شه‌یتان، شتیکی دزیوو قه‌لب و نا‌قولا‌یه.

﴿فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا لَمَّا لَوْحٌ مِنْهَا الْبُطُونَ﴾، به‌دنیایی نه‌وان له‌و دره‌ختی زه‌ققومه ده‌خوون و، ورگیانی لێ ده‌ناخن، گه‌ده‌یانی لێ پر ده‌که‌ن واته: هه‌ر نه‌وه‌نده‌یه گه‌ده‌یان پر ده‌بن، نه‌گهرنا وایه هه‌چ له‌زه‌تیکێ تێدا هه‌بن، یان برسه‌تییان له‌ کو‌ل‌ بخت، ﴿ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوَّامًا مَّحْمِرًا﴾، دوا‌یی بو‌ نه‌وان هه‌یه تیکه‌له‌یه‌ک له‌ ناوی کو‌لو و داغ، یانی: ناوی کو‌لو و داغ له‌گه‌ڵی دا ناوێته ده‌بن، ﴿ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ﴾، دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌ دره‌ختی زه‌ققومیان خواردو، له‌ کانی‌او کو‌لو و داغیشیان خوارد‌وه‌و تیکه‌لیان کرد له‌گه‌ڵ نه‌و خواردنه‌دا، نجا دوا‌یش گێرانه‌وه‌یان بو‌ نێو کلپه‌ی دۆزه‌خه.

یه‌کتیک بو‌ی هه‌یه به‌رسن: بو‌چی به‌و شی‌وه‌یه جه‌زه‌به‌ ده‌درێن؟ خوا ﷻ به‌ زۆری له‌ قورئاندا که باسی سزا ده‌کات، باسی پاداشت ده‌کات، باسی هو‌کاره‌که‌شی ده‌کات، ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿إِنَّهُمْ أَلَفُوا أَوْلَاءَهُمْ ضَالِّينَ﴾، نه‌وانه‌ باب و با‌پیرانیان به‌ گو‌مرا‌یی لێ هه‌لکه‌وت‌بو‌و، بینبو‌ویانن که گو‌مرا‌و سه‌رگه‌ردانن، ﴿فَهُمْ عَلَى آثَرِهِمْ هَرَعُونَ﴾، نه‌وانیش یه‌که‌سه‌ر به‌ شو‌ینه‌واری واندا په‌تیندرا‌بو‌ون، (یَهْرَعُونَ) یش خو‌تندرا‌وه‌ته‌وه‌ یانی: به‌ خه‌یرایی پو‌ش‌ت‌بو‌ون، (يَهْرَعُونَ) په‌تیندرا‌بو‌ون، تاو درا‌بو‌ون، وه‌ک ویست و خواستی خو‌یان له‌ ئارادا نه‌بن، یه‌که‌سه‌ر به‌ دوا‌ی نه‌وان که‌وتدرا‌بو‌ون و په‌تیندرا‌بو‌ون.

﴿وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ﴾، به‌ دنیایی زۆربه‌ی پێشو‌وه‌کانیش گو‌مرا‌ بو‌بو‌ون، زۆربه‌ی پێشو‌وه‌کانیشیان سه‌رگه‌ردان و سه‌رلێشی‌واو بو‌ون، به‌لام ئایا که‌ وا بو‌ون خوا ﷻ وت‌لی کرد‌بو‌ون و، له‌به‌ر نه‌وه‌ بو‌وه که‌ خوا په‌یامی بو‌ نه‌نارد‌بو‌ون؟ نه‌خه‌یر! ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّذَرِّينَ﴾، به‌ دنیایی تیمه هو‌شیارکه‌ره‌وان

و وریاکەرەوان و ترستێنەرمان تیدا ڕەوانە کردبوون، کە پێغەمبەرانیان (عَلَيْهِمُ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ).

﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَنَقِبُهُ الْمُتَذَرِّينَ﴾، ئنجا سەرنج بدە، سەرەنجامی ترستێراوان
و ئاگادارکراوان چۆن بوو! لە ئەنجامی ئەوەدا کە بە دەم بانگی خوای
پەروەردگارەووە نەهاتن و گوتیان نەدا بەو ھۆشیارکەرەوانە کە پێغەمبەرانیان
(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، گوتیان بۆ نەگرتن و ڕیزیان لێ نەگرتن، ئەمەش
بکە سەرەنجامیان چۆن بوو! ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾، جگە لە بەندە
ھەلبژاردەکانی خوا، بەندە ھەلبژاردەکانی خوا، کە بە دواي پێغەمبەرانیان (عَلَيْهِمُ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) کەوتن و، ڕیزی پێغەمبەرانیان گرت و پەرپەراییان لێ کردن،
ئەوان دیارە ھال و ھسابیکی دیکەیان ھەیە، کە پێشتر باس کرا.

مه‌سه‌له گرنه‌كان

مه سه له ی په که م:

پوو له یه کدی کردنی بههشتیان و گفتوگو پټکه وه کردیان و، یادکرده وهی یه کټکیان بؤ هاوښیتکی بټپروای له دنیاډاو، پټښیار کردنی بؤ هاوه له بههشتیه کانی که سؤراغی بکه و، سه ره نجام دیتنی له نیوه پراستی دؤزه خ ډاو، سه رزه نشتکردنی که خه ریک بووه گومرای بکات و، ستایشی خوا کردنی که یاراستووه تی له گومراوون:

خَوَاتِمًا دَهْفَةً رَمَوْنِ: ﴿٥١﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٥٢﴾ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِيبٌ ﴿٥٣﴾ يَقُولُ أَتَأْتِكُ لَيْنَ الْمَصِيقِينَ ﴿٥٤﴾ أَتَدَا مِنَّا وَكُنَّا تَرَابًا وَعِظْلًا أَتَوَالَسِيُونَ ﴿٥٥﴾ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطْلَعُونَ ﴿٥٦﴾ فَأُطْلِعَ قَرَأَهُ فِي سَوَاءِ الْحَجِيرِ ﴿٥٧﴾ قَالَ تَاللَّهِ إِن كِدْتُ لَأُزِيدَنَّ ﴿٥٨﴾ وَلَوْ لَا يَعْلَمُهُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُنْخَصِرِينَ ﴿٥٩﴾

شیکردنه‌وی ئهم ئایه‌تانه، له یازده برگه‌دا:

١- ﴿ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَكْتُمُونَ ﴾، به کسەر هه‌ندێکیان (به‌هه‌شتیه‌کان) ڕویان کرده هه‌ندێکیان، پرساریان له یه‌کدی ده‌کرد. پێشتر گوتمان: بۆچی لێره به: (فاء التعقیب) (ف)ی به‌دواداها‌تن گوتراوه‌و، له‌ولاش به (واو العطف)، چونکه له‌وتی به‌هۆی (و)وه، یانی: وێ‌پ‌رای نه‌و مه‌ینه‌تی‌یانه‌ی که له کاتی لێ‌رسینه‌وه‌دا بوویان، مه‌ینه‌تی‌یه‌کی دی‌که‌شیان نه‌وه‌یه که له دۆ‌ژه‌خیشدا سه‌رزه‌نش‌تی یه‌کدی ده‌کن، به‌لام لێره له‌به‌ر نه‌وه‌ی که به‌هه‌شتیه‌کان له به‌هه‌شتدا دانیش‌توون له‌کۆ‌پ‌رو مه‌ج‌لیسی خۆیان دا، ئنجا به‌کسەر دوا به‌ دوا‌ی نه‌وه، پ‌ت‌که‌وه قسه‌ ده‌که‌ن و ده‌دوێ‌ن ده‌رباره‌ی حال و با‌لی

دنیايان، كه چۆن ايان گوزه رانده و، به كيان يادى ئاشنايه كى خوى ده كاته وه و ده لى: با سؤراغى بكه ين داخو له كوئيه؟!

﴿فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾، هه ندى كيان پوو ايان له هه ندى كيان كرد، هيكه تى تى دايه كه به كردارى رابردو و هيناويه تى، ئه گهر نا جارى به هه شت نه هاته وه، ئيمانداران دانه نيشتون له به هه شتدا، تاكو پىكه وه به كدى بدوئىن، به لام بوئه به كردارى رابردو و هيناويه تى چونكه مسوگه ره كه به هه شت دى و دوزه خيش دى، نه و شتانه ش كه خوا ﷻ باسى كردوون، دىن.

﴿يَبْكَاؤُنَ﴾، پرسىار له به كدى ده كهن، پوو ايان له به كدى كرد، پرسىاريان له به كدى كرد، پرسىار له به كدى كردنه، كه نه يفه رموده له باره ي چيه وه، (خَذِفَ الْمُتَسَاءَلُ عَنْهُ لِذِلَالَةٍ مَا بَعْدَهُ عَلَيْهِ) پرسىار له باره وه كراو قرتى تراوه چونكه نه وه ي دوايى دى، ده بگه به نى، چونكه خوا ﷻ دوايى باسى ده كات.

٢- ﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ﴾، قسه كه رىك له وان گوتى، به هه شتييه كان، كه پىكه وه دانىشتوون، بىزه رىكيان گوتى.

٣- ﴿إِنِّي كَأَن لِّي قَرِينٌ﴾، به دنيايى من نيز يكيكم هه بوو، هاوشينيكم هه بوو، (الْقَرِينُ: الْمُصَاحِبُ الْأَمْرُ، شُبِّهَ الْمَلَأَمَةُ الْعَالِيَةُ بِالْقَرْنِ بَيْنَ شَيْئَيْنِ، بِحَيْثُ لَا يَنْفَصِلَانِ)، (قَرِين) واته: كه سىك، هاوه لىكى نيزيك كه پتوه ي به يوه ست بى، ئنجا نه م پىكه وه به يوه ست بوونه، چوئىندراوه به دوو شتانه وه كه لىك جيا نابنه وه.

٤- ﴿يَقُولُ أَأَمْ لَكَ لِيْنُ الْمُسْقِيْنَ﴾، ده بگوت: ئايا تو له به راستدانه رانى؟ خوئىندراو يشه ته وه: (إِنَّكَ) واته: به بن (هَمَزَةُ الْإِسْتِفْهَامِ)، كه هه ر به ك واتا ايان هه به، ئايا تو له به راستدانه رانى؟ به ته ئكيد (أَمْ لَكَ) يان (إِنَّكَ) پرسىار كردنه بو نكو و ئىليى كردن، واته: نه ده بوو نه وه به راست دابىتى، نه ده بوو پروات به شتى وا هه بن، كه چيه؟

(۵) ﴿لَمَّا مَنَّ رَبُّكَ عَلَى الْمُرْثَدِّينَ وَأَخْرَجَهُمْ مِنْ الْأَرْضِ الْمَوْعُودِ﴾، نایا نه گهر مردین و بووینهوه خوَل و، تیسکه کان واته: تیسقانی پرتووکاو، نه میش دیسان (أَمَدًا)، خویندراویشه تهوه: (إِذَا)، به لَام به شیوهی پرسپار کردن.

(۶) ﴿إِنَّا لَنَدِينُوكَ﴾، نایا تیمه سزاو پاداشتمان دهبن، واته: زیندوو ده کرینهوهو، لیپرسینه وه مان له گهَل دا ده کری و، سهره نجام به پتی کرده وه کاغان سزاو پاداشتمان دهبن، ههروه ها (أَمَدًا) خویندراویشه تهوه: (إِنَّا)،

(الْمَدِينُ: الْمَجَان، ذَانَهُ، يَدِينُهُ: جَارَاهُ)، (مَدِين) واته: سزا دراو، یان پاداشتر او، چونکه (ذَانَهُ، يَدِينُهُ) واته: سزای دا، یان پاداشتی دایه وه، که واته ده لَتی: نایا تیمه سزا یان پاداشت ده درینه وه؟

نهو سَن وشه یه: (أَمَنَكَ)، (أَمَدًا)، (أَمِنًا)، ههرسیکیان به هه مزه ی پرسپار کردن (هَمَزَةُ الْإِسْتِفْهَام) و به بَنی (هَمَزَةُ الْإِسْتِفْهَام) یش خویندراوونه وه، که واتایان هه ر یه کیکه.

(۷) ﴿قَالَ هَلْ أَنتُمْ مُطْلِمُونَ﴾ (نهو بیژره که له کوَری به هه شتیبه کان دا قسه ی کرد) گوتی: نایا تیهو ده تانهو ی هه و آل بزنان؟ نه م پرسپار کردنه: ﴿هَلْ أَنتُمْ مُطْلِمُونَ﴾، به کاره یتر او له پشنیاز کردندا، واته: نایا دین سوَراخی نه هلی دَوَزه خ بکهین، تا کو بزنان داخو نهو ناشنایه ی من له کوَیه؟ له کوَیی دَوَزه خیانهو له کوَیدا سه قامگیر بووه؟!

(۸) ﴿فَاطْلَعْ فَرَّاهُ فِي سَوَاءٍ الْجَحِيرِ﴾، [ننجا نایا نه وانیش له که لیدا سه رنجیان داوه یان نا، گرنگ تهوه یه] بُو خوی یه کسه ر سه رنجیداو یه کسه ریش بینی له نیوه راستی کلپه ی دَوَزه خدایه، هه لَبه ته که ده فهرمو ی: ﴿فَاطْلَعْ فَرَّاهُ﴾، خوای پهروه ردگار کورتی کردو تهوه، نه گه رنا یانی: (فَاطْلَعْ وَاطْلَعُوا فَرَّاهُ وَرَأَوْهُ) یانی: سه رنجیداو سه رنجیان دا، ننجا دیتی و دیتیان، به لَام بُو کورترکدرنه هوا ﷻ ته نیا نهو ی باس کردوه، (وَأَقْتَصَرَ عَلَى ذِكْرِ أَطْلَاعِهِ هُوَ ذُوْنُ ذِكْرِ أَطْلَاعِ رُقَقَائِهِ، لَأَنَّهُ ابْتَدَأَ بِالْإِطْلَاعِ لِيُمَيِّزَ قَرِينَتَهُ فَرِيهِ أَصْحَابَهُ)

بۆیەش تەنیا خوا ﷻ باسی ئەماشا کردن و سەرنجدانی بێژەرەکی کردووە، ئەک هە
هاوێلەکانی، چونکە ئەو پێشی ئەماشای کردووە، ئاكو بیدۆزێتەو، ئەوان چووژانن
ئەو ئاهنايەي ئەو کێه؟ دەبوایە ئەو بیدۆزێتەو، ئنجا دوایی پێشانیان بدات و بلی:
ئەو هەتا ئەها ئەو کەسە بوو کە مەبەستم بوو، کە ئە دنیا دا لیم نيزیک بوو، هاوئشینم
بوو، ئاشنام بوو، قسەي ئاوا بوو، ئیستاش ئەو سەرەنجامی ئاوايە، بە پێی ئەو قسەو
ئیعیتقاده هەلەو پووچەي کە هەیبوو.

٩- ﴿قَالَ تَأَلَّهٖ اِنْ كِدْتَ لَتُرْدِيْنَ﴾، بەهەشتیە کە بە دۆزەخییە کە ی گوت: سوێند بە خوا
نيزیک بوو و مەفەوتینی، (لَتُرْدِيْنَ) هەم بە ژیریش (کُفْرًا) خوێندراوەتەو، هەم بە (ي)یش
(لَتُرْدِيْني)، ئەگەر بە ژیر (کُفْرًا) ش بێ، ژیرە کە لە شوێنی (ي) کە دادەنیشی.

١٠- ﴿وَلَوْلَا نَعْمَةُ رَبِّیْ﴾، ئەگەر چاکەي پەرەردگاریشم بە سەرمەو هەبوایە.

١١- ﴿لَکُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ﴾، منیش لە ئامادەکراوان دەبووم، (مُخْضَرِّينَ: الْمَخْلُوبِينَ إِلَى
جَنَّتِهِمْ) واتە: لە پەلکێش کراوان بۆ دۆزەخ دەبووم.

واتە: پاراستنی خواو، یارمەتی خوا کە دەستم بە ئیسلامەو هەگرت، خوا
یارمەتی دای دەست بە ئیسلامەو هەبگرم، ئەو وای لیکردم کە من پارێزراو
بم، ئەو چاکەي پەرەردگارم بوو لەسەرم، ئەگەرنا منیش ئیستا لەگەڵ تۆ لە
ئامادەکراوان دەبووم.

چوار كورته سەرئەج

۱- كوردنى پىتى (ت) بە نامرازى سۆيىند خواردن (تَالله):

بە كارھىنانى پىتى (ت) بۇ سۆيىند خواردن، لە قورئاندا بە زۆرىي وا ھاتو، كە لە ۋەللى سۆيىندىك دادى، كە سۆيىندەكە سەيرو نامۇ بى، بۇ ھەونە:

أ- لە سوورەتى (يوسف) دا دەفەرمۇي: ﴿قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْتَنَا بِفِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَرِيقِينَ﴾ (برايە كانى يوسف بە چارچىيە كە) دەلئىن: سۆيىند بە خوا ئىو زانىوتانە كە ئىمە نە ھاتووین خراپە كارىي بكەين و، ئىمە كاتى خۆيشى دز نەبووین.

تۆمە تباركرانيان بە دزىي شتىكى سەيرە، بۇيە بە (ت) ھىناو يەتى.

ب- لە سوورەتى (الأنبياء) دا كە نىبراھىم ﷺ دواي ئەۋەي بابى و خەلكە كەي دە چنە دەر، ئەۋيش دەلئىن: ﴿وَتَاللّٰهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَعُكُمْ﴾ (۷۷) ۋاتە: سۆيىند بە خوا، دە بىن فېلئىك لە بتە كانتان بكەم، ۋاتە: بيان شكىتىم، ھەلبەتە شكىتىنئى بتە كانيان بۇ ئەۋ خەلكە شتىكى سىرو نامۇ بوو.

ج- لىرەش كە دەفەرمۇي: ﴿تَاللّٰهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينَ﴾ ۋاتە: سۆيىند بە خوا نىزىك بوو منىش بىفەۋىتىنى.

كە بىگومان شتىكى نامۇو جىي عاھباتى دەبوو توانىيائى بىفەۋىتىنى.

ھەرسىكىيان شتى غەرىب و سەيرن، بۇيە پىتى (ت) بە كار ھاتو، كە ۋاتە دىيارە لە قورئاندا خوا ﷻ ۋەختى (ت) بۇ سۆيىند بە كارھىناۋە، كە ئەۋ شتە شتىكى سەيرو نامۇ بى.

۲- وهی (کُؤدین) یانی: (کُئیلگینی) مغه ویتینی، چونکه (الرّؤی: الهلاک)، (رؤی) به مانای فەوتانه، ﴿إِنْ كِدْتَ لَتُرَوِينَ﴾، نیریک بوو منیش بفه ویتینی، وهك خۆتم لیبکهی و به مه ره دی خۆتم به ری.

۳- كه ده فەرموی: ﴿إِنْ كِدْتَ لَتُرَوِينَ﴾، نیریک بوو من بفه ویتینی، ئەم (ل) ی سەر (لُؤدین) كه چۆته سەر (خَر گاد) ئەم (ل) ه جیاكه ره دی تیان (ل) ی (المُحَقَّقه) به، كه بۆ جه ختكر دنه وه به، له گەل (ل) ی (النافیه) كه بۆ لایر دنه، لیره دا ئەگەر گوترا یا: (إِنْ كِدْتَ) یانی: (مَا كُنْتُ)، به لأم كه گوترا وه: ﴿إِنْ كِدْتَ لَتُرَوِينَ﴾، ئەم (ل) ه بۆ ئە وه به كه بزاند ری، (ل) ی جه ختكر دنه وه وه ته ئكیده، یانی: (إِنْ الْمُحَقَّقه) له (المُحَقَّله) نهك (إِنْ النافیه)، ئەگەر لایره (نافیه) بووا به، ده فەرموو: (إِنْ كِدْتَ لَتُرَوِينَ) تۆ خەریك نه بوو من بفه ویتینی، به لأم لیره به عه كسه وه: به دلنی یی تۆ نیریک بوو من بفه ویتینی.

زانایان ئاوايان ته عبیر كردوه: (قَارَبْتُ أَنْ تُغْضِي بِي إِلَى حَالِ الرُّدَى بِالْحَاحِكِ فِي صَرْفِي عَنِ الْإِيمَانِ) واته: نیریک بوو منیش بخه به تپو حاله تی فەوتانه وه، به هوی ئە وه وه كه تۆ سوور بووی و زۆر داكو كیست لی ده كردم، من له ئیمان لایه دی.

۴ ئەم ئایه ته موباره كانه ئە و پاستیه یان ئی ده فامریته وه، كه ده بی مروّف زۆر وریا و هوشیار بێ، له هاوه ل و هاو نشینی خراپ، ئەگەر لئی وریا نه بی په فیقی خراپ وهك بێشبان ده لێن: (برادره دین دهره دین به ره) بنگومان براده ری چاك زۆر چاكه و، هاوه لی خرایش زۆر خراپه.

مه سه له ی دووه م:

خوشحالی ده بر پنی به هه شتیان که له به هه شتیدا مردنیان به سه ردا نایه ت،
جگه له مردنی یه که می دنیاو، نازار نابین، نه وه ش به بردنه وه ی مه زن داده نین
و ده نین: هه ر نه و سه ره نه جمه شایسته ی تیکۆشان و ره نه ج بۆ دانه:

خو! ﴿۵۸﴾ أَفَمَنْ يَمَسُّنَ ﴿۵۹﴾ إِلَّا مَوْلَانَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَدِّيْنَ ﴿۶۰﴾ إِنَّ
هَذَا هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۶۱﴾ لِيُثِلَ هَذَا فَيَعْمَلَ الْعَمِلُونَ ﴿۶۲﴾

شیکردنه وه ی ئه م، ئایه تانه، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿۵۸﴾ أَفَمَنْ يَمَسُّنَ ﴿۵۹﴾ إِلَّا مَوْلَانَا الْأُولَىٰ، ئایا ئیمه له مردووای نابین، جگه له مردنه
یه که مه که مان، واته: نه و مردنه ی له دنیا دا چۆن مان؟ به هه شتیان له نیو خۆیاندا نه و قسانه
ده که ن: ئایا ئیمه نامرین! جگه له و مردنه ی یه که مجار! به سه رسورمانه وه، ﴿۵۹﴾ أَفَمَنْ يَمَسُّنَ
﴿۶۰﴾ نهم پرسیار لیکردنه هه ر له بیژره که وه یه که له گه ل هاوه له کانی ده پرسئ، به لأم
له پرسیار کردنه که یدا، مه به ستئ نه وه نیه وه لأمی ده ست بکه وئ، به لکو بۆ سه رسورماندنه،
یانی: به راستیی شتیکی زۆر باش و جیی سه رسورمان و دلخۆشبوونه، که ئیمه جار نیکی
دیکه نامرین جگه له مردنی یه که م.

﴿۶۰﴾ إِلَّا مَوْلَانَا الْأُولَىٰ، نهم هه لاواردنه ش هه لاواردنیکی دابراوه به مانای (لکن)ه،
یانی: به لأم مردنی یه که م نه وه دیاره تیه ریوه.

(۲) - ﴿۶۰﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَدِّيْنَ، ئایا ئیمه له سزادراوان و نازاردراوانیش نابین؟

(۳) - ﴿۶۱﴾ إِنَّ هَذَا هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ، به دلنیایی هه ر ئه مه بردنه وه و سه رکه وتنی مه زنه،
(الْفَوْزُ: الظَّفَرُ بِالْمَطْلُوبِ) (فوز) بریتیه له به مراد گه یشتن و به ده سه ته یانی نامانج.

(۴) - ﴿۶۲﴾ لِيُثِلَ هَذَا فَيَعْمَلَ الْعَمِلُونَ، با ته نیا بۆ وینه ی نه مه، تیکۆشه ران تیکۆشن،
هه ولده ران هه ولبدن، کارکه ران کار بکه ن واته: به س نه وه شایسته ی بۆ تیکۆشانه.

(ل) ی (لِمْثَلٍ هَذَا)، (لَمْ لِلتَّعْلِيلِ، وَتَقْدِيمِ الْمَجْزُورِ عَلَى عَامِلِهِ لِإِفَادَةِ الْقَصْرِ، أَيْ لَا يَعْمَلُ غَيْرُهُ وَالْمَعْنَى: لِنَوَالِ مِثْلِ هَذَا)، که دهفهرموی: ﴿لِمْثَلٍ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَمِلُونَ﴾، (ل) بۆ هۆکار دۆزییه و پێشخستنی ژێردار کراو لهسەر کردارهکهی، ئەمه کورتیهلێنان (قصر) دهگهیهنن واته: تهنیا بۆ ئەوه و ئەو ئامانجه شایستهیه خهڵک کاری بۆ بکات و با بۆ گهیشتن بهو ئامانجه، خهڵک کار بکات.

(الطبري) له تهفسیرهکهی خۆی دا^(۱) ده‌ئێ: ﴿يَقُولُ تَعَالَى ذِكْرُهُ: لِمِثْلِ هَذَا الَّذِي أُعْطِيتَ هَؤُلَاءِ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْكَرَامَةِ فِي الْآخِرَةِ، فَلْيَعْمَلْ فِي الدُّنْيَا لِأَنْفُسِهِمُ الْعَامِلُونَ، لِيُذَرِّكُوا مَا أَذْرَكَ هَؤُلَاءِ بِطَاعَةِ رَبِّهِمْ﴾ واته: خوا ناوی بهرز بێ، دهفهرموی: با بۆ وێنه‌ی ئەوه که داومه بهو بروادارانە، له رێز لیکرتن له پۆزی دوااییدا، با ئەوانه‌ی له دنیا‌دان کار ده‌که‌ن بۆ خۆیان، ئەوه بکه‌ن، تا‌کو ئەوه‌ی ئەوانه پێگه‌یشتوون، به فه‌رمانبه‌ریی بۆ په‌روه‌ردگاریان، ئەوانیش پێی بکه‌ن.

مهسه له ی سیه م:

بهراورد کردنی جیگاو پِیگای بپرواداران له بههشتدا، له گهل شیوهی میوانداریی کردن له سته مکاران که بهری درهختی زهققوم خوراکیهوه، ناوی کولیوو داغ خواردنه وه یانه، له برسان ورگیانی لی ده ناخنن، پاشان ده برینه وهوه نیو کلیه ی ناگری دۆزهخ:

خو! ﴿۱۶﴾ ده فهرموی: ﴿أَذْلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّوْقِ﴾ ﴿۱۶﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿۱۷﴾ إِنَّمَا شَجَرَةُ حُجْرٍ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿۱۸﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ﴿۱۹﴾ فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا قَائِلُونَ مِنْهَا الْبَطُونَ ﴿۲۰﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوَاكِنَ حِمِيرٍ ﴿۲۱﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ ﴿۲۲﴾ ﴿۲۳﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له نو برکهدا:

۱- ﴿أَذْلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّوْقِ﴾ ئایا ئەو بهههشتهی باسکرا، باشته بو میوانداریی لیکردن، وهک خوراکیک که بو میوان داده نری، یان درهختی زهققوم؟! (النُّزْلُ وَالنُّزْلُ) به بۆر (ضَمَّة) و به زهنه (سُكُون): (الْمَكَانُ الَّذِي يَنْزِلُ فِيهِ النَّازِلُ، وَأَطْلُقُ عَلَى الطَّعَامِ الْمَهْمًا لِلضَّيْفِ)، (نُّزْلُ وَنُّزْلُ) ههم به شویتیک که میوان لی داده نری، دهگوتری و، ههم به خواردنیکیش که ناماده ده کری بو میوان، که ده فهرموی: (أَذْلِكَ) ئەم پرسیار کردنه پرسیار کردنیکه بو سه رسوپماندن، واته: ئایا ئەو شیوه میواندارییکردنه که بو بهههشتیان ده کری، ههم به نسبت جیگاو پِیگایانه وه، ههم به نسبت خواردن و خوراکیهوه، باشته، یان درهختی زهققوم؟!

ننجا خو! ﴿۲۳﴾ باسی درهختی زهققوم ده کات، که درهختی زهققوم خوا له چه ند شویتیک قوپناندا، باسی کردوه، بو وینه:

أ- له سووهرتی (الواقعة) دا ده فهرموی: ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنْتَ الْأَعْلَاُونَ الْكَذِبُونَ﴾ ﴿۲۴﴾ لَا يَكُونُ مِنْ سَجَرٍ مِّنْ زَوْقٍ ﴿۲۵﴾ قَائِلُونَ مِنْهَا الْبَطُونَ ﴿۲۶﴾ فَتَرْوُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿۲۷﴾ فَتَشْرَبُونَ مِنْ الْحَمِيمِ ﴿۲۸﴾ هَذَا

تُرْمُومَ يَوْمَ الْيَوْمِ ﴿٨﴾، واتە: ئىنجا ئىوھ ئەى گومرا بووھ بە درۆدانە رەكان! لە درەختى زەققووم دەخۆن. سكتانى لى پەر دەكەن. ئاوى كۆلىو داغى وەسەر دەكەن (لەسەر دەخۆنەوھ). وەك حوشترانىك كە تووشى نەخۆشې تىرتاوانەبوون (هيام) بوون {حوشتر تووشى نەخۆشېەك دى، بە هېچ شىوھەك تىراو نابن، ئىوھش هەندە دەخۆنەوھ} ئەمە شىوھە ميوانداری لىكردى بېرواينە لە پۆژى دواى دا.

ب- ھەر وەھا لە سوپەتى (الدخان) یشدا، خوا دەفەرمۆى: ﴿إِنَّ سَجَرَتَ الرَّقْمِ ﴿١٣﴾ طَعَامُ الْأَشْيَرِ ﴿١٤﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿١٥﴾ كَغَلْيِ الْحَبِيرِ ﴿١٦﴾﴾، واتە: بە دنىاى درەختى زەققووم، خۆراكى گوناھبارو تاوانبارە. وەك مىسى تئاوھ (گەر مە) لە سكەكاندا دەكۆلى، وەك كۆلىنى ئاوى داغ دەكۆلى، [تاوا لە سكيان دا دەكۆلى].

ج- لىرەش دەفەرمۆى:

﴿إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ﴾، ئىمە كردوومانە بە فیتنە بۆ ستەمكاران، واتە: ھەوالى ئەو درەختەمان كردوھ بە تاقىكردنەوھ بۆ ستەمكاران، ياخود (فِتْنَةً) بە ماناى سزاو نازار دى، يان: كردوومانە بە بەلۆ سزاو مەبنەتېى بۆ ستەمكاران، خودى زەققووم و بەرەكەى مايەى پى نازارو ئەشكەنجەدرانىانە.

﴿إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ﴾، {ئەو زەققووم}، درەختىكە لە بنى ناگرى دۆزەخ دىتە دەرى.

﴿مَلْعَمًا كَانَ، رُءُوسُ النَّبِيِّينَ﴾، دەرکردووەكەى، بەرەكەى، وەك سەرى شەيتانان واى، (الطَّلُحِ) (الطَّلُحِ) (طَلَع) بە كىفى ھىشووھ خورما دەگوترى، بەلام لىرەدا بەكارھەتزاو، بۆ ئەو بەرەى زەققووم دەرى دەكات.

زانايان گوتوويانە: كە دەفەرمۆى: وەك سەرى شەيتانان واى، عەرەب عادەتیان وابوو، ئەگەر ويستبايان شتىك ناقولۆ دزىو پېشانەدن، دەيانگوت: (كَانَ رَأْسُ الشَّيْطَانِ) دەلىتى سەرى شەيتانە، با كەسەش سەرى شەيتانى نەدىيى، بەلام لە

خەيالداڭ (مُخَيَّلَةٌ) ھەموو كەس دا وايە، كە شەيتان بۇ خۇي دزىوو ئاقۇلايەو سەلك و سەرەكەشى دزىوو ئاقۇلاو ئاشىرىنە.

ھەندىكىش كوتوو يانە: (شَيْطَان: رَأْسُ حَيَّةٍ مَّعْرُوفَةٍ عِنْدَ الْعَرَبِ تُسَمَّى شَيْطَانًا) كە دەفەرمۇي: بەرەكەي ۋەك سەرى شەيتانە، شەيتان جۆرە ماریكە، لە نىو عەرەباند ناسراو، كە پۇپرەي ھەيەو، زۆر دزىوو ئاشىرىن و قەلبە.

(۶) - ﴿فَأَنَّهُمْ لَا يَكُونُ مَنَّا﴾، بە دۇنيایى ئەوان لى دەخۇن (لەو بەرە).

(۷) - ﴿فَمَا لَوْ إِنَّمَا الْبُطُونُ﴾، ئىنجا وركانى لى پر دەكەن، واتە: برىيە تىيان لانا بات، تەنيا گەدە پر بوونەو وركىانى لى دەئاخۇن.

ياخود كە دەفەرمۇي: ﴿فَمَا لَوْ إِنَّمَا الْبُطُونُ﴾، واتە: زۆر بە خىزايى قووتى دەدەن و دەيخۇن، چونكە زۆر تال و گەرم و ناخۇشە، خوا خويانە زو لە زارىان ئاودىو بى و، بە گەرووياندا بچىتە گەدەيانەو.

(۸) - ﴿ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوَابًا مِّنْ حَمِيمٍ﴾، دوايى بۇ ئەوان ھەيە لەسەر ئەو خواردنى زدققوومە، تىكەلەيەك لە ئاوى كۆلىو داغ، ھەروەك لە سوورەتى (الواقعة) دا دەفەرمۇي: ﴿فَنَشْرَبُونَ عَلَيْهِمْ لَحِيمٍ ۝۵۱﴾، فَنَشْرَبُونَ شَرَبَ الْحَمِيمِ ﴿۵۱﴾، واتە: لە ئاوى كۆلاو داغى بەسەردا دەخۇنەو، كە خواردنەو كە شىيان ۋەك خواردنەو ھى حوشترانىكە كە تووشى نەخۇشى تىر ئاۋ نەبوون بوون.

(حَمِيم) يىش ئەو ئاۋەيە كە دەگاتە ئەۋپەرى پلەي گەرمىي، كە لەۋە گەرمتر نەبى.

ۋشەي (شَوْب) يانى: (خَلَط، مَزَج) كە لىرەدا چاۋگەو بە ماناي (مفعول)، ۋەك (خَلَق) بە ماناي (مَخْلُوق)، (لَشَوْبًا) يانى: (لَخْلَاطًا) بە ماناي (مَخْلُوط) ھە يانى: تىكەلەيەك لە ئاوى كۆلاو بۇ ئەوان ھەيە، ئىنجا تىكەلەيەك لە ئاوى كۆلاو ئەۋە دەگەيەننى كە ئاۋە داغ و كۆلۈەك شتى دىكەشى ئاۋىتە كرابى، ۋەك كىم و زووخاۋ.

۹- ﴿ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ إِلَى الْجَحِيمِ﴾، له دواى ټه و هه موو مهینه تیه ش که دره ختی زه ققووم ده خوون و ناوی کولیو داغی له سر ده خوڼه وه به و ناره حه تیه، دوایش کپړانه وه یان بو نپو کلپه ی دوزه خه، واته: دووباره ده چنه وه بو ټه وى.

هه ردووک وشه ی (ثم): ﴿ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوَابًا مِّنْ حَبِيرٍ﴾ ﴿١٧﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ إِلَى الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾، بو پله به ندی (التریب) ن، نه ک بو هه وال پیدان واته: دواى ټه وه ی له دره ختی زه ققووم ورگی خو یان ناخنیوه، ټنجا پله به کی دپکه له وه پیته لاتر ټه وه یه که ناوی داغیشی له سر ده خوڼه وه، دواى پله به کی دپکه له وه ش پیته لاتر ټه وه یه، که ده برینه وه نپو کلپه ی ناگریش، یانى: هه ر جاره ټه وه ی دواى له وه ی پیش ناخو شتره.

مەسەلەى چۈرەم و كۆتایى:

خستنه پرووى ھۆكارى ئەو سەرەنجامه شوومەى بېرۈايان، كە برىتبه له لاسىكردنەوہى كۆترانەى پىشيانيان و، گوینەدان بە ھۆشياركرنەوہى پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام):

خو ددەفرموى: ﴿إِنَّهُمْ أَلَفْنَا آيَاتَهُمْ صَلَاتِينَ ﴿١١﴾ فَمَنْ عَلَّاتِهِمْ يَهْرَعُونَ ﴿١٢﴾ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿١٤﴾ فَأَنْظَرَكَيْفَ كَانَ عَنَقِبُهُ الْمُنْذِرِينَ ﴿١٥﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٦﴾﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانه، له شەش برگەدا:

دوای ئەوہى خوا ﷻ باسى سزاداران و ئەشكەنچەو، جەزبەدرانى بېرۈايان دەكات، پرسىارىك لە مېشكدادەورووژى: ئايا خوا ﷻ بۆچى وا بەو شىوہە سزا يان دەدات و ھۆكارى چىيە؟ سزايەكەيان زۆر سەختەو زۆر نارەحەتە، دەبى چيان كەردبى؟ خوا ﷻ پروونى دەكاتەوہ ھۆكارى ئەو سزادارانەيان چىيە؟ دەفرموى:

١- ﴿إِنَّهُمْ أَلَفْنَا آيَاتَهُمْ صَلَاتِينَ﴾، بەدلىيائى ئەوان باب و باپىرائى خۇيانيان بە گومرايى ديوە، ئەمە (تەلەيل) ھۆكاردۆزىيە، ئەوانە كە تووشى ئەو ئەنجامە سەخت و تال و دژوارە بوون، بە ھۆى ئەوہوہە كە ئەوانە باب و باپىرائى خۇيانيان بە گومرايى بىنيوہ، بە گومرايى لى ھەلكەوتوہ، (أَلَفُوا) يانى: (وَجَدُوا)، باب و باپىرائى خۇيانيان بىنيوہو لى ھەلكەوتوہ، كە گومرا بوون.

٢- ﴿فَمَنْ عَلَّاتِهِمْ يَهْرَعُونَ﴾، ئنجا يەكسەر ئەوانىش بە دوای واند، بە شوینەوارى ئەواندا رەتتندراون، (يَهْرَعُونَ) خويتندراويشەتەوہ: (يَهْرَعُونَ)، چونكە (هَرِغَ، يَهْرَغَ، أَهْرَغَ، يُهْرَغَ) ھەم بە (ثلاثي) ھاتوہ، ھەم بە (زباعي) واتە: بە خىرايى پۆيشت، (يَهْرَعُونَ) يانى: رەتتندراون، بکەرەكەى ناديارە، ناچار كراون برۆن، وەك ويست و ئيرادەى نازادانەى

خۇيان لە دەست دابى، يەكسەر بە دواى باب و باپىرانياندا پەتتىندران و پايانكردوه، لە
 حالىكدا كە زانيويشيانە باب و باپىرانيان گومراو سەرگەردانن، يان: لە حالىكدا كە باب
 و باپىرانيان سەرگەردان و گومرا بوون، دەبووايە پەنديان لى وەر بگرن، نەك بە دوايان
 بگهون.

ننجا نەم (ف)ە كە دەفەرموى: ﴿فَهُمْ عَلَىٰ آثَرِهِمْ يَرْعَوْنَ﴾، فاني لقليكردنه وهو
 بوونه هوكاره، (فَاءٌ لِلتَّفْرِيعِ وَالنَّسَبِ) واتە: يەكسەر بە هۆى ئەوه وه كە باب
 و باپىرانيان گومرا بوون، ئەوانيش يەكسەر كەوتنه شوين ئەوان، (آثار)يش كۆى
 (آثر)هو ئەو شوينه يە كاتيك كە سانيك كە دەرۆن، جى پتيه كانيان شوينه وارنك
 بە جى ديلن، پتي دەگوترى: (آثر)، كە بە (آثار) كۆ دەكرتته وه، واتە: يەكسەر
 بە شوين پتي ئەواندا ئەوانيش رۆيشتوون و پايانكردوه.

(يُهْرَعُونَ مُضَارِعٌ أَهْرَعَهُ، جَعَلَهُ هَارِعًا)، (يُهْرَعُونَ) (مُضَارِعٌ) (أَهْرَعَهُ) يە واتە:
 واى لىكرد بە خيىراى بىروات.

(٣)- ﴿وَلَقَدْ صَلَّٰ قَبْلَهُمْ أَكْثَرَ الْأُولَىٰ﴾، بە دنيایى لە پيش واندا زۆربهى پيشووانيشيان
 هەر گومرا بوون، سەرگەردان بوون.

(٤)- ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُّنْذِرِينَ﴾، بە دنيایى ئيمه لە نيو واندا ورياکەرەوان و
 ترسینەرەوان و، هوشيارکراوانىکمان پەوان کردبوون (ئەوه نەبووه کە بيتاگا بن).

(٥)- ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ﴾، بە لأم سەرنج بەدە! سەرەنجامى ناگادار
 کراوان و ترسینراوان چۆن بوو! (ال)ى سەر (الْمُنْذَرِينَ) بۆ ناساندنە، بە لأم بۆ ناساندنى
 (عەهد)ە واتە: سەرنج بەدە ناگادار کراوه کان، ترسینراوه کان سەرەنجاميان چەند تال و
 دژوارو ناخۆش بوو، لەبەر چى؟ لەبەر ئەوهى گويان نەدایە ئەو ترساندن و هوشيار
 کردنەوه يەى، خوا ﷻ لە پتي پتيغەمبەرانه وه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆى ناردبوون.

(٦)- ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾، جگە لە بەندە هەلبازدەکانى خوا.

هەم لێرە هەم لە شوێنەکانی دیکەش (مُغْلَصِينَ) خۆبندراویشە تەو: (مُغْلَصِينَ)، (مُغْلَص) واتە: هەلبژێردراو، (مُغْلَص) واتە: خۆ ساغکەرەو، (مُغْلَص) ساغکەرەو، واتە: خەلتە ی پتووە نەهێلدارەو، خۆ ساغکەرەو واتە: خۆی وایکێردووە خەلتە بە خۆیەووە نەهێلێ، ژەنگ و ژاری کوفرو شیرک و، نیفاق و گوناھو تاوان بە خۆیەووە نەهێلێ، خۆی ساغ و صاف بکاتەووە بۆ خوا ^{تەو}.

واتە: سەرنج بدە! سەرەنجامیان چۆن بوو، ئەوانە ی ئاگادار کرابوونەو، ئاگادار کراوەکان، جگە لە بەندە هەلبژێاردەکانی خوا، کە ئەوان سەرەنجامیان باش بوو، کە دیارە ئەمە هەلواوردنێکی پەيوەستە (إِسْتِثْنَاءٌ مُّتَّبِعَةٌ) چونکە هەلواوردراو (مُستثنى) و لێهەلواوردراو (مُستثنى منه) لە وپووەوە کە ئاگادارکراونەو، ئەوانە ی ئاگادار کراونەووە ترسێتاون، ئەوانەیان کە بێپروا بوون و گۆیان نەداو بە ئاگادار کردن و ترساندنێ خوا، سەرەنجامیان خراپ بوو، بەلام ئەوانەیان کە گۆیان گرتووە بۆ ئاگادار کردنەووە ترساندنێ خوا، سەرەنجامیان باش بوو، کە بەندە هەلبژێاردەکانی خوا، بەلام هەموویان هەر ئاگادار کراونەووە ترسێتاون.

بۆیە ئینسان دەبێ وریا بێ و لە ژیانیدا، تەماشای کەمیی و زۆریی خەلک نەکات، بە زۆرو بۆر هەلنەخەلەتێ، زانایان قسەبەکی جوانیان هەیە، دەلێن: (عَلَيْكَ بِطَرِيقِ الْحَقِّ وَلَا تَسْجُوحِشْ مِنْ قِلَّةِ السَّالِكِينَ، وَإِيَّاكَ وَطَرِيقِ الْبَاطِلِ وَلَا تَغْتَرَّ بِكِبَرَةِ الْهَالِكِينَ)، واتە: ڕێی هەق بگرەو، هەست بە نامۆیی و، بە کەمیی مەکە بە هۆی ئەووەوە کە کەمیی پێدا دەپۆن و، خۆشت لە ڕێی ناھەق بپارێزەو، فریو مەخۆ بەووەی کە زۆری تێدا فەوتاون، ڕێی ناھەق زۆر کەس تێیدا سەریان بە فەتارەت چوو، بەلام خۆتێ لێ دوور بگرە، ڕێی هەقیش کەمیی پێدا دەپۆن، بەلام هەست بە نامۆیی و کەمیی ڕێبوارانی مەکە، چونکە هەق هەر هەقە کەمیش پێدا پۆن و، ناھەقیش هەر ناھەقە، با خەلکی زۆریش پێدا بپروا و، قەلەبەلغی زۆریشی تێدا بێ.

لە خوای پەرورەدگار داواکارىن، بە لوتف و کەرەمى خۆى يارمەتسىمان
بدات، کە وەك پىويست لەو ھەقەى کە لە قورئان و، لە پىيازى پىغەمبەردا
ﷺ بەرجەستەيە، تىبگەين و پىي ئاشنا بين، پاشان ئەو تىگەيشتنە لە خۆماندا
بکەينە پىگەيشتن، ئەو ئاشنا بوونە لە خۆماندا بکەينە مايەى کارا بوون، بىگومان
ھەر زانىارىي و شارەزايەك مەرؤف لە خودى خۆيدا چاك نەكات، خاوەنەكەى
لە خۆيدا چاك نەكات، لەسەرى قەرزدارەو، ناشتوانى خەلکى دىكەى لى
بەھرەمەند بکات، چونکە خەلک پىش ئەوہى گوئى لە قسە بگرئ، تەماشاي
کردوہە دەكات، زمانى کردەوانىش زمانىكى زۆر روون و گۆيايە، ھەموو کەس
لئى تىدەگات، وەك لە كىتپى: (بەرەو بانگەوازىكى راست و رەسەن) كە كىتپىك
و ئەقەيەك دەبئ لە مەوسووعەى: (مسوئمانىنە! با باشتەر تىبگەين و پىبگەين)
(^۱) لەويدا بە تەفصىل باسەم کردوہە، زۆر جەختەم لەوہ کردۆتەوہ، كە ھەموو
نەوانەى دەبانەوئى خەلک بۆ لای خواو بۆ لای دىنى خوا بانگىكەن، دەبئ
نەوہى دەبلىن، لە خۆياندا پراكتيزەو بەرجەستەى بکەن، خەلک لەواندا بە
جەرسەكراوئى بىيىن، پىغەمبەرى خاتەم موخەممەد ﷺ و ھەموو پىغەمبەران
(عَلَيْهِمُ السَّلَام) نمونەى لە خۆدا بەرجەستەکردنى قسەکانيان و
مەبدەئەکانيان بوون، بۆيە باشتەين سەرەشق بوون بۆ مەرؤفايەتئى و، توانيوانە
بەلگەى خوا لەسەر خەلک تەواو بکەن.

خوا بە لوتف و کەرەمى خۆى يارمەتئى ئىمەش بدات، كە ئىمەش لە قەدەر
خۆمان، بەلگە لەسەر خەلکى پۆزگارى خۆمان تەواو بکەين و، وا بين ئەوہى
دەبلىن، بىکەين و، کردەوہمان نەگەر لە قسەمان جوانترو باشتەيش نەبئ، لانئى
كەم کردەوہو قسەمان پىکەوہە بەك بن.

(۱) ئەو زنجيرەيە يان مەوسووعەيە، ئىستالە ژىر چاپەو، لە دوازە كىتپ پىكەتوہو
ناوہەيشى گۆراوہ بۆ: (بەرەو باشتەر تىگەيشتن و پىگەيشتن).

خوا به لوتف و كهړمى خوى دهر وونيشمان پاك و خاوين و، بى خهوش
 بكات، كه دهر وونيشمان ته گهر له دهر و پرواله تمان جواتر نه بى، لانى كه م
 دهر وونيشمان وهك پرواله ت و دهر مان، چاك و پاك و پيك بى و پابه ند بى به
 شه ريجه ته وه.

❖ ده‌رسی چوارهم ❖

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان سى و نۆ (٣٩) ئایەت دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (٧٥) - ١١٣، هەشت (٨) ئایەتی سەرەتای بۆ پوختەیکە لە بەسەرھاتی نووح عليه السلام تەرخانکراون، کە ئایەتەکانی: (٧٥ - ٨٢) ن و، سى و یەك (٣١) ئایەتەکەى دیکەش بۆ بەسەرھاتی ئیبراھیم عليه السلام تەرخانکراون: (٨٣ - ١١٣).

شایانی باسیشە: لە گێڕانەوێ بەسەرھاتی نووحدا عليه السلام زیاتر ئەوێ بەرجەستەکراو، کە نووح عليه السلام بۆ دەربازبوونی خۆی و شوێنکەوتووانی لە خوا پاراوەتەو، خواش بە دەنگیانەوێ هاتو، دەربازی کردوون (بە سواری کەشتی).

لە بەسەرھاتی ئیبراھیمدا عليه السلام دواى خستەپرووی وتووێژی لەگەڵ بابی و گەلەکید، لە بارەى پووچیی بێتەرستییەو، شکاندنی بێتەکان، مەسەلەى پێدرانی کۆریکی ھێدی و مەندو، پاشان لە خەوندای فەرمان پێکرانی ئیبراھیم عليه السلام بە سەربرینی و، ملکە چوونی ھەردووکیان بۆ فەرمانی خوا، دواتر کردنی بەرائیکی مەزن بە بەلاگێرەو و قەرەبووی، تیشکێکی باشی خراوەتە سەر.

لە کۆتاییشدا باسی پێتەخشانى ئیسحاق عليه السلام بە ئیبراھیم عليه السلام وەك پێتەمبەرێک کراو، کە ئەوێ بەلگەیکە پتەو بۆ ئیسپاتی ئەو، کە ئیسماعیل ئەو کۆپەیان بوو کە ھێنراوەتە سەر سەربران، ئەک ئیسحاق وەك ژمارەیک لە زانیان گوتووایە.

﴿وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُوْنَ ۝٧٥ وَنَحْنُ عَنْهُ وَآلِهٖٓ مِنْ الْكُرْبِ الْعَظِيْمِ ۝٧٦﴾
 ﴿وَرَزَّكَآ عَلَيْهِ فِي الْآخِرِيْنَ ۝٧٧ سَلَّمَ عَلٰى نُوْحٍ فِي الْغَابِيْنَ ۝٧٨﴾
 ﴿إِنَّا كُنَّا نَكْزِيْ

الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٠﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْأَخْيَرِينَ ﴿٨٢﴾ ﴿٨٣﴾ وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ
 لَإِبْرَاهِيمَ ﴿٨٤﴾ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٥﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ﴿٨٦﴾ أَفَعِبَا مَا لَهُمْ
 دُونُ اللَّهِ يُرِيدُونَ ﴿٨٧﴾ فَمَا تَلْعَبُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٨﴾ فَظَنَنْتُمْ أَنْ تَكُونُوا فِي النُّجُومِ ﴿٨٩﴾ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٩٠﴾
 فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُنْزِعِينَ ﴿٩١﴾ فَرَاغَ إِلَهُ الْهَيْمِ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنطِقُونَ ﴿٩٣﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ
 صَرْجًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٤﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْعُورُونَ ﴿٩٥﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحَسِرُونَ ﴿٩٦﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾
 قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُيُوتًا فَأَلْفَوْهُ فِي الْجَبِّ ﴿٩٨﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٩﴾
 وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَبِّحِينَ ﴿١٠٠﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ﴿١٠٢﴾
 فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَؤُ إِنِّي أَرَى فِي السَّمَاءِ آتٍ أَذْهَبُكَ فَأَنْظُرْ مَاذَا تَرَى ﴿١٠٣﴾ قَالَ يَتَأْتِي
 أَفْعَلٌ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٤﴾ فَلَمَّا أَتَيْنَاهُ فَلَمَّ لَهُ الْبُحَيْرِ ﴿١٠٥﴾ وَتَدْنِيهِ أَنْ
 يَكْبِتَ رُيُوسَهُ ﴿١٠٦﴾ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٧﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَّ الْبَقَاءُ الَّذِي
 ﴿١٠٨﴾ وَتَدْنِيهِ بِذِيحٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٩﴾ وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْأَخْيَرِينَ ﴿١١٠﴾ سَلَّمَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ ﴿١١١﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٢﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾ وَكُنْتُمْ أَنْتُمْ بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾ وَرَكْنَا
 عَلَيْهِ وَعَلَى إِسْحَاقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا يَحْيَىٰ وَعَلَىٰ إِسْمَاعِيلَ ﴿١١٥﴾

مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان

(بە دُنیايشەوہ نووح بانگی کردین (ھاواری تیبەستین)، ئنجا (تیمەش) باشرین وەلامدەرەوہ (و بە دەنگەوہ ھاتوو) بووین (بۆی) ﴿۷۷﴾ خۆی و خیزان و نیزیکانیشیماں لە خەم و پەژارەیکە مەزن دەر بازکردن ﴿۷۸﴾ وەچەکەیشیمان (دوای تۆفان) گێرا بە تەنیا کۆمەلە مروۆفی ماو (لەسەر زەوی) ﴿۷۹﴾ لە یتو ئەوانی دیکەش (گەلانی دنیا) دا، ھەرچی (ستایش و باس و خواسی چاک) ە بۆیمان جێھێشت ﴿۷۹﴾ سەلام (ی خوا) لەسەر نووح بێ لە یتو جیھانیاندا ﴿۷۹﴾ تیمە ھەر بەو جۆرە پاداشتی چاکە کاران دەدەینەوہ ﴿۸۰﴾ بیکومان ئەو (نووح) لە بەندە برادارە کاغمان بوو ﴿۸۱﴾ دوایی ئەوانی دیکە (بێروایەکان) مان نغرو کردن ﴿۸۲﴾ بە دُنیاييی ئیبراھیمیش لە کۆمەلە و شوێنکەوتووani وی بوو ﴿۸۲﴾ کاتیك بە دَلّیکی ساغەوہ (بۆ لای خوا گەرايەوہ) ھاتە لای پەروردگاری ﴿۸۳﴾ کاتیك بە بابی و گەلەکەي گوت: چی دەپەرستن؟ ﴿۸۴﴾ ئایا بە درۆ ھەلبەستن. جگە لە خوا پەرستراوانیک دەخوازن (کە ھیچ بەلگە بەکیان لەسەر نیە)؟ ﴿۸۵﴾ ئایا گومانتان بەرانبەر پەروردگاری جیھانیان چيە؟ ﴿۸۷﴾ ئنجا تەماشایەکی ئەستێرانی کردو سەرنجیکی لێدان ﴿۸۸﴾ گوتی: من نەساغم ﴿۸۹﴾ ئنجا (خەلگەکەش) بە پشتیکردنەوہ ڤوویان لیوہ ڤگێرا (ڤویشتن) ﴿۹۰﴾ ئنجا بە پەنھانیی چووہ لای پەرستراوەکانیان، گوتی: ئایا (لەو خواردنەي دانراون) ناخوون؟ ﴿۹۱﴾ چیتانە (بۆچی) نادوین؟ ﴿۹۲﴾ ئنجا بە نھێنی بەھیز (بە دەستی راستی، بە تەور) لێدان (و وردو خاشی کردن) ﴿۹۳﴾ خەلگەکەش (دوای زانینی ئەو ھەموالە) یەکسەر بە خێرایي بۆی ھاتن (کە بۆچی وایکردوہ؟) ﴿۹۴﴾ گوتی: ئایا ئەوہی دايدەتاشن دەپەرستن؟ ﴿۹۵﴾ لە ھاڤیکدا کە خوا خۆتانیشی دروستکردوہو، ئەوہش کە دەیکەن (لە تاشینی پەیکەرەکان) ﴿۹۶﴾ (خەلگەکەي) گوتیان: بینایەکی بۆ دروستبکەن (پەری بکەن لە سووتەمەنیی و دایگیرسێتن)،

ننجا فریاده نه (نیو) کلّه (ی ناگره که) وه ﴿٩٧﴾ نهوان پیلانکیان له دژی گیرا
(و زیانیان بوژی خواست)، به لام تیمه خستمانه بنه وه (نه یاره کانیمان ژر
خستن) ﴿٩٨﴾ ههروه ها (دوای دهر بازوونی له ناگر) (ئیپراهمیم) گوتی: من
به رهو (په زامه ندیی) پهروه ردگارم ده چم، مسوگر پئنایم ده کات ﴿٩٩﴾ (گوتی):
پهروه ردگارم! (کورنک) له چاکانم پئ به خشه ﴿١٠٠﴾ تیمه ش موژده ی کورنکی
هیدی و مه ندمان پیدا ﴿١٠١﴾ ننجا کاتیک له گه لی گه یشته (پادده ی) کوشکردن
(بوو به وه گیرکه) (ئیپراهمیم) گوتی: نه ی کوره خوشه ویسته کهم! (خهونیکم دی
بهو جوړه بوو): له خهودا ده بینم که سهرت ده برم، ننجا سه رنج بده، داخو
رات چییه؟ (کورده که) گوتی: نه ی بابی خوّم! هه رچی فه رمانت پتده کری، بیکه،
نه گهر خوا بیهوئ له خوړاگرانم ده بینی ﴿١٠٢﴾ ننجا کاتیک هه ردوکیان (بو خوا
ملکه چ بوون) و خستیه سهر لاته نیشتی سهری (بو سه برین) ﴿١٠٣﴾ (به زه ییمان
پیان دا هات و) بانکیشان کرد: نه ی ئیپراهمیم! ﴿١٠٤﴾ بیگومان خه ونه که ت به
راست دانا (جیه جیت کرد)، تیمه بهو جوړه پاداشتی چاکه کاران ده دینه وه
﴿١٠٥﴾ به دنیایی نه مه تاقیکردنه وه یه کی ناشکرایه ﴿١٠٦﴾ سه بر اوئکی مه زیشمان
کرده قهره بووی ﴿١٠٧﴾ له نیو نهوانی دیکه (گهلانی دنیا) ش دا (هه رچی مه دح و
ستایشه) بویمان جیه یشت ﴿١٠٨﴾ سه لام (ی خوا) له سه ر ئیپراهمیم بن ﴿١٠٩﴾ بهو
شیوه یه ش پاداشتی چاکه کاران ده دینه وه ﴿١١٠﴾ مسوگر نهو (ئیپراهمیم) له
به نده برواداره کاغان بوو ﴿١١١﴾ ههروه ها موژده شمان پیدا به (له دایک بوونی)
نيسحاق، که پتغه مبه رنک بن له چاکان ﴿١١٢﴾ پیت و پزیشمان خسته سه ر
نهویش و نیسحاقیش و، له وده که شیان: چاکه کارو ستم له خوکه ری پرونیش
ده بن ﴿١١٣﴾.

شېكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان

(الْكَرْب: الغم الشديد) خەفەت و مەينەتتەكى سەخت و توند.

(وَأَهْلُهُ): (أَهْلُ الرُّجُلِ مَنْ يَجْمَعُهُ وَإِبَائُهُمْ نَسَبٌ أَوْ دِينٌ أَوْ مَا يَجْرِي مَجْرَاهُمَا، مِنْ صِنَاعَةٍ وَبَيْنَتْ وَبَلَدٌ، وَأَهْلُ الرُّجُلِ فِي الْأَصْلِ: مَنْ يَجْمَعُهُ وَإِبَائُهُمْ مَسْكَنٌ وَاحِدٌ)، (أَهْلُهُ) واتە: نىزىكانى، خزمانى، كەسوكارى، ئەھلى پىاۋ ئەۋەبە كە ئەۋۋ ئەۋان رەجەللىك، ياخۇد دىنىك كۆيانىكەتەۋە، ياخۇد ئەۋەى كە شىۋەى ئەۋانە ۋەك پىشەيەك، مالىك، ۋلاتىك، ئەھلى پىاۋ لە بنەرتدا برىتتە لە ۋە كەسانەى ئەۋۋ ئەۋان خانۋەيەك، نىشىنگەيەك كۆيان بىكەتەۋە.

(يَعْبُدُ): كۆمەلەكەى (الشَّيْئَةُ: مَنْ يَتَّقُوهُ يَهُمُّ الْإِنْسَانُ وَيَنْتَشِرُونَ عَنْهُ)، (شَيْئَةً): برىتتە لە كۆمەلە خەللىك كە مەروۇف بەھىزانەۋە بەھىز دەبى و لەۋەۋە بىلاۋ دەبنەۋە، بەلام لىرەدا واتە: ئەۋ خەللىكەى (مُشَايَعَةُ) نوۋحىان كەرد ئىبراھىم ئىبراھىم بەكك بوۋ لەۋان، واتە: ئىبراھىم بەكك لە شۋىنكەۋتوۋان و كۆمەلى نوۋح ئىبراھىم بوۋ، ھەرچەندە چەندەن سەدەيان كەۋتوۋنە بەين، بەلام لەسەر ھەمان پىياز نوۋح ئىبراھىم پۇشتەۋە، كە پىيازى خوا بەيەككەرتن و تەنبا بەندابەتتە بۇ خوا كەردن، و پەپرەۋىي كەردن لە ۋەھىي و پەيامى خوايە، ئىبراھىمىش ھەر لەسەر ئەۋ پىيازە پۇشتەۋە.

(قَلْبٍ مُتَعَرٍّ مِنَ الدَّغْلِ) دىلىك كە پاك بوۋىتتەۋە، بىخەۋش كرا بىن لە دەغەل، (دغل) برىتتە لە ھەر شىتتىكى لاۋەكىي كە ددەكەۋىتتە گەل شىتتىكى دىكەى ئەصل، ۋەك خەتتە، ۋەك پوۋش و پەلەش، ۋەك ماددەبەكى نامۇ كە ددەكەۋىتتە گەل شىتتىكى دى.

(أَيْفَاكَ): ھەمزەكە بۇ پەرسىار كەردنە، (إِفْكَ: كُلُّ مَضْرُوفٍ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي يَعْرِقُ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ) (إِفْكَ) برىتتە لە ھەر شىتتىكى لەۋ روۋەى كە پىتۋىستە لەسەرى

بى، لادراپتى، ھەروھە (افك) بە ماناي درۆش دى، چونكە درۆش بريتە لە پىچەوانەى ئەو شتە كە لە واقىعدا ھەيە.

(سَقِمَ): (السَّقَمُ وَالسُّقْمُ: الْمَرَضُ الْمُخْتَصُّ بِالْبَدَنِ، (سَقَمَ وَسُقِمَ): ئەو نەخۆشپىيە كە تايبەتە بە جەستەو، كەواتە كە دەلتى: ﴿إِنِّي سَقِيمٌ﴾، واتە: من نەخۆشم، لە پووى جەستەو نەخۆشم.

(فَرَّغَ): بە پەنھانىي پۆيشت، (الرَّوْغُ: الْقَيْلُ عَلَى سَبِيلِ الْإِخْتِيَالِ، رَأَغَ الثُّغْلُبُ رَوْغَانًا، وَطَرِيقُ رَائِغٍ: إِذَا لَمْ يَكُنْ مُسْتَقِيمًا، (رَوْغَ): بريتە لە لادان لە شتووى فەيل دا، دەگوترى: (رَأَغَ الثُّغْلُبُ رَوْغَانًا) پۆي كە لە كاتى پاكردندا قوورت و پىچ دەكات، بۆ ئەووى نەگىرى، لە كاتى كەدا درەندەيەك پراوى دەنى، (وَطَرِيقُ رَائِغٍ) واتە: رەيەك كە راست نەبى، پىچەل پىچ و، قوورت و پىچى ھەبى.

(زَبُونٌ): بە خىرايى بۆى دەھاتن، (الرَّزْفِيفُ: هُبُوبُ الرِّيحِ وَسَرْعَةُ النِّعَامِ الَّتِي تَخْلُطُ الطَّيْرَانَ بِالْمَشْيِ، زَفَّ الْإِبِلُ يَزِفُ زَفًّا وَزَفِيفًا وَأَزْفَاهَا سَائِقُهَا، (زَفِيفَ): بريتە لە ھەلکردنى با، ھەروھە بريتە لە بە خىرايى پۆيشتنى حوشترمەل كە فەين و پۆيشتن تىكەل دەكات، دەگوترى: (زَفَّ الْإِبِلُ يَزِفُ زَفًّا وَزَفِيفًا) حوشترەكە بە خىرايى پۆيشت، بە خىرايى دەپوات، بە خىرايى پۆيشتن، (وَأَزْفَاهَا سَائِقُهَا) واتە: لىخوپردەكە يان، ئەوكەسەى حوشترەكان دەنگدەدات، وایكرد بە خىرايى پەروات.

(تَنَجَّرُونَ): دادەتاشن، (نَعَثَ الْغَشَبِ وَالْعَجَرِ وَنَعُوهُمَا مِنَ الْأَجْسَامِ الضُّلْبَةِ، (نَعَثَ): بريتە لەووى تەختە، دار، ياخود بەرد يان وینەى ئەوان بە تەشوى، يان بە ھەرشتىك دابتاشرى و پارچەى لىبكرتەو، شتوویەكى دىكەى پى بەدرى.

(يُعَلِّمُ): (الْعِلَامُ: الطَّارُ الشَّارِبُ، طَرَّ الشَّارِبُ: تَبَتْ وَ طَلَعَ، وَالْجَعْفُ: غِلْمَةٌ وَغِلْمَانٌ، (غِلَامَ): واتە: كۆرەك كە سەمىلى بۆر كەردبن، ھەرزەكار، (طَرَّ الشَّارِبُ: تَبَتْ وَ طَلَعَ) واتە: سەمىلى بۆر بوون و دەرجوون، كۆى (غِلَامَ) (غِلْمَةٌ وَغِلْمَانٌ)، بە ھەردووکیان كۆدەكرتەو.

(عِلْمِ): (الْعِلْمُ: صَبَطُ النَّفْسِ وَالطَّبْعِ عَنْ هَيْجَانِ الْغَضَبِ، وَلَيْسَ الْعِلْمُ هُوَ الْعَقْلُ، وَلَكِنَّهُ مِنْ مُسَبِّبَاتِ الْعَقْلِ)، (حِلْم): بَرِيَّتِهِ لَهُ خَوْ كُوتِرِوَلْ كُردن و مەرزە مەكردنى سەروشت لە كاتى ھەلچووونى توورە پەيدا، بە لām لێردا (حِلْم) بە مانای عەقل نى، بە لām لە پەيدا كراوھە كانى عەقلە، واتە: بە ھۆى عەقلەوھە (حِلْم) پەيدا دەبن، چونكە ھەندىكيان وشەى (حِلْم) يان بە عەقل لێكداوھەوھە، بە لām لە راستیدا (حِلْم) واتە: ھىدىى و مەندىى، كە لە بەرھەم و پەيدا كراوھە كانى عەقلە.

(يَلْعَ مَعَهُ أَلْسِنَى): (أَي: يَلْعَ أَنْ يَنْسَى مَعَ أَبِيهِ) وای لێھات كە لەگەڵ بايیدا نیش و كار بكات، بە كوردیى پێى دەلێن: وەرگێركە، منداڵ كە گەورە دەبێ، وای لێدى ھاوکاریى بابى بكات.

(وَتَلُ): (التَّلُّ: الْمَكَانُ الْمُرْتَفِعُ، وَالتَّلِيلُ: الْعُنُقُ، وَتَلُّهُ لِلْجَبِينِ: أَسْقَطَهُ عَلَى التَّلِّ مِثْلَ تَرْبَةِ أَسْقَطَهُ عَلَى التَّرَابِ، أَوْ أَسْقَطَهُ عَلَى التَّلِيلِ)، وشەى (تَلُّ): بە شوێنىكى بەرز دەگوترى، بە كوردیى دەلێن: گەرد، تەپۆلكە، (تَلِيل) واتە: مل، لامل، كە خوا ددھەرموێ: (وَتَلُّهُ لِلْجَبِينِ) واتە: لەسەر لا تەنیشتى خستى، ھەرچەندە ھەندىكيان (جَبِين) يان بە نێوچاوان لێكداوھەوھە، لە كتیبى (أحمدى) یشدا ھاتوھە: ((مَكْرٌ وَكَيْدٌ وَحِيلَةٌ فَتْلُهُ، جَبِينٌ وَجَبْهَةٌ) تەوێلە) تەوێل واتە: نێوچاوان، كە لە راستیدا (جَبْهَةٌ) واتە: نێوچاوان، بە لām (جَبِين) واتە: لاتەنیشت، لاچاينگ، كە ھەر (جَبْهَةٌ) یەك دوو (جَبِين) ی لەولا لەولان، كەواتە (وَتَلُّهُ لِلْجَبِينِ) واتە: بەسەر لا تەنیشتى سەریدا، خستى، وەك (تَرْبَةٌ) واتە: خستى سەر گۆل، یاخود خستى سەر (تَلِيل) كە بە مانای مل، گەردن دى.

(الْجَبِينَانِ جَانِبَا الْجَبْهَةِ)، ئەوولاو ئەولای نێوچاوان، پێیان دەگوترى: (جَبِين).

(الْإِغْتَارُ): (الْمِنْعَةُ أَوْ الْمِغْنَةُ، الْإِغْتَارُ أَوْ النُّعْمَةُ، وشەى (بَلَاء): لە قورئاندا ھەم بە مانای بەخشان ھاتوھە، شتێك كە ببەخشرى، بەخشاو، ھەم بە مانای بەلاو

گرفتاریش هاتو، که واته هەم بە مانای تاقیکردنەو، هەم بە مانای چاکەو بەخشش، دئی، که لەو سیاقە ی سۆرەتی (الصّافات) دا ئەو وشە یە یە، هەردوو واتایە کان هەلە گەری، وە ک دوایی دە یگە یینی.

(وَدَّيْتَهُ): کردمانە بە لاگیر ی، (الْفِدَى وَالْفِدَاء: حَفِظَ الْإِنْسَانِ عَنِ النَّائِبَةِ مَا يُبْذَلُ عَنْهُ، قَدْ يَتُهُ مَالٍ، وَقَدْ يَتُهُ بِنَفْسِي، وَقَدْ يَتُهُ بِغِذَا، افْتَدَى: إِذَا بَذَلَ ذَلِكَ عَنْ نَفْسِهِ، (فِدَى) و (فِدَاء): بریت یە لە پاراستنی مرؤف لە بە لایە ک بە هۆ ی ئەو وەو که لە جیاتی وی دە بە خشر ی، دە گوتر ی: (قَدْ يَتُهُ مَالٍ) واتە: مالم کردە قەرەبوو بو ی، (وَقَدْ يَتُهُ بِنَفْسِي) واتە: خۆمم کردە بە لاگیر ی، (وَقَدْ يَتُهُ بِغِذَا) فلان شتم کردە قەرەبوو ی، (افْتَدَى) ئە گەر کە سینک شت ی ک بکاتە قەرەبوو لە جیاتی خۆ ی، پنی دە گوتر ی: (افْتَدَى)، بە لام (فِدَاء) واتە: غەیری خۆ ی شت ی ک ی بۆ کردە بە لاگیر و قەرەبوو، بۆ یە خوا دە فەر موی: (وَقَدْ يَتَاهُ) کردمانە قەرەبوو و بە لاگیر ی، (بِذَنْجٍ عَظِيمٍ)، واتە: سەر براو ی ک ی مەزن، که مە بە ست پنی بە رانی ک ی قە بە یە.

(بِذَنْجٍ): (الذُّبْحُ: الْمَذْبُوحُ) واتە: ئەو ی که دەویستری سەر ببرد ی، واتە: قوربانی ی، یاخود ئاژە ل ی ک ی قە لەو.

مانای گشتنی نایه ته کان

به پرتزان!

تیمه به سه رهاتی نوو حمان عَلَيْهِ السَّلَام له سووره تی (هود) دا به تفصیل باسکردوه، به سه رهاتی ئیبراهیمشمان عَلَيْهِ السَّلَام له سووره تی (ابراهیم) دا به درژی باسکردوه و توژی نه وه مان له سر کردوون، شایانی باسه: له م سی و نو (۳۹) نایه ته دا باسی هه ر کام له نوو ح عَلَيْهِ السَّلَام و ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام و هه ردوو کوپه که ی: ئیسماعیل و ئیسحاق (سه لامی غوایان لیب) کراوه، له نایه ته کانی ده رسی داهاتوو شدا، پینج له پیغه مبه رانی دیکه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) باس ده کرین، که هه موویان ده بن به نو، واته: نوو ح و ئیبراهیم، له که ل ئیسماعیل و ئیسحاقی کوپ، پاشان مووسا و هاروونی برای، دوابی تیلیاس، تنجا لوو و یونس، سه رجه م ده بن به نو له پیغه مبه رانی پایه به رز (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، خوا عَلَيْهِ السَّلَام وه دلدانه وه ی پیغه مبه ری خاتم عَلَيْهِ السَّلَام و، پرواداران که له کاتیکدا سووره تی (الصافات) و هاووینه کانی بو پیغه مبه ری خوا عَلَيْهِ السَّلَام دابه زیون، نه وان له باردودوختیکی به کجار سه خت و دژوارو، له مهینه تیه کی گه وردها بوون، خوا عَلَيْهِ السَّلَام به سه رهاتی نه و پیغه مبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به کورتیی و پوختیی لیره، له هه ندیک شوونی دیکه ی فوراندا، هه ندیکیان به ته تفصیل به سه رهاته کانیان ده گیرته وه، بو دلدانه وه و به رچا وروونی بو مسؤلمانان و دل به هیزکردنیان.

خوا عَلَيْهِ السَّلَام له باره ی به سه رهاتی نوو ح وه عَلَيْهِ السَّلَام ده فه رموی: وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُوْنَ، به دنیایی نوو ح بانگی کردین، هاواری تیه ستین، تیمه ش باشرین وه لمده ره وه بووین، باشرین به ده نگه وه هاتوو بووین بو نوو ح عَلَيْهِ السَّلَام، ئایا که نگن بووه نوو ح هاواری له خوا ی په ره و ردگار به ستوه و، بانگی کردوه، که له فریای بی؟ به ته نکید نه و کاته بوو که له که ل که له کیدا گه بشته

بنه‌ست و، هیچی لى هه‌ئه‌کراندن، دواى نه‌وه‌ی که لىيان ناومید بوو، ئنجا هاواری کرده خوای په‌روه‌ردگار، وه‌ک له سووره‌تی (القمر) دا خوا ﴿۱﴾ ده‌فه‌رموی: ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ مَّكَدِبُوا عِدَّتَا وَقَالُوا جَحْنُكُمْ وَارْزُقُوا﴾ ﴿۱﴾، واته: له پیش وان دا اپیش خه‌لکه بپیروایه‌کی پوژگاری پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د ﴿۲﴾ که‌لی نووح ﴿۳﴾ پیغه‌مبه‌رانیان به‌ درؤ دانا، به‌نده‌ی تیمه نووحیان به‌ درؤ دانا، گو‌تیان: شیت‌ه‌و تیت‌ه‌و خور، تییانه‌وه خو‌ری و لئی توو‌ره بوون، قسه‌یان پت‌گوت، ﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ﴾ ﴿۱۰﴾، القمر، نه‌ویش له په‌روه‌ردگاری پارایه‌وه که من بیده‌سه‌لام، یان نه‌وان به‌سه‌رمدا زال بوون، پشیان ناویرم، تو یارمه‌تیییم بده‌و سه‌رم بخه، ئنجا دوا‌یی خوا ﴿۱۱﴾ با‌سی هه‌لسانی تو‌فان ده‌کات، دوا‌یی با‌سی سوار‌کردنی نووح و شو‌ئنه‌و تو‌وانی ده‌کات له که‌شتیه‌که‌دا، ده‌فه‌رموی: ﴿فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَا تَشْرَبُونَ﴾ ﴿۱۱﴾ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَفَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدِيرٍ ﴿۱۲﴾ وَجَلَّتْ عَنْ ذَاتِ الْوَجِّ وَدُسِّرَ ﴿۱۳﴾ نَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَنِ كَانَ كُفْرٌ ﴿۱۴﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ﴿۱۵﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ﴿۱۶﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ﴿۱۷﴾، القمر، واته: نیمه‌ ده‌روازه‌کانی ناسمانان کردنه‌وه به‌ ناو‌یکی هه‌ل‌پ‌ژاو، زه‌ویشمان ته‌قاند‌ه‌وه به‌ کان‌یی و سه‌رچاو‌ان، ناو‌ه‌که (ناوی دابه‌زین‌روی ناسمان و ناوی ده‌رفو‌لین‌دراوی زه‌وی) پت‌که‌یشتن به‌ نه‌ندازه‌یه‌کی دیار‌یک‌راو، نووح‌یشمان هه‌ل‌گرت له‌سه‌ر شت‌یک که خاوه‌نی ته‌ختان و بزماران بوو (واته: که‌شتی)، له ژتر چاو‌دیری تیمه‌دا ده‌رویشت، وه‌ک پاداشت بو که‌ست‌یک که سه‌ل‌یی به‌ران‌به‌ر کرابوو، دوا‌یی که‌شتیه‌که‌مان وه‌ک نیشانه‌یه‌ک به‌جیه‌یشت، ئایا که‌س نیه په‌ندی لى وه‌ربگری، ئنجا ئایا نازاردان و سزاو ناگادار کردن و ترساندن من چو‌ن بوو؟ قور‌نانیشمان بو له‌به‌ر کردن و تیگه‌یشتن ناسان‌کرده، ئایا که‌س نیه لئی تییگات؟

که‌واته: له‌و بارود‌وخ و هه‌لومه‌رجه‌دا بوو، که نووح ﴿۱۸﴾ هاواری کرده خوا.

﴿وَجَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾، خو‌ی و نیزیکه‌کانیمان له به‌لاومه‌ینه‌تیه‌کی مه‌زن ده‌رباز‌کردن. نه‌هلی هه‌ر که‌ست‌یک، نه‌وانه‌ن که به‌ په‌چه‌له‌ک پتی بگه‌نه‌وه،

یان له دیندا پتی بگه نه وه، یان له پیشه یه کدا، له کار کدا، که دیاره لیره دا
 ههم بنه ماله که ی دگر یته وه (خیزانه که ی)، ههم نه وانه ش که له دیندا شوینی
 که و تبون.

﴿وَجَعَلْنَا دُرِّيَّتَهُ هَرَّ الْبَاقِينَ﴾، ته نیا وه چه که یشیمان کرد به ماوه، واته: ته نیا
 وه چه که ی نووح ﷺ بوون، که بوونه مروؤی ماوو به رده وام له ژباندا له سر
 زه وی.

﴿وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾، له یتو نه وانیدیکه ش دا له سر یمان به جیه یت،
 چیمان به جیه یت؟ واته: ناو بانگی چاکمان بلا و کرده وه به یتو که لانی دنیا دا.

﴿سَلَّمَ عَلَى نُوْحٍ فِي الْآخِرِينَ﴾، سلام له سر نووح بن له یتو هه موو جیهانیاندا،
 سلام و ناشتی و بیمزه پرده تی له سر نووح بن، ﴿إِنَّا كَذَلِكْ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾،
 تیمه هه به و شیوه یه پاداشتی چاکه کاران دده ینه وه، واته: هه له فریای
 نووح نه ها تووین، له دوی نووحیش هه که سیکی دیکه وه نووح ها و ارمان
 تیبه ستی و بانگمان بکات، وه لامی دده ینه وه، هه که سیکی وه نووح خو ی
 بو تیمه یه کلا بکاته وه و چاکه کار بن، تیمه ش پاداشتی دده ینه وه له دنیا له
 دوا و ژدا.

﴿إِنَّ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾، به دنیایی نووح له بنده پرواداره کامان بوو، ﴿ثُمَّ
 أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ﴾، دوا یی نه وانیدیکه مان نغو کردن. واته: نه وانه ی که پروایان پتی
 نه هینا له که لیدا سواری که شتیبه که نه بوون، نه ومان نغو کرد، خنکاندمانن
 له توفاندا، که له نیویاندا ژنه که شی هه بوو، هه روه ها کوپه که شی هه بوو، که
 هه ندیک ده یتن: کوپه که ی ناوی که نعان بووه.

گومان: تیمه به سه رهاتی نووحمان ﷺ له سووره تی (هود) دا به ته فصل
 باس کرده، بویه لیره هه روا به خیرایی به سه ریدا دهر وین، له هه ر جیه کی
 دیکه ش به سه رهاتی پیغه مبه ران بینه وه ریمان، ته نیا به نه اندازه ی پروو نکرده وی

چەمك و واتای ئایە تەكان، باسی ئەو بەسەرھاتانە دەكەین، ئەگەرنا بینەر و بیسەر و خۆینەرانی بەرێز، حەوالەى ئەو شۆنانه دەكەین كە تەرخانمان كەردوون بۆ تووژینەودى تێرو تەسەل لە بارەى بەسەرھات و چیرۆكى ئەو پتەغمەبرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

ئىنجا خوا ﷻ دیتە سەر باسى ئىبراھیم ﷺ، دەفەرموێ: ﴿وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ﴾، بە دلتیایى ئىبراھیم لە كۆمەلەكەى نووح بوو، (شیعە) واتە: كۆمەلتىك كە بە دواى كەسێك دەكەون، (شیعە فلان) واتە: كۆمەلتى فلانكەس، كەسانىك كە شۆتى دەكەون و پێبازەكەى دەگرن، واتە: ئىبراھیمیش لە پەیرەوان و لە كۆمەلەكەى نووح بوو.

﴿إِذْ جَاءَ رَبُّهُ بِتِلْكَ آيَاتِهِ﴾، یاد بكەوێ كاتىك بە دلتىكى ساغەوێ هاتە لای پەرەردگارى، بەرەو پەرەردگارى چوو، بۆ فەرمانبەرى پەرەردگارى كەوتە حەرەكەت، بە دلتىكى ساغ و سەلیم و بى خەتەو، بە دلتىكى پاك و بێخەوشەو، كە بەرانبەر بە خوا تەنیا خوا بەیەكگرتنى تیدا بوو تەنیا خواى بە پەرستراوى خۆى دەزانى، بە مانای فراوانى پەرستى و، بەرانبەر بەندەكانى خواش، پەر بوو لە شەفەقەت و بەزەبى و، خێرخوازی و بە تەنگەوێ بوون، بە دلتىكى ئاواوە بەرەو پەرەردگارى حەرەكەتى كرد.

﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ﴾، یاد بكەوێ كاتىك بە بابى و بە گەلەكەى خۆى گوت: چى دەپەرستى؟ ئەوێ چى دەپەرستى؟ ﴿أَبُفَاكُمَا إِلَهُةٌ دُونَ اللَّهِ رَبُّدُونَ﴾، ئایا بە درۆ پەرستراوانىك جگە لە خوا دەخوازن؟

﴿فَمَا تَعْبُدُونَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾، گومانتان چى بەرانبەر بە پەرەردگارى جیهانیان؟ پەرەردگارو بەختۆكەرو، مشوورخۆرو هەمەكارەى جیهانیان لەوى بى، ئەو شپرو شالەتە چى دەیانپەرستى؟ دیارە گومانتان بەرانبەر بە پەرەردگارەتان خراپە، پێتان وایە پەرەردگارەتان زانیارى بى سنوورو، بەزەبى بى سنوورو، حىكمەتى

بئى سنوورو، دەسەلەتە بئى سنوورى نیه، پێتان وایە که بۆ دەرباز بوون لە
 هەندیک گرفت و کێشان، بۆ چارەسەر کردنی هەندیک ناپەڕەتیانان، بۆ
 بەدەست هێنانی هەندیک قازانج و بەرژەوندیانان، پێوستیتان بە جگە لە
 خوا هەیه، بۆیە دەیانپەرستن، بۆیە دەیانکەنە هاوبەشی خوا؟! بۆیە دەفەرموێ:
 ﴿فَمَا لَكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، چونکە کەسێک بە راستی خۆی پەرورەدگاری بناسی
 ئەو، ئەو چاک ناسینەى خوا، وای لێدەکات چاکى بپەرستى، بەلام کەسێک کە
 چاک خوا نەناسی، هەندیک لە دروستکراوەکان لەگەڵ خوادا دەخاتە تەرازوو،
 دەیانەنێتە ناستى خوا، کە ئەوە بێک و پێشەى هاوبەش بۆ خوا دانان (شرک)ە،
 وەک لە سووپەرتی (الشعراء) دا کە کاتى خۆى تەفسیرمان کرد، کافرەکان دەلێن:
 ﴿تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَنَرِي سَكَنَ لُحْيٍ مِّنْهُمْ﴾ ﴿٧٧﴾ ﴿إِذْ نُسَيِّدُكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٧٨﴾، سوتەند بە خوا تێمە
 لە گومرايەکی پوون و ئاشکرا دا بووین، کە ئێوەمان (ئەى پەرستراوەکان!) لەگەڵ
 پەرورەدگاری جیهانیاندا یەکسان دەکرد.

﴿فَقَطَّرَ نَظْرَهُ فِي الْأُجُورِ﴾، ئنجا سەرنجێکی دایە ئەستێرەکان، تێیانەووە پام،
 ﴿فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ﴾، یەکسەر دواى ئەوەى سەرنجی ئەستێرەکانیدا، گوتى: من
 نەخۆشم، ئەمە دوو واتای هەن:

أ- ئیبراهیم عليه السلام تەماشای ئەستێرانی کردو، بۆ ئەوەى بەرزى و مەزنى خوا لە گەردووندا
 زیاتر بەدی بکات.

ب- خەڵکە کە کۆمەڵگایەکی ئیبراهیم برۆیان وابوو: ئەستێرەکان دەبنە هۆی ساغیی
 و نەخۆشیی مرۆفەکان، ئەویش بە پێى عەقلى خۆیان دواندوونی.

گرنگ ئەوەیە سەرنجێکیدا ئەستێرەکان و گوتى: من نەخۆشم، واتە: لە پووی
 جەستەو نەخۆشم.

﴿فَنَزَّلْنَا عَنْهُ مُدْرِيْنَ﴾، ئەوانیش بە پشتتێکردنەو پوویان لێوەرگیرا، واتە: زۆر
 بە خێرایى، چونکە بە فاق بە دوا داهاستن (فاء التعقيب) هێناویەتى، رەنگە

وابانزابنی و وای لی حالی بووین که نیبراهیم علیه السلام نه خوشیه کی درم (مغدی) به تی، نه خوشیه که نه وان لئی بگر نه وه، بویه گوتوو یانه: با لئی نیزی که نه بینه وه، به خیرایی پشتیان تیکردوه و پرویان لی وهرگیراوه.

﴿فَرَأَى إِلَى الْإِلَهِ﴾، نهویش به شیوه یه کی په نهان چوو بۆ لای په رستراوه کانیا، خوا که وشه ی (الهی) ی بۆ به کار هیئان، به پئی عه قلی نه وان نه و وشه یه به کاردیتی، یانی: نه و شتانه ی نه وان به په رستراویان زانیون، نه گهرنا هیچ کامیان (إله) نه بوون، تاکو به (الهی) کۆبکرنه وه، به لکو به نسبت نه وانه وه، یان خوړو مانگ و نه ستیره بوون، یان په یکه ر بوون، ﴿فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾، نیبراهیم علیه السلام گوتی: نایا ناخو؟ نه وانه عاده تیان وابوو، خواردنیان له به رده م په رستراوه کانیا داناه، نه ک بۆ نه وه ی بیخو، به لکو بۆ نه وه موباره ک و به پیژبی و به ره که تی بکه ویتی و بیته متفه ر، نجا نیبراهیم علیه السلام به ته و سه وه، به توانجه وه گوتوو یه تی: نه ری نه و خواردنانه ی دانراون ناخو؟ ﴿مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ﴾، چیتانه، بۆچی نادوین و قسه ناکه؟ نه ی په رستراوه کان!

﴿فَرَأَى عَلَيْهِمْ مَرَاتٍ بِالْيَمِينِ﴾، به شیوه یه کی په نهان، به په نهانکاری ده ستیکرد به لیدنیان به ده ستی راستی، که له سووره تی (الانبیاء) دا ده فره مو: ﴿فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَيْدًا قَلِيلًا﴾، الانبیاء، وردو خاشی کردن جکه له په رستراوه که وره که یان.

﴿فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْتَوُونَ﴾، نجا نه وانیش به خیرایی پرویان تیکردو هاتن بۆ لای، واته: دواي نه وه ی هواله که یان بیست، گهرانه وه، وه که له سووره تی (الانبیاء) دا به سه رها ته که به ته فصل گپراوه ته وه، که نه وان لیان پرسی: نایا تو واتکردوه؟ نهویش ده لی: بته گه وره که یان وایکردوه، لیان به رسن نه گهر قسان ده که ن، نه وانیش به خو یاندا ده چنه وه، له دوا یرا دووباره ه لده گه رنه وه، سه رده نجام نیبراهیم علیه السلام ده فره مو: ﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْجُونَ﴾، نایا شتیک ده په رستی که خو تان دایده تاشن، نه و په یکه رانه خو تان دروستیان ده که ن؟ ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا

تَمْلُوكَ ﴿۱﴾، خواش خوستان و نه وهش که دروستان کردوه، هینا ونیه دی، خوستان و نه وهی که کردووتانه، که بریتیه له دروستکردنی بت و سه نه مه کان؟! نه که وه که دواپی که جه بریه و موخته زیله و نه شاعیره و... هتد پهیدا بوون، هه ندیک له زانایان نه مه نایه ته یان به مجوره ته فسیر کردوه: ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَعَمَلَكُمْ اَوْ اَعْمَالَكُمْ﴾ خوا خوستان و کردوه کانیشتانی خو لقاندوه! به لام یئگومان لیتردها مه به ست نه وه نیه، به لکو یانی: خوا خوستان و نه وهش که ده یکه ن یانی: ﴿وَمَا تَصْنَعُونَ﴾ نه وهی دروستیده که ن، دروستانکردوه، خوستان و په یکه ره کانیشت، به دیه یترای خوان.

﴿قَالُوا اتَّبِعْنَا لَمْ يُبَيِّنْ﴾، خه لکه که ی گوتیان: بینایه ک، خانوویه ک دروستبکه ن اپری بکه ن له دارو ناگری تیه رده ن، ناگریکی نیلدارو، ناگریکی بلیسه داری تیدا بکه نه وه: ﴿فَأَنقَضُوا فِي الْجَحِيمِ﴾، تنجا نیپراهیم فریډنه نیو کلپه ی ناگره که (جیم) بریتیه له کلپه ی شینی ناگر، ناگریک که بلیسه ی چاک به رز بوته وه، فریډنه نیو.

﴿فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ﴾، خوا لیتره ته نیا نه وندنه ده فهرموئ: پیلانیان بوئ ویست، به لام تیمه نه وایمان ژیرخست، به لام له سووره تی (الانبیاء) دا به ته فصیل باسی نه وه ده کات، که چو ن به مه نه چه نیق نیپراهیمیان ﴿الْحَقِّقَ﴾ هه لدا وه ته نیو بلیسه ی به رزی ناگره که، به لام خوا فهرمانی به ناگره که کردوه، سارد بیتته وه، فهرموویه تی: ﴿قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ ﴿۶۸﴾ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿۶۹﴾، به لام لیتره ده فهرموئ: نه وایمان زیانبار کرد، قیل و پیلانه که یان دادی نه دان، زانی به نیپراهیم نه که یاند، نه وانیشت رهنج به خه سار چوون.

تنجا دیتته سه ر ویستگه به کی دیکه ی ژبانی نیپراهیم ﴿الْحَقِّقَ﴾، دوا ی نه وهی له سووتتران خوا ده ربازی ده کات، ده یه وئ فهومه که ی که کلدانییه کان بوون، له باشووری عیراق، له نووری کلدانیی، به جینان بیلئ: ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ

رَبِّ سَيِّدِينَ ﴿١٠﴾، گوتى: من بهرەو پەرورەدگارم دەچم، بە دُنْيايەوہ پَنْمايیم دەکات، پَنْما پَنْشان دەدات چى بکەم و چوَن بکەم! واتە: بەرەو پەرەزەمەندى پەرورەدگارم دەچم، دەچم بۆ شوئەنیک کە لەوێ بتوانم بەندایەتیی بۆ خوا بکەم، فەرمانبەریی خوا بکەم، خەلک بۆ لای خوا بانگ بکەم، دواى ئەوہى لەگەڵ خەلکەکەى خۆیدا گەشتووتە بنەست، نایا لەوہ زیاتر کە خستووایانەتە نێو ناگرى سوورەوہ، بەلām خوا دەریازی کردوہ؟!

﴿١١﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١﴾، (پاراپەوہ گوتى): پەرورەدگارم! لە چاکانم پَنْما ببەخشە، واتە: لە منداللى چاک پَنْما ببەخشە، لە کوپانى چاکم پَنْما ببەخشە، ﴿١٢﴾ فَبَشِّرْهُ بِعَلَمٍ خَلِيمٍ ﴿١٢﴾، تێمەش موژدەمان پَنْدا بە کوپە گەنجىكى ھىدىى و مەند، ھەلبەتە کە دەبى یەكسەر گەنج نە، چونکە (عُلام) وەك باسماں کرد واتە: مێردمندالتيك کە سمىلى بۆر بووبن، دیارە ئەو کاتە کە لە دایک دەبى، وانى، بەلām يانى: کە لە داھاتوودا بپتە مێردمنداڵ، ئەگەرنا پتشی کە دەبى کوپرە دەبى، بەلām ئەمە يانى: لە کاتیکدا خوا موژدەى پَنْداوہ کە کوپکتان دەبى، ھاوکات موژدەشى پَنْداوہ کە ئەو کوپە گەورەش دەبى و، دەچتە قوئاغى گەنجەتیشەوہو بە مندالى نامرى.

﴿١٣﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعَى ﴿١٣﴾، نەجا کاتیک لەگەلى گەشتە قوئاغى کارکردن، بە کوردی دەلێن: وەرگێرکە واتە: گەشتە قوئاغتيك: (أَنْ يَسْعَى مَعَ أَبِيهِ) لەگەڵ باپى دا کۆشش بکات، يان: (أَنْ يَسْعَى مَعَ سَعْيِ أَبِيهِ) لەگەڵ کۆششى باپیدا ئەویش کۆشش و کار بکات، یارمەتیی باپى بدات و ھاوکاری بى، بپتە وەرگێرکە، کە لەو کاتەدا کوپ زۆر خۆشەويستە، ھەرەوہا کچیش زۆر خۆشەويستە، لە کاتیکدا دەگەنە قوئاغتيك، کوپ یارمەتیی باپى بدات و، کچ یارمەتیی دایکى بدات، پۆلە لەوکاتەدا خۆشەويستەرە لەوہى کاتیک بچووکەو ھىچى لەدەست نایەت، کاتیک لەگەلى گەشتە قوئاغى کۆشش کردن و ھەولدان و ھاوکاریى کردن، ﴿١٤﴾ قَالَ يَبْنَئِي إِنْ أَرَى فِي الْمَاءِ آتٍ آذَنَكَ ﴿١٤﴾، (ئىبراھیم) گوتى: نەى پۆلە گيان! من لە

خەودا بېنىم كە تۆم سەردەبرى، لە خەودا بېنىم واتە: كاتىك كە خەوتبووم، (منام) واتە: خەوتن، خەونم بىنى، كە تۆم سەردەبرى، ﴿فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى﴾، تۆش سەرنج بدە! بزانه چى دەبىنى، رات چىيە؟ ﴿قَالَ يَأْتِي أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ﴾، گوتى: ئەى بابە گيان! ئەوەى فەرمانت پىكراوه ئەنجامى بدە، ﴿سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾، ئەگەر خوا بىهوى، من لە خۆراگران دەبىنى، منت لى هەلەدەكەوى كە خۆراگرم.

﴿فَلَمَّا أُنْزِلْنَا﴾، كاتىك ملەكەچ بوون، ملەكەچ بوون بۆ ئەو فەرمانەى خوا، ﴿وَنُكَلِّمُ الْوَالِجِينَ﴾، لەسەر لاتەنىشتى سەرىشى پالێخست، (ئە: أَشَقَطُهُ أَوْ أَخَفَعُهُ)، خستى، كەواندى، (لِلْجَبِينِ) يانى: لەسەر لاتەنىشتى سەرى خستى، بۆ ئەوەى چەقۆبەكەى لە مل بىنى، هەندىك دەلێن: چەقۆشى لە مل ناوه، بەلام نەبیريودە.

﴿وَنَدَيْنَاهُ أَنْ يَأْتِ رَبِّعِمُ﴾، بانگىشمان كرد: ئەى ئىپراھىم! ﴿قَدْ صَدَّقْتَ الرُّبِّيَّ﴾، بە دلنبايى تۆ خەونەكەت بە راست دانا، واتە: خەونەكەت جىيەجىيە كرد، ئەوەى كە پىتمان گوتىبووى، ئىسماعىل هەتيايە سەر سەربىرىن، عەزمت لەسەر جەزم كردووە، ئىسماعىلش تەواو ملەكەچ بوووەو خۆى بە دەستەووە داو، هەردووكتان لە تاقىكردنەووەكە دەرچوون، ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾، ئىمە بەو شىوێە پاداشتى چاكەكاران دەدەینەو، واتە: خوا ﷻ نەبۆستبوو، ئىسماعىل سەربەردى، وىستبووى: بزانبى كە ئىپراھىم ئامادەيە ئەو فەرمانەى خوا جىيەجىيە بکات، هەروەها ئىسماعىلش ئامادەيەو، داىكى ئىسماعىلش ھاجەرىش ئامادەيە، ھەرچەندە لێردا بەس باسى ھەردووکیان دەکات ﴿فَلَمَّا أُنْزِلْنَا﴾، كاتىك ھەردووکیان بۆ خوا ملەكەچ بوون، وا پێدەچى ھاجەر لەوى نەبووبى لەو کاتەدا، ئایا دەبى ھاجەر نەمايى؟ ياخود لەو کاتەدا ھاجەر لەوى نەبووبى (خوا لى پازى بى)، لەبەر ئەوەى ئافەرت زۆر پەحم و شەفەقەت و سۆزى ھەيە، يان پەنگە گوتىبىتى: با من چاوم لى نەبى، گرنگ ئەوێە ھەموویان لە تاقىكردنەووەى خوا دەرچوون، خواش ﷻ ھىكمەتەكەى ھەر

ئەۋەندە بۇ، تاقىيان بىكەتە^(۱)، داخۇ دەردە چىن يان دەرنە چىن؟ كە دەر چوون ماناي واىە حىكمەتى قەرمانە كە ھاتەدى، بۇيە دەفەرمۇي: ئىمە بەۋ شىۋەيە پاداشتى چاكە كاران دەدەينەۋە.

﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَّ الْبَتُّ الْيَمِينُ﴾، بە دۇنيايى ئا ئەمە تاقىكرندەۋەيەكى روون بو، ياخود ئا ئەۋە چاكەيەكى روون بو، چونكە وشەي (بىلە) ھەم بە ماناي (مىئە) دى، واتە: بەخشاۋ، نىعمەت، ھەم بە ماناي (مىئە) ىش دى واتە: بەلەۋ مەينەتسى و ناپەھەتسى، كە ئەۋ مەسەلەيەش ھەردوۋكىان بوو:

۱- بىگومان قەرمانى سەرپرەنەكە، بەلە بوو.

ب- ئەۋەش كە خوا دوايى قەرەبوۋى بۇ نارد، نىعمەت بوو واتە: ئەم تاقىكرندەۋە دوو دىۋى ھەبوون، دىۋىكى برىتى بوو لە سەختى و دژۋارى، دىۋىكى برىتى بوو لە خۇشى و نىعمەت.

﴿وَقَدِّسَتْ بِيْزِجٍ عَظِيمٍ﴾، (ذىج) واتە: (مۇبۇج)، كىرمانە بەلەگىر قەرەبوۋى، سەربراۋىكى مەزن، كە زۆرەي زانايان دەلەن: بەران (كېش) بىك بوو، بەرانتىكى قەبەۋ مەزن بوۋە.

﴿وَرَزَّكَاءٌ فِي الْآخِرِينَ﴾، ناۋى چاك و ناۋبانگى چاكمان لە نىۋ ئەۋانى دىكەدا بۇ ئىبراھىم بە جەھىشت، واتە: ناۋبانگى چاكمان بىلەۋكردەۋە، ۋەك چۇن نوۋحىش ﷺ ھەروا، ئىبراھىمىش ﷺ ھەروا، ھىچ خاۋەن دىنىكى ئاسمانى نى، ھىچ خاۋەن بەرنامەيەكى ئاسمانى نى، كە رىزى نەبى بۇ ھەر كام لە نوۋح و ئىبراھىم (عَلَيْهِمَا السَّلَام)، بۇيە خوا دەفەرمۇي: ﴿وَرَزَّكَاءٌ فِي الْآخِرِينَ﴾، ھەم بۇ نوۋحىش ۋا دەفەرمۇي، ھەم بۇ ئىبراھىمىش، ناۋبانگى چاكمان بۇي بە نىۋ ئەۋانىدىكەدا، بە نىۋ جىھانىياندا بىلەۋكرندەۋە.

(۱) ھەلەتە خوا بەر لە تاقىكرندەۋەش زانويەتى، بەلام ويستوۋيەتى: بزانرى ۋ لەسەر ئەرزى ۋاقىع بەر جەستە بىن.

﴿سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾، ناشتی و سه لاهه تی له سه ر ئیبراهیم بی، له دنیاو دواړوژدا سه لاهه و یتمزده پرته بی، ﴿كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾، بهو شتوده بهش پاداشتی چاکه کاران ده دینه وه، ﴿إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾، به دلنایی نهو له بهنده پرواداره کامان بوو.

﴿وَبَشِّرْنَاهُ بِأَسْحَاقَ بْنِ يَاقَانَ﴾، ههروه ها موژده شمان پيدا به ئیسحاق، که پتغه مبه رنک بی له چاکان، نه مه به لکه به کی روون و ناشکرایه له سه ر نهو ديه که نهو دی پششی هتزاوده سه ر سه ربران، ئیسماعیل بووه عليه السلام، چونکه لیره خوا ده فهرموؤ: دواپی موژده شمان پيدا به ئیسحاق، که پتغه مبه رنک بی له چاکان، له بهنده چاکه کان، مانای وایه نهو دی که هتزاوده سه ر سه ربران، بریتی بووه له ئیسماعیل عليه السلام، چونکه جارئ ئیسحاق هر له دایک نه بووه، دواپی خوا عليه السلام موژده ده دات به ئیبراهیم که ئیسحاقیشی ده بی، که به کتیک ده بی له بهنده چاکه کان و شایسته کانی خوا.

﴿وَبَشِّرْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ﴾، پیت و پیزیشمان خسته سه ر نهو سه ر ئیسحاقیش، واته: هم ئیبراهیم، هم ئیسحاقیشمان پیزدارو به ره که تدار کردن، ننجا خوین به ره که تدارو پیزدار کراون، نه دی وه چه کانیان؟ نه دی کورو کچه کانیان که لتيانه وه په بداده بن؟ ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا﴾، ههروه ها له وه چه که بشیان، وه چه ی ههردووکیان: ﴿مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ، مُبْتَلًى﴾، هم چاکه کار هه یه، هم ستمکار له خوئی، که زور روون و ناشکرایه، ستمی له خوئی کرده واته: له وه چه که یان هم چاک هه یه، هم خراب هه یه، هم چاکه کار هه یه، هم خرابه کار هه یه، یاخود هم ری راستگرتوو هه یه، هم لادرو ستمکاریش هه یه، که سیک که لاده دات، به ته نکید پیش خه لک ستم له خوئی ده کات و، ستمه که شی ستمیکي روون و ناشکرایه.

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی په که م:

بانگ کړدن و پړانه وهی نووح و، وه لآمدانه وهی خوا بوی و، دهر باز کړدنې خووی و نیزیکانی له خه م و په ژاره ی مه زن و، هیشتنه وهی وه چه که ی له سه ر زه وی و، بلا و کړنه وهی ستایش و مه د کړدنې له نیو جیهانیانداو، نغوړ کړدنې بیټروایان و، ږاگه یاندنې نه و راستیه، که هر نه وه یه مامه له کړدنې خوا له گه ل چا که کاران دا:

خوا ﴿وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَعْمَلْ الْمَحْسِنُوْنَ ۝۷۱﴾ وَنَحْنُ لَهُ أَهْلٌ مِّنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿۷۲﴾ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُرًّا أَلْفَاظٍ ﴿۷۳﴾ وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۷۴﴾ سَلَّمَ عَلَى نُوْحٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿۷۵﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۷۶﴾ إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۷۷﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ ﴿۷۸﴾

شیکړدنه وهی نه م ټایه تانه، له نو برکه دا:

۱- ﴿وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا﴾ به د ننیایې نووح لیمان پړایه وه، دیاره (و) د که بو بادانه وه و گپړانه وهی نه م قسانه و نه م به سه ر هاته یه، بو سه ر باسه کانی پیښ، واته: وپړای نه و باس و خواسانه ی پیښ، به د ننیایې نووحیش بانگی کړدین و لیمان پړایه وه، که دده فرموی: ﴿لَقَدْ﴾ که هم به (ل) ی سویند خواردن، هم به (قَدْ) ی ساغکړدنه وه (تحقیق) و د ننیاکړدنه وه، هاتوه، هم هوښداریی پیدانی هاو به ش بو خوا دانهره کانه، مامه له له گه ل کړدنیانه، و د که سیک که نکوولی بکات له وهی نووح ﷺ پیغه مبه ری خوا بووه و، هاواری کړدو ته خواو، خوا وه لای داوه ته وه، بویه وا خوا به د ننیاکړدنه وه و

به جه ختکردنه وه وه ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحَ﴾، به دنیایی نوح لیمان پارابه وه وه هاواری تیهه ستین.

(۲) - ﴿فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُوْنَ﴾، ئیمهش باشتین وه لأمده ره وه بووین، واته: باشتین وه لأمده ره وه بووین بۆ نوح ﷺ وه لأمده وه وه یانی: به کرده وه به ده نگیه وه هاتین و ده فریای هاتین، دواپی خوا ﷻ باسی چۆنیه تیی وه لأمده وه وه که وه، ده فریا هاتن و وه ده نگ هاتنه که ده کات.

دیاره هه میسه که: (نِعْمَ) یان (بَلَسَ) دئی، ده بی تاییه تکرارو به مه دح یان به سه رزه نشت (مَخْصُوصٌ بِالْمَذْحِ أَوْ بِالذِّمِّ) هه بی، به لأم لیره: ﴿فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُوْنَ﴾، (الْمَخْصُوصُ بِالْمَذْحِ مَخْذُوفٌ: فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُوْنَ، نَحْنُ) تاییه تکرارو به ستایش و مه دح قرتیتراوه، ئیمه باشتین وه لأمده ره وه بووین بۆ نوح.

(۳) - ﴿وَجَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾، خوئی و نیزیکانیان له خه فته و مه بنیه تیهه مه زنه که ده رباز کردن، (التَّجِیةُ: الْإِنجَاءُ، وَهُوَ جَعَلَ الْغَيْرَ تَاجِیًا، وَهُوَ الْخَلَّاصُ مِنْ ضَرٍّ وَقَاطِعٍ، تَلْجِیةٌ): بریتیه له ده رباز کردن، نه وه یه وا بکه ی نه وه که سه له زیانیک که بۆی هاتوته پتیش، ده ربازو قوتاری بکه ی.

که ده فهرموئ: ﴿وَأَهْلَهُ﴾ واته: خیزانه که ی، یاخود نه وانه ی که لئی نیزیک بوون، چ له پرووی په چه له که وه، چ له پرووی دینه وه، هه ردووکیان ده گرتیه وه، نه وانه ی لئی نیزیک بوون: هه م مَالٌ و خیزانه که ی که له سه ره په پرده و پربازی نه و بوون، هه م نه و پروادارانه ی که له که لیدا بوون و لئی نیزیک بوون.

(الْكَرْبُ الْعَظِيمُ: الْعُزُّ الشَّدِيدُ) یانی: خه م و مه بنیه تیهه کی سه خت و مه زن، که مه به ست پتیی توفانه.

(۴) - ﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُرًّا قَبِيحًا﴾، ته نیا وه چه که ی نه ویشمان هیشه وه، وشه ی (هُمُ الْبَاقِيْنَ) که به (ضمیر الفصل) راناوی جیا کرده وه، هاتوه، واته: ته نیا وه چه که ی نه ومان

ھېشتەنەۋە لەسەر زەۋى، ئەمەش ئەۋە دەگەيەننى كە مەۋقايەتتى لە دۋاى نۈوح ﷺ ھەممۇى ۋەچەى ئەۋ بوۋى، بۇيە ھەندىك لە مېزۋونۋوسەكان گوتوۋويانە: (نوح أبو البشر الثاني) نۈوح بابى دوۋەمى مەۋقايەتتە، ۋەك چۈن ۋەچەى مەۋقان ھەموۋيان لە ئادەمن لە سەرەتاۋە، دۋايش ھەموۋيان لە نوۋحن.

بەلام لىرەدا پرسىارىك دىتە پىشى، چۈنكە لە سوۋرەتى (ھود)دا، ھەروەھا لە سوۋرەتى (المؤمنون) يىشدا ھەمان شت ھاتە، كە خوا دەفەر مۈى: ﴿قُلْنَا آخِزْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ ھود، واتە: گۇمان: لە ھەر ژياندارىك جوۋتىك، دوۋان (نىرو مئەك) سۋارىكە، ھەروەھا مالى ۋە خىزانەكەشت، جكە لەۋەى پىشتر پىرىارى لەسەر دراۋە (كە خىزانەكەى ۋە كۈرەكەى بوۋن ۋ، ھەر كەسىك كە بىرواى نەھىئاۋە) كەمىك نەبى بىرواىان پى نەھىئا.

كەۋاتە: ۋىپراى مالى ۋە خىزانەكەى، كەسانىكى دىكەش كە بىرواىان پى نەھىئاۋە، دەرباز بوۋن، نىجا نايە ئەمە چۈنە؟

ئەمە بە دوۋ چۈر ۋەلام دراۋەتەۋە:

أ- ۋەلامىكىان ئەۋەيە: عەبدوللاى كورى عەباس (خوا لە خۋى ۋە بابى پازى بى) گوتوۋويەتى: (لَمَّا خَرَجَ نُوحٌ مِنَ السَّفِينَةِ، مَاتَ مَنْ مَعَهُ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ إِلَّا وَلَدَةُ نِسَاءَهُ) واتە: دۋاى ئەۋەى نۈوح ۋە ئەۋانەى لەگەلى بوۋن، لە كەشتىيەكە چۈنە دەرئى، ھەموۋ ئەۋ پىاۋو ئافرەتەنە (ى بىرواداران) كە لەگەلى بوۋن، مردن (ۋەچەيان لى نەكەۋتەۋە) تەنپا پۇلەكانى، كۈرۈ كچەكانى ۋە ھاۋسەرەكانى مانەۋە.

ب- ۋەلامىكى دىكە ئەۋەيە:

سەرچەم سۋارىۋوانى كەشتىيەكە لە ۋەچەى نۈوح بوۋن، واتە: ھەموۋ ئەۋانەى كە لەگەلى سۋار بوۋن، بەلن ھەندىكىان كۈرۈ كچى بوۋن، نىزىك

بوون، نهوهی بوون، به لّام ئهوانه‌ی دیکه‌ش هه‌موویان به په‌چه‌له‌ک هه‌ر ده‌چوونه‌وه سهر نه‌و، چونکه نووح عليه السلام ته‌مه‌نیکی درێژی هه‌بووه.

که‌واته: که ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَعَلْنَا دُرِّيَّتَهُ هُرَّاقَابَيْنَ﴾، چونکه ئه‌وانی دیکه‌ش هه‌رچه‌ند دووریش که‌وتبئه‌وه، به لّام له ئه‌صلدا هه‌ر وه‌چه‌ی ئه‌و بوون و، جگه له‌وه‌چه‌ی نووح هه‌چکه‌س له سهر زه‌وی نه‌ما.

له‌و باره‌وه که مرۆڤه‌کان ته‌نیا له وه‌چه‌ی نووح عليه السلام ماون، نه‌م شوینه‌واره هاته‌وه، با له رووی سه‌نه‌دیشه‌وه زۆر به‌هه‌یز نه‌بن، به لّام تیشکی‌کمان بۆ ده‌خاته سهر ئه‌و بابته: {عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدُبٍ، عَنِ النَّبِيِّ صلى الله عليه وسلم فِي قَوْلِهِ: ﴿وَجَعَلْنَا دُرِّيَّتَهُ هُرَّاقَابَيْنَ﴾ قَالَ: حَامٌ وَسَامٌ وَيَافِثٌ} (أخرجه الترمذي: ۳۲۳۰، وَحَسَنَهُ، الطبري: ۲۹۴۱۹، وسنده ضعيف).

سه‌موره‌ی کوپی جوندوب له پێغه‌مبه‌ره‌وه صلى الله عليه وسلم گه‌راویه‌ته‌وه: له باره‌ی فه‌رمایشتی خواوه که ده‌فه‌رموی: ﴿وَجَعَلْنَا دُرِّيَّتَهُ هُرَّاقَابَيْنَ﴾، فه‌رمویه‌تی: وه‌چه‌ی نووح له‌و سن کوپه‌یه‌وه بووه: (حَامٌ وَسَامٌ وَيَافِثٌ).

ئنجا گوتوویانه:

- ۱- ئه‌وانه‌ی که ره‌ش پێسته‌کانن و زه‌رد پێسته‌کانن، هه‌موویان ده‌چنه‌وه سهر (حام).
- ۲- عه‌ره‌ب و فارس و ئه‌وانه‌ی که پێیان ده‌گوترێ هه‌ندو ئه‌ورووپی، ئه‌وانیش هه‌موویان له (سام)ن.

- ۳- تورک و ته‌ته‌رو مه‌غۆل و، یابانی و ئه‌وانه‌ی دیکه‌ش، هه‌موویان ده‌چنه‌وه سهر (یافث).
- به هه‌رحال که خوا ده‌فه‌رموی: ته‌نیا وه‌چه‌ی ئه‌ومان هه‌شته‌وه، وایه، به لّام ورده‌کارییه‌که‌ی چۆنه؟ نه‌گه‌ر شتێک، چ له رووی لیکۆلینه‌وه‌ی می‌زوویه‌وه ببێ به‌هه‌قیقه‌تیکی زانستی، چ له رووی هه‌وال پێدانی وه‌حیه‌وه سه‌نه‌دیکی راست و دروستی هه‌بن، ئه‌وه دیاره‌شته‌که به‌کلایه‌ی ده‌کاته‌وه، ئه‌گه‌رنا مشتومری هه‌ر تیدا ده‌مینێ، وه‌ک نه‌م بابته‌وه وایه، تا‌کو ئیستا.

شایانی باسە: وهك ئیمە لە تەفسیری سوورەتی (هود) یش دا کە بەسەرهایێ نووحمان لەوێدا بە تەفصیل هیناوە گوتوویمانە، ئەو پایەمان پێ بەهێزترە کە ئەو تۆفانە سەر زەوی گرتۆتەو، ئەگەر هەموو سەر زەویشی نەگرتبێتەو، ئەو شوێنەی کە مەوێ لێ هەبوون، هەمووی گرتۆتەو، واتە: یان هەموو سەر زەوی گرتۆتەو، کە (پەیمانێ کۆن) یش ئەو دەگەیهێنێ و، کتیبە میژووێ کانیشت ئەو دەگەیهێنێ و، لە میژووێ هەموو گەلێدا نووسراوە، لە میژووێ چینیەکان، یابانییەکان، میسرپیەکان، لە هەموویاندا نووسراوە کە تۆفانێک بوو هەموو سەر زەوی گرتۆتەو، یاخود بە لای کەمەو، ئەگەر هەموو سەر زەویشی نەگرتبێتەو، ئەو شوێنەی هەموو گرتۆتەو کە مەوێ تەنیا لەوێ هەبوون.

٥- ﴿وَتَرْكُنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾، هەروەها لە نێو ئەوانی دیکەدا لەسەریمان بەجێهێشت.

بە کێک لە ڕوونکەرەوانی قورئان لێردەدا گوتووێ: ﴿أَيُّ تَرْكُنَا ثَنَاءً حَسَنًا، وَضَمَّنَ (تَرْكُنَا) مَعْنَى (أَنْعَمْنَا) إِذْ كَانَ «وَتَرْكُنَا عَلَيْهِ ثَنَاءً حَسَنًا وَأَنْعَمْنَا عَلَيْهِ»، فَحَصَلَ فِي قَوْلِهِ (وَتَرْكُنَا عَلَيْهِ) حَذْفُ خَمْسِ كَلِمَاتٍ، وَحَسْبُ قَاعِدَةِ التَّضْمِينِ يَفِيدُ الْمُضْمَنُ مَقَادَ كَلِمَتَيْنِ، وَاتَّه: كە دەفەرموێ: ﴿وَتَرْكُنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾، وشە (تَرْكُنَا) مانای (أَنْعَمْنَا) شی خراوەتە نێو، ئەگەرنا بە (عَلَى) بەرکاری نەدەخواست: (وَتَرْكُنَا عَلَيْهِ)، دەیفەرمو: (وَتَرْكُنَا لَهُ)، بەلام بۆ ئەو (تَرْكُنَا) بەجێمان هێشت، مانای: چاکەمان لەگەڵدا کرد، ئەو وشە بخرێتە نێو، خوا وشە (تَرْكُنَا) ی بە (عَلَى) تەعەددا پێکدرودە بۆ بەرکار (مفعول به) کە لە ئەسڵدا ناوا بوو: (تَرْكُنَا لَهُ ثَنَاءً حَسَنًا وَأَنْعَمْنَا عَلَيْهِ) ناوبانگیکی چاکمان بۆ بەجێهێشت و چاکەشمان لەگەڵدا کرد، کەواتە: بەرستە: (وَتَرْكُنَا عَلَيْهِ) پێنج وشە قرتیندراون، بەلام (وَتَرْكُنَا عَلَيْهِ) دەلالەت لەسەر ئەو پێنجانەش دەکات، چونکە بە پێی بنچینەی خراوە نێو (تضمین)، ئەو وشە یەکی کە مانایەکی دیکە خراوەتە نێو، بە هۆی ئەوەوە بە پێتیک کە عەدەت نیە بەرکاری پێی بخوازی، بەرکاری پێی دەخوازی، مانای دوو و شان دەگەیهێنێ.

(۶) ﴿سَلَّمَ عَلَى نُوْحٍ فِي الْعَالَمِيْنَ﴾، سەلام لەسەر نووح بێ لە نێو ھەموو جیھانیاندا، ئەم
رستەیه:

أ- دەگونجێ بەرکار (مفعول به) بێ بۆ (تَرَكْنَا) یانی: (وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ: سَلَامٌ عَلَى
نُوْحٍ فِي الْعَالَمِينَ)، لە نێو ئەوانی دیکەدا لەسەرمان جێھێشت: سەلام لەسەر نووح بێ لە
نێو ھەموو جیھانیاندا.

ب- دەشگونجێ کە ئەمە رستەیه کی دەست پێکردن (جملة ابتدائية) بێ و سەرپەخۆ بێ و
ئەوێ پێش تێپەر بوو، ئنجا خوا دەفەرموێ: سەلام لەسەر نووح بێ، ئاشتی و سەلامەتی
لەسەر نووح ﷺ بێ لە نێو ھەموو جیھانیاندا، بۆیەش دەفەرموێ: (فِي الْعَالَمِينَ) کە ئەمە
لەم سوورەتەدا، تایبەتە بە نووحەو ﷺ و بۆ ئەوانی دیکە ھەموویان، فەرموویەتی:
﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾، ھەروەھا بۆ سەلامەکش ئەمە لێردا تایبەتە نووحەو ﷺ
و تەنانت بۆ نېراھیم ﷺ یش وای ئەفەرمو، چونکە نووح ﷺ بابی دووھمی
مرۆڤایەتی بوو، لە نێو ھەموو خاوەن بەرنامە ئاسمانییەکاندا، یەكەدنگی لەسەر بوو.

(۷) ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾، تێمە بەو شیوەیە پاداشتی چاکەکاران ددەین، ئاوا
دەربازیان دەکەین لە تەنگانەداو بە دەنگیانەو دەین.

(۸) ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾، بە دنیایی نووح لە بەندە پرۆادارە کاھان بوو، گەواتە: بە
ھۆی ئیمانەو چاکەکار بوو، بە ھۆی ئیمانەوێش خوا بە دەنگیەو ھات.

ئنجا کە دەفەرموێ: (إِنَّا كَذَلِكَ) (تێمە بەو جۆرە) خوا ﷻ دەبەھۆی پێمان
بفەرموێ: ئەو بەناغە ی مامەلە ی خوا بە لگەڵ چاکەکارانداو، ئەو بەس بۆ
نووح ﷺ نەبوو، بە لکو ھەر کەسێکی دیکەش بەو شیوەیە بێ، ئەھلی ئیمان
بێ و چاکەکار بێ، بۆ خوا ساغ و یەکلایوو، بێ، بێگومان خوا ی مۆتەعال،
خوا ی میھرەبان ھەر بەو شیوەیە مامەلە ی لگەڵدا دەکات

(۹) ﴿ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ﴾، دوا ی ئەوانی دیکەمان نغزو کردن، فەوتانمان، وشە ی
(الْآخِرِينَ) یانی: ئەوانی دیکە ی جگە لە کەسوکارە کە ی لگەڵدا سواری کەشتیە کە

بوون، واته: همموو ئه و خه لکهی دیکه که گه لی نووح الطاهر بوون و، له گه ل نووحدا الطاهر ده ژیان، به لام پروایان پی نه هیتا، همموویانمان فه وتاندن.

وشه ی (لَمْ) لیره دا: (لَلرَّكِبِ وَالرَّاخِي الرَّكْبَيْنِ) همم بو ریزبه ندیی، همم بو به دوا یه کدا هاتنی پله به ندیه، واته: دوا یه وه ی نووح و ئه وانمان دهر باز کردن، ئنجا ئه وهش پله یه کی به رزتره که نه یاره کانیشیانمان فه وتاندن.

مەسەلەى دووھەم:

ئىبراھىم عليه السلام لە شوئىنكە وتووانى نووح عليه السلام بوو، بە دلتكى ساغەوہ بەرەو لای پەرەردگارى چوو، بە بابى و گەلەكەى گوت: ئەوہ چى دەپەرستى؟ ئايا بە درۆ لە جياتى خوا پەرستراوان دەخوازن؟ ئايا گومانتان بەرانبەر بە پەرەردگارى جىهانىيان چۆلە؟

خوا دەفەرەموى: ﴿وَإِن مِّن شَيْعَةٍ إِلَّا زَهِيمٌ ۝٨٣ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝٨٤ إِذْ قَالَ لِأَيِّهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ۝٨٥ أَفَبِكُلِّ عِلْقٍ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ۝٨٦ فَمَا ظَنُّكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝٨٧﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە پىنج بەرگەدا:

١- ﴿وَإِن مِّن شَيْعَةٍ إِلَّا زَهِيمٌ﴾، بە دلتىاي لە كۆمەلەكەى، لە پەرەروانى و شوئىنكە وتووانى نووح عليه السلام ئىبراھىم بوو عليه السلام، پىشتريش گوتوومانە: (الشّيعَةُ: اسم لمن يتأصّر الرجل و أتباعه و يتعصب له، فيقع على المفرد و الجمع، و أشياع و شيع)، (شيعە): ناوہ بۆ ھەر كەسێك كە پیاوێك، يان كەسێك سەرەدەخات، شوئىنكە وتووہكانى سەرەدەخات و، بۆى دەمارگىر دەبن، وشەى (شيعە) ھەم بۆ تاك بەكاردى، بۆ وىنە: (فلان شيعه فلان)، ھەم بۆ كۆ بەكاردى، وشەى (شيعە) بە (أشياع) كۆدەكرىتەوہو بە (شيع) يش كۆدەكرىتەوہ، ھەردوو كىشيان لە فورئاندا ھاتوون: ﴿فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ۝١٠﴾ العصر، ھەرەوہا (أشياع) يش ھاتوہ: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِن مُّذَكِّرٍ ۝٥١﴾ القمر.

ئىبراھىم عليه السلام لە كۆمەل و لە شوئىنكە وتووانى نووح عليه السلام بوو، ئىنجا كە ئەوہ جەخت كراوہتەوہ، ھەم بە (إِنْ)، ھەم بە (ل)، (لإبراهيم) بۆ بەرپەرچدانەوہى ھاوہەش بۆ خوا دانەرانە، كە خۆيان بە شوئىنكە وتووئى ئىبراھىم عليه السلام دەزانى و، خۆيان پالەدایە لای ئىبراھىم عليه السلام، نەخىتر! ئىبراھىم عليه السلام شوئىنكە وتووئى نووح عليه السلام بوو، نووحىش ئەھلى تەوحىد بوو، ئىبراھىمىش بە ھەمان شێوہ ئەھلى خوا بەيەككرتن بوو.

که واته: ئیوه راست ناکه ن ئه ی هاوبهش بۆ خوا دانهره کان! که خۆتان پالدهده نه لای نووح و لای ئیپراهیم (صلوات و سهلامی خویان له سه ر بئ)، له حالیکدا ئیوه چهنده رستراویک ده که نه هاوبهشی خوا، به لام نه وان ته نیا خویان به په رستراو زانیوهو، ته نیا په رستراوی راسته قینه یان په رستوه که خواجه.

(۲) - ﴿إِذْ جَاءَ رَبُّهُ، يَقْلِبُ سَلِيمٌ﴾، یاد بکهوه! کاتیک که به دلئیکی ساغ و پاکه وه هاته لای پهروه ردگاری، وشه ی (سَلِيم: صِفَةُ مُشَبَّهَةٍ مُشْتَقَّةٌ مِنَ السَّلَامَةِ، وَهِيَ الْخَلَّاصُ مِنَ الْعِلَلِ وَالْأَذْوَاءِ)، (سَلِيم) سیفه تی (مُشَبَّهَةٍ) یه، ده شو بهیته (فعل) ده وهو، له وشه ی (سلامه) وه داتا شراوه، سهلامه تییش بریتیه له ده رباز بوون له نه خو شیی و، له ده ردو ناره حه تییان.

مانای: {هاته لای پهروه ردگاری} (أَطْلَقَ الْمَجِيءُ عَلَى مَعَامَلَتِهِ نَفْسَهُ بِمَا يُرْضِي رَبَّهُ، عَلَى وَجْهِ التَّمْثِيلِ بِحَالٍ مَنْ يَجِيئُ أَحَدًا مُقْلِبًا إِلَيْهِ مَا طَلَبَهُ مِنْ سِلَاحٍ أَوْ تَحْفٍ)، که ده فهرموئ: ﴿إِذْ جَاءَ رَبُّهُ﴾، هاته لای پهروه ردگاری، وشه ی هاتن به کاره ی تراوه بۆ مامه له کردنی له گه ل خۆی دا، به شیوه به که پهروه ردگاری رازی بکات، نه مهش به شیوه ی نواندن و چواندن به حالئ که سیک که ده چئ بۆ لای که سیک، هه رچی که داوای لیکردوه، نه گه ر چه که، نه گه ر شتیکی گرانبه هایه، بۆی دینئ و ده لئ: فهرموو، واته: نهویش نا بهو شیوه به هاته خزمهت پهروه ردگاری و گوتئ: فهرموو پهروه ردگارم! له خزمهت تدام، هه رچی تۆ پیت خو ش بئ، من واده که م.

(۳) - ﴿إِذْ قَالَ لِأَيِّهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ﴾، {ئنجا چۆنه تی هاتنی بۆ لای پهروه ردگاری باس ده کات} کاتیک که به بابی و به خه لکه که ی گوت، به کومه لگا که ی خۆی گوت: چی ده په رستئ؟ بیکومان نه وه پرسیار لیکردنی نکو و لیلئ که رانه یه.

وشه ی (مَاذَا) ش وشه به کی لیکدراوه، (مَا) بۆ پرسیاره، (ذَا) به مانای (الَّذِي) یانی: (مَا الَّذِي تَعْبُدُونَهُ) نه وه چیه که ده په رستئ؟

(۴) - ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ، تُرِيدُونَ﴾، ئابا به درۆ په رستراوانئیک جگه له خوا ده خوازان، (تُرِيدُونَ: إِزَادَةُ الشَّيْءِ: ابْتِغَاؤُهُ وَالْعَزْمُ عَلَى حُصُولِهِ) ویستنی شتیک، بریتیه له وه که نهو

شته بخوازی و دلی خوشی بچه سیتنی له سەر ئەو دی پەیدای بکات، ئایا ئیوه به درۆ په رستراوانتیک جگه له خوا داوا ده کهن؟

(أَيْفَكَ) هه مزه که بۆ پرسیار لیکردنی نکو و لیبیلکه رانهیه، یانی: (كَيْفَ تُرِيدُونَ إِلَهَةً إِيكَأ) چۆن په رستراوانتیک به درۆ ده خوازن و داوا ده کهن؟

ئهم رستهیه: ﴿أَيْفَكَ إِلَهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ﴾ زانایان چه ند و اتایه کیان بۆ داناون:

۱- ﴿أَيْفَكَ إِلَهَةً دُونَ اللَّهِ﴾ ده بێته حال بۆ (تُرِيدُونَ) یانی: ئایا له حالیک دا ده خوازن په رستراوانی درۆ و ساخته ده خوازن؟!

۲- یاخود یانی: (إِلَهَةً مَكْذُوبَةً تُرِيدُونَ؟) ئایا په رستراوانی درۆ ده خوازن؟ ئەو کاته (إِيكَأ) ده بێته حال له (إِلَهَةً) یانی: ئایا په رستراوانتیک به درۆ ده خوازن؟

۳- یاخود یانی: (أَتُرِيدُونَ إِيكَأ وَهُوَ إِلَهَةٌ غَيْرُ اللَّهِ) ئایا درۆ ده خوازن که بریتیه له په رستراوانتیک جگه له خوا؟ که ئەو کاته (إِيكَأ) ده بێته (بَدَل) ی (إِلَهَةً).

۴- یاخود یانی: (أَتُرِيدُونَ إِلَهَةً لِلْإِيكَأ) ئایا بۆ درۆ کردن په رستراوانتیک دیکه ده خوازن، که نه و کاته (إِيكَأ) ده بێته (مفعول له) یان (مفعول من أجله).

ئەو هه ندیک ورده کاریی پێزمانی عه پهبیه، که مانای ئایه ته کان فراوانتر ده کات، پاکیی بۆ ئەو خوایه ی که فەرمايشتی خۆی به جوریک فەرمووه، له یه ک کاتدا به پتی پێزمانی عه پهبیی، چه ندان و اتا هه لبگرئ، هه مووشیان گونجاوبن، به لأم دیاره هه ندیک له زانایان مانایه کیان پئ به هیزتره، هه ندیکی دیکه مانایه کی دیکه یان پئ به هیزتره، به لأم له ڤووی بنچینه کانی پێزمانی عه پهبیه وه، هه موو مانایه کان ده گونجین له گه ل رسته که دا.

(۵) - ﴿فَمَا عَلَنُكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، ئنجا گومانان به رانه ر به په روهردگاری جیهانیان چۆنه؟

ئهم رسته یه ش به لای که مه وه، سئ و اتایان هه لده گرئ:

أ- ئېۋە گومانىكى زۆر خراپ بە پەرۋەردىگارتان دېھەن، كە جگە لەو دېھەستىن، ماناى واىە گومانى خراپ بە پەرۋەردىگارتان دېھەن.

ب- گومانتان بەرانبەر بە پەرۋەردىگارتان چىيە؟ چۇنتان مامەلە لەگەلدا دىكات، لە كاتىكدا جگە لەو دېھەستىن؟

ج- گومانتان چىيە بە پەرۋەردىگارتان، كاتىك بە دىدارى دىگەن؟ بە چ چاۋو پۈۈنكەۋە دىچنەۋە خىزمەتى، كە ھەندىك لە دروستكراۋەكانىتان كىرۈۈن بە ھاۋىەشى؟!

كۇتايى ئەم مەسەلەيە بەۋە دىنىن كە خوا **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** لىرەدا باسى (قلب سليم) دىكات و، لە چەند شۇئىك لە قۇرئانىشدا باسى دلى نەخۇش دىكات بۇ مۇۋنە: (فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ) البقرة - ۱۰۰- دلىان نەخۇشى تىدايە، ئاشكرايە (القلب السليم) رىك دۇو پىچەۋانەى دلى نەخۇش (القلب المريض)ە، دلى ساغ و بىخەۋش و پاك نەو دلەيە كە تەنبا ئىمانى تىدا بى و، دۇور بى لە كۇفر، تەنبا تەۋحىدو خوا بەيەككەرت و، تەنبا خواپەرسىتى تىدا بى و، دۇور بى لە شىرك، تەنبا خىرخوازىى و چاكەخوازىى و چاكەكارىى و دىسۇزىى و بەزەيى و پەرۋشى تىدا بى بۇ خەلەك و، دۇور بى لە بوغزو كىنە غەرەزو، نىەت و نىازى خراپ.

بە پىچەۋانەۋەش دلى نەخۇش نەو دلەيە پىچەۋانەى ھەمۇو ئەۋانەى تىدا بى، واتە: لە جىاتى ئىمان، كۇفرى تىدا بى، لە جىاتى تەۋحىد، شىركى تىدا بى، لە جىاتى دىسۇزىى و پەرۋش و بەزەيى بۇ خەلەك، بوغزو كىنەو غەرەزو، نىازو مەبەستى خراپى تىدا بى.

ھىچ گومانى تىدانيە كە دل لە ئەنجامى پەيۋەندىى لەگەل خۇدادو بەندايەتىى بۇ خۇداد، ساغ دىبى و چاك دىبى و پاك دىبى و، لە ئەنجامى دۇور كەۋتەۋەش لە خۇداد، دل پىس دىبى و نەخۇش دىبى، دىبىتە ھىلانەى تىدا تروۋكانى گەراى ۋەسۋەسەكانى شەيتان.

خوایا بە لوتف و کەرەمی خووی لەو کەسانەمان بگێڕێ کە یارمەتییان دەدات،
 دڵی خوایان پاک و چاک ڕابگرن، ساغ و باشی بکەن، بەهۆی ڕەوێندی ڕاست
 و دروستەوه لەگەڵ خواو، بەهۆی بەندایەتی چاکەوه بو خواو، بەهۆی خو
 ڕا راستنەوه لەهەموو ئەو شتەکانی کە پێچەوانەو دژی بەندایەتیین بو خواو،
 لەهەموو ئەو شتەکانی پێچەوانەو ئیمان و، پێچەوانەو تەوحیدو، پێچەوانەو
 دڵسۆزی و بەزەیی و ڕەوێش، بەرانبەر بەخەڵکی خوا.

مهسه له ی ستهه:

سه رنجدانی ئیبراهیم علیه السلام له نهستیران و، خو به نه ساغ پێشاندانی به مه بهستی به جێمان له په رستگای گه له کهیداو، تیکشکاندنی بهتەکانیان و، به توانجه وه قسه کردن له گه له بهتەکانداو، وردوخاش کردنییان و، به خیرایی هاتیان بۆ لای و، سه رزنه شتکردنی بۆیان که چون شتیک خوێان دایده تاشن و دروستی ده کهن دهیه رستن؟ پیلانگیرانی گه له که ی بۆ سووتاندنی و، ده ربا زکرانی و پووچه لکرانه وه ی پیلانه که یان:

خو عليه السلام ده فه رموی: ﴿فَطَرَنَظَرَةً فِي النُّجُومِ﴾ ﴿٨٨﴾ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَنُفِئُوا عَنْهُ مُدِيرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَأَى إِلَهُ الْيَمِينِ فَقَالَ أَلا تَأْكُلُونَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٢﴾ فَرَأَى عَلَيْهِمْ مَظْهَرًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٣﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْفُوفُونَ ﴿٩٤﴾ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْجُبُونَ ﴿٩٥﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا أَبْنَاؤُا لَنَا بُنِينًا فَإِنَّمَا نَقُولُ فِي الْحَجِيمِ ﴿٩٧﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ﴿٩٨﴾

شیکردنه وه ی ئهم ئایه تانه، له چواره ده برگه دا:

(١) ﴿فَطَرَنَظَرَةً فِي النُّجُومِ﴾، ته ماشای کردو سه رنجیکی دایه نهستیران.

زانایان چه ند واتایه میان بۆ نه و پسته یه لیکداونه وه، به لām له هه موویان باشر - به پای بهنده - دووانن:

١- هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: (نَظَرَ فِي النُّجُومِ، لَأَنَّهُمْ كَانُوا أَهْلَ التَّنْجِيمِ) بۆ سه رنجی نهستیرانی داوه، چونکه خه لکه که بروایان به نهستیره گرتنه وه هه بووه وه نهستیره گره وه بوون، یانی: پێیان وابوو جموجۆلی نهستیره کان و هاتن و چوونیان، کاریکه ریی راسته وخۆی هه یه له سه ر سه ر نه جمانی مرۆفه کان و کارکرده وه یان، بۆیه نه ویش به پێی عه قلی خوێان دواندوونی، ته ماشای نهستیرانی کردوه، نه یگوتوه نه وه ی تیهو برواتان پێی هه یه، منیش بروام وایه، به لām نهوانی وا تیکه یاندوه، وا ئیخفال کردوه که وابزانن

و له دَلَى خَوَّانٍ دَا بَلَّيْن: پەنگە ئەویش وەك تێمە بڕوای بە جموجۆلی ئەستێرەكان بۆ، چونكە جارێ ئیبراھیمیان نەناسیوە داخۆ كێیەو چۆنە؟ ئەویش مەبەستی ئەوە بووہ لێ گەپێن و بەجێ بهێلن، لە پەرستگاکیان دا بەتەنێ ھێنیتەو، ئەوان دیارە بۆنەکیان ھەبوو، بڕۆن بۆ دەرێ و، ئیبراھیم عليه السلام بە تەنیا ھێنیتەو، تاكو بتوانی ئەو بتانە بشكێنێ.

۲- ھەندێکی دیکەش گوتویانە: (تَفَكَّرْ مَلِيًّا فِي الْأُمْرِ، بِعَيْنِ حِيلَةٍ يَخْلُو بِأَصْغَائِهِمْ فِي يَكْسِرِهَا) واتە: ئیبراھیم عليه السلام كە تەماشای ئەستێرانی كردو، یانی بیری كردۆتەو، جاری وایە ئینسان كە تەماشای ئاسمان دەكات، یان تەماشای شتێك دەكات و لێ ورد دەبێتەو، بیری دەكاتەو، بیری كردۆتەو زۆر بە جیددیی، كە نەخشە یەك دابنێ چۆن بە تەنیا لەگەڵ ئەو بت و پەیکەرەدا ھێنیتەو، تاكو زەفەریان پێ بەرێ و تێکیان بشكێنێ.

ئەو دوو واتایە لە ھەموو ئەواندی دیکە زیاتر دەچنە عەقلەو، نەگەرنا زانایان قسە ی دیکەشیان لەو بارەوہ کردوون.

(۲) - ﴿فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ﴾، یەكسەر گوتی: من نەخۆشم، پێشتر گومان: وشە: (سَقِيمٌ وَسُقْمٌ) بە نەخۆشیی جەستەیی دەگوترێ، (سَقِيمٌ) یش سیفەتی بە کردار چۆتراو (مُشَبَّهٌ بِالْفِعْلِ)، ھەروەك (سليم) یش ھەروایە، زانایان دەلێن: ئەمە پاساوێك بووہ ئیبراھیم عليه السلام ھیناویەتەو، تاكو لێیگەپێن، بە تەنیا لەو شوێنە كە پەیکەر و صەنەمەکانی تێدا دانراون، ھێنیتەو، تاكو بتوانی تێکیانبشكێنێ و، ئەو خەلكە بێپرستە لە خەوی بێتاگایی وەخەبەر بێت، كە ئەوانە ئەگەر پەرستراو بوونایە، لای كەم، دەبوو توانیبایان بەرگری لە خۆیان بكەن.

ھەندێك لە زانایانی ئیش وایان لێكداوہتەو كە گوتوویەتی: من نەخۆشم واتە: حالم تەواو نیە، بەو واتایە كاتیك ئەو بت و صەنەمانە دەبینم، سەر و دلم دەگرن و تێكدەچم، ئەوان پەنگە وا حالیی بووبن كە نەخۆشییەکی درمیەتی و

نەخۇشىيەكى خراپىيەتى، بۆلەۋەي لىتى نەگرنەۋە، بالىتى دوور بىكەنەۋە، بەلەم
ئەۋمەبەستى ئەۋە بوۋە كە من حالەم باش نىيە، لەبەر ئەۋەي ئەۋەت و
سەنەمانە ئاۋا دەبىنەم دەپەرستىن، مىزاجم تىكچۈۋە.

پستەي: (إِنِّي سَقِيمٌ) - دەگونجى مەبەست پىتى ئەۋە بى نەخۇشىيەكى
ۋامگرتە، كە ئەۋان ۋا حالىي بى نەخۇشىيەكى درمىيەتى، ئىجا بۆلەۋەي لىتى
نەگرنەۋە، زوۋ لىتى دووركەتوۋنەۋە.

ب- دەشگونجى ئىبراھىم عليه السلام مەبەستى ئەۋە بوۋىتى كە من نەخۇشم و بە
كردەدوۋش نەخۇش و نەساغ بوۋىتى، لە ئەنجامى ئەۋ بارودۇخەدا كە بىنيويەتى
ئەۋە بىتانە دەپەرستىن لە جىياتى خوا، جارى ۋايە كە ئىنسان خەفەتتىكى زۆرى
دەبىتى، بە كەردەۋە مىزاجى تىككەچىتى و نەخۇش دەبىتى.

چونكە لە فەرمائىشتى پىغەمبەردا عليه السلام ھاتە، كە ئىبراھىم عليه السلام سى جارى
قسەي ۋاي كەردە، كە لە شىۋەي درۇدائىتى لە پىناۋى خۋادا، يەكىيان ئەمەيە،
ئەۋەي دىكە ئەۋەيە كاتى كە بىتەكانى تىكشكاندوۋن، گوتوۋىيەتى: گەۋرەكەيان
ۋاپكەردە، ئەۋەي دىكەشيان ئەۋە بوۋە كە چۈۋە بۆ مىسرى، پادشاى مىسرى سارا
خانى بىنيۋە، گوتوۋىيەتى: ئەۋە خوشكە ۋاتە: لە پىۋى ئىمانىيەۋە خوشكە،
چونكە ھەر ئەۋە دوۋە ئىماندار بوۋن، بە ھەر حال ئەگەر فەرموۋدەكە لە پىۋى
سەنەدەۋە راستى ۋاتە: ئىبراھىم عليه السلام سى قسەي كەردوۋن لە شىۋەي درۇدان،
ئەگەرنا درۇ ئەبوۋن، ئەۋە پىتى دەگوتىتى: دەبەرراھاۋىشتى، كىنارە (كىنارە)، بەلەم
ئايا سەنەدەكەي چۆنە؟! لە بەسەرھاتى ئىبراھىمدا عليه السلام لە تەفسىرىي سوۋرەتى
(إبراهيم) دا، باسى ئەۋە بابەتەشم كەردە.

۳- ﴿قُلُوا لَهُ عَنَّا مُدْرِيْنَ﴾، يەكسەر كە ۋايگوت، ئەۋانئىش پىشتىان تىكرەدو، بە
پىشتىكەردەۋە پىۋىان لى ۋەركىرا، (أَيُّ ذَهَبًا وَغُلْفُوهُ وَرَأَى ظُهُورِهِمْ بَغِيْثٌ لَا يَنْظُرُوْنَ)
پۆيشتى و لە پىشت خۇيان بەجىيانئىشت، بە جۆرىك كە نەيىيىن.

(۴) - ﴿فَرَّغَ إِلَآ إِلَهِمَّ﴾، ئەویش بە پەنھانی چوو بۆ لای پەرستراوەکانیان، (أَي: ذَهَبَ خَلْقِيَّةً)، (رَاغ: حَادَّ وَمَالَ) واتە: بە قوورت و پیچەووە، بە شیوەیەکی پەنھان چوو بۆ لای پەرستراوەکانیان.

(۵) - ﴿فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾، گوئی: ئایا ناخۆن؟

(۶) - ﴿مَا لَكُمْ لَا تَنْطُقُونَ﴾، چیتانە بۆچی نادوین، قسە ناکەن؟

هیچ گومانى تێدانیه که ئیبراھیم فرموویەتی: بۆچی ناخۆن، دیارە خوادنیکیان دانائو لە لای پەرستراوەکانیان، که بە حیساب ئەوانە پەرستراون، بۆ ئەوەی خواردنەکه پیت و پیزی بجێتێ، ئەگەرنا زانیوانە جارێک نەیانخواردو دووجار نەیانخوارد، کەواتە: خواردن ناخۆن، بەلام پەنگە چۆن وەک هەندێک خەلک دەچێ پەرۆ بە دارو درەختی سەر گۆری پیاو چاکێک هەڵدەواسێ و، دواى دەلێ: بۆتە متفەرک، یان پەرۆیەک که لە قورئانی دەپیچن، پێیان وابە بۆتە متفەرک، که لە راستییدا ئەوشانە مادام بەلگەى شەرعیان لەسەر نەبێ، راست نین و نابێ بکرتن، دیارە ئەوانیش بەو شیوەیە مامەلەیان لەگەڵ پەرستراوەکانی خۆیاندا کردووە، بۆیە ئیبراھیمیش عليه السلام بە گالته پێکردن و بە توانجەووە دەلێ: ئایا ناخۆن؟ چیتانە نادوین و قسە ناکەن؟

(۷) - ﴿فَرَّغَ عَلَيْهِمْ صَرَآءُ الْيَمِينِ﴾، ئنجا بە شیوەیەکی پەنھان، پرووی تێکردن و بەهێز لێدان، (فُشِنَ رَاغٌ مَعْنَى أَقْبَلَ) (راغ) مانای (أَقْبَلَ) پرووی تێکردی خراوەتە ئێو، پرووی تێکردن و بە دەستی راست لێدان، (بِالْيَمِينِ):

أ- دەگونجێ مەبەست دەستی راست، بێ، یێگومان تەنیا بە دەست لێی ئەداون و، ئەوڕێک، تەشوتیەک، چەکوشتیکی پێبوووە.

ب- یاخود (بِالْيَمِينِ) مەبەست پێی هێزە، واتە: بەهێز لێدان.

هەلبەتە ئەوە لێرەدا قرتێندراوە، که لە سووپرەتی (الأنبياء) دا باس دەکات: که دێنەووە تەماشای دەکەن پەیکەرەکان وردوخاش کراون، دەپرسن: کێ وای لێ

کردوون؟ دەلێن: گەنجیکە باسی دەکردن ناوی ئیبراھیم بوو، دەلێن: ئیبراھیم بێن، ئیبراھیم دێن و گفتوگۆی لەگەڵدا دەکەن، ئەو هەمووی قرتێندراو، لێرەدا یەکسەر دەفەرموێ:

(۸) - ﴿ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزْقُونَ ﴾، بە خێرای پڕویان تێکرد، بە خێرای هاتن، (يَزْقُونَ) خۆتێندراویشەتەو: (يَزْقُونَ أَي: يُسْرِعُونَ)، هەرودەها بە: (يَزْقُونَ) یش خۆتێندراو، (زَقَ يَزِقُ، وَأَزَقَ يَزِقُ) هەم بە سێ پیتی، هەم بە چوار پیتی، واتە: بە خێرای دەهاتن. (يَزْقُونَ وَيَزْقُونَ): بە خێرای دەهاتن، (يَزْقُونَ) بە خێرای دەهێزان.

(۹) - ﴿ قَالَ أَتَيْدُونَ مَا تَنْحَرُونَ ﴾، [بە سەر زەشتکردنەو] پێی گوتن: ئایا شتێک دەپەرستن کە خۆتان دایدەتاشن؟ (النَّحْتُ: بَرِي الْعُودِ لِيَصِرَ عَلَى شَكْلِ يَرَاد)، (نَحْتُ): بڕیتە لە دارێک [یان بەردێک] کە بتاشرێ تاکو بە شێوەیەک بێ کە دەوێستری واتە: تەشونکاری.

دیاردە پڕسیار کردنەکەی کە دەفەرموێ: ﴿ أَتَيْدُونَ مَا تَنْحَرُونَ ﴾، پڕسیار لێکردنی نکوولێلکردنە.

(۱۰) - ﴿ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴾، لە حَالَتِک دا خوا خۆتان و ئەوەش کە دەیکەن، دروستیکردوون، (و)ی (وَاللَّهُ) (واو الحالية)یە، لە حَالَتِکدا کە خوا تێوەش و ئەوەش کە ئەنجامی دەدەن دروستیکەن لە پەیکەرەکان، خۆتان و پەیکەرەکانیش خوا دروستیکردوون، (أَي: وَمَا تَعْمَلُونَهَا أَي: تَصْنَعُونَ وَالْمَقْصُودُ خَلْقُ اللَّهِ مَا دَتُهُ) مەبەست ئەوەیە کە ماددەکەو کەرەستەکەی خوا خۆلقاندوویەتی، بەلام ئەو کە (ما) لێرەدا چاوگێی (مصدرية) بێ و، بە بەلگە بەتێرێتەو لەسەر ئەو کە کردەوێکانی مەزقەکان دروستکراوی خوان، وەک جەبریەکان و ئەشعەریەکان وایانگوتو: لە پاستیدا قورئان زۆر لەو بەرزترە کە بە پێی قسەی موعتەزێلەو ئەشعەرەو، ماتوردییەو جەبریە، تەفسیر بکری، ئەو قوتابخانەو پەوتانە دواپی پەیدا بوون، وەک لە مەوسووعە: (بیرکردنەوی نێسلایمی لە نێوان وەحیی و واقیعدا) لە کتێبی سێهەدا: (تەوژمە فیکریەکانی میژووی مسوڵمانان) بە درێژی پوونم کردۆتەووەو باسم کردو، کە ئەو پەوت و قوتابخانە

فیکرییانە دواى پەيدا بوون، بۆيە بە بەلگە ھىنانەھەى ئەم ئايەتە، لەسەر ئەھەى
 كە خوا كەردوھەكانى مەوفاڤان دەخولقەتتى، ھەك جەبريەكان و دواى ئەشەريەكانىش
 گوتوويانە، ھېچ بىنەمايەكى نەھە، لىزەش دا مەبەست ئەھە نىيە كە خوا كەردوھەكانتان
 دەخولقەتتى، بەلكو ھەك (الطبري) پىشەواى تونزەرەوانى قورئان گوتوويەتى: (أَيُّ وَاللّٰهُ
 خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ أَيُّ وَمَا تَصْنَعُونَ) خوا دروستىكردوون و ئەھەى دروستىشى دەكەن،
 ئەھەىش ھەر دروستكراوى خوايە.

۱۱- ﴿قَالُوا أَبْنَاؤُهُ بُنِينًا﴾، گوتيان: بىنايەكى بۆ دروستبەكەن، واتە: خانووچكى بۆ
 دروستبەكەن و پىرى بەكەن لە ئاگرو، دواى ئاگرى تىبەردەن و داڭگىرسىنن، بەبەلگەى
 رستەى دواى (فَأَلْفَوْهُ فِي الْجَحِيمِ).

۱۲- ﴿فَأَلْفَوْهُ فِي الْجَحِيمِ﴾، فرىدەنە نىو بلىسەى ئاگرەكە، يانى: ئەھە بىنايە پىر بەكەن لە
 ئاگرو با بلىسەى بەرز بىتەھە، نىجا ئىبراھىم فرىدەنە نىو بلىسەى ئاگرەكە، بىنگومان
 ئىبراھىم (عليه السلام) بە مەنەھەنىق فرىدراوھە نىو ئەھە ئاگرە زەبەلاح و بەرزە، چونكە ھەر
 نىزىكى بوونايە، خوشيانى دەسووتاند، ئەھە ھەر ئىبراھىم (عليه السلام).

(جەھىم) يىش بىرىتە لە ئاگرىك زۆر چاك داڭگىرسابن، (الزجاج) گوتوويەتى: (كُلُّ
 نَارٍ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ فَهِيَ جَعِيمٌ)^(۱) ھەر ئاگرىك كە لەسەر يەك كەلەكە بىن،
 ئەھە پىتى دەگوتىرى: (جەھىم)، (أل)ى (الجەھىم) يىش قەرەبەوى پالوھەلادراو (مضاف
 إليه)، واتە: فرىدەنە نىو ئاگرى بلىسەدارى ئەھە خانووھە، كە داروبارتان زۆر
 تىدا كۆكردۆتەھە.

خوا بە لوتف و كەرەمى خۆى تىمە لەھە كەسانە بگىرئى، كە ھەك چۆن پىشتى
 ئىبراھىمى گرت، تىمەش لەھە كەسانە بگىرئى كە پىشتمان بگىرى لە بەرانبەر
 نەيارامان و، لە تەنگانەھە مەنەتتەكانداو، خوا بەبەزەبى خۆى دەرپازمان بىكات و
 رزگارمان بىكات، ھەك چۆن ئىبراھىمى لە ئاگرى سووردا پاراست و دەرپازى كرد.

(۱۳) - ﴿فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا﴾، ئىنجا ئەوان پىلانىيان لە دژ گىرا.

(۱۴) - ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَتَسْلِفِينَ﴾، ئىمەش ئەوانمان خستە بنەو، لە سوورەتی (الأنبياء) دا دەفەرموی: ﴿وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ﴾ (۷۰) ﴿الأنبياء﴾، فیل و پىلانىيان بۆی وىست ئىمەش ئەوانمان کردە زىنبارترین، کەسێک لە بنەو، بێ، مانای ئەوێهە زىانی کردو، کەسێک زىانبەر بێ، مانای وایە ژێر کەوتو.

مهسه له ی چواره م وکوتایی:

کۆچکردنی ئیبراهیم (علیه السلام) به رهو خواو، پارانه وه و داواکردنی له خواو، پێه خشرانی کۆریکی هیدی و مهندو، له خه وندا دیتی سه رپینی و، ئاماده یی ده رپینی کۆره که ی و ته سلیم بوونیان و پالۆستی و، به راتیکی مه زن کردنه به لاگێرو قه ره به وی و، سه لام لیکردنی خواو مه ده کردنی و، دواتر موژده ی نیسحاق پێدرانی که پێغه مبه ریک بی له چاکان و، ستایشکرانی له لایه ن خواوه و، چاکه کارو سه ته مکار په یدا بوون له تیو وه چه که یدا:

خوَا ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيِّدِينَ﴾ ﴿١٠١﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٢﴾ فَبَشِّرْنَاهُ بِقُلْتِهِ عِيسَىٰ ﴿١٠٣﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّنَىٰ قَالَ يَبْنَىٰ إِنِّي أَرَىٰ فِي السَّمَاءِ آتٍ أَتِيكَ فَأَنْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ﴿١٠٤﴾ قَالَ يَأْتِيَ بِفَعْلٍ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٥﴾ وَكَذَٰلِكَ لِلْغَيْبِ ﴿١٠٦﴾ وَتَذَرْنَاهُ أَنْ يَتَذَرَهُ ﴿١٠٧﴾ قَدْ صَدَّقَ الرُّبُّ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٨﴾ إِنَّ هَٰذَا لَمَوْ التَّقْوَا الْمُنِ ﴿١٠٩﴾ وَتَذَرْنَاهُ بِذَنْجٍ عَظِيمٍ ﴿١١٠﴾ وَتَرْكُنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١١١﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١١٢﴾ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٣﴾ إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٤﴾ وَتَرْكُنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٥﴾ وَتَرْكُنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَعِزٌّ لِّغَفْوَةِ مُبْتَئِثٍ ﴿١١٦﴾

شیکردنه وی ئه م ئایه تانه، له بیست (۲۰) برکه دا:

(۱) - ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيِّدِينَ﴾، (به پتی سیاق ده زانی که سه هه ره له سه ر ئیبراهیمه (علیه السلام) {ئیبراهیم} فه ره وی: من به ره و په ره و ده گارم ده رۆم و، به دنیایی پێنماییم ده کات.

مه به ست له پێنمایی لێره دا:

أ- دەگونجێ پێنمای مەعنەویی بێ واتە: پێی بەندایەتی خۆیم پێشان دەدات، پێشانم دەدات چون بەندایەتی بۆ بکەم، بەرنامەم بۆ دەنێرێ، پەیامم بۆ دەنێرێ، ئیبراھیم ئەک هەر گومانی چاک بەلکو یەقینی چاکی هەبوو بە پەروەردگاری، پەروەردگاریش بەو شیوەیە کە بەندە لێی چاوەرێ دەکات، مامەلەی لەگەڵدا دەکات.

ب- دەشگونجێ (سَيُجِدِينَ) لێرەدا پێنماییم دەکات، یانی: بەرەو ئەو شوێنە ئامانجە، ئەو شوێنە تێیدا نازادبم و، جارێکی دیكە ئەمخەنە مەنجه نیقەووە فرێمنەدەنە نێو ناگری سوورەو، لەبەر ئەوەی دژی بپەرستی و هاوبەش بۆ خوا دانانم، هەردوو واتایە کە دەگونجێن.

هەلبەتە کە دەفەرموێ: ﴿إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي﴾، مەبەست ئەوەیە: من بەرەو ڕەزامەندی خوا دەڕۆم، یان بەرەو ئەو شوێنە دەمەوێ ئەرکی بەندایەتی بەرانبەر بە پەروەردگارم تێدا جێبەجێ بکەم، ئنجا لە عێراقەو دەچێ بۆ شام، وەک کتیبەکانی میژوو دەلێن^(۱)، لە نووری کلدانیی دەچێ بۆ شام بۆ ناوچەی حەرپان، دواتریش لووطی برازاشی لەگەڵدا دەبێ، دوازی شوێ دەبێتەو بەرەو ناوچەکانی شام و فەلەستین واتە: سووریای ئیستاو فەلەستین و ئوردون و لوێنان، لە (پەیمانی کۆن)دا بە تەفصیل باسکراوە، ئیمەش کاتی خۆی لە سوورەتی (إبراهيم)دا، بە درێژیی باسی بەسەرھاتی ئیبراھیممان کردووە ﷺ.

٢- ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (گوێ: پەروەردگارم! لە چاکانم پێیەخشە، لە کورانی چاکم پێی بێخەشە، واتە: مندال و کوپێکی چاک لە چاکان، هێندە چاک بێ، چووێتە نێو جەرگە چاکانەو.

٣- ﴿فَبَشِّرْهُ بِأَمْرٍ حَسَنٍ﴾، ئیمەش موزدەمان پێدا بە کوپێکی هێدی و مەند، پێشتریش باسمان کرد کە (غلام) گەنجیکە سمیلی بۆر بووبن، بەلخ بووبن و نەبووبن، لەو نێوانە دابن، بێگومان ئەو کوپە کە خوا موزدە بە ئیبراھیم ﷺ داووە پەیدایان

ببن، له هاجره خان، وا پنده چن مه به ست پتی نیسماعیل عليه السلام بن، که له هاجره په یدا بووه، نهو رایه به میز تره، نجا بیگومان په کسه ر که بووه، نهوجه وان (غلام) نه بووه و نه یکه یشتو ته ته منی سمیلی بور بوو بی، یاخود خه تی سمیلانی دابی، به لکو کچکه بووه، به لام نهو موژده یه، واته: موژده ی پت ده دین که کوریکیان ببن، نهو کوره بکاته ته منی که نجیه تییش، به لام بویه نه کوتراوه ده کاته ته منی هه لکشیوتر، چونکه خوا عليه السلام دواپی فرمانی پت ده کات که سهری ببری، نجا نه گهر پتی فرمووبایه: نهو کوپدت گوره ده بی و، ده بیته پایوو ژن و مالیشی ده بی، مانای وایه نیبراهیم عليه السلام ده یزانی نهو فرمانه ی خوا پتی ده کات له خه وندا، که سهری بری، هر بو تافیکردنه ووه یه، بویه ته نیا فرموویه تی: تاکو نهو کاته ی خه تی سمیلان ده دات، یاخود ده بیته وهرگنرکه، تاکو نهو ته منه دی.

(غلام) کوریزگه که سیکه بوو بیته وهرگنرکه و گه یشتیته ته منی تیک، بتوانی یارمه تی بابی بدات، وهک دواپی خوی په روه ردگار باس ده کات: ﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ أَلْسَىٰ﴾.

(العلم: صَبَطُ النَّفْسِ)، (حلم): بریتیه له وه که ینسان خوی مه رزم بکات، (العلم: الضَّابِطُ لِنَفْسِهِ، الرَّزِينُ الْهَادِي)، (حلم): که سیکه که خو مه لزه مکه ر بن، هیدی و مهندو، قورس و به وبقار بن.

٤- ﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ أَلْسَىٰ﴾، کاتیک له گه لیدا گه یشته نه ندازه ی کارکردن، کوششکردن، شاره زایان کوتوو یانه: (في الكلام حَذَفَ تُشْعِرُ بِهِ الْقَاءَ الْفَصِيحَةَ: قَوْهَبْنَا لَهُ الْعِلَامَ، فَتَشَأَ وَبَلَغَ الْعَدَّ الَّذِي يَسْعَى فِيهِ مَعَهُ، که ده فره موی: ﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ أَلْسَىٰ﴾، ثم (ف) ه (فاه الفصيحة) یه یانی: فاتی پروونکه ره وه، ده لاله ت له سهر شتیک ده کات که قرتیندراوه، به لام به سیاق و سه ليقه ده زاندری، نهویش به مجوره یه: کوره که مان پت به خشی و پتکه یشت، گه یشته نهو نه ندازه یی که له گه ل بابیدا نیش و کار بکات، ﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ أَلْسَىٰ﴾، (أَي بَلَغَ سَعْيَهُ سَعْيَ إِبْرَاهِيمَ)، کوششکردنی ویش گه یشته کوششکردنی نیبراهیم عليه السلام

واتە: گەيشتە ئەندازەيەك كە بتوانى لە گەل بابىدا كار بكات و هاوكارى بى، بە كوردىي پىي دەگوتى: وەرگىرە، واتە: كۆرەك كە يارمەتیی بابى دەدات، هەرودەها بە كچىش دەگوتى، كچەك كە يارمەتیی دايكى دەدات بۇ كابانىيىي لە مالىدا.

ئىنجا كاتىك گەيشتە ئەو تەمەنە:

٥- ﴿قَالَ يَبْنَؤُا إِنِّي أَرَىٰ فِي السَّمَاءِ آيَةً أَذْهَبَكَ﴾، گوتى: ئەي رۆلە گيان! بە دىنييى من لە خەودا بىنىم كە تۆم سەردەبىرى، واتە: خەوتم، لە خەودا خەونم بىنى، لە خەونەكەمدا تۆم سەردەبىرى.

٦- ﴿فَإَنْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ﴾، ئىنجا سەرنج بدە! بزانە پات چىيە؟ (مَاذَا تَرَىٰ) خۆندراويشە تەو: (مَاذَا تَرَىٰ) واتە: چىم پىشان دەدەي، بۆچوونت چۆنە؟

دىارە ئىبراھىم عليه السلام كە لە خەوندا ئەو كۆرەي خۆي سەر بىرپو، بە فەرمانىكى پابەندكەرى زانىو لە لايەن خواو، ئىنجا ئايا ھەر كە سىك خەونىكى بىنى، دەبى پىي وابى كە فەرمانىكى پابەندكەرەو ئەركىكى شەرىيەو دەبى جىيە جىيە بكات؟ بىگومان نەخىر! بەلەم ئەو بە نەسەت پىغەمبەرەنەو (عَلَيْهِمُ السَّلَٰةُ وَالسَّلَام)، واى: (رُؤِيا الأنبياء وحى) (أُخْرِجَ البخاري: ١٣٨)، واتە: خەونى پىغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ السَّلَٰةُ وَالسَّلَام)، بەشيكە لە وەحىي.

ئىنجا دواي ئەوئى ئىبراھىم عليه السلام دەلى: رۆلە! من خەوتم و لە خەوندا دىتم كە تۆم سەردەبىرى، ئىنجا پاي خۆتم پى بلى، بزانە چى دەلىي، يان بزانە چىم پىشان دەدەي؟!

ئىسماعىل وەلەم دەداتەو:

٧- ﴿قَالَ يَتَأْتِي أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ﴾، گوتى: ئەي بابە (گيان)! ئەوئى فەرمانت پى دەكرى، ئەنجامى بدە، (مَا تُؤْمَرُ)، (مَا مَوْضُوعَةٌ) يانى: (الَّذِي تُؤْمَرُ بِهِ) ئەوئى تۆ فەرمانت پى دەكرى، ئەنجامى بدە، دەشگونجى (مَا مَضْرِيَّةٌ) بى يانى: ئەوئى ئەنجام بدە كە فەرمانت پىكرارە، فەرمان پىكرارەكە ئەنجام بدە، (فَعَلِ الْمَأْمُورَ بِهِ).

ئايا بۇچى ئەو كۈرە صالحەكە - كە وەك دوايى باسى دەكەين ئىسماعىلە
 ﷺ و پاي بەھىزتر بەلكو پاي بەلگەدار ھەر ئەوئەيە - بۇچى نەيفەرموئە:
 (إِذْ بُعِثَ) بۇچى گوتوويەتى: ئەوئەي فەرمانت پىكراوئە، پان فەرمان پىكراوئەكەت
 نەنجام بدە؟

وئەلام: بۇ ئەوئەي دوو شتان پىكەوئە كۆپكائەوئە:

۱- مۆلەتى بدات كە سەرى پرى.

۲- ھۆكارى ئەنجامدانى كارەكەشى بخاتەپوو، كە برىتيە لەوئەي فەرمانى خوايە.

ئەگەر گوتباي: بابە سەرم بېرد، بەس ئەوئەي دەگەياند كە مۆلەتى داوئە
 تەسلىم بووئە بە فەرمانى خوا، بەلام كە دەلى: (إِفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ) ئەوئەي كە
 فەرمانت پىدەكەرى ئەنجامى بدە، واتە: لەبەر ئەوئەي تەركىكى شەرىعيەو،
 فەرمانىكى خوايە، تۆ فەرمانى خوا جىيەجى بكة.

(۸) - (سَيُجِزِيكَ) سەئەلەللىھى مەن الصّابىن، ئەگەر خوا بىھوئە، لە خۇراگرانم دەبىنى،
 منت لى ھەلدەكەوئە، منت دەكەوئە بەرچا، كە لە خۇراگران دەبم.

(۹) - (فَلَمَّا أَسْلَمُوا وَتَلَّاهُ لِلْجَبِينِ)، ئىنجا كاتىك ھەردووكيان بۇ خوا ملكەچ بوون و بەسەر
 لاتەنىشتى سەرىداخستى، ئىبراھىم ﷺ كە دەستى بچىتە جگەرگوشەي خۇي و،
 ئىسماعىل ﷺ كە ئامادەبى مىلى بخاتە بەر چەقۇي بابى.

(فَلَمَّا أَسْلَمُوا) خوتىندراوئەشەتەوئە: (فَلَمَّا سَلَّمَا) واتە: فەرمانى خوايان سەلماندا،
 بەلام (أَسْلَمَا) واتە: ملكەچ بوون بۇ فەرمانى خوا.

(وَتَلَّاهُ) دەلى: (الْثُلُ: الصَّرْغُ وَالذَّفْعُ) (تَلَّ) برىتيە لە خستى و پالغستى و
 پالپوئەنان، دەگوترى: (تَلَّاتُ الرُّجُلِ: أَضْبَعُهُ عَلَى جَبِينِهِ عَلَى الْأَرْضِ) پياوئەكەم
 لەسەر لاجانىكى، لەسەر لاتەنىشتى سەرى، خستە سەر زەوئە، (وَتَلَّاتُ الرُّجُلِ:
 أَلْقَيْتُهُ) پياوئەكەم خست: كەواندم.

۱۰- ﴿وَنَدَبْنَاهُ أَنْ يَخْذَرَهُمْ لَسَفَئِ الرَّبِّيَا﴾، بانگمان کرد: ئەي ئیبراهیم! بێگومان خەونە کەت بە راست دانا، (ال)ی (الرؤیا) بۆ ناساندنەو ناساندنی (عهد) واتە: خەونە کەت ئەوێ بینبووت، بە راست دانا، یانی: جێبەجێت کرد (أي: عَزَمْتُ عَلَى الْإِثْنَانِ مِمَّا رَأَيْتَهُ فِي الْمَنَامِ) ئەوێ لە خەودا بینووتە، دڵت لەسەر چەسپاند کە جێبەجێت بکە، تۆ لە تاقیکردنەوێ خوا دەرچوو، هەم تۆ، هەم کوڕە کەت، کە فەرمانی خواتان هێناوە سەر جێبەجێ کردن، تەنیا ئەنجامدانی کارە کە ما بوو.

۱۱- ﴿إِنَّا كُنَّا لَمُخْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾، نێمە بەو شێوەیە پاداشتی چاکەکاران دەدەینەو، واتە: لە سەختی و ناپەڕەختییان دەر بازیان دەکەین.

جاری پێش ئەوێ خوا ﷻ باس بکات کە بەرانیکی مەزنی کردۆتە بە لاگیرێ ئەو کوڕە، خوا عَزَّ وَجَلَّ ئەوێ پادەگەینێ کە ئەوێ تەنیا بۆ ئیبراهیم و نێسماعیل (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نیە، کە لە سۆنگەێ ئەوێ چاکەکار بوون، لە فربازیان هاتووە دەر بازی کردوون، بە لکو بۆ هەموو کەسی دیکەش، ئەوێ یاسای خواوە، هەر کەسێک چاکەکار بێ، خوا پاداشتی دەداتەو:

۱- بە دەر باز کردن لە ناپەڕەختی.

۲- پاداشتی دەداتەو بەو کە ملکەچ بێ بۆ فەرمانی خوا، چونکە فەرمانبەری بۆ خوا، لە خودی خۆیدا چاکەو پاداشتی خواوە!

هەرچەندە پوونکەرەوانی قورئان، زیاتر ئەو مانایەیان لێگرتووە (نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ) واتە: دەر بازیان دەکەین، بۆ وێنە گوتووین: (نَجْزِيهِمْ بِالْغُلَاصِ مِنَ الشَّدَائِدِ) پاداشتیان دەدەینەو بەو کە لە سەغڵەتییان دەر بازیان بکەین، بە لأم من پیموایە ئەو واتایەش هەڵدەگرێ، کە: ناوا پاداشتی چاکەکاران دەدەینەو کە ملکەچ و فەرمانبەر بن بۆ فەرمانی خوا، بە لاسەر دڵێشیان قورس بێ، بە لأم مادام لە خواوەیە، هەر چی لە دۆستەو بێ، شیرینەو خوشەوێستە.

۱۲- ﴿إِنَّ هَذَا لَهُ الْآبَتُوا الْمُنِينَ﴾، بیکومان نه مه تافیکردنه وه یه کی روونه، (بلاه) به مانای تافیکردنه وه دئی، هه روو ها به مانای نیعمه تیش دئی.

نهو رووداوهش دیوتکی به لاو تافیکردنه وه بووهو، دیوتکیشی چاکه و نیعمهت بووهو:

أ- نهو دیوهی که: نهی نیبراهیم! ده بئی نهو تافه جگه رگۆشه یه ی خۆت سه ربپری! به ته نکید به لاو تافیکردنه وه بووهو، تافیکردنه وه یه کی سه ختیش بووهو.

ب- دیوه که ی دیکه شی که ده رباز کراوه و قوربانیه ک، سه ربپراویک کراوه ته قهره بووی، به ته نکید نهو ههش نیعمهت و چاکه یه ک بووه، بۆیه خوا ده فهرموئی: ﴿إِنَّ هَذَا لَهُ الْآبَتُوا الْمُنِينَ﴾، نه گهر فهرمووبای: (لَهُوَ الْإِخْتِبَارُ الْمُنِينَ) یان (الْإِمْتِحَانُ الْمُنِينَ) نه وه بهس یه ک واتای ده گه یاند، یان نه گهر فهرمووبای: (إِنَّ هَذَا لَهُ النَّعْمَةُ الْمُنِينَ) نهو کاته بهس یه ک واتای ده گه یاند، به لآم که ده فهرموئی: ﴿إِنَّ هَذَا لَهُ الْآبَتُوا الْمُنِينَ﴾، (بلاه): هه م به مانای تافیکردنه وه و گرفتاری دئی، هه م به مانای خۆشی و نیعمه تیش دئی، نهو مه سه له بهش دیوتکی گرفتاری و ناره حه تیی بووهو، دیوتکیشی خۆشی و نیعمهت بووهو.

۱۳- ﴿وَفَدَيْنَهُ بِذَنبِ عَظِيمٍ﴾، کردیشمانه به لاکیرو قهره بووی، سه ربپراویکی مه زن، (عَظِيمٌ: كَبِيرُ الْجُنَّةِ، أَوْ عَظِيمُ الْقَدْرِ)، که ده فهرموئی: سه ربپراویکی مه زن، ده گونجی له پرووی قه باره وه زۆر تیرو ته واو و گه و ره بووبی، یا خود له پرووی مه عنه و یه وه، مادام بۆته به لاکیرو وهی ئیسماعیل عليه السلام دیاره نهو به رانه، به رانیکی خاوهن پتگه و به قه در بووهو، چونکه نه رکیتی زۆر گه و ره ی پت نه نجام دراوه.

وشه ی (ذُبُح) به مانای (مَذْبُوح) ه، (وَجُمُعَةُ ذُبُوح، گَالَطْحَنِ اسْمٌ لِمَطْعُون)، (ذُبُح) به مانای (مَذْبُوح) ه، سه ربپراو، یانی: نه وهی ده و یسترتی سه ربپری، که به (ذُبُوح) کۆده کرتیه وه، وه ک (طَحْن) واته: هارپن، که ناوه بۆ (مَطْعُون) هاپدراو.

هه لبه ته زۆربه ی زانایان ده لئین: نهو سه ربپراوه به رانیک بووهو، به لآم تابه ته که نه وه به پروون و راشکاوی نالئی، دیاره نه گهر له فهرمایشتی پیغه مه بردا عليه السلام

هاتىن، يان له پټەكى متمانە پټكراوه وه پټمان گەيىن، ئەوه شتەكە بە كلايى دەكاتەوه، ئەگەرنا هەر دەتوانىن بلىين: بە گومانىكى زال، دەگونجى بەرانيك بووبى، ئەگەر نا دەشگونجى ئاژەلټىكى دىكە بووبى.

١٤- ﴿وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ له نټو ئەوانى دىكەدا لەسەریمان بە جټهټشت، بۆيمان بټاو كردهوه، ستایشكران و ناوبانگى باش، (رَكْنَا عَلَيْهِ: الثَّناءُ الْحَسَنُ وَالذِّكْرُ الْجَمِيلُ) واتە: ناوبانگى چاك و باس و خواسى باش و، مەدح و ستایش له لایەنى خەلكەوه بۆ نىپراھىمان بټاو كردهوه.

ياخود: ﴿وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ، ئەم ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ (في محل نصب) دەبټتە بەركار (مفعول به) بۆ (تركنا) واتە: له نټو ئەوانى دىكەدا بټاومان كردهوه: سەلام لەسەر نىپراھىم.

١٥- ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ سەلاميش لەسەر نىپراھىم بټ، وټراى ئەودى كە ناوبانگى چاكيشى بۆ بټاوكرائەتەوه، له نټو خەلكدا.

ئەمە وا راسترە رستەيەكى دەستټىكەر (جملة إبتدائية) بټ، هەر چەندە دەشگونجى له شونى (نصب) دا بټ و، بەركارى (تركنا عليه) بټ.

١٦- ﴿كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ نا بەو شټوہە پاداشتى چاكەكاران دەدەينەوه، ئەودى پټش كە فەرمووى: ﴿إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ بۆيە بە (إِنَّ) جەختى لەسەر كراوہتەوه، چونكە بۆ دەربازكرانى ئىسماعيل عليه السلام بوو لە سەربران و، نىپراھىميش عليه السلام لەودى جگەر گۆشەى خۆى سەربېرى، ھەر وہە ھا جەر (خوا لټى رازى بټ) كە تافە جگەر گۆشەكەى سەربېردى، بۆيە بە (إِنَّ) تەئكىد كراوہتەوه، بەلام ئەمەيان بۆ ئەودە كە ناوبانگى باشمان بۆ بټاو كردهوهو سەلاممان لى كرد، سەلامى خواش ﷺ، ھىتائەدى نټوہرۆكى سەلامە بۆ نىپراھىم عليه السلام كە ناشتى و سەلامەتتى و خټرو خوشيە، لټرەدا پټويسىتى بە تەئكىد كردنەوه نەكردو، بۆيە دەفەرموى: نا بەو شټوہە پاداشتى چاكەكاران دەدەينەوه، واتە: خەلكى دىكەش كە وەك نىپراھىم بكن، ئەوانيش

لە قەدەر خۆیان خوا سەلامیان لێ دەکات و، لە قەدەر خۆیان ناوو ناوبانگی چاکیان بۆ دەکاتەوه.

زانایان ناویان لێکداوێتەوه: (أَيُّ مِثْلٍ هَذَا الْجَزَاءِ الْعَظِيمِ، نَجْزِي مَنِ انْقَادَ لِأَمْرِ اللَّهِ) وێنەی ئەو پاداشتە مەزنە، پاداشتی هەر کەسێک دەبێ، کە ملکه چ بێ بۆ فرمانی خوا، بە گشتیی چاکە کار بێ، هەم لە بەندایەتیی کردنی دا بۆ خوا، چاکە کار بێ، هەم لە مامەڵە کردنی لەگەڵ بەندەکانی خوا، چاکە کار بێ.

۱۷- ﴿إِنَّهُ، مَنِ عَادَنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾، بە دنیایی ئیبراهیم لە بەندە برودارە کامان بوو، واتە: لەو بەندانە بوو کە بە راستیی بەندایەتیی بۆ خوا دەکردو بە راستیش برودار بوو، نەیفەرموو: (إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا مُؤْمِنًا)! چونکە تەعبیرەکی قورئان، یانی: هێندە بەندایەتیی چاک بۆ خوا دەکردو، هێندە ئیمان و برۆی باشی هەبوو، چوو بوووە نێو جەرگەیی بەندە بۆ خوا سۆلحاوێکەن و، بەندە برودارە کانەوه.

۱۸- ﴿وَكَبَّرَتْهُ يَاسِقَ نَبِيٍّ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾، مۆژدەشمان پێدا، بە ئیسحاق (ئیسحاقیان دەبێ) کە پێغەمبەرێک بێ لە چاکان، (أَيُّ بَشَرًا إِبْرَاهِيمَ بَوْلِدَ يُؤَلِّدُ لَهُ، وَيَصِيرُ نَبِيًّا، بَعْدَ أَنْ يَبْلُغَ سِنَ الْإِنِّي يَتَأَهَّبُ فِيهَا لِلذِّكِّ) واتە: مۆژدەمان بە ئیبراهیمدا کە کۆریک دەبێ، دوایش دەبێتە پێغەمبەر، دواي ئەوەی دەگاتە ئەو تەمەنەیی کە تێیدا نامادە دەبێ بۆ وەرگرتنی پلەیی پێغەمبەرایەتیی.

ئەگەر نا هەر بە مندایی پێغەمبەر نەبوو، بەلام خوا ﷻ وەک زۆرجاران گوتوو مانە: فەرمایشتی خوێ زۆر کورت و پوخت کردۆتەوه، لەوپەڕی کورتیی و پوختیییدا، هیچ وشەیک و هیچ پیتیکی زیادیشی تێدا نەهێشت.

ئەنجا وەک چۆن ئەوەی پێشی خوا فەرموو: ﴿فَبَشَّرْنَاهُ بِعَلْمٍ حَلِيمٍ﴾، لێرەش دا دەفەرموێ: ﴿وَكَبَّرَتْهُ يَاسِقَ نَبِيٍّ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾، وەک دوایی زیاتر باسی دەکەین، کەواتە: ئەوانە دوو مۆژدەن و، نابێ ئەو دوو مۆژدەیه هەردووکیان بۆ ئیسحاق بن، چونکە راجیاییەکە هەیە لە نێوان زانایان دا، کە نایا ئەوەی

ویستراوه سه ربپردی، ئیسماعیل بووه، یان ئیسهاق بووه؟ به لام وهك دوايش باسی دهكین، زور پروونه كه نهودی هیتراوته سه سه رببران، ئیسماعیل بووه، به به لگهی زور، كه به کیان نهه دوو نابه تهه: هی به که میان: ﴿فَبَشِّرْهُ بِأَنْتَ لَهُمْ كَلِيمٌ﴾، موژده مان پندا به کوریکهی هیدی و مه ند، لیره ده فهرموئ: ﴿وَبَشِّرْهُ بِأَسْحَقَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ﴾، موژده مان پندا به ئیسهاق، كه پیغهمبه رتک ده بی له صالحان، نجا نهودی به کهم، ده بی جیا بی له هی دووهه، لیره دواي نهودی پروودای هیتانه سه سه رببرانی ئیسماعیل عليه السلام تیپه رپوهو، خوا عليه السلام نازه تیکهی مه زنی کردوته فهره بوو و به لاگتیری، نجا دوايي ده فهرموئ: موژده شمان پندا بهوه كه ئیسهاقیان ده بی، وهك پیغهمبه رتک له چاکان.

لیره كه ده فهرموئ: ﴿وَبَشِّرْهُ بِأَسْحَقَ بْنِ إِبْرَاهِيمَ﴾، نه مهش سی موژدهی گرتوونه خوئ:

أ- موژدهی پنداوه كه ئیسهاقی ده بی.

ب- دواي ئیسهاق ده بیته پیغهمبه ر، (واته: گه وره ده بی و ده بیته پیغهمبه رو وه حییشی بو دی).

۳- له پیغهمبه رانی چاکیش ده بی، پیغهمبه ران هه موویان چاک بوون، به لام یانی: زور چاک ده بی و ده بیته نیو جه رگهی چاکانه وه، نه گه رنا پیغهمبه ران عليهم السلام هه موویان له لووتکه دا بوون، به لام لووتکه کانیش هه ندیکیان له هه ندیکیان بلندترن، وهك خوا ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا بَعْضَ الْأَبْنَاءِ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ (۱۵) الاسراء، هه ندیک له پیغهمبه رانمان هه لباردوه به سه ره هه ندیکیاندا، واته: هه موویان له لووتکه دان، به لام هه ندیک له لووتکه کان له هه ندیکیان بلندترن.

هه رووه ها نهودی پیشیش كه فهرمووی: ﴿فَبَشِّرْهُ بِأَنْتَ لَهُمْ كَلِيمٌ﴾، نه ویش دیسان موژدهیه كه سی موژدهی گرتوونه خوئ:

۱- موژده كه نهوه ده گه یه نی كه نهودی ده یانبی، کور ده بی، نترینه ده بی.

۲- نه وده ده گه یه نی كه نهو منداله ده گاته ته مه نی بالغ بوون.

۳- ئەو مندالە مندا ئىكى ھىدىي و مەندو، ئارام دەبن.

(سبحان الله) خوا ﷻ لىك پىستەدا چەندەن مەبەستى گەورە و گىرگ
كۆدە كاتەو: ﴿فَبَشِّرْهُ بِعَلَمِ كَلِيمٍ﴾، لىك جىياتى ئەوئى بىفەرموئى: موژدەمان
پىدا بە مندا ئىك، مندا ئەكەش كور بى و، پاشان ئەو كورە گەورە بىن، تاكو
دەگاتە ئەو ئەندازە بى، بىتە وەرگىرگەو، سىفەتى نارامىي و ھىدىي و مەندىشى
ھەبى، ھەموو ئەوئى خستوتە دوو توئى دوو وشەو، لىرەش بە ھەمان شىو:
﴿وَبَشِّرْهُ بِإِسْحَاقَ إِنَّمَا مِنْ الصَّالِحِينَ﴾.

۱۹- ﴿وَبَشِّرْهُ بِإِسْحَاقَ﴾، پىت و پىزىشمان خستە سەرخوئى ئىبراھىم (عليه السلام) و
سەر ئىسحاقىش، واتە: بەرەكەتدارمان كىرەن، بەرەكەتدارمان كىرەن، كە تەمەنەكەيان پىر
بەرەكەت بى، ھەررەو ھە چەي باشيان لى پەيدابىن، دەنگ و باس و خواسى پەيامى
خواش، كە دەيگە بىن، بە نىو خەلكدا باش بىلەو بىتەو.

ئەو ھەك خويان، بەھوژەن.

۲۰- ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَعَلِيمٌ﴾، ھەررەو ھە لى ھەچەكەشيان،
[وہ چہی ئىبراھىم و ئىسحاق (عليهما الصلوة والسلام)] ھەم چاکەكار دەبن و، ھەم
ستەمكار لى نەفسى خوئىشى، زۆر پوون و ئاشكرايە (كە ستەم لى خوئى دەكات).

ئەمە ئاگادار كىرەنەوئى بۆ ئەو كە پىسىي و پاكىي، چاكىي و خراپىي،
بە پىتى پەچەكە و نەسەب نىن، يانى: كىچ و كورپى پىغەمبەرەن ھەر چاك
بىن و، كىچ و كورپى بابايەكى ستەمكارو كافىر، ھەر خراپ بىن، يان كە سىك كە
چاكە، كىچ و كورپەكانى چاك بىن و، ئەگەر خراپە، كورپە كەكانى خراپ بىن،
مەرچ نىە وابىن، ئەوئەتە خوا دەفەرموئى: لى ھە چەي ئىبراھىم و ئىسحاق (عليهما
الصلوة والسلام)، ھەم چاکەكار ھەبە، ھەم كە سىك كە ستەم لى خوئى دەكات و
زۆر ئاشكراشە، ستەمكەي لى خوئى ئاشكرايە، ياخود ستەم لى خوئى كىرەنەكەي، كە
ستەمى لى خوئى كىرەو، ئاشكراو پوونە، ھىچ مشتومرو بىرەو بەردە ھەلناگىرى.

کورته باسینک له باره‌ی له‌و کورەوه که ویستراوه سەربردێ

زانایان زۆر له‌و باره‌وه مشتومریان بووه‌و، ئیستاش له‌گه‌ڵدا بێ نه‌و مشتومرێ هه‌ر هه‌یه، دیاره له‌ ته‌فسیره‌کاندا له‌ ژێر ناوونیشانی: (أَيُّهَا الذِّبِيحُ؛ إِسْحَاقُ أَوْ إِسْمَاعِيلُ) کامیان ویسترون سەربردێ، ئیسحاق یان ئیسماعیل؟ (ذِّبِيحُ) یانی: (مَذْبُوح) سەربردراو واته: که ویستراوه بکریته سەربردراو، نه‌گه‌رنا دیاره ئیسماعیلیش سه‌رنه‌بردراوه، واته: کامیان ویستراوه سەربردێ و، هیتراوه‌ته سه‌ر سهربران؟ وه‌ک گوتم: زانایان له‌و باره‌وه زۆر قسه‌یان کردوه، نه‌وه‌ی جیتی سه‌رسوڕمانه هه‌ر کام له‌ (الطبري والشوكاني ومحمد الطاهر بن عاشور) و ژماره‌یه‌ک له‌ پروونکه‌ره‌وانی به‌رجه‌سته‌ی قورئان، نه‌و ڕابه‌یان زاکردوه، یان به‌ لای که‌مه‌وه‌ گوتوویناوه: ڕابه‌کان، به‌لکه‌کانیان به‌کسانن، یان نه‌وه‌یان زاکردوه که نه‌وه‌ی ویستراوه سەربردێ، ئیسحاق بووه‌!

به‌لام بۆیه ده‌لێم: بۆ من جیتی سه‌رسوڕمانه، چونکه زۆر له‌و بابته‌م کۆلیوه‌ته‌وه‌و، کاتی خۆشی له‌ گیرانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی ئیبراهیمدا (عَلَيْهِ السَّلَام) له‌ کاتی ته‌فسیر کردنی سوورەتی (إبراهيم) دا باسم کردوه، پێشم وایه نه‌و شه‌ش به‌لگانه‌ی تێستا ده‌یانخه‌مه‌روو، به‌لگه‌ی مشتومر نه‌هێلن و، به‌کلایکه‌ره‌وه‌و، هه‌ڵپه‌رن، له‌ سه‌ر نه‌وه که: نه‌وه‌ی ویستراوه سەربردێ، ئیسماعیل بووه، نه‌ک ئیسحاق سه‌لات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر هه‌ردووکیان بێ، پێش وانیش له‌سه‌ر بابیان بێ (خليل الله ئیبراهیم عَلَيْهِ السَّلَام)، له‌وباره‌وه شه‌ش به‌لگان دێنمه‌وه:

١- دوا‌ی نه‌وه‌ی ئیبراهیم فهرمووی: ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَبِّحْهُ﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ الصَّالِحِينَ ﴿﴾، خوا ده‌فهرمووی: ﴿فَنَزَّلْنَاهُ بِعِلْمٍ حَلِيمٍ﴾، موژده‌مان پێدا به‌ کورێکی

هیدی و مەند، بەلام ئەگەر تەماشای بکەین، بۆ ئیسحاق عليه السلام، خوا تعالى لە سووپەتی (الذاریات) دا دەفەرموی: ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرْهُ بِعِلْمٍ﴾ (٢٨) (فریشتەکان) گوتیان: مەترس و موژدەیان پێدا بە منداڵکی زانا، واتە: ئیسحاق عليه السلام بە زانیاری مەدح کراوە، بەلام ئیسماعیل عليه السلام بە هیدی و مەندی، ئنجا ئەو مانای وانیە کە ئیسماعیل زانیاری نەبوو، ئیسحاقیش هیدی و مەند نەبوو، بەلام ئەو لەو تەستەیی کە زیاتر لە ئیسماعیلدا بەرجەسته بوو، بریتی بوو لە هیدی و مەندی و خۆپاگری، ئەوەش کە لە ئیسحاقدا بەرجەسته بوو، بریتی بوو لە زانیاری، ئەگەرنا پیغەمبەران عليهم الصلاة والسلام خاوەنی هەموو بەهاو ئەدەب و، ڕەوشە جوانەکان بوون.

مەبەست لێردا ئەوەیە کە دەفەرموی: ﴿فَبَشِّرْهُ بِعِلْمٍ﴾ (الصافات، ئەمە جیاپە لەوێ کە دەفەرموی: ﴿وَبَشِّرْهُ بِعِلْمٍ﴾ (٢٨) (الذاریات، ئەوێ (علیم)، ئیسحاق عليه السلام، کە لە سووپەتی (الذاریات) دا ئەو زۆر ڕوون، چونکە لە سووپەتی (الذاریات) دا باس باری سارە خاتونە، ئایەتەکان بەم شێوەیەن، کە خوا دەفەرموی: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ صَيْبِ بْنِ كَعْبٍ الْمُرِّيِّ﴾ (٢٩) ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّشْكِرُونَ﴾ (٣٠) ﴿فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ﴾ (٣١) ﴿فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾ (٣٢) ﴿فَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرْهُ بِعِلْمٍ﴾ (٣٣) ﴿فَأَمَّا بَنُو إِسْرَءِيلَ إِذْ قَالُوا فَارْعَوِنا رِزْقَنا إِنَّنا خاسرون﴾ (٣٤) ﴿فَوَافَقَتْهُمْ رُسُلُهُمْ فَيَافَوْهُمْ غَوًى﴾ (٣٥) ﴿قَالُوا لِمَ يَأْتِيَكُمُ الرِّسَالُ بَعْدَ مَا جَاءَ بِكُمُ النَّذِيرُ﴾ (٣٦) ﴿قَالَ رَبُّكُمُ الْغَلِيظُ﴾ (٣٧) (الذاریات،

کە لێردا دەفەرموی: ﴿فَأَمَّا بَنُو إِسْرَءِيلَ إِذْ قَالُوا فَارْعَوِنا رِزْقَنا إِنَّنا خاسرون﴾ (٣٤) (الذاریات، ئەوێ (علیم)، ئیسحاق عليه السلام، کە لە سووپەتی (الذاریات) دا ئەو زۆر ڕوون، چونکە لە سووپەتی (الذاریات) دا باس باری سارە خاتونە، ئایەتەکان بەم شێوەیەن، کە خوا دەفەرموی: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ صَيْبِ بْنِ كَعْبٍ الْمُرِّيِّ﴾ (٢٩) ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّشْكِرُونَ﴾ (٣٠) ﴿فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ﴾ (٣١) ﴿فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾ (٣٢) ﴿فَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرْهُ بِعِلْمٍ﴾ (٣٣) ﴿فَأَمَّا بَنُو إِسْرَءِيلَ إِذْ قَالُوا فَارْعَوِنا رِزْقَنا إِنَّنا خاسرون﴾ (٣٤) ﴿فَوَافَقَتْهُمْ رُسُلُهُمْ فَيَافَوْهُمْ غَوًى﴾ (٣٥) ﴿قَالُوا لِمَ يَأْتِيَكُمُ الرِّسَالُ بَعْدَ مَا جَاءَ بِكُمُ النَّذِيرُ﴾ (٣٦) ﴿قَالَ رَبُّكُمُ الْغَلِيظُ﴾ (٣٧) (الذاریات،

ئەوێ (علیم)، ئیسحاق عليه السلام، کە لە سووپەتی (الذاریات) دا ئەو زۆر ڕوون، چونکە لە سووپەتی (الذاریات) دا باس باری سارە خاتونە، ئایەتەکان بەم شێوەیەن، کە خوا دەفەرموی: ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ صَيْبِ بْنِ كَعْبٍ الْمُرِّيِّ﴾ (٢٩) ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّشْكِرُونَ﴾ (٣٠) ﴿فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ﴾ (٣١) ﴿فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ﴾ (٣٢) ﴿فَأَوْحَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشِّرْهُ بِعِلْمٍ﴾ (٣٣) ﴿فَأَمَّا بَنُو إِسْرَءِيلَ إِذْ قَالُوا فَارْعَوِنا رِزْقَنا إِنَّنا خاسرون﴾ (٣٤) ﴿فَوَافَقَتْهُمْ رُسُلُهُمْ فَيَافَوْهُمْ غَوًى﴾ (٣٥) ﴿قَالُوا لِمَ يَأْتِيَكُمُ الرِّسَالُ بَعْدَ مَا جَاءَ بِكُمُ النَّذِيرُ﴾ (٣٦) ﴿قَالَ رَبُّكُمُ الْغَلِيظُ﴾ (٣٧) (الذاریات،

كە ئىبراھىم بوۋە، لەو سارە خاتوونە بوۋە، كە گوتتويەق: من پىرەژى نەزۆكم
(إني عجوز عقيم)!

هەرودەھا لە سوۋرەتى (ھود)یشدا كە پىشتەر تەفسىرمان كىردوۋە ھاتوۋە:
﴿وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحَكَتْ نَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ﴿٦١﴾ قَالَتْ يَتُولى ٱلَّذِى
وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلٌ شَيْخٌ ٱلَّذِى هَٰذَا لَشَىْءٌ عَجِيبٌ ﴿٦٢﴾﴾، واتە: ژنەكەى وەستابوو،
پىكەنى، ئىمەش موزدەمان پىندا بە ئىسحاق و، لە دواى ئىسحاقىش يەعقوب
(عَلَيْهِمَا السَّلَام) (واتە: ئىسحاق دەمىنى، تاكو يەعقوبىشى دەبن)
ئافرەتەكە گوتى: ھەى ھاوار بۆ من! ئايا من منداڵم دەبن لە ھالىكدا كە
من پىرەژنم كەوتوۋمە تەمەنەدە؟ ئەمەش ھاوسەردەكەمە ئەویش پىر بوۋە؟
بەراستىي ئەمە شىكى سەپرە!

ئىسحاق پىگومان ئەمەيان كاتىك بوۋە كە فرىشتەكان چوون قەومى لوۋط
بفەوتىنىن، ئەوكاتە موزدە دراۋە بە ئىبراھىم كە ئىسحاقىان دەبن، ئەو ھەش
دواى ماۋەيەك لەو ھە بوۋە كە چوونە شام، بەلام يەكەم كورى ئىبراھىم ئەلەيھى
ئىسماعىل بوۋە ئەلەيھى، لە (پەيمانى كۆن)دا دەلتى: تاكە كورەكەى خۆت سەپرە،
ھەر لە (پەيمانى كۆن)دا دەلتى: ئىسماعىل گالئەى بە ئىسحاق (عَلَيْهِمَا السَّلَام)
كردوۋە، ئەو ھەش ھۆكارى دوورخستەو ھەى ئىبراھىم بوۋە بۆ ھاجەر و
ئىسماعىلى كورى^(١).

٢- لە سوۋرەتى (الصافات)دا دەفەرمۆي: ﴿وَنَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ ٱلسَّالِحِينَ ﴿٣١﴾﴾،
دواى ئەو ھەى باسى ئەو دەكات: موزدە ھەى كورەكى ھەيدى و مەندىي دراۋەتتى، كەواتە:
ئەو ھەى كە دواتر موزدە ھەى پىدراۋە كە ئىسحاق، جىابوۋە لەو ھەى، پىشتەر موزدە ھەى پىدراۋە،
كە ئىسماعىلە.

(١) بىروانە: التفسير التّطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر التكوين، الإصحاح: ٢١، ص ٥٦،
كە ئەمە دەفەكەيەق: (ولات سارة أن ابن هاجر المصرية الذي أنجبته لإبراهيم يسخر من
ابنها إسحاق، فقالت لإبراهيم: اطرد هذه الجارية وابنها...).

۳- ئەۋەدى لە تەۋرات دەپھتېم، ئەمە دەفەكەيەتى: {خُذْ ابْنَكَ وَحِيدَكَ الَّذِي تُحِبُّهُ إِسْحَاقُ وَادْهَبْ إِلَى الْأَرْضِ الْغَرِبَا} ^(۱) واتە: كۆرەكەت تاقانەكەت كە زۆرت خوشدەۋى ئىسحاق، ببە بۆ سەر زەمىنى مەريا.

ئەمە بېگومان لەو دەستكارىيىكردن و گۆرىنەنەيە كە لە پەيمانى كۇندا كراۋە، چونكە ئەو كاتە تاكە كۆرەكەي ئىبراھىم عليه السلام بىرىتى بوۋە لە ئىسماعىل، ھەر ئىسماعىلى ھەبوۋە، ئەگەرنا دوايى كە ئىسحاقيان پەيدا بوۋ، ئىسماعىلىشيان ھەبوۋە واتە: تاقانە ئىسماعىل بوۋە، كەۋاتە: ناگونجى بگوترىتە ئىسحاق (ابْنُكَ وَحِيدَكَ)، بەلەم ئەوان رىك لە جىتى ئىسماعىل، ئىسحاقيان دانائە، چونكە ھەر لە (پەيمانى كۇن) دا دەللى: ئىسماعىل گالتەي بە ئىسحاق كىردە، ۋەك پىشتىرش ھىنامان، بىگومانىش - ئەگەر راست بى - كۆرى گەۋرە گالتە بە ھى گچكە دەكەت!

۴- ھەندىك رىۋايەت ھەن لەبارەي ھىكمەتى وردە بەرد ھاۋىشتەكان، كە ئەگەر لە ۋەي سەنەدىشەۋە تەۋاو جىتى دىنباي نەبن، بەلەم ديارە ئەو رىۋايەتەنە لە خۆۋە نەھاتوۋن، نە يەكەو نە دوۋەو نە سىيە، پوختەكەشيان ئەۋەيە: كە لە لاي ئەۋەي تىستا پىتى دەللىن: جەمەرى گەۋرەتر (الجمرة الكبرى) ئىبلىس ھاتۆتە پىش ئىبراھىم عليه السلام لە شىۋەي پىۋىكىداۋ گوتوۋىەتى: چۆن ئەو كۆرەي خۆت سەردەپرى؟ ئەۋىش ھەۋت وردەك بەردى پىداداۋن، دوايى لە لاي جەمەرى ئىۋەراست (الجمرة الوسطى) دوۋبارە ھاتۆتە پىشى، ۋە ھەۋتى دىكەي پىداداۋن، لە لاي جەمەرى گچكەتر (الجمرة الصغرى) دوۋبارە ھاتۆتە پىشى، ھەۋتى دىكەي پىداداۋن، چونكە جەمەرى گەۋرەتر دەكەۋىتە لاي مەككە، ئىجا ھى ئىۋەراست لە ئىۋاندايەۋ، ھى گچكەتر دەكەۋىتە لاي مىنا، ئىجا ئەو وردەك بەرد ھاۋىشتەنە، دەللىن: لەو شۆتەنەدا بوۋە، كە ئىبلىس ھاتۆتە پىش ئىبراھىم عليه السلام.

لە هەندێك پڕوایەتان دا دەڵێ: لە لای جەمەری گەورەتر هاتۆتە پیش ئیبراھیم عليه السلام، لە لای هەڵبەشی، هاتۆتە پیش هاجەر، لە لای جەمەری گەیکەش هاتۆتە پیش ئیسماعیل عليه السلام، و، هەرسێکیان یەکی حەوت وردکە بەردیان پێداوان، بۆیە تیمەش ئیستا ئەو هەلۆیستە ئێوان دووبارە دەکەینەوە، کە تیمەش دەبێ قسە کردنی شەیتان پەفز بکەین، لە کاتیکیدا دەیهوێ پێی بەندایەتییمان بۆ خوا لێ بگری.

٥- لە سوورەتی (هود) دا کە پێشتریش خوێندمانەوه خوا دەفەرموێ: ﴿فَبَشِّرْهُمَا بِإِسْحَاقَ وَإِمْرَأَاقَ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾ (٦١)، واتە: موژدەمان دا بە هاوسەری ئیبراھیم، بە ئیسحاق و لە دوا ئیسحاقیش موژدە یە عەقووبیشمان پێدا، واتە: کە ئیسحاق یە عەقووبیش دەبێ، ئنجا ئەگەر ئەوێ کە وێستراوە سەر ببرد، ئیسحاق بووایە، ئەو کاتە فەرمان کردن بە سەر برینی ئیسحاق، شتیکی ڕووکەشی دەبوو، یانی: ئەو کاتە ئیبراھیم عليه السلام دەیزانی کە بە جیددیی ئەو، ئەو کاتەش بە تاقیکردنەوە دانەدەنرا، هەرودەها سارە خاتوونیش دەیزانی کە هەر و شتیکی ڕووکەشییە، ئیسحاقیش هەر وایدەزانی، وەک هەندێک خەڵکی سەرلێشێواو لە کوردو غەیری کورد، بە حساب خۆیان پێ بە پەحمەرە لە خوا (پاکیی بۆ خوا)، دەڵێن: ئەو هەر سیناریۆ بوو، ئەگەرنا خوا لەو بە پەحمەرە فەرمان بە پێغەمبەرێکی خۆی بکات، کورێکی خۆی سەرپێ!! ئەوانە کە وتوونەتە ژێر کاریگەری سیکولاریزم و لیبرالیزم و کاپتالیزم، ئەو شتە ئێمدا، ئەو کەوتنە ژێر کاریگەرییەش، بۆتە پەردە یەک لە بەردەمیاندا، کە وەک پێویست لە نەتییەکانی شەریعەت و بەندایەتی بۆ خوا حالی ئەبێ، و دەزانن، ژیان بەس ئەم ژیانە! بەلام ئەم ژیانە شوێنی تێدا تاقیکردنەوەیە، خواش عليه السلام ئیبراھیمی بەو تاقیکردنەوە: فەرموو دەبێ بچێ ئێو ناگری سوور، ئنجا ئەو بە پێی پێودانگی ئەو جوژە کە سەنە بێ، دەڵێن: ئیبراھیم نەدەبوو، بچێتە ئێو ناگر، چۆن دەبێ ئێسان خۆی بەریتە ئێو ناگری سوور: ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ (١٧) البقرة، بەلام نا! ئەوێ خوا عليه السلام بەندەکانی پێ تاقیی دەکاتەوه، خوا خوا، جاری وایە فەرمانی خوا لە عەقڵی تۆوە دەچێ، و، جاری وایە لە عەقڵی تۆوە ناچێ، بەلام بەندایەتی بۆ خوا یانی: تۆ عەقڵ و دڵ، کەینوونەو بوونت

همووی ته سلیمی فرمانی خوا بکھی، دواي نهو دی که دلتیا بووی نهو ه فرمانی خوا به،
تهواو ده بن ده مارت تیدا نه جوو لی و، مووت لی نه له خشی، له بهردهم فرمانی خوا دا.

نجا نه گهر نهو دی که ویستراوه سهر برېږي، نيسحاق بووايه، له حالتکدا پيش
نهو دی نيسحاق له دايک بن، خوا موژده دی داوه به هاوسه ری نيراهيم عليه السلام
نيسحاق به عقووبيشی ده بن، مانای وایه ده یانزانی که نيسحاق سهر نابردی،
که واته: نهو ده شتيکی پواله تی و پروکه شی ده بوو، که هی تراوه ته سهر سهر بران،
به لأم نيسماعيل عليه السلام خوا عليه السلام ههر نهو نده دی به نيراهيم فره موه: فَبَرَزْنَهُ
يُعْلَمُ حَلِيمٌ واته: نيسماعيل ده بیته میړدمند الیک، هیدی و مهند ده بن، به لأم
نه یفه رموه: دواتر ده بیته پیاو، بویه نه گهری هه بووه، سهر برېږي و، ههر به
میړدمند ایی، ته مه نه که ی کو تایی بن.

۶- نم ریوا به ته که له پروی سهر نه دهو به بیته ره، له و باره وه هاتوه: إِنِّ عَنْ مُعَاوِيَةَ کُنا
عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ فَأَتَاهُ الْأَعْرَابِيُّ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، خَلَفْتُ الْبِلَادَ يَابِسَةً، وَالْمَاءُ يَابِسًا،
هَلَكَ الْمَالُ وَضَاعَ الْعِيَالُ، فَهَذَا عَلَيَّ مَا أَقَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الدَّبْيَعَيْنِ! فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
وَلَمْ يُنْكِرْ عَلَيْهِ (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ فِي الْمُسْتَدْرَكِ ۴۰۳۶، تعليق الذهبي في التلخيص: إسناده واه).

واته: موعاويه رضي الله عنه ده لی: نیمه له خزمهت پیغه مبه ری خوا ﷺ دانیشتبوون
به کیک له عه ره به خپله کیه کان هات بو لای پیغه مبه ر ﷺ گوتی: نه ی پیغه مبه ری
خوا! ولاتم جیه تیش وشک و برینگ بوو ناویش وشک بووه، مال فهو تاو خیزان
زایه بوو، نجا نه ی کو ری دوو سهر برپاوه کان! لهو دی خوا پیډاوی، هاوکاریم
بکه! پیغه مبه ری خواش زهرده خه نه ی کردو نکوولی لینه کرد.

واته: نکوولی نه کرد که کو ری دوو پیاوه هی تراوه سهر برانه که بن، که
نيسماعيل و (عبدالله) باوکیه تی.

له (سیره ابن هشام) دا، که له نیبو نيسحاقی وه رگروهو، خوشی زیاده ی
خستوته سهری، نهو به سهراته به تفصیل دینن، که عه بدو ملوته لیب نه زهر

دەکات، کاتیک بیری زەمزمە لێدەدات، هەلبەتە ئاوی زەمزمە هەر هەبوو، بەلام پەنناکراوە کوێر کراوەتەو، ئەویش دەیهوێ بیکاتە بیریک، دوا ئەوێ چەند جارێک خەون دەبینێ و پێی دەگوترێ: ئەو بیرە لێداتەو، نیدی سەرچاوەی زەمزمەمی هەلکەندوو، نەزری لەسەر خۆی کردووە نەک بۆ ئاوەکە، بەلکو گوتووێتی: خوا! ئەگەر دە (١٠) کوڕانم بدەیه، بۆ ئەوێ بەرگرییم لێ بکەن، پشت و قووت بن بۆم، یەکیکیان بۆ تۆ سەردەبم، ئنجا دیارە عەبدولموتەلێب دە کوڕی دەبن، بابی پێغەمبەر موحەممەد ﷺ کە عەبدوللایە، کوڕی گچەکە بوو، بە زۆریش وایە کە کوڕی گچەکە خۆشەوێستریشە، لەبەر ئەوێ پێوێستی بە رەچاوکردن هەیه، کە کوڕەکانی دەبن، دیارە دەبێ وەفا بە نەزەرەکی خۆی بکات، تیروپشک دەکات، عەبدوللایە دەردەچێ، جارێک، سێ جار، هەندێکیان دەلێن: دە جارێ هەر دەکەوێتە سەر ئەو، ئەویش پراوێز دەکات کە مۆلەمە بەوێ ئەو کوڕە سەربێ و زۆریشی خۆشەوێ؟ ریش سپیەکانی قورەیش دەلێن: نەخێر! بۆت هەیه کە هەر جارێک لە تیروپشکدا کەوتە سەر عەبدوللای، دە (١٠) حوشرانی لە جیاتی سەربێ، نیدی جاری یەکەم دە حوشر، جاری دووەم دە، هەتا دەگاتە سەد حوشر، سەردەجام عەبدولموتەلێب سەد (١٠٠) حوشری دەکەوێ سەر و، سەریان دەبێ، وەک بەلگێرەووە قەرەبوو بۆ عەبدوللای، حالی عەبدوللای بەو شێوەیه بوو^(١).

ئیسماعیلیش کاتی خۆی کە خوا هیناویەتە سەر سەربێ، خوا ئاژەلێکی گەورە می زنی کردۆتە بەلگێری، مانای وایە پێغەمبەری تێمە موحەممەد ﷺ هەم باپیرە گەورە ئیسماعیل علیهِ السَّلَام هیناوەتە سەر سەربێ، هەم عەبدوللای بابیشی هیناوەتە سەر سەربێ، بۆیهش کە پێگوتراو: (إِنَّ الْأَذْيَئِينَ) کوڕی دوو سەرباوەکان واتە: کوڕی ئەو دوو پیاوێ کە هیندراوێ سەر سەربێ، قسەیهکی راست و بە جێ بوو، ئەمەش بەسەر ئیسماعیلدا دەچەسپێ،

(١) پڕوانه: السيرة النبوية لابن هشام، ج ١ ص ٨٢-٨٠، دار ابن الهيثم، ط ٢٠٠٦ م.

چونکہ پیغمبەری ئیمە ﷺ دەچیتەو، سەر ئیسماعیل، نەك ئیسحاق، ننجاً کاتیک پیغمبەری خاتم ﷺ دەبیتە کۆری دوو سەرپراوەکە، ئەو دوو پیاوێی کە هێرانەتە سەر سەرپران و نیەتی سەرپرانان لێ هێندراو، کە بەکیان عەبدوڵلایەو، ئەوی دیکەش دەبێ ئیسماعیل بێ، ئەوێش بەلگەیهکی دیکەیه.

واش هەست دەکەم توێژەرەوانی قورئان، پووێژەرەوانی قورئان، هەندیکیان زۆر کەوتووێ ژێر کاریگەری ئیسرائیلیات و قسەکانی ئەهلی کتێبەو، لە حالیکدا کە پیغمبەر ﷺ فەرموویەتی: {لَا تُصَدِّقُوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَلَا تَكْدُبُوهُمْ} (آخره البخاري: ۴۲۱۵)، واتە: خاوەن کتێبەکان بە راست دامەنین و بە درۆشیان دامەنین، بە راستیان دامەنین نەوێک درۆ بکەن و، بە درۆشیان دامەنین نەوێک راست بکەن، بیکومان لە شتیکدا کە بۆ ئیمە نادیار بێ، بەلام لە شتیکدا کە لەگەڵ قورئان دا تیکبکیری و، لەگەڵ عەقڵ و واقیعدا تیکبکیری و، لەگەڵ زانستدا تیکبکیری، بە تەنکید دەبێ بە درۆیان دا بنێن.

هەست دەکەم بە تابیەت (محمد الطاهر بن عاشور) پەحمەتی خۆای لێ بێ، زۆر کارتیکراو بوو بە (پەیمانی کۆن)، وەك پێشتریش باسم کردوو ئیستاش باسی دەکەم، کە هەندیک شت پێک لە (پەیمانی کۆن) هەوێ دێن، دەست و پێی خۆی پێ دەبەستی و، نایەتەکان و تەفسیر دەکات کە لەگەڵ نەوێ (پەیمانی کۆن) دا بگونجێ، وەك (پەیمانی کۆن) وەحیی دابەزێراو (الوحي المنزل)ی خوا بێ و، پارێزراو بێ و دەسکاری نەکرا بێ! لە حالیکدا خوا هەوایی پێداوین: ﴿يَحْمِلُونَ أَلْسِنَهُنَّ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ (المائدة: ۱۳) و شەکان لە شوێنی خۆیان لادەدەن، هەروەها خوا هەوایی پێداوین: ﴿وَسُوا حَظًّا مِمَّا دُكِّرُوا بِهِ﴾ (المائدة: ۱۳) بەشێک لەوێ کە پێ نامۆزگاریی کرابوون لە بیران کرد، هەندیکیان خۆیان گۆڕیان و، هەندیکیان فەرامۆش کردو، هەر دیاریشە تەوێرات بەشێکی (پەیمانی کۆن)ە، چونکە پەیمانی کۆن سی و نۆ (۳۹) سیفرە

واتە: سی و نو کتێبه، پێنج سیفیری تەورات پتکدێن^(١)، هەر دیاره که چۆن کۆکراوه تەوهو، چۆن جووله که کان کاتی خۆی دەر به دەر کراون و، هەم له سەر دهمی کلدانییه کان و ئاشوورییه کان دا، بوخته نه صر له فهلهستینه وه هیناونی و، ئاواره ی عیراق و ولاتانی دیکه بوون، ئنجا نوسخه ی تهواری تەورات له بهر دهستدا نه ماوه، ئه و کتیبانه ی دیکه ش که خراونه گه ل تەورات، هەر که سیک بیانخوینێته وه، که من به وردیی پهیمانی کۆنم دپراسه کردوه و، هه لسه نگاندوه و، له کتیبی پێنجهمی مه وسووعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) که ته رخانم کردوه بۆ هه لسه نگاندنی کتیه کانی خوا، له ویدا (پهیمانی کۆن) م به تهوراتیه وه، به ئینجیلیه وه، به زه بووریه وه، به نه ناشیدی سولیه مانیه وه، هه لسه نگاندوه، هەر که سیک ته ماشای بکات، زۆر چاک دلیا ده بی که ناگونجی ئه و کتیبانه وه حیی خوا ی پهروه ردار بن، به لێ په نگه له چه ند شویتیک وه حیی خوا یان تیدا بی، به تابه تی له پێنج سیفره کاندا، به لام به ته نکید ده سکاری زۆریش کراون.

(١) پێنج سیفره که ئه مانه ن: ١- سفر التکوین، ٢- سفر الخروج، ٣- سفر اللاوین، ٤- سفر العدد، ٥- سفر التثنية.

✱ دەرسی پۈنجهم ✱

بیناسه ی لہم دہرسه

لہم دہرسه مان له سی و پینج (۳۵) ثابہت پیکدی: (۱۱۴ - ۱۴۸) و، بهسهرهاتی
پینج له پیغهمبه رانی پایه بهرزی خوای گرتوته خو، که: (مووسا و هاروونی
برای و، نیلیاس و لوط و یونوس) ن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ثابته کانیش بهم
جوړه بهسهریاندا دابهش بوون:

مووسا و هاروونی برای (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام): نو (۹) ثابته.

نیلیاس عَلَيْهِ: ده (۱۰) ثابته.

لوط عَلَيْهِ: شش (۶) ثابته.

یونوس عَلَيْهِ: ده (۱۰) ثابته.

هه لبه ته هه ركام له م بهسهرهاتانه، زور به پوختی و گوشاوی خراونه پروو،
له بهر نه وهی هه موویان جگه له نیلیاس که له رابردوودا، ته نیا ناوی هینراوه،
له چهند سووړه ټکی پتشتردا، بهسهرهاته کانیاں خراونه پروو.

﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١١٤﴾ وَجَعَلْنَاهُمَا قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿١١٥﴾
وَنَصَرْنَاهُم فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٦﴾ وَءَاتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُنِيرَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ
الْمُسْتَقِيمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْيَرِ ﴿١١٩﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٠﴾ إِنَّا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢١﴾ إِنَّمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢٢﴾ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنْ
الرُّسُلِ ﴿١٢٣﴾ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٤﴾ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٢٥﴾ اللَّهُ
رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٢٦﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُم مُحْضَرُونَ ﴿١٢٧﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ

وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٢٨﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١٢٩﴾ إِذْ كَذَّابًا تَجْرَىٰ السُّحُبُ فِي سَمَائِهِ ﴿١٣٠﴾ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣١﴾ وَإِنَّ لَوْلَا لَيْسَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٢﴾ إِذْ بَعَثْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٣﴾ إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَدَقِينَ ﴿١٣٤﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ ﴿١٣٥﴾ وَلَئِنْ لَّمْ نَرَوْكَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ ﴿١٣٦﴾ وَبِأَنبَاءِ آفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٣٧﴾ وَإِنَّ بُرُوسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٨﴾ إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٣٩﴾ فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٤٠﴾ فَالْقَعَمَةُ الْمُخَرَّتُ وَهُوَ يُلْمِمْ ﴿١٤١﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٤٢﴾ لَلَيْتَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٤٣﴾ فَبَدَّلْنَاهُ بِأَعْرَابٍ وَهُوَ شَيْءٌ ﴿١٤٤﴾ وَأَبْنَيْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١٤٥﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ آلٍ أَوْ زَيْدٍ مُّوَكَّلٍ ﴿١٤٦﴾ فَتَأَمَّلُوا مَتَّعْنَاهُمُ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١٤٧﴾

مانای دهقاو دهقی نابه تهکان

{ به دنیایبیشهوه (نیمه) چاکه مان له گه ل مووساو هاروون دا کرد (که) کردمانه پښغه مبه ر) ﴿١٢٨﴾ خوږيان و گه له که شایمان له خه م و په ژاره به کی مه زن قوتار کرد ﴿١٢٩﴾ پشتگیریشمان کردن (له به ران بهر فیرعه ون و دارو دهسته کهیدا) و، هه ر نه وان زال و سه رکه وتوو بوون (له سه رده تا تا کو نه نجام) ﴿١٣٠﴾ کتیه زور پوښنه که شمان پټیان دا ﴿١٣١﴾ خستیشماننه سه ر راسته پټی ﴿١٣٢﴾ له نټو گهلانی دیکه ش دا (بلو مان کرده وه) بویمان جپه یشت (ستایش و مه دحی زور) ﴿١٣٣﴾ سه لام له سه ر مووساو هاروون بی ﴿١٣٤﴾ نیمه به مجوره پاداشتی چاکه کاران دده دینه وه ﴿١٣٥﴾ بیگومان نه وان له بنده پرواداره کامان بوون ﴿١٣٦﴾ هه روه ها نیلیاسیش له نیردراوان (ی خوا) بوو ﴿١٣٧﴾ کاتیک به کو مه لگای خو ی گوت: نایا پارټز (له خواو سزابه که ی) ناکه ن! ﴿١٣٨﴾ نایا له به عل ده پارټنه وه، واز دټنن له (لی پارانه وه په رستنی) باشرینی به دپه ینه ران؟ ﴿١٣٩﴾ خوا په روه ردگاری خو تان و باب و باپیرانی به که متان؟ ﴿١٤٠﴾ که چی (خه لکه که ی) به درو یان

داناو، بە دنیاییش ئەوان (بۆ دۆزەخ) ئامادەکراو دەبن ﴿١٢٧﴾ بێجگە لە بەندە ساغکراوەو هەلبژاردەکانی خوا ﴿١٢٨﴾ لە نێو گەلانی دیکەشدا (بلاومان کردەوهو) بۆیمان جێهێشت (ستایش و مەدحی ژۆر) ﴿١٢٩﴾ سەلام لە ئیلیاسین بێ ﴿١٣٠﴾ تێمە بەمجۆرە پاداشتی چاکەکاران دەدەینەوه ﴿١٣١﴾ بێگومان ئەو (ئیلیاس) لە برواداران بوو ﴿١٣٢﴾ ھەروەھا لووطیش لە نێردراوان (ی خوا) بوو ﴿١٣٣﴾ (یاد بکەوه!) کاتێک خوێ و تێکرای غێزانەکەیمان (لە سزای خوا کە بۆ خەڵکەکی ھات) دەربازکرد ﴿١٣٤﴾ بێجگە لە پیرەژێتیک لە فەوتوان (و بەجێماوان لە سزادا) ﴿١٣٥﴾ دوایی ئەوانی دیکەمان وێران کردن (و لە نێو بردن) بێگومان تێوێش (ئەي خەڵکی مەککو دەورووبەری! لە کاتی سەفەر کردنتاندا بەرەو شام بەیانیان بەلا (ی شارە وێرانکراوەکان) یاندا گوزەر دەکەن ﴿١٣٦﴾ ھەروەھا بە شەویش، ئایا نافەمن (تاکو پەندیان لێوەربگرن)؟ ﴿١٣٧﴾ ھەروەھا یونوسیش لە نێردراوان (ی خوا) بوو ﴿١٣٨﴾ (یاد بکەوه!) کاتێک (لە خەڵکەکی توو پرەبوو و لێیان) دوور کەوتەوه بەرەو کەشتیە پرەکە (و سواری بوو) ﴿١٣٩﴾ ئنجا (قورعی کیشا) (لەگەڵ سواربووانی کەشتیەکەدا، چونکە بارەکی قورس بوو، داخۆ کێ لێی دابەزێنری؟) بەلام لە دۆراوان بوو (تیروپشکەکە بە زبانی وی بوو) ﴿١٤٠﴾ (سەرەنجام فرێدراپە دەریای) بەکسەر نەهەنگ قووتی دا، لە کاتێکدا لەوانە بوو کە شیاوی رەخنەو لۆمەن ﴿١٤١﴾ ئنجا ئەگەر لە (خوا) بە پاکگران نەبووایە (لە سکی نەهەنگەکەدا) ﴿١٤٢﴾ ھەتا ئەو پۆژە (مردووان) تێیدا زیندوو دەکرێنەوه، لە سکیدا دەمایەوه ﴿١٤٣﴾ ئنجا فرێمانداپە رووتەتیک لە حاتیکدا کە نەساغ بوو ﴿١٤٤﴾ بێرکە کوولەکە یەکیشمان لەسەر پواند ﴿١٤٥﴾ (پاش چاکبوونەوهی) ناردیشمان بۆ لای (خەڵکێک) سەد ھەزار، یان زیاتریش بوون ﴿١٤٦﴾ ئەوانیش برۆیان ھێناو، تێمەش تاکو ماوہیکە (کە ژبانی دنیاانە) بەھرمەندمان کردن (لە ژبان و گوزەران) ﴿١٤٧﴾.

شىگردنەوہى ھەندىك لە وشەكان

(مَنَّا): چاكەمان كرد، (الْمِنَّةُ: النُّعْمَةُ الثَّقِيلَةُ)، (مِنَّة) واتە: چاكەيەكى قورس، (مَنْ عَلَى فُلَانٍ: أَثْقَلَهُ بِالنُّعْمَةِ) واتە: بە چاكە لەگەڵ كردن، باری سەرشارى گران كردووە.

(الْمُنْتَبِينَ): (بَانَ وَاسْتَبَانَ وَتَبَيَّنَ: وَضَحَ)، (الْمُنْتَبِينَ: الْبَيِّنُ شَدِيدُ الْبَيَانِ)، وشەى (بَانَ وَاسْتَبَانَ وَتَبَيَّنَ) ھەرسىکیان یانى: ئاشکرا بوو، ڕوون بوو، (الْمُنْتَبِينَ) واتە: ڕوونىكى زۆر ڕوون، ئاشکرايەكى زۆر ئاشکرا.

(بَغَلًا): (الْبَغْلُ: الذَّكْرُ مِنَ الزُّوجَيْنِ)، (بَغَلَ): بە مانای نێر دى، واتە: ئەو دى نێرە لە جووتەكان، لە دوو ھاوسەرەكە كە ژن ومێردن، (بَغَلَ) یانى: مێرد، بە (بُغُولَةٍ) كۆ دەكرێتەو، ھەورەھا (بَغَلَ: كُلُّ مُسْتَغْلٍ عَلَى غَيْرِهِ) بە ھەر خو بەرزكەرەوہىك بەسەر غەیری خویدا، دەگوترى، بەلام ديارە لێرە ناو بووہ بو صەنەمىك، كە قەومەكەى ئىلياس عليه السلام، پەرستووينا.

(عَجُوزًا): (الْعَجُوزُ: سَمِيَتْ بِذَلِكَ لِعَجْزِهَا عَنْ كَثِيرٍ مِنَ الْأُمُورِ)، (عَجُوزُ): واتە: پيرەژن، بۆيە وای پى گوتراو، چونكە گەلىك لە كارەكانى بو ئەنجام نادرێن.

(الْمُتَرَبِّينَ): (جَمْعُ غَابِرٍ وَهُوَ الْمَاكِثُ بَعْدَ مُخِي مَا هُوَ مَعَهُ، أَوِ الْبَاقِي مَعَ الْهَالِكِينَ)، (غَابِرُ): بە مانای (مَاكِث) دى واتە: ماو، دواى ئەو دى كە ئەوانەى لەگەڵیدا بوون، ڕۆيشتن، ئەو ماوہتەو، ياخود بە مانای تێپەريو دى (الْمَاضِي مَعَ الدَّاهِيَيْنِ) ئەو دى لەگەڵ ئەواندا ڕۆيشتو، یانى: وشەى (غَابِرُ): ھەم بە مانای كەسىك دى كە ماوہتەو، ھەم بە مانای كەسىكىش دى كە ڕۆيشتو.

ديارە بە نسيەت ژنەكەى لووطيش عليه السلام ھەردوو واتايەكە راستن، دەگونجىن بلى: ژنەكەى ماوہو لەگەڵ ئەوانەدا كە سزا دران، لە سزايەكەدا مايەو،

دەشکونجی بۆلۈپ: لەگەڵ ئەوانەدا کە پۆشیشت و ئاوا بوون، ئەویش لەگەڵ واندا پۆشیشت و سەری ئاوا بوو.

(دَمَرْنَا): (التدمير: إِذْخَالَ الْهَلَاكِ عَلَى الشَّيْءِ)، (تدمير) ئەودى شتێك فەوتاندنى بخریتە ئێو، یانی: لە بەین ببردنی، وێران کردن و تەخت کردن.

(أَبَقَ): (هَرَبَ)، (أَبَقَ جُمُعُهُ أَبَاق) (أَبَقَ) کۆیلەیهك کە لە خواوەنەكەى پايگرددو، (أَبَاق) کۆیلە پاكردووەكان.

(فَسَّاهُمْ): (أَي: فَارَعَ، وَالْمُسَاهَمَةُ: الْمَقَارَعَةُ) (قرعة) تیروپشك، (فارغ) قورەى كێشا.

(الْمُدْحَضِينَ): لە تیشكاوان بوو، لە دۆراوان بوو، (دَاخِضَةً: بَاطِلَةً، زَائِلَةً، الْمُدْحَضِينَ: الْمَغْلُوبِينَ فِي الْقُرْعَةِ)، (دَاخِضَةً) واتە: پووچ و پۆشتوو، ئنجا (مُدْحَضِينَ) واتە: لە تیشكاوان، لە دۆراوان لە تیروپشكەكەدا، بە زيانى وى تەواو بوو.

(فَالْتَقَمَهُ): دەگووتری: (لَقِمْتُ الطَّعَامَ الْقَمْعَةَ وَتَلَقَّمْتُهُ) واتە: قووعدا، وەك پارووم لیکرد، ﴿فَالْتَقَمَهُ الْخُرْتُ﴾، واتە: نەهەنگ بە دەمىهوه گرت، وەك لوقمەیهك، پاروویەك، کە دواىى باس دەکەین بۆچی خوا ﷻ ئەو تەعبیرەى بەکارهێناوه، کاتی خووشی لە تەفسیری سوورەتی (یونس) دا، لە بەسەرھاتی یونسدا باسمان کردووە.

(الْخُرْتُ): (السَّمَكُ الْعَظِيمُ) (حوت) ماسی گەورە، بە کوردی ئەهەنگی پێ دەئێن، هەندیکجار حووتیشی بۆ بەکاردێنن.

(مُلِيمٌ): (إِسْمٌ فَاعِلٍ مِنَ الْأَمِّ إِذَا فَعَلَ مَا يُلَوِّمُهُ عَلَيْهِ النَّاسُ، لِأَنَّهُ جَعَلَهُمْ لَامِينَ لَهُ، وَالْمُلِيمُ مُكْتَسِبُ اللَّوْمِ (الْأَمُّ الرُّجُلُ) أَيْ مَا يَلَامُ عَلَيْهِ مِنَ الْأَمْرِ، وَإِنْ لَمْ يَلَمْ، (مُلِيمٌ) ناوی بکەر (اسم فاعل) ه لە (الْأَمِّ)، (الْأَمُّ يُلِيمُ فَهُوَ مُلِيمٌ) کەسێك شتێك بکات کە خەڵك لەسەر وى پەغنهى لێ بگرن، چونکە ئەو وایان لێ دەکات پەغنهى

لَنْ يَكْرَهُ، مُلِيم) واته: سهركونه و پهڅه څو په بډا كهر (مُكْتَسِبُ اللُّؤْمِ)، (الْأَمَ الرُّجُلُ) واته: پياوړه كاريكي كرد لومه و، سهركونه بكرى، نه كهر سهركونه ش نه كرى له واقعدا، به لام كاريكي واكړدوه كه مايه ي سهركونه و پهڅه ليكرته.

(بِالْعَرَاءِ): (الْعَرَاءُ: الْأَرْضُ الْبَرْدَاءُ لَا نَبَاتَ عَلَيْهِ وَلَا شَيْءٍ)، (عَرَاءُ): واته: سه رزمينيكي ږووته، كه مهبه ستي پي هر زهوييه كه ږووه كي لي نه بي و هيچ شتيكي لي نه بي واته: بيا بان ياخود دهشت و سارابه كي ږووته.

(تَقِينِ): به ماناي كووله كه دي يان كدو، ده لي: (كُلُّ شَجَرَةٍ لَا تَقُومُ عَلَى سَاقٍ كَالذُّبَابِ وَالْبَطِيخِ وَالْحَنْظَلِ) هر جوړه ږووه كيكه كه له سر قهه ږانوده ستي، به لكو پان ده بيته وه به زهويدا، وه ك كووله كه، كاله ك و شووت ي و (حَنْظَلٌ) گوژآلك.

ماناي گشتي نايه ته كان

سهره تا ده لين: نه م دهرسه ممان سي و پتېنچ (۳۵) نايه ته وه، به سهرهاتي پتېنچ له پتېغه مبراني گرتوته خو ي: يه كه م و دووهم: مووساو هارووني براي (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، سي يه: نيلياس عليه السلام، چواره م: ليوط عليه السلام، پتېنجه م: يونس عليه السلام.

شاياني باسه: تيمه به سهرهاتي مووساو هارووني براي و گه له كه يان، له گه لي فيرعه ون و داروده سته كه يدا، له سووړه ته كاني: (الأعراف) و (القصص) دا خستوومانه ته ږوو، كه به سهرهاتي مووساو هارووني براي و به نوو نيسرا نيل و، به رانه به ركه يان، كه فيرعه ون و دارو ده سته كه يني، له سي زده نالقه دا خستوومانه ته ږوو، پتېنچ نالقه ي يه كه مي له سهره تاي سووړه تي (القصص) دا، كه نايه ته كاني: (۱ - ۴۲) گرتوويه ته وه به تفصيل باس مان كړدوه و، په ندو عيبره تي زوريشمان لي ده رهي تاوه، هه شت نالقه كاني دواييش: (۶ - ۱۳) له سووړه تي (الأعراف) دا، نه وي ش نايه ته كاني: (۱۰۳ - ۱۷۹) واته: شه ست و نو (۶۹) نايه تي گرتوته وه.

بەسەرھاتی ئیلیاسیشمان لە سوورەتی (الأنبياء) دا باس کردوو، بەسەرھاتی لووطیشمان لە سوورەتی (هود) دا توێژبوو، بەسەرھاتی یونسیشمان لە سوورەتی (یونس) دا خستۆتەو، بۆیە تیمە لێرە تەنیا بە ئەندازەی پوونکردنەوێی چەمک و واتای نایەتەکان، قسە لە بارەیی ئەو بەسەرھاتانەو دەکەین، هەر کەشیش درێژە بەسەرھاتەکانیانی بوێ، دەبێ لەو جێیانەدا کە باسمان کردن، لێیان بخەفتی، بۆ ئەوێ پێویست نەکات شتێک کە پێشتر گوتوویمان، لە شوێنەکانی دیکەدا دووبارە بکەبنەو، بە تاییەتی بەسەرھاتی پێغمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، کە پانتاییەکی زۆری لە قورئاندا گرتو، ئەگەر بێت و لە هەر شوێنێک بەسەرھاتی هەر پێغمبەرێک هاتو، دووبارە بکەبنەو، قەبارەیی تەفسیرەکی تیمە زۆر گەورە دەبێ، خواش ٱلْحَمْدُ کە بەسەرھاتی پێغمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هێناو، لە هەر شوێنێک جێی مەبەستی هێناو، ئەکە هەموو بەسەرھاتەکانی بێت، بۆیە تیمە بۆ هەر کام لە بەسەرھاتی پێغمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) واتە: ئەو بیست و پێنج پێغمبەرە کە ناویان هاتو لە قورئاندا، جگە لە موحمەد ﷺ کە کتییکی تاییەتمان بۆ تەرخانکردو، بە ناوی: (پوختەیی ژياننامەیی پێغمبەری خوا ﷺ)، بیست و چوار پێغمبەرەکی دیکە، بۆ هەر کامێکیان لە شوێنێکدا هەرچی نایەت لە بارەییەو هاتو، هێناومان، هەروەها گەراوینەو بۆ سەرچاوەکانی میژوو، ئەوێ دەستمان کەوتی، بەسەرھاتی ئەو پێغمبەرەمان لەو شوێنەدا بە تاییەت هێناو، کە وەک پێشتریش گوتوویمان: دەگونجێت دواویی بەسەرھاتی ئەو بیست و چوار پێغمبەرە کە ناویان هاتو لە قورئاندا لە ئادەمەو تا کو عیسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە چەند بەرگیکیدا لەم تەفسیرە دەرپهێندری، چونکە بەو شێوەیە کە من توێژینەو دەم کردو، لە بارەیی پێغمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، رەنگە کەمتر کرابێ، چونکە باسی هەر پێغمبەرێکم کردو، لە هەر شوێنێک کە بۆ ئەوێ گونجاو بوو، بۆ وێنە: نېراھیم ﷺ لە سوورەتی

(إبراهيم) دا، يونس عليه السلام له سوۋرەتى (يونس) دا، صالح عليه السلام له سوۋرەتى (الحجر) دا، ھەرۋەھا يوسف عليه السلام له سوۋرەتى (يوسف) دا، ئەۋانى دىكەش ھەر كاميان له شوئىن ئايەتە تى خۇي، ھەلساوم ھەرچى ئايەت ھەيە لەو باروۋە ھىناۋمە، چونكە بە ھەموو ئايەتە پەيوەندىدارەكان، ھەموو گۆشەكانى ئەو بەسەرھاتە تەۋاۋ دەكەن، پاشان گەرۋمەۋە بۇ دەقەكانى سۈنەت و سەرچاۋە مېژوۋىيەكان و لېكۆلېنەۋەي وردم كىردوۋ، بەو ئەندازەيەي كە لە توانامدا ھەبوۋە، لەگەل سىروشتى تەفسىرەكەش دا گۈنجاۋە، بەلەم ھەر سوۋرەتتەك كە پىيدا رەت دەبىن، ھەر گۆشەيەك لە ژيانى ھەر پىغەمبەرىكى باس كىردىن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ئىمە بە ئەندازەي تىشك خستەن سەر ئەو گۆشەيەو، بە ئەندازەي تىشك خستەن سەر چەمك و واتاي ئايەتەكان، قسەي لى دەكەين، ئەگەرنا بەسەرھاتە تىرو تەسەلەكەمان لە شوئىن دىارىيەكرادا كىردوۋ، لە شوئىنەكانى دىكەدا دوۋبارەي ناكەينەۋە.

لېرەدا خوا ﷻ دۋاي ئەۋەي لە ئايەتەكانى پىتسودا، باسى چۈر لە پىغەمبەرانى كىرد: نۈۋ و ئىبراھىم و ئىسماعىل و ئىسحاقى كۈرى (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ئىنجا باسى پىنجى دىكە دەكات، كە لەم سوۋرەتەدا باسى نۆ (۹) لە پىغەمبەران كىراۋ، ھەرۋەك لە سوۋرەتى (ھ) بىشدا كە دۋايى دەيگەينى، لەۋىش دا دىسان ھەر باسى نۆ (۹) لە پىغەمبەران كىراۋ، كە ئەۋە خالى ھاۋبەشى ئىۋان ئەو دوۋ سوۋرەتەيە، ئەو پىنج پىغەمبەرەش كە ماۋن، لەم سى و پىنج (۳۵) ئايەتەدا، خوا ﷻ باسى گۆشەيەك لە ژيان و بەسەرھاتيان دەكات.

سەرەتا دەفەرمىۋى: ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾، بە دۇنياسى ئىمە چاكەمان كىرد لەگەل موۋساۋ ھارۋون دا، موۋساۋ ھارۋون (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بارۋون ھارۋون لەسەر داۋاۋ پىشنىارى موۋساۋا خوا ﷻ كىردۋىيەتى بە ۋەزىرى و كىردۋىيەتى بە پىغەمبەر، ۋەك لە سوۋرەتى (مريم) دا خوا دەفەرمىۋى: ﴿وَأَذْكُرْ

فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾ وَنَذَرْنَاهُ فِي جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَفَرَّقْنَاهُ يَحْيَىٰ ﴿٥٢﴾ وَهَبْنَاهُ لِمَنْ رَحِمْنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾.

﴿وَجَعَلْنَاهُمَا قَوْمَهُمَا مِنْ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ﴾، خوا دەفه رموئ: هەردووکیانمان دەرباز کردو گەلە کەشیان، لە خەفە تی و مەینە تی مەزن، ئەو مەینە تی مەزنە، دیارە ئەو واقعە سەخت و دژوارە بوو، کە لە میسر لێیان گوزەرەو، لە ژێر سایە ی شوومی حوکمرانیی فیرەهون و دارو دەستە کەیدا، کە پێشتر باسمان کردووە چۆن سۆغروە بێگاری پێکردوون و، نێرینە کانی سەرپریون، مێینە کانی هێشتوونەو و چەوساندوونەو و بە کۆیلە ی داناون.

﴿وَنَصَرْنَاهُمْ فَاكُنُوا لَهُمُ الْغَالِبِينَ﴾، هەروەها نێمە ئەوانمان سەرخت و پشتمان گرتن و، بەس ئەوان زāl بوون واتە: لە سەرەتا تاكو كۆتایی هەر ئەوان زāl بوون، خوا پشتی گرتن، هەر کەسێک خوا لە پشتی بێ، بێگومان سەرکەوتوو دەبێ و پشتی بە زهوی ناکهوی.

﴿وَأَلَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْقُسْبَيْنِ﴾، کتێبە زۆر ڕۆشنە کەشمان پێدان، کە مەبەست پێی تەوراتە، ﴿وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾، ڕێبە ڕاستە کەشمان پێشاندان، کە ئەو شەقامە ڕێبە کە هەموو پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) پێیدا ڕوێشتوون، کە بەندایە تی بە ڕوای، گرتنی بەرنامە ی خواوە، ژیانە بەو شیوە ی کە جێی پەسەند و جێی پەزنامە ندیی خوای پەروەردگارە لە دنیا دا.

﴿وَوَكَّلْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرَةِ﴾، لە نێو ئەوانی دیکە دا لەسەرمان بەجێهێشتن، ستایش و مەدح و سەنا، زیکری خێرمان لە نێو گەلانی دیکە دا لەسەر بەجێهێشتن، ناوو ناوبانگی چاکمان بلآو کردنەو، ﴿سَلَكُوا عَلَىٰ مَوْسَىٰ وَهَارُونَ﴾، سەلام لەسەر مووسا و هاروون بێ، وەك پێشتریش گوتمان: دەشگونجێ ئەمە بەرکار (مفعول بە) ی پستە ی پێشەو بە، واتە: لە نێو خەلکی دیکە دا لەسەرمان بەجێهێشتن، سەلام لەسەر مووسا و هاروون.

﴿إِنَّا كَذَّبْنَاكَ بِغَيْرِ الْغَيْبِ﴾، ئېمە بەو شیوەیە پاداشتی چاکەکاران دەدەینەو، کەواتە هەر کەسێکی دیکەش وەك مووسا و هاروون (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، خۆراگر بێ و چاکەکار بێ، بەندایەتیی پاک و پوخت بۆ خوا بکات، وەك چۆن خوا مووسا و هارون و گەلەکەیانسی دەرباز کردوون، هەر کەسێکی دیکەش وەك وان بکات، هەر دەربازی دەکات و سەرغرازی دەکات، پشتی دەگرێ و سەریدەخات، ﴿إِنَّمَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ الْغُيُوبُ﴾، بیکومان ئەوان لە بەندە پروادارەکانی ئېمە بوون، کەواتە بە هۆی ئیمانانەو بەندایەتییان بۆ خوا کردو، بەهۆی بەندایەتیی بۆ خوا کردیانەو هەش چاکەکار بوون، بە هۆی چاکەکاریشیانەو، شایستەیی ئەو بوون کە خوا ﷻ بەو شیوەیە مامەلەیان لەگەڵدا بکات و پاداشتیان بداتەو، لە دنیاداو، پاداشتی دواوژیش دیارە لە چاو هی دنیا هەر باس ناکرێ و پێوانە ناکرێ، ئەمە بەسەرھاتی مووسا و هاروون (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

﴿وَإِنَّ إِلَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾، بە دنیایی نیلیاسیش لە پەوانە کراوان بوو، لەوانە بوو کە خوا ناردبوونی، بۆ رێنمایی کردنی خەلک، دیارە نیلیاسیش بۆ لای خەلک و کۆمەلگایەکی خۆی نێردراو، ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَأَنْتُمْ قَوْمٌ يَدَّبُّكُمْ﴾، یاد بکەو کاتێ (نیلیاس) بە خەلکەکی خۆی گوت: ئایا پارێز ناکەن؟ لە چی پارێز ناکەن؟ یانی: ئایا خۆتان نا پارێزن لە توو پەروونی خوا؟ خۆتان نا پارێزن لە شێرک و کوفرو گوناھو تاوان و، لە سەتەم و لادان، کە هۆکاری سزادرازانن لە لایەن خواي دادگەرەو؟!

﴿أَنْتُمْ قَوْمٌ بَعَلَاءُ﴾، ئایا لە بەعل دەپارێنەو بەندایەتیی بۆ بەعل دەکەن، دیارە بەعل پەرستراویکی ئەوان بوو، و پێدەچێ شاری (بەعلەبەگ) بەو ناوەو ناوانبێ، ﴿وَنَذَرْنِيَّ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾، وازیش دێنن لە باشترینی بەدیوێنەرەکان (کە خواي ﷻ) چونکە دوايي دەفەرموێ: ﴿إِنَّ اللَّهَ رَبُّكُمْ وَأَبَاكُمْ الْأَوَّلِينَ﴾، خوا پەرورەدگار و خاوەنی خۆتان و، خاوەن و پەرورەدگاری باب و باپیرانی

یه که میشتان، واته: ئایا واز له خوا دێنن و، دهست له په رستنی خوا هه لده گرن
بۆ به عل، که سه نه مێکه و په یکه ریکه؟ شتیکی زۆر بێ جێ ده که ن.

﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُم مُّكْشَرُونَ﴾، ئنجا نه وان به درۆیان داناو، به دلنیا ییش نه وان
له ناماده کراوان ده بن، واته: له ناماده کراوان و په لکیش کراوان ده بن بۆ
سزای دۆزهخ، ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾، جگه له بنده هه لێژێردراوه کان و
ساغکراوه کانی خوا، نه وان په لکیش نا کرێن بۆ دۆزهخ، بۆیه ئهم ﴿الْأَيَّه به مانای
(لکن) یه، به لām بنده هه لێژێردراوه کانی خوا، نه که ناماده نا کرێن بۆ دۆزهخ،
به لکو نه وان پێشوازی ده کرێن له به هه شتدا.

﴿وَرَكَّاعًا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾، ههروه ها له نێو نه وانی دیکه ش دا له سه ریمان
به جیهیشت {مه دح و ستایش و ناوی چاک، ناوبانگی باشمان بۆ بلۆکرده وه}
یاخود نه وه مان بۆ به جیهیشت: ﴿سَلَامٌ عَلَىٰ آلِ يَاسِينَ﴾، سه لام له سه ر نیلیاسین
بێ، نه وه مان له نێو گهلانی دیکه دا، له نێو خه لکی دیکه دا، بۆ به جیهیشت،
﴿إِنَّا كَذَّالِكَ نَجْزِي الْمُتَعَبِينَ﴾، تێمه به و شیوه یه پاداشتی چاکه کاران دده یه نه وه،
﴿إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾، به دلنیا یی نه و له بنده بر واده کانی تێمه بوو.

ئنجا که خوا ﷻ بۆ هه موویان هه ر ده فه رموی: ﴿إِنَّهُ مِن عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾،
بۆ پێغه مبه رانی که رابردوون، هه م بۆ مووسا و ایفه رموو، هه م بۆ
ئێبراهیم و ایفه رموو، ههروه ها بۆ نووح و ایفه رموو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، مانای
وایه به ندایه تی بۆ خوا و بر وایه خوا، سه رچاوه ی هه موو سیفه ته به رزه کانن و،
سه رچاوه ی هه موو خێرو خۆشیه کن، ههروه ها مایه و هۆکاری پشتیوانی یکردن و
مشوور لێ خواردنی خوا ی پهروه ردارن بۆ مروّف.

ئنجا دێته سه ر باسی به سه رهاتی پێغه مبه رێکی دیکه، که لووطه علیّه و
له م ده رسه ماندا پێغه مبه ری چواره مه و، له ریزه ندیی کۆی ئهم سووپه ده ته دا،
پێغه مبه ری هه شته مه، ده فه رموی: ﴿وَلَوْلَا لَيْلِ الْمُتَسَلِّينَ﴾، به دلنیا یی لووطیش

لە پەوانە کراوان بوو، لەوانە بوو خوا پەوانى کردبوون، کە پەيامى خوا بە خەلک بگەيەنن، فێرى بەندابەتییى و ژيانتيکیان بکەن، کە هەر ئەو ژيانە شایستەى مەرووفە، ئەویش ئەوەیە مەرووف تەنیا بەندەى خوا بێ، و پابەندى شەریعت و بەرنامەکەى بێ، پابەندى ھودای خوا بێ، ئەک شۆتیکەوتوو ھەوای ھەوای، یان ھەوای غەیری ھەوای!

بەسەرھاتەکەى لووط علیہ السلام خوا ﷻ تەنیا ئەو گۆشەپەى لى دینى کە ئەو دەرباز کراوو، ئەیارەکانیشى لە بەین براون، دەنا بەسەرھاتی لووط لە زۆر لە ئایەتەکانى قورئاندا وردەکاریى دیکەى ھەبە، ﴿إِذْ جَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ﴾، یاد بکەو کاتیک ھۆى و خێزانەکەیمان تیکرا دەرباز کرد، یان: ﴿وَأَهْلَهُ﴾، یان: ئەوانەى نیزیکی بوون، تیکرا دەربازمان کردن، چونکە وشەى (أهل) پەسپۆرانی زمان گوتووین: ھەر کەسێکە کە بە ھۆى دینەو، یان پەچەلەکەو، یان بە ھۆى پەشەبەکەو، یان بە ھۆى وڵات و شۆتیکەو، یان بە ھۆى خانوو و شۆتیی تیدا نیشەتە جى بوونەو، لەگەڵ مەرووفدا بەکەکەونەو، کەواتە تەھلى تینسان دەگونجى بلیتى: خێزانى، دەگونجى بلیتى: شۆتیکەوتوو، دەگونجى بلیتى: ھاوئیشتمانیان، دەگونجى بلیتى: ھاوئیشتمانیان، یان ئەوانەى کە لى نیزیکن بە شۆتەیکە لە شۆتەکانى نیزیکی، لێرەش واتە: مآل و خێزانەکەى و شۆتیکەوتوو کانیمان ھەموویان دەرباز کردن.

﴿إِلَّا عَجْرًا فِي الْآخِرِينَ﴾، جگە لە پیرەژنیک لە فەوتوان، لە تێپەریوان، ئەوانەى پۆشتن و رابردن، یاخود ﴿فِي الْآخِرِينَ﴾، واتە: ئەوانەى مابوونەو لە سزادا، چونکە (غایر) ھەم بە مانای ماوہ (مآکث) دى، ھەم بە مانای رابردوو (مأضي) دى، ﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ﴾، دواى ئەوانى دیکەمان فەوتاندن، وشەى (تدمیر) شارەزایانى زمان بە: (إِذْ خَالِ الْأَهْلَاقِ عَلَى الشَّيْءِ) مانایانکردو: ھێنانى لە بەین بردن بۆ شتیک، کە وێران بکری، وەك چۆن خانووبەرەیک کاول دەکری، ئەوانى دیکەمان کاول کردن.

﴿وَلَنْتَكُونُوا لَهُمْ مُّصِيبِينَ﴾، بە دۇنيایى ئىۋەش بەرەبەيانان بە لاياندا رەت دەبن، بە لای شارەکانیانا، بە لای شوئەوارەکانیان دا، واتە: دەرپاچەى مردوو، بە ویدا رەت دەبن، ﴿وَبِأَنبِئِ﴾، ھەرۋەھا بە شەۋگارىش بە لاياندا رەت دەبن، ھەم بەيانیان و ھەم شەۋانىش بە لاياندا رەت دەبن، ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾، ئایا نافامن و پەند و ھەرنەگەرن؟ كە ئىۋەش ۋەك وان نەكەن، بۆ ئەۋەى بە مەرەدى وان نەچەن، دەبوو پەند و ھەرنەگەرن، ئەمە ديارە پەرسىار كەردنى نكوۋىيلىكەرانەيە: ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾، ئایا نافامن و عەقلىتان نېەو ھۆشتان بەكار ناھىتن؟

ئىنجا دىتە سەر باسى نۆيەمىن پىغەمبەر لەم سوۋرەتەدا:

﴿وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾، بە دۇنيایى يۋنوسىش لە پەۋانەكرۋان بوو، بە پىتى كىتئە مېزۋىيەكان و لە فەرمايشتى پىغەمبەرىشدا ھاتوۋە ﷺ، كە يۋنوس ﷺ بۆ لای خەلكى نەبنەۋا (موسلى ئىستى) پەۋانكرۋا.

﴿إِنَّا أَنبِئُكَ إِلَىٰ أَلْفَاكٍ الْمُسْمُورِينَ﴾، كاتىك كە ھەلات بەرەو كەشتىيە پرەكە، (أَبَقَ) بە مانای دۋوركەۋتەۋەش دى، يانى: (بِتَعَدِّ) واتە: لە خەلكەكەى دۋور كەۋتەۋە لەبەر نەۋەى لىيان توۋرە بوو، ئىنجا سوۋارى كەشتىيە پرەكە بوو، ياخود (أَبَقَ) واتە: پاكىرد، ۋەك چۆن كۆيلەيەك لە دەست خاۋەنەكەى خۆى پادەكات، يان: غولمىك لە دەست سەرپەرشتىارەكەى خۆى پادەكات، نەۋىش ۋەك كۆيلەيەكى پاكردوو بوو، لەو شوئەى خوا بۆى ديارىيكرەبوو، لەۋى رۆيشت و سوۋارى كەشتىيە پرەكە بوو.

﴿سَاءَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾، تىروپشكى كرد، بەشدارى قورعە كىشانى كرد، بەلەم لە دۆراۋان بوو، لەۋانە بوو كە تىروپشكەكە بە زىانى تەۋاۋ بوو، ئىنجا تىروپشكەكە بۆچى كراۋە، بۆچى قورعە كىشراۋە؟ دۋاى باسى دەكەين لە مەسەلە گرنگەكاندا، پىشتىريش لە بەسەرھاتى يۋنوسدا ﷺ ھەر باسما كەردوۋە لە تەفسىرى سوۋرەتى (يۋنوس) دا، ۋا پىندەچى كەشتىيەكە بارەكەى گران بوۋى،

ياخود جوولہ جوولتيكى نا ئاسايى كردېتى، خەلكەكەش نەرېت و عاده تيان و ابوو، كە ئەگەر كەشتى لە دەريادا جوولہ جوولتى كردو خەريك بوو غەرق بى، كروويانە بە نيشانەى ئەو كە بابايەكى گوناھباريان لەگەلدا ھەيە، نجا كتيە ئەو گوناھبارە؟ تىروپشكيان كردو، ھەر كە سىك بۆى دەرچووبى گوتوويانە: ديارە گوناھبارە كە ئەو كە سەيەو، فريانداودتە نيو ئاوە كە بۆ ئەو دى ئەوانى ديكە سەلامەت بن، چەند پىوايەتيك ھەن لەو بارەو، بەلام ئەو لە ئايەتە كە دا دەر نە خراو، گرنگ ئەو بە لە تىروپشكە كە دا دۆراندوويەتى و، كە دۆراندوويەتى ماناي وايە قسەتى و ابوو، كە دەبى بچتە نيو دەر يا.

﴿قَالَتْ لَهُ الْحُرَّتُ﴾، نەھەنگ بە دەميەو گرت، ﴿وَهُوَ مَلِيحٌ﴾، لە حال كەدا كە كارتيكى وای كردبوو، خەلك پەخنەى لى بگرتى و سەركۆنەى بكات، كە كاردەكى ئەو بو بە بى پييدان و مۆلەتدانى خوا، كۆمەلگايە كەى خۆى بە جەيشت، وەك لە سوورەتى (الانبيا) دا خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿وَذَا النُّونُ إِذْ ذَهَبَ مُغْلَبًا﴾ (٨٧) ﴿الانبيا﴾، يادى (ذا النون) بكەو، (٨٧) ﴿الانبيا﴾، يادى ھاوئەلى نەھەنگە كە يان ھاوئەلى نەھەنگە، ﴿وَذَا النُّونُ إِذْ ذَهَبَ مُغْلَبًا﴾ (٨٧) ﴿الانبيا﴾، يادى ھاوئەلى ماسيە كە بكەو، كاتيك بە توورەيى پۆيى، لە خەلكە كە توورە بوو پۆيى، ﴿فَطَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ﴾ (٨٧) ﴿الانبيا﴾، پتى و ابوو كە تيمە ولاتى لى وەتەنگ ناهيتين (أي: لَنْ نَضِيقَ عَلَيْهِ) ليمان وەتەنگ نەھتياو كە دەبى ھەر لەو شارە، لەو ولاتە كە بۆمان ناردو، بانگەواز بكات، بۆى ھەيە بچى بۆ شوئيتكى ديكەش، خەلك بۆ لای خوا بانگبات، ئەو مانا راستە كەى ئەو ئايەتە موبارەكەيە، وەك لە شوئنى خۆى لە سوورەتى (الانبيا) دا باسماں كردو، نەك وەك ھەندىك گوتوويانە: ﴿فَطَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ﴾ (٨٧) ﴿الانبيا﴾، پتى و ابوو پتى ناويرين و

(١) (نون) واتە: ماسى، (ذا) يانى: ھاوئەلى، خواو (صاحب النون)، وەك لە شوئنى ديكە دا دەفەرموى: (صاحب الحوت) ھاوئەلى نەھەنگ، لە سوورەتى (القلم) دا دەفەرموى: (صاحب الحوت).

توانامان بەسەریدا ناشکێ!! مسوڵمانێکی عەوامیش ئەو جۆرە بێرکردنەوێ نیه،
چ جایی پێغەمبەرێکی پایەبەرزێ وەك یونس عَلَيْهِ السَّلَام (فَطْنُ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ) یانی:
پێی وابوووە تێمە لەسەرمان نەکردۆتە مەرج، کە دەبێ هەر ئەو خەڵکە بۆ
لای خوا بانگبکات و، پەيامی خوا بەس بەو خەڵکە بگەیەنێ و، بچێ بۆ هەر
شوێنێکی دیکەش، هەر تەواو، لەسەر ئەووە خوا عَلَيْهِ السَّلَام سزای دا، بۆیە خواوشە
(أَبَقَ) شی بۆ بەکار هێناو: ﴿إِذْ أَبَقَ إِلَى الْكَلْبِ الْمَشْهُورِ﴾، یانی: پرایکرد لە فەرمانی
خواو سەرپێچی کرد، بەرەو کەشتیبه پرەکە پڕۆی ﴿فَنَاسَهُمْ فُكَاً مِنْ الْمُدْحَضِينَ﴾،
تیروپشکی کردو لە دۆراوان بوو، ﴿فَالْتَقَمَهُ الْكُرْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ﴾، نەهەنگ بە دەمیەو
گرت، لە حالیکدا کە کاریکی کردبوو، پەخنە ی لێ بگیری.

﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ﴾، ئنجا ئەگەر لە (خوا) بە پاکگران نەبوایە،
(سبحان الله) ی نەکردبایە، کە لە سوورەتی (الانبیاء) دا چۆنیەتیی تەسبیحەکە ی
هاتو، کە فەرموو یەتی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾
(٨٧) ﴿الانبیاء﴾، (بێجگە لە تۆ هیچ پەرستارێک نیه، پاکیی بۆ تۆ، من لە
ستەمکاران بووم) ئەگەر ئەو زیکرە ی نەخویندبایە، ﴿لَلَّيْتُ فِي بَطْنِهِ﴾، (بۆ
یعمرو) ، لە سکی نەهەنگە کە دا دەمایەو، تاکو ئەو پۆژە ی مروڤە کان تێیدا
زیندوو دەکرێنەو، واتە: تاکو ژیا نی بە کۆتا دەهات لەویداو، سکی نەهەنگە کە
بۆی دەبوو بە گۆر.

﴿فَبَدَّلَ لَهُمْ آيَاتَهُمْ وَهُمْ مُسْتَعْتَبُونَ﴾، بەلام تێمە دوا ی ئەو خوا یاد کردن و خوا بە
پاکگرتە ی، فرێماندا ی پووتە نیک، لە حالیکدا کە ئەو نەخۆش بوو، (فَبَدَّلَ لَهُمْ
فَطَرَتُهُمْ) فرێماندا، هاویشتمانە دەشت و سارایەکی پووتەن، کە هیچ درەخت
و پەناوسێبەرێکی لێ نەبوو، لە حالیکدا کە ئەویش نەخۆش بوو، ئنجا ئایا
چەند لە زاری ماسییه کە دا ماو تەو؟ یان بە پێی پای زۆریک زانا یان لە سکی
ماسییه کە دا ماو تەو؟ کە من پێم وانیە چوو بێتە نێو سکی ماسییه کەو،
هەرچەندە ئەگەر چوو بێتە نێو سکیشی، خوا هەر دەتوانی بپاریزی و لە

زاری نەهەنگە کەدا پاراستنیشی، هەر موعجیزە بوو، بەلام بۆیە ناڵیم: چۆتە
نیو سکی، چونکە خوا بە خۆراییی وشە (إِلْتَقَمَ) ی بەکار نەهیناوه: ﴿فَالْتَقَمَهُ
الْحُرْتُ﴾، (إِلْتَقَمَهُ) واتە: کردیە لوقمە و بە دەمیەوه گرت، بە زاری خۆیەوه گرت،
وەک لە کاتی گیرانەوهی بەسەرھاتی یونوسیشدا ﴿فَالْتَقَمَهُ﴾ باسمان کردووە.

﴿وَأَبْتَأَ عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ﴾، (لەبەر ئەوهی نەخۆش بوو) درەختیکی،
برکە کوولە کە یە کمان لەسەر پواند، ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ يَاقَتِ آلِفٍ أَوْ يَزِيدٍ﴾، دواى
ئەوهی چاک بۆوهش، ناردمان بۆ لای سەد ھەزار (١٠٠,٠٠٠) کەس یاخود لەوهش
زیاتر بوون، ئنجا یەکیەک بۆی ھەیە بۆ: باشە خوا ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَىٰ الْأُفُفَ وَالْهَوْنُ
بِوَوْنٍ﴾؟ یان چەند بوون بە وردیی؟ وەلامەکەى ئەوهیە کە: ئەو سەد ھەزارە
بەردەوام لێیان مردووە و لێیان زیاد بوو، بەلام دیارە ھاوکۆ (مَعْدَل) ی گشتیی
مروّفەکان، بەرەو زیاد بوونە، بۆیە فەرموویەتی: ﴿يَا أَيُّهَا آلِفُ أَوْ يَزِيدٍ﴾، سەد
ھەزار بەلکو زیاتریش دەبوون.

﴿فَنَامُوا﴾، ئەوانیش برۆیان پنهینا، ﴿فَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ﴾، ئێمەش
بە ھەرمەندمان کردن، تاکو کاتیکی دیاریکراو، واتە: ژياندمانن و لە ژياندا
ھێشتماننەوه تاکو ماوہیەک، واتە: ئەو کاتەى کە بە شیوەى مردنی ئاسایی ئەو
خەلکە، ئەو جیلە لە بەشەر براوہتەوه، نەک بە لایەکی ناگاہان و، سزایەکی
کتوپر بیانفەوتین.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به کهم:

چاکه کردنی خوا له گه‌ل مووسا و هاروونی برای (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و
که له که یان دا و، کتیب پندانیان و ده‌ربازکرانیان له فیرعه‌ون و، ناوبانگی باش
بلاوکردنه وه یان، به چاکه کارو برودار ناوزه‌ند کردنیان:

خوا ﴿١٧٧﴾ ده‌فه رموی: ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ ﴿١٧٨﴾ وَجَعَلْنَاهُمَا قَوْمَهُمَا مِنْ
الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿١٧٩﴾ وَنَصَرْنَاهُمْ فَاكُنَّا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿١٨٠﴾ وَءَاتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُنِيرَ ﴿١٨١﴾
وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿١٨٢﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْيَرِ ﴿١٨٣﴾ سُلْطَةً عَلَىٰ مُوسَىٰ
وَهَارُونَ ﴿١٨٤﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٨٥﴾ إِنَّمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٨٦﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له ده برگه دا:

۱- ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾، به دنیاییش چاکه مان له گه‌ل مووسا و هاروون
دا کرد، (و) ی (ولقد) بۆ بادانه‌وه و گیرانه‌وه یه، ئەم به سه‌رهاته ده‌گیرینه‌وه بۆ سه‌ر
باس و خواسه‌کانی که رابردوون، وه‌ک پیتیش زۆر جار گوتوو مانه: (لقد) به (ل) ی
سویند خواردن و (قد) ی دنیاکردنه‌وه، یانی: به جه‌ختکردنه‌وه به دنیاکردنه‌وه، ئیمه
چاکه مان له گه‌ل مووسا و هاروون دا کرد، ئەمه بۆ به درۆخته‌وه‌ی که سانیکه که
بروایان به پیغه‌مبه‌رایه‌تی مووسا و هاروونی برای (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، نه‌بووه، بۆیه
خوا ده‌فه رموی: به دنیایی و به جه‌ختکردنه‌وه، ئیمه چاکه یه‌کی گه‌وره مان له گه‌ل
مووسا و هارووندا کرد (که پله‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تییمان پندان) چونکه: (الْمَلَأْنَا النُّعْمَةَ
الثَّقِيلَةَ) مینه‌ت واته: چاکه یه‌کی قورس، ئنجا چاکه ی گه‌وره و گرانیش به په‌هایی
پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌و، هیچ چاکه و نیعمه‌تیک له‌وه گه‌وره و قورسترو گرنگترین له ژبانی به

شهردا، زانایانش وهك بنه‌مایهك گوتوو یانه: (المتبادرُ إلى الذهن عند الإطلاق هو الفرد الكامل) نه‌ودی له كاتی باسکردنی په‌هادا دیته زه‌ینه‌وه، تاکی تیرو ته‌واوی نه‌و په‌هایه‌یه.

(٢) ﴿وَجَبَّحْتُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾، هه‌روه‌ها خو‌یان و گه‌له‌كه‌باغان ده‌رباز كرد له مه‌ینه‌تیه‌كه‌ی گه‌وره، له خه‌م و خه‌فه‌تیه‌كه‌ی مه‌زن، له كاره‌ساتیه‌كه‌ی پیتشه‌ باسمان كرد له ژیر سایه‌ی شوومی خوكم‌رانیی فیرعه‌وند، به‌نوو نیس‌رائیل كو‌یله ئاسا ژیاون و، خاوه‌ن هیچ شتیكه‌ی خو‌یان نه‌بوون.

(٣) ﴿وَصَرَّتْهُمُ﴾، سه‌ریشمان‌خستن، به‌سه‌ر فیرعه‌ون و داروده‌سته‌كه‌یدا سه‌رمان خستن و پشتمان گرتن و هاوکاریان بووین.

(٤) ﴿فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ﴾، تنجا سه‌ره‌نجام هه‌ر نه‌وان (مووسا و هاروون و گه‌له‌كه‌یان) زالبوون، چونكه (ه‌م) كه پیتی ده‌گوتری: پاناوی جیاكردنه‌وه (ضمیر الفصل) بو كورته‌لێنایی مانایه له‌وه‌دا كه باسكراوه، (أي: الغالبون كانوا هُم فَقَطْ فِي كُلِّ الْأَحْيَانِ، إِذِ الْغَالِبُ قَدْ يُغْلَبُ فِي بَعْضِ الْجَوْلَاتِ) بویه ده‌فه‌رموی: ﴿فَكَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ﴾، چونكه له سه‌ره‌تا تاكو كو‌تایی هه‌ر نه‌وان زالبوون، چونكه جاری وایه كه‌سیك كه زال ده‌بی له جه‌نگینكدا، به‌لام پیتشه‌ ره‌نگه له هه‌ندێك له قوناغاندا تیشكایی، به‌لام سه‌ره‌نجام سه‌ركه‌وتووین، به‌لام نه‌وان له سه‌ره‌تا تاكو سه‌ره‌نجام، هه‌ر سه‌ركه‌وتوو بوون به‌سه‌ر دوژمن و نه‌یاره‌كانی‌ندا.

(٥) ﴿وَأَيِّنَّاهُمَا أَنْ كَتَبَ الْفُتُورُ﴾، هه‌روه‌ها كتیبی زۆر روون و پۆشمان پێدان، كتیبه زۆر پۆشن و پروونه‌كه‌ش ته‌ورات بووه، چونكه (المُسْتَبِينَ: الْقَوِيُّ الْوَضُوح، فَالْسَّيْنُ وَالْثَاءُ لِلْمُبَالَغَةِ، اسْتَبَانَ الشَّيْءُ: ظَهَرَ ظُهُورًا شَدِيدًا)، (المُسْتَبِينَ) واته: زۆر روون و ئاشكرا، چونكه (سین و ثاء) بو زیده‌پۆیین، ده‌گوتری: (بَانَ الشَّيْءُ وَتَبَيَّنَ وَاسْتَبَانَ)، (اسْتَبَانَ) واته: زۆر به چاكی ده‌ركه‌وت.

(٦) ﴿وَهَدَيْتَهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾، رێنماییشمان كردن بو راسته‌ش‌قام، كه مه‌به‌ست پیتی نه‌و ئایین و به‌رنامه‌هه‌قیه، كه خوا ^{تعالی} هه‌م بو نه‌وانی ناردوه، هه‌م بو سه‌رجه‌م

يَتَغَمَّبُهُ رَأْيِي (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ناردوه كه له به‌ندايه‌تیی كردن بۆ خواو، ملكه‌چ بوون بۆ خواو، گرتنی رێبازو به‌رنامه‌ی خوادا ﷻ، به‌رجه‌سته ده‌بێ.

(٧) - ﴿وَتَرْكُنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ﴾، له نێو نه‌وانی ديكه‌ش دا له‌سه‌ریان به‌جێمان هێشت، واته: ستایش و مه‌دح و سه‌نامان بۆ بڵوكردنه‌وه به‌ نێو خه‌لكدا.

(٨) - ﴿سَلَّمْتُ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾، خێرو خوشیی و سه‌لامه‌تیی له‌سه‌ر مووساو هاروون، ده‌شكونجێ: ﴿سَلَّمْتُ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾، (مَفْعُول بِهِ فِي مَحَلِّ النَّصْبِ) بێ، به‌ركار بێ له‌ شوێنی (نصب) دا بێ، واته: سه‌لام كردمان له‌سه‌ر مووساو هاروون له‌ لایه‌ن خواوه ﷻ له‌ نێو نه‌وانی ديكه‌دا بۆ به‌جێهێشتن.

(٩) - ﴿إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾، تێمه به‌و شیوه‌یه پاداشتی چاكه‌كاران ده‌ده‌ینه‌وه، واته: وامه‌زانن كه‌ نه‌وه ته‌نیا بۆ مووساو بۆ هاروون (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بووه، هه‌ر كه‌سیكی ديكه‌ش چاكه‌كار بێ وه‌ك وان، هه‌ر نه‌وه پاداشتییه‌ق و، هه‌ر كه‌سیك وه‌ك وانیش بێ، وه‌ك وان مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ده‌كه‌ین.

(١٠) - ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾، بێگومان نه‌و دووانه له‌ به‌نده برواداره‌كانمان بوون. ئنجا خوا ﷻ سه‌رنجمان پاده‌كیشێ كه‌ نه‌وانه به‌ هۆی ئیمان‌ه‌وه به‌ندایه‌تییان بۆ خوا كردوه‌و، به‌ هۆی به‌ندایه‌تییه‌وه‌ش بوونه چاكه‌كارو، له‌ نه‌نجامی چاكه‌كاریدا، یاخود له‌ نه‌نجامی نه‌و سێ سیفه‌ته‌دا كه: هه‌م به‌نده‌ی خوا بوون، هه‌م بروادار بوون، هه‌م چاكه‌كار بوون، خوا ﷻ به‌و شیوه‌یه مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا كردوون، كه‌واته: هه‌ر كه‌سیكی ديكه‌ش ده‌یه‌وه‌ی وه‌ك مووساو هاروون، خوا ﷻ مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا بكات، با وه‌ك نه‌وان بكات، واته: نه‌مه یاسایه‌کی گشتیی خوایه بۆ مامه‌له‌ی كردنی له‌گه‌ل به‌نده‌كانیدا، بێگومان خوا ﷻ هه‌ر كه‌سه به‌و شیوه‌یه كه‌ شایسته‌یه‌تی مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا ده‌كات و، جوړی سیفه‌ته‌كانی مرو‌وف و جوړی حاڵه‌تی مرو‌وفه، كه‌ شیوه‌ی مامه‌له‌ی خوا ﷻ دیاریی ده‌كات، چاك به، خوا چاك مامه‌له‌ت له‌گه‌لدا ده‌كات و، خراپ به، خوا وه‌ك خراپێك مامه‌له‌ت له‌گه‌لدا ده‌كات و سزات ده‌دات.

مه‌سه‌له‌ی دووهم:

نیلیاسیش له ئیردراوانی خوا بوو بۆ لای گه‌له‌که‌ی، که نامۆزگاریی کردن پاریزگار بن و به‌عل نه‌به‌رستن له جیاتی خوای به‌دیینه‌رو، سه‌ره‌نجام سزای ناماده‌کران بۆ دۆزه‌خیان له‌سه‌ر چه‌سپاو، نیلیاسیش خوا سه‌لام و ستایشی خۆی بۆ بلاو کرده‌وه، به‌هۆی ئیمان و چاکه‌کاریه‌وه:

خوا ﴿١٧٧﴾ وَرَأَىٰ إِبْرَاهِيمَ لَمَّا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٨﴾ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ ﴿١٨٠﴾ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَأَبَائُكُمْ أَتَأْتِلُونَ ﴿١٨١﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُم مُحْضَرُونَ ﴿١٨٢﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٨٣﴾ وَرَبُّكَ عَلَىٰ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٨٤﴾ مَلَكُكُمْ عَلَىٰ إِلَٰهَ يَاسِينَ ﴿١٨٥﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٨٦﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٨٧﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له یازده برگه‌دا:

(١)- ﴿١٧٧﴾ وَرَأَىٰ إِبْرَاهِيمَ لَمَّا الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٨﴾ به دنیایی نیلیاسیش له په‌وانه‌کراوان بوو.

وشه‌ی (إبراهيم) هه‌روه‌ک به (إبراهيم) خۆندراوه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها به: (إبراهيم) واته: به بێ ده‌رخستنی هه‌مه‌که، به (همزة الوصل) یش خۆندراوه‌ته‌وه، هه‌ندیک له زانیان گوتووایه: نیلیاس نه‌و پێغه‌مبه‌ریه که له په‌یمانی کۆندا به (ئیلیا) ناوی هیندراوه له پێغه‌مبه‌رانی به‌نوو ئیسرائیل، که ده‌گونجی وابی و، ده‌شگونجی وا نه‌بی، ئیره‌دا خوا ﴿١٧٧﴾ که باسی نیلیاس ده‌کات، بیکومان پێشی خوا باسی سێ له پێغه‌مبه‌رانی خواوه‌ن به‌نامه‌ی کرد: نوح، ئیبراهیم و مووسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، چونکه ئیسماعیل و ئیسحاق کورێ ئیبراهیم و، هاپوونیش برای مووسا بووه، له دواي نه‌وه‌ی که خوا باسی سێ له پێغه‌مبه‌رانی خواوه‌ن به‌نامه‌ی کرد، ئنجا باسی سێ له پێغه‌مبه‌ران ده‌کات، که به‌نامه‌ی سه‌ره‌به‌خۆیان نه‌بووه: نیلیاس و لوط و یونس (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

(۲) - ﴿إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَأَنْتُمْ كَافِرُونَ﴾، یاد بکوه! کاتیک ثلیاس به گه له که ی خوی گوت: نایا پاریز ناکهن؟ (آلا) هه مزه که ی بو پرسار کردنی نکو و لیلی که رانه یه، واته: بوچی پاریز ناکهن؟ ره خنه تان لی ده گرم که پاریز ناکهن، پاریز له چی ناکهن؟ به رکار (مفعول به) ده که ی قرتیندراوه واته: پاریز ناکهن له لیپرسینه وه ی پهروه ردگارتان، پاریز ناکهن له سزای خوا، پاریز ناکهن له شیرک و کوفرو گونا هو تاوان و لادان.

(۳) - ﴿أَلَدُّعُونَ بَعْلًا﴾، نایا له به عل ده پارینه وه؟

(بغل) (اسم صم الكنعانيين، وَهُوَ أَكْظَمُ أَصْنَامِهِمْ، وَهُوَ زَمْزُ عَلَى الشَّمْسِ زَمْزُ الذَّكَرِ، وَفِي مَقَابِلَةِ الْقَمَرِ زَمْزُ الْأُنْثَى، وَكَانَتْ عِنْدَ الْفِينِيقِيِّينَ تُسَمَّى الْعَشْتَارُوتَ)، هه ندیک له میژوونووسان ده لئین: به عل ناوی بتی هه ره گه وردی که نعانیه کان بووه، که په مزو هیتا بووه بو خور و خور په مزی تیرینه بووه، له به رانه بریدا مانک په مزی مینه بووه، له لای فینیقیه کان به به علیان گوتوه: عه شتارووت.

(۴) - ﴿وَنَذَرُوكَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾، وازیش له باشتیری به دیه پنه ران دئین (که خوا به یتیم).

(۵) - ﴿إِنَّ اللَّهَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ﴾، خوا پهروه ردگاری خو تان و پهروه ردگاری باب و باپیرانی یه که متان.

که ده فهرموئ: ﴿وَنَذَرُوكَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾، دواي: ﴿أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾، ده فهرموئ: (الله)، که جیدار (بدل) یه تی یا خود: پروونکرده وه یه تی (أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ) کییه؟ خوا به، (أَلَّة) خویندراویشه ته وه: (أَلَّة)، (الله رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ)، که نه گهر به فهرموئ: (أَلَّة) مانای وایه نه مه (بَدَل) بو (أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ)، به لَم نه گهر (أَلَّة رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ) بن، نه م رسته یه پی ده گوتی: رسته به کی ده سپیکردن (جملة إبتدالية).

(نَذَرُونَ) یانی: (تَدْعُونَ: تَتَرُكُونَ) واته: واز دئین، پشتگوئی ده خهن.

(۶) - ﴿فَمَكَدُوا لَهُمْ مَكْرُونَ﴾، بە درۆيان داناو بە دۇنيايى ئەوان لە ئامادەكرراوان،
واتە: لە ئامادەكرراوان دەبن لە پۇژى دوايدا بۇ سزا، پەلكىش دەكرىن بۇ سزا.

(۷) - ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾، جگە لە بەندە ھەلبۇزدرادەكانى خوا،
خویندراویشەتەو: (المخلصين) واتە: ئەو بەندەئەى خۇيان بۇ خوا ساغ كەردبۆو.

(۸) - ﴿وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾، لە نىو ئەوانى دىكەش دا، لە نىو گەلانى دىكەش دا،
لەسەرىمان بەجىھىشت مەدح و ستایشى چاك، ياخود: ﴿سَلَّمْ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ دەبىتە
بەركار (مفعول بەى (ترکنا).

(۹) - ﴿سَلَّمْ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾، سەلام لەسەرى ئىلياسىن، بى، ياخود: سەلام لەسەرى ئىلياسىنمان
لەسەرى بەجىھىشت، (إِبْرَاهِيمَ) (إِبْرَاهِيمَ) يىش خویندراوئەتەو، كە ھەر ئىلياسە، بەلام لىرەدا
بە (إِبْرَاهِيمَ)، بەو ناوئەش بانكرراو، ھەررەھا خویندراویشەتەو: (إِبْرَاهِيمَ) واتە:
شۆتىكەوتووانى ياسىن، كە برۋابان پى ھىناو، وەك گوتراو: (أَلَمْ نُحَمِّدْ كُلَّ نَفْسٍ) ئالى
موھەممەد ھەر پارتىزكارىكە.

(۱۰) - ﴿إِنَّا كُنَّا لَمُبْرَمِينَ﴾، تىمە بەو شۆوئە پاداشتى چاكەكاران دەدەينەو.

(۱۱) - ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾، بىگومان ئەو لە بەندە برۋادارەكانمان بوو، بە ھۆى
ئيمان و برۋايەكەبەو، ئەھلى عىبادەت بوو بۇ خوا، پاشان بە ھۆى ئەوئەشەو چاكەكار
بوو، سەرەنجام شايستەى ئەوئە بوو خوا ﷻ بەو شۆوئە لە فرىاي بى، و، دوژمن و
نەيارەكانى پەلكىشى دۆزەخ بكات، ئەوئەش خوا سەلامى لى بكات و ناوئەبەنگى
چاكى بۆلۈبكەتەو.

دوو ورده کاریی له بارهی ئهم مه سه لهی دوو مه وه:

یه کهم: (محمد الطاهر بن عاشور) له تهفسیره کهی خوێ (التحریر والتنوير)^(١) دا، هه نديک قسهی هينان ده بارهی ئيلياس عليه السلام، هه لبه ته زیاتر پستی به کتیبی خاوهن کتیبان و، به هه نديک سه رچاوهی دیکه، به ستوه، پێم وایه تیشکیکی زیاتر ده خه نه سه ر ژيان و به سه رهاتی ئيلياس عليه السلام:

له تهفسیری ئه وه دا که ده فه رموی: ﴿مَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ مُحْضَرُونَ﴾، ده لێ: ﴿فَكَذَّبُوهُ لَم يُطِيعُوهُ فَمَلَأْنَا بُلُوكِهِمُ الَّذِينَ أَجَابُوا رَغْبَةً نَسَانِهِمُ الْمُشْرِكَاتِ لِإِقَامَةِ هَيَاكِلَ لِلْأَصْنَامِ، فَلَمَّا إِذَا بَيْدَ ابْنَةُ مَلِكِ الصُّدُونِيِّنَ زَوْجَةً أَخَابَ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ، لَمَّا بَلَغَهَا مَا صَنَعَ إِلْيَاسُ بِسَدَنَةِ بَعْلٍ ثَارًا لَمَّا قَتَلْتُهُ إِذَا بَيْدَ مِنْ صَالِحِي إِسْرَائِيلَ، أَرْسَلَتْ إِلَى إِلْيَاسَ تَتَوَعَّدُهُ بِالْقَتْلِ، فَخَرَجَ إِلَى مَوْضِعِ اسْمِهِ بِئْرُ سَبْعٍ، ثُمَّ سَاحَ فِي الْأَرْضِ وَسَأَلَ اللَّهَ أَنْ يَقْبِضَهُ إِلَيْهِ، فَأَمَرَهُ بِأَنْ يَتَّخِذَ إِلَى صَاحِبِهِ التَّسَعِ بِالنُّبُوَّةِ مِنْ بَعْدِهِ، ثُمَّ قَبِضَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ فَلَمْ يَعْرِفْ مَكَانَهُ أَحَدٌ.

وَفِي كِتَابِ (إِلْيَاسَ) مِنْ كُتُبِ الْيَهُودِ: أَنَّ اللَّهَ رَفَعَهُ إِلَى السَّمَاءِ فِي مَرْكَبَةٍ يَجْرُهَا قَرَسَانِ، وَأَنَّ التَّسَعَ شَاهَدَهُ صَاعِدًا، وَلِذَلِكَ كَانَ بَعْضُ السَّلَفِ يَقُولُ: إِنَّ إِلْيَاسَ هُوَ إِدْرِيسُ الَّذِي قَالَ اللَّهُ فِيهِ: ﴿وَأَذْكُرِي الْكِتَابَ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا﴾^(٢) وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا^(٣) ﴿٥٧﴾ مريم.

واته: گه له کهی (ئيلياسيان) به درۆ داناو فه رمانه برييان نه کرد، وه ک ماستاو کردن بو پادشاکانان، که نه وانیش وه لأمکووی ئاره زووی ئافره ته هاوبه ش بو خوا دانه ره کانيان بوون، که چه ند په يکه ريک دابنێن بو بته کانيان، چونکه ئيزابيل کچی پادشای صيدونيه کان، (صيدونيه کان گه ليک بوون له فه له ستين) ژنی نه خاب، پادشای ئيسراييل کاتيک هه وائی ئه وهی پيگه يشت که ئيلياس چی

لە بتهوانه كانى به‌عل كردوه ((سَدَنَة) كۆى (سَادِن) ه، واته: بتهوان، تهوانه‌ى سه‌ره‌رشتى سه‌نه‌م و بتيك ده‌كه‌ن، ئىلياس ده‌بى سزاي بتهوانه‌كانى به‌على دابى) وه‌ك تۆله‌ستانده‌وه له‌ برى تهوانه‌ى كه‌ ئىزاييل له‌ پياوچاكانى ئىسرائيل كوشتوونى، نه‌و ئىزاييله، وه‌لام ده‌نيرى بۆ ئىلياس و هه‌ره‌شه‌ى لى ده‌كات كه‌ ده‌يكوژى، نه‌ويش ده‌چته شوئيك به‌ ناوى (بئر سيع)، دواى به‌ زه‌ويدا ده‌روات و، له‌ خوا ده‌پارته‌وه كه‌ بيباته‌وه لای خۆى (واته: پوو‌حى بكيشى و كۆتايى پى بىنى)، خوا ﷻ فه‌رمانى پى ده‌كات كه‌ هاوه‌له‌كه‌ى (اليسع) راسپيرى به‌ پيغه‌مه‌رايه‌تى، (كه‌ نه‌وه بۆ خۆى ته‌عبيركى سه‌يره! چونكه‌ پيغه‌مه‌رايه‌تى، مرووف ناتوانى كه‌سى پى راسپيرى و له‌ خواوه ده‌به‌خشرى، به‌هه‌رحال له‌و سه‌رچاوه‌يدا وا هاتوه، په‌نگه‌ مه‌به‌ست پى نه‌وه بى، وه‌ك جىنشين و جىگرىكى خۆى بى) دواى خوا ﷻ ئىلياس ده‌مرىنى و، هيج كه‌س‌يش شوئنه‌كه‌ى نازانى.

(محمد الطاهر بن عاشور) ديارى نه‌كردوه ته‌مه‌ى له‌ كوئوه هيناهه! به‌لام بۆ نه‌وه‌ى دواى ده‌لى: (وفي كتاب (إلياء)) كه‌ دياره ته‌مه‌ى له‌ كتيى (ئىلياء) وه‌ه هيناهه، كه‌ له‌ كتيه‌كانى په‌يمانى كۆنه‌و، له‌ كتيه‌كانى جووله‌كه‌كاندا هاتوه كه‌ خوا ئىلياسى به‌رز كردوته‌وه بۆ ناسمان به‌ سواری مه‌رکه‌به‌يه‌ك (كه‌ نه‌و كات وه‌ك عاڤه‌بانه‌يه‌ك بووه، دوو ته‌سپ رايانگيشاوه) ته‌ليه‌سه‌ع بينويه‌تى كه‌ به‌و شيويه‌به‌رز كراوته‌وه به‌ سواری نه‌و عاڤه‌بانه‌يه‌كه‌ دوو ته‌سپ رايانگيشاوه (واى هاتۆته به‌رچاوا) بۆيه هه‌ندىك له‌ زانايانى پيشين گوتوو يانه: ئىلياس بريته له‌ ئىدريس عليه السلام كه‌ خوا له‌ باره‌يه‌وه ده‌فه‌رموى: ﴿وَأَذْكُرُ الْكَتِبِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۖ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۗ﴾ مريم، واته: يادى ئىدريس بگه‌وه كه‌ صيدىق بوو (واته: زۆر راستبۆو، يان: زۆربه راستدانه‌رى په‌يامى خوا بوو)، پيغه‌مه‌ريش بوو (هه‌وال پىدراو و هه‌والپىده‌ر بوو) و بۆ شوئىكى بليند به‌رزمان كردوه‌ه.

دووه: که دهفه رموی: ﴿أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ﴾، زانایان لهو بارهوه گوتوو یانه: له جیاتی نهوهی بفه رموی: ﴿أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ﴾، دهشگونجا خوا بفه رموی: ﴿أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ﴾ که نهو کاته (چناس) دروست دهبوو، نهویش یه کیکه له توخمه کانی رهوانیژی، یانی: ﴿تَدْعُونَ بَعْلًا﴾ له گهل ﴿تَدْعُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ﴾، پیکه وه (چناس) یکی بیژه بیان له بهیندا دروست دهبوو، به لام نایا حیکمه تی چیه که خوا ﴿تَدْعُونَ﴾ ی به کارنه هیتناوه ﴿تَذَرُونَ﴾ ی به کارهیتناوه، زور ورده کاریان باس کردوون، به لام یتیم وایه دووانیان سه ره کیین:

أ- ﴿تَذَرُونَ﴾ یانی: ﴿تَذَرُونَ الْمَثْرُوكَ وَتُعْرِضُونَ عَنْهُ﴾ به یه کجاری وازی لی دین و پستی تیده کهن، به لام (تدعون) یانی: ﴿تَذَرُونَهُ مُؤَقَّتًا﴾ به شیوه یه کی کاتی وازی لی دین، (دَعَا) یانی: تیتستا لیتیگه ری، به لام خوا ﴿تَذَرُونَ﴾ که نهوانی دواندوه، له سه ره زمانی تیلیاس التعلیل مه به ست نهوه نه بووه تیلیاس بلتی: تیوه به شیوه یه کی کاتی وازتان له خوا هیتناوه، بویه فهرمووه تی: ﴿وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ﴾، چونکه یه کجاری وازیان له باشتین به دیهیتنه رهیتناوه که بیهرستی و، روویان کردۆته به عل، بویه ﴿تَذَرُونَ﴾ به کارهاتوه، چونکه یه کجاری وازیان له خوا هیتناوه، نهک ﴿تَدْعُونَ﴾ که یانی: به شیوه یه کی کاتی وازتان لیتهیتناوه.

ب- (چناس) لهو جوانیانه یه که دهبن نهو قسه یه له حالیکدا کرابی، حالی په زامه ندیی بی، نهک حالی توو په بوون و غه زه بگرتن، واته: (چناس) کاتیک په چاو ده کری، نهو قسه یه ی که ده کری، له حاله تی په زامه ندیی و خوشی و شادی دا بی، نهک حاله تی توو په بوون و سامناک، لیره ش که دهفه رموی: ﴿أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ﴾، نهمه لیره دا حاله تی هه په شهو توو په بوونی خوابه و، حاله تی شکاندنی قه ده غه یه کی که وره یه، که بریتیه له سنوور شکینی به ره و مهیدانی خوا به یه کگرتن و پروو کردن به ره و شیرک، بویه په چاو کردنی نهو (چناس) ه لیره دا گونجاو نیه، نهمه (سعد الله) یه کیک له په راوێز نووسه کانی تهفسیری (البیضاوی) یه، نهوهی هیتناوه، وهک خاوه نی (التحریر والتنوير)^(١) لیتی خواستۆته وه.

مهسه لهی سیهه:

لووطیش له نیردراوانی خوا بوو بۆ لای خه لکه که ی، به لأم به درویان داناو، خواش هه موویانی قه بهر کرد، جگه له نیزیکانی و خیزانه که ی، دهر بازی کردن بیتجگه له ژنه که ی، شونه واری نهو خه لکه شی کرده مایه ی دهرس و به ند، بۆ ریبوارانیک که به و ده فهردها رت ده بن:

خوا ۱۳۵ ده فهرموئ: ﴿وَلَيْلٌ لُّمَّا لَيْلَ الْمُرْسَلِينَ﴾ ۱۳۶ ﴿إِذْ جَعَلَهُ وَأَهْلَهُ أَجْوَدَ﴾ ۱۳۷ ﴿إِلَّا عَجْرًا فِي الْغَمْرِ﴾ ۱۳۸ ﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ﴾ ۱۳۹ ﴿وَلَا نَكْرُ لَمْ نَكْرُ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ﴾ ۱۴۰ ﴿وَبِالْأَيْلِ أَفْلَا تَقُولُ﴾ ۱۴۱

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له شهش برگه دا:

(۱) - ﴿وَلَيْلٌ لُّمَّا لَيْلَ الْمُرْسَلِينَ﴾، به دنیایی لووطیش له په وانه کراوان بوو، لیره (و) ه که بۆ بادانه وهو گیرانه وه ی ئه م باس و خوا سه به، بۆ سه ر باس و خوا سه کانی پیش، (إِنْ) بۆ جه ختکردنه وهو دا کو کی کردنه، جه ختکردنه وه که ش پوو ی له که سانی که نکو و لیان له وه کردبن، که لووط له په وانه کراوان و پیغه مبه رانی خوا بن، واته: به دنیایی لووطیش له په وانه کراوان و نیردراوانی خوا بوو، خوا ۱۳۵ لیره دا زۆر به کورتیی و پوختیی و، ته نیا شوینی مه به ست دینن، که بریتیه له دهر باز کردنی لووط ۱۳۶ و، له به ی ن بردنی گه له ره وشت نزمه که ی، به لأم له شونه کانی دیکه ی قورئاندا، به سه رهاته که ی به درژی ه هاتهو.

(۲) - ﴿إِذْ جَعَلَهُ وَأَهْلَهُ أَجْوَدَ﴾، یاد بکه وه! کانتیک خو ی و نیزیکانی و خیزانه که یمان هه موویان دهر باز کرد، (أَهْلُهُ: أَهْلُ الْبَيْتِ مَنْ يَسْكُنُونَ الْبَيْتَ مَعَ الرَّجُلِ) (أَهْلُهُ) واته: خاوو خیزانه که ی، چونکه (أَهْلُ الْبَيْتِ) نه وانه که له گه ل پیاودا له ماتیکدان.

(۳) - ﴿إِلَّا عَجْرًا فِي الْغَمْرِ﴾، [هه موو خیزانه که یمان دهر باز کرد] جگه له پیره ژنیک له وانه ی که مانه وه، یاخود: له وانه ی تبه رین و رابردن و به سه ر چوون، وشه ی (عَجْرُون)

مه به ست پتی ژنه که ی لووطه لُوطُوه، که دیاره پیره ژنتیک بووه، ته منی هه بووه، (فی الغابین) پتشریش باسماں کرد، (غابِر):

ا- هم به مانای (مَاضِي) دئی، تپیه ریو، یانی: گوزه راو له سزادا له گه ل فه وتاواندا تپیه ری.
ب- هم به مانای (مَاضِي) یش دئی واته: ماوه، که سیک که له گه ل فه وتاواندا مایه وه له سزادا، چونکه لووط و کوپو کچه کانی پوشتوو، به لَم نهو ناماده نه بووه، خه لکه په دوشت نزمه که ی به جی بِلَل و، له گه لیاندا ماوه یه وه له گه لیشیان دا فه وتاوه.

۴- ﴿ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَعْرِينَ﴾، دواپی نهوانی دیکه مان تارومار کردن، (تَدْمِير) زیاتر بو تیکدانی خانوو به رهو شتی ماددی به کارده هتیری یانی: کاول کردن، تهخت کردن، لیره ش دا خوا خَوَاتِمُ نهوانی چواندوه به خانوو به ره یه ک، که تهخت ده بی و کاول ده کری، دواپی نهوانی دیکه مان هه موویان له بهین بردن.

۵- ﴿وَالْأَنْكُرُ لَكُمْ رُونَ عَلَيْهِمْ مُصْبِحِينَ وَبِالْأَيْلِ﴾، به دنیایی تپوهش دهمو به یانیان به لایاندا رت دهبن، هه روه ها به شهویش. (الْمُصْبِحُ: الدَّخُلُ فِي الصَّبَاحِ) (مُصْبِحِينَ) یانی: له کاتیکدا تپوه ده کهونه تپو به ره به یانه وه به لایاندا رت دهبن، شوینه که یان وایه، سه فهری تپوه لای به یانیان نهوان ده گرتیه وه.

لیره دا هم به (إِنْ) جهختی کردو ته وه، هم به (لِ) (لَا التَّأَكِيدُ) نهو دوش بو تو خ کردنه وه ی نهو مانابه یه که تپیدا به کارهاتوه، واته: به دنیایی تپوه به لایاندا رت دهبن، به لای شوینه واره کانیان دا، وه که له سووره تی (العَجَر) دا ده فهرموئ: ﴿وَأَنَّا لَبَسِيلٌ مُّغِيرٌ﴾، واته: به دنیایی نهو شوینه واره، له سه ر پتیه کی به رده وامه، که شه قامه پتیه و خه لکی پیدا رت ده بی، نجا وه کاتی خو ی له تهفسیری سووره تی (العَجَر) دا باسماں کرد، زوره ی زانیان ده لپن: مه به ست پتی ده ریاچه ی مردوو یه، که تپستا ده که وپته تپوان ئوردن و فه له ستینه وه.

﴿وَالْأَنْكُرُ لَكُمْ رُونَ عَلَيْهِمْ﴾، به دنیاییش تپوه به لایاندا رت دهبن، (الْمُرُورُ: مُجَاوِزَةُ السَّائِرِ بِسَيْرِهِ شَيْئًا يَتَوَقَّعُ، وَالْمُرَادُ مُرُورُهُمْ فِي السَّفَرِ)، (مُرُور): بریتیه له وه که

بابای پۆشتوو لە کاتی پۆشتنه کهیدا، شتێک بە جێ بهێڵی، که لیڤه‌دا مه‌به‌ست به‌لادا په‌توونه‌ له‌ کاتی سه‌فه‌ردا.

دوێندراوانی که‌ په‌که‌مجار قورئانیان بۆ دابه‌زیوه‌، ئه‌وان په‌که‌مجار مه‌به‌ستن، که‌ خه‌لکی عه‌ره‌ب و خه‌لکی نیوه‌دوورگه‌ی عه‌ره‌بیی بوون، ئه‌گه‌رنا ئیستاش هه‌ر که‌سیکی دیکه‌ به‌و ده‌فه‌ره‌دا بپروات، به‌ لایاندا په‌ت ده‌بی به‌ لای ده‌ریاچه‌ی مردوودا، عه‌ره‌ب بی، یان غه‌یری عه‌ره‌ب بی، له‌ هه‌ر شوێنکی دنیاوه‌ هاتبی، به‌و ده‌فه‌ره‌دا بپروات، ده‌ریاچه‌ی مردوو که‌ شوێنه‌واری که‌لی لووطه‌ عَلِی، ده‌ییینی.

٦- ﴿أَفَلَا تَعْلَمُونَ﴾، ئایا نافامن؟ یانی: بیرناکه‌نه‌وه‌و هۆشتان ناخه‌نه‌کار، تاكو په‌ندوه‌ریگرن؟

دیاره‌ هه‌مه‌زه‌ (أ) که‌ بۆ پرسیار لێکردنی نکوولێلیکه‌رانه‌یه‌، واته‌: ده‌بووايه‌ بفامن، بۆچی نافامن و عه‌قڵتان به‌کارناهێنن؟ فامینه‌که‌ش بۆ ئه‌وه‌یه‌ په‌ندیان لێ وه‌ریگرن.

مەسەلە ی چوارەم و کۆتایی:

یونوسیش لە نێردراوانی خوا بوو، کاتیک لە گەلەکی توورە بوو، سواری کەشتی بوو، دواى تیروپشك کردن دۆراوو، فریدرایە دەریاوو، نەهەنگ بە دەمیەو گرت، بەلام بە هوێ پەشیمانیی و خوا بە پاکگریتیەو، دەریاز بوو، فریدرایە شوینیکی پوولەن، بێکە کوولەکە یەکی لەسەر پواو، پاش چاکبوونەو، خوا بۆ لای سەد هەزار کەس، یان زیاتر ناردی و، پڕوایان پتی هیناو، بۆ ماوێهەکی کەم ژینان:

خوا ﷻ دەفه رموی: ﴿وَإِنْ يُرْسِلْ لِمَنْ أَلْمَسْتَلِينَ ﴿١١٩﴾ إِذْ أَتَى إِلَى الْفُلْكِ الْمَحْمُونِ ﴿١٢٠﴾ فَاذْهَبْ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿١٢١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٢٢﴾ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١٢٣﴾ لَلِيتَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٢٤﴾ فَنَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿١٢٥﴾ وَأَلْبَسْنَا عَلَيْهِ سَجْرَةً مِنْ يَاقُوتٍ ﴿١٢٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى بَاقِ الْأَيْدِ أَوْ يُزِيدُوكَ ﴿١٢٧﴾ فَاسْمُوا فَتُعَظَّمْهُمْ إِلَّا هَيْبًا ﴿١٢٨﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانه، لە دە بێکەدا:

(١) - ﴿وَإِنْ يُرْسِلْ لِمَنْ أَلْمَسْتَلِينَ﴾، بە دنیایی یونوسیش لە نێردراوان بوو، لە دەوانە کراوان بوو.

لە کتیبەکاندا بە ناوی: (یونس بن مَتَّى) هاتو، بەلام ناوێهەکی بە عیبرانیی نووسراو: (يُونَان بن أمتاي) کە گواپە خەلکی فەلەستین بوو، لە پیغەمبەرائی بەنوو ئیسرائیل بوو، نێردراو بۆ لای خەلکی نەبنەوا (موصلى ئیستا)، کە شارێکی مەزن بوو نەو کاتە، لە سەردەمی ئاشووریەکاندا، ئەویش لە سەردەمی سەدەى هەشتەمی پێش زایین دا بوو، بە پێی پای هەندیک لە میژووونوسان.

(٢) - ﴿إِذْ أَتَى إِلَى الْفُلْكِ الْمَحْمُونِ﴾، یاد بکەو! کاتیک ڕایکرد بۆ نێو کەشتیە پرەکە، (إِذْ) لێرەدا (إبن عاشور) دەلێ: (ظَرَفٌ مُتَعَلِّقٌ بِ (الْمُرْسَلِينَ) وَإِنَّمَا أَفْتَت رَسَالَتَهُ بِالزَّمَنِ الَّذِي أَتَى

فیه إلی الفلک، لأن فعلته بک کانت عندما أمره الله بالذهاب إلی تنوی لإبلاغ بني إسرائيل، وكانوا أكثر من مائة ألف، لأن الله غَضِبَ عَلَیْهِمْ لِأَنَّهُمْ انْعَرَفُوا عَنْ شَرِيعَتِهِمْ^(١).

که ده فهرموی: (إِذْ أَبَقَ)، (إِذْ) بؤ کاتهو په یوه سته به (الْمُرْسَلِينَ) هوه: ﴿وَإِنَّ يُوسُفَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (إِذْ)، که نکی ره وانه کراو نیردرا؟ ﴿إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ﴾، کاتیک که پویشته به تورپه بوونه هوه، یان به هه لاتن و پاکردنه هوه به ره و که شتیبه پرکه، چوو، ناردنی یونوس علیهِ السلام و کرانی به ره وانه کراو به ستراوه ته وه، به و کاته وه که چوته نیو که شتیبه که، چونکه سوار بوونی له که شتیبه که دا، کاتیک بوو که خوا فه رمانی پیکرد بچی بؤ لای خه لکی نهینه وا، خه لکی نهینه واش نه و کاته سه د هه زار (۱۰۰,۰۰۰) که س زیاتر له به نوو نیسرا نیلی لی بووه، {نه و کاته ناشووری به کان له فله ستنه وه و دک دیل هیتاویانن و له ووی نیشته جتان کردوون، له ویش و له زور شوینی دیکه ی عیراق و له کوردستانیش} خواش ﴿وَإِنَّ یُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ ناردوه بؤ لایان که بیتان رابگه به نئ: خوا لیان تووره بووه له بهر نه وه ی له شهر بعت و بهرنامه که ی لایانداوه.

نه وه رای (ابن عاشور) ه، به لام ثایا: نه و سه د هه زار (۱۰۰,۰۰۰) که سه ته نیا له به نوو نیسرا نیل بوون، یاخود: خه لکی دیکه شیان له گه ل بووه، یاخود: نه و خه لکه له به نوو نیسرا نیل هه ر نه بوون؟! نه وه پتویستی به ساغکردنه وه ی میژوویی ده کات، گرنک نه وه یه، نه وه ش رای که له رایه کان.

نه وه ی پتویسته لی رده دا باسی بکه یین: وشه ی (أَبَقَ)، (مَصْدَرُهُ إِبَاقَ)، (إِبَاقَ): ﴿فِرَارُ الْعَبْدِ مِنْ مَالِكِهِ﴾ بریتیه له پاکردنی کو یله له خاوه نه که ی، بوچی خوا ﴿وَإِنَّ یُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (أَيُّ) هَرَبَ یُونُسَ مِنَ الْبَلَدِ الَّذِي كُفِّرَ بِذُنُوبِهِ أَهْلُهُ إلی مَكَانٍ آخَرَ) له بهر نه وه ی یونوس علیهِ السلام له و ولاته ی، له و شاره ی که فه رمانی پیکراوه خه لکه که ی ناگادار بکاته وه و بانگبکات بؤ لای خوا، له ووی پاکردوه و نه ووی به جیه یشتوه، چوته شوینیکی دیکه.

خواش ﷻ ئەو ھەلۆستە یونوسی چواندو ھەلۆستی کۆیلە ھەلۆستە،
 کە لە دەست خاوەنەکی پادەکات، بۆیە دەفەر موو: ﴿إِذْ أَتَى إِلَى الْمَلِكِ
 الْمُنْحَرِينَ﴾، چونکە (إباق) بە مانای پاکردنی کۆیلە دێ، نجا بە جێهێشتنەکی
 یونوس ﷻ بۆ خەلکی نەینەوا، دواپی چوونی بۆ سواربوونی کەشتیی، کە
 ھەو کەشتییەش بە دەریادا بپروات، وادیارە دەریای سپی ئێوە راست بوو،
 دواپی بپروات بۆ شوێنێکی دیکە، خوا ﷻ ئەو ھەلۆستە ھەو چواندو ھە
 ھەلۆستی کۆیلە ھەلۆستە دەست خاوەنەکی پادەکات، کە بێگومان شتیکی
 ھەلە دەکات، بە نسبەت ئەو کاتەو ھەو کە سیستمی کۆیلایەتیی ھەبوو.

(٣) - ﴿فَأَنهَمْ فَكَّانٌ مِنَ الْمُدْحَضِينَ﴾، تیروپشکی کرد، بەلام لە دۆراوان بوو، ھەموویانی
 بە: (ف) ھینان: ﴿فَأَنهَمْ فَكَّانٌ مِنَ الْمُدْحَضِينَ﴾ (١١١) فَأَلْقَمَهُ الْحَوْتَ، یانی: یە کسەر کە
 سواری کەشتیە ھەبوو، زۆری پێ نەچوو، تیروپشکی کردو ھەلۆستانی دیکەدا،
 کە دواپی باسی دەکەین، ئەو تیروپشک کردنە چۆن بوو؟ ﴿فَكَّانٌ مِنَ الْمُدْحَضِينَ﴾،
 نەویش لە دۆراوان بوو، (الإدحاض: جَعَلَ الْمَرْءَ دَاحِضًا: زَالِقًا غَيْرَ ثَابِتٍ الرَّجُلَيْنِ، وَهُوَ هُنَا
 اسْتِعَارَةٌ لِلْخُسْرَانِ وَالْمَغْلُوبَةِ)، (إدحاض) بریتییە لەو کە نینسان وای بکە بخلیسکی و
 پتییەکانی چەسپاو نەبن، کە لێردا ئەو خوازاو ھەو بۆ دۆران و تیشکان (لە تیروپشک
 و قورعە کێشانە کەدا).

(٤) - ﴿فَأَلْقَمَهُ الْحَوْتَ وَهُوَ لَمِيمٌ﴾، (دواپی ئەو ھەو کە تیروپشکە کە بە زیانی ئەو تەواو
 بوو و، دۆرا لە تیروپشکدا) یە کسەر نەھەنگ بە دەمیەو گرت، ھەلبەتە تەفسیرەکان
 ھەر گوتووین: (الإلتقام: الْبَلْعُ) (إلتقام) بریتییە لە قووتدان، بەلام وانیەو ئەو مانای
 (إلتقام: ه) (الإلتقام: جَعَلَ الشَّيْءَ لِقْمَةً وَأَخَذَهُ بِالْقَمِّ)، (إلتقام) واتە: کردنە پاروو و بە
 دەمەو ھەو گرتن، وە کە ئیمە کاتی خۆی لە تەفسیری سوورەتی (یونس)دا، کە بەسەرھاتی
 یونوسمان بە تەفصیل باسکردو، لەوێش باسمان کردو کە: ﴿فَأَلْقَمَهُ الْحَوْتَ﴾، تەنھا
 لێردا ھاتەو واتە: نەھەنگە کە یونوسی بە دەمەو ھەو گرت، وە کە لوقمە ھەو، وە کە
 پاروویە ک، نە ک قووتی بدات و بێخاتە ئێو سک و ھەناوی، ھەلبەتە ئەگەر قووتیشی

دابایه و خستباشیه نیتو سگ و هه ناوی، هه چهنده له نیتو سکی نه هه نگدا هه وای
تیدانیه، نۆکسجینی تیدانیه، به لām خوا هه دهیتوانی بیهیتته وه، خوابه ک که نیپراهیمی
له نیتو ناگری سووردا هیتته وه، ده شیتوانی یونوسیش نه گهر نه هه نگه که قووتیشی
بداو، بیخاته نیتو هه ناویشی، بیهیتته وه به زیندووپی، به لām (إلتقام) نه وه ده گه یه نن که
نه هه نگه که یونوسی له زاریدا هیتته وه، وه ک پاروویه ک و ده بن نه هه نگیکی گه وره
بووبن.

﴿فَالْتَقَمَهُ الْخُورُ وَهُوَ مُلِيمٌ﴾، نه هه نگه که به ده میه وه گرت، له کاتیکدا نه و
گله یی و هینه ره سه رخو بوو، (ملیم: اسم فاعل من أَلَمَ إِذَا فَعَلَ مَا يُلُومُهُ النَّاسُ
عَلَيْهِ)، (ملیم) واته: گله یی هینه ره سه رخو، چونکه (لوم) واته: گله یی (لایم)
واته: گله ییکه ره، به لām (ملیم) واته: که سیک و ابکات خه لک بیتته گله یی لیکه ره
(لایم) ی و بیتته ره خه لیگری، ده لئ: (ملیم: اسم فاعل من أَلَمَ)، (ملیم) ناوی
بکه ره (اسم فاعل) ه له (الām) وه هاتوه، یان: که سیک شتیک بکات که خه لک
لومه ی بکات و ره خه ی لئ بگری، جا چ ره خه ی لئ بکرن به کرده وه، یان
ره خه ی لئ نه گرن.

که واته: یونوس عليه السلام شتیک کرده وه، که خوا ناوا سزای بدات و، له زاری، یان
له سکی نه هه نگه که دا هه پسی بکات.

بویه ش ده لئین: ﴿فَالْتَقَمَهُ الْخُورُ﴾، واته: نه هه نگه که به زاریه وه گرت، نه ک
قووت داو خستیه سکی، که زۆربه ی تەفسیره کانی که بینومن، هه موویان هه ره
وابان لیکدا وه ته وه، چونکه: (بلع): بریتیه له قووتدان و چوونه خواری شتیک به
شتیکدا، وه خوا له سووره تی (هود) دا ده فهرموئی: ﴿يَتَأَرَضُ أَبْلَى مَاءَكِ﴾،
نه ی زه وای! ناوه که ی خۆت قووتبده، ناویش که به زه ویدا ده چته خوار، تیدا
ون ده بن، نئجا نه گهر وا بووایه، ده بووا یونوسیش له سکی ماسیه که دا ون
بووایه، به لām (إلتقام) نه وه یه که وه ک لووقمه یه ک به ده میه وه گرتبن، به هه ره

حَال (النِّقَام) و (بَلْع) لَيْك جِيان^(١)، بۆيه تَبِينِيْم له سەر تهفسیر کردنی نهو وشه يه له لايه نی پوونکه ره وانی قوپانه وه هه يه.

وشه ی (بَطْن) يَش (لَيْتَ فِي بَطْنِهِ ..)، وه لَمه که ی نه وه يه که نه هه نگ و ماسی زاروسکی پَنکه وه په يوه ستن.

٥- ﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسْتَجِيبِينَ﴾، نه گهر له بهر نهو نه بووايه که له به پاککران بوو، واته: له به پاککرانی خوا بوو، چۆن خوای به پاککرت؟ له سووپه تی (الأنبياء) دا خوا ده فهرموئ: ﴿وَذَا الثُّورُ إِذْ ذَهَبَ مُغْنَضًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾^(٢٧)، به پاککرتی بۆ خوا، نه وه بوو: ﴿لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾^(٢٨)، بیجکه له تۆ هیچ په ستراوێک نیه، پاکیی بۆ تۆ، من له سته مکاران بووم، شتیکی بێ جیم کرد، نیجته یادیکی هه لَم کرد، چونکه گوناھی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه ر بریتی بووه به هه له دا چوون له نیجته یادو کۆششکردندا، نه گهرنا شتیک زانییان گوناها، نه یانکردوه، خوا له وه پاراستوونی، خوا ده فهرموئ: نه گهر له بهر نهو نه بووايه که له (خوا) به پاککران بوو.

٦- ﴿لَيْتَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾، له سکی نه هه نگه که دا ده مایه وه، تاکو نهو پۆژه ی تَبیدا زیندوو ده کړیته وه، نه مه یان مه به ست نه وه يه، که سکی نه هه نگه که ی بۆ ده بوو به گۆر، وه که حه قیقه ت، یاخود وه ک کناره (کنایه) یه، که زۆر له ویدا ده مایه وه، مه به ست نه وه يه تاکو نهو نه هه نگه ده فه وتا، نه ویش له ویدا ده مایه وه و بۆی ده بوو به گۆر، واته: نه هه نگه که له ده ریا که دا ده فه وتاو، هه ر له ویدا ده بوو تاکو قیامه ت، ئنجا خوای په روه ردگار له پۆژی زیندوو کرانه وه دا، هه ر له ویدا زیندوو ی ده کړده وه.

ئایا نهو ده ریا به له کوئ بووه؟

(١) پروانه: لسان العرب لاین منظور، ج ١٢ ص ٣٠٨، لفظ (لقم) که وێپرای قووتدان و خواردنی خێرا، به مانای شت خسته تێوزارو به زاره ده گرتنیش، هیتاویه تی.

وا پێده چۆن دهریای سپیی نێوه پاست بووبی و، یونوسیش له نهینه واوه چوووه به رهو شام و، رهنکه خۆبشی خه لکی فه له ستین بووبی، نهو کاتهش دهریای سپیی نێوه پاست پیتی گوتراوه: (بحر الروم)، بێگومان رووباری دیجله نه بووه وهك هه ندیک له تهفسیره کان ده لێن، چونکه رووباری دیجله به له می تیدا دی و ده چۆن، به لām که شتی پر لهو ده ریا گه و رانه دا دی و ده چۆن.

نه وهی گوتراش بهس راو بۆچوو نیکه و، به لکه به کی به کلاییکه ره وهی له سه ر نیه.

(٧) - ﴿فَبَدَّلَ بِالْعَرَاءِ وَمَوْصِيًّا﴾، دواپی ئیمه ئه ومان فرێدا به ده شتیکی پرووتهن، له حالیکدا که نه خۆش بوو، (العراء: الأرض الجرداء التي ليس فيها نبات ولا شيء) زه ویه کی پرووتهن، بیابان و ده شت و ساریه که نه پروو کی لی هه بن، دارو دره خت، نه هیچ شتیکی لی هه بن، په ناو سیبه ریکی لی نه بن.

که ده فه رموی: له حالیکدا که نه خۆشیش بوو، نه خۆشییه که ی نه وه بووه که ماوه یه که له ده می نهو ماسیه دا ماوه ته وه، نه گه ر هه ر به ده میه وه گرته ی، نه گه ر له سکیشیدا بووبی دیاره ماوه ته وه و، نه وه ش بۆته هۆی نه خۆش بوونی، به دنیایی زاری نهو نه هه نکه ش رژی نی تیدا بوون و، نه وه ش کاریگه ریی نه رینی له سه ری بووه.

نایا چه ند ماوه ته وه؟ هه ندیک ده لێن: چه ند سه عاتیك، هه ندیک ده لێن: چه ند رۆژیک، هه ندیک ده لێن: چه ند هه فته یه که، دیار نیه، گرنگ نه وه یه ماوه یه که ماوه ته وه و، بۆته هۆی نه خۆش که و تنی.

(٨) - ﴿وَأَنْبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَّطِينٍ﴾، هه روه ها له سه ریمان پواند پروو هیک له جوړی کووله که (يَطِين).

(الْيَطِينُ: الذُّبَابُ وَالْقَرْعُ) به کوردیی: کدووی پتی ده لێن و کووله که شی پتی ده لێن، وا پێده چۆن کووله که، جوړی گه وره ی بی و، کدووش هی گچکه، هه ردوو جوړه کانی کووله که، چ کدوو نه وهی وردی ده که ن و له شله ی ده که ن، چ کووله که ی

سور کووله که په لَو، که وهك شتیکی شیرین ده خوری، زانایان ده لَین: له هەر شوئینک نهو برکه کووله که ی لَی بَی (کدوو یان کووله که)، مَیش و مه گه ز لَی نانیشتن، به ته نکید که ده فەرموئ: (وهو سقیم) نه خۆش بووه، له ږووی جهسته ییه وه نه خۆش بووه، ږهنگه برین و نه خۆشی له پتستی دا په یدابوو بَی و، مَیش و مه گه ز تَی ده ورووکا، نه گه ر نهو برکه کووله که به ی له سەر نه ږوابایه، ئنجا ږهنگه و ږپای نه وه ی سوودی بینوه له وه ی که به گه لایه که ی خۆی دا ږوشت و، مَیش و مه گه ز لَی نه نیشتی، دوا یی له کووله که که شی خوار دبی و، نهویش بۆ بابایه کی برینداری نه خۆشی که هیچ خۆراک تکی ده سته که وتوه، بۆی بۆته خۆراک و به زووی تین و وزه ی هاتو ته وه بهر و بۆی قهره بوو بۆته وه.

(٩) - ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ آلَافٍ أَوْ يُزِيدُكَ﴾، دوا یی ناردمان بۆ لای سەد ههزار (١٠٠،٠٠٠) کهس، یاخود زیاتریش ده بوون،

به پتی فه رمایشتی پیغه مبه ریش ﷺ یونوس علیه السلام بۆ لای خه لکی نهینه وا ئیردراوه، که شارک بووه له شوئینی موصلی ئیستا، که ده فەرموئ: بۆ لای سەد ههزار یاخود زیاتریش، له بهر نه وه ی مرووف به هاوکۆ (معذل) یی ژماره یان زیاد ده کات، ئنجا که ژماره یان زیاد ده کات، سەد ههزار کهس، نه گه ری زیاتر بوونی زیاتره، تاکو نه گه ری که م بوونه وه ی، مه گه ر به لَو موضیبه تیکیان بۆی، بۆیه خوا ﷻ فه رموویه تی: سەد ههزار یاخود زیاتریش.

نهو سەد ههزار که سه ش که یونوسیان بۆ لا ئیردراوه، ږایه ک ده لَین: نهو جووله کانه بوون که له نهینه وا نیشته جت بوون، کاتی خۆی - که نهینه وا پایته ختی ده ولته تی ناشووری بووه - ناشووریه کان له فه لستهینه وه به دیلیی بردبوویانن و له وئ نیشته جتیان کردبوون.

ده شگونج خه لکی نهینه وا خه لکیکی دیکه بووبن، نهک نهو سەد ههزار جووله که به ی که به دیلیی برابوون بۆ نه وئ، لهو باره وه که ده فەرموئ: بۆ

لاى سەد ھەزار كەس ياخود زياتریش ئەم دەقەى سوننەت ھەيە: (عَنْ أَبِي بَنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنْ قَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى: ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنُؤْمِنُوا بِآيَاتِي﴾ قَالَ: يَزِيدُونَ عِشْرِينَ أَلْفًا) (أخرجه الترمذي: ۳۳۲۹، وَقَالَ: حَدِيثٌ غَرِيبٌ).

واتە: نوبەى كوپى كەعب رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ پرسىارى كردوھ لە پىغەمبەرى خوا ﷺ لە بارەى ھەرمایشتى خواى بەرزەوھ كە دەفەرمووى: ناردمان بۆ لای سەد ھەزار كەس ياخود زياتریش، پىغەمبەر ﷺ ھەرمووى: بیست ھەزار زیاتر.

خوا ﷺ ھەر بە گشتى ھیناویەتى، ئەم دەقەش ئەگەر سەنەدەكەى راست بێ، بە تەنكید پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەرچى بىفەرمووى، لە خواوھ دەیفەرمووى و وایە، ئەگەر سەنەدەكەشى راست نەبێ، گرنگ ئەوھە سەد ھەزار كەس لە شۆئیتىك بن - بۆیە دەفەرمووى: (أَوْ يَزِيدُونَ) - چونكە بەرەو زیادى دەچن، بە مسۆگەرى لە سەد ھەزار كەس، پۆزانی ھەلکیان لى دەمرى و لییان لە دایك دەبێ، بەلەم بەھاوگۆبى بەرەو زیاد بوون دەچن، مەبەستم ئەوھە سەد ھەزار كەس دەلین: خوا ﷺ زانیویەتى ئەو كاتە یونوسیان بۆ لا ڕەوانەكراو، تایا بە وردى سەد ھەزار كەس بوون؟ یان سەدو دە ھەزار كەس بوون؟ یان سەدو چەند ھەزار كەس بوون؟ بەلەم خوا ﷺ بۆیە بەو تەعبیرە ھیناویەتى، سەد ھەزار بە پشەوھ، چونكە بەردەوام لەو سەد ھەزارە ھەلەك دەمرى و ھى دیکە لە دایك دەبن، بۆیە خوا ﷺ بە پتووستى نەزانوھ، ئەو كاتە ژمارە وردەكە چەند بوو، باسى بكات و كەمتریش وایە قورئان ئەو جوۆرە وردەكارپانە باس بكات، بەلەم گرنگ ئەوھە بە موعەددەلى سەد ھەزار كەس، زیاتر لییان زیاد دەبێ، تاكو لییان كەم بێتەوھ.

(۱۰) - ﴿فَتَأْتُوا مَحْشَرَهُمْ إِلَىٰ جَنِّ﴾ ئیدى پروایان ھینا ئیمەش پیمان گوزەراندن و بەھرەمەندمان كردن تاكو كاتىكى كەم.

ئىمە دەربارەى ھۆكىمى تىروپشك، كە بە عەرەبىيى (قرعة)ى پى دەلن، قسە يەك لە (القرطبي) يەو دەلن: {قَالَ الْقُرْطُبِيُّ: وَالْحَقُّ عِنْدِي أَنْ تَجْرِيَ فِي كُلِّ مُشْكٍ، فَذَلِكَ أَبْنَى لَهَا وَأَقْوَى لِفَضْلِ الْحُكْمِ فِيهَا، وَأَجْلَى لِرَفْعِ الْإِنْكَالِ عَنْهَا} ^(۱)

واتە: (القرطبي) دەلن: ھەق لە لای من لە بارەى تىروپشكەو، ئەو یەكە ئەنجام بەدەى بۆ ھەر کارىك كە گرتى تىدایى، یاخود تەم و مژى بەسەرەو بە، ئەو یەكە بۆ کارە پوونترەو، بەھىتریشە بۆ ئەو یەكەلایى بەكرتەو، پوونترە بۆ ئەو یەكە ئىشكال و تەمومزىك كە تىدایە، نەھىلەدەى.

ھەر (القرطبي) لە (القرافي) يەو كە كىتىكى ھەيە بە ناوى (الفروق) جا لە ھەرقى ژمارە (۲۴۰)د، دەپەتتى:

دەلن: {مَتَى تَعَيَّنَتِ الْمَضْلَعَةُ أَوْ الْحَقُّ فِي جِهَةٍ، لَا يَجُوزُ الْإِفْتِرَاعُ، لِأَنَّ فِي الْقُرْعَةِ ضِيَاعَ الْحَقِّ، وَمَتَى تَسَاوَتِ الْحَقُوقُ أَوْ الْمَضَالِحُ، فَهَذَا مَوْضِعُ الْقُرْعَةِ دَفْعًا لِلضَّغَائِنِ}، جوانى ھىناو كە تابا شوى تىروپشك كوتىە؟!

قەرراپى دەلن: ھەر كاتىك بەرژەو ھەق لە لایەكەو چەسپاو ديارىكرا، ئەو تىروپشك تىدا كەردنى دروست نى، چونكە مادام بەرژەو ھەق لە ديار بى، ھەقەكە ديار بى لە كوتىە، كە تىروپشكى تىدا كرا، ھەق زايە دەبى، بەلام ئەگەر چەند مافىك وەك يەك بوون، يان بەرژەو ھەق لە كسان بوون و نەمانزانى كاميان ھەلەبەزىر، لىرەدایە تىروپشك دەكرى، بۆ ئەو یەكە و بوغز لە بەكەدى ھەلەبەزىر (كەس نەلن: ھەق من بە لای ئەو یەكە دىكەو چوو، ئەو كاتە ھەموو يان يەكسان دەبن، ھەر كەسك دەرچوو، نابى ئەوانى دىكە گلەيى بەن).

دە (۱۰) دەرس و پەندى گرنگ

لە بەسەرھاتی یونوس دا ﷺ

وهك زۆر جار باسماڭ كرده: تيمه له تەفسیری سوورەتی (یونس) دا، بەسەرھاتی یونوسمان هیناوه، بەلام لەوێ ئەو دە دەرس و پەندانهی لێره دەیانھێنین، لەوێ ئەمانھێناون:

۱- پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) شتی بچووکیان بە گەورە لەسەر حیساب کراوه:

وهك گوتراوه: (حَسَنَاتُ الْأَبْرَارِ سَيِّئَاتُ الْمُقْرِيبِينَ) واتە: ئەوێ بۆ چاكان چاکە، بۆ زۆر لە خوا نیزیکان خراپە، ئەگەرنا یونوس ﷺ کۆششیکی کردووه، ئیجتیهادیکی کردووه، کە دیارە ئەپێتکاوه، بەلام خوا ﷻ ئەوێ بە گوناھ لەسەر حیساب کردووه، [ئەگەر خەلکیکی دیکە بووایە، وهك پێغەمبەر ﷺ دەفرموێ: ئەگەر کۆششکەر کۆششی کرد، ئەگەر پێکای، دوو پاداشتی هەنەو، ئەگەر ئەپێکا، پاداشتیکی هەر هەیه]، بەلام پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئەگەر لە ئیجتیهادو بچووونیکیش دا ئەیانپێکابێ، بە هەتە لەسەریان حیساب کراوه، لەبەر ئەوێ پایەیان زۆر بەرزە، بۆیە شتی گچکەکی کەمیش، هەلەیهکی بچووکیش، لەوان گەورە دیارە.

۲- پێی دەربازبوون لە گرفتاریی، گەرانهوێهە بۆ لای خوا:

وهك لە بەسەرھاتی (یونس) دا هەیه لە سوورەتی (الانبیاء) دا: ﴿وَإِذَا الْتَوَيْنَا مِنْ دَهَبٍ مَغْنَمًا فَلَمْ يَنْتَفِعْ مِنْهَا فِي الْآلِهَةِ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (۸۸) ﴿فَلَسَجَّيْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُخَوِّجُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۸۹) واتە: یادی هاوێلی، خاوەنی ئەهەنگ بکەوه، کاتیک کە بە توورەیی

واتە: بە توورەیی لە خەڵکە کە (پۆی پیتیواوو کە لیمان وەتەنگ نەهیتاوه [کە هەر دەبێ لەوێ بێ] (أَيُّ: قَطُنَ أَنْ لَنْ نُنْصِقَ عَلَيْهِ) پیتی وایوو کە لەسەرمان نەکردۆتە مەرچ، کە دەبێ هەر بانگەوازی خەڵکی نەینهوا بکات، ﴿فَسَادَى فِي الظُّلُمَاتِ﴾ (٨٧) ﴿الْأَنْبِيَاءَ، دواپی لە تاریکییە کاند، لە تاریکیی زاری نەهەنگە کە داو، تاریکیی شەوو، تاریکیی دەریادا، هاواری کرد، بانگی کرد: ﴿أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (٨٧) ﴿الْأَنْبِيَاءَ، کە جگە لە تۆ هیچ پەرستارۆتک نیە، پاکیی بۆ تۆ، بە دنیایی من لە ستمکاران بووم.

خواش دەفەرمووی: ﴿فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ﴾ (٨٨) ﴿الْأَنْبِيَاءَ، وەلامان دایەوه، ﴿وَمِيقَاتُهُ مِنَ الْعَمَلِ وَكَذَلِكَ نُشِجِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (٨٩) ﴿الْأَنْبِيَاءَ، لەو خەم و ناپەڕهتیی و گرفتاریەش دەربازمان کرد، ﴿وَكَذَلِكَ نُشِجِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (٩٠) ﴿الْأَنْبِيَاءَ، هەر بەو شیوەیەش بڕوادانێک کە لیمان بپارێنەوه، لە خەم و مەینەتیی دەربازیان دەکەین، کەواتە: پێی دەربازبوون، گەرانهوێهە بۆ لای خواو، دان بە هەڵەیی خۆداھێتانه.

٣- تَاكَ و كَوْمَه لَ دەتوانن لە دوا کاتدا خۆیان بگۆڕن و واقعیان بۆ بگۆڕدرێ:

هەر لە سوورەتی (یونس) دا هاتوه، خوا ﴿يَا أَيُّهَا الْيُونُسُ اخْرُجْ﴾ بۆ یونس دەکات، دەفەرمووی: ﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَبَعَثْنَا رَسُولًا إِلَى قَوْمِ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخُرْزِيِّ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَبَعَثْنَا فِي حَبِيبٍ﴾ (٩١) ﴿يُونُسَ، واتە: دەبووایە شارێک بپروا بێت و بپرواھێتانه کە یونس پێ بگەیهێت، بەلام ئەو نەبوو، جگە لە گەلی یونس کاتێک بپروایان هێنا، ئێمە سزای شەرمەزاری و سەرشارۆپیمان لەسەر لابردن لە ژیاپی دنیاو، بۆ ماوێهەکی دیاریکراو ژیااندمان.

ئێمە بەسەرھاتی یونسمان لە تەفسیری سوورەتی (یونس) دا ھەمووی لەبەر پۆشایی ئەم نایەتە و نایەتە کانی دیکەشدا توێژبوو، کەواتە: پێی دەرباز بوون گەرانهوێهە بۆ لای خواو، تَاكَ و كَوْمَه لَ دەتوانن لە دوا کاتدا، خۆیان بگۆڕن و، واقعیان بۆ بگۆڕدرێ.

۴- گەڤانەو ە بۆ لای خوا، وێرای بەرەگەتی قیامەت، ھی دلباشی ە ە:

خوا لە سوورەتی (یونس) دا فرمووێتی: ﴿فَأَمَّا أُولَٰئِكَ فَتَمَنَّىٰ أَن تَبْعَثَ إِلَيْهِمْ كَيْفَ هُمْ، يَرْجُونَ﴾، بڕوایان ەینا، تێمەش تاكو کاتیکی دیاریبکراو ژياندمان، واتە: لە بەرەگەتی ئەو ئیمانە، دەرباز بوون، لەوێ خوا قەرەپیان بکات و کۆتاییان پێ بێت.

۵- دەستەلاتی خوا سنووری نیە، مانەوێ یونس عليه السلام گرفتیک نە چارەسەری زەحمەت پێ بۆ خۆی مەزن:

ئایا مانەوێ یونس چەند سەعاتیک بوو، یان چەند پۆژیک بوو، یان چەند ەفتەیک بوو؟ پێشتریش باسمان کرد کە خوا دەفرموی: ﴿فَالْقَمَرُ خُوفٌ﴾، نەمە تیشکمان بۆ دەخاتەسەر ئەو مەسەلەیک کە نەهەنگە کە یونس هەر بە دەمەو ە گرتو، هەر لە زاریدا بوو، حەوالەتی نیو ەناوو ورگی نەکردو، ە چەند ئەو ەش بۆ خۆی پەرەردگار ە ە شتیکی ئاسانە، ەموو شتیک بۆ خوا ئاسانە عليه السلام، چونکە دەستەلاتی خوا سنووری نیە.

۶- بە ەرمەند بوون، وە ک بەرچاو پوونی بۆ تەفسیری قورئان، لە بەرەمی خاوەن کتیبان باشە، بە لام نە ک تەسلیم بوونی قسەکانیان:

وە ک پێشتریش ناماژەم پێداو، لە (محمد الطاهر بن عاشور) و دەبیری، کە ەرچی لەلای وانەو ەتو، وە ک شتیکی سەلمێندراو وەربگیری و، قورئانی پێ تەفسیر بکری، ئەو ەلەیک، بە تاییەتی ئەو ەلەیک لە بەسەر ەاتی داوود عليه السلام، ەروە ە لە بەسەر ەاتی سولەیمانیشتا، زەق بۆتو، کە دوابی لە تەفسیری سوورەتی (ص) دا دەیکەین، پێشتریش بە بۆنەیک دیکەو ە لەو بارەو ە پەخنەمان لە قسەکانی (ابن عاشور) گرتو، کە یە کسەر قسەکانی پەیمانی کۆن دیتی و، ئایەتەکانی قورئانیان پێ تەفسیر دەکات، کە بە تەنکێد ئەو ەلەیک، چونکە ئەو قسانەیک لە پەیمانی کۆندا ەتوون، چ بۆ داوود عليه السلام، چ بۆ زۆر لە پیغەمبەران عليهم الصلوة والسلام، لەگەڵ پایەیک بەری پیغەمبەراندا ناگونجین، بە لکو لەگەڵ مسولمانیکی عەدەتیشدا ناگونجین، وە ک دوابی لە تەفسیری سوورەتی (ص) دا، لەو بارەو ە زیاتر قسەیک لێ دەکەین.

۷- کردهوی باشی په نهان زور به ره که تداره:

أ- بویه پیغمبر ﷺ فرموده تی: (مَنِ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ أَنْ يَكُونَ لَهُ حَبَّةٌ مِنْ عَمَلٍ صَالِحٍ فَلْيَفْعَلْ) (أخرجه القضاعي: ۴۳۴، والخطيب في «التاريخ» ج ۱۱، ص ۲۶۳، عن الزبير بن عوام، وصححه الألباني في صحيح الجامع: ۶۱۸)، واته: هر کامیک له یتوه توانی کردهوی به کی په نهانی چاکی هه بن، با بیكات.

یونوس علیہ السلام یش له تاریکایی زاری ماسیبه که داو، تاریکایی شه وگاریو، تاریکایی ده ریادا، سئ تاریکایی، له ویدا هاواری کردوهو خوی به پاکگرتوهو، په کتایی خوی په روه ردگاری راگه یاندوهو، دانی به هه لهی خویدا هیناوه، له به ره که تی نه وهدا، خوا ده فهرموئ: ده ربا زمان کرد، بویه ده بی نینسان هه ولیدات کردهوی باش و په نهانی هه بن، ویرای نه وهی که ده بی نه رکه شه رعیه رواله تیه کان نه نجام بدات، کردهوی باشی په نهانی زور به ره که تداره.

ب- لهو باره وه نهم فهرموده یه ش هه یه، که تیمه هه ندیکی که جیی مه به سته، لن دینین: (بَيْنَمَا ثَلَاثَةُ نَفَرٍ يَتَمَشُّونَ أَخَذَهُمُ الْمَطَرُ، فَأَوْوُوا إِلَى عَارٍ فِي جَبَلٍ، فَانْحَطَّتْ عَلَى فَمِ عَارِهِمْ صَخْرَةٌ مِنَ الْجَبَلِ، فَانْطَبَقَتْ عَلَيْهِمْ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: انْظُرُوا أَعْمَالًا عَمِلْتُمُوهَا صَالِحَةً لِلَّهِ، فَادْعُوا اللَّهَ تَعَالَى بِهَا، لَعَلَّ اللَّهَ يَفْرُجَهَا عَنْكُمْ) (أخرجه البخاري: ۲۳۳۳، ومسلم: ۲۷۴۳).

که به سه رهاته که زور دریژه، به لام تیمه لیره دا که می کمان لی هی ناوه، پیغمبر ﷺ ده فهرموئ: له کاتیکدا سئ که س، له پریویه تیکدا ده لئ: له گهلانی پیش یتوه، ده پویشتن باران تینی بو هینان، نه وانیش په نایان برده بهر نه شکوه و تیک له شاخیک، گاشه به ردیکی گه وره هاته خواریو زاری نه شکوه و ته که ی لی گرتن، نه شکوه و ته که یان لی داخرا، له یتو خویاندا به یه کدیسان گوت: بیر بکه نه وه چ کردهوی به کی باشمان هه بن، بو خوا کردمان به په نهانی، پتی له خوا بهاری نه وه، نهو کردهوی به مان بو لای خوا، بکهینه نامراز (وسیلة) به لکو خوا ده روومان لی بکاته وه، یتدی هه ر کامیک لهو سیانه کردهوی به کی په نهانی

خوای باس دەکات و دەیکاته وەسیلە بۆ ئەوەی پێی لە خوا بپارێتەوهو، خوای پەرورەدگاریش دەرووی خێریان لێ دەکاتەوه.

۸- پارانهوهی وهك هی یونوس بئگومان گیرایه:

يَنْغَمِبُهُ رَبِّي دَهْرًا مَمُوتًا: (ادْعُوْهُ ذِي النُّونِ اِذْ دَعَا وَهُوَ فِي بَطْنِ الْحُوْتِ: لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ، فَانَّهُ لَمْ يَذْغُ بِهَا رَجُلٌ مُّسْلِمٌ فِيْ شَيْءٍ قَطُّ، اِلَّا اسْتَجَابَ اللّٰهُ لَهُ) (أخرجه أحمد: ١٤٦٢، والترمذي: ٣٥٠٥، والنسائي في الكبرى: ١٠٤٩٢، والحاكم: ١٨٦٢، وقال: صحيح الإسناد).

دەهه‌رموێ: پارانهوهی (ذی النون) له سکی ماسیی دا که گوتی: (بێجگه له تو ههچ په‌رستراو نین، پاکیی بۆ تو، من له سته‌مکارانم) ههچ مسوڵمانێک له ههچ شتیکی‌دا هه‌رگیز پێی نه‌پاراوه‌ته‌وه، مه‌گه‌ر وه‌لامی دراوه‌ته‌وهو، خوا ده‌رووی لێ کردو‌ته‌وه.

ده‌لیم: منیش نه‌وه‌م نه‌زموون کردوه، که هه‌روایه و به‌بێ نه‌زموونکردنیش ده‌بێ د‌لنیا‌ییمان له باره‌یه‌وه هه‌بێ.

۹- به‌نده هه‌رگیز نابێ به‌ هوێ هه‌له‌و که‌م و کو‌رییه‌که‌وه نا‌ئومید ب‌بێ، به‌ل‌کو ده‌بێ هه‌میشه له‌ ده‌رگای خوا بو‌ه‌ستی و، ئومید‌ه‌وار ب‌ئ:

یونوس علی‌ه‌س‌لامه به‌ل‌ئ هه‌له‌به‌کی کردو‌ خوای پەرورەدگار سزایدا، به‌لام نا‌ئومید نه‌بوو، بۆیه خوای پەرورەدگار ده‌رووی خێری لێ‌کرده‌وه.

۱۰- قسه‌یه‌کی جوانی قوشه‌یریی:

(القشيري) قسه‌یه‌کی جوان د‌ینن، نایا له‌ چ سه‌رچاوه‌یه‌ک وه‌ریگرتوه؟ نازانم، به‌لام گرنگ ئەوه‌یه قسه‌که‌ی جوانه، وه‌ك (البحر المديد في تفسير القرآن المجيد)^(۱) لێی خواستۆته‌وه، ده‌ل‌ئ: اِنَّ اللّٰهَ اَوْحٰى اِلٰى يُونُسَ بِغَدِّ تَجَاتِهٖ: قُلْ لِّفُلَانِ الْفُغَارِ يُكَلِّمُ

مَنْ الْجَرَاتِ مَا عَمَلَهُ فِي هَذِهِ السَّنَةِ كُلِّهَا، فَقَالَ يُونُسُ: يَا رَبِّ إِنَّهُ تَعْنَى مُدَّةً فِي إِنْجَازِ ذَلِكَ فَكَيْفَ أَمْرُهُ أَنْ يَكْثِرَهَا كُلُّهَا؟ فَقَالَ لَهُ: يَا يُونُسُ يَرِيقُ قَلْبُكَ لِحَزَافٍ يُنْثِفُ عَمَلَ سَنَةٍ، وَأَرَدْتُ أَنْ أَهْلِكَ مِئَةَ أَلْفٍ مِنْ عِبَادِي لَمْ تَخْلُقْهُمْ، وَلَوْ خَلَقْتَهُمْ لَرَجِمْتَهُمْ).

وہك گوتم: قسہ به کی جوانہ، بہ لَام سەرچاوە کە ی دیار نیہ، ھەلبەتہ ئەھلی تەسەووف جار جار کە شتیکیان گوتو، ڕەنگە بە ئیلهام بۆیان ھاتبێ.

دەلن: خوا ﷻ ھەحیی کرد بۆ یونوس عَلَيْهِ السَّلَام، دواى ئەوھى دەرەبازى کرد، گوتى: بە فلانکەسى گۆزەکار بلن: ھەرچی گۆزەى ئەمسال کردوویەتى، با ھەمووان بشکیتن، یونوس گوتى: ئەى پەرەردگارم! زۆر بەو گۆزانەوہ ماندوو بوو، تاکو دروستیکردوون، چۆن پێى بلنم ھەمووان بشکیتن؟ خوا پێى فەرموو: ئەى یونوس! دلت نەرم دەبێ بۆ گۆزەکارێک کە گۆزەکانى بشکیتن، ئەوھى لە ماوھى سالتێکدا کردوونى، بە لَام ویستت من سەد ھەزار کەس لە بەندەکانم بفەوتیتن، کە تۆ خۆت دروستت نەکردوون، ئەگەر دروستت کردبانایە، بەزەدیت پێیاندا دەھات.

واتە: خوا ﷻ بۆیە لە یونوس تووڕە بوو و گلەیی لى کرد، کە تۆ چۆن ئەو سەد ھەزار کەسە بەجێدێلێ، کە دواى خوا سزایان بدات؟ بکەرپۆھ بۆ ئێویان و، بانگیانکە بۆ لای خوا، بە لکو خوا ھەم لە دنیا دا نەیانفەوتیتن، ھەم لە دواڕۆژیشدا تووشى سزا نەبن، کە ھەر بەو شتوہەش دەرچوو.

خوا بە لوتف و کەرەمى خۆى یارمەتییان بدات بە ڕەوشتە بەرزەکانى پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالسَّلَام) خۆمان ڕازینینەو، وریاش بین لە ھەلەى گەورەو گچکە، بە تەنکید ھەلەى گەورەو گچکە، ھەمووی باجى خۆى ھەپە، چ لە دنیاو چ لە دواڕۆژدا.

❖ درسی شه‌شهم ❖

پیناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه‌مان سی و چوار (۲۴) نایه‌تی کوټای: (۱۴۹ - ۱۸۲) ده‌گریته خوټی، ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیی نه‌و سی و چوار نایه‌ت‌ه‌ش بریتیه له پووجه‌ل‌کردنه‌وه‌ی چه‌ند بیروکه‌یه‌کی هاوبه‌شدانه‌ران، له باره‌ی خوا‌ی به‌رزو بی‌وینه‌و، په‌یوه‌ندی هه‌ کام له فریشته‌کان و جنده‌کانه‌وه‌ پتی.

دواتریش به‌ درو‌خسته‌وه‌ی هاوبه‌شدانه‌ره‌کانه، که به‌ر له‌وه‌ی قورټانیان بو‌ دابه‌زی، زور خو‌یان هه‌ل‌ده‌کیشا، که نه‌گه‌ر کتیبیان بو‌ بن، به‌نده‌ی ساغبووه‌وه‌ی خوا ده‌بن، که‌چی پتچه‌وانه‌ی نه‌وه ده‌رچوون.

دوایی خوا‌ی بالاده‌ست ﷻ باسی یاسای خوټی ده‌کات له پش‌تگیری کردن و سه‌رخس‌تنی پتغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، له‌و میانه‌شدا هه‌په‌شه له بیروایان ده‌کات، هه‌ره‌شه‌ی سزای دنیاو روژی دوایی.

له کوټایشدا خوا ﷻ پاکیی خوټی و، سه‌لامه‌تی پتغه‌مبه‌ران و، ستایش‌کرانی خوټی پاده‌گه‌یه‌نتی.

﴿فَاسْتَفْتِهِمْ أَرَأَيْتَ الْبَنَاتُ وَلَهُنَّ الْبُتُونُ﴾ (۱۸۲) ﴿أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ﴾ (۱۸۱) ﴿أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ لَدُنْهُمْ يَكْفُرُونَ﴾ (۱۸۰) ﴿وَلَدَّ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ (۱۷۹) ﴿أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ﴾ (۱۷۸) ﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ (۱۷۷) ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (۱۷۶) ﴿أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ﴾ (۱۷۵) ﴿فَأَنزَلْنَا إِلَيْنَاكِ الْكِتَابَ أَنْ تُخَاطَبِي بِهِ الْقُلُوبَ﴾ (۱۷۴) ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَهَابًا﴾ (۱۷۳) ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتِ الْإِنْتِ إِنْهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ (۱۷۲) ﴿مُبَحَّنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ (۱۷۱) ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ (۱۷۰) ﴿فَلْيَكْفُرُوا وَمَا يُكْفُرُونَ﴾ (۱۶۹) ﴿مَا أَنتَ عَلَيْهِ بِقَاتِلَةٍ﴾ (۱۶۸) ﴿إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِي الْجَحِيمِ﴾ (۱۶۷) ﴿وَمَا يَنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَعْلُومٌ﴾ (۱۶۶) ﴿وَلَنَا لَنْحَ الصَّاحُونَ﴾ (۱۶۵)

وَلَا تَحْنُ الْمُسْحُونَ ﴿٣١﴾ وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُونَ ﴿٣٢﴾ لَوِ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٣﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٣٤﴾ فَكُفُّوا يَدَهُمْ عَنْ مَقَامِهِمْ وَعَلَّمُوا ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٦﴾ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ﴿٣٧﴾ وَلَوْ جُنْدًا لَهُمُ الْعَالِيُونَ ﴿٣٨﴾ فَقَوْلَ عَنْهُمْ حَقٌّ جِيئَ ﴿٣٩﴾ وَأُصِرُّهُمْ مَوَاقِفُ ﴿٤٠﴾ أَفَعَدَّيْنَا لِلْمَصْرِفِ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا نَزَلَ بِرُكُوبِهِمْ فَكَا مَبَاحِ الْمُدِيرِينَ ﴿٤٢﴾ وَقَوْلَ عَنْهُمْ حَقٌّ جِيئَ ﴿٤٣﴾ وَأُصِرُّهُمْ مَوَاقِفُ ﴿٤٤﴾ سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٤٥﴾ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَعَدَّ اللَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

مانای ده قو ده قی نایه تکان

انجنا (نهی موحه ممهه!) لیان پیرسه (له هاوبه شدانه ران) نایا په روه ردگار ت کچی هه ن و نهوان کوپان هه! ﴿٣١﴾ یان نایا نهوان ناماده بوون و ده یانی نی که تیمه فریشته کاغان به مینه دروست ده کردن؟ ﴿٣٢﴾ نه ها (ناگدار بن!) نهوان (وهك به شیک) له دروی هه لبه ستر او یان ده لین: ﴿٣٣﴾ خوا پوله ی بوون و به دلیا بیش نهوان دروزنن ﴿٣٤﴾ تابا (خوا) کچانی به سر کوپاندا هه لباردوون؟ ﴿٣٥﴾ چیتانه چوون پریار ده ده ن؟ ﴿٣٦﴾ نایا بیرتان نایه ته وه (بیرناکه نه وه)؟ ﴿٣٧﴾ یان نایا به لگه یه کی پوونتان هه یه؟ ﴿٣٨﴾ ده جا کتیه که تان بیتن (که نهو به لگه یه ی تیدایه) نه گهر تیوه له راستانن ﴿٣٩﴾ هه روه ها (هاوبه شدانه ره کان) په چه له کیکیان له تیوان نهو (خوا)و، له تیوان جنداندا داناو، جندیش زانیویانه که بیگومان نهوان (مادام له سر کوپر همرن) له ناماده کراوانن (بو دوزه خ) ﴿٤٠﴾ پاکیی بو خوا له وهی نهوان وه سفی ده که ن ﴿٤١﴾ جکه له بهنده ساغکراوه کانی خوا (که شتی و نا لین شایسته ی خوا نه بئ) ﴿٤٢﴾ بیگومان تیوه نه وهی ده یه رستق (جکه له خوا) ﴿٤٣﴾ تیوه هیچ که سی لی گومرا ناکه ن و له دژ تیکناده ن ﴿٤٤﴾ مه گهر که سیتی چوو هه کلپه (ی ناگهره وه) ﴿٤٥﴾ (فریشته کانیش گوتیان): هیچ که سیک له

تیمه نیه، مه گهر یتکه به کی زاندرای هه به (۱۷۱) ههروه ها به راستی تیمهین به
 یتکی ریز بووین (بۆ خوا به رستی وه ستاوین) (۱۷۲) ههروه ها به راستی تیمهین
 خوا به پاکگران (۱۷۳) یتیشیش یتپروایه کان) به جه ختکرنه وه دهیانگوت:
 (۱۷۴) نه گهر بیرخه ره وه (و به زمانه) یه کمان له هی یتشینان له لا بووایه (۱۷۵)
 به دنیایی تیمه له بهنده ساغراوه کانی خوا ده بووین (۱۷۶) که چی (کاتیک
 بیرخه ره وه و په یامی خویان بۆ هات) یتی یتپروا بوون، ئنجا له مه وودوا ده زانن
 (چۆن له سه ره وه سزا ده درین) (۱۷۷) به دنیایی وشه (هریان) یشمان بۆ بهنده
 نیردراوه کائمان یتپه پیه وه و پابردوه (۱۷۸) که یتگومان نه وان سه رخاوان (به سه ره
 ناحه زانیاندا) (۱۷۹) ههروه ها که هه ره سه ربازه کائمان زالن (به سه ره دوژمنانیاندا)
 (۱۸۰) ئنجا (ئه ی موحه ممه د!) بۆ ماوه یه کی که م پشتیان یتیکه (۱۸۱) سه رنجیشان
 بده (ته ماشای حال و بالیان بکه)، له مه وودوا ده بینین (چیان به سه ردی!) (۱۸۲)
 ئایا په له له (هاتنی) جه زه به ی تیمه ده که ن؟ (۱۸۳) هه رکات (جه زه به ی تیمه)
 دابه زیه هه وشه و به رو مالیان، به ره به یانی وریا کراوان خراپترین (به ره به یان)
 ه (۱۸۴) پشتیشان یتیکه بۆ ماوه یه کی که م (۱۸۵) سه رنجیشان بده، له مه وودوا
 ده بینن (چیان به سه ره دی!) (۱۸۶) پاکیی بۆ په ره رداگان، خاوه نی یتیکرای عیززه ت
 له وه ی نه وان وه سفی ده که ن (۱۸۷) سه لامیش له سه ره نیردراوان (۱۸۸) ستایشیش بۆ
 خوی په ره رداگاری جهانیان (۱۸۹).

شىكردنه وهى هه ندىك له وشه كان

(الْجَنَّةُ): (جَمَاعَةُ الْجَنِّ: ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ ٦٠) (النَّاسُ، وَالْجِنَّةُ: الْجُنُونُ)، وشهى (جَنَّةٌ): به مانای کۆمه لى جند دى، وهك خوا ده فه رموى: ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ ٦١) (النَّاسُ، هه روه ها (جَنَّةٌ) به مانای شىتى دى، وهك خوا ده فه رموى: ﴿مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جِنَّةٍ﴾ ١٩) (سَبَأُ، شىتىش بۆيه پى ده گوترى (مجنون)، چونكه عه قلى داده پۆشرى، هه روهك جىنىش بۆيه پىسان ده گوترى: (جَنِّ) چونكه داپۆشراون و نه بىراون، كۆرپه له (جنى) يش له سكى دايكىدا ته وىش داپۆشراوه، هه موويان ريشه كه يان ده چته وه سهر په نهانيى و داپۆشراوى.

(نَسَبًا): (النَّسَبُ وَالنَّسَبَةُ: إِشْرَافُكَ مِنْ جِهَةِ أَحَدِ الْأَبَوَيْنِ)، (نَسَبٌ وَنَسَبَةٌ): برىته له هاوبه شى له لاي يه كيك له باب و دايكه وه، واته: ته وانهى ده چنه وه سهر بابىك، ياخود ده چنه وه سهر دايكىك، نه وه نهو چوونه وه سهره، پى ده گوترى: نىسه ت و نه سه ب واته: په چه نهك.

(يَفْتَنِينَ): (أَي: مُضِلِّينَ) واته: ئىوه كه سى لى هه لئاگىر نه وه، كه سى لى گومرا ناكهن له خوى به رزو مه زن.

(صَالِ الْجَحِيمِ): چوه ئىو كلبه، واته: كه سىك كه ده چته كلبه دۆزه خه وه، (الصَّالِي: الْإِنْقَادُ بِالنَّارِ، صَالِيَ الْكَافِرُ النَّارَ: قَاسَ حَرْفَهَا، وَصَالِ النَّارَ: دَاخِلَ النَّارِ)، وشهى (صَالِي) له نه صلدا به مانای داگىرساندنه، شتىك به ناگر داگىرستى، ده گوترى: (صَالِيَ الْكَافِرُ النَّارَ) واته: ناگره كهى چىژت، پى جه زره به درا، (وَصَالِ النَّارَ: دَاخِلَ النَّارِ)، چووه ئىو ناگر پىشتر گومان: وشهى (صَالِي) برىتى نيه له چوونه ئىو ناگرىكى ناسايى، به لكو برىته له وه كه له هه ر چوار لاوه ناگر تىن بۆ نهو شته بىتى و، بىپىشتىن ياخود بىپىزىتى.

(الصّافُونَ): واتە: ریزبووان، ریزبەستووان (الصّف: أَنْ تَجْعَلَ الشَّيْءَ عَلَى خَطِّ مُسْتَوٍ، الصّافُونَ: الْمُصْطَفَيْنِ)، (صَفَ): ئەوەیە کە شتێک لەسەر هێڵێکی راست دابنێی، یان چەند شتێک پێکەوه ریزبکە، (صافون) یش واتە: (مُصْطَفَيْنِ) ریزبووان، ریزبەستووان.

(سَاعِيْمٌ): واتە: لە مەیدان و گۆرەپانە کە یان دا، (السّاعَةُ: الْمَكَانُ الْوَاسِعُ وَمِنْهُ سَاعَةُ الدَّارِ)، (سَاعَة) شوێنێکی فراوانە، لەوەوە بە حەوشەی دەورووبەری خانوو گوتراو: مەیدان (سَاعَةُ الدَّارِ).

(حِينَ): (الْحِينُ: وَقْتُ بُلُوغِ الشَّيْءِ وَخُضُولِهِ، الْأَجَلَ، الزَّمَانُ الْمُطْلَقُ، السَّاعَةُ مِنْ الْوَقْتِ)، (حِينَ) بە کاتی پێکەشتنی شتێک و پەیدا بوونی گوتراو، هەروەها بە کاتی دیاریکراو گوتراو، بە کات بە پەهایێ گوتراو: (حِينَ)، هەروەها بە ماوەیەکی کەم لە کاتیش گوتراو: (حِينَ).

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوای عَزَّ وَجَلَّ لە کۆتایی ئەم سوورەت موبارەکەدا، جارتکی دیکە بە پێغەمبەری خاتەم ﷺ دەفەرموی: پرسیاریان لێ بکە، دوو جار و وشە: ﴿فَأَسْتَفْتِهِمْ﴾ لەم سوورەتەدا بە کارهاتو، جاری یەکەمیان فەرمووی: ﴿فَأَسْتَفْتِهِمْ أَمْ أَسْأَلُ خَلْقًا أَمْ مَن خَلَقْنَا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ﴾ ^(١١)، کە پێشتر تەفسیرمان کرد، لێرەش دەفەرموی: ﴿فَأَسْتَفْتِهِمْ﴾ پرسیاریان لێ بکە، داوای فەتوایان لێ بکە، داوای زانیاریان لێ بکە، ﴿أَرَأَيْكَ أَكْبَرُ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ الْآبَؤُا كَمَا كُنْتَ لَهُمُ الْآبَؤُا﴾، ئایا پەرەردگارت کچانی هەن و، ئەوانیش کورانیان هەن؟ مەبەستی خوای پەرەردگار ﷻ ئەوەیە کە چۆن دەتێن: فریشتەکان کچانی خۆان، لە حالێکدا کە بۆ خۆیان بە لە دایک بوونی کچ، قەسەن! وەك خوا ﷻ لە سوورەتی (الزخرف) و سوورەتی (النحل)

یشدا، باسی هه لوئستی ئهوان دهکات، کاتیک که کهیان بووه، چهند نارهت بوون:

ا- ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٣﴾ يَتَوَرَّى مِنَ الْقَوْمِ مِن سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَوْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٨٤﴾﴾ النحل.

ب- ههروهه: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٧﴾﴾ الزخرف، واته: کاتیک که یه کیکیان موژده ی پی بدری، بهوهی که بو (خوای) به بهزهیی به وینهیان هیناوهتهوه [که کهچانن و ئهوان دهلین: فریشتهکان کچی خوان] پرووی رهش و تهلخ هه لدهگه پی و، زور پهست و پیشخواردوووه ده بی، دوایی دهفه رموی: ﴿أَوْ مَن يُنْفُثْ فِي الْخِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ﴿٨٨﴾﴾ الزخرف، نایا موژدهم پیدراوه به کهچیک که هه میسه له خشل و جوانیدا پیدهگات [نهک وهک پیاو سروشتی وابی که یفی به شتی زبرو توند بی، ئافرهت سروشتی وایه، که یفی به جوانیی و نهرم و ناسکیی دی] له کاتی وتووژیو مشتومریشدا باش ناتوانی مه بهستی خوئی دهربخات [له بهر ئهوهی عاتیفه یه کی زور بههیزی هه یه].

لیره دا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَٰؤُلَاءِ﴾ به پرسیار لیکردنی نکو و لیبیلکه رانه وه دهفه رموی: ﴿إِنَّكَ أَلْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبُتُونُ﴾، نایا پهروه ردگارت کهچانی هه ن و، نهوانیش کوپانیان هه ن؟ که دهفه رموی: ئهوان کوپانیان هه یه، به ته نکید کهچانیشیان بوون، به لام مه بهست ئهوه یه نایا کهچان بو خوا بریار ده ده ن، که چی بو خوئیان نه گهر چاریان هه بی، کوپ نه بی نایان بی؟!

﴿أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنْسَانًا وَهُمْ شَاهِدُونَ﴾، یان نایا ئهوان ناماده بوون، ناگادار بوون که تیمه فریشته کامان به کچ خولقاندوون؟ ئه مه بهر په رچدانه وه به کی زور پروون و راشکاوه، که فریشتهکان مینه نین، به لکو فریشتهکان هه ر په گه زیان نیه، نه ئیرن و نه مین، به پیچه وانه ی جنده وه، که وه چه یان هه یه و زاووژیان هه یه، په گه زیان هه یه، (شیطان) هه یه و (شیطانة)

هه‌یه له کافره‌کانیان، هه‌روه‌ک (جَنِّي) هه‌یه‌و (جَنِّيَّة) هه‌یه، له زمانی عه‌په‌بیدا نه‌و وشانه‌هه‌ن، به‌لَام فریشته (مَلَك) تاکه، به (مَلَائِكَة) کۆده‌کرته‌وه، ئیدی ناگوتری: (مَلَك) و (مَلَکَة)، نایا تێمه‌ فریشته‌کامان به‌ مێینه‌ خوێڵاندوون، ﴿وَهُمْ شَهِدُونَ﴾، له‌ حالیکدا که نه‌وان ناگادار بوون و ناماده‌ بوون، یان: زانیاریان هه‌بوو، نایا وابوو؟ به‌ ته‌نکید نه‌خێر.

﴿أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ أَفْئِكِهِمْ يَقُولُونَ﴾ (١٩١) وَلَدَ اللَّهُ ﴿١٩٢﴾ ناگادارین! نه‌وان له‌ درۆی خۆیان‌ه‌وه ده‌لێن: خوا پۆله‌ی بووه، ﴿وَلَيْتُمْ لَكَذِبُونَ﴾ (١٩٣)، به‌ دلاییی نه‌وان درۆ کارن، وه‌ک له‌ سووره‌تی (الأنعام) دا که‌ پێشتر ته‌فسیرمان کرد، باس‌مان کرد که‌ هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌رده‌کان ده‌یانگوت: فریشته‌کان کچانی خوان و شه‌یتانه‌کان کوپانی خوان، خوا ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْإِنِّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ﴾ (١٩٤) بَرِّعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَلَيْسَ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَنِيعًا وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ يُكَلِّمُ شَيْءًا عَلِيمٌ﴾ (١٩٥) (الأنعام، واته: هاوبه‌شی جندیان بۆ خوا بریاردان، له‌ حالیکدا که‌ خوا جندی هێوانه‌دی و دروستیکردوون!!

نهمه‌ وا پێده‌چی وه‌ک کاتی خۆی له‌ ته‌فسیری سووره‌تی (الأنعام) به‌رگی پێنجی نهم ته‌فسیره‌ کوردیه‌دا گوتوو‌مانه: مه‌به‌ستی پێ مه‌جووسیه‌کان بێ که‌ برۆایان به‌ دووانه‌تی (ثنویه) بووه، نه‌وان برۆایان به‌ دووانه‌تی هه‌یه، په‌روه‌ردگاری خێرو په‌روه‌دگاری شه‌پ، په‌زدان و ئه‌هریمه‌ن، له‌وانه‌یه‌ مه‌به‌ست نه‌وه‌ بێ، یاخود مه‌به‌ست نه‌وه‌ بێ که‌ هاوبه‌ش‌دانه‌رده‌کان گوتوو‌یان: شه‌یتان (ئیبلیس) برۆای خوا‌ی په‌روه‌ردگاره!! ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْإِنِّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ (الأنعام، بۆیان داتاشین (بۆ خوا) بۆیان هه‌لبه‌ستن: کوپان و کچان به‌ بێ زانیاری، ده‌یانگوت: شه‌یتانه‌کان کوپانی خوان و فریشته‌کانیش کچانی خوان، به‌لَام به‌ بێ زانیاری نه‌و قسانه‌یان ده‌کرد، بۆیه‌ خوا ده‌فه‌رموی: ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ﴾ (١٩٦) (الأنعام، پاکه‌و به‌رزه‌ خوا له‌وه‌ی نه‌وان وه‌سفی ده‌که‌ن، ئنجا خوا به‌لکه‌ دینیته‌وه‌ له‌سه‌ر پووجه‌لی نه‌و بیرۆکانه:

﴿يَبْعُ الْأَمْكَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ﴿الأنعام﴾ به دیهینه رو په یداکه ری تاسمانه کان و زهویه، ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ﴾ وَلَدٌ تَكُنْ لَهُ صَحْبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ يَكُنْ عَلَيْهِ ﴿الأنعام﴾ چوڼ پوله ی په یدا ده بن، نه گهر هاوسه ری نه بووبی؟ نه گهر خوا هاوسه ری نه بی، چوڼ پوله ی په یدا ده بی؟ ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ ﴿الأنعام﴾ هه موو شتیکی هیناوده دی، جکه له خو ی هه مووی دروستکراوی خوا به ﴿وَهُوَ يَكُنْ عَلَيْهِ﴾ ﴿الأنعام﴾ خواش به هه موو شتیکی زانابه.

لیره ش دهفه رموی: ﴿أَلَا إِنَّمِزُّنَ إِفْکِیْمَ یَقُولُونَ﴾ ﴿۱۸﴾ وَلَدَ اَللّٰهُ، ناگادارین! نهوان له دروی خوځانه وه (واته: بناغهی قسه که یان درویه) ده تین: خوا رۆله ی بووه، ﴿وَأَنَّمِزُّنَ لَکُم بُونَ﴾، به دنیایی نهوان دروکارن، له سووپه تی (الأنعام) دا خوا وردتر باسی کردوه، ئه و بیروکه یه ی پووچه لکردۆته وه، به لَم لیره به وهنده واز دتین، که چند به لکه به ک دتینه وه:

﴿ اَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴾، نایا کچانی به سەر کوراندا هه‌بێژاردوون؟ واته: ئه‌گه‌ر فریشته‌کان کچانی خوا بن، بۆچی خوا ﷻ کۆری نه‌بوون؟ ئیوه‌ بۆ خۆتان کچتان پتی خراپن و، کورتان پتی چاکن، ئه‌دی چۆن ئه‌وه‌ی بۆ خۆتان پیتان خرابه‌، بۆ خوای داده‌یتن و، ئه‌وه‌ی پیتان چاکه‌، بۆ خۆتانی داده‌یتن؟!

﴿ مَا لَكَ كَيْفَ تَمْكُمُونَ ﴾، چیتانه، چۆن دادوه‌ری ده‌كهن، چۆن پریار ده‌دهن؟! ﴿ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴾، ئایا بیر ناكه‌نه‌وه، نایه‌یتنه‌وه بیر خوتان!! ﴿ لَمْ لَكَ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ ﴾، یان ئایا به‌لگه‌یه‌کی روون و پروونكه‌ره‌وه‌تان هه‌یه؟ له مه‌سه‌له گرنكه‌كاندا وردتر نهم به‌لگانه‌ روون ده‌كه‌ینه‌وه، واته: له رووی عه‌ق‌لیی و لوژیکیه‌وه، نه‌و قسه‌یه پرپی تیناچن، ئنجا ئایا به‌لگه‌یه‌کی نه‌ق‌لیتان هه‌یه؟ له وه‌حیه‌وه به‌لگه‌یه‌كتان هه‌یه؟ به‌لگه‌یه‌کی روون و ناشكراتان هه‌یه؟

﴿فَأَنذِرْ يَكْفُوكُمْ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، نووسراوه كه تان بئين، نه گهر له پاستانن، چونكه به لگهي نه قلی دهی له نووسراونك له كښك دا بی، له بهرنامه به كدا بی، كه

له خواوه دابه زیری، هه ره نه قلیک نه سه لمیندرا که سه رچاوه که ی وه حیی خوایه، نیعتیباری پی نا کرئ و نه فسانه یه.

﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْكَلْبِ نَبَاً﴾، هه روه ها له نیوان نهو {که خوایه} و جنده کاند، ره چه له کیکیان دانا، وه ک گوتم: هه ندیک گوتوویانه: نیلیس برای خوایه {پاکیی بو خوا}، هه ندیک گوتوویانه: خوا له گه ل گه وره کانی جنددا هاوسه رگری کردوه و فریشته کانی بوون، وه ک مینه و، شه یانه کانی بوون و جنده نیرینه کانیسی بوون، وه ک کوپان!! نهوانهش هه موویان نه فسانه و قسه ی پروپوچن.

﴿وَلَقَدْ عَلِمْتِ الْغَنَّةَ إِنَّهُمْ لَمُحَضَّرُونَ﴾، به لام جنده کان ده زانن هه موویان ناماده ده کرین، واته: نهوانه یان که به رده وام ده بن له سه ر کوفرو له سه ر کوفر ده مرن، ده زانن ناماده ده کرین و په لکیش ده کرین بو سزا، تنجا نه گه ره سه ب و ره چه له کیکی له نیوان خواو جنددا هه بووایه، خوا چۆن سزای ده دان؟ یان نهوان چۆن له خوا عاصی ده بوون و بیپروا ده بوون؟!

﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾، پاکیی بو خوا، خوا پاک و بیکه رده له وه دی که نهوان ده یلین، نهوان وه سفی ده کهن بو خوا، نهو وه سفانه ی نهوان ده یلین و نهو پیناسانه ی نهوان ده یلین، بو خوا، ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْأَخْيَارِ﴾، جگه له بهنده هه لپژارده کانی خوا، نه م هه لآواردن (استثناء)، دوو نه گه ری هه ن:

أ- ده گونجی له: ﴿إِنَّهُمْ لَمُحَضَّرُونَ﴾، واته: هه موویان ناماده ده کرین بو دۆزه خ، جگه له بهنده ساغکراوه کانی خوا، له جند و مرووف، نهوانه خوا سزایان نادات، به لکو ده یانخاته به هه شته وه.

ب- ده شکونجی: نهو هه لآواردنه له: ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾، یانی: پاکیی بو خوا له وه دی نهوان ده یلین، جگه له وه دی که بهنده ساغکراوه کان ده یلین، که نهوان شتی و نالین شایسته ی خوا نه بی و، قسه ی بن نه زاکهت به رانه بر به خوا ناکه ن.

وشەي: (المُخْلِصِينَ) خۆتەندراویشە تەوہ: (المُخْلِصِينَ)، (المُخْلِصِينَ) واتە: ساغراوان، (المُخْلِصِينَ) واتە: خۆساغەرەوان، خەتەیان بە خۆیانەو نەهێشتو، یان خەتەیان بە خواپەرستیی و فەرمانبەرییەکیانەو نەهێشتو بۆ خوا.

﴿قُلْ لَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ مَا أَنتَرُ عَلَيْهِ يَفْتِنِينَ ﴿٣٢﴾ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِي الْجَحِيمِ ﴿٣٣﴾﴾ خوا ﷻ پوو دەکاتە جەند، یان پوو دەکاتە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان و دەفەرموێ: خۆتان و ئەوانەي دەیانپەرستن، یان: ئەو شتانەي دەیانپەرستن، ﴿قُلْ مَا أَنتَرُ عَلَيْهِ يَفْتِنِينَ ﴿٣٢﴾﴾ ئێو هەلگیرەو و گومراکەري هیچ کەسێک نین لە دژی خوا، ناتوانن بەندەکانی خوا هەلگیرنەو و لایانبدن ﴿قُلْ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِي الْجَحِيمِ ﴿٣٣﴾﴾، مەگەر کەسێک کە چوو نێو دۆزەخە، بۆ خۆی خۆی لە دۆزەخ دەهاوێ و، تێیدا دەپیشێ و دەبرێ، واتە: مەگەر کەسێک بۆ خۆی خۆی راپسکێنێ و بە ویستی خۆی خۆی وایستێت کە بچیتە دۆزەخەو، ئەگەر ئێو تێو توانای ئەو تان نە لە خۆرا خەلکی بەلکێش بکەن، بەرەو زەلکای گومرايان بەرن و، لە خوا هەلگیرنەو، خوا ئەو دەسەلاتەي نەداونێ، بەلکو ئەگەر جەند، ئەگەر مەروڤ، خۆیان بە ویستی خۆیان دواتان دەکەون، ئەي شەیتانەکان! یان ئەي گومراکەرەکان! سەرەنجام خۆیان دەخەنە نێو دۆزەخەو.

ئەجا خوا ﷻ لەسەر زاری فریشتەکان دەفەرموێ، (واتە: فریشتەکان گوتیان): ﴿وَمَا إِلَهُ لَكُمْ مَعْلُومٌ ﴿٣٤﴾﴾ هیچ کامێک لە ئێمە نە، مەگەر پێگەیکە زانراوی هەبە، فریشتەکان هەراکامیان پێگەو جێگەو، پێگەو پلەي خۆي هەبە، ﴿وَأَنَّا لَنَحْنُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٥﴾﴾، هەر ئێمە باش ریز بووان و، بۆ خواپەرستیی بە پێکی وەستا وانین، ﴿وَأَنَّا لَنَحْنُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٥﴾﴾، بە دنیایی هەر تێمەش بە پاککری بۆ خوا ﷻ، ئەمە باسی خۆکردنێکی فریشتەکانە، بەلام فریشتەکان لەبەر ئەو، خاودنی نازەزوو و، ئەو سیفەتە خراپانە نین کە لە مەروڤاندا هەن، بۆیە ئەم سیفەتانەیان بە خراب بۆ تەفسیر ناکرێن، وەک هەندێک لە توێژەرەوان گوتوویانە: لێرەدا فریشتەکان بەجۆرێک لە خۆهەلکێشان، خۆیان هەلکێشاو!! بەلام ئێمە نابێ

قياسى فرىستان لەسەر مەزۇن بىكەين، مەزۇنەكان ئەگەر قىسەيەك بۆين لە خۇپەسندىي، يان پەسندىردى خۇ، ئەو خۇ ھەلگىشانە، بەلام فرىشتەكان وەك مەزۇنەكان خاوەن ئارەزووى نەفس و، شەيتان زەفەر پتېردى و خۇ بەزلىگرىي نىن، كاتىك شىتەك دەلەين، بۇ ئەو دىيە تىمە بزانين ئەوان چۆن؟ نەك خۇيان ھەلگىشەن بەسەر مەزۇنەكاندا.

دواىي خوا ﷺ قسه يه كى كافره كان، هاوبه ش بؤ خوا دانه ركان كه پشتر
 كروويانه، پش نه ودى پيغهمبر ﷺ بن و نيسلام بن، لئان ده گيرته وه،
 ده فهرموى: ﴿وَأَن كَأُتُوا لَيَقُولُنَّ﴾، به دئنايى نه وان ده يانگوت، ئهم (إن) ده (إن
 الْمُخَفَّفَةَ) به له (الْمُتَقَلَّةُ)، يانى: به دئنايى نه وان ده يانگوت، چونكه به هؤى
 (ل) كه وه ده زانين، كه (إن) ي جه ختكرنده وه نه ك (إن) ي لابه ره (نافيه): ﴿لَوْ
 أَنَّا عَدْنَا لَذَكِّرْنَا مِنَ الْأُولَىٰ﴾، نه گهر ئيمه يادخه ره وه به كه له وهى پشوو امان له لا
 بووايه، به رنامه به كه له وهى بؤ گه له پشوو ده كان هاتوه، ئيمه ش له لمان بووايه،
 ﴿لَكِنَّا عَادَ اللَّهُ الْمُخَلَصِينَ﴾، ده بووينه به ننده ساغكراوه كانى خوا، ياخود (عِبَادَ اللَّهِ
 الْمُخَلَصِينَ) ده بووينه به ننده خو ساغكهر وه كانى خوا، واته: ئيمه كتيب و به رنامه و
 وه حيه كمان له بهر ده ستدا نه بوو، ده نا زور زور چاك ده بووين، وه كه له سوورده تى
 (فاطر) پش دا ده فهرموى: ﴿وَأَقْسُوا بِاللهِ جَهْدَ أَيْمَنِمْ لَئِن جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ
 مِنَ الْإِنْدَىٰ الْأُمَمِ ۝١١﴾، واته: زوريش به جه ختكرنده وه، زور به خو نه زيه تى دانه وه
 سوينديان به خوا خوارد، كه نه گهر نه وانه ببرخه ره وه و هوشياركه ره وه به كيان بؤ
 بن، له هر گه ل و كوومه لكايه كه ره پي راستى گرتوه، پي راستگرتوو تر ده بن،
 واته: پش هه مووان ده كه ونه وه له ربي راستگرتندا.

ئىنجا دەفەرمۇق: ﴿فَكْتَرُوا يَوْمَ﴾، كەچى پىتى بېيروا بوون بە: (فاء التعقيب) هاتو، يەكسەر دواي ئەوئى ئەو ھىدايەت و بەرنامە يان بۇ ھات، كە دەيانگوت ئەگەر لەلەمان بووايە، ئىمە باشتىن كەس دەبووين و بەندەي خۇساغكەرەو و ساغراوئى خوا دەبووين، كەچى كە بۇيان ھات، پىتى بېيروا بوون، ﴿فَرَفَ﴾

يَعْلَمُونَ ﴿١﴾ له مهودوا ده زانن، ئەمە هەرهەشەيه، واتە: دەزانن تووشى چ جورقەتيك دین، دەزانن تووشى چ سزاو جەزەره بەهەك دین، لەسەر ئەووە كە بېیروا بوون بە بەرنامەى خوا، نەك لەسەر ئەووەى كاتى خۆى ئەو قسەيان گوتووە، ئەگەر لەگەڵ قسەكەيان دا راستيان كەربايە، قسەكەيان چ عەيبى نەبوو، زۆريش باش بوو، بەلام گرفتەكە ئەووەيه كە بە پێچەوانەى قسەكەيانەو، پەفتاريان كرد.

﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِإِِبَادِنَا الْفَرَسَيْنِ﴾ بە دنيایى وشە (بريار)ى ئيمە تپه‌پريوه بۆ بەنده نيردراوه‌كانمان، وشەى ئيمە واتە: بربارى ئيمە، حوكمى ئيمە تپه‌پريوه، كە چييه؟ ﴿إِنَّهُمْ لَمُؤْمِنُونَ﴾ بە دنيایى هەر ئەوان سەرکەوتوو و پشتگيراو و يارمه‌تيدراو دەبن، لە بەرانبەر ناحەزانياندا.

﴿وَلَنْ جُنْدًا لَهُمُ الْغَالِيُونَ﴾ هەروەها بربارى ئيمە تپه‌پريوه، بربارى ئيمە كە لە دوو توێى وشەكان، چ وشە تەكوينيه‌كان، چ وشە تەشريعيه‌كاندا بەرجەسته دەبن، تپه‌پريوه كە هەر سەربازەكانى ئيمە زāl دەبن بەسەر دوژمنانياندا، لە كاتيكدا كە پووبە‌پرووى يەكدى دەبنه‌وه.

﴿قَوْلَ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ﴾ خوا ﷻ روو لە پيغه‌مبەرى خاتەم ﷺ دەكات، دەفەرموێ: مادام وایە تۆش بۆ ماوه‌يه‌كى كەم پشتيان تيبكه، ئەم (ف)ە، دەگونجێ (فاء الجزائية) بێ، واتە: كە ئەوان بەو شيوەيه‌ن، تۆش بۆ ماوه‌يه‌كى كەم پشتيان تيبكه، ياخود (فاء الفصيحة) يە، واتە: چا ئەوان كە هەر لەسەر سەره‌خەريى و، لەسەر نەسەلماندن و بېيروايى خويان بەرده‌وام دەبن، لە حاليكيشدا كە لە رابردوودا ئاوايان گوتووە، كەچى وەفادار نەبوون بە قسەكەى خويان، مادام ئەوان وان، تۆش پشتيان تيبكه بۆ ماوه‌يه‌كى كەم.

﴿وَأَمْرُهُمْ فَرَغٌ يُعِيرُونَ﴾ تەماشاشيان بكە، له‌مه‌ودوا بە دنيایى ئەوان چاك دەبينن، واتە: چاك دەبينن كە چيان بەسەر دێ! ﴿أَلَيْعَدَايَا يَتَعَصَّبُونَ﴾ ئايا پەله لە هاتنى سزاو جەزەره‌به‌ى ئيمە دەكەن؟ تالووكەى لى دەكەن زوو بويان بێ؟

﴿فَإِذَا نَزَلَ بِكَرْبِهِمْ﴾، هر کاتیک سزای تیمه دابه‌زیه سر به‌رو هه‌وشه‌یان، دابه‌زیه سر گۆره‌پانیک که لیتی کۆده‌بنه‌وه، یاخود دابه‌زیه سر ده‌وربه‌ری ماله‌کانیان، ﴿فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذِرِينَ﴾، یانی: (فَسَاءَ الصَّبَاحُ صَبَاحُ الْمُنْذِرِينَ) خرابترین به‌یانی، به‌ره‌به‌یانی نه‌وانه‌یه که ترسیتراون و وریا کراونه‌وه، به‌لام هیچ گوئیان به‌ترساندن و وریاکردنه‌وه که نه‌داوه.

جاریکی دیکه‌ش خوا تۆت دووباره‌ی ده‌کاته‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿وَنَوَّلَ عَنْهُمْ حَقَّ جَنِّ﴾، تۆ پشتیان تیکه‌و پروویان لی وه‌رگیره، تاکو ماوه‌یه‌کی که‌م، ﴿وَأُفِيرَ مَوْقُ يُصِيرُونَ﴾، ته‌ماشاش بکه، نه‌وانیش ده‌بینن و ته‌ماشاه‌که‌ن، شتیکیان به‌سه‌ر دی، که دوا‌یی به‌چاوی سر ده‌بینن.

﴿سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ﴾، پاکیی بۆ په‌روه‌ردگارت، په‌روه‌ردگارت خاوه‌نی هه‌موو عیززه‌ت، واته: هه‌موو بالاده‌ستی و ده‌ست‌پوشتوو‌یی، ﴿عَمَّا يُصِفُونَ﴾، له‌وه‌ی که نه‌وان ده‌لێن، پاکیی بۆ خوا له‌وه‌ی که نه‌وان ده‌لێن، بۆ په‌روه‌ردگارت، که خاوه‌نی هه‌موو عیززه‌ت و بالاده‌ستی و، ده‌ست‌پوشتوو‌یه. ﴿وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ﴾، سه‌لام و ناشتی، سه‌لامه‌تی و بێمزه‌په‌تی له‌سه‌ر په‌وانه‌کراوان {له‌ دنیاو دوا‌پوژدا}.

﴿وَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، ستایش بۆ خاوی په‌روه‌ردگاری جیهانیان، هه‌رچی ستایشه، هه‌رچی مه‌دح و سه‌نا‌به، هه‌مووی شایسته‌ی خاوی په‌روه‌ردگاری جیهانیانه.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی به که م:

پرسیارکردنی سه رزه نشتکرانه له هاو به شدانه ران، له باره ی نه و بیرۆکه
 بینه مایانه یانه وه که ده لێ: خوا کچی هه ن، که فریسته کانن و، داوا لیکردنیان
 که نه گهر راستن، با به لگه بینه وه له سه ر نه و داوا به:

خوا ده فهرمو: ﴿فَاسْتَفْتِهِمْ أَلَيْكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبُتُونَ﴾ (١١٩) أَمْ خَلَقْنَا
 الْمَلَائِكَةَ إِنْسَانًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿١٢٠﴾ أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِفْكِهِمْ يَتُوتُونَ ﴿١٢١﴾ وَلَدَ اللَّهِ وَإِنَّهُمْ
 لَكَاذِبُونَ ﴿١٢٢﴾ أَسْطَغَى الْبَنَاتُ عَلَى الْبَكِينِ ﴿١٢٣﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿١٢٤﴾ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٢٥﴾ لَمْ تَكُنْ
 سُلْطٰنٌ ثَمِيَّةٌ ﴿١٢٦﴾ فَأَنۡوَابِكُمْ كُرۡ اِنْ كُنۡمُ صٰدِقِيۡنَ ﴿١٢٧﴾

شیکردنه وه ی نه م، ئایه تانه، له ده برکه دا:

١- ﴿فَاسْتَفْتِهِمْ﴾ {خوا فهرمان به پیغه مبه ری خاته م موحه ممه د ﴿ده کات: {
 پرسیاریان لیکه، (فَاسْتَفْتِهِمْ: تَفْرِيعٌ لَهُمْ وَتَهَكُّمٌ بِهِمْ)، (فاستفتم) لێ ده دا: سه رزه نشتکردن
 و جوړیک له گالته پیکردنیانه، نه گهرنا نه وان که ی نه هلی فه توان، که ی زانیاریان له لایه
 تا کو پیغه مبه ر ﴿ده کات: {داوای زانیاریه کیان لی بکات، که خو ی نه بییت و، نه وان پی بلین
 و هه والی پێده ن؟! چونکه مو قتی به که سیک ده لێن، هه وال بدا به (مستفتی) (١) به ک
 که داوای زانیاری لیکردوه، نه ویش زانیاری پی بدات و، هه والی پیدات، به لām نه مه
 جوړیکه له سه رزه نشتکردن و گالته پیکردنیان.

(١) مُسْتَفْتِي: دلاوی فه تواکه ر داوای پوونکردنه وه که ر.

۲- ﴿الرَّيْبُكَ الْبَسَاتُ وَلَهُمُ الْبُتُوكُ﴾، ئايا پەرۋەردگارت كچانى هەن و ئەوانىش كوپانيان هەن؟ ھەلبەتتە ھاوبەش بۇ خوا دانەرەكانى پۇزگارى پىغەمبەر ﷺ چ لە نيوە دوورگەى عەرەبىيدا، چ لە نيوە فارس و رۇژھەلاتى ئاسيا، چ لە يۇنان و نيو پۇمانەكان، چ لە ميزۇبۇتاميا (نيوان دوو پووبارەكان (ديجلە و فورات)) چ لە مىسرو، چ لە ئەفريقياو، چ لە ھەموو شۇئەكان، چەند جۇرئىك بوون، تەنيا يەك جۇر نەبوون، وەك لە تەفسىرى سوورەتى (الأنعام) يشدا بە تەفصیل باسماں كردو، بەلام ھەندىكيان يان زۇربەيان، ئەو ھەقەناعەتيان بوو ھەكە فرىشتەكان مین و كچانى خواشن، بۇيە خوا دەفەرموى: ﴿الرَّيْبُكَ الْبَسَاتُ وَلَهُمُ الْبُتُوكُ﴾، ھەمزە (أى (أربك) ھەمزەى پرسياركردى نكووليليكەرەنەيە، ئايا پەرۋەردگارت كچى ھەن و، ئەوان كوپيان ھەن! ناشرابە ئەوانىش كچيشيان ھەبوون، بەلام مەبەست ئەودەيە كە ئەوان پازى نين كچيان بىن، كاتىك يەككيان كچى دەبى، زۇر پەست و توورەو ناسەرسەنگ دەبى، ئنجا شتىك كە خۇيان پىتى پازى نين، چۇن پالى دەدەنە لای خوا؟!

ئنجا ئەو ھەكە گوتوويانە: فرىشتەكان كچانى خوان، وەك لە سوورەتى (الأنعام) دا، خواى پەرۋەردگار پرونترو وردتر، ئەو مەسەلەيە باس دەكات، دەفەرموى: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ﴾ (الأنعام، واتە: ھاوبەشى جنديان بۇ خوا بپرياردان، بگرە ھەندىكيان دەيانگوت: ئىبليس براى خوايە، ﴿وَحَرُّوا لَهُ بَيْنَ وَبَيْنَ بَعْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصُفُّونَ﴾ (الأنعام، (حَرْق) بريتە لە درپنى شتىك، يانى: ئەوانە شتىك چۇن دايدەدرى و دەپپچرى، ئاوا قسەيەكى درۇيان ھىتاو ھەليانەست، ﴿بَيْنَ وَبَيْنَ بَعْرِ عِلْمٍ﴾ (الأنعام، كوپانيان بۇ خوا بپرياردان، كچانىشيان بۇ خوا بپرياردان بەبى زانبارى، دەيانگوت: شەپتانەكان كوپانى خوان، فرىشتەكانىش كچانى خوان، كە ئەو ھەكە خالدا سى تاوانى تيدا بوون:

۱- تاوانى يەكەم: جەستاندىنى خوا (تَجْسِيمُ اللّٰه)، چونكە كاتىك دەگونجىن خوا كچى بىن، كە خوا جەستە بى، بۇيە خوا ﷻ كە خۇى پىتناسە دەكات لە سوورەتى (الإخلاص)

دا دەفه رموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ (۱) اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ (۲) لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝ (۳)﴾ واته: به ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده، بلی: خوا تاكه، جی نیازو بن نیازه، كه سی لی نهبووه و له كهس نهبووه و، هیچ كه سیک هاوتای نهو نیه.

ئنجا كه پۆله پالبدیرنه لای خوا، چ تیرینه بن، كه گوتووایه: شهیتانه كان كورانسی خوان، چ مینه بن، كه گوتووایه: فریشته كان مین و كچانی خوان، مانای وایه خوای پهروه ردگاریان جهستاندوه.

۲- تاوانی دووهه: نهوهیه كه فریشته كانیان به مینه داناون، له حالیکدا كه خوا زۆر به پروون و پاشكاویی نهفیی نهوه دهكات كه فریشته كان می بن، ههر بۆیه بهكیک له زانایانی هاوچهرخ (به چاکی نازانم ناوی بێنم) هه ندیک کتبی نووسیون، تییان دا باسی نهوه دهكات كه: فریشته كان مینه بن، وۆریه كان بریتین له فریشته كان! كه له راستییدا نهو قسانه هیچ نین، چونكه خوا ﴿عَلَّمَهُ﴾ زۆر به پروونی نهوه به درۆ دهخاتهوه، تنجا به كچ له قهلهمدانی فریشتان، مانای به مینه له قهلهمدانیانهو، نهوهش گوناھیکی دیکهیه، له حالیکدا كه فریشته كان پهگه زیان نیه، فریشته كان چهندن ههر نهوهندن، چهند خوا بیانخوولقتی، نهوهندن، خوایان زاووزتیان نیهو، كه م و زیاد ناکهن، وهك چند و مروّف و وهك ناژده نین، وهك ژيانداران نین.

۳- تاوانی ستهه: شتیک كه له لای نهوان پلهیهکی نزمتری ههیه، نهویان بۆ خوا داناهه، كه بریتیه له مینه، وهك له ههر كام له سوورەتی (النحل) و (الزخرف) دا، خوا ﴿عَلَّمَهُ﴾ نهوهیان به چاو داده داتهوه و دهفه رموی:

۱- ﴿وَإِنَّا بِيُتْرَ أَحَدُهُمْ بِمَا صَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوًى وَهُوَ كَظِيمٌ ۝ (۷)﴾ الزخرف، واته: نهگهر بهكیکیان موزدهی نهوهی پی بدری، كه به وینهی هیناودهتهوه بۆ خوای بهبهزهیی (پالی داوته لای خوا)، پرووی پهش ههلهگه پری و، زۆر پهست و تووره دهبن.

ب- له سوورەتی (النحل) دا دەفه رموی: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ٨٨﴾ بۆزێی مەن القور مەن سوو ما بئیر بەئ ائمیکم عەل هوب اڕ بدشە فی الزاب الا ساء ما یحکمون ٨٩ واتە: ... خراپترین دادوهریی و حوکم که دهیکەن، ئەوهیه که ئەو کچانە ی خۆیان پێیان پازی نین، بۆ خۆیان دابنێن.

کهواتە: ئەم قسەیه له یه ک کاتدا سی تاوانی تێدان: ١- جهستاندنی خوا، ٢- به مێینه له قه لهمدانی فریشته کان، ٣- شتیک پالدا نه لای خوا که خۆیان پیتی پازی نین و نایانهوێ، جا خوا ﷻ به درۆیان دهخاتهوه.

٣- ﴿أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنْسَانًا وَهُمْ شَاهِدُونَ﴾، نایا ئیتمه فریشته کامان به مە خولقاندوون، که ئەوان ناماده بوون و ناگیان لیبوو؟

﴿وَهُمْ شَاهِدُونَ﴾، (شاهد) دهگونجی به مانای (حاضر) بی واتە: ناماده، دهشکونجی به مانای بینەر بی، که سیک که شایه دیی ده دات، بۆیه پیتی دهگوتری: شاهد، له بهر ئەوهی ناماده ده بی له لای ئەو رووداوه، دهشیبینی.

﴿وَهُمْ شَاهِدُونَ﴾ یانی: له حالیکدا که ئەوان ناماده بوون، یانی: له حالیکدا که ئەوان بینەر بوون، کهواته به بی بینین و به بی زانیاری ورد که بریتیه له بینین، شتیکی وا نیسپات ناگری.

٤- ﴿أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْئِكِهِمْ لَقَوْلُونَ وَلَدَّ اللَّهُ﴾، ناگادار بن! ئەوان له درۆی خۆیانەوه ده لێن، خوا پۆله ی بووه! وشه ی (ألا) بۆ ناگادار کردنهوه (تنبيه) به، له کوردیدا ده چتته به رانه ر (نه ها)، نه ها ناگادار به! ﴿مِّنْ أَفْئِكِهِمْ﴾، واتە: درۆیان زۆره، به لام ئەوه یه کیک له درۆیه کانیانه، ئەم (من) ه بۆ به شیک (تبعيض) ه، واتە: به شیک له درۆیه کەیان، له درۆ هه لبه سته که یان ئەوهیه که ده لێن: خوا پۆله ی بووه، واتە: فریشته کان پۆله کانی خوان و به مێینه شیان له قه له م داو، (وَلَدَّ) پۆله ی بوون، به کرداری پابردوو، ههروهک خوێندراویشه تهوه: (وَلَدَّ اللَّهُ) واتە: (الملائکة وَلَدَّ اللَّهُ) واتە: فریشته کان پۆله ی خوان، به ههردوو ک شیهو خوێندراوه تهوه.

(۵) - ﴿وَأَنبِئْهُمْ لَكَذِبُونَ﴾، بە دۇنياییش ئەوان درۆزن.

(۶) - ﴿أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ﴾، ئایا (خوا) كچانی بەسەر كوراندە هەلبژاردوون؟ ئەم پرسیار كرده پرسیار لیکردنی نكوولییلیكەرانەیه، واتە: یانی شتیکی عەجایب و سەیرە كە خوا، ئەگەر هەر پۆلەشی بێ، بۆچی كۆری نەبێ و بۆ كچی بێ! لە راستیدا خوا لەو بەرزترە كە كۆرۆ كچی بێ، وەك خوا لە سوورەتی (الأنعام) دا دەفەرموێ: ﴿بِئَمْرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَرْجَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ يُعْجِلُ الشَّيْءَ عَلِيمٌ﴾، واتە: بەدیهینەرۆ پەیداكەری ئاسمانەكان و زەویە (داهینەرانیە لە نوێ، كە پێشتر وینەیان نەبوو) چۆن پۆلەى دەبێ لە حالیکدا كە هاوسەری نەبێ؟ (ئەگەر هاوسەری نەبێ، پۆلە چۆن پەیدا دەبێ؟) بەدیهینەری هەموو شتیكەو، بە هەموو شتیكیش زانیە.

لێرەش دەفەرموێ: ﴿أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ﴾، ئایا كچانی بەسەر كوراندە هەلبژاردوون؟ (أَصْطَفَى) خۆندراویشە تەو: (إِصْطَفَى) یانی: هەلبژاردووە.

(۷) - ﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾، چیتانە چۆن بریار دەدەن، چۆن دادوەری دەكەن! (مَا لَكُمْ) واتە: (أَيُّ شَيْءٍ حَصَلَ لَكُمْ؟) چ شتیكتان بۆ پەیدا بوو، چیتان بەسەر هاتو؟ پیتی (ما) لە: (مَا لَكُمْ) دا، (إِسْتِفْهَامٌ عَنْ ذَاتٍ، وَهِيَ مُبْتَدَأٌ وَلَكُمْ خَبَرٌ)، (ما) پرسیار كرده لە خودی شتێك، لە زاتی شتێك، كە ئەو دەبێتە نیهاد (مبتداً) و (لَكُمْ) دەبێتە گوزارە (خبر) و هەوالدان، واتە: چ شتێك بۆ ئێوە پەیدا بوو كە ئەو قسەیه دەكەن!

(۸) - ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾، ئایا بیر ناكەونەوه! یان نایهیننەوه بیر خۆتان، نایەتەوه بیرتان! ئەمەش: (إِسْتِفْهَامٌ إِنْكَارِيٌّ عَنْ تَذَكُّرِهِمْ) پرسیار لیکردنی نكوولییلیكەرانە لەو كە نایەتەوه بیریان و بیر ناكەنەوه.

(۹) - ﴿لَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ﴾، یان ئایا بەلگەیهکی پووێ و ئاشكراتان هەیه؟ ئەگەر لە پووێ لوژیکی و عەقڵیەوه بێ، ئەو شتیکی ناماقوول و ئالوژیکیە كە خوا كچان بەسەر كوراندە هەلبژێری، لە پووێ لوژیکی و عەقڵیەوه هیچ پێی تێناچێ، ئنجا ئایا

دهبن به لگه یه کی نه قلیبتان به دهسته وه بی له وه حییه وه؟ دتته سهر باسی نه وه وه ده فهرموئ: ﴿لَمْ لَکُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِیْنٌ﴾، لیره دا (أَمْ) (إِضْرَابٌ انْفِصَالٍ) چونکه وشه ی (أَمْ) ده بیته (بَلْ أ)، (بَلْ أَلْکُمْ) یانی: ده بیته مانای (بَلْ) و (هَمْزَةُ الْإِسْفَهَامِ) یش، واته: به لگو نایا به لگه یه کی پروونتان به دهسته وه یه؟ یان به لگه یه کی پروونکره وه ده تان به دهسته وه یه، چونکه وشه ی (مُبِیْن) لیره دا هه ردوو حاله ته که ی تیدا گونجاون، ده گونجی (مُبِیْن) له (أَبَانِ) ی (لازم) هوه هاتبی، وه: (أَبَانَ الْقَمْرَ) واته: مانکه که ده رکه وت، ده شگونجی له (أَبَانَ) ی (مُعْظِي) هوه هاتبی، وه: (أَبَانَ التَّلْمِیْذَ دَرَسَهُ أَوْ كِتَابَهُ) قوتابییه که کتیه که ی یاخود ده رسه که ی پروون کرده وه، واته: یان نایا به لگه یه کی پروون، یان به لگه یه کی پروونکره وه یان هه یه؟ که لیره دا مه به ست پی به لگه ی (نَقْل) د، به لگه ی وه حییه.

۱۰- ﴿فَأَنذَرْتُكَ لَیْلًا إِنَّکُمْ صٰدِقٰتٌ﴾، کتیه که تان بیتن، نووسینه که تان بیتن، یاخود کتیبیک که بۆتان دابه زیندرابی، بییتین، نه گهر له راستان. چونکه قسه ی وا، یان دهبن به عه قل بسه لمیتندی، یان دهبن به وه حی (نَقْل)، ئنجا هه وه حی و نه قلیک پالبدیرته لای خوا، دهبن له کتیبیکدا هه بی، له خووه ناکری بلتی: خوا وایفه رمووه، ده لئین: له کوئدا وایفه رمووه؟ له چ کتیبیکدا؟ له کام سوورده تدا؟ له نایه تی ژماره چه نددا؟ نه که وه که هه ندیک کهس رسته یه کی عه ربیی ده لئ، ده لئین: شتی وا نیه له فورئاندا، ده لئ: با با پتموایی شتی وا هه یه! به لام فورئان نایه ته کانی دیارن بۆ ته هلی خوئی، هه روه ها فه رمایشته کانی پیغه مبه ریش ﷺ پۆلین کران و دیار کران، له بهر نه وه هه ر قسه یه ک پالبدیرته لای خوا، لای دینی خوا، دهبن سه رچاوه که ی دیار بی، بویه ده فهرموئ: ﴿فَأَنذَرْتُكَ لَیْلًا إِنَّکُمْ صٰدِقٰتٌ﴾، نووسینه که تان، کتیه که تان بیتن نه گهر له راستان.

به نه نکید لیره دا: ﴿فَأَنذَرْتُكَ لَیْلًا﴾، نه مه: (أَمْرٌ تَعَجِیْبٌ) یانی: فه رمان کردنه به لام بۆ دهسته پاچه یی ده رختنی نه وان و، دهسته وسان کردنی نه وان.

که واته: لیره دا خوا ﷻ سنی جوژه به لگه ی له سه ر کافره کان هیناونه وه وه له سنی پئیانه وه ده مکوتی کردوون، که نه و قسانه ی ده یلئین له به رانه ر خوا دا، گوایه کوپی هه ن، یان که ی هه ن، یان فریشته کان میینه ن، نه و قسانه، درۆن:

۱- که دەفەرمۆی: ﴿أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنْسَانًا وَمَنْ شَهِدُوا﴾، ئایا ئیمە فریشتە کا ئمان بە مینە دروستکردوون و ئەوان ئامادە و ئاگادار بوون؟ بێنەر بوون؟ ئایا بەلگە یەکی ئە زموونی، بەلگە یەکی هەستیان بە دەستەو هەیه (هی پێنج هەستەکان)، که بە چا و بینییان؟ بە تەئکید نەخێر!

۲- ئایا بەلگە یی عەقلیان هەیه؟ که دەفەرمۆی: ﴿أَسْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ﴾ ما لَکَر کَیْفَ تَحْکُمُونَ ﴿۱۸۱﴾، ئایا کچانی بەسەر کوراندە هەلبژاردوون؟ چیتانە؟ واتە: عەقلتان لە کوێیە؟ چیتان بەسەر هاتو، عەقلتان لە لا نەماو! ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾، ئایا بیر ناکەنەو؟ کهواتە: بە بەلگە یی عەقلیش دیارە، که ئەو قسە یە قسە یەکی پووچە.

۳- دەمینتەو بەلگە یی بیستە نیی (سمعی) بەلگە یی وەحیی، ئەویش ئەو یە که دەفەرمۆی: ﴿أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ﴾ فَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ الْبَاقِ ﴿۱۸۲﴾، یان بەلگە یەکی پرووتان هەیه؟ واتە: بەلگە یەکی که پالەدرێتە لای وەحیی خوا، دەجا کتیبە که تان بینن، ئەگەر لە پراستانن! کهواتە: بێگومان ئەوانە نە بەلگە یەکی واقعیی و ئەزموونیان بە دەستەو یە، نە بەلگە یەکی عەقلی، نە بەلگە یەکی نەقلی، کهواتە قسە که یان قسە یەکی پووچ و بێ بنەمایە.

مەسەلە ی دووهم:

پەخەنە ئیگرتنی ھاوبەش دانەرەن، کە لە نێوان خواو جنددا پەیوەندیی
پەچەلەکیان داناو، ھاوبەشی پەکی و بێ خەوشیی خواو ﷻ، جەختکردنەوێ
نەوێ کە شەیتانەکان جگە لە کەسکی خۆفێدەرە دۆزەخ، کەسی دیکەیان بێ
لەنادری:

خوا دەفەر موی: ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَبَاً وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿١٨٨﴾
سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨٩﴾ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٩٠﴾ فَاذْكُرُوا مَا كُنتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿١٩١﴾ مَا أَشْرَ عَلَيْهِ بَقِيَّتِي
﴿١٩٢﴾ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ ﴿١٩٣﴾﴾

شیکردنەوێ ئێمە ئایەتەنە، لە پینچ بەرگەدا:

١- ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَبَاً﴾، لە نێوان ئەو و جندەکاندا پەچەلەکیان دانا، واتە:
لە نێوان خوا ﷻ و جندەکاندا، پەچەلەکیان گێراو ھاوبەست، ئەمە چەند ئەگەرێکی
هەن، مەبەستیان پێی چی بوو؟ دووانیان لە ھاووێیان بەهێزترن:

أ- ھەندێکیان گوتووینە: خوا لە گەڵ ئیبلەسدا بران، ئەو درۆیەیان کردووە.

ب- ھەندێکیان گوتووینە: فریشتەکان کچانی خوان، لە ئەنجامی ئەویدا کە خوا لە گەڵ
ئافرەتە دانستەکانی جنددا ھاوسەرگیری کردووە، لە نێوان خوا و مێینەکانی جنددا،
فریشتەکان بوون، بە ئکو ھەندێکیان گوتووینە: شەیتانەکانیش کورانی خوان، وەك
چۆن فریشتەکانی کچانی خوان!!

٢- ﴿وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾، جندەکان بۆیان دەرگەوت و زانیوینە
کە بەدلتیایی ئەوان ئامادە کراون. واتە: پەلکێش دەرکێن بۆ سزای دۆزەخ، ئنجا کە
ئەوان پەلکێش بکێن بۆ سزای دۆزەخ، نابێ هیچ پەیوەندییەکیان بە خواوە ھەبێ،
پەیوەندیی جگە لەوێ کە دروستکراوی خوان، نابێ پەیوەندیی پەچەلەکیان لە گەڵ

خودا ھەب، ھەلبەتە ھەندىك لە زانايان لىرەدا، گوتوويناھ: وشەى (الجنة) مەبەست پىي فريشتهكانن، بەلّام ئەو ھەيەتە پوچە، ھەرچەندە زۆر لە تەفسىرەكانىش ئەو راپەريان ھىناو، بەلّام پىي تىناچى، چونكە قسە لەسەر جەندەو، فريشته بە جيا ناويان ھىندراو، جەند بە جيا ناويان ھىندراو، ئىجا لە قورئاندا زاندرائ (معهود) نىيە كە خوا بۆ فريشتهكان (چىن)ى بەكارھىتابى، بەلّكو ھەر وشەى (ملائكة)ى بەكارھىناو، بۆيە ئەو قسەيە ھەرچەندە زۆر لە تەفسىرەكان ھىناويان، بەلّام بە پرواى من قسەيەكى بۆش و بى بنەمايەو نەدەبوو ھەر ھىتابايان.

(۳) - ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾، پاكىي بۆ خوا لەودى كە ئەوان وەسفى دەكەن، ئەوان دەيلّين، يانى: ئەوان خواى پى وەسف دەكەن، خواى پى پىناسە دەكەن، كە دەيلّين: رەچەلەك ھەيە لە ئىوانى خواو جەندا.

(۴) - ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾، جگە لە بەندە ساغكراوەكانى خوا، ئەم (إلا)يە كە نامرازى ھەلواردن (أداة الإستثناء)، ئايا ئەو ھەلواردنە دەگەریتەو بەلّكو؟

ئەو دەو ئەگەرى ھەن:

أ- يان دەگەریتەو بۆ: ﴿إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾، ھەموو جەندەكان نامادە دەكرين، پەلکيش دەكرين بۆ سزای دۆزەخ، جگە لە بەندە ساغكراوەكانى خوا (عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ) يان بەندە خوڤساغكەرەو دەكانى خوا (عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ) ھەردووك خوڤندەو دەكانى ھاتوون.

ب- ياخود دەگەریتەو بۆ: ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾، واتە: پاكىي بۆ خوا لەودى ئەوان وەسفى دەكەن، خواى پى وەسف دەكەن، جگە لە بەندە ساغكراوەكانى خوا، ئەو ھەيە ئەوان دەيلّين، قسەيەكە شايستەى خوايە، ئەوان قسەى بى نەزاكەت و ناشايست بەرانبەر بە خوا ناكەن.

(۵) - ﴿فَلَا تَكُومًا تَتَذَبَّدُونَ مَا أَنشَرَهُ عَلَيْهِ بَقِيَّتَيْنِ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ﴾، بە دلّيايى ئىو ھۆتان و ئەوانەش كە دەيانەرسن، ئىو لە دژى وى (لە دژى خوا) ھەلگىرەو ھەيە كەس نىن، مەگەر كەسك ھۆتەفەرى دۆزەخ بى. ((ما) (موصولة) أي: إِنَّكُمْ وَالَّذِي تَعْبُدُونَهُ تَبُو

خۆتان و ئەوێی کە دەیانپەرستن، واتە: خۆتان و پەرستراوەکانتان، ئەو ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان! ئێوە لە دژی خوا ھەلکێژەوێی کەس نین، لادەری کەس نین، مەگەر کەسێک کە خۆتێفرێدەری کلپە ی دۆزەخ بێ.

ھەندیک لە تۆزەرەوان تەعبیرەکەیان ناوا ھێناو:

(أَنْتُمْ أَيْهَا الْمُشْرِكُونَ وَمَعَكُمْ الشَّيَاطِينُ الَّتِي تَعْبُدُونَهَا لَا تَضْلُونَ عَنِ اللَّهِ وَصِرَاطِهِ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَعِيمِ، وَضَمَّنَ (بِقَاتِنِينَ) مَعْنَى (مُفْسِدِينَ) لِذَا عُدِّي بِ(عَلَى) أَيْ: لَا يَتَّبِعُكُمْ أَحَدٌ فِي دِينِكُمْ، إِلَّا مَنْ عَرَضَ نَفْسَهُ لِيَكُونَ صَالٍ الْجَعِيمِ) واتە: ئێوە نە ی ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، لەگەڵشاندا شەیتانەکان کە دەیانپەرستن! ھیچ کەس لە خواو ڕێی خوا لاندەن و لە خوا دوورناخەنەو، مەگەر کەسێک کە خۆی فرێدەداتە ئێو کلپە ی دۆزەخەو، وشە ی (فَاتِنِينَ) مانای تێکدەران (مُفْسِدِينَ) ی خراوەتە ئێو، بۆیە بە (عَلَى) تەعەددای کردو: ﴿مَا أَنْتَ عَلَيْهِ بِتَيْنٍ﴾ [نەگەرنا (فَاتِنِينَ) پتویستی بە (عَلَى) نەبوو کە تەعەددای پت بکات، ئنجا کاتیک (فعل) ێک تەعەددا دەکات بە پیتیک کە عادت نێ تەعەددای پت بکات، وێرای مانایەکی خۆی، مانایەکی دیکەشی دەخێتە ئێو، کە لە عەرەبیدا پتیی دەگوترێ: (تضمين) خستنه ئێو! کە ئەویش بریتیه لە تێکدەران، واتە: ئێوە گومراکەر و تێکدەر نین بۆ ھیچ کەس لە دژی خوا، مەگەر کەسێک خۆی سازبکات بۆ ئێو کلپە ی دۆزەخ.

﴿فَأَنْتُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ﴾، ئێوە و ئەوێی دەیانپەرستن، مەرج نێ ئەوێی دەیانپەرستن (وما تعبدون) تەنیا شەیتانەکان بن، بەلکو یانی: پەرستراوەکانتان بە گشتیی، ھەرچیەک و ھەر کەسێک بن، خۆتان و پەرستراوەکانتان، لە دژی خوا ھیچ کەس تێکنا دەن و ھەلناکێژنەو، گومرا ناکن، مەگەر کەسێک بە ویستی نازادانە ی، خۆی بڤاخە ئێو دۆزەخەو، چونکە (صَالٍ) ناوی بکەر (اسم فاعل)ە، یانی: چووێ ئێو کلپە (دَاخِلِ الْجَعِيمِ) خۆی بڤاخە ئێو کلپە ی دۆزەخەو، واتە: مەگەر

كەسّك خۆی ئارەزوومەندی گومرایی بێ، ئەگەرنا ئێوه خوا توانایەکی ئەداونن
كەس گومرا بکەن، كەس لە خستە بەرن، مەگەر كەسّك خۆی ئامادەیی لە
خستە چوون و گومرا بوونی هەبن.

مەسەلە ی سێهەم:

پاگەیانندی فریشتەکان: کە هەرکامیان پێگەیەک تاییەت و زانراوی هەیە، بەردەوام بە ریز وەستان بۆ بەندایەتی خوا، هەردەم سەرگەرمی خوا بە پاکگرتن:

خوَا دَهِرْمَوْی: ﴿وَمَا یَآ اِیَّآ لَہٗ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿١٧٦﴾ وَایَّا لَہٗنَّ الصَّافَّوْنَ ﴿١٧٧﴾ وَایَّا لَہٗنَّ الْمُسَبِّحِیْنَ ﴿١٧٨﴾﴾

شیکردنەوێ ئێم ئایەتانە، لە سێ برگەدا:

(١) - ﴿وَمَا یَآ اِیَّآ لَہٗ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ﴾، هیچ کام لە تیمەش نیە، مەگەر پێگەیەک زانراوی هەیە، (آی: مَا أَخَذَ مِنَّا إِلَّا کَانَ لَہٗ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ، وَالْمَعْلُومُ: الْمَعْنِ الْمَضْبُوط) هیچ کام لە تیمە نیە، مەگەر پێگەیەک زانراوی هەیە، زانراو واتە: دیاریکراو و کۆنترۆلکراو (کە دیاردە چێو چۆنە؟).

(٢) - ﴿وَایَّا لَہٗنَّ الصَّافَّوْنَ﴾، هەروەها تیمە (تیمە ی کۆمەڵی فریشتان) ریز بووین (پاوەستانوین بۆ بەندایەتی خوا بە ریزو پێکی).

(٣) - ﴿وَایَّا لَہٗنَّ الْمُسَبِّحِیْنَ﴾، بە دنیابیش تیمە (تیمە ی کۆمەڵی فریشتان) بە پاکگرتن، واتە: بە پاکگرتن بۆ خوا ﷻ لە هاوێش و، لە پۆلەو، لە پەچەلە کە هەبوون لە هەندیک لە دروستکراوەکانیدا.

هەندیک لە زانیان گوتووین: ئەمانە قسە ی فریشتەکان و، هەندیک گوتووین: قسە ی براداران، کە برادارانیش هەرکامێکیان بە هۆی نیمانەکیەو، پێگەیەک دیاریکراوی هەیە، برادارانیش بە ریز دوەست بۆ نوێژو خوا بە پاکدەگرن، واتە: لە پووی رێزمانی عەرەبییەو، دەرگۆنجی ئەو مانایە ی هەبێ، بەلام کە بە پێی پەوت (سیاق) سەرئەنجی بەدین، باس باسی فریشتان و، باسی جین و چۆنیەتی ی پێوەندیان لەگەڵ خوای پەرەردگاردراو، مامەلە ی خوا لەگەڵیانداو... هتد، بە لیۆردبوونەوێ تەعبیردەکانیش دەرەکەوێ کە ئەو قسە ی فریشتانە، نەک قسە ی مروّفان بێ.

کورتە باسێک لە بارەى رێگ وەستانى فریشتانەوه لە خزمەت خواداو بەراوردیكى نێوان ئەوان و مرقان

ئەم کورتە باسە لە دوو تەوهردا دێنین:

یهکەم: تەوهرى یهکەم چه‌ند ده‌قیك:

١- یێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: **إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ، وَأَسْمَعُ مَا لَا تَسْمَعُونَ، أَطَّتِ السَّمَاءُ، وَحَقُّ لَهَا أَنْ تَنْطُ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، مَا فِيهَا أَرْبَعُ أَصَابِعٍ إِلَّا وَمَلَكَ يَحْجُذُ اللَّهَ، لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ، لَصَحَّكْتُمْ قَلِيلًا، وَلَبَكَّيْتُمْ كَثِيرًا، وَمَا تَلَذَّذْتُمْ بِالنِّسَاءِ عَلَى الْفُرْشَاتِ، وَلَصَعَدْتُمْ إِلَى الصُّعَدَاتِ تَجَازُونَ: رَبَّنَا، قَالَ أَبُو ذَرٍّ: يَا لَيْتَنِي كُنْتُ شَجَرَةً تُعْصَدُ! (أخرجه أحمد (١٧٣/٥) ، رقم (٢١٥٥٥) والترمذی (٥٥٦/٤) رقم (٢٣١٢) وقال: حسن غريب. وابن ماجه (١٤٠٢/٢) رقم (٤١٩٠)، والحاكم (٥٥٤/٢)، رقم (٣٨٨٣) وقال: صحيح الإسناد. وأبو الشيخ في العظمة (٩٨٢/٣)، رقم (٥٠٧).**

واته: ئه‌وه‌ی ده‌بینم ئیوه‌ نایینن و، ئه‌وه‌ی ده‌بیستم ئیوه‌ ناییستن، ئاسمان جیره‌ی لئ هات، هه‌قی خۆشیه‌تی جیره‌ی لئ بئ، سوێند به‌و زاته‌ی نه‌فسی منی به‌ ده‌سته، هه‌یج شوێنێکی چوار په‌نجه‌یی تێدانیه، مه‌گه‌ر فریشته‌یه‌ك نیوچه‌وانی خۆی خستۆته‌ سه‌ر زه‌وی و، خوا به‌ شكۆدار ده‌گری، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی من ده‌یزانم ئیوه‌ بیزانن (زانبا‌نانا‌یه)، كه‌م پێده‌كه‌نین و زۆر ده‌گریان و، چێژتان له‌ ئافره‌تان وه‌رنه‌ده‌گرت له‌ سه‌ر جێیان {له‌گه‌ڵ ئافره‌تانه‌دا جووت نه‌ده‌بوون} و ده‌چوونه‌ به‌رزاییان، ده‌چوونه‌ ده‌شت و کێوان و له‌ خوا ده‌پارانه‌وه، هاوارتان ده‌کرد: په‌روه‌ردگارمان! دوا‌یی نه‌بوو زه‌ڕ {كه‌ راوی فه‌رمووده‌كه‌یه} گوێ: خۆزگه

ده خوازم که دره ختیک بوومایه، لیکرابامه وهو پچر پیرابام (نهك مروؤتیک که سزاو پاداشت پرووی تیده کات).

واته: مروؤف نه گهر بزانی چی چاوه پتی ده کات، له وانیه خوزگه به وه بخوازی که دره ختیک بووایه، یان دروستکراوئیک بووایه، که سزاو پاداشت پرووی تینه کات.

٢- {عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رضی اللہ عنہ، قَالَ: خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم فَقَالَ: «أَلَا تَصُفُّونَ كَمَا تَصُفُّ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ رَبِّهَا»، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ تَصُفُّ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ رَبِّهَا؟ قَالَ: «يُصُفُّونَ الصُّفُوفَ الْأُولَى وَيَرَاوُونَ فِي الصَّفِّ» (أخرجه عبد الرزاق: ٢٤٣٢، وابن أبي شيبه: ٣٥٣٩، وأحمد: ٢١٠٠١، ومسلم: ٤٣٠، وأبو داود: ٦٦١، والنسائي: ٨١٦، وابن ماجه: ٩٩٢، وابن خزيمة: ١٥٤٤، وابن حبان: ٢١٥٤).

واته: جابیری کوری سه موپه صلی اللہ علیہ وسلم ده لئی: پیغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم هاته ده ری بو لمان، فهرمووی: نایا ریز نابن وهك چوئن فریشته کان له خزمهت پهروه ردگاریان دا ریز ده بن؟ گوتمان: نهی پیغه مبهری خوا! فریشته کان چوئن ریز ده بن له خزمهت پهروه ردگاریان دا؟ فهرمووی: ریزه کان ته ولو ده کهن، پیتش ریزی یهك، نجا دوو، سی.. له چهند ریزیدا رتیک ده وهستن، پاش و پیتشیان نیه.

٣- (القرطبي) یش له وبارده وه نه مقله دینن، ده لئی: (وَكَانَ عُمَرُ يَقُولُ: إِذَا قَامَ لِلصَّلَاةِ: أَيْمُنُوا صُفُوفَكُمْ وَاسْتَوُوا، إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ هَذِي الْمَلَائِكَةَ عِنْدَ رَبِّهَا، وَيَقْرَأُ: ﴿وَأَنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ﴾، تَأَخَّرَ يَا فُلَانُ، تَقَدَّمَ يَا فُلَانُ! ثُمَّ يَتَقَدَّمُ فَيَكْبُرُ).^(١)

واته: عومهر (خوا لئی پازی بی) - دپاره نه و کاته که خه لیفه ی مسولمانان بووه - کاتی بو نوئی هه لده ستا، به خه لکه که ی ده گوت: ریزه کانتان راست بکهن و، خوئان رتیک بکهن، خوا صلی اللہ علیہ وسلم ده په وی وهك شیوه ی ناکاری فریشته کان بکهن، که له خزمهت پهروه ردگاریاندا ده وهستن، نجا نه م نایه ته ی ده خوئنده وه: ﴿وَأَنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ﴾ (فریشته کان ده لئین: ئیمه به ریز وه ستاوین) دواپی عومهر

دەيگوت: فَلَانكەس تَوَزَّى بچۆ دوا، فَلَانكەس تَوَزَّى وەرە پېش، ئنجا كە پريزەكانى راست دەكردن، دەچووە پېش و (الله أكبر) دەكردو نوێزەكەى دادەبەست.

دووهم: تەوهرى دووهم: چەند قەسەيەكى زانايانى پسپۆرى بوارى تەزكەو تەصەووف:

با ھەر لە بارەى ئەو سى ئايەتە موبارەكەو، يەكەوپايەى فريشتان و بەراوردیان لەگەڵ مروّفان دا، چەند قەسەيەكى پسپۆرانى تەزكەى نەفس بێنين، كە لە تەفسیری: (البحر المديد في تفسير القرآن المجيد)^(۱) نووسراوى: (الإمام العلامة أبي العباس أحمد بن محمد بن مهدي ابن عجيبة الحسني) يەو دەيانھيتين، (ابن عجيبة) چەند قەسەيەكى جوان دىنى و، لە سۆنگەى ئەو دەو دە خوشتى يەكەكە لە زانايانىك كە لە بواری تەزكەى نەفسيشدا پسپۆر بوو، بۆيە وێراى ئەو دە تەفسیری ئايەتەكان بەو شێوەيە دىنى كە زانايان گوتوو يانە، ھەندىك ماناو مەبەستيش كە لێيان وەرەگيرى، ماناو مەبەستى مەعنەويى و ڤووحى، ئەو دەش دەخاتە نىو تەفسيرەكەى.

تیمە شەش قەسەى جۆراوجۆرى لێو دىنين:

۱- قەسەى (ابن عجيبة) خوێەتى: كە دەلى: (مَادَةُ الْاَدْمِي اُكْمَلُ مِنْ مَادَةِ الْمَلَائِكَةِ، فَإِذَا اَتَّصَلَ الْعَبْدُ بِشَيْخٍ كَامِلٍ وَاعْتَنَى بِتَضْفِئَةِ رُوحِهِ وَسِرِّهِ، طَوَى نُورَهُ الْوُجُودَ بِأَسْرِهِ، وَلَا يَزَالُ يَرْفَعُ فِي مَعَارِجِ أَسْرَارِ التَّوْحِيدِ وَالتَّفَرُّيدِ، وَتَتَوَارَدُ عَلَيْهِ الْكُشُوفَاتُ وَالْعُلُومُ وَالْأَسْرَارُ فِي هَذِهِ الدَّارِ الْفَانِيَةِ، وَفِي تِلْكَ الدَّارِ الْبَاقِيَةِ أَبَدًا سَرْمَدًا بِخِلَافِ الْمَلَائِكَةِ، فَإِنَّ لِكُلِّ وَاحِدٍ مَقَامًا مَعْلُومًا لَا يَتَعَدَّاهُ كَمَا أَخْبَرَهُ تَعَالَى).

واتە: ماددەى مروّف تەواوترە لە ماددەى فريشتە، نەگەر مروّف پەيوەست بى بە شەيخىكى تىرو تەواوەو، سەرگەرمى پاككردەو دەى ڤووح و دىوى پەنھان

و نېوه وهی خوی بټ، پرووناکیی نهو مروّقه هه موو بوون ده پېچته وهو، نهو مروّقه ورده ورده به په یزهی نه ټیبه کانی خوا به یه ککرتن و خوا تاکردنه وه دا سهرده که وټ، که شفه کان (شت بو دهر که وتنه کان) و زانیاریه کان و نه ټیبه کان، هه م له م مه نزلگای له به ینچوون و زوو ټیبه یری دنیادا، هه م لهو مه نزلگای هه میسه ماودا، به به رده وامیی به سهریدا دټن، به پېچه وانه ی فریشته کانه وه، چونکه نه وان ههر کامیکیان پتکه به کی دیاریکراوی هه یه و لټی ناچتته دهر، ههر لهو پتکه دا ده میتته وه که خوا ﷻ هه و الیدوه.

دوایی ده لټن: (وَبَرِّ ذَٰلِكَ أَنَّ الْآدَمِيَّةَ فِيهِ بَشَرِيَّةٌ وَرُوحَانِيَّةٌ، فَكُلَّمَا جَاهَدَ نَفْسَهُ وَغَابَ عَنِ حِسِّ بَشَرِيَّتِهِ، تَرَقَّى فِي مَعَارِجِ التَّوْحِيدِ، وَالْمُجَاهَدَةُ لَا تَنْقَطِعُ عَنْهُ فِي هَذِهِ الدَّارِ، لِإِنَّهَا دَارُ أَكْدَارٍ فَلَا يَنْقَطِعُ عَنْهُ التَّرَقِّي فِي الْمُسَاهَدَةِ، وَمَا فِي تِلْكَ الدَّارِ، فَالتَّرَقِّي فِيهَا مِنْ بَابِ الْكَرَمِ، وَالْمَعْتَبَةِ عَلَى مَا هُنَا، وَأَيْضًا الْبَشَرِيَّةُ لِلْآدَمِيِّ بِمَنْزِلَةِ الطَّلَاءِ لِلْمَرْءَةِ، وَالْمَرْءَةُ بِلَا طَلَاءٍ لَا تُرَى فِيهَا صُورُ الْأَشْيَاءِ، كَذَلِكَ الْفَلَائِكَةُ لَا بِشَرِيَّةٍ لَهُمْ، فَلَا تَنْكَشِفُ لَهُمُ الْحَقَائِقُ كَمَا تَنْكَشِفُ لِلْآدَمِيِّ، وَلَوْ كُشِفَ لَهُمْ مَا كُشِفَ لَهُ، لَذَبُّوا، وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

واته: نه ټیبه نه وهش [که مروّف له فریشته زیاتر ده توانن به رهو سهرتر بچټ]، نه وهیه که مروّف هه م لایه نی به شهریی هه یه، هه م لایه نی پرووحانیی هه یه [ره دنگه مه به ستی له به شهریی لایه نی ماددی بټ، هه م لایه نی ماددی هه یه، هه م لایه نی مه عنوویی و پرووحیی هه یه] ننجا هه تا زیاتر له گه ل خویدا خهریک بټ و، زیاتر بټاگا بټ له لایه نه ماددی به که ی، به په یزهی خوا به یه ککرتندا سهرده که وټ، له گه ل خویدا تیکوشانیش له م مه نزلگای دنیایه دا ته وواو نابټ، چونکه شوټنی لټی و ناره حه ټیانه، بوټ به رز بوونه وه له دټنی خوا دا به چاوی عقل و دل (مُشَاهَدَةُ) ی لټ نابری، به لأم لهو مه نزلگایه دا (له پوژی دوایدا) به رز بوونه وهی مروّف به رهو خوا له پرووی به خشش و پاداشت دانه وهیه تی، له به رانه ر نه وه دا که لټره (له دنیا) بوویه تی، لایه نی ماددی و

بەشەرییش بۆ مروؤف وەك ئەو سواغ و تۆیخە^(١) که لە پشتی ئاوتنە دەدری (ئاوتنە شووشەیه که دەبی پشتەکی شتیکی لى بدری) چونکە ئاوتنە ئەگەر پشتەکی ئەو سواغ و تۆیخەى نەبی (ئەو پەردەیهى لى نەدری) وێنە شتەکانى تیدا نابینرێ، فریشتەکانیش چونکە لایەنى ماددییان نیە، بۆیە ئەو راستییانەى بۆ مروؤف دەردەکەون، بۆ وان دەرناکەون و، ئەگەر ئەو راستییانەیان بۆ دەرکەوتبانایە، دەتوانەوه.

٢- قسەیهى دیکە: (أبو طالب المكي) له کتیبى (قوت القلوب) دا دەلى: (لَعُزْرِي إِنْ سَازَرَ الْمَلَائِكَةَ لَا يَنْتَقِلُونَ فِي الْمَقَامَاتِ كَثَرَتْنِي الْمُؤْمِنِينَ، إِمَّا لِكُلِّ مَقَامٍ مَعْلُومٍ، لَا يَنْتَقِلُ إِلَى غَيْرِهِ، إِلَّا أَنَّهُمْ يَمْدُونَ مِنْ ذَلِكَ مَدَدٍ لَا نِهَآيَةَ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، بِأَكْثَرِ مِمَّا يَزَادُ جُمْلَةُ الْبَشَرِ).

واتە: بە دنیایى فریشتەکان لە پێگەکاندا ناگوازنەوه، وەك چۆن مروؤفەکان بەرز دەبنەوه و دەگوازنەوه، هەر کامیکیان پێگەیهى ديارىکراوى هەیه، که لى ناگوازنەوه بۆ یه کی دیکە، بەلەم لەو پێگەیهى خۆیاندا هاوکاریى (امداد) دەکرین (خوا ^{تعالى} هاوکارییان دەکات لە رووى عیلم و مەعرفەتەوه) بەبى سنوور تاکو پوژى دواى، بە زیاتر لەوهى که هەموو مروؤفەکان لەوهدا بۆیان زیاد دەکری.

دواى مشتومرى هەندیک لە زانایان دىنى، لەوبارەوه، وەك لە نه قلى سىیهم و چوارەم دا ناماژە بە هەندىكى دەکەین.

٣- قسەو نه قلى سىیهم: (قَالَ الْمُحْشِي الْقَاسِي: وَفِيهِ نَظَرٌ مَعَ تَلْقِيهِمْ ذُرُوبَ الْوَحْيِ الْجَامِعِ لِلْمَقَامَاتِ، فَكَيْفَ لَا يَمُنُّهُمْ التَّحَقُّقُ بِهَا عَلَى اخْتِلَافِهَا!!).

واتە: (القاسي) که پەراوێزی کردوه لەسەر کتیبى (قوت القلوب) ی (أبو طالب المكي) دەلى: ئەو قسەیه سەرنج و هەلۆدەستەیهك هەلۆدەگرى، لە حالیکدا که

(١) تۆیخ: طلا، تۆیخ: سواغىکی تەنکە لە شتێک دەدری.

فرىشته كان وه حىيان بۆ دى و، ئەو وه حىيە كۆكەرەو ەيە بۆ ەموو پىگە كان،
چۇن ناتوانن ئەو زانستانە بە ەموو جۇرەكانيانەو ە لە خۇيان دا بېيىننەدى؟!

بەلەم دىيارە (ابن عجيبة) دەلى: (قُلْتُ وَفِي نَظَرِهِ نَظَرٌ، إِذْ لَا يَلْزَمُ مِنْ تَلْقِيهِمْ
لِلْوَحْيِ، عَلَى أَنْ يَتَرَقَّوا بِهِ، إِذْ لَيْسَ التَّرْقِي هُوَ مُجَرَّدُ الْعِلْمِ، إِنَّمَا التَّرْقِي هُوَ أَذْوَاقُ
وَوُجْدَانٌ، وَبَعْدَ خُصُولِ الْعِلْمِ).

واتە: سەرنج و ەلەو ەستەكەى، سەرنج و ەلەو ەستەى پىويستە، چونكە ئەو ە
كە فرىشتان وه حىيان بۆ دى و وه حىى وەر دەگرن (بە ەموو شىو ەكانىەو ە)
ئەمە ئەو ە ناگەيەنن كە پىى بەرزبىنەو ە، چونكە بەرزبوونەو ە تەنيا بە ەو ى
زانىارىيەو ە نيە، بەلكو پىتەرزبوونەو ە بە ەو ى چىژتن و ەست پىكردنەكانەو ەيە،
كە لە دوای پەيدا بوونى زانىارىى بۆ مرو ى پەيدا دەبن.

(ئەو ىش ەەر تەئكىدى ئەو قسەيە دەكات، كە مرو ى زياتر لە فرىشتە
دەتوانن پىتەلەبچى و بەرزبىتەو ە).

۴- ئەقلى چواردەم: كە لە (البىضاوي)دو ە دىيىنن، دەلى: (وَنَصُّ الْبَيْضَاوِيِّ فِي قَوْلِ اللَّهِ
تَعَالَى: ﴿قَالَ يَكَادُمُ أَنْبِيَاهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ﴾ [البقرة، ۲۲۲] أَنَّ عُلُومَ الْمَلَائِكَةِ وَكَمَا لَا يَتَقَبَّلُ الرُّبَاةَ،
وَالْحُكَمَاءَ مَنَعُوا ذَلِكَ فِي الطَّبَقَاتِ الْعُلْيَا مِنْهُمْ، وَحَمَلُوا عَلَيْهِ، قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَمَا يَتَّبِعُ إِلَّا لَهُ مَقَامٌ
مَعْلُومٌ﴾. قُلْتُ: تَرَقَّى الْأَدَمِيُّ هُوَ انْتِقَالٌ مِنْ مَقَامٍ إِلَى مَقَامٍ، حَتَّى يَكْشَفَ بِأَسْرَارِ الذَّاتِ وَأَنْوَاعِ
الْصِّفَاتِ، ثُمَّ لَا يَزَالُ يَتَرَقَّى فِي الْأَذْوَاقِ وَالْكَشُوفَاتِ، يَتَجَدَّدُ لَهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ، وَسَاعَةٍ، خَلَاوَةٌ وَكُشْفٌ
لَمْ تَكُنْ عِنْدَهُ قَبْلَ، بِخِلَافِ الْمَلَائِكَةِ، فَإِنَّمَا يَتَرَقَّى كُلُّ وَاحِدٍ فِي كُشْفِ أَسْرَارِ مَقَامِهِ، يَجِدُ خَلَاوَةَ
ذَلِكَ الْمَقَامِ، لَمْ تَكُنْ ذَلِكَ قَبْلَ وَلَا يَنْتَقِلُ مِنْهُ). واتە: (بىضاوي) لە تەفسىرى فەرمايشتى
خودا كە دەفەرمو ى: ﴿قَالَ يَكَادُمُ أَنْبِيَاهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ﴾ [البقرة، ۲۲۲] (خوا) فەرموو ى: ئەى
ئادەم! ەهوالى ناو ەكانىان پى بدە، زانىارىى فرىشتەكان و تەواو ىيەكانىان دەگونجى
زىاد بن، ەەرچەندە ەكىمەكان، لە چىنە سەر ەو ەكانى فرىشتان، ئەو ەيان پى لىگرتو ە،
(گوتوو ىانە: ئەوان زىاد ناكەن) فەرمايشتى خواش كە دەفەرمو ى: ﴿وَمَا يَتَّبِعُ إِلَّا لَهُ مَقَامٌ

مَعْلُومٌ ﴿۱﴾، هیچ کاممان نیه مه گهر ینگه به کی زاندرای هه به، نه وه بیان به وه تەفسیر کردوه، ((البیضاوی) ده لێ: { بهرز بوونه وهی مرووف بریتیه له گواستنه وهی له ینگه به که وه بۆ ینگه به کی دیکه، تا کو نه ئینیه کانی زاتی (خوا) و، پرووناکییه کانی سیفه ته کانی (خوا) پێ دهرک ده کرێن، دوا یی ورده ههر بهرز ده بیته وه، له چێژته کان و له که شفه کان دا، له ههر پوژێک و ههر سه عاتیکدا شیرینایه تییه ک و بۆ دهرکه و تنیک، که پیشتر له لای نه بووه، دێته ده ستی، به پیچه وانیهی فریشته کانه وه، که فریشته کان ههر کامیکیان ته نیا له بۆ دهرکه و تنی نهو ینگه به به که خۆی تیبدا به، له ویدا هه لده کشتی و، ته نیا شیرینایه تی نهو ینگه به که پیشتر له لای نه بووه، ده یچێژی، به لām له وێ ناگوازێته وه بۆ ینگه کانی دیکه.

۵- نه قلّی یّٰنجه م: (قَالَ «الْفُشْرِي»: الْمَلَائِكَةُ لَا يَخْطُطُونَ مَقَامَهُمْ وَلَا يَتَعَدَّوْنَ حَدَّهُمْ، وَالْأَوْلِيَاءُ مَقَامَهُمْ مَسْتَوْرٌ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ اللَّهِ، لَا يَطْلُعُ عَلَيْهِ أَحَدٌ، وَالْأَنْبِيَاءُ (عَلَيْهِمُ السَّلَام) لَهُمْ مَقَامٌ مَنْشُورٌ مُؤَيَّدٌ بِالْمُعْجَزَاتِ الظَّاهِرَةِ، لِإِنَّهُمْ لِلْخَلْقِ قُدْوَةٌ، فَأَمَرَهُمْ عَلَى الشُّهُرَةِ، وَأَمَرَ الْأَوْلِيَاءِ عَلَى السُّرِّي).

واته: (الْفُشْرِي) گوتویه تی: فریشته کان له ینگه ی خویان ناچنه سه رترو، له سنووری خویان ناچنه دهر، به لām دۆستانی خوا، ینگه که بیان شیردراوه ی له ئیوان خویان و خواداو، هیچ کهس نایزانێ، پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) ینگه به کی زانراویان هه به که به موعجیزه ئاشکرا به کان، پشت نه ستوره، چونکه نه وان پشهوای خه لکن، بۆیه پتویسته دهر بکه ون و بناسرێن، به لām دۆستانی خوا زیاتر حاله تی په نهانیی و شیردراوه بیان هه به.

۶- نه قلّی شه شم: (قَالَ (الْوَرْتَجِي): الْبَدَائِيثُ فِي مَقَامِ الطَّاعَاتِ، وَالْأَوْسَاطُ فِي الْمَقَامَاتِ، مِثْلُ التَّوَكُّلِ وَالرِّضَا وَالتَّسْلِيمِ، وَالْمُحِبُّونَ فِي مَقَامَاتِ الْحَالَاتِ وَالْمَوَاجِيدِ، وَأَهْلُ الْمَعْرِفَةِ فِي مَقَامِ الْمَعَارِفِ يُنْقَلُونَ فِي الْمَشَاهِدَةِ مِنْ مَقَامٍ إِلَى مَقَامٍ، وَلَا يَبْقَى الْمَقَامُ لِلْمُوحِدِينَ، فَإِنَّهُمْ مُسْتَعْرِفُونَ فِي بَحَارِ الدَّاتِ وَالصِّفَاتِ، فَلَيْسَ لَهُمْ مَقَامٌ مَعْلُومٌ، لِأَنَّ هُنَاكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ الْوُفُوفُ

حَيْثُ أَفْتَنَاهُمْ فَعَرَّ الْجَلَالُ وَالْجَمَالُ وَالْعَظَمَةُ وَالْكَرِيَاءُ عَنْ كُلِّ مَا وَجَدُوا مِنَ الْحَقِّ، فَيَبْقُونَ فِي الْفَنَاءِ إِلَى الْأَبَدِ.

(الْوَرْثَجِي) دەئى: سەرەتايەكان بريتىن لە پىگەي فەرمانبەرىي (ئەوانەي كە لە سەرەتاو دەست پىدەكەن، ئەوان خەرىكى تاعەتن و لەزەت زياتر لەو دەكەن) و، ئەوانەي كە لە ئىوہ پاست، لەزەت لەو پىگانەي كە دەيانچنەتى دەكەن، وەك پشت بە خوا بەستن و، لە خوا پازىي بوون و، ملكەچ بوون بۆ خوا، خو بە دەستەوہ دان بۆ خوا، بە لām ئەوانەي كە خو شويستان بۆ خوا، ئەوانەش حالەتى حال لىھاتن و بىئاگايان بەسەردا دى، لەبەر خو شويستنى خواو، ئەھلى مەعرفە تىش لە پىگەي زانستەكاندان و، لە زانباريەكەوہ بۆ زانباريەكى دىكە دەگوازىنەوہ، (ئەو دەيانكات بە پىنج جۆر: (المبتدئين)، (المتوسطين)، (المحبين)، (العارفين)، (المؤخذين)) بە لām خوا تاككەرەوان (مؤخذين)، هىچ پىگەيەكيان بۆ نامىننيتەوہ، چونكە ئەوان لە دەرياي زات و سيفەتەكان دا وا نغرو بوون، هىچ پىگەيەكى ديارىيكراوو زانداراويان نيەو وەستانيان نيە، بە لكو دەستەلاقى شكۆو جوانىي و مەزنىي و گەورەيى خوا دايپوشيون و، بەردەوام كەوتوونە حالەتى ناگا لە خو بىران (فناء)ەوہ.

ئەمانە چەند قسەيەك بوون لە بەر پۆشنايى ئەو ئايەتە موبارەكانەدا، بە چاكم زانى ئاماژەيەكيان پى بكەم، بە لām ئەو قسانە ھەموويان وەك چۆن قسەي شەرعزانان ئىجتىھادو بۆچوونى ئەوانە، ئەو قسانەش ئىجتىھادو بۆچوونى ئەو زانايانەيە لە بواري خو ياندو، ئەگەري پىكان و نەپىكانيان ھەبەو، ھەركاميان زياتر تەعبىرى كردوہ لە حالەتى ئىمانىي و پووحيى خو.

مەسەلەي چوارەم:

لاف لیدانی بېیروایانی پۆزگاری پىغەمبەرى خاتەم ﷺ، پىش ھاتى: كە ئەگەر ئەوان بىرخەرەووە پەيامىكى خوايى وەك ھى پىشووئايان بۆ بى، بەندەي زۆر ساغى خوا دەبن، كەچى دواي ھاتى، پىي بېيروا بوون:

خو! دەفەرموى: ﴿وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُنَّ ۖ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ۖ لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۚ﴾ (۳۰) دىگروا بۆدە سۆف بىلمۆن (۳۱).

شىكردنەوہي ئەم ئاياتانە، لە چوار بىرگەدا:

(۱) - ﴿وَإِنْ كَانُوا لَيَقُولُنَّ ۖ لَوْ أَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِنَ الْأَوَّلِينَ ۖ﴾، ئەوان بە دىنيای دەيانگوت، پىشتر دەيانگوت، لە رابردودا، واتە: بېيروايانى پۆزگارى پىغەمبەرى ﷺ دەيانگوت، ئەگەر تىمە بادخەرەوہەك لەوہي كە بۆيەكەمەكان ھاتو، لەلامان بووايە. وەك گوتمان: (إِنْ) بۆ (مُخْلَصِينَ) يە لە (مُثَقَّلَةً) و بۆ جەختكردنەوہيە.

واتە: ئەگەر ئەوہي كە لە رابردودا بۆ گەلانى دىكە ھاتو، لە وەحيي و پەيامي خوا، تىمەش لەلامان بووايە.

(۲) - ﴿لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾، بەدىنيای تىمە لە بەندە ساغكراوہكانى خوا دەبووين، يان: لە بەندە خوڤاگەروہەكان (المُخْلَصِينَ) - كەواش خوڤتراوہتەوہ - دەبووين بۆ خوا، واتە: ئەگەر كىتیبكىمان بۆ دابەزىبايە لەوہي كە بۆ پىغەمبەرانى پىشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) دابەزيو، تىمە زۆر بەندەي ساغ و پاك و چاكى خوا دەبووين.

كە دەئىن: ﴿لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾، (أَي: لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ دُونَ غَيْرِنَا، وَالْمُخْلَصِينَ مُعْرِفٌ بِلَاغٍ الْجَنَسِ أَي: لَانْقَرَضْنَا بِالْإِخْلَاصِ، فَكَأَنَّ إِخْلَاصَ غَيْرِهِمْ لَا يُغْتَدُّ بِهِ) ئەم رىزگە (صِيغَةً) يە كورتەلەئىنان دەگەيەنى واتە: بەس تىمە بەندەي چاك دەبووين بۆ خوا، نەك جگە لە خوتمان، (المُخْلَصِينَ) يش كە (أَل) ي ناساندنى لەسەرە بۆ

تیکرا (جنس) یه، بهس تیمه ساغکراوه ده بووین بۆ خوا، یانی: ساغکرانه وهی، یان: خو ساغکرده وهی جگه له له وان هه ر ئیعتباری پتی نه ده کرا له چاو هی تیمه، نه مه وهك نه و ئایه تهی سووره تی (الانعام) ه، که ده فه رموی: ﴿أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ﴾، واته: نه وهك بلین: نه گه ر تیمه کتیمان بۆ لا دابه زیبایه، پتی راستگرتووتر ده بووین له وان، ههروه ها وهك ئایه ته که ی سووره تی (فاطر) یشه که ده فه رموی: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ إِنِيت جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ أَحَدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾، واته: زور به خهستی سوئندیان به خوا خوارد، [خویان ماندوو کرد له سوئند خواردنه که یاندا، به جهختکرده وه]، که نه گه ر وریاکه ره وه یه کیان بۆ بن، نه وه چ کومه لگایه که له هه مووان هی دایه تدراترو رتی راستگرتووتره، وه پیش نه ویش ده که ونه وه، به لام کاتی که بویان هات، هه ر سه مینه وهی تیدا زیاد کردن.

(٣) - ﴿فَكْفُرُوا بِهِ، فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾، که چی کاتیک بویان هات، پتی بیپروا بوون، به لام له مه وودوا ده زانن، که ده فه رموی: (فَكْفُرُوا بِهِ)، (بِه) واته: به و کتیه، به و زیرکه که ئاوات و خو زگه یان پتی ده خواست، نه گه ر بویان هاتبایه، ده بوونه به نده ی زور ساغ (مُخْلِص) و خو ساغکه ره وه (مُخْلِص) بۆ خوا! که چی که بویان هات، پتی بیپروا بوون، ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾، له مه وودوا ده زانن، واته: له مه وودوا ده زانن چ سزایه که ده درین له سه ر نه و قسه به ی کردیان، به لام نه یان نه یتبایه دی.

مەسەلەى پىنچەم:

بە ئىن و بىرارى خوا بە پشتگىرىي كىردنى پىنچەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و زالبونى سەربازەكانى بەسەر ناحەزانىاندا، تىپەريو و راگەيەندراو:

خوا دەفەر موئى: ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كِئْتَا لِمَاؤَا الرُّسُلِ﴾ ﴿١٧﴾ إِنَّهُمْ لَمُ الْمَصْرُورِ ﴿١٨﴾ وَلَقَدْ خُذْنَا لَهُمُ الْقَلِيلُونَ ﴿١٩﴾

شىكردنەوئى ئەم ئايەتەنە، لە سى برگەدا:

(١) - ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كِئْتَا لِمَاؤَا الرُّسُلِ﴾، بە دلىيى وشە (و بىرارى) ئىمە تىپەريو (بىرارى) ئىمە كە لە وشەكاناندا بەرجەستە بوو، جا چ وشەى (تشرىي) بى كە وەحىيە، چ وشەى (تكويني) بى، كە تەبىرە لە وىستى خوا! بۆ بەندە پەوانەكراوەكانان، كە چىيە؟

(٢) - ﴿إِنَّهُمْ لَمُ الْمَصْرُورِ﴾، بە دلىيى ھەر ئەوان سەركەوتوو و پشتگىرىي لىكراو دەبن.

ئەم پستەيە پوونكەرەوئى پستەي پىشووئى، كە دەفەر موئى: ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كِئْتَا لِمَاؤَا الرُّسُلِ﴾، ئايا ئەو وشەيە كە خوا بۆ بەندە پەوانەكراوەكانى فەرمووئى تى و تىپەريو، ئەو بىرارى چىيە؟ ئەوئىە كە ھەر ئەوان سەركەوتوو و پشتگىرىي كراون.

(٣) - ﴿وَلَقَدْ خُذْنَا لَهُمُ الْقَلِيلُونَ﴾، ھەر وەھا تەنبا سەربازەكانى ئىمەش زال دەبن (بەسەر ناحەزەكانىاندا)، ئەمە موژدەيەكى زۆر خۆشە بۆ پىنچەمبەر ﷺ، بۆ شوئىنكەوتووئى لە رابردوو و ئىستائو، لە داھاتووش دا.

ئەمەش وەك راستىيەك و ياسايەكى گشتىي خوا، خوا لە چەند شوئىنكەدا ھىناوئى، بۆ وئىنە:

ا- له سووره‌تی (المجادلة) دا ده‌فه‌رموی: ﴿كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَمَ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ (۱۱)، واته: خوا تو‌ماری کردوه که خو‌م و په‌وانه‌کراوانم زال ده‌بین، بی‌گومان خوا زالی بالاده‌سته.

ب- له سووره‌تی (یونس) یشدا ده‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ نَتَجَىٰ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَاجِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۱۲)، واته: دوا‌یی پی‌غه‌مبه‌را‌هان و نه‌وانه‌ی بروایان هیتاوه، ده‌ربازیان ده‌که‌ین، نه‌وه هه‌فه له‌سه‌رمان که تیمه برواداران قوتا‌رکه‌ین.

ج- له سووره‌تی (غافر) یش دا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ﴾ (۱۳)، واته: به دل‌نیایی تیمه پی‌غه‌مبه‌را‌هان و نه‌وانه‌ی بروایان هیتاوه له ژبانی دنیا‌داو، له‌و‌و‌رژده‌دا که شاید راست ده‌بنه‌وه (له‌و‌و‌ژی دوا‌یی دا) سه‌رده‌خه‌ین.

د- هه‌روه‌ها له سووره‌تی (الروم) یش دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَأَنفَعَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرَمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۱۴)، واته: به دل‌نیایی له پیش تو‌دا پی‌غه‌مبه‌را‌هان نار‌دوون بو‌لای که‌له‌کانیان، به‌لکه‌ رو‌شن و ناشکرایه‌کانیان بو‌ هیتان، دوا‌یی تیمه تو‌له‌مان ستانده‌وه له‌وانه‌ی تاوانیان ده‌کردو، له‌سه‌رمان پی‌نویسته یارمه‌تیی برواداران بده‌ین و سه‌ریان بخه‌ین.

پرسیارو وه‌لامیک:

پرسیار: کو‌ژران و ده‌ربه‌ده‌ر بوونی ژماره‌یه‌ک له پی‌غه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، و تیش‌کانی مسو‌لمانان و بی‌هیزو پی‌زییان به‌تابه‌ت له‌م‌و‌رژگاره‌دا، چو‌ن له‌که‌ل نه‌و به‌ل‌تانه‌ی خ‌وای په‌روه‌ردگارا ده‌گونجی؟

وه‌لامه‌که‌ی له س‌ی راستی‌اندا ده‌خه‌ینه‌روو:

۱- مه‌گر چو‌ن، نه‌که‌رنا له‌ه‌موو‌و‌پو‌وبه‌پو‌و بوونه‌وه‌کاندا، هه‌ر پی‌غه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و شو‌ت‌که‌وت‌ووانیان سه‌رکه‌وت‌وون به‌سه‌ر به‌رانبه‌ره‌کانی‌اندا، بن‌چینه‌ی گشتیی وابووه، به‌لام هه‌موو بن‌چینه‌یه‌ک هه‌لا‌واردنیشی تیدا‌یه.

۲- مەبەست لە سەرکەوتن و زالبوون، سەرکەوتن و زالبوونی بەلگەيەو سەربەرزىيەو دانەبەزىنە لە مەبدەئەکان، لە پرنسیپەکان، کە ئەوەش ھەمیشە بووہ بۆ پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و بۆ شوێنکەوتوانى پەسەنیشیان.

۳- مەبەست سەرەنجامى چاکى پوژی دوایيە، کە ئەوەش ھەمیشە مسۆگەرە بۆ پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بۆ شوێنکەوتوانیشیان لە برۋاداران.

مەسەلە ی شەشەم:

فەرمانکردنی خوا ﷻ بە یتەخمەبەرەکی موحەممەد ﷺ کە بۆ ماوہیەکی کەم ڕوو لە کافرەکان وەرگیرێتی و، بایەخیان پێ ئەدات و، سەرنجی حال و بایان بدات و، دلتیا بێ، کە خوشیان دەبینن و دەزانن چیان بەسەر دێ، بە لە کردنیشان لە هاتنی سزای خوا، شتێکی بێ جێیە، چونکە کاتێک بە لاو سزایان بۆ دادەبەزی، ڕۆژیان زۆر خراپ دەبێ، بۆیە پشتتیکردن و چاوەڕێ کردن و، سەرنجدان بۆ ماوہیەکی کەم، یتویستە:

خوَا دَافَرموئ: ﴿قَوْلَ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِيئَ﴾ (١٧١) ﴿وَأَنصُرُهُمْ قَسَوفَ يُصْرُونَ﴾ (١٧٢) ﴿أَفَعَدَّيْتَ يَسْتَعْجِلُونَ﴾ (١٧٣) ﴿إِذَا نَزَلَ بِسَاحِلِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُسَدِّرِينَ﴾ (١٧٤) ﴿وَقَوْلَ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِيئَ﴾ (١٧٥) ﴿وَأَنصُرُهُمْ قَسَوفَ يُصْرُونَ﴾ (١٧٦)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە ھەوت بڕگەدا

(١) - ﴿قَوْلَ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِيئَ﴾ {خوَا بە یتەخمەبەر ﷺ دەفەرموئ:} بۆ ماوہیەکی کەم پشتیان تێیکە، ڕوویان لێ وەرگیرە.

بە تەنکید لێرەدا پشت تیکردن و ڕوو لێوەرگیران، مەبەست ئەوە نیە کە بانگیان نەکات و سەرقال نەبێ بە ڕێ پێشاندانیانەو، بە لام واتە: ڕوو وەرگیرە لە قسەو قالیان، لە ھەرەشەو گوێرەشیان، لە ئازارو نارەحەتیەکانیان.

(٢) - ﴿وَأَنصُرُهُمْ قَسَوفَ يُصْرُونَ﴾، ھەروەھا بیانبینەو ئەوانیش لە مەودوا دەبینن، چی دەبینن؟ بەرکار (مفعول بە) ھەکی قرتێندراو، لەبەر ئەوەی سیاق دەلالەتی لەسەر دەکات، واتە: دەبینن ئەو سزایەکی کە لە دنیادا بە ملیان دادی، یان لە دواڕۆژدا یەخەیان دەگرێ، ڕوونکەرەوہیەکی فۆرئان گوتوویەتی: ﴿عَبَّرَ عَنْ تَرْتِيبِ نَزُولِ الْعِقَابِ بِهِمْ بِفِعْلِ الْإِنْبَاءِ، لِلدَّلَالَةِ عَلَى أَنَّهُا تَوَعَّدُونَ بِهِ قَرِيبَ لَا مُعَالَةٍ، لِإِنْ تَخْدِيقَ الْبَصْرِ لَا يَكُونُ إِلَّا إِلَى شَيْءٍ أَشْرَفَ عَلَى الْخُلُولِ﴾.

که دهفه رموی: ﴿وَأَنْصِرْهُمْ فَمَا يَنْصُرُونَ﴾، به کرده‌وی ته‌ماشا کردن و بینین، ته‌عبیر کراوه له دابه زینی سزای خوا بویان، واته: نه‌وه‌ی که هه‌په‌شه‌یان پیتی لی ده‌کری ژور نیزیکه، چونکه مرقوف ده‌توانی ته‌ماشای شتیک بکات که خه‌ریک بی بی، واته: ته‌ماشا بکات خه‌ریکه سزایه‌که‌یان وه‌ده‌رکه‌وی!

(۳) - ﴿أَفَعَدَّائِنَا لِلتَّعْذِيبِ﴾، نایا په‌له له هاتنی سزای تیمه ده‌کن، هه‌مره (أ) ی (أَفَعَدَّائِنَا) بو پرسیارکردنی نکوولیللیکه رانه‌به واته: شتیکی نکوولیللیکراوو سه‌یره! نایا په‌له ده‌کن له سزاو نازاره‌که‌ی تیمه بویان بی؟

(۴) - ﴿إِذَا نَزَلَ بِكَرْبِ﴾ (خو‌تیراویشه‌ته‌وه: ﴿إِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ﴾) کاتی دابه‌زیه سه‌ر ده‌وربه‌رو مه‌یدانه‌که‌یان، یاخود: هه‌وشه‌ی ماله‌کانیان.

(۵) - ﴿فَلَا مَصْرَاحَ لِّلْمُذْنِبِ﴾، نه‌وکاته به‌ره‌به‌یانی ترستی‌راوان یه‌کجار خراپه. نهم (ف) ه، روونکه‌ره‌وه‌یه، (القاء فصيحة أي: كانوا يستعجلون بالعذاب) إِذَا نَزَلَ بِكُم فَيَأْسُ الْوَقْتُ وَقْتُ نَزُولِهِ واته: پیشتر په‌له‌یان ده‌کرد له هاتنی سزای خوا، به‌لام کاتیک سزای خوا بویان هات، خراپترین کات کاتیکه که سزای خوا بویان داده‌به‌زی، [که به‌ره‌به‌یانه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی به زوری دوژمن له به‌ره‌به‌یاناندا په‌لاماری یه‌کدی‌یان داوه].

(۶) - ﴿وَنَزَلَ عَنْهُمْ حَقٌّ حِينِ﴾، [جاریکی دیکه‌ش خوا ده‌فه‌رموی: ﴿پشتیان تیبکه بو ماوه‌یه‌کی کهم.﴾

(۷) - ﴿وَأَنْصِرْهُمْ فَمَا يَنْصُرُونَ﴾، هه‌روه‌ها بیینه، نه‌وانیش ده‌بینن، واته: سزایه‌ک ده‌وریان ده‌دات، که هه‌ر ده‌بی ته‌ماشای بکه‌ی و نه‌وانیش هه‌ر ده‌بی ته‌ماشای بکه‌ن.

پیشتر که خوا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَنْصِرْهُمْ﴾، لی‌ره پتویستی نه‌کردوه به‌رکار (مفعول به) ده‌که‌ی بی‌تی، هه‌ر فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَنْصِرْ﴾، چونکه پیشتر هاتوه، واته: نه‌وان بیینه و نه‌وانیش ده‌بینن، یانی: نه‌وان بیینه چی‌یان به‌سه‌ردی، نه‌وانیش ده‌بینن چی‌یان به‌سه‌ردی!

هەندىك لە زانايان گوتووایە:

- أ- ئەوەی پێش بۆ دنیا، ئەمەشيان بۆ پۆزى دوايه، واتە: لە پۆزى دوايدا دەبين.
- ب- ياخود: دەگونجى ئەمەيان بۆ جەختکردنەوى ئەو بى، کە لە پستەي پيشوودا هاتو.
- ج- دەشگونجى ئەو پيشوو هەر لە دنیا بى، ئەمەش هەر لە دنیادا بى، بەلام دواى ئەو بى کە هاتنى سزايە کە زۆر نيزيك بۆتەو، خەريکە و دەدەرکەو.

لەوبارەو بە ئەم فەرموودەيە پيغەمبەر ﷺ بێنين: (عَنْ ابْنِ سِيرِينَ قَالَ: سَمِعْتُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ، يَقُولُ: صَبَحَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خَيْرَ بَكْرَةٍ، وَقَدْ خَرَجُوا بِالْمَسَاجِي، فَلَمَّا نَظَرُوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالُوا: مُحَمَّدٌ وَالْغَمِيصُ، فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدَيْهِ وَقَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ خَرِبْتُ خَيْرٌ، إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُتَذَرِّينَ) (أخرجه أحمد: ۱۲۶۷۰، البخاري: ۴۲۰۰، ومسلم: ۱۴۲۷)، واتە: ئەنەس (خوایى پازى بى) دەلى: پيغەمبەر ﷺ بەرەبەيان هيرشى کردە سەر خەبيەر، کە ئەوان بە بيل و پاچانەو بۆ کشتوکال (ئەوان ئەهلى کشتوکال بوون) چوونە دەر، کاتیک ئەماشايان کرد گوتيان: موخەممەدو سوپا هات، پيغەمبەر ﷺ فەرمووی: (اللَّهُ أَكْبَرُ) خەبيەر ويران دەبى، تيمە کاتیک هاتينە نيو بەرو حەوشە، [يان گۆرەپانى] خەلککەو، خراپترين بەرەبەيان بەرەبەيانى ئەوانەيە کە ناگادارکراونەو و ترسێنراون.

کە دەفەرموى: (فَإِذَا زَلَّ بِأَحْبَبِهِمْ مَاءُ صَبَاحُ التُّذَرِّينَ)، ئەمە نواندن و وێچواندننى حاليانە بە حالى کەسيك کە دوژمن بەسەرى دادەدات، سزايە کە وەك سووپايە کە وایە، هاتنە کەي، وەك ئەو وایە، ئەو دوژمنە بيتە نيو بەرو حەوشەيانەو، ئەو زيانەي پييان دەگات، وەك ئەو وایە کە ئەوان لە بەرانبەر ئەو سووپايەدا تيشکين، کاتى هاتنى سزاي خواش، وەك ئەو بەرەبەيانەيە کە دوژمن هيرش دەکاتە سەر دوژمنە کەي و تیکى دەشکين.

(الزمخشرى) لە تەفسیری (الکشاف) دا ئەمەي هیناوه، کە باسما نکرده.

مه سه له ی جهوته م و کوتایی:

راگه یاندرانی پاکیه تی خوی خاوه ن عزیزه ت و، سه لام ناردن بۆ پیغه مبه ران
(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، ستایشکردنی خوی پهروه ردگاری جیهانیان:

خوا دهفه رموی: ﴿سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ (۸۱) وَكَلَّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ
(۸۲) وَلَحْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۸۳)

شیگردنه وهی ئه م ثابیه تانه، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَزَّةِ﴾، پاکیی بۆ پهروه ردگارت، خاوه نی هه موو بالاده ستیی،
واته: پاکیی بۆ خوا که خاوه نی هه موو بالاده ستیه که.

(۲) - ﴿عَمَّا يَصِفُونَ﴾، له هه ر شتیک که (هاوبه ش بۆ خوادانه ران و جگه له وانیش) خوی
پن وه سف ده که ن و، شایسته ی خوا نیه، واته: له وهی که نه وان ده یلین و خوی پن وه سف
ده که ن.

(۳) - ﴿وَكَلَّمَ عَلَى الْمُرْسَلِينَ﴾، سه لام و ناشتی و سه لامه تی له سه ر په وانه کراوان،
(الطبري) ده لێ: (أَمَنَةً مِنَ اللَّهِ لِلْمُرْسَلِينَ الَّذِينَ أَرْسَلَهُمْ إِلَى أُمَمِهِمُ الَّذِينَ ذَكَرَهُمْ فِي هَذِهِ
السُّورَةِ وَغَيْرِهِمْ، مِنْ فَرَعٍ يَوْمَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ وَغَيْرِ ذَلِكَ مِنْ مَكْرُوهٍ، أَنْ يَقَالَهُمْ مِنْ قِبَلِ اللَّهِ
تَبَارَكَ وَتَعَالَى) (۱)، واته: دلنایی خوا بۆ پیغه مبه رانیک (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) که ناردوونی
بۆ گه له کانیا، نه وانه ی که له م سووره ته دا ناویان هاتوه، هه روه ها جگه له وانیش، له
ترس و راچله کینی پۆژی سزای گه وروه، جگه له وده ش له هه ر نا په سندی و خراپه به ک
که به سه ریا ن بێ، له لایه ن خوی به رزه وه (تَبَارَكَ وَتَعَالَى).

(۴) - ﴿وَلَحْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، (الطبري) ده لێ: (وَالْعَفْدُ لِلَّهِ رَبِّ الثَّقَلَيْنِ لِلْجَنِّ وَالْإِنْسِ،
خَالِصًا دُونَ مَا سِوَاهُ، لِأَنَّ كُلَّ نِعْمَةٍ لِعِبَادِهِ فَمِنْهُ، فَالْحَمْدُ لَهُ خَالِصٌ لَا شَرِيكَ لَهُ، كَمَا لَا

شَرِيكَ لَهُ فِي يَوْمِهِ عِنْدِهِمْ بَلْ كُتِبَ لَهُ مِنْ قَبْلِهِ وَمِنْ عِنْدِهِ^(۱) واتە: ستایش بۆ خۆی هەردوو قورسایەکان: جینن و مرؤف، {کە سەرزه‌وییان قورسکردووە} بە ساغی بێ ئەوەی کە بەشی جگە لەوی تێدا بێ، چونکە هەر نەعمەت و چاکەیه‌ک کە هی بەندەگانه، هەمووی لە خواوەیه، بۆیه پێویستە ستایشیش تەنیا بۆ خوا بێ و هیچ هاوبەشی بۆ دانەنرێ، هەروەک چۆن هاوبەشی نین لە چاکەکانیدا، بە‌ل‌کو هەموو چاکەکان لە خواوەن، پێویستە ستایشکردنە‌کەش هەمووی بۆ خوا بێ.

سنی کورته سهرنج له باره ی

سنی نایه تی کوّتابی (الصافات) هوه

۱- که دهفه رموی: ﴿رَبِّ الْعِزَّةِ﴾، چۆن گوته راوه: (رَبِّ الْعِزَّةِ)، (عِزَّة) سیفه تی (ذات) ه، وهك (قُدْرَة)، ناگوته ی (رَبُّ الْقُدْرَة)؟ وه لئه كه ی نه وه به كه وشه ی (عِزَّة) جاری وا هه به سیفه تی خود (ذات) ده بن و، جاری واشه سیفه تی کردار (فعل) ده بن، وینه ی سیفه تی (ذات) وهك له سوپره تی (فاطر) دا دهفه رموی: ﴿فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا﴾ فاطر، جاری واش هه به (عِزَّة) سیفه تی کردار (فعل) ه، وهك: ﴿رَبِّ الْعِزَّةِ﴾، نه مهش مانای وایه كه خوا پهروه دگارو خاوه نی هه موو نهو عیززه ته به، كه دروستكراوه كان پتی پشت نه ستوور ده بن له بهینی خویندا، نه وه هه مووی له به دیه پندراوی خوا به ﴿لَهُ﴾، به لئه نهوی دیکه سیفه تی خود (ذات) ی خو به تی و، نهوی دیکه ش: هه رچی عیززه ته كه مروّفه كان خو ی پت به هیز ده كن، هه مووی دروستكراوی خوا به^(۱).

۲- نه م دهفه ی سونه تیش دینین: ﴿إِنِّ أَنَسَ﴾، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِذَا سَلَّمْتُمْ عَلَيَّ فَسَلِّمُوا عَلَيَّ الْمُرْسَلِينَ، فَإِنَّمَا أَنَا رَسُولُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ، قَالَ أَبُو الْعَوَّامِ ﷺ: كَانَ قَتَادَةَ يَذْكُرُ هَذَا الْحَدِيثَ إِذَا تَلَا هَذِهِ آيَةَ: سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ . وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ . وَالْعَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ { (أخرجه أبو الشيخ في «طبقات الأصهبانيين» ج ۱، ص ۱۶۷، وأبو نعيم في «أخبار الأصهبان»، قال الألباني: وهذا إسناد حسن).

واته: نه نه س ﷺ، ده لئ: پیغه مبه ر ﷺ دهفه رموی: کاتیک سه لامتان له من کرد، سه لام له پیغه مبه رانیش بکن، چونکه من په وانه کراویکم له په وانه کراوان...

۳- نه م سنی نایه ته پوخته ی سوپره ته کهن، نهو سنی راستیه یان گرتوونه خو یان، که مایه ی به خته وه ری و سهر فرازی مروّفن له دنیاو دوا پوژدا:

پاستی یه کهم: ناسینی خوا (معرفة الله) بئگومان مایه ی به خته وه ریی و،
 ده ر بازوونی مروقه له هه ر سه رگه دانیی و خوئی و نبوون و خلیسکان و لادان و
 تاوانیک: ﴿سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾.

پاستی دووهم: به بی هه بوونی پیاوانی کامل، که پئنمای ی و په روه رده و
 فترکردن، به بی نه وان مه یسه ر نابئ، هه روه ها به بی نه وان، نه و ناسینی خوا و
 په رستنی خوابه که شایسته یه، ده سته به ر نابئ، بویه: ﴿وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ﴾.

پاستی سییه م: سه ره نجامی باش ناسین و چاک په رستنی خواش گه یشتنه به
 په زامه ندیی خوا و، به خششه که ی، نه وه ش مایه ی ستایش کرانی خوابه: ﴿وَلْحَمْدُ
 لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.

تیمه ش ده لئین: ﴿سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ ﴿٨٠﴾ ﴿وَسَلِّمْ عَلَى الْمُرْسَلِينَ﴾
 ﴿٨١﴾ ﴿وَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٨٢﴾.

لیره شدا کۆتاییمان به ته فسیر کردنی سوره تنی (الصافات) هیتا.

نېۋەپۇك

- پېشەكى ئەم تەفسىرە بەگىشتى..... ۵.....
 بەرچاۋ پوۋنىيەكى گىزىگ ..... ۱۰.....
 لەبارەى ئەم تەفسىرەۋە ..... ۱۰.....
 پېشەكى ئەم بەرگە ..... ۱۲.....

تەفسىرى سوۋرەتى (فاطر)

- دەستېك ..... ۱۷.....
 پېناسەى سوۋرەتى (فاطر) ۋ بابەتەكانى ..... ۱۷.....
 يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە: ..... ۱۷.....
 دوۋەم: شوتنى دابەزىنى: ..... ۱۷.....
 سىيەم: رېزبەندىي لە موصحفە ۋ ھاتنە خواردا: ..... ۱۸.....
 چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى: ..... ۱۸.....
 پىنچەم: نېۋەپۇكى: ..... ۱۹.....
 شەشەم: تايەتمەندىيەكانى: ..... ۱۹.....
 ھەۋتەم: دابەشكردنى بۆ چەند دەرسىك: ..... ۲۱.....
 دەرسى يەكەم ..... ۲۳.....
 پېناسەى ئەم دەرسە ..... ۲۵.....
 ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان ..... ۲۶.....
 شىكردنەۋەى ھەندېك لە وشەكان ..... ۲۷.....
 ماناى گىشتى ئايەتەكان ..... ۲۹.....
 مەسەلە گىزىگەكان ..... ۳۸.....
 كورنە باسېك لە بارەى فرىشتانەۋە ..... ۴۴.....

- ۴۴..... بېرگه ی یه کهم: پټناسه ی فریشتان:
 ۴۵..... بېرگه ی دووهم : فریشته کان یه کجار پاك و چاکن و زور زوړیشن:
 ۴۶..... بېرگه ی سیټهم : سپاردنی سهرجه م کاره کانی دنیا و دواړوژ به فریشتان:
 ۵۰..... بېرگه ی چواره م : نهو فریشتانه ی ناویان له قورپان دا هاتووه:
 ۵۱..... بېرگه ی پټنجه م : زوړی ژماره ی فریشتان:
 ۶۱..... چوار کورته سهرنج له باردی نه م نایه ته وه
 ۶۳..... دهرسی دووهم
 ۶۵..... پټناسه ی نه م دهرسه
 ۶۶..... مانای ده قاو ده فی نایه ته کان
 ۶۷..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
 ۷۲..... مانای گشتی نایه ته کان
 ۸۰..... مه سه له گرنگه کان
 ۸۷..... کورته باسټک
 ۸۷..... چوار پروونکردنه وه له باردی نه م نایه ته وه
 به راوردیک له نیوان نایه تی ژماره (۱۲) ی سووپه تی (فاطر) و، نایه تی ژماره (۱۴) ی
 سووپه تی (النحل) دا..... ۱۰۱
 ۱۱۱..... دهرسی سیټهم
 ۱۱۳..... پټناسه ی نه م دهرسه
 ۱۱۴..... مانای ده قاو ده فی نایه ته کان
 ۱۱۵..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
 ۱۱۶..... مانای گشتی نایه ته کان
 ۱۲۵..... مه سه له گرنگه کان
 ۱۴۶..... کورته باسټک
 ۱۴۶..... سی سهرنجی گرنگ

۱۵۳.....	دهرسى چوارهم
۱۵۵.....	پېتناسه‌ى نهم دهرسه
۱۵۷.....	ماناي دهقاو دهقى نايه‌ته‌كان
۱۵۸.....	شېكردنه‌وه‌ى هه‌ندېك له وشه‌كان
۱۶۰.....	ماناي گشتيى نايه‌ته‌كان
۱۶۸.....	مه‌سه‌له‌ گرنگه‌كان
۱۷۳.....	پېنج كورته سهرنج له باره‌ى په‌نگه‌كانه‌وه
۱۸۶.....	پېنج كورته سهرنج له باره‌ى پوښكردنى به‌نده هه‌لبژارده‌كانى خواوه:
۱۹۷.....	دوو سهرنجى پټويست
۱۹۹.....	دهرسى پېنجه‌م
۲۰۱.....	پېتناسه‌ى نهم دهرسه
۲۰۳.....	ماناي دهقاو دهقى نايه‌ته‌كان
۲۰۴.....	شېكردنه‌وه‌ى هه‌ندېك له وشه‌كان
۲۰۶.....	ماناي گشتيى نايه‌ته‌كان
۲۱۵.....	مه‌سه‌له‌ گرنگه‌كان
۲۲۳.....	كورته باسېك له باره‌ى
۲۲۳.....	داگېركردنى ناسمان (غزو الفضاء)ه‌وه
۲۳۰.....	شېكردنه‌وه‌ى نهم نايه‌ته، له چوار برگه‌دا:
۲۴۲.....	به‌راوردېكى نيوان نايه‌تى (۴۵)ى (فاطر)و نايه‌تى (۶۱)ى (النحل)

ته‌فسىرى سووپه‌تى (يس)

۲۴۹.....	ده‌ستېك
۲۴۹.....	پېتناسه‌ى سووپه‌تى (يس) و باب‌ته‌كانى
۲۴۹.....	په‌كه‌م: ناوى:
۲۵۰.....	دووهم: شونى دابه‌زىنى:

- ۲۵۳..... سټيم: ږيزه نډېې له موصحف و هاتنه خواردا:
- ۲۵۳..... چواره: ژماره ۱ نايه ته کان:
- ۲۵۳..... پټنجه: نښه پوځ:
- ۲۵۴..... شه شه: تايه هه نډيه کاني:
- ۲۵۶..... هه و ته م: دابه شکردنې نه م سوورته به بؤ چهند دهرسيك:
- ۲۵۷..... دهرسي يه كه م.....
- ۲۵۹..... پټناسه ۱ نه م دهرسه .....
- ۲۶۰..... ماناي ده قاو ده قي نايه ته کان .....
- ۲۶۱..... شيكړدنه وه ۱ هه نډيك له وشه کان.....
- ۲۶۲..... ماناي گشتي نايه ته کان .....
- ۲۶۳..... قسه به ك دهر باره ۱ پي ته پچر پچر ده کان .....
- ۲۷۱..... مه سه له گرنگه کان .....
- ۲۸۷..... كورته باسيك: پټنج سه رنجي گرنگ .....
- ۲۸۷..... له باره ۱ نايه ته کاني سه رده تاي (يس) هوه .....
- ۲۹۵..... دهرسي دووه م.....
- ۲۹۷..... پټناسه ۱ نه م دهرسه .....
- ۲۹۹..... ماناي ده قاو ده قي نايه ته کان .....
- ۳۰۰..... شيكړدنه وه ۱ هه نډيك له وشه کان.....
- ۳۰۲..... ماناي گشتي نايه ته کان .....
- ۳۰۲..... هه لسه نگاندي: به سه رهاتي .....
- ۳۰۲..... سي نوټنه ره كه ۱ عيسا و شاره كه .....
- ۳۰۶..... ټي ستاش ته فسي ري گشتي نايه ته کان ده كه ين :
- ۳۱۲..... مه سه له گرنگه کان .....
- ۳۲۲..... كورته باسيك .....

- هه لۆیستی جوامیرانهی نهو پیاوه برواداره له پازده برگه دا..... ٣٢٢
- دهرسی سێهه..... ٣٢٧
- پێناسهی ئەم دەرسه..... ٣٢٩
- مانای ده قاو ده قی نایه ته کان..... ٣٤٠
- شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان..... ٣٤٢
- مانای گشتیی نایه ته کان..... ٣٤٥
- مه سه له گرنگه کان..... ٣٥٣
- دهرسی چواره م..... ٣٧٣
- پێناسهی ئەم دەرسه..... ٣٧٥
- مانای ده قاو ده قی نایه ته کان..... ٣٧٦
- شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان..... ٣٧٨
- مانای گشتیی نایه ته کان..... ٣٨١
- مه سه له گرنگه کان..... ٣٨٥
- سن پاستیی گرنگ..... ٣٩٢
- دهرسی پێنجه م..... ٤٠٧
- پێناسهی ئەم دەرسه..... ٤٠٩
- شه ش به لگهی پروون و به هیز:..... ٤٠٩
- مانای ده قاو ده قی نایه ته کان..... ٤١١
- شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان..... ٤١٢
- هۆی هاته خواره وهی نایه ته کان..... ٤١٤
- مانای گشتیی نایه ته کان..... ٤١٦
- مه سه له گرنگه کان..... ٤٢٢
- کورته باسێک له باره ی شیعرنه بوونی قورئان و شاعیرنه بوونی موحه ممه ده وه..... ٤٢٥
- کورته باسێک: شه ش به لگهی به هیز، له سه ر زیندوو کرانه وهی مردوو ان..... ٤٤٨

ته فیسیری سووړه تی (الصافات)

- ۴۵۳.....ده سټیک
- ۴۵۳.....پټناسه ی سووړه تی (الصافات) و بابه ته کانی
- ۴۵۳.....(۱) - ناوی نهم سووړه ته:
- ۴۵۴.....(۲) - شوینی دابه زینی:
- ۴۵۴.....(۳) - ریزه نندی له موصحفه و دابه زیندا:
- ۴۵۴.....(۴) - ژماره ی ثایه ته کانی:
- ۴۵۵.....(۵) - نیوه پوکی:
- ۴۵۶.....(۶) - ثایه تمه نندیه کانی نهم سووړه ته:
- ۴۵۷.....(۷) - دابه ش کردنی بو چهند دهر سیک:
- ۴۵۹.....ده رسی یه که م
- ۴۶۱.....پټناسه ی نهم دهر سه
- ۴۶۲.....مانای ده قاو ده قی ثایه ته کان
- ۴۶۳.....شیکردنه وهی هندیك له وشه کان
- ۴۶۵.....مانای گشتی ثایه ته کان
- ۴۷۳.....مه سه له گرنگه کان
- ۴۸۲.....باسیک دهر باره ی: گوټگرتی شه یانه کان له فریشتان و تیر باران کرانیان
- ۵۰۳.....ده رسی دووهم
- ۵۰۵.....پټناسه ی نهم دهر سه
- ۵۰۶.....مانای ده قاو ده قی ثایه ته کان
- ۵۰۸.....شیکردنه وهی هندیك له وشه کان
- ۵۱۰.....مانای گشتی ثایه ته کان
- ۵۱۸.....مه سه له گرنگه کان
- ۵۳۲.....کورته باسیك: چهند نازو نیعمه ټیکی به هه شت

- دەرسی سێهەم..... ٥٣٥
- پێناسەی ئەم دەرسە..... ٥٣٧
- مانای دەقاو دەقی نایەتەکان..... ٥٣٨
- شیکردنەوەی هەندیک له وشەکان..... ٥٣٩
- مانای گشتیی نایەتەکان..... ٥٤١
- مەسەله گرنگەکان..... ٥٤٧
- چوار کورتە سەرئنج..... ٥٥١
- دەرسی چوارەم..... ٥٦٥
- پێناسەی ئەم دەرسە..... ٥٦٧
- مانای دەقاو دەقی نایەتەکان..... ٥٦٩
- شیکردنەوەی هەندیک له وشەکان..... ٥٧١
- مانای گشتیی نایەتەکان..... ٥٧٥
- مەسەله گرنگەکان..... ٥٨٦
- کورتە باسێک له بارەى..... ٦١٦
- ئەو کۆڕەووە که ویستراوه سەرپرێری..... ٦١٦
- دەرسی پێنجەم..... ٦٢٥
- پێناسەی ئەم دەرسە..... ٦٢٧
- مانای دەقاو دەقی نایەتەکان..... ٦٢٨
- شیکردنەوەی هەندیک له وشەکان..... ٦٣٠
- مانای گشتیی نایەتەکان..... ٦٣٢
- مەسەله گرنگەکان..... ٦٤٣
- دوو وردەکاریی له بارەى ئەم مەسەلهى دوو مەووە..... ٦٤٩
- دە (١٠) دەرس و پەندى گرنگ له بەسەرھاتی یونوس دا عليه السلام..... ٦٦٤
- دەرسی شەشەم..... ٦٧١

- ٦٧٣..... پێناسەی ئەم دەرسە
- ٦٧٤..... مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان
- ٦٧٦..... شیکردنەوەی هەندێک لە وشەکان
- ٦٧٧..... مانای گشتیی ئایەتەکان
- ٦٨٦..... مەسە لە گەڕنگەکان
- ٦٩٨..... کورتە باسێک لە بارەى
- ٦٩٨..... رێک وەستانى فریشتانەووە لە خزمەت خواداو بەراوردیكى نێوان ئەوان و مەرۆڤان
- ٦٩٨..... یەكەم: تەوهرى یەكەم چەند دەقیك:
- ٧٠٠..... دووهم: تەوهرى دووهم: چەند قسەیهكى زانایانى پەسپۆرى بوارى تەزکیەو تەسەووف:
- ٧١٦..... سێ کورتە سەرئەنجامی سێ ئایەتی کۆتایی (الصافات) هوه